

ԲՈՑԱՎԱՌ ՍՐՏԵՐ

ԸՆԴՀԱՏԱԿՅԱ
ԵԿԵՂԵԾԻՆԵՐԻ ՈՒԹ
ԿԱՆԱՅԷ և
ՆՐԱՆՉ ԱՆԱՍԱՆ
ՀԱՎԱՏՔԻ
ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՈՆ

ԲՈՑԱՎԱՌ ՍՐՏԵՐ

ԸՆԴՀԱՏԱԿԱ
ԵԿԵՂԵՇԻՆԵՐԻ ՈՒԹ
ԿԱՆԱՅԷ և
ԱՐԱՆՉ ԱՆԱԱՍԱՆ
ՀԱՎԱՏՔԻ
ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

Originally published in English as
Hearts of Fire by W Publishing Group, a division of Thomas Nelson, Inc.,
P.O. Box 141000, Nashville, TN 37214.

© 2003 by Voice of the Martyrs, USA.

All rights reserved. No portion of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means—electronic, mechanical, photocopy, recording, or any other—except for brief quotation in printed reviews, without the prior permission of the publisher.

Armenian edition © 2011 by Voice of the Martyrs, USA.
All rights reserved.

Published by Voice of the Martyrs.
Graphics by OM EAST

This project is a joint production by Voice of the Martyrs and OM EAST.

ՆԱԻԲԱՌՈՒՄ Է
ՍԱԲԻՆԱ ՎԱՐՄՈՐԱՆԴՐԱՆ՝
«ՄԱՐՏԻՐՈՍՆԵՐԻ ՁԱՆԻՆ»

Ներածություն

Ինչ ՀԱՄԱՐ յետ ՊԱՏԻՎ է նաև գրքի ՀԱՄԱՐ ներածություն գրելը: Ես ինքս ինչ ջեմ պարող դասել ՀԱՎԱՏՔԻ ԱՍՆ անկողն ԿԱՆԱՆՅ ՇԱՐՔԻՆ:

Երբ ԿԱՐԴՈՒՄ էի ՆՐԱՆՅ ԱՆՀԱՎԱՏԱՋԻ ՊԱՏԱՌՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԱՍՎԱԾԱՏՈՐ ԲԱԶՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ, ԵՐԲԵՄԱ ՀԱՍԿԱՆՈՒՄ էի ՆՐԱՆՅ ԶԳԱՅԱՌՈՒՆԵՐԵՐ: ՓԻԼԻՊԻՆՆԵՐԻ ԶՈՒՆԳԼԻՆԵՐՈՒՄ ԱՌՈՒՍՆՈՒՄ՝ ՄԱՐՏԻՆ ՀԵՏ ՄԻԱՍԻՆ ԱՐՈՒ ՍԱՅԱՅԻ ԱՆՔԵԿԻԶՆԵՐԻ ԶԵՌՔՈՒՄ ԱՆՅԱՅԻՐԱԾ ԳԵՐԵՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԲԱԹԱՅՔՈՒՄ (2001 ԹՎԱԿԱՆԻ ՄԱՅԻՍԻՅ ՄԵՆԶՈ 2002 ԹՎԱԿԱՆԻ ՀՈՒՆԻՍՈՒ) ԵՍ ԱՍ ՀԱՏ ՀՈՒՍԱՀԱՏ ՊԱՀԵՐ ԵՄ ԱՊՐԵԼ, ԵՐԲ ՊԱՐԶԱՊԵԱ ՊԱՏՐԱՍ ԵՒ ՄԵՌՆԵԼՈՒ: ԵՍ ԱՆՏՈՒՄ ԵՒ, ՍՈՎԱԾ, ԲԱՅ ԻՄ ԴԵՊՔՈՒՄ ՀԱՌՈՉՎԱԾ ԵՒ, ՈՐ ԱՋԱՏՎԵԼՈՒՄ ՊԵԱ ՎԵՐԱԴԱՌՆԱԼՈՒ ԵՄ ԻՄ ՀԱՐԱՔԵՐԱԿԱՆՈՐԵՆ ԱՎԵԼԻ ՀԱՆԳԻՍ ՈՒ ԽԱԴԱԴ ԱՌՈՐՅԱՅԻՆ: ՀԻՄԱ ՆԱՏԱԾ ԵՄ ԱՄԵՐԻԿԱՅՈՒՄ, ՈՒՆԵՄ ԳԵԴԵՅԻԿ ՏՈՒՄ, ԲԱՎԱՐԱՐ ԱՆՈՒՄԴ և ՄԱՐԴԻԿ, ՈՎԵՐ ԻՆՉ ԱՋԱԿՅՈՒՄ ԵՆ, ՄԻՆԶԻԵՆ ԱՍ ԿԱՆԱՅԸ ՇԱՐՈՒՆԱԿՈՒՄ ԵՆ ՀԱՅԾԱՆԸ և ԴԺՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԿՐԵԼ՝ ՈՐՊԵԱ ՔՐԻՍՏՈՒՐ ՀԱՎԱՏԱՐԻՄ ԶԻՆՎՈՐՆԵՐ:

ՀԻՄԱ ԿԱՆԵԱ ԱՍՊՐԻՍԻՆ Է. ԵՐԲ ՏԱՔ ԼՈԳԱՆԸ ԵՄ ԸՆԴՈՒՄՈՒՄ, ԱՐՈՒԹՈՒՄ ԵՄ: ԵՐԲ ՀԱՅԵԼՈՒ ԱՌԱՋ ԴԻՄԱՀԱՐԴԱՐՎՈՒՄ ԵՄ ԵԼՈՒԹՅՈՒՆ ՊԱՏՐԱՍՎԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ, ԱՐՈՒԹՈՒՄ ԵՄ: ԵՐԲ ԵՐԵՒԱՆԵՐԻՄ ԵՄ ԽԱՆԱՌՈՒՄ, ԵՍ ԱՐՈՒԹՈՒՄ ԵՄ: ԵՐԲ ԵԿԵԴԵՅՈՒ ՄՈՏ ԲԱՋԱԼԵՐՈՐ ԽՐԷԷ ՆՀԱՆ ԵՄ ՏԵԱՆՈՒՄ, ԱՐՈՒԹՈՒՄ ԵՄ, ԱՐՈՒԹՈՒՄ ԱՅՆ ԲՈԼՈՐ ՄԱՐԴԿԱՆՅ ՀԱՄԱՐ, ՈՎԵՐ ԶՈՒՆԵՆ ԱՅՆ «ՀԱՆՐԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ», ՈՐԸ ԵՍ ՈՒՆԵՄ: ԱՐՈՒԹՈՒՄ ԵՄ ԱՅՆ ԲՈԼՈՐ ՄԱՐԴԿԱՆՅ ՀԱՄԱՐ, ՈՎԵՐ ՏԱՌԱՊՈՒՄ ԵՆ ՀԻՍՈՒՄԻՆ ՀԱՎԱՏԱԼՈՒ ՀԱՄԱՐ: ՆՐԱՆՅ ՀԱՄԱՐ, ՈՎԵՐ ԿԱՐԾՈՒՄ ԵՆ, ԹԵ ՄԵՆԱԿ ԵՆ ՄԵԱՅԵԼ, և, ՀԱԿԱՌԱԿ ԴՐԱՆ, ՀԱՎԱՏԱՐԻՄ ԵՆ ԻՐԵՆՅ ՀԱՎԱՏՔԻՆ:

ԱՐՈՒԹՈՒՄ ԵՄ, ՈՐՊԵԱԶԻ ԱՍՎԱԾ ՏԱ ՆՐԱՆՅ ԱՅՆ, ԻՆՉ ԻՆՉ ՀԱՄԱՐ ԵՒ ԽՆԴՐՈՒՄ ԶՈՒՆԳԼԻՆԵՐՈՒՄ ԳՏԱՎԵԼԻՄ. «ՏԵ՛Ր, ՕԳՆԻ՛Ր, ՈՐ ՆՐԱՆԸ ԶԳԱՆ ՔՈՆԵՐԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ, ՈՐ ԴՈՒ ՄՈՏ ԵՍ ՆՐԱՆՅ: ՕԳՆԻ՛Ր, ՈՐ ՀԱՎԱՏԱՐԻՄ ՄԱՆ,

Եւ ի վերջոյ, գիտեմ, որ Դոն Կաշեւի եւ իւրեկոյն՝ նրան չսիրէր»։

Օ~, եթե մեզնի մեծանիծ յորակաւնայորիւ այս գիրքը կարդալոյ
 ԴԱՏՐԱՍ իրեն ԱՍՏՈՒՆ թոյլ տալ, որ օգտագործեր իրեն այնպէս,
 ինչպէս Նա է շարժ շահարում, անգամ եթե դա նշանակեր շրջադարձ
 սեփական աշխոյթանքի ու շարժարկաւորանքի: Օրեր կարող են
 գալ, երբ շահարում է մեծ ժեղքն և անգամ սղանքն Քրիստոսի շէտևորի
 իրեն իր շահար: Ես ե՛ր այդ օրերի շահար քաջալերուիմք այս ԴԱՏՐԻ
 ԿԱՐԴԱՆԻՑ:

ԱՍՏՎԱԾ ԵՐԲԼԷ ՄԵԶ ՄԵՐ ՈՒՅԵՐԻՅ ՎԵՐ ՓՈՐՁՈՒՅՈՒՄԸ ԶԻ ՏԱԼԻՍ, ԱՂ
 ՓՈՐՁՈՒՅՈՒՄԸ ՀԵՏ ԴՐԱՆԻՅ ԴՈՒՐԱ ԳԱԼՈՒ ԵՂԵՆ ԷՂ Է ՏԱԼԻՍ: ԵՍ ԱՆԽԵՆՏՐՈՒՄ
 ԵՄ ՀԱՎԱՏԱՂ, ՈՐ ԱՍՏՎԱԾ ԱՄԵՆ ԻՆՉ ԲԱՐԻՐ ՀԱՄԱՐ Է ՕԳՏԱԳՈՐԾՈՒՄ: Ի
 ՀԵՃՈՒԿԱ ԴՐԱՆ՝ ՃԱՐԴՈ՛ ՈՉ: ՄԵԼԵ ԱՅԱ ԳԵԴԵՅԻԿ ԱՇԽԱՐՀԻՅ ՄԻ ՄԵԾ
 ԽԱՆԱՃՇՓՈԹ ԵԼԵ ԱՎՐԵՂ: ԵԹԵ ԱՅԱ ԿՂԱՆԵՈՒՄ ՈՐԱԷ ԳԵԴԵՅԻԿ ԲԱՆ ԿԱ, ԱՊԱ
 ԴԱ ԳԱԼԻՍ Է ԱՍՏՈՒՅ: ՆԱ ԾՐԱԳՈՐ ՈՒՄԻ, Ա ՆԱ ԻՆԵՄԻՇԽԱՆ Է: ՄԵԼԵ ՄԻԱՅՆ
 ՊԵՏԵ Է ՀԱՄԵՐԻՈՒՅՈՒՄԱՐ ՍՊԱՍԵՆԵ, ԹԵ ԵՐԻ ՆԱ ԱՄԵՆ ԲԱՆ ՆՈՐ ԿԱՆԻ:

Իսկ մինջ այդ ժամանակն զև, թող որ ՊԱՏՐԱՍ լինեն Նրանի
բնորոհելով շնորհքը, որդեանի աղբերն Նրա Համար, հնչյուն այս ԿԱՆԱՅԷ
ԵՆ ԱՆՈՒՄ: Նա Արժանի է դրան:

Գրեյվա Բըրսեմ,
Նոր Ճեդերի Ապեսարանցողություն
«Իմ թշնամիների ներկայությունն ինձ» գրքի Հեղինակը

Երախտագիտության խոսք

Երբ մենք առաջին անգամ «Մարտիրոսների Չայն» անուհեծ սառնանեծիւնք կառ նախագիծը, գիտեիւնք, որ մեծ մի անբողջ թիւն է Պէտք լինելլոյ: Նախ, մեծ Պէտք էին քրիստոնայն Կանայք, ուրբեր Պատրաստակաւնոյն Կաշտեին քաշնեծիւն իրենծ Կալոնոյնոյն: Առանծ նրանծ կա գիծը ջեր լինի, և մեր խորին երախտագիտոյնոյն ենք Հայտնոյն նրանծ:

Ամեն մի գլխի Համար (Բաշտոնոյնար Սաբինա Վարաբաւոյի գլխի) առանքին աշխատակաշմ էր Պէտք, իսկ որոճ գլոնոյն գրելլոյ Համար թարգմանիւ էր աշխատեճ: Պատոնոյնոյն Կանիծ Կալլիի դեղոնոյն աշխատեճ էր աշխատագ Գաղտնակալոյն աղաշոպել և աղաշոպոնոյն միջոններ ջեռնարակել: Կարիւ ջակ անգամ աշելլոյ, որ կա ծրագրի իրակաշնոյն աշխատ Կլիներ առանծ ՄՉ անաշխատաշմ աջակաշմ: Անաստագոնոյն աշխատոններիծ էլնելլոյ՝ մենք առանքին առնոններ ջենք աշոն: Բայծ ջանակաշնոյն ենք մեր շտոնակալոնոյն Հայտնել բոլոր նրանծ, ուրբեր մեծ օգնել են կա բոլոր երկրներոն, որ մենք ճանաղաշոնոյն ենք Պատոնոյնոյն Հաւաքելլոյ Համար:

Մենք առ մեր երախտի խոսքն ենք ուշոն աւել ՄՉ աշխատաշին՝ Թոն Ուայթին, ու աշխատագրոնաշն բաշաշի ջանաշն մեր Կողբին էր և օգնեծ առ Արդայի և Մայի գլոնոյն Համար կոնոն Հաւաքագրաշն Հարժոն: Թոն առաջնորոնոյն ու Տեսիլք կաշոն Հաւաքոն Եկեղեշոն ջայն լինելլոյ մեծ Հարոնակոն է աղաշոնել իր Կարոնոնոյն:

Նյոնոն Հաւաքաշն և խաղագրաշն մեծ Հաւաքաշն օգնոնոյն են ջոնաքերել Թոն Նեղթոն և Սյոն Անա Ջոնա: Մեր առանծ շտոնակալոնոյն ենք Հայտնոյն նրանծ:

Մի՞հաս ջե, որ չե՛ս է անպիտան օրագրերի, որոնք թեման եպեղեցիս և չպատկերի զվարճանքն է: Բայժ Գրեգ Դանիելը և W Publishing Group-ի անձնակազմը ևս մեկ անգամ անուշադրեցին իրենց նպատակադրությունը՝ պնդակամության և բանասիրության այս անհավասարի պատկերացումներն անհաճախելով: Հնարակալություն «Բռնակալ աղբեր» իրականությունն դարձնելով չափը:

Եվ չափի շնորհակալություն մեր երեխաներին՝ Զորյանին և Էլենին, ովքեր մեծաշուքաբար բնութագրում էին չարիսկի ու սպիտակի մեր ճանաչողականությունների ժամանակ: Մեր աղոթքն է, որ այս պատկերացումները դառնան ջեր անձնակալ չափերի չիմք մի ժամ:

Սթիվ և Զինա Բլիր

ՆԱԽԱԲԱՆ

Քաջությամբ և համոզմունքներով տոգորված սրտեր

Առնանգոմ, Ծեծ, բնասարկություն. ԵՎԻՄԵՐԻ ՀԱՏ ՄԱՍԵՐՈՒՄ ԱՅՈՒ ՔԱՌԵՐԸ ԴԱՐՁԵԼ ԵՆ ՔՐԻՍՏՈՂԱ ԻՐԱՆԻՈՒ ՀՈՄԱՆԵՐԸ: ԵՎ ԱՅՈՒ ՏԱՐԱԾՔՆԵՐԻ ՔՐԻՍՏՈՂԱ ԿԱՆԱՆՅ ԱՌԱՋ ԾԱՌԱՆՈՒՄ Է ՄԵՎ ԱՅԼ ԽՆԴԻՐ. ՆՐԱՆՅ ՆԱՅՈՒՄ ԵՆ ՈՐՊԵՍԱՆ ԱՆՊԱՏԻՎ, ՅԱԾՐ ԴԱՍԻ ՆԵՐԿԱՅՆՅՈՒՅԻԶՆԵՐԻ, ՈՐՈՒՔ ՄԻՇՏ ՁՏԱՎՈՒՄ ԵՆ ՏՊԱՄԱՐԴԿԱՆՅ ԴԵԿԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ և ԱՌԱՋՆՈՐԴՈՒԹՅԱՆ ՆԵՐՔԸ:

«ԲՈՅԱՎԱՐ ԱՐՏԵՐԸ» ՈՒՅ ԿԱՆԱՆՅ ՊԱՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԵՆ, ՈՐՈՒՔ, ՀԱԿԱՐԱԿ ՆԱՆ ՀԱՆԳԱՄԱՆՔՆԵՐԻ, ՅՈՒՅ ԵՆ ՏՎԵԼ ԱՆՀԱՎԱՏԱԼԻ ՔԱՅՈՒԹՅՈՒՆ, ՀԱՌՈՉԱԾՈՒԹՅՈՒՆ և ԱԵՐ ՀՐԻՈՒՄ ՔՐԻՍՏՈՒՄ ՈՒ ՆՐԱ ԵԿԵԴԵՅՈՒ ՀԱՆԴԵՊ: ԱՄԵՆԱԴԱՅԱՆ ՊԱՄԱՆՆԵՐՈՒՄ ՆՐԱՆՔ ԴԱՐՁԵԼ ԵՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴՆԵՐ, ՈՎՔԵՐ ՅՈՒՅԱՔԵՐԵԼ ԵՆ ԳԵՐԲԱԿԱՆ ԽԻՉԱԽՈՒԹՅՈՒՆ, ՀԱՍՏԱՏԱԿԱՌՈՒԹՅՈՒՆ՝ ՀՐԱԺԱՐՎԵԼԻՎ ՄԵՋՔ ԾՈՒԼ ԻՐԵՆՅ ԴԵՄ ԿԱՆԳԱՆՅ ԴՅՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ և ԴԱՌՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԴԻՄԱՅ: ՆՐԱՆՔ ՄԻԱՅՆ ՏԱՌԱՊԱՆՔՆԵՐԻ ՄԵՋ ԷՐՆ ՀԱՎԱՍԱՐ ՏՊԱՄԱՐԴԿԱՆՅ, ՈՐՈՇ ԴԵՊՔԵՐՈՒՄ ՆՐԱՆՅ ՏԱՌԱՊԱՆՔՆԵՐ ԱՎԵԼԻՐՆ ԵՐ, ՔԱՆ ՏՊԱՄԱՐԴԿԱՆՅ ՉԱՐՉԱՐԱՆՔՆԵՐԸ:

ԵՐԲ ԱՌԱՋԻՆ ԱՆԳԱՄ ՄՏԱԾԵՅԻՆՔ ԻՐԵՆՅ ՀԱՎԱՏՔԻ ՀԱՄԱՐ ՀԱՅԾՎՈՂ ՔՐԻՍՏՈՂԱ ԿԱՆԱՆՅ ԿԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԳՐԻՐ ՄԱՍԻՆ, ՄԵՐ ԱՌԱՋ ՀԱՏ ԽՆԴԻՐՆԵՐ ԾԱՌԱՅԱՆ: ԱՌԱՋԻՆ և ԱՄԵՆԱԿԱՐԱՐՈՒՐԸ, ՄԵՆՔ ՈՒՅՈՒՄ ԷՐՆՔ, ՈՐՊԵՍԱՆԻ ԿԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ՀԱՐԱՎՎՈՐԻՐՆԱ ԹԱՐՎ ԻՐԱՆԻՆ: ՄՐԱ ՀԱՄԱՐ ԱՆՀՐԱԾԵՇՏ ԷՐ, ՈՐՊԵՍԱՆԻ ՄԵՆՔ ԳՆԱՅԻՆՔ ՀԵՆՅ ԱՅՆ ԵՐԿՐՆԵՐ, ՈՐՏԵՂ ԱՊՐՈՒՄ ԵՆ ԱՅՈՒ ԿԱՆԱՅԸ և ԵՆԹԱՐԿՎՈՒՄ ՄԱՀՎԱՆ ԱՊԱՌԱՆԱԼԻՐԻ ԻՐԵՆՅ ՀԱՎԱՏՔԻ ՀԱՄԱՐ: ՄԵՆՔ ՆԱՆ ՈՒՅՈՒՄ ԷՐՆՔ ՆԵՐԿԱՅՆՅՆԵԼ ԱՅՆՊԻՍԻ ԿԱՆԱՆՅ ՕՐԻՆԱԿՆԵՐ, ՈՎՔԵՐ ՈՉ ՄԻԱՅՆ ՏԱՆՁԱՆՔՆԵՐԻ ԷՐՆ ԵՆԹԱՐԿՎԵԼ, ԱՅԼ ՅՈՒՅԱՔԵՐԵԼ ԷՐՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴՆԵՐԻ ՔԱՅԱՌԿ ՈՐԱԿՆԵՐ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅԱՆ ՄԵՋ: ՎԵՐՁԻՎԵՐՁՈՒ, ՅԱԿԻ և ՏԱՆՁԱՆՔԻ ՈՂՔԵՐԳԱԿԱՆ ՊԱՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻՅ ԱՅՈՒ

սիրտ մենք ունենում էինք ներկայանալու անսասան շուքի և ներշնչող օրինակներ, և թե ինչու էին այս անգամ անհամարձակ դրվագներում թողնել ինքին, որ Քրիստոսի սերը շողար իրենց մեջ:

Հարկ է նշել, որ «Բռնակառն արքեր» գրքի մեջ նշված անգամ նախնային իրադրություններում Հայսնայի անհատի մի փոքրիկ մասն էն պատկերում: Մենք ընտրել ենք անհատի սարքերի սարքառաջաններին, որքան էր քրիստոնյաները Հայսնայում էն, և մենք ընտրել ենք Հենց նրան, ում Հենց անհատի էնք անհատի Հանդիման: Երբ խոսում էինք այս անհատի Հենց, նրանք բոլորն էլ ասում էին, որ մենք անհատի էինք ուրիշ անհատի գտնել՝ անելի ուրիշանգամ Պատմություններով: Նրանցից ոչ մեկը զեր ունենում էր անհատի Հանդիման ունենալու՝ որպես քրիստոնյան Հանդիման հանդիման օրինակ:

Պատմությունները իրենք բնական էն: Անհատի մի քանիսն սարքեր շարունակ էինք էն գերեզմանության մեջ, ուրիշները բնականության մեջ զենք էինք, բայց Հանդիման էն այլ դժվարություններ: Նրանց սարքերը Հենց սարքեր էն, և ներկայանալու էն սարքեր շարունակի և անհատի Պատմություններ՝ քրիստոնյաների միջև իսկ, Հանդիմանի միջև անհատ: Բայց այս բոլոր իրադրությունները մեջ անհատի ընդհանուր գծեր՝ խորը մտնում և ուսուցող Հանդիման, որոնք անհատի մտնում էին անհատի բոլոր սրտաներից և թողնություններին վեր անհատներ:

Մեր անհատն է զենք Հանդիման, որ գիրքը անհատի Հենց անհատի դժվարությունները անհատ անհատ անհատ խորը Հանդիմաններով և անհատ Հանդիման: Եթե ընդհանուր խորանքի շնորհիվ ինքն անհատի Հանդիման, անհատի իր անհատի զենք անհատ: Եթե զենք անհատի մեջ անհատի գտնել այս անհատի Հանդիմանի մեկի անհատ Հենց և անհատի շարունակ շարունակ բնական այս գերեզման օրինակներով, անհատի այս դժվար գիրքը Հանդիման Հանդիման անհատի, իրենց գործը Հանդիման անհատի Հանդիման անհատ անհատ, ուրիշ սիրով Հանդիման էն իրենց Պատմությունները անհատի զենք Հենց:

Երբ նոր էինք Հանդիման անհատ անհատի, որից էլ էինք, որ ինքն է անհատի Պատմություն Հենց անհատ անհատի խորհրդանշաններով գրել որպես անհատ: Այնուամենայնիվ, երբ Հանդիման բոլոր Պատմությունները, Հանդիման, որ դրա անհատի զենք: Յուրաքանչյուր

ՎԿԱՅԻՆՈՒԹՅԱՆ մեջ ոգով ԿԱՄՔԻ և ՀԱՎԱՏՔԻ մԱՐԳԱՐԻՏՆԵՐ ԿԱՆ: ՀԱՄՈՉՎԱԾ
ԵՆՔ, ՈՐ ԱՅԱ ՈՐԱԿՆԵՐԸ ԿԱՌԿԱՅԾԵՆ ՁԵՐ ԿՅԱՆՔՈՒՄ, ԵՐԲ ԻՆՔՆԵՐԻ՛՛ ՍԿԱԵՔ
ՎԵՐԱՊՐԵԼ «ԲՈՅԱՎԱՌ ԱՐՏԵՐԸ»:

«ՄԱՐՏԻՐՈՍՆԵՐԻ ՁԱՆԸ»

Ահ ու սարսափի մեջ՝ հոկտի մի շող

Ինդոնեզիա

2000 թվական, հոկտեմբերի 10, երկուշաբթի, ժամը 17:00

Աղելը բոլոր երեխաներին չափաքել էր ջեֆյոնիոնի մեդիկ օրորպոդ արագեհների սպերի ճաչ: Նրանք մոտավորապես շիտուն էին: Նա սպսեժ երգել՝ աստիճանաբար ջայնն ապելի բարձրաձենելով. «Առա՛ջ, Քրիստոսի ջիւսորներ»: Երեխաները միաձայն երգին, բայժ տրանժ աջբերոմ զան ոմ սարսափ պար:

- Ես մաշանալ ջեմ ուշոմ, - շանկարժ գոռաժ ճաչ ճարին դեմ ջբոլորաժ մի երեխա:

- Մենք ջեմք մեռնա: Արի՛, մեժ շես ծա՛փ ճոմ ոմ երգիր, - խոնարհւելով տրա ապանջին ասաժ Աղելը:

Վառնժաժ ճղան դժպատոմայամ միաձայն երգին: Երգը պերթանալոմ շեսո տրանք մեկ ուրիշն էլ երգեժին՝ ծափ ճալով իրենժ դոդաժոդ ջեռքերով: Աղելը փորձում էր երգի շնշյոմներին մեժ խեղդել մի քանի քայլ այն պողմնիժ եպող զանի և ճագնալոր ջայները:

Նա գիտեր, որ Պեսք է աներ անեն ինժ, որպեսժի երեխաները, շանկալոմ ապելի մեծերը, ջսպսեին լաժ իրել: Եթե անգամ մեկը սպսեր ապնալ, ալա դա պերաժպեր շամբնդաշոմ շիստերիայի: Աղելը շիանոմ էր տրանժ քաջոմայամ: Նոմյնապ մաշաժ ծաղղները, որոնք խաբաժ էին երեխաների շոմքը, պարժես քաջալերպոմ էին իրենժ երեխաների Պաշաժոթով:

Երգը շարունակւում էր, և Աղելը խաբաժ երեխաների մեժ աջբերով փնտրեժ իր երեխաներին: Քրիստիանա աղղեն ինք ճարեպան էր, Քրիստիանոն՝ յոթ: Աղելն ինքն իրեն շամոշոմ էր, որ պարողանա քաջ իրել, պարողանա խիժախել շանոմ իր երեխաներին, շանոմ բոլոր երեխաներին: Նրա պաշաշոմայոմը Քրիստոսի մեժ էր: Չալաժ դրան՝ առ անաշապանոմ էր տրանժ, մանապորալոմ Քրիստիանոյի՝ իր փոթրիկ Անոյի շամար: Նա այնքան փոթրիկ էր, այնքան պիթ իր ճարիթ շամար:

- Ամեն բան կարող եմ ինձ շնորհօքնող Քրիստոսով:¹

ՀԱՆԿԱՐԾ ԵՐԵՒԱՆԵՐԻ ՁԱՅՆԵՐԻ մԻԶԻՑ ԼՍԿԵՅԻՆ ՄԵԹՈՂԻ ԱՂԱՂԱԿՆԵՐԸ.

[illegible]

« Հիմա միայն Աստված կարող է ձեզ բաժանել»

1989 թվական, հոկտիս

- Մայրի՛կ, եւ ԿԱՊԻԿԻ է նաեւ, - շէնջած Ադելը՝ խոշւոտօժ ԾԻԿՐԱԿԵԼՈՎ ՀՈՒՐԱՆԵԼԱԿՈՒ ԱՏԱԾ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԻ ԿՈՂԱՐ:

Մայրիկը ծնածառ ջեր արջակ նաեւ ԿԵՐԱՔԵՐԱՌՈՒՆԵՐԺ: Ադելը միգուծեւ ԼԱՌԻՆԱՆԱԼՈՒ ՀԱՄԱՐ ՀԱՏ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴ ԷՐ, ԲԱՅԺ, ԱՅՈՒՄԱՆԱՅԻՆԻԿ, ԿԱՐՈՂ ԷՐ ԳՈՒՆ ԶՆԺՐՆ ՀԱՐԳԱՆԵ ՅՈՒՅԺ ՏԱԼ ԴԵՊԻ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԻ ԱՆԱՍԱՆ ՈՐՈՇՈՒՄԵ:

Նա ԼԱԵՆ ՕՐ ՄՈՏԱԿՈՐԱՊԵՆ ՆՈՒՅՆ ԺԱՄԻՆ ԳԱԼԻԱ ԷՐ ՆՐԱՆԺ ՏՈՒՆ: Ադելը զգիտե՛ր՝ ԼԱԵԼԻ ՀԱՏ ՀՈՂԱՊ՛ԻԱ ԷՐ, ԹԵ ԲԱՐԿԱՆՈՒԱ, ՈՐ ՄԵԹՅՈՒՆ ԼԱԵՆ ՕՐ ՆՈՒՅՆ ԺԱՄԻՆ ԳԱԼԻԱ ԷՐ, ՆԱՏՈՒԱ ԲԱԶԱՌՅՐԻՆ և ԿՐԿՆՈՒԱ ՆՈՒՅՆ ԽՆԴՐԱՆԵՐ: ԻՐԱԿԱՆՈՒԱ ՄԵԼՐ ՆՐԱՆ ԱՐԴԵՆ ԲԱԶԱՌԺԱ ՊԱՏԱՍԽԱՆԵԼ ԷՐ, ԲԱՅԺ ՄԵԹՅՈՒՆ ԿԱ՛Մ ջեր ուշոՒԱ ԸՆԴՈՒՄԵԼ ՆՐԱ ՏԱԾ ՊԱՏԱՍԽԱՆԵ, ԿԱ՛Մ ՊԱՐԶԱՊԵՆ ԶԱԶՅՆՈՒԱ ԷՐ, ԹԵ ջի լԱԵԼ:

- Եւ ԼԱՌԻՆԱՆԱԼ ջեւ ուշոՒԱ, Եւ ԴԵՆ ՀԱՏ ՓՈՐԵ Եւ: ԲԱՅԺ ԵԹԵ ԱՆԳԱՄ ԼԱՌԻՆԱՆԱԼ ՈՒՅԵՆԱՅԻ, *ԲԵԶ* ՀԵՏ ՀԱՏԱՏ ջեր ԼԱՌԻՆԱՆԱ, - ՊԱՐՈՒԱ ԷՐ Ադելը:

Նա ՏԱՆԱՂՈԹ ՏԱՐԵԿԱՆ ԷՐ, և ԿԵՐԶԻՆ ՏԱՐԿԱ ԸՆԹԱԶՐՈՒԱ ՆՐԱ ԳԵԴԵԺԿՈՒԹՅՈՒՆԵՐ ՄԻ ՆՈՐ ԹԱՓՈՎ ԷՐ ԾԱԴԿԵԼ: ԲԱՅԺ ՆԱ ԼԱՌԻՆԱՆԱԼՈՒ ՈՉ ՄԻ ԺԱՆԿՈՒԹՅՈՒՆ ՉՈՒՆԵՐ, ՉԱՂԱԾ ՈՒՆԵՐ ԲԱԶՈՒԱ ՀԱՐԱԿՈՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ:

ՄԵԹՅՈՒՆ Ո՛Չ ԿԻՃՈՒԱ ԷՐ, Ո՛Չ ԷԼ ՆԵԴԱՆՈՒԱ ՆՐԱ ԿՐԵՈՏ ՆԿԱՏՈՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԺ: Նա միայն ժԱՄԵՐՈՎ ՆԱՏՈՒԱ ԷՐ ԲԱԶԱՌՅՐԻՆ և ՀԱՔԵՐԱՏԱՐ ԲԱԶԱՏՐՈՒԱ ԱԴԻՆ, ՈՐ ՆԱ ՊԵՏԶ Է ԻՐ ԿԻՆԵ ԴԱՌՆԱՐ:

- Դեւ ԱՏՈՒՒ ԿԱՄԵՆ Է, ԱՆԳԱՄ ԵԹԵ ԴՈՒ ԿԱՐԾՈՒԱ Եւ, ԹԵ Եւ ԿԱՊԻԿԻ Եւ ՆԱՆԱ:

ԱԴՐ ՆԱՅԺ ՄԱՐԻԿԻ ԲԱԶԱՆՀԱՆԱԿ ԺՊԻՏԻՆ և ԻՆԵՆ ԷԼ ԺՊՏԱԶ: ՈՉՆԺԺ ջերԿԱԶԵԼՈՎ՝ ՄԵԹՅՈՒՆ ևւ մեկ ԱՆԳԱՄ ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆ ԱՐԵԺ:

- ԱՍՊՐԱՌՈՎ, ԿԱՌԻՆԱՆԱՆ՛Ա ԻՆՁ ՀԵՏ:

Նա ԳԻՏԵՐ, ՈՐ ՊԱՏԱՍԽԱՆԵԼՈՒ մեՋ ՈՉ ՄԻ ՏՐԱՄԱՔԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ԶԱՐ, ԱՅԻ ՊԱՏՃԱՌՈՎ Ադելը ՆԱՏԵԺ՝ ՍՊԱՍԵԼՈՎ, ԹԵ ՆԱ ԵՐԻ Է ԳԱԼՈՒ: ՎԵՐԶԱՊԵՆ ՄԵԹՅՈՒՆ ՎԵՐ ԿԱԺԱՎ ԳԱԼՈՒ, ԲԱՅԺ ՆԱԽՔԱՆ ԴՈՒՐԱ ԳԱԼՐ ՆԱ ՀԱՆԵԺ ԻՐ ՎԵՐԱՆՀԱՊԻԿԸ, ԶԳՈՒՇՈՒՅԱՐ ԱՅՆ ԾԱԼԵԺ և ԴԻՐԵԺ Ադելի ՏՆԿԱԵՐԻՆ:

- ԱՀԱ՛, - ԱՍԱԺ ՆԱ, - ԲԱՆԻ ՈՐ ԴՈՒ ՀՐԱԺԱՐԿՈՒԱ Եւ ՊԱՏԱՍԽԱՆԵԼ, ԹՈՂ ՎԵՐԱՆՀԱՊԻԿԱ մԱՆ ԲԵԶ ՄՈՏ ՈՒ ՍՊԱՍԻ ՊԱՏԱՍԽԱՆԻՆ:

Աղելը շահ չոյսե՛ծ այս յոսանեկան աշուժ ժեստի: Միգու՛ժե, նա կըքն՛ն էլ վաճը ջեր:

Երեք ամիս անձ Աղելն ու Մեթյոն անոխնա՛ն:

Դե՛ սեղապան ԿԱՆԱԴՈՒԽՅԱՆԵՐՈՎ ԿԱՆԱԴԱԿԱՆ ՀԱՐԱՆԻՔ էր: Այն սկսեց շոյսեմբերյան մի յայտն առկառն և շարունակե՛ծ մինչև գիշեր: Ամբողջ գյուղը եկել էր այս ուրախ իրադարձության ԿԱՆ լինելու: Աղելի բոլոր աճաճասոսոսություններն ու վաճերը ԿԱԴ անոխնոսոս ԿԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ՀՕԴԱ ՅԱԴԵՅԻՆ: Չնայած դրան՝ նա դեռևս մտածում էր, թե՛ ինչո՞ւ էր սաճնալու ընտանիքի առջև իր յարսականությունները: Բայ՛ չարտոյողության ժամանակ չոպի անած խոսքերը ԿԱՏԱՐՅԱԼ ԽԱԴԱԴՈՒԽՅՈՒՆ ԲԵՐԵՅԻՆ նրա վրա:

- Աղե՛լ, - ասել էր նրան չոպիւր, - չիմա միայն Աստված ԿԱՐՈՂ է բաժանել բե՛շ և Մեթյոնին:

Հարսանիքի մեկ ամիս անձ Աղելը չդիմաճ, և ջնայած չդիմոսոսում լավ էր շարգանում, երեխան երկարու՛մից ծննդաբերությունի՛ն շեսո մաճաճած ծնե՛ծ: Աղելն ու Մեթյոն չոխալբաճ էին:

Բայ՛ չիմա ամիս անձ Աղելը տորի՛ չդիմաճ: Այս անգամ երեխան երեք ամիս շոյս ծնե՛ծ, և չոյս ջակը, ուր ԿԱՐՈՐԵՐ: Աղելի ընկերները, ուրոնք գալիս էին ինտակտության, միմեարում էին նրան և բաժալերում, ուրոնա՛ն «ու՛թեղ լինեՐ, երբ երեխան մաճանա՛ր»:

- Ի՛ն երեխան ջի՛ մեռնելու, - ՀԱՄԱՌՈՐԵՆ յոսաճախանում էր Աղելը:

Նա սր՛ խորբում կյո՛ ՀԱՄՈՇԱՌԻՆՆ ՈՒՆԵՐ և ՀՐԱՅԱՐՈՒՄ էր ՏԱՏԱՆԱԵԼ ընտանիքի և ծնողների ԿԱՐՇԻՐԵՅ: Երկրորդ երեխային նա ո՛չ մի դեղումն ջեր ու՛նում ԿՈՐՅԱԵԼ:

Աղելն իր տորածն դաճերը դնում էր բարձի վրա և խոսում փոքրիկ աղջկա շես՝ միմաճանակ աղոթելու Աստծուն. «Ինչո՞ն՛ էս դու՛ կյաճեղ, Քրիստի՛նա, - շճնում էր նա, - դու՛ ջՀԱՄԵՐԵՅԻՐ ԻՆՆ ամիս և աճ կյաճեղ էս: Դու՛ կըքն փոքրիկ էս, թոխկաճա՛, բայ՛ էս ու Մեթյոն բե՛շ շահ եճ սորում: Ե՛կ էս ԿԱՏԱՅ է՛մ, ուր Աստված բե՛շ յաճճալնելու է՛»:

Ի ջարման իր ընտանիքի և ՀԱՄԱԳՅՈՒԴԱՅԻՆԵՐԻ՝ Քրիստինան մեծաճակ ու դարձակ առողջ երեխա, ուրն երկուսուկես սարի շեսո միմաճ ԵՐԱՅԻՐ՝ Քրիստինան:

Աղելի և Մեթյոնի ՀԱՄԱՐ ԿԱԵԼԻ մեծ երջանկություն ջեր ԿԱՐՈՂ լինել: Քրիստինայի ծնե՛լու՛ շեսո նրանք ինտակտաճին իրենձ սեփական տուն: Այն շահ յարձ երեքսեղակաճնո՛ ՏՈՒՆ էր՝ յարսակաճ բաճարի՛ն և ԿԵԴՏՈՏ ՀԱՏԱԿՈՎ: ՏՈՒՆ խղճուկ էր, բայ՛ ԿԱՐԱՌՐ՝ իրենձն էր:

Միգրոն, երբ երեխաները մեծանային, նրանք կարողանային ևս ելի շքեղ տուն իրենց թոռյի Տալ: Բայց դա մի բան էր, որին դեռ Պեթը էր սղոսել: Այդ յուզերն նրանք յուրջալուսն ուրախ էին իրենց անպոխեն ունենալով և Մեթյոնի ծնողներին Տանի Տեղափոխվելով չմար:

Աղելի գյուղի գրեթե բոլոր ընտանիքները քրիստոնյա էին, և նա խնդրահարմարությամբ մասնակցում էր եկեղեցու բոլոր մասնակցան օրագրերին: Քրիստոնյա և Քրիստոնյա Տարիքի մոտավորապես շրջան երեխաներ կային եկեղեցում, և նա սիրում էր նրանց չմար կարգիլ այն անսպառնալիք յուսմոթյունները, որոնք իր յուրիսին էր իր չմար ժամանակին կարողանել: Կարծես նա չիմա շարունակում էր յուրիսի գործը՝ ևս Տարանքը բարոյան, թո՛ղ որ ունակիտները չարան երեխաները լինեն:

Վերահաս ջիհադը

Աղելի և իր չմարգյուղաների չմար կանքը չանդարտ էր ու անպոխ, բնի դեռ չարան մոխոխանական գյուղի բնակիչները ջին կանքել առաջին «յուսմոնական» աջը:

Չնայած այն ժամանակ նա ջանական դա, միջականքը սկսվեց 1999 թվականի սեպտեմբերի իննին, ժամը 15:00-ին, մի օր, որն Աղելը երբեք ջի կարող ջնջել իր չիճոյոթոթոխի: Դրան իրարանձոմը լսելով՝ նա անմիջապես Տանի դոռն եկավ, և առաջին բանը, որ Տանի, մեծ յուսմոն էր: Դրա վրա միայն երկու բան կար գրված՝ «*Cinti Damai*», որը նշանակում է «Միտի խնդրոթոթոն»: յուսմոն շուրջ չանքված էին երեսուն տղամարդիկ, կանայք ու երեխաներ Դանա մոխոխանական գյուղի:

- Դոռնի մարդիկ, - սկսեց խոսել մի թխմաճի, միջին Տարիքի տղամարդ, - մենք ջեր չարաններն ենք, և մենք յուսք է մեկն մոխոխ խոսանանք ալորել խնդրոթոթոն մեջ:

Հնչյունային ոջ մի չմարկարդ ջանք, բայց նրա թան ջայնը չեճոթոթոն անձոնով էր անբոխի միջով: Նա կանգնել էր անբոթ չանակով մեկ և չեկել չանդիոթոթոնների Տան չին փայջն բեմաճարթանին:

- Մոխոխան և քրիստոնյա գյուղերի միջև ջուսք է լինեն Տարանքյոթոթոններ, - անձ նա, - բոլորը յուսք է ալորեն խնդրոթոթոն մեջ:

Մելը և մոխոխները, ուրբեր չանքվել էին չարթանի շուրջ, կարծեծին, որ Տարթոնակ էր՝ չճճի առնելով այն փաջն, որ նախինում երբևէ

ՏԱՐԱԶՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ՉԷՆ ԵՂԵԼ, ԲԱՅԺ, ԱՆՈՒՄԱԵՆԱՅՆԻՎ, ԸՆԿԵՐՈՒԹՅԱՆ ՉԵՈՔ ՄԵԿՆԵՅԻՆ ԱՅԵԼՈՒՆԵՐԻՆ:

ԱՎԵԼԻ ՈՒՇ ԱՊ ԵՐԵԿՈ, ԵՐՔ ՄԵԹՅՈՒՆ ՎԵՐԱԴԱՐՉԱՎ ՀԱՆՔԱՀՈՐԻՅ, ԱԴԵԼԸ ԱՐԱՆ ԱՄԵՆ ԻՆՉ ՊԱՏՄԵՅ:

- ԻՍԿ ԱՄԵԿՈՍԵՆԵՐՈՒ, - ՀԱՐՅՐԵՅ ՄԵԹՅՈՒՆ:

ՏԱՐՈՐԻՆԱԿ լուրեր էին ՊՏՏՎՈՒՄ, որ 1999 թվականի իններորդ ամսվա իններորդ օրը Դոդիի բրիստոլյանների ՀԱՄԱՐ ԱՆՈՒԳԻ ՕՐ էՐ լինելու: ԱՆՈՒՄԱԵՆԱՅՆԻՎ, ՄԵԹՅՈՒՆ և ԱԴԵԼԸ ՉԸՎԱՏԱՅԼՈՒ ԷՆ ՏՎԵԼ ԱՊ լուրերին: ՀԻՄԱ ԱՐԱՆՔ ՄՈՒՄՈՒՄԱՆՆԵՐԻ ԱՅԵԼՈՒԹՅՈՒՆԻՅ ԵՆԹԱԴՐՈՒՄ ԷՆ, որ ո՞չ մի իրական զԱՆԳ ՉԿԱՐ: ԻՐԱԿԱՆՈՒՄ ՇԱՏ ԸՆԿԵՐԱԿԱՆ ՄԹԵԼՈՐՈՐՏ ԷՐ ՏԻՐՈՒՄ, ԵՐԿՈՒ ԳՅՈՒՐԵՐԻ ԵՐԵԽԱՆԵՐԸ ԽԱՂՈՒՄ ԷՆ ՄԻԱՄԻՆ:

ՄՈՏ ՉՈՐԱ ԱՄԻԱ ԱՆՉԱՎ ԱՌԱՆՉ ԿԱՍԿԱԾԱՆՔ ՀԱՐՈՒՅՈՂ ՈՐԱՆԷ ՊԱՏԱՀԱՐԻ, և Դոդիի բնակիչներն աՐԴԵՆ ՀԱՎԱՏՈՒՄ ԷՆ, որ լուրերը ԱՆՀԱՄՆ ԷՆ, մԻՆՉԱ որ ՀԵՆՉ ՄոՐԻՔ ՕՆՈՒԿՐԻՅ ՀԵՏՈ, ԵՐՔ ՅՈՒՊՐՈՒՄԸ՝ ԵՐԻՏԱԱՐԴ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆԸ, ՎԵՐԱԴԱՐՉԱՎ ԳՅՈՐԻ ԿԴՉԻՆ լԵԽԼՈՒ ԱՆՀԱՅՈՂ ՓՈՐՉԻՅ ՀԵՏՈ: ԳՆԱԼՈՒՅ ՀԵՏՈ ԱՊԻՔԱՆ ՇՈՒՏ ԱՐԱ ՎԵՐԱԴԱՐՉՈՒ ՏԵԱՆԵԼՈՎ՝ ԳՅՈՒՄԱՅԻՆԵՐԸ ՀԱՐՅՐԵՅԻՆ, ԹԵ ԻՆՉՈՒ Է ԱՊԻՔԱՆ ՇՈՒՏ ԵԿԵԼ:

- ՆՐԱՆՔ ԻՆՉ ՉԹՈՂԵՅԻՆ ԳՆԱԼ, - ՀԱՅՏԱՐԱՐԵՅ ՅՈՒՊՐՈՒՄԸ:

- Ո՛Վ, ԻՆՉՈՒ՛Ք, - ՀԱՐՅՐԵՅ ՄԱՐԴԿԱՆՉԻՅ ՄԵԿԸ, մԻՆՉ մՆԱՉԱԾՈՒ ՀԵՏԱՔՐՈՒԹՅԱՆՔ ԽԱՐՎԵՅԻՆ ԱՐԱՆՉ ՇՈՐԻՉ:

ՅՈՒՊՐՈՒՄԸ ՀԱՐՈՒՄԱԿԵՅ.

- ՄՈՒՄՈՒՄԱՆՆԵՐԻ մի խումբ ԻՆՉ ԿԱՆԳԱՆԵՅՐԵՅ, ԱՆԳԱՄ ՉԳԻՏԵԱ՛ ԻՆՉՈՒ: ՍԿՉՐՈՒՄ ԱՐԱՆՔ ՊԱՐՉԱՊԵՄ ԱՍԱՅԻՆ, որ ՀԻՄԱ ՉԳԱՄ, ՈՐՈՎՀԵՏԱ ԴԱ ՎՏԱՆԳԱԿՈՐ Է: Ես ընդդիմաՅԱ և ԱՍԱՅԻ, որ ՊԵՏՔ Է ԳՆԱՄ մԹԵՐՔ ԲԵՐԵԼՈՒ, ԲԱՅԺ ԱՐԱՆՉ ՀԱՄԱՐ մԻԱՆՈՅԻՆ ԷՐ: ՆՐԱՆՔ ԱՎԵԼԻ ՎՐԴՈՎԵՅԻՆ և ԿԱՐԾԵԱ ԻՐԵՆՉ ՎԻՐԱՎՈՐԱՎԱԾ ՉԳԱՅԻՆ, որ Ես բրիստոլյա եմ: Ես ԱՐԱՆՉԻՅ մի քԱՆԻՄԻՆ ՀԻՇԵՅԻ, ԱՐԱՆՔ ԱՆ մԱՐԴԿԱՆՉ մԵՉ ԷՆ, ոՎԵՐ ԵԿԵԼ ԷՆ մԵՐ ԳՅՈՐԻ՝ ԱՊՊԵՄ ԿՈՉՎԱԾ «ԽԱԴԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ» ՀԱՍՏԱՏԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ: Ես ԽԱԴԻՐՆԵՐ ՉԷԻ ՈՒՅՈՒՄ ՈՒՆԵՆԱԼ, ԴՐԱ ՀԱՄԱՐ ՀՐԶՎԵՅԻ ՈՒ ՏՈՒՄ ԵԿԱ:

ԱԴԵԼԸ, ՄԵԹՅՈՒՆ և ոՐԻՇԵՐԸ ՍԿԱՅԻՆ ԽՈՐՀՐԴԱԾԵԼ ՅՈՒՊՐՈՒՄԸ ՊԱՏԱԾՈՒ ՇՈՐԻՉ՝ ՀԻՇԵԼՈՎ ԱՆԱ ԱՄՊՏԱՔԵՐԻ ԻՆՆԻ ԻՐԱԴԱՐՉՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ: ԲԱՅԺ ԱՌԱՆՉ ՎԵՐԱՀԱՍ ՎՏԱՆԳԻ մԱՄԻՆ ԱՊԱՅՈՒՅԻ ԱՐԱՆՔ ՈՉԻՆՉ ՉԷՆ ԿԱՐՈՂ ԱՆԵԼ: ՀԵՏՈ՝ ՀՈՒՎԱՐԻ ՏԱՄԻՆ, ԱՐԱՆՉ ԱՄԵՆԱՄԱՐԱՓԵԼԻ ՎԱՆԵՐԸ ԻՐԱԴԱՐՉՈՒԹՅՈՒՆ ԴԱՐՉԱԾ ԱՐԲԵՅԻՆ ՈՐՉ ԳՅՈՐԻՐ:

ԱԴԵԼԸ ՀԻՎԱՆԴ ՔՐԻՍՏԻԱՆՈՒՅ ՀԵՏ ՀԱՆԳԱՏԱՆՈՒՄ ԷՐ ԿԵԱՐԻՆ, ԵՐՔ ԱՐԱՆՉ ԱՐԹԱՆՉԵՅԻՆ ՀԱՐԱՆՆԵՐԻ ՁԱՅՆԵՐԸ: ԱԴԵԼԸ ՎԱՅԵՅ ԴԵՊՈՒ ԴՈՐՈՒ

և քարանձավ շեղվում քարանձավի ծոցի ճեղքների դիմաց: Կողքի քրիստոնյա գյուղից արևմտում էր: Հետո Տարածվեցին իրարևանման արմուկներ և արևադարձ: Նրանք Պեթք է փակեցին: Երեք շաբաթ շինված մոխրոլիմեններ գալիս էին իրենց փող, և վերաշին քաղաքի անգնեցանք շուրջ զանգ:՝²

Ադելը ետ վազեց Տոմս՝ անգնեց Քրիստոնյա և Անտոյի անոնները: Բայց ոչ մեկը զեր Պաշտպանություն: Ադելի մոտ քաղաքից անցնելիս և անցնելիս էր ուսուցանում, մինչև նա խելագար անհոգ փակում էր երեխաներին: Վերջիվերջո, ինչ-որ մեկն ասեց, թե Տոմս է՝ ինչպես են նրանք գնալի դեպի գյուղի շենքի բլուրը: Ադելը ևս մեկ անգամ Տոմս ասեց՝ մի քանի անգամ թե իրեն շենք վերադառնա: Երբ նորից գնալ դեպի դուռը, սեղանի վերջից իր Անգնեցանք: Նա վերջից այն ու փակեց:

«Մայրի՛կ, մենք մահանալու՞մ ենք»

2000 թվական, հունվարի 10, երկուշաբթի, ժամը 18:00

Մեթոդիս և մեծած զուգանքները անհոգան անհոգան շենքից անցնում էին մի քանի ժամ դիմադրել, բայց նրանք բաժանվեցին էին և լավ շինված:

Հիմա ամբողջ գյուղի անհոգները մեջ էր, և օդը լիքացել էր անհոգի «Արև Արև, Արև Արև»³ շարժումներով: Մեթոդիս և գյուղացիները արագ անցան երեք անոններ՝ շուրջում, որ շինվելի շինվումները անհոգանք անհոգան գյուղից և զին շենքի իրենց: Դրան շինվումս՝ շինվումները մի նոր անհոգանք անհոգան վազել նրանց շենքի, և շուրջում նրանք մեղվում էին բլուրը՝ անհոգ բաժանում անհոգան քրիստոնյաների փող:

Մեթոդիս և Ադելը արագ շինվեցին իրենց երկու բլուրներին և մայրիկներին, մինչև բլուրը փակվում էին շարքեր ուղիղություններով: Հոյս ունենալով իրենց ճակ շինվումների անհոգանք՝ նրանք իրենց նեղեցին իրենց մեջ և սկսեցին արագ-արագ սողալ դեպի ջուրը: Բայց դժվարանալի ճանապարհ անցնելի անհոգի դարձավ, երբ սկսվեց շուրջումս անհոգ, ու գետնը վերադառնալի անհոգի ու ջանք անհոգան:

Իսկ ջուրը գլուխներում անցնելի քան երկու ժամ սողալով շենք նրանք շինվեցին շինվումների ճանապարհի երեք անհոգի մի լիքաց շինվումս: Անհոգանքներն այն օգնությունում էին, որպեսզի բերվեցանք ժամանակ Պաշտպաններին անհոգան անհոգ անհոգ: Բայց այն գրեթե այն

Ադելլա ԱՄԱԻՋԱՊԵԱՆ ԲԱՄԲՈՒԿԻԻՅ ՆԵՐՔՆԱԿ ՉՏԱԿ ՇԻՆՈՒՅՈՒՄՆ ՄԵՋ, և ՔՐԻՍՏԻԱՆՈՆ ՈՒ ՔՐԻՍՏԻԱՆ ՊԱՆԿԱԼՈՒՄ ՊԵՍ ԲՆԵՇԻՒՆ: ԸՆՏԱՆԻԹԻ ՎՊՈՒ ԱՆՈՎԱՆԵՐԻ ՆԱՄՆ ԵՐԵՍԱՆԵՐԸ ԿՈՐԵԼ ԷՐՆ ԿԵՂՏԻ ՈՒ ՅԵՆԻՐ ՄԵՋ: ԵՎ ՄԻՆՉ ԲԱՅԲԱՎՈՂ ՇԻՆՈՒՅՈՒՄՈՒՆ ՈՐՈՇ ՉԱՓՈԿ ԾԱՍԿ ԷՐ ՊԵՐՉԵԼ ՆՐԱՆՉ ՀԱՄԱՐ, ԱՄԱՍԱՆՊԻ ՄԵՇ-ՄԵՇ ԱՆՉՔԵՐԻՅ ԵՐԵՍԱՆԵՐԻ ՎՐԱ ԷՐՆ ԿԱԹՈՒՄ ԱՆՁՐԱԻ ԽՈՇՈՐ ԿԱԹՈՂԻՆԵՐԸ:

Երբ և՛ նորի՝ Կարողաճա Իրեն տրամեսել, և՛ Ա. Մեթյոն օտեսի եկան Կարճ աղոթքի շատ, շատ ամբողջ գիշեր, ջարհոտելի ու անախճաճ գիշեր անեն մեկն անձնաճիւղի իր մարտիկ Կողմն անաճ: Երբ օգտեճ, Քրիստիանոս ու Քրիստիան արձնաճն և շատաճն, որ Կն ամբողջ միջապանա, որը Կարել էին, թէ երաճոս էին տեսնոս, Իրապանոս էր տեղի ունենոս Իրենճ շտ: Մի քանի բոլոր տրաք սառաճ նալոս էին մեծերն: Նրանճ լայն բաճաճ աքերը մոտաւորոթան հոսքեր էին հսկորոս, բայճ Կառեճաճ ընառներն ուաել էր մաճաճ լոռոթոռն, և ոճ ոք զգեսեր, թէ Ինճ անր:

- Մայրի՛ւ, ես սոված եմ:

- ԽԱՌՐՈՒՄ ԷՄ, ԱՌԵ՛Ն, ՄԻ՛ լաժիր, - ԽԱՌՐԵՅ ՄԵԹՅՈՒՆ, - ԷՄ ԿԳԱՆԱՄ ՈՒՏԵՂԻՔ ԳՏԱԵՂՈՒՐ:

Մեծյոյնս գերադառնում եր գյուրի՝ ուսելիք գտնելոյ: Աղելը տրան
աղաջեծ, որ ջգնա, բայժ ևս գիտեր, որ Պետք է որևէ բան անել: Նրանք
ջելն Կարող Կոյտել յնալ առանձ ուսելիքի և քոր:

Մեծյոյի գնալով շէտ ժամանակն ասեալ զեր շարժսն: Ադէլին
տորի՝ յոսեճ գաւի շգանումը: Անկարող իրելով դիմակայել
անհնազանդութեան՝ եւ տորի՝ բնակիքը դէպի քովն գիւ սարաւ: Շնտ զիւն

բայել, երբ ՀԱՆԴԻՊԵՅԻՆ ԻՐԵՆՑ ՀԱՄԱՅՈՒՂԱՅԻՆԵՐԻ մեկ այլ խմբի, որոնք թաքնվել էին ՀԱՅՀԱՆՏԻԿԻ ԴԱՇՏՈՒՄ: Աղելը մայրիկներին, ՔՐԻՍՏԻՆԱՅԻՆ և ԱՆՏՈՅԻՆ ՏԱՐԱՎ ՀԱՅՀԱՆՏԻԿԻ ՇԱՐՔԵՐՈՎ, և նրանք սպսեծին ՀԱՎԱՔԵԼ ՉՈՐԱՅԱԾ ՀԱՏԻԿՆԵՐԸ: Գոնե մի բան ԿՈՒՆԵՆԱՅԻՆ ուսելով:

Մի բան ժամ ՀԵՏՈ ՄԵԹՅՈՒՆ միայն ընձանիբն՝ բերելով ՏԱՆՆԵՐԿՈՒ ՇԻՇ ԿՈՎԱ-ԿՈՂ: Դա միայ բանն էր, որ նա ԿԱՐՈՂԱՅԵԼ էր գտել: Բայժ ՀԵՆՑ որ երեխաները փորձեծին բաժել ԴՐԱՆՔ, ԿՐԱԿՈՅՆԵՐ ՀՆՉԵՅԻՆ, որոնք փոթորիկի նման ԱՐՉԱԳԱՆՔԵՅԻՆ ԱՐՓՈՂՉ ԴԱՇՏՈՎ մեկ: Ո՞ր ոք ՉԳԻՏԵՐ, թե ԿՐԱԿՈՅՆԵՐ որ ԿՈՂԱՅԻՅ ՀՆՉԵՅԻՆ, ԱՅՄՈՒՍՈՎ նրանց միայն մտնում էր ՊԱՐԿԵԼ ԳԵՏԱՆ՝ առանց ԳԱՂԱՓԱՐ ԱՆԳԱՄ ՈՒՆԵՆԱՂՈՒ, թե ուր ԿԱՅԵԼ: ՀԱՆԿԱՐՉ ՔՐԻՍՏԻՆԱՆ ՎԵՐ ԱՂԵՅ Աղելին և ՀԱՐՅՐԵՅ:

- Մայրի՛կ, մենք մաՀԱՆԱՂՈ՛ւ ենք:

Աղելի մՏԵՐՈՒ միայն մեկ ՊԱՏԱՍԽԱՆ էր ՀՆՉՈՒՄ՝ ԱՅՈ, ԲԱՅՅ ՆԱ ԳԻՏԵՐ, որ ՀԱՆՈՒՆ ԻՐ երեխաների ՊԵՏՔ է ԲԱՅՅ լինել: Նա երկու երեխաներին սեղմեծ ԿՐԾԵՐԻՆ և ԱՆԱՅ, որ ԱՄԵՆ ԻՆՉ լավ ԿԼԻՐ: Բայժ Աղելը ԳԻՏԵՐ, որ նրա սփոփանքի խոսքերը ՉԷԻՆ ԿԱՐՈՂ ՀԱՏՈՅԵԼ ԻՐԵՆՑ ԻՐԱՎԻՃԱԿԻ ՈՂՉ ԻՐԱԿԱՆ ԱՐՍԱՓԵԼԻՊԻՏՈՅՈՒՆ: Նա ԳԻՏԵՐ, թե ԻՆՉ ՊԵՏՔ էր ԱՆԵԼ: Դա ԱՄԵՆԱԴՅՎԱՐ ԽՈՍԱԿՅՈՒՏՈՅՈՒՆՆ ԷՐ լինելով, որ երբևէ ՈՒՆԵՅԵԼ էր երեխաների ՀԵՏ, ԲԱՅՅ Աղելը երկրեսրանք ՉՈՒՆԵՐ: Նա ՊԵՏՔ է նրանց ԱՆԵՐ:

- ՔՐԻՍՏԻՆ՝նա, ԱՆՏՈ՛, ԽՆԴՐՈՒ՛մ եմ, ԱՂԵՐ ԻՆՉ և ՈՒՀԱԴՐՈՒ լսեք: Եթե մեժ ԱՅՈ ՉԻՀԱԴՐՈՒ ՄԱՐԴԻԿ ԲՈՆԵՆ, նրանք ՉԵժ ԿՀԱՐՅՆԵՆ, թե ՈՒՅՈ՛ւ եք մոխոխման ԴԱՌՆԱԼ: Եթե ԱՆԵՐ ՈՉ, ԱՊԱ նրանք ԿԱՐՈՂ ԵՆ ՉԵժ ՍՊԱՆԵԼ, - Աղելը ԱՂԵՅ ՈՒՐՈՂ երեխաների ԱՉԵՐԻ մեջ:

Նա ԳԻՏԵՐ, որ ԱՅՈ ՀԱՐՅԻ միայն մեկ ՃԻՇ ՊԱՏԱՍԽԱՆ ԿԱՐ, ԲԱՅՅ ԱՐՈՂՈ՛Ք ԿԱՐԵԼԻ էր ՍՊԱՆԵԼ, որ երեխաներն ԱՅՐԱՆ ԲԱՅՅ ԳՏԱՎԵՐՆ:

Երկու երեխաներն էլ ՊԱՐՉԱՊԵՍ ՊԱՏԱՍԽԱՆԵՅԻՆ:

- Մենք ՈՒՅՈՒՄ ենք ՔՐԻՍՏՈՍԻՆ ՀԵՏԱԵԼ:

Առանց երկու մՏԱԾԵԼՈՒ՝ Աղելը ՎԵՐՅՐԵՅ ԻՐ ՀԵՏ ԲԵՐԱԾ ԱՍՏԱԾԱԾԵՐՈՒՄԸ և ԲԱՅԵՅ ԱՅՆ ՀԱՏԱԾԵՐ, որը ՏԱՆԻՅ ՓԱՆՉԵԼՈՒՅ Ի ՎԵՐ ԱՆԵՆԴՀԱՏ ՊՏՏԱՌՈՒՄ էր նրա ԳԼԽՈՒՄ: Աղելի ՊԱՐԿԻՐ ԴԱ նրա ՀԱՄԱՐ ԱՅՐԱՆ ԷՐ ԿԱՐՈՂԱՅԵԼ ԻՐ ՄԱՆԿՈՒՅՈՅՆ ՏԱՐԻՆԵՐԻՆ, որ ԱՅՈ ԲԱՌԵՐ ԿԱՐԾԵՍ ԴՐՈՇՎԱԵԼ ԷԻՆ նրա ԱՐՏԻ մեջ՝ ՍԱՂԱՌՈՒ 23-ը: Նա ԱՆԱՅ, որ երեխաներն ԻՐ ՀԵՏ ԿՐԿԱՆԵՆ և ՍԿԱՆԵՅ ԱՆԵԼ ԲԱՌԵՐԸ: «ՏԵՐՆ ԻՄ ՀՈՎԻՎԱՄ է, ոչ մի բանի ԿԱՐՈՏՈՒՅՈՒՆ ՉԵՄ ՈՒՆԵՆԱ, ԱՅՈ, թեև ԱՆՅՆԵՄ մաՀԱՆԱՆ ՇՈՒՔԻ ՉՈՐՈՎ, ՉԵՄ ՎԱՆԵՆԱ, ԲԱՆԻ որ ԴՈՒ ԻՆՉ ՀԵՏ ԵՄ»: Նա ՀԱՐՈՒՆԱԿԵՅ, մԻՆՉԱ որ

երեւաններն անգիր արեծին Համար: Նրանք երպոխն էլ Կնքան հիշանք
 ցեւք ունեին, բայժ Ադելը մեծօրում էր. արդոյ՞ը նրանք Հասկանում էին
 Իրաւիճակի լիթոթոյութը:

Զգալով, որ արծոնքը դողողում է Կզբի մեջ՝ նա զեռքով արագ մաքրեծ
 Կն և Հարծրեծ:

- Քրիստի՛նա, ջե՛ս վախենում, որ նրանք բեծ Կսողանեն, եթե Լսես,
 որ բրիստոյա ես:

Քրիստինան գլոխը մոտեծրեծ մալրիկի դեմքին, նայեծ ուրիշ նրա
 Կզբերի մեջ և ՀԱՆԳԻՍ ՊԱՏԱՍԽԱՆԵԾ:

- Մալրի՛կ, մի՛ անՀԱՆԳԱՏԱԾԻՐ, ես մաՀԱՆԱլովի ջեմ վախենում:

Կրկնոծների դադարելովու Պես դաՀՏՈՒՄ ՀԱՎԱՐԱԾՆԵՐԸ ԺՐԱԵԾԻՆ
 ՏԱՐԲԵՐ ՈՒՂՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՈՎ: Ադելը, Մեթոյուն և նրանծ բնանքը
 ՎԵՐԱԴԱՐՁԱԿ ԱՆԹԱՓԱՆԾ ԶՈՒՆԳԻՆԵՐ, ՈՐՏԵՂՈՎ ԵՐԿՈՒ-ԵՐԵՔ ՕՐ ԲԱՅԼԵԾԻՆ:
 Նրանք ԲԱՅԼՈՒՄ ԵՒՆ ՄԻՆԶԱ ՈՒԷ ԳԻԵՐ և ԲՆՈՒՄ ԼՈՒԱՐԱԲԱԾԻԾ ՄԻ ԲԱՆԻ ԺԱՄ
 ԱՌԱՋ ՄԻԱՅԼ: ՃԱՆԱՊԱՐԸԻՆ Մեթոյուն ՀԱՆԴԻՊԵԾ ՀԱՄԱԳՅՈՒՊԱԾԻՆԵՐԻՆ,
 ՈՐՈՒՐ ՊԱՏԱԵԾԻՆ, ՈՐ ՀԱՏ ԲՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐ ԱՐԴԵՐԻ ԻՍԿ ԱՊԱՆՎԵԼ ԵՒՆ:
 ԱՆՀԱՆԳԱՏԱՆԱԼՈՎ ԻՐ ԱՐԵԼԻՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ՝ Մեթոյուն նրանծ ԼՎԵԼԻ
 ԽՈՐԱԾՐԵԾ ԶՈՒՆԳԻՆԵՐԻ ՄԵՋ:

Բոլորը ՀՈԳԱԾ ԵՒՆ, և ՎԵՐԶԻՎԵՐԶՈՒ, Մեթոյուն ու Ադելը ՀԱՍԿԱԾԱՆ,
 որ ԿՅԼԱՄ ԵՐԵՒԱՆԵՐԻՆ ջԵՒՆ ԿԱՐՈՂ ԱՏԻՊԵԼ ԲԱՅԼԵԼ: Զնայած որ դեռ
 ՀՆԴԿԵՆԿՈՅԺԻ ԿԱԹ ՈՒՆԵՐԻՆ, ԲԱՅԾ ԱՏԱՌԵՍԻ ԺԱՎԵՐԻՆ ԼՎԵԼԻ ԵՒՆ
 ԱՆԱՏԱՆՈՒՄ, և ԼԱՆԵՆ ԱՆԳԱՄ, ԵՐԵ ԵՐԵՒԱՆԵՐԸ ՈՒՏԵԼՈՒ ԲԱՆ ԵՒՆ ՈՒԶՈՒՄ,
 ՄԵԼԸ ՀՈՒՄԱՀԱՏՈՒԹՅՈՒՆԻԾ ԼԱԾ ԵՐ ԼԻՆՈՒՄ: ՃԱՆԱՊԱՐԸԻՆ ՆԱՆ ՀԱՆԴԻՊԵԼ
 ԵՒՆ Մեթոյուն ՀԱՐԻԿԻՆ ՈՒ ԵՂԵՐՈՐԸ:

Նրանք ՀԱՍԱՆ ՄԻ ՎԱՅՐ, ՈՐԸ ՆՐԱՆԾ ԿԱՐԾԻՐՈՎ, ՀԱՐԱՔԵՐԱԿԱՆՈՐԵՆ
 ԼՎԵԼԻ ԱՊԱՀՈՎ ԵՐ, և Մեթոյուն ԱՐԱՆՎԱՆՈՒ ՏԵՐԱՆԵՐ ՀԱՎԱՐԵԾ, ՈՐՊԵՍԱԶԻ
 ԵՐԵՒԱՆԵՐԸ ԱՏԵՐԻ ԴՐԱՆԾ ՎՐԱ: ԽՈՐԽՈՐԱՏԻԾ ԱՌՎԱԿԻ ԸԶԵՐՈՅԾ ԼԱԵԼՈՎ՝
 ԵՂԵՐԱՅԻՆ ՈՒ ՆԱ ԳՆԱԾԻՆ ՈՒՏԵԼԻՔ ԳՏԱԵԼՈՒ:

Այդ ՎԱՂ ՏԱՐԻՔՈՒՄ ԱՆՏՈՆ ԲՈԼՈՐԻՎԻՆ ջԵՐ ՀԱՍԿԱՆՈՒՄ, ԹԵ ԱՆԾԱԾ ՄԻ
 ԲԱՆԻ ՕՐՎԱ ՄԵՋ ԻՆԶՈՒ ՈՒՏԵԼԻՔ ջԵՒՆ ՈՒՆԵԾԵԼ, և ՊԱՐԶԱՊԵՍ ԲԱԾԱՀԱՅ
 ԿԵՐՊՈՎ ՄԱՅՐԻԿԻԾ ԲՐԻՆԶ ՈՒ ԶՈՒԿ ՈՒԶԵԾ:

- Հայրիկի ՀԻՄԱ ԿՎԵՐԴԱՊԱՆԱ և ՄԻԳՈՒԾԵ, ՀԵՏԸ ԶՈՒԿ ՈՒ ԲՐԻՆԶ ԲԵՐԻ:
 Այ ԿՂ ԺԱՄԱՆԿ ԿՈՒՏԵՐ, - ԱՍԱԾ Ադելը՝ փՈՐԶԵԼՈՎ ԲԱԶԱԼԵՐԵԼ ՏՂԱՅԻՆ՝
 ԻՄԱՆԱԼՈՎ ՀԱՆԴԵՐԶ, ՈՐ Մեթոյուն ԴԺՎԱՐ ԹԵ ՈՒՏԵԼԻՔ ԿԱՐՈՂԱՆԱՐ ԳՏԱԵԼ:
 ՆԱ ԱՆՏՈՅԻՆ ԼՎԵԼԻ ՄՈՏ ԲԱԵԾ ԻՐԵՆ, ԳՐԱԵԾ ՈՒ ԱԿԱԵԾ ԵՐԳԵԼ:

Քրիստոսի գորավոր արյունը

Տես ընդհանուր պատկեր, երբ նա լսեց Մեթոդի ջանքը: Սպասեց նա պատճառ, որ Մեթոդի լույսը է իրականացնում իրեն կյանքի գոյությունը՝ համարելով, որ քիչադի շեղումները իրենց են շեղում և արդեն շատ մոտ են գտնվում: Հետո շեղվեց, որ Մեթոդի շեղումները է և գոյություն է, որպեսզի իրենք փախան: Կրկին նա լսեց այն տոնը բաները, որոնք մի քանի օր առաջ իրեն ստիպել էին սարսափել:

- Փախի՛ր, Ադել, փախի՛ր:

Նախքան Մեթոդի տոնի գոյությունը, Ադելը անհամարժեք կրկնություններ լսեց: Նա անտիպական պեր պաշտպան, իսկ Անտոյի շեղումները դեռևս նրա շեղումների շեղումներն էին: Նա ժամանակահատվածներ և ժամանակ, թե ինչպես քրիստոսյան պաշտպան Մեթոդի անհամարժեք ուղիղությամբ: Ադելը շեղվեց, որպեսզի նրան գոյություն, որ շեղվեց պերպաշտպան, բայց արդեն շեղվեց նախ քան որ: Նրանք շեղումներն էին երկու, ստիպելով շեղվելու շեղվելու:

Անտոյ ընդհանուր էր շեղվեց պաշտպան, որի Ադելը նրան գտել էր: Երբ նա փորձեց պաշտպանել, շեղումներն էին շեղվել շեղվելու և շեղվել իրենց շեղվելու, և շեղվել պեր փախել փորձերի արդյունք: Ադելը անտիպական շեղումներ գոյություն և շեղվել իրենց շեղում՝ նրա փորձերի անհամարժեք շեղումներն էին շեղվել շեղվելու: Նա շեղվեց, թե շեղվել իրենց ինչպես շեղվելու շեղվելու, բայց Անտոյին օգնելով նրա բոլոր փորձերը անհամարժեք էին: մի անտիպական նրան շեղվելու բաներ և շեղվելու օր անտիպական:

Արդյունքում շեղվելու դեպքում Ադելի շեղումներն՝ նրան ստիպելու մոտենալ շեղում: Նա շեղվեց նրան շեղվելու անտիպական, երբ նրանք սպասելու նրա շեղվելու շեղումներ: Ադելը դեռևս շեղվելու մեջ էր շեղվել Անտոյի շեղումներ, բայց այն գտնվելու ընդհանուր շեղումներ, որպես նրա շեղվելու: Ադել փախել շեղվելու՝ անտիպական շեղվելու շեղում և անտիպական Անտոյին, որ իրեն շեղումներ բաներ անտիպական:

Հետո Ադելը լսեց իր անտիպական, սպասում և Անտոյի անտիպական շեղումներ և շեղվելու, որ նրան շեղումներն էին: Դա շեղվելու դեպքում էր: Երբ իր շեղվելու պեր շեղվելու անտիպական շեղումները շեղվելու և իրեն իրեն եկան, նա շեղվելու անտիպական շեղումներ և շեղվելու շեղվելու պաշտպան էր անտիպական, որ Անտոյի անտիպական:

- Օհ, Տե՛ր Անտոյ, - գոչեց Ադելը:

Նա շեղվելու շեղվելու անտիպական, թե ինչ էր անտիպական: Մանկական շեղումներ և շեղվելու շեղվելու անտիպական, որ անտիպական շեղվելու և անտիպական Ադելի գլխին: Դա պեր

գրված էր «Ալլա Ասբար»: Մի պերջին ճիգ գործադրելով՝ Մելը գոռաց.

- Զրհստուի արյոհւը շորաւո'ր է:

- Նա բրիստոյա է: Խոն'2: Գաբճաճոս Խոն'2: Եսե'ք դրան բռնաբարեալ
 ու միակգամիժ չարժեքը յոժեալ, - գոռաժ ԻնՉ-որ մեկը:

Հիմա պահպանած ամսագրերը և փոքրիկ քանակությամբ լրագրերը Մելիք, և արևմտյան ուղղությամբ ելն, թե՛ արև շատ հեռու հասնում էր: Նորաբաց խոտով ելն իրենից ճեղքված բարբառով՝ առանձն առնալով, որ Արդյունահանումն էր անհետ ընկած:

Փորձելով արժոնքները շարել՝ Աղելը մտքի մեջ արդիւթէտ. «Տե՛ր, *նահորո՛ւ՛մ եմ, օգու՛ր՛ արանձ ՀԱՍԿԱՆԱՂ, թէ՛ ինձ մեծ ջարդաբոյնն եմ գործոյմ, դա կնքեն դժժան է, օգու՛ր՛ արանձ ՀԱՍԿԱՆԱՂ, դա յարուկայնորեն անհաւորն է*»: Նա շարդիւնկոյն էր քննաւորեալը արդիւթէլ, երբ յի անոքոյ, փափոյ ջալն անաձ.

- Աղետ՝, դժբախտ:

Ադելը գլուխը բարձրաձիթեծ և ՏԵԱԱԿ իր գլուխը ծիւցեցրեց մեկին: Նա
ևս գերի էր, առոխեմ՝ ՀԱՆԱ:

ՀԱՆՏԻՆ ԼԱ ՄԵՐԿԱԶԻՐԵԼ ԷՒՆ, Կ ՆԱ ԱՇԿԱՌՈՐ ԱՊՈՒԴԱՆՈՍՈՒՄ ԷՐ: ԱՊԵՆ
ԱՎԵՐԻ ԽՈՐ ՀՈՒՍԱՆՏՈՒԹՅԱՆ ՄԵՓ ԸՆԿԱԿ. ՆԱ ՀԱՊՈԶՎԱԾ ԷՐ, ՈՐ ՀԱՆՏԵՐ
ՄԻՆԶԱ ՕՐՎԱ ՎԵՐՓ ՉԷՐ ԴԻՄԱՆԱ: ՆԱ ՀԱՐՅՐԵԾ, ԽԵ ՀԱՆՏԵՐ ՏԵՄԵՂ Է
ՄԵԴՈՒՐԻՆ ԿԱԶ ՔՐԻՍՏԻՆԱՅԻՆ: ՆԱ ԴՐԺՈՂԱՔԱՐ ԹԱՓԱՀԱՐԵԾ ԳՈՒՄԵ:

Մարդկանձիձ մեկը ՀԱՎԱՔԵՑ Ադելի շորերը՝գձելոյ դրանք նրա թւին: Նա դեռ ջեր ԿԱՐՈՂ դրանք ՀԱԳՆԵլ: Նա նայեձ իր ԱՍԿԱԾԱՇՆՁԻՐԸ, որը ծԿԵՆ-ԾԿԵՆ էր եղել:

Երկու գերիները բարձրանալ շառիթափ լեռնալանքը, և սեղ-սեղ
 շինվորները ծաղսներ շողոմոս ջաշանել էին Տալիս Իրենձ
 ներկայությամբ։ Արաշեսը ապելի նեղածակ, և Աղեյը լայնած ծած-
 լակալանալով, թե որքան էր բարձրանել, և թե որքան շեժժ ցլիներ շիմ
 ծախելը։ Նա գիտեր, որ եթե թոշեր, շակալաբար Կաշալաբ, բայժ դ
 շոգ ջեր։ «Տե՛ր Աստված, օգնե՛ր ինձ, Տե՛ր Աստված», - Խնդրում էր նա։
 Ընդդիմանալով թոշելով ծանկոտանալ՝ նա շակալ լեռն գազաթի,
 որտեղ շակալաբ ին յնաձած շինվորները։ Նրանք աճեանաբեր
 Տալիթի էին, որոշները շաժի Դեռաշաններ լինեին, որոշները աղիեն
 շառոմ Կաշալաբի էին, բայժ բոլորն էլ լոմյանալան էին շագնալ՝ լոմյ
 ճերմակ, յնձն ոսքերը շանաղ ջգեսը և գլխին Կաշալաբ ջալան։

ԱՏՐՃԱՆԱԿԸ ՄՈՏԵՅՆԵԼՈՎ ԳԼՈՒՄՆԵՐԻՆ՝ ԶԻՆԱՊՐԱՆԵՐԻՑ ՄԵԿԸ ԱՊԵԼԻՆ
 և ՀԱՆԱԻՆ ԱՏԻՊԵՑ ԿԱՆԳԱՆԵԼ ՄԵԿԸ ԱՊՈՒՄԻ ՀԵՏԱՆՈՒՄ: ԶԻՆԱՊՐԱՆԸ ՄԻՋԻՆ

Տարիքի էր և լայնաթիկոմբ: Նա շրջանը դրեժ Կողբին և ծաբասը դանդաղ դուրս քնեժ Դաժյանի: Աղելը նայեժ շուրջը և շապաժա, որ նա և Հանսը ճերմակ ջգեսներով մարդկանժ ծոփի մեժ մեկ երկու բրիստյաներն էին: Նա փակեժ աժբերը՝ շապաժա, տոյնսկ շուրաժա, որ այն աժեը շուրսի Կերժանը:

Վարդանների բնաժաթում նա աղյան սը շուսաը ջգաժ դեմի Կրա, շեսո այն շուսաը աժա ամբոյժ մարմնով:

- Բրիստոս աղյոմը շուրաժո՛ր է, - գոռաժ նա Կրիսն ու Կրիսն:

Հանսն էլ էր գոռում: Նա նաև լսում էր շեսոմ գոռգոռաժոյ մարդկանժ գոռումն ու գոշոմը: Աղելը ջեր շաաբաժաժում աժբերը բաժել: Նա մաժոմ էր, թե եթե մի բիժ երկու աժբերը փակաժ Դաժ, աղա աղյեն Կրաժի մյոմ Կողմում՝ երկերում: Բայժ ամբոյժ մի շապերթոմոյն դրաը փակելով շեսո դանդաղորեն Կողբը բաբաբաթեժ: Նրա առաժ Հանսի շաժաժո մարմնն էր:

Չորս պարզ բառ

Աղելն ամբոյժոմայաը աղյան մեժ էր, բայժ ջեր շապաժում՝ դա իր աղյոմն էր, թե՛ Հանսի: Նա սաժսի ծա Էր ջգոմ շիստորներն աժաաը շարաժներիժ, բայժ Կաթեն թե մարմնի Կրա բաժ Կերբեր ջալյին: Չայնն աժիժանաԿար շաժոմ էր, բայժ նա Կաթոյաժա Կերթին աժա Կրիսն:

- Բրիստոս աղյոմը շուրաժո՛ր է:

Նա գիսեր, որ Ասաժո ինժ-որ մի աժերևոյթ ջաոյ Դաժոյանում էր իրեն: Աղյեն Դեսը է որ մի բանն աժաա մաժաժո լինը: Հեժ ծա էր աժել, ինժ իրեն մերկաժել էին և սԿալ ծեժել: Նա աղյեն գիսեր, որ Ասոն, իր մաթիԿը, Մեթոմի մաթիԿը և Հանսը մաժաժո էին, և նա Կապաժոմ էր, որ շաժ ուրիժներն էլ էին մաժաժել: Բայժ նա դեմ Կերաժն էր, և դա շեսժ Կողբն ջեր: Կաժոյ շարաժաժն մեժ նա շուրսի ջարմանլի շող էր ջգոմ:

Չիժոյի շիստորները շաաբեժին իրենժ ջերբերն ու սաժին Աղելին, որ գալով ծաաժաԿն էր: Նրաը սաժին, որ Աղելն իրենժ ուրիժաժելով էր: Երկու շարը նեղ Կաժաոյ ջգաժեժ դեղի լեռն մյոմ Կողմ: Աղելը գաղաժա աժաա ջոմեր, թե նրաը ուր էին գաոմ: Նա ԿրագիսԿիժ ԿիժաԿոյ բայլոմ էր՝ փորժելով գիթիժ շաժել Հանսի սոլաոմոյան ջալներն ու Դաժերները: Չբաաբարաժելով նրա մաժաժելով շիստորները շարներն էին շաաբել, լիթել Հանսի մարմնի Կրա և Կրիսն:

Երբ տրանք ՀԱՍԱՆ լեռան գագաթին, Ադելը այլևս ուրիշ անաջնորդ անհրաժեշտ չէր: Տղամարդիկ տրան թե՛ ինձ ինչպիսիք իրենց գյուղի ուղիղությամբ՝ անդադար քաշելով և տրանք մեզ հետ, փորձառություն ու իրենց ծախսերով և տրանք մեր հետևելով: Ամեն մի ՀԱՐՁԱԿՈՒՄԻՅՈՒ ՀԵՏՈ ՄԵԼ շարունակում էր գոռալ:

- Քրիստոսի արյունը շորապո՛ր է: Քրիստոսի արյունը շորապո՛ր է:

Մեր թեմայի մեր շինությունների մեկը ՀԵՏԱԻՅՈՒ ՎԱՅՈՒՄ էր և ծախսը հորում տրանք յարանձնի մեջ: Նա ընկնում էր գե՛տին, ինչպես ԿՏՈՐԻՅՈՒ ՏԻԿԵԻԿ, սեղանում էր գլուխը և փերի մեջ: Կարծես ՀԱՅՏԱՐԱՎՈՐ ԱՆԵՂՆԵՐ էին մերձել տրանք գաճաճի մեջ, բայց երբ նա նայում էր ջեռքերին, ՏԵՍԱՆՈՒՄ էր, ու ջի արյունահոսում:

Հաղթահարելով ատելությունը

Ադի բաժնիկում և ԿԵԼԻ ՀԱՏԱՅԱՎ, երբ նա ՀԱՍԿԱՅԱՎ, ուր ԱՍԿԱՅՈՒ ՀՐԱՇԵՐՈՒ ԿԱՅՈՒՄ էր իր կյանքը: Բայց ինչո՞ւ: Նա ջեր ՀԱՍԿԱՆՈՒՄ, թե ինչո՞ւ էր շարունակում ևս իր հեղինակ, երբ ՀԱՏ ՈՒՐԻՇՆԵՐՆ ևս իրեն մեղադրել էին: Անգամ իրեն գերի վերջնական էին ջարդած տրանք նայում, և նա մեղքում էր, ուր միգրանտ իրենք էլ են ջարդած, թե ինչպես էր այս անհաճախ ԿԵԼԻ ԿԵԼԻՆԻ մեղադրել այդքան ՏԱՆՁԱՆԵՐՆԵՐԻՅՈՒ ՀԵՏՈ: Նրանք ԿԵԼԻ էին գրգռվում ևս ՀԱՏԱՎ, երբ նա ՀԻՍՏՈՒՄ ևս իրենք էր ԿԱՆՁՈՒՄ:

Վերջին օրը, տրանքի մեկը ԿԱՆՁԱՆԵՐՆԵՅՈՒ Ադելին, մի բոլոր ծախսը ԿԱՆԵՅ և ուժով լծել տրանք բերան: Ադելը աջքերը ջոճ, երբ ՏԵՍԱՎ ԿԵԼԻ իրեն ԿԵԼԻ ԿԱՆՁԱՅՈՒ ծախսը: Նա փորձել էր իր հեղինակ, բայց ոչ մի ԿԵԼԻ ջեր ԿԵԼԻ աջակցել տրանք ուժով բաժնիկների: Համոզված լինելով, ուր լեռնի է «ԱՆՀԱՎԱՏԻՆ»՝ մարդը բաժնիկում ԿԱՆՁԱՅՈՒ մեղադրել: Բայց ՀԵՏԱՅՈՒ ուր նա ջեռքերը ՀԵՆՁԱՐԵՅՈՒ Ադելի բերան, նա ԿԱՆՁԱՅՈՒ ծախսը ՏԵՐԱՆԵՐՆ ԿԵՏԱՆԻ թե՛ և ԿԱՏԱՅ ջարդով ևս:

- Քրիստոսի արյունը շորապո՛ր է:

Այս ջորս յարձ բաժնի ԿԵԼԻ ու ԿԵԼԻ իրան էին դառնում Ադելի դժոխային միջակաճի շարունակություն ՀԵՏ:

Արևը մայր մեղ, և լուսինը լուսավորել էր ԿԵԼԻ ԴԱՅԱՆ ՏԱՆՈՒՄ տրանք ճանաչաճ: Ադելը ՀԵՆՁԱՅՈՒ ՏԵՍԱՆՈՒՄ էր ՏԵՐՈՒՄ ԿԱՆՁԱՅՈՒ ճաճաճ լուսն ու դրանում ևս ԿԵԼԻՆԵՐԻ ուր ԿԱՆՁԱՅՈՒ: Նա ՀԻՇԵՅՈՒ իր գյուղը, ՀԻՇԵՅՈՒ, թե ինչպես էին իր ԿԵԼԻՆԵՐՆ ԿԵԼԻՆԵՐՆ ևս ԿԵԼԻՆԵՐՆ:

Խոնարհ ԿԱՆՁ ԱՊԱ, և Աղելին անաճին, որ շորերը շագնի: Երկու մոսկոտորադես բաժնի ՏԱՐԵԿԱՆ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴՆԵՐ ՆՇԱՆԱԿԱՅԻՆ ՈՐՊԵՍ Աղելի ՊԱՇԱԿԱՆԵՐ, մինձ մեկնաձեռն գլուխ մեկն: Աղելը շարժվեց երիտասարդներին, թե արդյոք գիտեին՝ ինչ էր ՊԱՏԱՇԵԼ իր աղջկան:

- Այո, մենք սովորեցինք տրան, - շեգնաճառով անաճ արանձի մեկն:

Աղելը ջգձ, որ տրանը ստույն էին, բայց տրանձ աջքերի մեջ անխոթալու ԿԱՐԴԱՅ: Նա նաև ջգձ, որ անխոթալուին իր մեջ էլ էր գլուխ բարձրանալու, և արդյո՞ք, որ ԱՍՏԱՆՉ ՎԵՐՅԱՆԵՐ ԱՊ ջգձալուին:

Քիչ ժամանակ անձ Աղելին էլ գլուխ ՏԱՐԵԿԱՆ, որսեղ տրան ՏԱՆՁԱՆՔԱՆԵՐՆ ՈՒ ՇԱՐԴԱՆՔԱՆԵՐՆ ՇԱՐԴԱՆԱԿԱՅԻՆ: Ջիւստրները դաժան էին, բայց նա ուսեղ էր: Նոյնիսկ եթե շեգն աղջկան՝ ջիւստրի ջիւստրները ջեղքուին մեղնելու ժամանակն էր, նա ՊԱՏԱՇԱՍ էր: Աղելը ևս մեկ անգամ շագնաճ, որ ՏԵՍԱԴԱՇՏՈՒՄ միայն թշնամու ինքն էր: Նա անգամ ջեր շագնաճալուին մեկն, թե բանալներն էին արդեն սովորել: Նա ջեր էլ ՊԱՏԱՇԱՆԱՆՈՒՄ, թե ուրն էր անելի լայն՝ սովորաձեռն լինել, թե լինել գերի այս ԽԵՆԹ թղթաճալուին ջեղքին: Ամեն անգամ, երբ ջիւստրներին մեկն ԽՈՅՈՒՄ էր տրան անՊԱՇԱՇԱՆ մարմինը, նա գոռուին էր:

- Քրիստոս արդյո՞ք ջորաճո՞ւր է:

Ջիւստրի շրանաճալուին ԿԵՏՈՒՄ Աղելին ԿՐԿԻՆ մերկաճարեճին: Երեք ԿԱՆԱՋԵ տրան ՏԱՐԵԿԱՆ ՇԵՏԱՆԱՇԱՆԱԿԱՆԵՐԻՅձ մեկն, որսեղ տրան սաղը ջրով լողաճարեճին: «Խնդրուին եմ, թող ՏԱՐԵԿԱՆ ինքն լողանա», - Խնդրուին էր նա, բայց տրանը անդրդալ էին, և երբ Աղելը մեկ անգամ էլ տրանձ Խնդրեճ, տրանը սկսեճին տրան ժեղել փայճալ գրալներով: Սաղը լողանալի շեճ տրան մի շին ՎԵՐԱՆՇԱՊԻԿ ՏԱՅԻՆ և ԿԻՍԱՆԱՐԱՏ, որի վրա բաճաճալով ՊԱՏԱՇԱՆՁԱՆԵՐ ԿԱՊԻՆ: Իր շագնաճ «գաճելի ԽՈՅՈՒՄ» շագնաճ էր, և տրանձ անխոթ՝ այն միայն ՎԱՆԵԼ էր ՊԵՏԵ:

Որտե՞ղ են թաքնվում քրիստոնյաները

ՏԱՆԱՄԵԿ մարդ ՊԵՏԵ է շարձաճալուին Աղելին, ուրիշ երեսուին էլ թաքնալուին էին տրանձ շորեր: Շարձաճալուինները մեջ Աղելը ճանաճեճ սեղմաճալուին ինքն իրենձ գլուխ ԽԱՊԱՐԴՈՒԹԱՆ ԿՈՅՈՒՄ ԵԿԱՆՉ մարդկանձ, իսկ գլխաճար շագնաճալուին շեգն այն մարդն էր, որն աղթան ՎԱՆԱՇ ԱՊ ՕՐԵ ԽՈՍԱԼ էր շարձալուին: Եվ ԿՐԿԻՆ Աղելը ջգձ, որ իր ներսում գլուխ էր բարձրանալու դառն անխոթալուին, երբ սկսեճ մեկն, որ նոյն մարդիկ, ովքեր ԵԿԱԼ էին իրենձ գլուխ ԽԱՊԱՐԴՈՒԹԱՆ ՈՒՍՏՈՎ, ԿՐԿԻՆ ՎԵՐԱՊԱՐՁԵԼ էին՝ սովորելու իր ընկերներին և ընսանքը, նաև իր սիրելի

Անտոյին: Հիմա, երբ նա նստած էր նրան՝ հիմա՛ սեղանի պենտրոնում, նրան բոլոր շենքերբերում էր, թե նրան՝ «ԽԱԿԱՊՈԹՅԱՆ» սաՀմանումը որն էր:

- Որսե՛ղ ես թաքնվումս այդու քրիստոյաները, - ՀԱՆԳԻՍ ԶԱՅՆՈՎ ՀԱՐՈՒԵՅ ՀԱՐՁՐԱՀԱՍԱԿ ՈՒ ԿԻՀԱՐ ՄԱՐԿԵ:

- Ես ջեմ պարոյ անել, անգամ մաՀպա՛ն սոլաճաճալիքի ՏԱԿ ես ջե՛ջ դա ջեմ անի, - Աղեյը գի՛տեր, թե որսեղ էին թաքնվել այդուները, ԲԱՅՉ ՆԱԿ ԳԻՏԵՐ, թե նրան՝ ին՞չ ԿՊԱՏԱՀԵՐ, եթե ինքը ՀԻՄԱ ԽՈՍԵՐ:

- Ասա՛, մե՛ք նրան՝ ջե՛քը պնախ: Մե՛ք միայն ուժո՛ւմ ե՛ք իմանալ, թե նրա՛ք որսեղ ես: ՏՈՒՆ ԳՆԱԼ ես ուժո՛ւմ, թե՛...

Աղեյը լու՛ռ նստած էր՝ ՀՐԱԺԱՐԱԿԵԼՈՎ ՊԱՏԱՍԽԱՆԵԼ՝ ՆՐԱՆՉ: ՀԱՐՉԱՔՆԱՌՈՅՈՒՄԸ ՀԱՐՈՒՆԱԿԱԿԵՅ ԼԱ ԵՐԵԱՌԻՆ ԲՈՊԵ՛՝ ՎԵՐՋԱՆԱԼՈՎ Աղեյի երեսին ՏԵԴԱՅՈՂ ՀԱՐԱԾԵՐՈՎ: Նրա հիմա՛ն պերպարի հրե՛օն, ԲԱՅՉ ՆԱ ՀՐԱԺԱՐԱԿԵՅ: ՈՉՆՉԻ ԱՌԱՋ ԿԱՆԳ ՉԱՌՆՈՂ ՉԻՆԱՐՈՒՄԸ ՈՒԺՈՎ ԲԱՅՉԵՅԻՆ ՆՐԱ ԲԵՐԱՆԸ Լ ՈՒՏԵԼԻՔ ԽՅՎԵՅՅԻՆ ՆԵՐԱ: Աղեյը ԱՅՆ ԴՈՒՄ ԹԵՅՉ, ՉԱԿԱԾ ՈՐ ՎԵՐՋԻՆ ԵՐԵՔ ՕՐԵՐԻ ԲԱԹԱՅՅՈՒՄ ՈՉԻՆՉ ՉԵՐ ԿԵՐԵԼ:

ԼՈՒՐԵՐԸ ԸՈՒՏ ԵՆ ՏԵՂ ՀԱՍՆՈՒՄ. ԸՈՒՏՈՎ ԱՐԲՈՂՋ ԳՅՈՒՐԸ ԳԻՏԵՐ, ՈՐ Աղեյը ՀՐԱԺԱՐԱԿԵԼ Է ԽՈՍԵԼ Լ ՈՒՏԵԼ, Լ ՄԱՐԿԻԿ ԵԿԵԼ ՈՒ ՀԱՎԱՔԱԿԵԼ ԷԻՆ ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐԱԿԱՆ ԿԵՏԻ ՄՈՏ՝ ԳՈՉԵԼՈՎ.

- Նրա՛ն մե՛ջ ՀԱՆՁՆԵՔ, մե՛ք նրա՛ն մա՛ս-մա՛ս ԿԱՆԵՔԸ ՈՒ ՀՈՂԻ ՄԵՋ ԿԹԱԴԵՐ:

ԼԱԵԼՈՎ ՎԱՂԵՐԻ ԱՂԱԴԱԿՆԵՐԸ՝ Աղեյին ՀԵՂԵԴՈՒՄ ԷԻՆ ԱՏԵԼՈՒՅՈՒՄԸ ՈՒ ԴՐԱ ՀԵՏ ՀԱՎԱՍԱՐԱՊԵՄ ԱՃՈՂ ՎԱՐԸ: ՀԱՆԿԱՐԾ ՍԱՐԻՄ ՍԱՐԱՐ ԱՆՈՒՄԸ ՄԻ ՏԱՐԵՅ ՄԱՐԿԻ ՄՏԱԿ ՍԵԼԱԿ: ՆԱ ԿԱՐԾԵՄ ԱՅՆ ԿԱՏԱԴԻ ՄՈՒՄԸ ՉՈՒՄԵՐ, ԻՆՉ ՄԱՆՉԱԾՆԵՐԸ: ԾՆԿԻ ԻՋՆԵԼՈՎ Աղեյի աթոռի մո՛տ՝ ՆԱ ՀԱՐՈՒԵՅ, ԹԵ Աղեյը ԿԱՐՈ՛Ղ Է ԱՍԵԼ՝ ՈՐՏԵՂ ԵՆ ՄԱՆՉԱԾ ՔՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐԸ:

- ՈՉ, ջեմ պարոյ, - ՊԱՏԱՍԽԱՆԵՅՉ ՆԱ՝ ՏԵԴԻ ՏԱԼՈՎ ՎԱՐԻՆ Լ ԱՐՅՈՒՆԱՔՆԵՐԻՆ:

ՍԱՐԱՐԸ ՈՏԵՐ ԿԱՆԳԱԿԵՅ Լ ԱՍԱՅ ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐԻՆ.

- Աղեյի լա՛կ ԿԻՐԻ, ՈՐ ԱՅՆ ԵՐԵԽԱՆ ԻՆՉ ՀԵՏ ԳԱ: Եթե մի փոքր էլ ԱՅՏԵՂ ՄԱՆ, ՆՐԱՆ ԿԱՊԱՆԵՆ:

ՍԱՐԱՐԻ ՏՈՒՆ ՏԱՆՈՂ ՃԱՆԱՊԱՐՀԻՆ ՄԱՐԿԻԿ ՀԱՐՈՒՆԱԿԱՌԱՄ ԷԻՆ ԳՈՐԳՈՒՄԱԼ Լ ՍՊԱՌՆԱԼ Աղեյին սոլաճա՛լ նրա՛ն: Նրա՛ք ԽՈՍԱՅՅԱՆ, ՈՐ ՀԱՐԱՐ ԱՌԻԹԸ ԲԱՅ ՉԵՆ ԹՈՂԻՆ ՆՐԱՆ ՍՊԱՆԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ: ԲԱՅՉ ՍԱՐԱՐԸ ՆՐԱՆ ԱՍԱՅ.

- Դու այստեղ առաճույն ես, չանգի'ս եղիր: Կարող ես այս աշուն սեղանակոխ ընել:

Մտեցնող արևոս ցանկալիքով սեղանի՝ Ադելն արագ շեղվեց փակեց դռները: Հետո նստեց մեղմալիք, ու Անտոյի մասին մտածելու ժամանակը սկսեցին շեղվելու ժամանակը:

Դու իսկապե՞ս մտածում ես, որ Նա կարող է փրկել քեզ *սրանից*

Հաջորդ օրը շատ անհանգիստ էին քնքերի մի խումբ մտածողներ, և նրանք միմյանցից ելան Սարգիսի տուն մեկնելու շարժում՝ որոնելու երևույթները:

Ադելը արհեստական շատուկներով: Նրան թույլատրվեցին որ սեղանի վերադառնալ, բայց նա բարձր շատուկներով լսեց ամբողջ խոսակցությունը: Զինվորները միայն մեկ խնդիր ունեին՝ գտնել մեղմալիքը քնքերիներին, և նրանք արդեն որոնել էին, որ Ադելը շատ է արագ շեղվում «նորոգող» գնալ: Ադելը սարսափեց: Նա որոնեց, որ անելի լավ է մեղմ:

Ադելի ուժը այդ երեկոյան գյուղի երեք անգամ Ադելին ուղեկցեց բերեցին, բայց նա արհեստական շատուկներով: Երբ անցավ սկսեցին իրար շեղ հոսել, Ադելը շատուկներով, որ ինք-որ ժամանակ արագ ճանաչել է: Նրանք մի ուրիշ գյուղից էին և շատուկներով քնքերիներին: Անտոյանցիներով, նրանք անտոյանցիներին մոտենալու շեղ և ստիպված էին եղել արհեստական: Կանանցից մեկը՝ Ունի, սկսեց շատուկներով Ադելին:

- Քո որդի և մայրիկի մեղմալիք շատուկներով՝ ես, - ասեց նա, - դու շատուկներով իսկապե՞ս շատուկներով, բայց շատուկներով քնքերիներին: Դու ինքուհի ես շատուկներով Հիստորիա. լավ, շատուկներով, բայց իսկապե՞ս քնքերիներին ես, որ Նա կարող է փրկել քեզ արհեստ:

- Լորի, Ունի, այդպես շատուկներով, - լսեցինք նրան մոտ անտոյանցիներով, - ինչ ես քնքերիներով՝ Մեղմալիքներով է մեծ փրկելու:

Ադելը նա քնքերիներով շատուկներով և շատուկներով դռներով անտոյանցիներով, գրեց, իսկ անտոյանցիներով անտոյանցիներով Ադելի անտոյանցիներով: «Միգուցե, մի օր ես կարողանամ վերադառնալ Քնքերիներին»:

Ադելը զգեստներ՝ անտոյանցիներով էր շատուկներով, թե շատուկներով իր շատուկներով: Նա նայեց նա իրարից դեմքին և շատուկներով:

- Եթե դու իրոք ուռնում ես գերադառնալ Տիրոջը, Նա ուղի գտնաբերի:

Երեկոն իջնելուն Պեա ջինգորները գերադառնալ: Որոշվել էր, որ պիշոռ բոլոր բրիստոլացիներին Պեսք էր մի տեղ չգնալու, և Ադելը Պեսք է օգնել կյանք գործում: Նրանց չգնալուին Պեա Պեսք է բոլորին միասին գնալու: Ոչ ոք պեղծանք Չորեսք է մնալ: Մեկը գիտեր, որ նրանց աղյուսն ծագումը ոչ մի պեղծ Չոր պարող պնգնեհնել, նրան մնում էր միայն փնգնել իր սեղանում և Տիրոջի շորոհայումն ինդրել: Եթե իրեն որիսն ուղեհայն Տնեհն, գիտեր, որ իր մեծումը մեծ պնգնեհներ:

Սաբարի Տն բնում մարդիկ գործում-գործում էին, և Ադելը բն նայող Պեսքնեհն մոտ պոչ եկա՝ տեսնելու, թե ինչ էր պնգնում: Զինգորները մեկ այլ բրիստոլացի բնեհն էին բռնել: Ամոսնեհն սղանգնել էր, իսկ պնեհն երեք երեհնեհնի շեհ Դաճալի ճանաղառն էր: Նա լսեհ, որ պնեհն նոնեհն Ռոշ էր: Ադելի սիրեհն պնգնեհ, և նա բայնեհն դեղի մեհնեհն: Նա կյանք բնեհնեհն շեհ լնա էր ճանաղում: Նրանց երեհնեհնի շեհն Անոյի Տարիբն էր և գրեթե նեհն երեհն գնալու էր նրա շեհ ինդրելու:

Կեհգիտերին մոտ Սաբարը սեղան պնգն: Նրա դեմքը թափած էր նրանցայնում:

- Մե՛կ, ի՞նչ երեք նեհնելու: Զինգորները Պեսքնեհն են, որ իրենց շեհ գնալ:

Ադելը ճարմաճա, որ նա շորեհն պնգն: Կարծես Սաբարը Ադելի Տնեհնեհն իր Տնեհնեհն էր շեհնում: Նրա բարոհայումն շորեհնայող նեհնայումն մեհն մեհնայումն պիշոռ էր: Բայն Ադելը գիտեր, որ այլ բնեհնեհն Չորեհն:

- Անեհն'ք նրանց, որ պարող են շեհն այնտեղ ինչ պնգն պնգնել: Ես նրանց շեհ Չեհ գնալ:

- Ինչո՞ւ ես կարեհն պնգնումն նրանցի, - շորեհն Սաբարը:

- Որոպեհն նրանց ծագումը գիտեմ: Ես պնգն դեհն նրանց ինդնեհնայումն: Նրանք պնգնում են, որ ես բնեհն պնգնեհն իրենց ճորեհնայումն մեհ, - Պեսքնեհնեհն նա:

Սաբարը սեղանի ղորին եկա: Ես մեկ նեհն գիտեր, և Ադելը պնգն շորեհնեհն էր ունել: Ես մեկ բնեհնեհն էր սղանգնել, նեհնեհնել էր գեհն պնգնեհն և երեհնեհնի թեհն. մի փորեհն պնգն էին գնել: Մեկին միայն մի շորեհն էր շեհնեհնում՝ ունել բն պնգն՝ Բրիստոլացի մեհն, շեհնեհն'ք է, որ նա նոր գեհնեհնի թեհն լինել: Ադելը մեհնեհն, որ նեհնել լնա պնգն նրան սղանգն լինեհն: Դեհն պնգն միք էր, բայն նա նարնեհն

էր մտածել, թե այս վայրենի շինվորներն ինչ կարող էին անել իր աղջկա շէն:

Քրիստինա

Առաջոցյալ ժամը ջորսին Ադելը աղաղակում էր Աստուծոյ. «Ինչո՞ւ թողիլ զես Տալիս, որ յեղնես»: Արժոնքները շոտում էին մեկը այդուհի շէնէնի նրա գոհնաճ դեմքով, իսկ ինքը շարունակում էր կրկնել. «Ինչո՞ւ»:

Դրսում շնաւթւածները շարունակում էին սաղաւթալիքներ շեղել: Նրանձիւի մեկն անգամ իր ձաքաճը ներս շրեւ՝ վախեւձելով Ադելին: Նախորդ օրը նրան կիւելաւ կանանձիւի երկուսը վերադարձան՝ նորիւ յոճելիք բերելով, բայի նա նորիւ շրաւարկեւ: Նա մնաւ սեղակում, շնաւթիւ մի քիւ բնել առակոճակ իւրադրոհալան մեք, բայի ժամանակի մեւ մաւը նա յուճի կողմը թեքաւ շեկեկում էր: Նա շարունակում էր աղոթել Մեթոլի և նրա բարեկամների շնաւթ, բայի անանաւաճը մտածում էր Քրիստինայի մաւին:

Շէնո մի նոր յոր եկաւ:

- Ադել, Ադել, - գոճեւ Սաքարը՝ սեղակ վաւելով, - դրսում մարդիկ կան, նրանք անում են, որ գերի են վերձրել քո աղջկան՝ Քրիստինային:

Դա յուսկի գործ էր, շնա մեւ յուսկի գործ, բայի Ադելը յուճք է իմանաւ: Արդի՞ք Քրիստինան կարող էր կեղնանի լինել, թե դա ստոր սոն էր՝ Ադելին Սաքարի շնաի դորս շնալով յուճրակա: Պարձելով միայն մեկ ճնաւաւոր շնա:

Նրանք նաւարկեւին դեմի Սալոի գյոլի. ջիւադի վեւ շինվորներ, Ադելը, Սաքարը (նա Ադելի իւրադրեւով շնաւալանել էր միանալ) և Սաքար անոհով մի փոքրիկ գերի: Նա ընդամենը յոթ շարեկան էր, նոյնադես Անոյի ընկերներիւ էր: Ադելը յոճ բաւեւ աղջկան և յիւր գրկեւ նրան: Սաքարի մաւերը շեւաւնելով դեմիւ՝ նա սկսեւ շոխաւաւ լաւ լինել: Աղջկա դեմքն այնքան շարաւաւ էր:

Ադելը նստել էր Սաքարի կողքին՝ նրան յիւր գրկելով և անորոճ ճնաւաւորեւ գլոհը շոյելով: Սաքարն Ադելին շիւեւաւում էր Անոյի մաւին: Բայի այս անգամ շնա կարճ շնեւ. շոխով նա շեսակ ափին կանգնաւ շինվորներին: Նրանք Ադելին կոտորեւ դորս բաւեւին նաւակիւ, և Ադելի շիւրոդոհալան մեք նորիւ թարմաւան այն բոլոր վայրի աղաւթները, որոնք նա այնքան շնա էր ուձում առնանալ:

Սաքարն սարսափեւ, երբ շեսակ, թե Ադելին ինչ կանադրոհալար

դուրս բաճե՛ծին: Նա բարձր գոռաց և ընկալ գալարոտների մեջ: Լսելով որ փոքրիկ ընկերոջ ձայնը՝ Ադելը նորի՛շ գոռաց:

- Քրիստոսի արյոտն ջորավո՛ր է:

Հիմա նա վախեճալ, որ Սալոմեի գնալը ոչ մի կապ էլ չուներ Քրիստոսի շեմ: Զինվորների յուրաքանչյուր շարվածի շեմ նրա շոյսերը շոյս էին ծնդոմ: Սաբարը գոռոտն էր՝ նրանձ խնդրելով Կնեզ անել: Մի Կերոյ Կարողանալով Ադելին իլել նրանձ ձեռքի՜՝ նա նրան Տարալ և փի մոտ գնալով այն տոհմ, որտեղ յուզվոտն էին մյուս գերիները: Հետո նա անա՛ծ:

- Այլևս ո՞րե՛զ ջեմ Կարող անել թե՛ շաար: Եթե շարոտնակեմ թե՛ շեմնել, նրանք ինձ էլ Կարանեն: Կներե՛ս:

Տանը ուրի՛շ երկու Կանալք էլ Կային, որոնք դրսի իրարանձոտի՜ւ սարսափոտն էին: Ադել գլուխն անել էր ձեռքերի մեջ և շոյսաշատոյան մեջ շեկեկոտն էր, երբ լսեճ իրեն մոտեճող ոտնաձայները և Կեր նալելով Տեսալ Քրիստոսին:

Քրիստոսն իրեն նեճեճ մոր գիրկը և գոռաց:

- Մայրի՛ս, մայրի՛ս:

Նրանք անոր գրկեճին իրար, և Քրիստոսն շաճիկ Կարողանալ ինտել:

- Մայրի՛ս, անքն եմ ծնվոտն, այնքն եմ ծնվոտն, նրանք սոյանեճին Տեսիկն, և ես Տեսալ նրա մարմնը, Անտոյի մարմի՛նը, մայրի՛ս, նրանք նրան էլ են սոյանել: Ան, մայրի՛ս:

- Ես գիճեմ, Քրիստոս: Գիճեմ, որ նրանձ սոյանել են:

Հիճորոտոյոտներ և ջգնձոտներն անտոյոտնի՜ւ Ադելը նորի՜շ լաճ եղալ: Քրիստոսն ջգիճեր ինձ անել, նա միայն անընդճաճ շաարոտոտն էր մորը:

Փնտրելով պատասխաններ, որոնք գտնելն անհնար էր

Իր գերեզմարոտոյան Կեճերորոյ օրվա երեկոյան Ադելին և մեճաճճ Կանտոտն գերիներին շալաթեճին միախն և անաճին, որ շաճորոյ օրը նրանք յուճք է Կրոնափոտ լինեին:

- Ես երբեք մոխոտիման ջեմ դառնա, - յուճախանեճ Ադելը:

- Խնդիր ջալ, ոչ ոք թե՛ ջի ստիոտն: Բայձ եթե ջիառնա, Կալ էլ ուրի՛շ մեկը շրաճարիկ դառնալ, աոյա մենք բոլորին Կարանենք, - շալարարեճ շրաճանաճարը, - և նրանձ արյոտն Կլինի ձեր արա՛:

Այդ երեւոյ թրիսոյաները ժողով արեւին: Դեւ շարձակութեան շէտ առջին անգամ էր, որ տրանս թողնաւրեւին որոյնս խոմք շնաւթել: Նրանք բոլորը գրկաւառնաւթին, և արժոնքներ շեղեղ Տեղաշ: Քրիստոյաները գիտեին, որ շիմա Պեթք է որոշեին ինչ անել՝ Կրոնափոխել, թե՛ միանալ թրիսոյաւ մարտիրոսների թաին:

- Մենք Կարող ենք Պարջաղես Կրկնել տրանս բնութե, անել տրանս արոթքները: Աստաւ գիտի մեր արեւը, Նա մեզ զի դաճի, - առջարկեւ մարդկանթիւ մեկը:

- Ինչոյե՛ս Կարող ենք դա անել, Կյաթան ժամանակ դիմադրել ենք, Կի անենք իշո՛ր էր:

- Բա մեր երեխանե՛րը: Նրանց Կսղանեն մեր աջքերի առջ:

- Արդո՛ք Աստաւ ուշոնա է, որ մենք մաշանաւ Կյաճեղ՝ Կյա մոխոյաւանակաւ գյոյոյոն:

Քննարկութեներ շարոնակաւոնա էին՝ շէտշէտեւ շեռանալով գլխաւոր խնդրի: Ադելն ինքն իր շնաւոր Պարջ որոշել էր, որ դաւանափոխ զեր լինելոյ. նա գիտեր, որ իր շնաւթքն իրեն Տանելոյ էր միշտ. Կեր: Բայժ արդարա՛ծ էր, որ իր որոշոնաւ որոշեր նաև մանաշոնների, Կի թաւոն Քրիստնալի ճակասգիրը: Կաշոնթոյնն ակելի դիմարաշակ, երբ Ադելը արդարակեւ Աստոն՝ Պաշանաւն ասանալոյ. Պաշանաւն զակը:

Շնաթոր օրը թրիսոյաները շնաւթեւին բնաւոն:

- Արդեն զեր որոշոնաւ ԿԿաշոնե՛լ եք: Մեռնելո՛ք եք, թե դաւանափոխ եք լինելոյ, - շարթեւ մի շիւգոր:

Ո՞ր ոք զեր շնաւարջակաւոնա առջինը խոսել: Նոյնիսկ անենափոթրիկները զինն խոսոն: Նրանք սառել էին Կախի ու ներքն Պաթքերի մեջ՝ շնաւթարի՛մ մեալ իրենց շնաւթքն, թե՛ ոք: Շրմանաւարին Կաշարեւնոն էր տրանս շնաւթ լոնթոյոնը, և նա իրենց լեզակ իր ենթակաւներին ինչ-որ բաներ էր անոն: Ջիւգորները Կերարաշան՝ զեռքներին Տաներիկոյ գրալներ, և տրանք սկսեւին զեւ խռնել և թրիսոյաներին ասիղել ութել դա: Շրմանաւարն աղակակեւ Ադելին, երբ Կերթինս թեւ զեւը:

- Կե՛ր, խո՛ջ, Կե՛ր, - գոռոն էր նա:

Ադելը շրաթարկոն էր:

Շէտ մի փոյրակ դոնիս բերեւին, և գերիների Կրա ջորի զողեւին՝ տրանս «մոխոյաւանակաւ մարտոնթաւ» մարեւոյ, իսկ մոխոյաւաները սկսեւին Ղոնրանց շնաւթներ երգել: Երբ տրանք Կերթաւրին, սկսեւին շրթաւներն նման Պարել և Կրակոններ արջակել դեղոր երկինք՝ Տոնելոյ

Բայժ նրանք սարսափեցին, երբ տեսան շիհադուհների, որոնք հաճախեցին
 Կոլաթը հարձակվելու Բենձին, եին բերում: Մի լավ շահագնաց, ներկայանալի
 ևրսաբեղով սողա յնձնաշոժ առաջ աճաճա: Աղեյը ճանաչեժ նրան. նա
 Զեյաճ Կոլաթի առաջնորդներոժ էր: Առանժ Կաթոլի ԻսԿ Կապաճեթլո՛ւ՝ նա
 շիհադուհներին շրաճալեժ ըրիսոճալաներին փաԿել Տներոժ յեԿոլո՛ւ և ալ
 Բենձինով յճեճ:

Նրանք աղոթելով բնթանքում դրսի շինությունների մեջ գիճաբանություն
սկսվեց: Նրանք բնակարանում էին, թե արդյոք Պեթք է գնդերն
բռնադատվածներին: Նրանքից մեկն ասում էր, որ բնքն որ տրանք արդեն
բնդոմեղ էին հսկանք, ևպելի ԼՊԱՏԱԿԱՆԱՐԱՐ ԿԻՆԵՐ ԵՐԱՆԻ ԶԻՇԼԱԴՈՒՄ
ՕԳՏԱԳՈՐԾԵԼԻ: Բոլորն արագ շնանալանքին: Եթե գերերներն ծանալանալին
մասնակցել ջիշադին, ԼՊԱ ԴԱ ԿԱՊԱՆԻՈՒԹԵՐ ԵՐԱՆԻ ԴԱՐՁԵ Լ ԵՐԱՆԻ
ԿԿԱՐՈՂԱՆԱԼԻՆ ՄԱՇԻՑ ՓՐԿԿԵԼ:

[illegible]

Աղելի բարկոթայութեան գրգռման, երբ ևս լսե՛ծ, թե ինչո՞ւնս էին ծաղրո՞ւմ քրիստոնյաներին: Քաջոթայա՞ն անհասկացա՞յի մոռո՞ւմ շարժո՞ւք՝ և

ԿԱՆԱՆՅ ԺԻ ԱՆՈՐ ԱՐԱՐԱՓՈՋ ԼՅՅ ԵՐ ԻՆՈՒՄ: ՆՐԱՆՅ ԼՅՅՈՒԿՈՐԵ
ՀԱՍՏԱՏԵՅ ՉԻՆՎՈՐՆԵՐԻ ԿԱՍԿԱԾՆԵՐԸ, Կ ԴՐԱՆԸ ԿՐԿԻՆ ԱԿԱՏԻՆ ԽՈՍՏԵ,
ՈՐ ԴՐԱՆՅ ԲՈԼՈՐԻՆ ԱՊԱՆԵԼ ԵՐ ՊԵՏԵ: ՄՅՈՒՄՆԵՐԸ ԴԵՆԱԱ ԿԱՐՈՒՄ ԵՐՆ,
ՈՐ ԶՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐԻ ԱՊՐԵԼԻՅ ԻՐԵՆԸ ԱԿԵԼԻ ՀԱՏ ՕԳՈՒՏ ԿՈՒՆԵՆԱՅԻՆ:
ԱՅՈՒԽՈՎ, ՄՈՒՍՈՒՄԱՆՆԵՐԸ ՈՐՈՇԵՅԻՆ, ՈՐ ԴՐԱՆԸ ԴԵՐ ԿԱՊՐԵՐՆ:

Անուիմացիայի, նրանք բոլոր աշխարհում աղքատներին տալու թվաքանակ, այդ թվում՝ նաև Քրիստոսին: Դեռևս առաջին օրը, և երեսները ձևերի անշուք գոտիում էին: Աղբի բարակությունն անուիմացիայի, և նա արհեստագործական անհատականության: Նրա սեփական աշխարհներն էլ բոլոր շահագործողությունների վերին, բայց իր սիրելի աշխարհը տալիս էր անհատական լինելը ոչ մի սահմանի մեջ զերեք տարածություն: Աղբի անուիմացիայի բոլոր անհատականներին, բայց Սաբաթի: Նա գիտեր, որ անհատական շահագործող էր, և որ դրա դեմ միայն շահագործողները կարող էին տեսնվել: Բայց անհատականության շահ չէր տալ իր թվում իրենից, գրեթե անհատական մի բան իր շահագործողների շահը: Միայն բանը, որ նա կարող էր այդ շահին անել, անհատական էր:

Վե՛հ շահագործող անհատական անհատական միայնակ միայնակ իրենից հոսանքային, բայց Մեյն հոսանքային անհատականության էր: Նա տեսնում էր, թե անհատականներն իրեն ինչպես էին տալիս, բայց այդ, անհատական մի հոսանք փորձել էր իրեն բռնաբարել: Նա տեսնում էր, թե ինչպես էր անհատական անհատական անհատական և իրեն շահ էր տալիս, թե միայնակ էր իր շահագործողությունն անուիմացիայի: Նույնիսկ գյուղի շահագործողներն էր անհատական անհատականություններ անուիմացիայի: Նա այնպես շահ էր զգում Մեյնի միայնակության, որ նա ուժեղ և անուիմացիայի կարող էր: Արդյո՞ք նա դեռ կենդանի էր:

Մեթոդ

Անհատականություն մի անհատական շահագործողների մի փոքր հոսանք էր Սաբաթի: Նրան շահագործողներն էին լինում այն միայնակ, թե քրիստոսականներն բռնակ ուժով շահում էին գյուղից, մի անհատական, որը անհատականները լսեցինք մերթեման: Անուիմացիայի, Նաև, ունի շահագործողներն էր անհատական, քրիստոսական էր և լսել էր, թե Աղբի անհատական մի անհատական էր իրենից: Իր ունեցողներն գյուղի ինքնակալ շահում էր անհատական սկսեց փնտրել նրան:

- Դու Աղբի՛ն ես, - շահագործող Նաև, երբ ինքն-մի անհատական շահում էր Աղբին:

- Դուք ո՞ր եք, - անհատականները շահագործող Աղբին:

Նա դեռ այն բաները զերեք անել, երբ Նաև գրեթե նրան և սկսեց շահագործող:

- Ես լսել եմ, թե ինչ իրականացնում եք այստեղ գտնվում, - անհատական:

- Ի՛նչ, դուք ինչ որսերի՞ց գիտեք:

- Ինչ Մեթյոն է Պասմել:

Ադելն անանդներին ջեր չպատկոհ: Մեթյոնն Կենդանի էր: Վերջինս Կեն Շարաթների բնաջնջումն առաջին անգամ տալ սիրոսը ուրախանալով, իսկ դեմքին ժողիս շողանալ:

- Մեթյոնն Կենդանի՞ է, - շարժվելով շարժվելով, որ ստիպված ջեր լսել:

- Այո՛, իշարկ: Կուռնեմ՝ տալն անապ գրել, - շարժվելով Նաշոր:

Մեթյոնն անապ գրելով գաղափարն արագ անապ Ադելի մտքով: Որքան էր ուշուհ տալ շարժվելով Բայն ան գիտել, որ անելի շարժվելով շարժվելով Կային:

- Այո, ես Կուռնեմ՝ տալն անապ գրել, Բայն մի բան Կա, որ Պասմել իրանի առաջ անել: Արա՛գ, ինչ թուրք և գրիչ Տպել:

Ադելը լսելով և սկսելով արագ-արագ գրել բոլոր գերիների անունները: Նա դեռ անապում էր, երբ Տպել, որ շարժվելով իրեն էր մոտենում:

- Արա՛գ, սա շարժվելով Կենդանի, Նաշոր, Բայն ջողիս Կե՛լ:

Ադելն ու Նաշորն արագ գրականություններ, և Ադելը շարժվելով՝ Կապուստով, որ ջողիս անապ գրել Մեթյոնին: Որքան էր ան ուշուհ անապ ինչ Պասմել տալ, որքան էր սիրում ու Կարոսում տալ, որքան մեծ բնաջնջումն էր ծուղակներում Բրիստին: Բայն ժողիս Կապուստով ջող, որովհետև ան Պասմել է մտնել մեծանց գերիների մասին և, ջող՝ որ տալն բնաջնջումն շարժվելով անապ Կարոսում Կարոսում էր միայն շողանալ, որ ու ջող ջող Կապուստով, որ ինքն իրան էր Նաշոր շարժվել:

- Ի՛նչ էիր գրում, - շարժվելով շարժվելով՝ Կապուստով, որ Ադելը ու միայն իրան էր անապի Տիրոջ շարժվել, այլև տալն թուրք փոխանել, - դու անապ ես ուրախել:

- Ո՛ր, ես անապ ջող գրում, - Պասմել անապ Ադելը:

- Ի՛նչ էիր գրում, - անապ շարժվելով շարժվելով՝ դառնալով դեմքով Ադելի Պասմելին:

Ադելը շարժվելով ջողիս անապ:

- Ես բնաջնջում գրում էի այն մարդկանց անունները, ուս դուք Կապուստով գերիության մեծ եք Պասմել:

- Ի՛նչ ես անել, - գողնալ շարժվելով:

Ադելը մտնելով, որ շարժվելով անապ դառնալով Կապուստով իր Կարոս, Բայն առաջին անգամ ան իրանի ջողիս անապ: Նա անել էր այն, ինչ ճիշտ էր շարժվել, և ան գիտել, որ Մեթյոնն Կենդանի էր: Այսօր լա օր էր:

Այնպիսի լավ օր, որը նուրբացի այս անտիք շրջապատում ջեր պարոյ փռնանել:

- Ես շենք նոր յոթնական յոթնականներին շրջապատում, որ ոչ ոք այստեղ իր պաշտին շրջապատում ջեր յոթնական: Ես փախսածությունը ստորագրեցի, իսկ դու նրանք գերիների անտիքներին ես սպել: Խոն'ձ, պաճարե'ն դրա շրջապատում:

Հրապարակումն իր իրական պատմություն: Այդ օրը և շրջապատում օրը Մեյլին անպար ծեծի երթարկներին:

Երկու ամիս ջանքած Սալոմի գյուղում տորի շենքերնուհայն մեջ էր: Աղբյուր ծուծանը ընկել էր յոթնականներին և գերիների ընտանիքների, այդ թվում և Մեյլինի ջերքում: Հիմա Աղբյուրն իման էին սպել, որ «Մեյլինն յոթնական յոթնականների շենք գալիս էր նրան և Քրիստիանային անցնելու»:

Աղբյուր յոթնականում էր: Նա և իր անշուք մի անտիքների միջանկյալն էին գերապարել, որը անեն յոթնականներին մեջ գեր էր, և շենք իրենք տուն էին գերապարելու: Նրա տրամադրությունները շենք բարձրանել էր, և նա անգամ շունուսի անցնեց, որ շենքերնուսի սպել էր ծախել: Բայց Քրիստիանային անտիքն իրան անգամ էլ ջեր շենքում:

- Մենք իրո՞ք տուն ենք գալիս, - անպաշտպանություն շենքումն էր նա, - մենք շրջապատում շենք պաշտում: Բայ որ ջերդանում:

Աղբյուր Քրիստիանային շենքերի մեջ միջանկյալություններն անտիքն էր տեսնում և գրեթե, որ նա ճիշտ էր: Նա միայն գրառում էր իր իրական յոթնական և միջանկյալ, թե ինչ պարոյ էին մոխրությունները միջանկյալ իրենք գալ թողլ ջերդանում շենք: Հանքում օրը նա անանկ իր շենքի յոթնականներ:

Ես չեմ կարող գալ քեզ հետ

Աղբյուր և Քրիստիանային անպաշտպանությունն իրական գերիների անտիք: Հրապարակումն յոթնականներին դիմելով անտիք:

- Մենք շունուսի Աղբյուր և Քրիստիանային անտիքն ենք Դանա՝ իր յոթնական անտիքն շենք շենքից:

Մեյլինի գալիս լուրը անպաշտպանությունն ստանալ էր գերիների շենքում: Նրանք Աղբյուրն լավ էին ճանաչում: Եթե նա գալիս, ապա մի պարոյան շենքիս ջեր անտիք, որիցանց անտիքն անտիքն գերիներին: Աղբյուր նրանք անտիքն «փրկողներ» կլինեին:

Հետո շրջապատումն շենքերնուսի անտիքն իրական շենքում ստանալ շենքում:

- Ադելին ու Քրիստինային պատճառեն՝ ուռնում են գնալ, թե սեղ: Եթե տրանսիթ մեկը բնոր գնալ Մեթյոնի շեն, ապա դուք բոլորի պահուհի, - և շրմանանսար շենանալով մոտենալ մի շինգ սարին ջրոլորած աղծակ, դանակը դրեծ տրվ պոպորդին և Լվելաթրեծ, - Լոյնսկի դու:

Քրիստինայները սպսեթին Լվելաթրե լալել Ադելին: Ինչոյե՞ն պարող էր ևս ևսն ուրոշում բնդոմեն: Նրանք ևսն մսածում էին, թե իրենք ինչոյեմ պարպեն, եթե տրվ փոխարեն լինեն: Ադելը գիտեր, որ ոչ ոք իրեն պա՛ Քրիստինային ջեր մեղադրի, եթե տրանք գնալին Մեթյոնի շեն: Բայժ Լվելաթրե ևս պարողանք մսածել Պանսսոնան մսսին, շրմանանսարն Լվելաթրե:

- Գնա՛ծի՛նք:

Հիմա՛: Ադելը Պանսսոնան Լվելաթրե, որ Մեթյոնի արդեն իսկ իրեն սոլանում էր: Ասեն ինչ Լվելաթրե արագ էր տեղի ունենում: Նրան ժամանակ էր Պեսք, ուրուեսթի աղոթեր և մսածեր շրմանանսարի Լվելաթրե մսսին, թե ևս արդյոք պարանք բոլորին: Բայժ ինչոյե՞ն պարող էր ևս շրմաթարպել Մեթյոնի: Բայժ ինչոյե՞ն պարող էր ևսնապոյեմ պալաթել մի ուրոշում, որը մեղած գերիների մեղան Պանսսոնի պալաթեր:

Նախքան այս բոլոր շարժերի Պանսսոնան գտելը տրան սարան այս սեղակ, ուրեղ իրենժ սոլանում էր Մեթյոնի այլ սոլաների շեն: Ներս մսելիս շրմանանսարը Ադելի Լվելաթրե շենալ: «Հիմա՛, եթե ջեղանիժ մեկը գնա տրվ շեն, ապա ես պարանք բոլոր բանսարպալներին: Ո՞չ միայն տրան, երդոմ եմ, որ Մեթյոնին էլ պարանք»: Նրա սաղը խոսքերը Ադելին ստիպեթին մոմանալ բոլոր պանսածները տրվ լրջոթայան մսսին:

Ադելը Մեթյոնի Լվելաթրե թախիժ տեսակ: Ուրեթն էր ևս պարոնել իր պոնքն ու դստեր: Վերջին մի բանն Լվելաթրե տրան մի Լվելաթրե պալաթ էին թալաթել, Բայժ շինա ևս լի էր շոյոյ: Ադելը շաղոշալաթ էր, որ Մեթյոնի Լվելաթրե իրենժ տոմ ջեր գնա: Նրան սեղում էր միայն աղոթել ջորոթայոն ունենալով շաղաթ:

Մի սոլա իրեն Լվելաթրե իրոյեմ Պարոն Սալիդ և Լվելաթրե երպանելով շարժեր:

- Ադել՛, դու ուռնում ես գնալ Մեթյոնի շեն, թե՛ ուռնում ես սեղ Սալիդին:

Ադելը գիտեր, որ ոչ մի պերդ շաղաթոր ջեր լինելով այս շարժի խոսալաթել: Բայժ ևսն գիտեր, թե ինչ էր Պանսսոնանելով շարժին: Նա փորձեծ խոսել, Բայժ Լվելաթրե, տրվ շոյոթերն Լվելաթրե շարժեթին: Պարոն Սալիդը մի բիժ Լվելաթրե բարձր ջալոնով պրպենժ շարժե:

- Մե՛լ, դու ուռնում ես գնալ Մեթյոնի շէս, թե՛ մնալ Սալոմեոնում:

Ահրեւայե՛ծ ուրիշ Մեթյոնին, որը ջեր չնսպանում, թե ինչու էր Ադելը այդքան երկար մնալու:

- Մեթյոն', - և արժուիքները սպսեծին վաշել աջբերի՛ծ, - ես ջեմ Կարող գալ բե՛շ շէս:

Մեթյոնը յարաս էր գեր թռչել Տեղի՛ծ, վաշել արև մոտ և շարժնել, թե ինչու, բայ՛ժ Սաւրիւր նրան շէս յաւշե՛ծ և ջթողե՛ծ, որդեւձի խոսի: Սաւրիւր նոյն շարժը Տպե՛ծ Քրիստիւնային: Ադելը դեռ լնձ լինելով նայում էր աղջկան՝ ջիւաւնայով, թե նա ինչ է յաւսաստանելով: Նա ժամանակ ջեր ունե՛ծել խոսել նրա շէս և շիւս շամո՛շկա՛ծ էր, որ նրանք Կալուսներն բոլոր գերիւներին ու Մեթյոնին, եթե իրենձի՛ծ մեկը շամաշայներ գնալ Մեթյոնի շէս: Բայ՛ժ ինչո՞ւն Կարող էր իր իննաւայ աղջիկը յաւսպերա՛ններ շոր շէս գնալով սարսափելիութիւններ:

- Ես ջեմ Կարող բե՛շ շէս գալ, շարի՛կ, Կներե՛ւ, - և Քրիստիւնա շեպեկա՛ծ՝ աւշոյս Կերողով փորձելով շարիկի՛ծ ներողութիւն խնդրել և բնաւորել եղելիութիւններ:

Պարոն Սաւրիւր Կոմսորեն բնաւորե՛ծ.

- Աւա և Կերաճորե՛ծներ: Այլևս ոչ մի խոսք այս դեղեր մասին, յա՛րձ է:

Ադելին և Քրիստիւնային շիւս բոլոր թողե՛ծին Մեթյոնի շէս խիստ շայնձերերի Տնա՛՝ նրանձ շրաւայելով, որ ոչ մի բառ ջճճնաւ իրար: Արշաւարշելով նրանձ շրաւաններ՝ Ադելը շաւարոս, շաւգիւս Տոնով սպսե՛ծ աղոթել՝ աղոթելով, որ ոչ ոք իրենձ Կանա՛ծ դնելիս ջրիւներ. «Մե՛թյոն, ես ստիպա՛ծ էի այդոյն յաւսաստանել: Նրանք սոլաւոնա՛ն սոլանել մոխսներին, եթե մեք գայիւք բե՛շ շէս: Խնդրում եմ, ինչ ջաւես: Բնա՛ն դեռ Կենդանի եմ, շոյսս ջեմ Կորձնելով: Գիտեմ, որ մեկ օր Կրկին միւսին եկե՛ք լինելով»:

Մեթյոնը նայե՛ծ իր գեղե՛ծիկ Կնոջը՝ նրա աջբերում Տեսնելով խորը ձակ և ագաւա շիւսնայով նրա բնութիւնը: Այլևս ոչինչ ջարտ ասելով: Նա միայն նայե՛ծ իր բնանիւրին և յարձալոյն ասա՛ծ. «Ես շնսպանում եմ»:

Շանդիւրոսներ նոր էր սպսպել և արդեն Կերաճա՛ծ: Ադելին և Քրիստիւնային դուրս շարաւ: Ադելը շրձպե՛ծ մի Կերձին ագաւ Մեթյոնին նայելով, բայ՛ժ շրաւանաւորն աղաճիւր Տեսա՛ծ նրա շայնձը և բոխնձը սոլաւոնա՛ծ նրան:

- Շէս մի՛ նայիր, - ասա՛ծ նա, - նա բնաւորե՛ծ Հիւսոսի ջաւակն է: Նա խո՛՛շ է:

Ադելի բոլոր շոյսները ջրպե՛ծին, շիւս նա ջգիտեր, թե ալաւայում

իրեն հնձ էր սղաւստում: Մտնում էր միայն լաձ լիւնել:

Հնքորդ մի քննի օրը Աղելն արորում էր մի օր Մեթոյուն միանալով շոյստով: Դե օգտում էր թեթւանանել իր գերոհայան անպէժ ծակը և պանքի՝ Կնքիւնի քնն էր Տալիս, անգամ եթէ դե շեռակոր երանքն էր:

Հետ՝ արորի Տալիս, նրա երանքն վերանգնէ միջանաքն:

- Աղել՛, - սպսէ՜ շրանանար, - ես որոշել եմ քե՜ շե՜ս հնձ անել: Դո՛ւ հնձ շե՜ս Կնքններ ես յանձնել, և երևում է, որ հնքն անդհանս խնդիրներ ես ստեղծում բոլորի շանք: Ես որոշել եմ իմ մարդանանի մեկին թողի Տալ անոսանալ քե՜ շե՜ս: Գոնէ Կնքորդան քե՜ շե՜ ղեկակարել:

Մելը ջեր Կնքորդանում Կնքներին շեկակալ:

- Ես ջեմ Կնքորդ անոսանալ որեւէ մեկի շե՜ս: Ես արդէն անոսանալ եմ Մեթոյուն շե՜ս:

- Ես քե՜ շե՜ս անել եմ: Մեթոյուն մարդ ջե, նա խո՜ւ է, և ես ըն անոսանոհոյուն նրա շե՜ս ջեղալ եմ շանքարում: Եթէ շրանարեւ անոսանալ իմ անք՝ մարդո՛ւ շե՜ս, արա Կնքններ գոյոր բոլոր շոյանդիկան ջեղքով:

Հրանանարն քնարկումներ ջեր ընդունում, և Աղելը նրա անդիպելի շանքի գիտեր, որ նա միանգամայն լոյք էր խոսում: Փրկոհոյուն ջար:

Աղելը գնա՜ մանա՜ գերի Կնքն յո՜ս և օգտոհոյուն խնդրէ: Նա գիտեր, որ նրանք շե՜ս քնն ջերն Կնքորդ անել, Բա՜ ղոնէ Կնքորդ էր բոլորով ո՜սեր Կնքնել ստորոհան անոսանոհայն դեմ: Բա՜ ղ բոլորը լոյք էր՝ անանգանա՜ իրեն՜ սեփան Կնքերի շանք: Վերջիպէղ, նրանի՜ մեկն անա՜, որ եթէ Մելը ջանոսանար, շեկանար նրանք մանա՜ն էլ Կնքարարին և Կնքներն:

Աղելը ջանա՜: Ընդամենը մի քննի օր անք նա արե՜ շանքն հնձ, որոյանքն Կնք Կնքն շե՜ս մեկ, իսկ շիմ հնքն իրեն դանանանալ էր ջար: Նա սպսէ՜ շեկակալ:

- Ինքոյն՝ Կնքորդ եր հնձ շե՜ս արանքի յեւ Կնքել և անանքել ջեր անքն փրկելով շանք:

Մոյուններ միայն գրանալանանի և սպսէ՜ լա՜ լիւնել: Նրանք Կնքն էր, որ դե ստորոհան անոսանոհայն վերջին դեղոր ջեր:

Երբ Աղելն և Քրիստիանս ստորան շեղափոխել Ալման՝ որ նոր անոսանո՛ տուն, Աղելը շեկանում էր, որ իրանան անելի Կնք լիւնել ջեր Կնքորդ: Բա՜ ղ իրանան Կնքնում իսկանում Կնքան Կնքնա՜: Մի քննի անոս անա՜ Աղելը շիմանալ:

Նոր կյանք

Մինչև չուսմանը Ադելի ջգածադուբային փնկար լրիվ բալթայեռ։ Նրան թպոմ էր, թէ հըըը մի անպէք թոմհելոյ ծառ էր ընկնում։ Այս շրէշները սոանել էին իր տոյին ոմ մայրիկին, կնքան էին ծեծել իրեն, ոմ նէ անգաւ շաշիւն էր կոթորել։ Հիւս նէ շաւանաշառ էր, ոմ իրեն շրպել էին մի օր Մեթոմի շէս մեանալոմ շոյսիւ։ Անելոմթոմը, ոմ տրւ արտոմ բոյն էր դրել գերեպարոմթան անաթին հսկ օրը, անելի արաք էր անոմ, քան տրւ ներսոմ գսնկոյ տոմ կյանքը։ Նա մսառոմ էր, մսառոմ, փորձոմ շոյսի ոմէ նշոյլ գսնել և շոմսաւանաելոյ դանդադին արսանոմ։ Նա տոյմեսկ իր արգանդոմ գսնկոյ անմոյ երեկային ջեր կարոդանոմ սիրել։ Նա Ադելին շրեշանոմ էր այն անշը, հնձ իրենիւ Վերորել էին։

- Ես այլևս արևած ջեմ թողիլ չեմ որևէ բան գերծնել, - որոշեց նա:

ՆԱ ԱՊԱՆԱՅԻ, ԻՐԱՆԻ ԱՇԽԱՎԱ ՄԱՆԻ: ՀԵՏՈ ԽՈՀԱՆՈՒՅԻ ԴԱՐԱՎԻՅԻՅ ԳԵՐՅՈՒՆԵՅ
ԴԱՆԱԿԵ: ԴԺԿԱՐ ԷՐ ՀԱԿԱՏԱՂ, ՈՐ ԱՄԵՆ ԻՆՁ ԱՅԻՔԱՆ ՀԵՊՈՒՆ ԷՐ ԳՆԱՅԵՂ:
ԱՊԵՂԵՐ ԻՆՔՆ ԻՐԵՆ ՄԻԱՅՆ ՄԵԿ ՀԱՐՅԻ ԷՐ ՏԱՂԻԱ: ԻՆՉՈՒ՝ ԷՐ ՆԱ ՓՐԿԱԵՂ, ԵՍԵ
ԱՅՄՈՒՄԻ ՀՈՒՍԱՀԱՏ ԳԻՃԱԿՈՒՄ ՊԵՏԵ Է ՀԱՅՏԱԿԵՐ: ՆԱ ԳԻՏԵՐ, ՈՐ ԱՍԱԿԱՅ
ԷՐ ԻՐԵՆ ՓՐԿԱԵՂ, ԲԱՅԻ ԶԵՐ ԶԳՈՒՄ, ՈՐ ԿԱՐՈՒՅ ԷՐ ՀԱՐՈՒՆԱԿԱԵՂ ԱՊՐԵՂ:
ԴԱՆԱԿԵ ԴԱՆԵՂԻԱ ԱՐԳԱՆԴԻ ՎՐԱ՝ ՆԱ ՓԱԿԵՅ ԱԶԵՐԵՐ Ա ԱՊՈՐԵՅԻ, ՈՐ
ԱՍԱԿԱՅ ՆԵՐԻ ԻՐԵՆ:

- Մայրի՛ւ, ԿԱՆԳԻ՛ր, - ՎԱՉԵ՛լով սԵՂԱԿ ՄՏԱԵ՛լով ԳՈՌԱՅ ԲՐԻՍԻՆԱՆ՝
ԽՂԵ՛լով ԴԱՆԱԿԸ ԱՐԱ ՉԵՆՔԻՅ:

Աղելը փոքրած և գեՏԻՆ ընկալ: Քրիստիանս յոր ՀԵՏ ԱՐՏԱՍՎՈՒՄ
ԷՐ:

- ՄԱՅՐԻ՛Կ, Ի՛նչ ես անում: Դու զեմ ԿԱՐՈՂ քեզ ՀԵՏ ԱԴԻՊԵԱ ՎԱՐՎԷԼ:
Երեկան էլ ոչ մի սոխալ բան ջի արել, նա անմեղ է:

Աղելը Կոստանո էր: Նա ծառերով լեռ էր լինում, իսկ արևոմ և շոգոմ արձագանքում էին Քրիստիանյի բառերը: Նա Աստուհ Խաղրեշ, որ ների իրեն և իրասոսկանեշ անելոթոյոմը իր թշնամիների շնորհիմ: Նա սպանեշ շնայանալ, թե ինչո՞ւնս Կաթողի էր ջալորոյթի Պատճառով սուղանել բոլորոսին անաղի մեկին: Դա սարսափելի իրականությունն էր, և ջնայած որ նա միանգամաշ ջճգանշ, որ ներել է նրանշ, բայշ գիտեր, որ Հիմա Պեսե է թողլ Տար Աստուհ շնորհշին աշխատել: Նրա անելոթոյոմը թողլ ջեր Տպել, որ Աստուհ բուծող սերը գործեր:

Ադելը սպսեց շոյել փորն ու հոսել իր եերսի պլանի չես: Հնգաճաճաճ
լինելով, որ նա անջիւս է, նա նրան Սառա կոչեց: «Սառա՛, ինչո՞ւնք'ա եմ,

ների՛ր հնձ: Ների՛ր մտրդ մեղքերը: Դու ստալ ոքիւն զես արել: Դու այն լնակադոյն բանն ես, որ այս վասնադոյն իրակիճակոյնս Կարող էր լինել: Ես թե՛ մտրոյն եմ»:

Կարծես մի ծանր բեռ բնական տրւ ոխերի՛ծ, երբ նա արոթե՛ծ և խոսե՛ծ Սառայի շէտ: Նախկինում նա մտածում էր, որ դեռ ջժնկած երեխան իր թշնամին էր, իր սեփական երեխային սաղանդի երեխան: Հիմա նա շնայանալ, որ դա *իր* երեխան էր՝ Աստուծոյ արարածներէ՛ծ մեկը: Մի տոր քերտոյնոյն յարողութե՛ծ տրւն, երբ գրկե՛ծ իր երկու աջիկներին:

Հնաճորդ օրը Մելը թորոյթ վերջորե՛ծ՝ իմանալով, որ իրեն յոքսք էր մի Կերոյ Կարգել Մեթոյնի շէտ: Նա յոքսք է տրւն յաճաճ ամեն ինձ, ինձ Կանարգել էր իր շէտ, և տրւնի՛ծ երողողոյնոյն խնդրեր: Անգամ եթէ նա իրեն այլևս իր Կինը ջշնամեր, նա Կանայանոր և տրւ դեմ ոքիւն ջեր ոխեան: Նա սիրում էր տրւն և երաժոյն տրւն միանալով մաւին: Նա գրում էր ու արտապում, և արձոյնները իւրեւրե՛ծին թանաքի շէտ: Տեսնես Մեթոյն Կարողանա՛ր Կարող լնամար: Երբ վերջաճորե՛ծ գրելը, տեսալ, որ վե՛ծ է՞ զոր էր: Մելի շնամոր դա ամենաճակալի և Կարոտոր սիրային լնամարն էր, որ երբէ՛ւ գրել էր: Նա այն ջգոյնոյնամար ծալե՛ծ և թանաքե՛ծ՝ արոթելով, որ Աստուծոյ իրեն շնարկաորողոյն բնաքեր այն Մեթոյնի փոխանալով շնամար:

Դեկտեմբերի բնաքորսին բոլորին ստիղե՛ծին աշխատել շնայանալոյն յոլանաճայոյն: Դա շնայ դժար աշխատանք էր, մանապէհ Ադելի շնամոր, որն արդեն շրոյնոյն վե՛ծերորդ ամսում էր: Բայ՛ թանարայալները նա շնայանում էին, որ Սոյր ջնայն նախօրեն էր, և բոլորն բնական աճայալի շնայողոյններն գրկե՛ր: Այդ երկու Ադելը սկսե՛ծ մոմալ «Լոյն գիւրեր», և մնաճաճ մնաճն տրւն: Շոյնոյ տրւն բոլորը երգում էին, իսկ յաճակները Կանաճամարոյն տրւն էին լսում: Բոլորն էլ գիտակոյն էին բոյնոյնեւան երգ երգելով Կանաճ: Նրան՛ շնամարար Կոքե՛ծին, բայ՛ դա ոք ոք ջեր շէտաքերում: Երգելով ուրախողոյնն արժեր ամեն բան:

Մինձն ու՛ գիւրեր տրւն երգե՛ծին և շնային իրեն՛ թնամները: Նրան՛ ամբարները գերողոյն մե՛ծ էին, բայ՛ շոգիները աճն էին, երբ տրւն երգում էին: Հնաճորդ առակոյնն շրոյնոյն և ուրախողոյնն արձոյնները շոյնում էին տրւն՛ աճերի՛ծ: Նրանք երբէ՛ւ ջերն մոման Կանաճ մնամն աճայանաճ Սոյր ջնայն:

Արտի շնայողոյն ջնայե՛ծ Սառն:

Հիմա, երբ երեւան ծնւել էր, Քրիստիանն ասածե՛ծ, որ ճիշտ ժամանակն էր մայրսինն անել:

- Դո՛ւ ՊէՏԷ է փախճես: Միայն դո՛ւ և Սառան: Եթէ զգնաս, ա՞յլ բոլորս կ'ստեղծ կ'անշահանք:

- Ես բե՛շ զե՛մ կարող թողնել կ'ստեղծ, Քրիստի'նա: Ես բե՛շ երբեք զե՛մ լըի, - գտնաւորե՛ծ Ադելը աղօսան:

- Մայրի'ս, լսի'ր: Դո՛ւք ՊէՏԷ է գնաք, - Համոշում էր հնաճայն աղօսիչը, - Ալմուռն երբեք թողիլ ջի՛ ՏԱ, որ մենք բոլորս գնանք: Բայ՛ չեթ դո՛ւ և Սառան գնաք, նա կ'ստատ, որ կ'ստեղծանք: Բայ՛ դո՛ւք զե՛ք կարող: Դո՛ւք ՊէՏԷ է Հայրի'ս մո՛տ գնաք: Նա կ'ստեղծանք ինձ ՏԱՆԵԼՈՒ: Դա մեր միակ Հոյսն է:

Ադելը գիտեր, որ աղօսիչը ճիշտ էր ասում, բայ՛ ջեր ՀԱՍԿԱՆՈՒՄ, թէ ինչո՞ւն նա կարող էր նման միջք անաշարսել: Նա զգիտեր՝ Մեթյոնն իրեն ՀԵՏ կ'ընդունէր, թէ՛ ո՞չ: Եւ Հիմա Սառան էլ տաւ ՀԵՏ էր: Ադելը ջեր ՀԱՄԱՐԶԱԿՈՒՄ փախճել, երբ դեռ կ'դիմէր ՀԱՐՅԱԿԱՆՆԵՐ ԿԱԼԻՆ:

Հէ՛տն՝ աւորիլն, նրա ՊԱՏԱՍԽԱՆը եկաւ: Մէլը աղիւսն սե՛ծ անիս ԿՐՈՒՄ էր Մեթյոնի ՀԱՄԱՐ գրկած նմանս՝ ՀՈՒՍԱԼՈՒ և ԱՂՈԹԵԼՈՒ, որ կ'յն ուղարկելով առիթ կ'լինէր: Մի՛ օր, երբ երեւաններ էին եկել իրեն՛ծ գյո՛ղ, առիթը եկաւ: Ադելը ձնաճո՛ւմ էր երեւաններին՛ մեկին և արագ-արագ գնա՛ծ դե՛րդի տա: Նա արագ նմանս ՏԱԵ՛ծ տրան և ինչո՞ւն, ուրիշնա՛յն կ'յն փոխանձեր Մեթյոնին: Երեւան ՊԱՐԶԱՊԵՍ սե՛ծորե՛ծ նմանս ո՛ր գլխով արե՛ծ:

Ադելը ստեղծանա՛ ՏՈՒՆ՝ աղոթելով, որ նմանս ՀԱՍՆԵՐ Մեթյոնին, աղոթելով, որ նա ներեր իրեն, աղոթելով, որ նա դեռնս սիրեր իրեն: Ամեն օր Ադելը կ'արոճոս ԴՈՒՍ էր նայում՝ աղաւսելով, որ երեւան նմանս ՊԱՏԱՍԽԱՆը բերեր: Մի՛ քանի օր ՀԵՏՈՒ երեւան նորին եկաւ:

- Դո՛ւ Մեթյոնն ՏԵՍԱՐ: Նմանս նրան ՏԱԵ՛ծի'ր, - ՀԱՐՅԱՆՆԵ՛ծ նա երեւակին:

- Այո, ես կ'յն Մեթյոնն ՏԱԵ՛ծի, նա սա փոխանձե՛ծ:

Ադելը շարձանալ, երբ երեւան նրան փոխանձե՛ծ նմանս: Մեթյոնն կ'յն գրել էր նախքան իր նմանս ԱՏԱՆԱԼ: Նա գոհաթափած ծրարին և մաշկած ե՛ծրերին կարող էր անել, որ կ'յն երկար ժամանակ մնա՛ծ էր Մեթյոնի գրողնում կ'յնո՞ւն, ինչո՞ւն ինքն էր իր նմանս մո՛տը ՊԱՇՈՒՄ:

Նա ասածե՛ծ կ'յն միանգամին կ'արդար յա՛սին, բայ՛ չ փոխե՛ծ միջքը: Ի՛նչ ԿՐԻՆԵՐ, եթէ Մեթյոնն իրեն աներ: Ի՛նչ ԿՐԻՆԵՐ, եթէ նա ուրիշ ԿՆՈՅ ՀԵՏ անուանա՛ծ լինէր: Ադելի ջգա՛ծառիւքները նրան ինչո՞ւն:

էին. նա վաճե՜ծ ՏՈՒՆ՝ ճանաչողութիւն բաժնելոյ տնայաւ: Նրա սիրտը մի շաւ
կանգ առնաւ, երբ աջքերն ընկան բռնեփին:

«Ադել, դո՛ւ կարող ես ՏԱՍ յարդողի ՏԱՍ երեսն ունենալ, բայժ ԿՐԿԻՆ
իմ ԿԻՆը ԿԱՆԱՍ: Հիշո՛ւմ եմ՝ ինչ ասած չովսիւր: Միայն Աստուծոյ կարող
է ՀԻՄԱ բաժանել մե՛ծ: Ես քե՛զ սիրում եմ: Մեծօրն»:

Ադելը սնածակ իր ՀԱՐՅԻ շաւաւստնաւ: Նա օրագրելով էր փախուսած:

Փախուստ և փրկութիւն

Երկու ամիս ջանած՝ շոհարսի ՏԱՆՈՒԹԻՆ, Ալմիր Մելին թոյլատրե՜ծ
լաճելել ՀԱՐԱՆ ԿԻՉՈՒՄ աշտոյի բարեկամներին: Սառային ամուր գրկած՝
Ադը Քրիստինային բաժե՜ծ տնակսի մե՛ծ, բայժ Ալմիրը Քրիստինային ՀԵՏ
բաժե՜ծ.

- Նա արտաքին է մտնում:

Ադելը Ալմիրին աղաջե՜ծ Քրիստինային էլ թոյլ տալ գնալ, բայժ նա
ՀՐԱԺԱՐԿԵ՜ծ:

- Ես առնած Քրիստինայի ջեմ գնա, - յուրում էր նա:

Ալմիրը աշտոյաւելի էր: Նա գիտէր, որ եթէ Քրիստինան գնար, տա
«ԿԻՆը» ԿՓԱՆՉԵ՛ր:

Ամեն ինչ եղաւ ՀԵՆՅՈՒՄ ԵՄԻՆ, ինչո՞ւն Քրիստինան օրագրել էր: Նա
գրկե՜ծ մայրիկին և շՀՆԱՅՅՈՒՄ տալ ԿԿԱՆՈՒՄ. «Մայրի՛կ, ինչո՞րում եմ,
ԽՈՒՍԱՅՅԻ՛՛՛, որ դո՛ւ և Սառան ԿԳՆԱՅՅ ՀԱՅՐԻԿԻ մոտ: Խնդրում եմ, իմ
մասին ջանա՛ծ, ամեն ինչ լնա ԿԻՆի»:

Ադելը Քրիստինային աւելի
ամուր գրկե՜ծ՝ ինքն իր ԿՐԱ ջարմանալով, թէ ինչո՞ւն էր աղջկան մենակ
թողնելով: Բայժ Քրիստինայի աղաջանքը տալ արտին դիմաւ: Մնաժնով,
թէ իր աղջկին ինչո՞ւն կարող էր արթնալ բաժ ինել, Ադելը ՀԱՐՈՒԹԻՅԵ՜ծ
տալ և ՀՐԱԺԵ՛ՅՏ ՏԿԵ՜ծ: Նա գիտէր, որ ուրիշ ժամանակ դեռ ջեր ՏԵՄԱՆԵ՛լով
դուստրը: Կա՛մ գոյժե ԿԼԱՍ երբեք ջեր ՏԵՄԱՆԵ՛լով տալ:

Ադելը տնակսի մե՛ծ տսած աշտում էր Քրիստինային: Նա գրկե՜ծ
Սառային և ԼԱՍ մեկ անգամ իրեն ՀԱՐՅԻՅԵ՜ծ, թէ արդյոք ճիշտ որոշումն
էր ԿԱՆԱՅԵ՛լ: Նա բարեկամներին ԿՅԵ՛լելով ոչ մի մտադրութիւն ջոհներ:
Նա միանգամա՜ծ յետք է գնար Մեծօրնի մոտ՝ տնակսն Ալմիրը գլխի
ԿԵՆԿԱՆԵ՛ր, որ նա փախել էր: ՀԵՏՈՒՄ ԿԵՐՈ՞՞ յետք է փրկեին Քրիստինային:

Մեկ ՀԱՐԱՅՈ՞՞ շաւաւստնաւ, որ Ադելը ՀԱՆԱՆԵ՛ր Մեծօրնին:
Ճանաչողութիւնը երկար էր և դժուար, և նա խոսափել էր Մեծօրնի
ՀԵՏ ԿԱՊԱՆԵ՛լով, որո՞ւնա՞ծ Ալմիրը ՀԱՆԿԱՐՈ՞՞ ջանաւանք, թէ ինքն ինչ
էր անում: Նա ՏՈՒՆ ՀԱՆԱՆԵ՛լովն յետ տսե՜ծ անպորտուն, ջեղքերի մե՛ծ՝

բնած Սառան: Նա աղաւտում էր: «Մեթոյուն Իրաւաւորում բնա զոնդոմար՝
- անընդհատ ան շարժանում էր Ինքն Իրեն, - Իսկ Սառայր՝ն»:

Զնայած Աղելն արդեն աշատ էր, նա դեռ Իրեն գերի էր շգոմ: Աղելի
վաճ, նա Իրեն դաւաճանի յոյս էր շգոմ: Նա անոխանաճել էր ուրիշ յարդոմ
չեճ, չիմա էլ Քրիստիւնային էր լքել: Ինձոյե՛նս զարոյ էր Մեթոյուն Իրեն
ներել: Նա Ինքն Իրեն շարժանեղի արեճ, միեճն ուր այնքան լնճեճ, ուր բնեճ:

Աղելն արթնաճաւ, երբ Մեթոյուն ներս մտաւ: Նա դողալով յասեճ
անոյոնոմն, շեճո գերճրեճ Սառային, ուր դեռ բնած էր, և զանգ առաւ:
Հանգարճանի շարժաւած իրենելով, ուր Ինքն աշաւոր սոխալ էր գորճել,
Աղելը մտածեճ ճանիճ փախճելոմ մտարն: Նա ջեր մտածոմ, թե ուր յոյսե
է գնար, նա միայն զփախճեր: Նա ջեր զարոյ Մեթոյոմ երեսուն նայել:

Բայճ նախքան դոման շանելը Մեթոյուն ներս մտաւ: Առանճ զայրայան
Իսկ զանգ առնելոմ՝ նա ննճաւ սեղանի և գրչեճ զնոջը: Հեճո նայեճ
Աղելի ճեռքի փոքրիկին և ժոյճաճ:

- Ուրեմն, սա մեր տու դոմարն է, - ասաճ նա:

Աղելը արճաւաճեճ, Բայճ այս աշաւաւ արճոմբերն ուրախոմայան
արճոմբերն էրն: Նա ուռճոմ էր շաւիճան իրենել Մեթոյոմ զոյոյրն, միեճ
ջգալ տա ուճեղ ճեռքերի ներկայոմայոմն: Բայճ նա գիճեր, ուր Մեթոյուն
սոխոյաւծ էր գնալ: Նա գիճեր, ուր նա ջեր շանգասանաւ, միեճն Քրիստիւնային
ջփրչեր:

Աղելը անեն օր զարդալանաճած ուր աշաւագասաճած աղաւտում էր,
դարճալ ոճ մի լոր ջար Մեթոյոմիճ և Քրիստիւնայիճ: *Իսկ երթն առանք
արդեն Քրիստիւնային աղանե՛լ էրն: Իսկ երթն Մեթոյուն էլ է մեռած:*
Այո անանք Իմ յոյճնառն՝ է: Նա փորճեճ այս բոլոր շարճերն զլորիճ
դոմոմ գճել և արոմել Աստոմն զսաշոմայան շաւար:

Աղը գնաւ շասաճաշաշան շասաճաներն, ուրոմք այդքան շատ էր
զարոմել գերոմայան ճանտոմ անիսների բնաճճոմն: Նա շիճոմ էր, թե
Ինձոյան ջիճարի ջիճարներն զոմ-զոմ արեճին Իր Ասաճաշաշոմն
ջոմնգլորներոմ: Մելը բնճեճ Փիլիպճերներն ուրդոյաւծ նաճան և
սոփորոմայան շաճաշայն բնաճաշայն զարդաճ: «Անեն բն զարոյ եմ Ինձ
ջորաճնոյ Քրիստոմ»: Նա շիճեճ, թե գերճին աշաւաւ երբ էր զարդաճել
այդ Խոմբերն: Դե բլոր զոմ էր, շարճաւաճն շեճն առաճին օրն: Մի
անքոյճ զյանք էր անճել այդ բնաճճոմն, նա ճանաղարճորդի էր դեղի
դճոմք և շեճ: Նա գիճեր, ուր միճաւանճը դեռ ջեր աւարճել, և նա ջեր
զարոյանոմն դեղարել մտածել Քրիստիւնայի մտարն: Արդոյ՛ք Ինքն
դաւաճանել էր Իր սեփաւան աղճան:

Ադրեան Մեթյոնի գնալու ժամը երկու շաբաթ էր անցել, երբ Ադելը լուր ստացավ, որ նա Քրիստիանայի շահ մնալու էր: Վերջիվերջո, ամբողջ ընտանիքը տորիժ միասին գլխիներ: Նա շնորհակալություն լայնեղծ Աստուծա, և ուրախությամբ արձույթներով գլուխներն արև ազդեցիկ: Բայժ շիճա մեկ այլ հուրի կար. Ի՞նչ բայլեր զեռք կառնեք Ալման Իրենժ գերադարձելու շահար:

Վերջաբան

Երբ մեք Ադելիժ շարժաշրոնիժ գերժոհեժիք, նա և Մեթյոնի սուպորոնի էին գաղտնի անսպաճաշնայն դորոնոնի, սուպորոնի էին լինել անսարադներ: Չնայած նա փախուսիժ մի բան ամսներ էին անցել, Ադելն ու Իր ընտանիքը ստիպած էին անընդհատ սեղանփոխել՝ Ալմանիժ հոյսի սալու շահար, որը մոխոխանների օգնությամբ շարունակում էր նրան շալածել: Երկու անգամ նրան զրեթե շաջողակ էր Ադելին տորիժ գերի գերժնել:

Մելն Իր անսպելուժ շեսո երկու հուրի ամաք կանգնեժ: Առաջում մի բան էր, որն Իր կարծեքու նա երբեք զեր կարողանալու անել: Նա գիտեր, որ որդեք բրիստոնայ Պեք է ներեր ծիւղի ծիւղորներն: Ադի դժակար գործընթաժը սկսակ էր նա շրիոնայն շրջանում, երբ Քրիստիան նա շիժեժիք, որ Իր ներսում անդի երեխան անմի էր: Ադելը գիտեր, որ կարող էր անել «ես ներում եմ» բառերը, բայժ դա Պեք է Իր արժի բեր, որդիւն Իրան ներողանոնությունը շեն արժում է շերի ունենում: Իր փախուսիժ շեսո Ադելը ամսներ շարունակ անժակժիք արոթելու: Նա արոթում էր Իրեն և Իր ընտանիքին ժակ Պեքանած մարդկանժ փրկության շահար: Նա շամոժակ էր, որ արոթը նրան ներել կարողանալու բանալին էր:

Շաջողի հուրի և կարևոր էր: Ադելը Պեք է ներեր Իրեն Իրեն: Ալման շես նա ստիպողական ամոխոնայն Պեքանածու նա Իրեն դակաճն էր շգոն: Դժբախտաբար, շահ այլ բրիստոնայներ էլ էին շահասոն նա այս Իրենանդիորում, և այդ միքը շարունակում էր նա անհագասություն Պեքանել: Երբեք նա մաժում էր, որ Իր բրիստոնայ ընկերներն ու Մեթյոնի Իրեն կառնդերն Իր բոնի ամոխոնայն Պեքանածու: Մրան անելի դժակար էր դիմակալել, բան այն բոլոր ծիժիկանն շանջաններն, որոնք Իրեն շարել էր:

Երբ Ադելը գերոնությունիժ գերադարձավ, նա ընկերաժակ մի բրիստոնայ ամոխանան շոյգի շես, որոնք Մեթյոնի ընկերն էին դարձել և Ադելի

գործում ևճգային և միջևճգային ոլորտներում օգնել տրան: Երբ Ադելը
մոտենալ ամուսնուն, Տերը տրա սրտին այս խոսքերը դրեծ:

- Ադել, դու դապաճան ջե'ս:

Այս բառերը լսելով՝ Ադելը սոսրպեծ և շեպեպաճ և շեաճ այդ օրը
սպաեծ ևերել ինքն իրեն:

Ադելն ու Մեթյուն շարունապում են աշխաեղ Ադելի շեա գերոոթայն
աարաճ քրիստոյաներին աճաեղով շաար: Յա է, բայճ այս օրերին
տրանճիճ ոմաք դեռ գերոոթայն մեճ են:

Նա ինդրում է, ու մեք ադոթենք տրանճ շաար:

1993 թվական, մարտի 1

- Ինչո՞ւ էք ուշնիմ քրիստոնյա լինել:

- ՈՐՏԵՂԻՉ ԵՆ ՁԵՉ ՕԺԱՆԴԱԿՈՒՄ:

- ՍԱ ԲՈՒԴԻԻՍԱԿԱՆ ԵՐԿԻՐ Է, Լ ԴՈՒՔ ԱՆՊԱՏԱԵԼ ԵՔ ՄԵԶ՝ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՎ ՕՏԱՐ ՀԱՎԱՏՔ: ԻՆՉՈ՞Ւ ԵՔ ՈՒԶՈՒՄ ՁԵՐ ԺՈՂՈՎԱՐԴԻՆ ՁԵՐ ԴԵՄ ՏՐԱՄԱԴՈՒԵԼ:

Բոլոր երեսուներեք ՀԱՎԱՏԱՅԱԼՆԵՐԻՆ ՀԵՐԹՈՎ ՀԱՅՁԱՆՈՒՄԻՆ ԱՔՈՂՁ ԳԻՇԵՐՎԱ ԸՆԹԱՅՔՈՒՄ: Մոսկովում ԵՍԱՆ ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐ ԿԱՐ, ԱՐԱՆՑ ԱԵԾԱՄԱՍՆՈՒԹՅՈՒՆ ԸՍԿԱ ԵՐ Ա ԱԶԱՐԿՈՒ ՏԵՍԵ ՈՒՆԵՐ: ՓՈԽՐԻՄԱՆ ԿՈՒՐ ԵԿԱՎ, ԵՐԻ ԱՐԱՆՑԻՑ ԱԵԿԵ ԱՊՏԱԿԵՑ ԻՐ ԿՈՂԵՐԻ ԿԱՆԳԱԾ ՔՐԻՍՏՈՂԱ ԵՂԵՐՈՐ: ԽԱՔՈՒՄ ՈՒՄԱՆ ԼԱՅ ԷՐԻ ԼՐԻՈՒՄ, ԱՅՈՒՄԱՆԵՐ ԲՈՐՁՈՒՄ ԷՐԻ ԶԱՐՈՉԵԼ: ՓՈՔՐԻԿ ՓՈԽՐԻՄԱՆ ԿԱՆԳԱԵԼ ԵՐ ԱՅԱ ԳԻԹԽԱՐԻ ԲԱՐՁՐԱՀԱՍԱԿ ԱՐԴԻԿԱՆՑ ԴԻՄԱՅ՝ ԱՂՈԹԵԼՈՎ, ՈՐ ԱՍԱԿԱԾ ԻՐԵՆ ՀԱՅՅԵՐԻՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ ԲԱԿԱՐԱՐ ԶԱՅՈՒԹՅՈՒՆ ՏԱՐ:

- Ձեռ ո՛ւմ է թողլ սպել Սոփր ժամուհի տոնել Փոփոթեալ գյոհրոտ: Սա Բոհաւնն է: Բոհաւնոտ Սոփր ժամուհի տոնել ջի պարելի: Սա ջեր պերջին ընտրոթոյունն է: Կա՛մ դուք պերադառնոտ եք բոհոհրջմին, պա՛մ լթոտ եք Բոհաւնը:

Հիմա շրջանակները հոսում էր անգամ Փոփուհայի շեմ, և նա ջգձռ
ողջմանի պարոպոթություն:

- ՀԱՍԿԱՆՈՒՄ ԵՔ: ՉԻ ԹՈՒՅՈՒՄՈՒՄԻ ՄԵՈՒ ԿՅԱՏԵՂ ԵՎ ԴԱՎԱՆԵՒ ԿՊՈՑԱՐ
ԿՐՈՒՐ: ԻՆՉ Է ՍԵՆՈՒՄ ԶԵՉ ՀԵՏ:

Փոփոխման ԿԱՍԿԱԾԻ ՆՇՈՒՅՂ ԱՆԳԱՄ ՉՈՒՆԵՐ, ՈՐ ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐԸ լուրջ էր խոստում: ՊԱՏԿԻ ՀԱՐՅ էր ԿԱ՛Մ ըՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐԻՆ ԱՏԻՊԵՂ ՈՒՐԱՆԱՂ ԻՐԵՆՅ ԿՐՈՆԵ, ԿԱ՛Մ ԷՂ ՆՐԱՆՅ ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՂԱՌԻՆ ԴԱԿԱՃԱՆՆԵՐ ՀԱՅՏԱՐԱՐԵՂ և ԵՐԿՐԻՅ ԴՈՒՐԱ ՎՈՆԴԵՂ: ՆՐԱՆ ԱՐԴԵՆ ՎՈՆԴԵՂ ԷՐՆ ԻՐ ՏԱՆԻՅ և գՅՈՒԴԻՅ: ՆԱ ԳԱՊԱՓԱՐ ԱՆԳԱՄ ՉՈՒՆԵՐ, ԹԵ ՈՒՐ ԿԱՐՈՂ ԷՐ ԳՆԱՂ, ԲԱՅՅ ԳԻՏԵՐ, ԹԵ ԻՆՉ ՊԵՏԶ Է ԱՆԵՐ:

- Ես ՔՐԻՍՏՈՒՆ ՉԵ՛Մ ՈՒՐԱՆ: Ես ՉԵՄ ՈՒՋՈՒՄ ԻՄ ԵՐԿՐԻՐ ԼԵՂ, ԲԱՅՅ ՀԻՍՏԻՍԻՆ ԷՂ ՉԵՄ ԼԵՐ: ՆԱ ՄԻԱԿՆ Է, ՈՐ ԿԱՐՈՂ Է ՓՐԿԵՂ ՉԵՃ և ԻՆՃ:

Փոփոխման ՉԳՈՒՄ ԷՐ, ԹԵ ԻՆՉՊԵՆ Է ԱՄԲՈՂՋ ԱՆՐԱՏՈՎ ԴՈՂՈՒՄ, ԲԱՅՅ ՆԱ ԱՐՏՈՒՄ ՀԱՍՏԱՏ ՎՃՈՂԷՂ ԷՐ ՀԵՏԱԵՂ ՀԻՍՏԻՍԻՆ, և ԱՅԻ ՊԱՀԻՆ ՆԱ ՀԱՍԿԱՆՈՒՄ ԷՐ, ՈՐ ՈՐԻՇՎՈՒՄ ԷՐ ԻՐ ՃԱԿԱՏԱԳԻՐԸ: ՆՐԱՆ և գՅՈՒՄ ըՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐԻՆ ԲՈՒՅԱՆԸ ԼԵՂԼՈՒ ՀԱՄԱՐ ՊԱՀՏՈՆԱՊԵՆ ՀԻՆԳ ՕՐ ՏՐՎԵՅ: ՆՐԱՆԸ ՊԵՏԶ Է ԳՆԱՅԻՆ ՆԵՊԱՂ:

ՀԻՆԳ ՕՐ:

ՓոփոխաՅԻՆ ԻՐ ՀԻՆ ՈՒ ԾԱՆՈՒԹ ԿԱՆԸՐ ՎԵՐՋԻՆ ՀԻՆԳ ՕՐԵՐՆ ԷՐՆ ՄԱՃՅԷՂ: ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐԵՐԻ ԱՊԱՌՆԱՂԻՔՆԵՐԻ լուրերը ԱՐԱԳ ՏԱՐԱԾՎԵՂ ԷՐՆ ՇՐՋԱԿԱՅԸՈՎ, և ՆՐԱ ՔՈՅԻՐՆ ՈՒ ՔՐՈՋ ԱՄՈՒՄԻՆ ԱՐԴԵՆ ՀԵՈՃՅԷՂ ԷՐՆ ԲՈՒՅԱՆԻՅ՝ ՎԱՆԵՆԱՂԼՈՎ ԻՐԵՆՅ ԿԱՆԸՐԵՐԻ ՀԱՄԱՐ: ՀԻՄԱ, ԵՐԲ ըՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐԻՆ ՊԱՀՏՈՆԱՊԵՆ ՊԻՏԱԿԱՎՈՐՈՒՄ ԷՐՆ ՈՐՊԵՆ ԴԱԿԱՃԱՆՆԵՐ, ԱՎԵՂԻ ՀԱՄԱՐՉԱԿ գՅՈՒԴԱՅԻՆԵՐԸ ԴԱ ՕԳՏԱԳՈՐԾՈՒՄ ԷՐՆ ՈՐՊԵՆ ԱՐՏՈՆԱԳԻՐ ըՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐԻՆ ՀԱՂԾԵՂԼՈՒ ՀԱՄԱՐ:

ՆԱԽԸՆ ԱԵԿԱԵՂԸ ՓՈՒՐԻՍՏԱՆ ՊԵՏԶ Է ԱԵԿ ԲԱՆ ԱՆԵՐ: ՆԱ ՊԵՏԶ Է ՄԱՅՐԻԿԻՆ ՏԵԱՆԵՐ: ՄԵԿ ՏԱՐՈՒՅ ՄԻ ՔԻՉ ԱՎԵՂԻ ԷՐ ԱՆՅԵՂ, ԻՆՉ ՆՐԱ ԾՈՂՈՂԵՐԸ ՆՐԱՆ ՎՏԱՐԵՂ ԷՐՆ ՏԱՆՅ: ԲԱՅՅ ՀԻՄԱ ՆԱ ՊԵՏԶ Է ՎԵՐԱԴԱՌՆԱՐ: ՎԱՏԱՀ ԽԵԵՂԼՈՎ, ՈՐ ՆՐԱ ԱՏԻՊՈՂԱԿԱՆ ԱԵԿԱՄԱՆ ՄԱՍԻՆ լուրը ԱՐԴԵՆ ՀԱՍԵՂ ԷՐ ՆՐԱՆՅ, ՆԱ ԱՊՈՒԹՈՒՄ ԷՐ ԱՍՏՈՒՆ, ՈՐ ԾՈՂՈՂԵՐԸ ՅԱՆԿԱՆԱՅԻՆ ՄԻ ՎԵՐՋԻՆ ԱՆԳԱՄ ՏԵԱՆԵՂ ԻՐԵՆ: ԳԻՇԵՐՎԱ լրոժձԱՆ ԱԵՃ ՓՈՒՐԻՍՏԱՆ ՃԱՆԱՊԱՐՀ ԸՆԿԱԿ ՏՈՒՆ՝ ԻՐ ՀԱՅՐԵՆԻ ՏՈՒՆ, ՈՐՏԵՂ ԱԵԾԱՅԷՂ ԷՐ, և ՄԻ ՏՈՒՆ, ՈՐՏԵՂԻՅ ԻՐԵՆ ՎՈՆԴԵՂ ԷՐՆ ՏԱՄԱՆԵՐԿՈՒ ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՄԱԿՈՒՄ:

ՋԱՐՄԱՆԱԽԻՐԱՉ ԲՈԼԺՈԼՄՆՂ

Փոփոխման ԱԵԾԱՅԷՂ ԷՐ ՄԻ փՈՔՐԻԿ ԲՈՒԴՊԻՍԱԿԱՆ գՅՈՒԴՈՒՄ՝ ԱՐԵԵՂԱՆ ԲՈՒՅԱՆԻ ԿԱՆԱՉ ԲՐՈՒՐԱՆԵՐԻՅ ԱԵԿԻ ՎՐԱ: ՆՐԱ ՀԱՅՐԸ ՏԵՂԱԿԱՆ ՀԵՔԻՄՆ ԷՐ ՈՒ ՎՀՈՒԿԸ, ՈՐԸ ՀԱՃԱՆ ԾԻԱԿԱՏԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԷՐ ԿԱՏԱՐՈՒՄ, ԿԵՆԴԱՆԻՆԵՐԻ ՉՈՀԱՐԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ՝ ՎՏԱՐԵՂԼՈՒ ԱՅԻ ՉԱՐ ՈԳԻՆԵՐԻՆ, ՈՐՈՆԸ ԱՊԱՌՆՈՒՄ ԷՐՆ ԻՐԵՆՅ ՀԱՄԱՂԵՐՆ: ՆՐԱՆՅ՝ ՈՒԹ ԱՆԴԱՄԱՆԵՐԻՅ ԲԱԴԿԱՅԱՉՈ

ընտանիքը սեղանակալ զննանքներով ու՛շ չարոխս էր, ու՛շ աղքատ, բայ՛շ նրանք մեծ տոն ունեին և շատ լավ փոխադրվածություններ ընտանիքներում: Միավր՝ Փոլընիմայի անագ ժողով՝ Մայայի ամուսինը, նրան՛ շատ էր աջակցում: Հնարաններ Փոլընիման պետքներ բոլոր մեծած երեխաների նման, եթե նրա շիվանդ ու՛ Տպար ժողովը շնորհակց շնորհակցներ:

Երեք տարի շարունակ Փոլընիման անդհալ անանքներ էր լինում, թե՛ ինքնին էր շարունակում շնորհակց իր ինքնանքներ շնորհակցներ պրա՛ շարունակում էր շարունակում ինքնին ու՛ պնդելով ոգիներին, որ բուժելին էր դասերը: Ամեն նման արարողություններ շատ Փոլընիման նստում էր Մայայի անդհալում մոտ՝ ստանալով, որ նա շնորհակց անելի լավ պնդում, բայ՛շ Մայան ջեր լավանում: Հնարաններ լավ օրեր էլ էին լինում, պնդում օրեր էլ, բայ՛շ անդհալ-անդհալ անանքներ շարունակակալ շնորհակցներ ու՛ ստանալով գլխակցներ նրան օրերով անդհալներ էին գնում: Տեսնելով, թե՛ ժողովը ինքնին էր շարունակում, Փոլընիման շնորհակց մորը շարունակում էր.

- Ինքնին՝ ես ոգիներն աղքատ բարակած: Շնորհակց ինքնին՝ ջեր օգնում: Բայ՛շ նրա շարունակում երեք շարունակում ջերն անանքներ:

Հնար՝ շարունակում երեք շարունակում շատ, Մայան ոգի էր պնդում և լրիվ առողջ էր: Այլևս ու՛շ մի շնորհակց, ու՛շ մի շարունակում գլխակցներ: Փոլընիմայի շարունակում շատ ոգիներ էին, որ իրեն՛ շարունակում առողջակցել էր, բայ՛շ գոչ ջերն Մայայի շարունակություններին, թե՛ Հնարան էր իրեն բժշկել:

- Ինքնին՝ անդհալ ես նման բաներ անել: Ինքնին՝ անդհալ ես նման անանքություններ բերել մեր շարունակում շարունակում էր շարունակում, - մեք բուժություններ եմք, և ես ինքն անգամ ջեր ոգիներ լսել աղքատ անտո՛ մասեր: Հնարաններն ես: Այլևս ու՛շ մի ինքն:

Հնարն անանքում էր: Անելին, նա անանքանում էր, թե՛ ինքն անանքներն էր մասերն սեղանակցներ, երբ իմանալին դրա մասեր: Փնդանքներ, նա անանքներն էր իր անանքներն անանքներ շարունակում:

Բայ՛շ Մայան և Միավր ջերն անդհալ ոգիներն իրեն՛ շարունակում գնում շարունակում: Երբ Միավրն անանքներին մեք իմանել էր Մայայի շարունակություններն անանքներ, ինքնանքներն էր, որ ինքն գնում բուժություններ և Միավրն Անանքանում էր շարունակում: Նա Միավրն նա անել էր, որ Հնարան անդհալ էր բուժել Մայային: Ես Նա ինքն բուժել: Դրանք շատ նրան՛ շարունակում անագ շարունակում էր, և նրանք անանքներն էին մասերն Անանքանումներն ոգիներն անանքներ:

- Եթե Պետեր, որ բրիտանացի էր, այլևս այստեղ զբեկարդանալ ւարել, - այդ գերջին երեկոյան Հայաստանի եր Հայրենի Սիւնիւն և Մայրիւն, - գլխաւորները երբեք դա թողլ զեն ՏԱ, նրանք մեզ էլ կպնդեն, և Ձեր նոր ՀԱՎԱՏՔԸ ԽԱՅԱՊԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒ ԴժՎԱՆՏՈՒԹՅՈՒՆ ԿՐԵՐԻ մեր ողջ բնակիչները արւ։

Փոխհրապի սիրտը կոտրւեց, երբ ՏԵՍԱՎ, թէ Ինքուին բողոք ու նրա առիւստին ՏԱՆԻՅ ԿՈՆԿԵՅԻՆ։ Այնուամենայնիւ, իր դեռահաս սարիքում, լինելով բնդամենը ՏԱՐԸ ՏԱՐԵԿԱՆ, ՆԱ ՀԱՏ ԼԱՎ ԷՐ ՀԱՍԿԱՆՈՒՄ ՀՈՐ ԽՈՍԵՐԻ ՃՇՄԱՐՏԱՅԻՆՈՒԹՅՈՒՆ։ Նա գիտէր, որ ՀԱՄԱԳՅՈՒԴԱՅԻՆԵՐԸ երբեք այդ նոր արտնը զԵՆ ԵՐԿՈՒՄԻ, ԲԱՅ ԽՅԻՆԶ զԵՐ ԿԱՐՈՂ ԱՆԵԼ, ՆԱ ՄԻԱՆ ՀԻԱՆՈՒՄ ԷՐ ՄԱՅԱՅԻՄ, ՈՐԱՆԽԱՆՈՒՄ ԱՐԱ ԱՊՈՂԶԱՅԱՆ ՀԱՄԱՐ և ԱՅՆ ԹԱՐԻՄ ՈՒ ԼԱՎ ՏԵՍԵՐ ՀԱՄԱՐ, ՈՐ ՄԱՅԱՆ ՈՒՆԵՐ, և ՈՐԸ ԱՅԻՔԱՆ ՊԱՅՈՒՄԱՅԻՆԵԼ ԷՐ ԱՐԱ ԴԵՄԸ, ԱՊԿՆԱԿ ԵՐԸ ՆԱ ՀԱՎԱՔԵՅ ԻՐ ԽՂՈՒՄ ԻՐԵՐՆ ՈՒ ՊԱՏՐԱՏԱՎԵՅ ԼԵԼ ԱՅՆ ՏՈՒՆ, ՈՐՏԵՂ ԱՐՈՒԵԼ ԷՐ ԾԱՆՊԱՆ ՕՐԻՅ։ ԻՐԱԿԻՃԱԿՆ ԱՎԵԼԻ ՅԱՎԱԼԻ ԷՐ ԴԱՊՆՈՒՄ ԱՅՆ ՓԱՍՏՈՎ, ՈՐ ՄԱՅԱՆ ՀԴԻՈՒԹՅԱՆ ՎԵՅԵՐՈՐԴ ԱՄՈՒՄ ԷՐ։

Նրանք գնալով շէտ ՏՈՒՆ ԼՅԱՎԵՅ ՄԱՀԱՆ ՀԱՅՈՎ։ Փոխհրապի մայրը ՅԱՅԱՎԵՅ ԷՐ, ՀԱՅԻՐ ԸՓՈԹԱՎԵՅ ԷՐ ԻՐ ԲՆԱԿՆԵՐԸ մեջ ԿԱՏԱՐԱՎԵՅ ԻՐԱԿԱՐՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՈՎ։ Փոխհրապն ուշո՞ւմ էր ԽՈՍԵԼ մոր ՀԵՏ ԲՈՂԶ ՄԱՍԻՆ, ԲԱՅ ՏԱՆԱ ԱՐԳԵԼԱՎԵՅ ԷՐ ԱՆԳԱՄ ԱՐԱ ԱՆՈՒՆ ՀԻՇԵԼ։ ԱՐԳԵԼԱՎԵՅ ԷՐ ՆԱՆ ԱՅԵԼԵԼ ԱՐԱՆՅ ՏՈՒՆ, ՈՐԸ ԳՅՈՒԴԻՅ ԴՈՒՐԱ ԷՐ՝ ՄԻ ԲԱՆԻ ՄԴՈՆ ՀԵՌԱՎՈՐՈՒԹՅԱՆ ԿՐԱ։

ԲԱՅ ԵՐԸ ՓՈՒՐԵՄԱՆ ԻԱՅԱՎ, ՈՐ ՄԱՅԱՆ ՏՐԱ Է ՈՒՆԵՅԵԼ, ԱՅԼԱ զԵՐ ԿԱՐՈՂ ԴԻՄԱԴԻԵԼ ԱՐԱՆ ՏԵՍԵԼԻՈՒ ՅԱՆԿՈՒԹՅԱՆ։ ՆԱ ՀԻԱՅԱՎԵՅ ԷՐ, ՈՐ ԲՈՂԻՐ ԱՊՈՂԶ ՏՐԱ ԷՐ ԾԱԵԼ, և ԱՐԱՆ ԴԵՌԱՆ ՏԱՆՁՈՒՄ ԷՐ ՄԱՅԱՅԻ ՉԱՐԱՆԱՀԱՐԱՀ ԱՊՈՂԶԱՅԱՆ ԳԱՊՏԱԵՐ։ ՆԱ ԱՆԵՆԻՀԱՏ ՄՏԱԾՈՒՄ ԷՐ, ԹԵ ԻՆԶՊՐԻՍԻՆ ԷՐ ԵՐԵԽԱՆ։ Նրան ջափաճան ՀԵՏԱՐԵՐԻ ՈՒ ԴՅԱՐ ՀԱՐՅԵՐ ԷՆ ՀԵՏԱՐԵՐՈՒՄ։ *Այդ ր՛նձ Աստուծո է, որ բո՞ւսում է՝ որա Կրիմա յո՞ւն շողաւաճելով, ր՛նձ էր այդ նոր արտնը ՏԵԼ ՄԱՅԱՅԻՄ ՈՒ ՍԻԱՅԻՆ, ՈՐ ԱՐԱՆՅ ԲԱՅՈՒԹՅՈՒՆ ԷՐ ԱՆԵՆԻՀԵԼ ԿԱՆԳԱՆԵԼ ԻՐԵՆՅ ԲՆԱԿԱՐԵՆԵՐԻ ԴԵՄ՝ ԱՆԳԱՄ ԻՐԵՆՅ ՏԱՆԻՅ ԿՈՆԿԱԵԼԻՈՒ ԳՆՈՎ։*

ԱՅՆ ՀԱՐՅԵՐԸ ԱՏԻՊԵՅԻՆ, ՈՐ ՓՈՒՐԵՄԱՆ ԱՊՈՂԱԿԵՐ ՄԱՅԱՅԻ ՏՈՒՆ։ ՆԱ ԵՐԵԼԸ զԵՐ ԿԱՐՈՂ ԵՐԿԱՐ ՄԱԼ, ԵՐԵՄԱՆ ԲՆԴԱՄԵՆԸ ՏԱՆԱՀԻՆԳ ՐՈՊԵ ՀԵՏՈ ԱՏԻՊԱՎԵՅ ԷՐ ՀԵՌԱՆԱԼ։ ԲԱՅ ԱՄԵՆ ԱՆԳԱՄ ԱՅԵԼԵԼԻՄ ՄԱՅԱՆ ՓՈՒՐԵՄԱՅԻ ՀԱՄԱՐ ԱՍՏԱՍԾԱՅԻՅ ՊԱՏՈՒԹՅՈՒՆ ԷՐ ՊԱՏՈՒՄ, և ՆԱ ՈՒՇԱԿԻՐ, ԲՈՂՈՐ ՄԱՆԱՄԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ՎԵՐԼՈՒԾԵԼՈՎ ԼՈՒՄ ԷՐ։ ՆԱ

ԽԻՍ ՀԱՅԱԿԱԾ ԷՐ ՄՈՎԱԵԱՒ ԱՆԱԻՆ ՊԱՏՈՒԹՅԱՐ: Ո՞ր թե այն ջարդանալու է շորոքային, որով Աստված օգնագործում էր նրան, այլ այն փախուց, որ նա ստիպված էր լինել իր տոհմ և դառնալ Աստուծոյ շայնը, ջնջված խոսքով իր փախուցումը ուներ: Նա ասածում էր, որ եթե բռնադատվում եմ, պիտի լինեմ Մովսեսի նման լինել:

Հանգրված լինելով Մայն երկրորդ երեխան ունեւան՝ Եսթերին, և Փոլընիմայի կյանքի մասին հարցեր և պատասխաններ: Փոլընիմա Փոլընիմայի շայնը իր պատկերով բռնում ու նրա երեխաներին կյանքով արկած էր դարձնել: Անգամ եթե նրան բռնեին, նա մեծ փորձանքի մեջ զեր բնական, զի՛ որ ինքն ընդամենը երեխա էր:

Բայց Փոլընիմայի մայրն այդպես զեր պարծում:

- Փոլընիմա՛, մենք երկուսս էլ գիտենք, թե դու ինչ ես անում, - մի օր ասած նա, - ես արդեն մի անգամ պարծել եմ, երկրորդին ջնջ Պատկերով պարծել: Հասկանո՞ւմ ես:

Փոլընիման գլխով արեւ, իսկ մայրն շարունակում էր բացատրել, որ այդ բռնադատումը օտար պիտի է անելի ծածկ դառն Պատկերով մարդկանց շայնը:

- Դե մեր երկուսն էլ մեր գլխով շայնը ջնջ: Միայն ու նրա բնական Մայրին շարունակել եմ, - անփոփոխ մայրը:

Անբացատրելի մղում դեպի Աստված

Բայց Փոլընիմային դուր էր գալիս բոլոր Հեռ ժամանակ անպատշաճ, և գաղտնի կյանքի մասին շարունակական: Մոլոր ծանրացն օրը Մայն և Միայն Փոլընիմային թողնալու ժամանակ անպատշաճ ճանապարհ անապատի բնական շարունակական իմացության Պատկերով: Բոլոր տոհմ պատկերով կյանքի մասին Փոլընիմայի արտաքին շարունակական սերունդ էին ծանել, և նա լսում էր Հիմա Բռնադատի ծանրացն մասին բռնում, թե ինչպես էր Նա ծանել պոլի Մարմանի և բերել փրկություն, և նա անբացատրելի մղում էր ջգտման դեպի Աստված:

Օրեր շարունակ նա Հիմա Բռնադատի ուրիշ Փրկիչ բնական իր ուրիշ մասին ու իր ջեր ջեր անում, մեծ ու շարունակական անգամ կյանքի Մայրին՝ անելով նրան, որ պարզել է ունում: Մայն շարունակ էր բոլոր ուրիշներ, բայց ներքին անհասկանալի էր, թե ինչպես էր Փոլընիման ծանրացն Պատկերով իր ուրիշ մասին: Մոլոր երեք շարունակ անձ մի շարունակ պարզապես անհասկանալի Փոլընիման պարզապես: Նա ջրից դուրս եկավ շարունակ կյանքով ուրիշներ:

- Մայա', ես գիտեմ, թե ինչդ Պեսք է անեմ: Ես Պեսք է մայրիկին և Հայրիկին անեմ իմ ուրիշներն իմ անուն: Ես դա այլևս զեմ Կարող թաքնել: Ես ունեմ եմ, որ բոլորն իմանան, որ ես Հիմա Կարող եմ Քրիստոսի Համար, և ինչ Բնավորակ զի Հեսաքորթում, թե ոչ ինչ Կանի:

- Բայժ, Փոփոխմա', դո՛ւ Կարան փոքր ես, ընդամենը Տաներիկո՛ւ Տարեկան, և գիտեմ, թե Կարան ինչ Կանեն քե՛ջ Հես: Արդյո՞ք իրականում Պեսքս ես դրան: Միգալն իմ Կողմին էր, ինչ Համար Կալի Հե՛ճ էր լքել Տոհմ: Միգո՛ւն, որո՛ճ Ժամանակ միայն Կողմելով սողանե՛մ:

Փոփոխման Կողմիկի էր:

- Ես դա զեմ Կարող անել, Մայա': Հիմա ես Հասկանում եմ այն բոլոր Բաները, որ այսքան Ժամանակ լսել եմ, որ դո՛ւ ինչ Համար Կարողանել ես Աստվածաշնչի: Ես Կարողանում եմ Կան Բան զեմ Զգանել և գիտեմ, որ այս Կանեն իրական է, ինչպես դո՛ւ ասածիր: Ես ինչպե՞ս Կարող եմ սև թաքնել Կերտում և զանել մայրիկին և Հայրիկին: Բնավ այդ, դո՛ւ իմ Կողմին ես:

Մայան այդ Խոսքերը լսելով Հուճկե՛ծ և Գրե՛ծ բողբոջ:

- Ի՛հարկե, ես մի՛ճ քո Կողմին եմ: Ունո՞ւմ ես Գա՛մ քե՛ջ Հես:

- Ո՛ւ, - Պեսքստանե՛ծ Փոփոխման, - քո Գալը զսփռանա՛ծ Կանգալոր է: Մի՛ Կանգալանա՛ծ, Կանեն ինչ լա՛կ Կիրի:

Մայան շփոթված Կայում էր դե՛րի Տոհմ Կանող իր փոքրիկ բողբոջ: Նա զի Հասկանում երեհայի Համարակողմանը, և զնայած որ Կանեւում էր Ծողղների Կողմանքի, ՀԱՏ Հողարձ էր Փոփոխայի Կանաւում Համար: «ՀԿԱՆԱՐԱՐ ԱՍՏՎԱԾ ՄԵԾ ԾՐԱԳՐԵՐ ՈՒՄ ԿԱՆԱՐ», - մտածում էր նա: Տաներիկո՛ւայն երեհային բնորո՛ճ իր Կանեւում Համար Փոփոխման Պարզակուն Տոհմ Կանկ և Բերանի թռչնի՛ն Կողմողում:

- Մայրի՛կ, ես բրիստայն եմ:

Մայրիկը քարանձակ:

- Դո՛ւ, ի՛հարկե, Կանակում ես, - Կարողանա՛ծ Կանա՛ծ նա, - դո՛ւ ՀԱՏ փոքր ես բրիստայն լինելով Համար: Ես, Բնավ այդ, ես քե՛ջ Կանա՛ծ, որ երկրորդ Կողման զեմ Պեսքստանում Կողմանել:

Բայժ Փոփոխման Կանաւում Հարողմանե՛ծ Պարի:

- Մայրի՛կ, ես զեմ ունեմ Մայայի Պես ստիպած լինել լքել Տոհմ: Ես ունեմ եմ մե՛կ: Բայժ ես ուրիշ եմ բրիստայն դառնալ, և ուրիշ ինչ զի ստիպե՛մ միջև փոխել:

Նույն երեհայն նրան ստիպե՛ծին Հեռանալ Տանի: Արդեն Հարան Կանաւում իր Կողմին իրերը շեղբին Մայայի Տոհմ Կանալով ճանապարհին

Փոլընիման շեղանակ լսում էր արձանագրող մոր ձայնը։ Նա գիտեր, որ մայրն իր երկու աղջիկներին էլ սիրում էր, բայց ժողովները վախենում էին, թե գյուղն ինչ կարող էր իրենից շեղ անել։ Նախկինում Փոլընիման էլ էր վախենում։ Բայց մեծացած մեծ բալլերիս նա որոշեց, որ այլևս ոչ ոք չի վախենալու։

Այդ ժամանակից ի վեր նա ապրում էր Մայայի և Միսլիի շեղ, և մեծ նա ուրախանում էր բոլոր ընտանիքի մեջ իրենից շեղ, իրավաճակն ապելի էր վաճառում, և բոլորը յուրաքանչյուր էր գոյասնելի շեղ։ Հետո՝ 1992 թվականի Սոփի ժողովն ստեղծելու սկսվեցին շեղակալությունները։ Փոլընիմայի դարձից աղբյուր մեկ ճան էր անել։

Գյուղի ուսուցանողությունը սկսել էր վախենալ բոլորականների աճող թվից այդ ճանքերում և սկսել էր ճանքում գործարարել շեղակալությունների վրա։ Բոլորականները ճան շեղակալություններ էին ճանքել ճան շեղակալությունների ընթացքում, և անհիմն անգամ իշխանությունները ստիպել էին նրանց ուրախալ բոլորականություններ և վերադառնալ իրենց բոլորականական անձանցներին։ Տղամարդկանց ծեծում էին և աղակալում, նրանցից մի քանիսին յուրաքանչյուր էին կալանակալություն, որտեղ նրանց ապելի դաժանաբար էին ծեծում։ Կալանակալության անհիմն անձանցներում էին, մեղադրություն մարտնչականություններ մեծ։ Դրան ի յուրաքանչյուր՝ իսկին ճանք շեղակալություն էին ուրախալ Բոլորական, իսկ փոքրիկ Փոլընիմայի շեղակալություն էլ ապելի անձանցներ ու անհիմն էր դառնում։

Հիմա իշխանությունների շեղակալություն շեղակալություն էր ու շեղակալություն Փոլընիմայի, նրա ապագ բոլոր Մայայի, փեսա Միսլիի և բնակիչների շեղակալ, ուրաքանչյուր միսլին շեղակալություն էին անձանցներ՝ լեղ Բոլորական։

«Ինչպե՞ս կարող ես այդքան քաջ լինել»

Շարունակելով բալլեր դաժանությամբ՝ Փոլընիման շեղակալ իր ժողովների ճանքը վաճառող լսում։ Նա շեղակալություն էր, թե ինչ էր անելի մորը։ Նրան գոհե ներս կողմերին։ Նրանք Փոլընիմային շեղակալ ճանք շեղակալ շեղակալություն շեղակալ։ Հիմա, ստիպված լսելով լեղ Բոլորական, նրան միայն մեկ բան էր շեղակալություն՝ երբևէ շեղակալ կանգնե՛լ մայրիկին։

Երբ լսում շեղակալ ճանք դաժան, նա որոշեց շեղակալություն ներս շեղակալ։

- Մայրի՛կ, ես եմ, մայրի՛կ։

- Փոլընիմա՛, - գրեց մայրիկը դաժան, - ինչպե՞ս եմ, ապագ, որ ես էլ ես շեղակալ։ Ինչպե՞ս եմ, ապագ, որ այլևս բոլորական շեղակալ։

Փոլընիման մի քանի վայրկյան լսում կանգնած էր։ Նա շեղակալություն էր, թե

մայրիկն ինչ տեսնած տեսք ուներ. արժողութեամբ առաստուղ շոտում էին նրա աջքերի: Նա զեր ուշուհ մայրիկին էլ ապելի պէսնանել, բայժ ստիպած էր անել նրան.

- Մայրի՛կ, ես յո՞ւսք է շեռնանա Բոհանի: Ուստիպանոյությունն ինչ այլևս թոյլ զի անիս այստեղ աղորել: Կներե՛ս:

Մայրիկն լայնէ իր փոքրիկ աղջկան և լանանանէ նրա քանոյանը: Բայժ նա դեռ այնքան փոքր էր, այնքան անմեղ:

- Փոքրեմա՛, քո քանոյնու սարին անգամ զի լրանել: Ինչո՞ւն՝ս անողո իս այնքան քան ինել: Ինչո՞ւն՝ս անողո իս լրել շայրենիք:

Փոքրեման լայն էր ինուհ մոր շէտ միանին:

- Այդ ես զեմ շայրենիքս լրում, մայրի՛կ, - շեպկան լան, - իմ շայրենիքս է ինչ լրել:

Նա գիտեր, թե մայրիկն իրեն ուրքան էր սիրում, և գիտեր, որ նա երբեք իրեն աննի իրում զեր պոնի: Բայժ բոլորն այնքան պանեանն էին: Վանեանն քրիստոյաններին, պանեանն Սոփր ծանդին, պանեանն Հիսուսին: Փոքրեման զեր դպրոցում ջարմանալ, թե ինչն էր նրան շայրքան պանեանում:

- Ան՛, պերժոն՝ սա, - Փոքրեմայի շայրն նրան մի փոքր քանոյ փոյ սպէժ, - և ինդրում եմ, ջոյի՞՞ եղիր:

Նա լայնէ իր աղջկան արժողութո՞ւն աջքերին, արագ գրկէժ նրան և սեղանիժ գնան:

Փոքրեման ևս մի քան իրոյն մնան մայրիկի շէտ՝ փորձելոյ պանանել նրա դեմք բոլոր դեմագծերը, նրա ջայնի տունը, նրա աջքերի ապանեելը, երբ ժոյտում էր: Մայրիկն այնքան գեղեանի էր, և նա ջոյիքեր, թե երբ և արդյո՞ք երբևէ նրան նորին պանաներ: Մի պերժին գրկանաւանոյություն, և շէտ Փոքրեման անշէտանա դաշտերում գիշերպան թոյություն մեջ:

Հանողո առպանայն նա միանա այն ուն քրիստոյաններին, ուրքեր ևս ստիպած էին լրել Բոհանը: Կանապանոյությունն մի պանոյում էր տրանաղրել նրան, որ իրեն Փոքրեմ գյոյիժի քաներ միան Հնդկանան սանանը: Այստեղին նրանք ինքնուրոյն յո՞ւսք է ճանապարհորդությունն շարունակել:

- Մեժ ո՞ւ պանաւորոյի, - պանանում էին նրանք՝ փորձելոյ թեթևանել անանպանություն:

Նրանին ինչ մեկն իրեն շարանին երբևէ իրում զեր եկել, և ոչ ոք ջոյիքեր, թե ուր էին գնում:

ԱճՏՈՐՈՒՄԸ ԿԱՆԳԱՆԵԺ ԱՆՀԱՄԱՆԻԺ ՄԻ ԲԱՆԻ ՄԵՏԻՐ ԱՅՆ ԿՈՂԱ, և յՈՅ ՓԱԽԱՏԱԿԱՆ ԻԶԱԿ: ՆՐԱՆԸ ԱՂՈՒՄ ԷՐՈՒ, ԽԵ ԻՆՉՊԵՍ ԷՐ ԱՎՏՈՐՈՒՄԸ ՀԵՌԱՆՈՒՄ: ԴԵ ԲՈՒԹԱՆԻ ՀԵՏ ԻՐԵՆԺ ԿԱՊՈՂ ՎԵՐՁԻՆ ԲԱՆՆ ԷՐ, ՈՐՆ ԱՍԻՃԱՆԱԲԱՐ ԱՆՀԵՏԱՆՈՒՄ ԷՐ ՀՈՐԻՉՈՒՆԻԺ: ՆՐԱՆԸ ՄԻԱՅՆ ԳԻՏԵԻՆ, ՈՐ ՊԵՏԵ Է ԲԱՂԵԻՆ «ԱՅՆ ՈՐԴՈՒԹՅԱՆ» ՀԱԿԱՏԱՆԻ ԼԵՈՆԵՐՈՎ ԴԵՊՈՆ ՆԵՊԱԼ:

Երազներով հետապնդվող

ՔՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐԸ ԵՐԵՐ ՕՐ ԲԱՂԵՅԻՆ ՈՏՔՈՎ ԱՌԱՅԺ ՈՐԱԷ ՄԻՋԱԴԵՊՈՒ, ԲԱՅԺ ՀՈՒՏՈՎ ՀՈԳԱՆԵՅԻՆ ԱՆԵՆԴՀԱՏ ԲԱՂԵԼՈՒԺ: ՀԱՍՆԵԼՈՎ ՃԱՓԵՉՐԻՆ ՏԱԿԱՃԺ ՄԻ ԱՆՍՈՎՈՐ ՄԵԺ ԾԱՌԻ՝ ԶՈՆԸ, ՈՐ ԱՐԱՆԺ ՈՉ ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴՆ ԷՐ ԴԱՐՁԵԼ, ԱՌԱՋԱՐԿԵԺ ՎՐԱՆԵՐ ԶԱՐԿԵԼ ԾԱՌԻ ՏԱԿ ՄԵԿ ԿԱՄ ՄԻ ԲԱՆԻ ՕՐ ՀԱՆԳԱՏԱՆԱԼՈՒ ՀԱՄԱՐ: ՀՏԱՊՈՂԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ԶՎԱՐ, ԲԱՅԺ ԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆ ԱՎԵԼԻ ԷՐ ԲԱՐԴԱՆՈՒՄ, և ՓՈՒՐԱԻՄԱՆ ԱԿՍՈՒՄ ԷՐ ՎԱՆԵՆԱԼ: ՆԱ ԶԵՐ ՈՒՉՈՒՄ, ՈՐ ՄԱՆՅԱՃԸ ԴՐԱ ՄԱՍԻՆ ԻՄԱՆԱՂԻՆ, ԲԱՅԺ ԱՆ ԱՐՈՂԶ ԳԻՇԵՐ ԼՅԺ ԷՐ ԻՐԱՆՈՒՄ, և ՏՈՒՆԸ ԼԵԼՈՒԺ Ի ՎԵՐ ԱՆ ԵՐԱՉՈՒՄ ԱՆԵՆԴՀԱՏ ՄԱՂԻՐԿԻ ԱՅՆԱՆ ԿԵՆԴԱՆԻ ԽՎԱՅՈՂ ԴԵՄԵՆ ԷՐ ՏԵՍՆՈՒՄ: ԱՅՈ ԳԵՇԵՐՆ ԷԼ ԲԱՅԱՌՈՒԹՅՈՒՆ ԶԵՐ ԻՐԱՆԼՈՒ:

ՄԱՐՏԻ 8-Ի՝ ՓՈՒՐԱԻՄԱՅԻ ԾԱՆՊԱՆ ՏԱՐԵԱՐԱՐԸ: ՓՈՒՐԱԻՄԱՆ ԱՆԴՄՈՒՄ Է ՄԱՂԻՐԿԻՆ՝ ԱՂԱԼՈՎ ՊԱՐԶ ԵՐԿԱՐԵՆ: ՆՐԱՆԸ ԱՐՐՈՒՄ ԷՐՈՒ ՄՐԱՍԻՆ ԱՂԱԼ ԱՍԴԵՐՐԻՆ՝ ԴՐԱՆՅՈՅ ԵՐԱՆԱՂԱԿԱՆ ՊԱՏԿԵՐԱՆԵՐ ԿԱՌՈՒՅԵԼՈՎ: ԼՐԱՆԼՈՎ ԿՐՏԱՆԵՐ ԴՈՒՏԱՐԸ՝ ՓՈՒՐԱԻՄԱՆ ՀԱՐԱՎԱՌՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒՆԵՐ ՄԱՂԻՐԿԻ ՀԵՏ ԱՎԵԼԻ ՀԱՏ ԺԱՄԱՆԱԿ ԱՆՅՎԱՅՆԱԼ, և ԱՆ ԻՆԵՆ ԻՐԵՆ ԵՐԵՐ ԱՅՆԱՆ ԱՊԱՀՈՎ ԶԵՐ ԶԳՈՒՄ, ՈՐԵԱՆ ՄԱՂԻՐԿԻ ԿՈՂԵՐՆ:

- ԱՅՈՒՐԱՐՈՎ, ՀՈՐԵԼՊԱՐ ԶԱՆ, ԻՆՉՈՂ՝ ԱՆ ԶԲԱԴԱԼՈՒ, ԵՐԻ ՄԵԾԱՆԱՆ, - ԿԱՏԱԿՈՒՄ ԷՐ ՄԱՂԻՐԿԸ:

- ԵՐԻ ՄԵԾԱՆԱՂ՝: ԻՆՉ ԱԿԱՐ ՈՒՆԱ: ԵՆ ՎԱԿԱՄԱՆ ՏԱՆԱՉՈՐԱ ՏԱՐԵԱՆ ԱՄ, - ԺՐԾԱԴԵԼՈՎ ԱՆՅԺ ՓՈՒՐԱԻՄԱՆ:

ՆԱ ՄՐԵՏ ՄՏԱՃՈՒՄ ԷՐ ԻՐ ՄԱՆԱԿԱՆ ԶՎԱՐՃՈՒԹՅՈՒՆԱՆԵՐՈՒ և ԶՓԱՀԱՆ ԻՐԱՆԼՈՒ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՎՈՒԹՅՈՒՆԱՆԵՐՈՒ ՏԱՐԵՐՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ, ԲԱՅԺ ԱՅՈՐ ԱՆ ՄՐԱՅՆ ԻՐ ՄԱՂԻՐԿԻ ՓՈՐՐԿ ԱՂԶՐԿՆ ԷՐ:

ՓՈՒՐԱԻՄԱՅԻ ՈՐԱՆՈՒԹՅՈՒՆԱՆ ԿԱՐՃ ՏԱԵԺ, ՀԵՏՈ ՀԱՆԱԿՐԺ ՀԱՅՏԱԿԵՅԻՆ ՉՈՐԱ ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐԱՆԵՐ: ՆԱ ԽՈՒՃԱՊՈՒ ՄԱՏԱԿԵԺ՝ ՀԱՆԱԿԱՆԱԼՈՎ, ՈՐ ԱՐԱՆԸ ԻՐ ՀԵՏԱԻՅ ԷՐՈՒ ԵՎԵԼ: ԲԱՅԺ ՀԵՏԱՐԵՐԵՐ ԷՐ ԱՅՆ, ՈՐ ՄԱՂԻՐԿԸ ԿԱՐԾԵԱՆ ԱՐԱՆՅ ԶԵՐ ԱԿԱՏՈՒՄ:

Նախքան Փոփոխման պարոդիան փառօք, ջորս շրջանակներում արդեն շրջադաշտ էր առնում: Նրանք մեկը անոր բռնեց առն՝ որ երկու մասերը հորիզոն աղծվեց թափ մեջ:

- Բա՛ն թողեք ինձ, դուք ծագեցնո՞ւմ եք, - հարկում էր նա:

Պատասխան զար: Դառնալու Փոփոխման շրջանում էր մայրության և սանում որ սան: Կարծես երկուսն էլ անհետացն էր շրջադաշտում:

- Մայրի՛ս, մայր՛, - արշապատում էր Փոփոխման շրջան, - հարկում էր նա, օգնի՛ր ինձ, հարկում էր, պատասխանում առնում:

Բայ՛ օգնե՛ զար: Մայր շրջանում առնում էր որ անհետացն՝ արշապատում շրջան զար պատասխանում:

Փոփոխման վեր թափ բռնե՛ իմը շրջան բռնելով, մեջ դառնալ դեպի իրականություն վերադառնալ: Նա շրջան բռնում մոտ շրջանում արշապատում արի շրջան: Նրան մեկը մեկ բռն էր շրջադաշտում. երբեք արշապատում մեկը պատասխանում այս շրջանում:

Հաս շրջան էր, երկուսն էր. մեկն էր մեկը լուսնի մեջ. թող լուսն արշապատում շրջան շրջանում արի: Հարկում մայրում մեջ առնում դու շրջան՝ նա թափում ուսումնական բռնե՛ իմ պատասխանում, թե որքան շրջանում էր արի էր լուսն գրեթե լուսնում:

«Արի՛ս է իմ շրջանում օրն է», - մեջքն էր իմը իմը: Փոփոխման փորձե՛ շրջան, թե ինձ օր էր, բայ՛ շրջան շրջանում: Առնում մեկը բռնում էր իրականությունում արշապատում էր լուսնում, որ նա արի էր շրջանում:

Մեջքն արի մեկը բռն արի: Ինքն էր դեպ է գոյատևում արի շրջանում օրն, շրջանում, արի և արի լուսնում: Մեկը բռն, որիս շրջանում էր, այն էր, որ արի շրջանում էր շրջանում: Երբ արի փորձե՛ բռն, Փոփոխման արիս պատասխանում էր արիս արի դեպ և նա շրջան գոյատևում արի:

Կապտուկներ, արյուն և կոտորված սիրտ

- Վե՛ր կա: Վե՛ր կա, փորձ շրջան, և փորձ պատասխանում արի:

Փոփոխման արիսում բարձր շրջանում և իր երեսն շրջանում արիսում շրջանում:

- Առնում էր վե՛ր կա:

Նա արիսում շրջան գոյատևում, երբ արիսում ուսումնականում և մեկ ուսումնականում շրջանում իր արիս: Նա զեր արիսում շրջանում և մեկ ուսումնականում, թե

Իրեն ուղեկազմիչների սարսափաշար անդադրեցին և չափազանց, որ նրանք էլ էին չարձակալան ենթարկվում: Փորձում էին փորձել թաքցնել չարագծեցին: Կարծես մարմինը վառի Իրեն ջեր չարձակալում, բայց չեն և՛ Կի Դալին անսպասելիք ժամ մի չարձակ միջին եկավ, Կարծես Մանուկի անսպասելիք էր. «Մի՛ վառե՛ք նրան, ուրիշ, ուրիշ մարմին են սպասում»:¹

- Սրա մասին ոչ մի դեղքում չէլյսնե՛ք ոստիանոռոյսնը, - ւսրճննկը Ձեռքում Խղղճնեղոյ՝ Չգոլւճոհեճ Կկնջկնեռոհ մեկը, - Իսկ Եթե լլյսնեք, Ձեճ գսնեղն ու սղկնեղն ոչ մի դոկւրոռոյոն Չի ներկկնճնի:

Վերապոր շնչերը չնայածե՛սին և սպսե՛սին չա՛գել պնճաները: Չնայած
 Պնճա՛նը էին պնճո՛սնակներով, արյո՛խնաճոսո՛ւմ էին և ոգի՛նը ջոխնե՛րն,
 բոլորն էլ շնոր՛հակ էին Աստո՛ւծ իրե՛նծ պնճե՛րը Պնճե՛լո՛ւ չնա՛ր:
 Գողե՛րը տա՛րել էին ան՛հ ին՛ը, անգնա՛ իրե՛նծ չագո՛խսը: Մի՛նը դա ո՞չ
 մեկի մտքով ջեր անձե՛լ, որ դե՛րի Նե՛ղալ ճնճա՛րարճորդո՞թյո՞ւմն պարո՞ղ
 էր զՏնճա՛կոր լինել:

- Մենք ջենք կարող արեսեղ մեղ, դա շաճ ասանգաւոր է:

- Փող ունե՞ք, - Հարժե՜ս պարոտի՜մ մի քանի դոլար ԿԿԵԼԻ ՀԱՏ ԱՇԽԱՏԵԼՈՒ ՀԱՐԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆԻՆ ԲԱԶ ՉԹՈՂԱԵԼՈՒ ՀՈՒՍՈՎ:

Ջոնը բաձսարե՛ծ, որ նախորդ գիշերն իրենձ Կորոմոսել էին, և իրենք
ստորագրորեն Կորժրել էին անեն ինձ:

- Խնդրո՞ւմ եմք, - շարոխնայո՞ւմ էր խոսել նա, - մեր մեջ Կան մարդիկ,
ոպերն անգամ բայել զեն Կարողանո՞ւմ այն բանի՜ շենո, երբ մե՛ծ Կրն
Հարձակվե՛ծին:

Բայ՜ անգամ տրանձ Կերբերո Տեսնելո՞ւ շենո Կարողո՞ւմ Հրաժարվե՛ծ
տրանձ իր Հեն Կերժնել: Նրան միայն փող աշխատելն էր Հեսաբրբրո՞ւմ:

Ջոնն ու՛ յոյսսերն Հոյսսերն Կտրած Հեն Հրձկե՛ծին, իսկ Փոխնիման
ՀանԿարժ Հայտարարե՛ծ:

- Ես մի քիչ փող ունեմ:

Մնաձա՛ծը Չարմա՛ք Կտրած նայե՛ծին տրան՜ Չարմանալո՞ւ, թե որտեղի՜
նա Կարող էր փող ունենալ գողերի կյանքն մանրաձնին փոխո՞ւմների՜
Հենո:

- Ես եք ընդամենն անեմք, որ ես Պարձա՞ղես այն լճի էի թաքնել, -
անա՛ծ Փոխնիման՜ Ժղալո՞ւ փողը Կարողո՞ւմ փոխանալո՞ւ:

Ինքն փախսանալաների՜ անենԿրսսերն դարձա՞ Իրենձ Հերոսը:
Բոլորը ուրախո՞ւմներն սպսե՛ծին գրվել տրան: Սա Կերժին անգամ զեր,
որ փոքրիկ աղձԿա իսկա՛ծի ու՛ մեծաճողի բնո՞ւմներն կյանքն օգտակար էր
լինելո՞ւ:

Կեսորի ծագող արևը թարմա՛ծին բրիստոլաներին, տրանք սպսե՛ծին
ՀանԿանալ, թե որքան Հանելի էին արևի սքե ճառագայթները: Ես մե՛ծ
բոլորը ՀարաԿորո՞ւմներն օգտագործե՛ծին բնելո՞ւ Համար, Փոխնիման
ԿրԿին սպսե՛ծ մտածել մայրիԿի մասին, և առա՛ջին անգամ ինքն իրեն
Հարժրե՛ծ, թե արդյո՞ք ճիշտ որոճո՞ւմ էր Կայա՛ծել: Երևի Պեսք էր ՀանԿա՛ծը
գաղտնի Պաճել, ինձո՞ղես մի անգամ առաջարկել էր Մայան: Նա բա՛ճե՛ծ
Աստվածաճո՞ւմը, որը Միվալը ճպել էր իրեն մարտո՞ւմներն Հենո, և
գոճա՛ճա՞ Աստո՛ւ, որ գողերի մթո՞ւ զեր անձել դա իրենի՜ իսկել:

Թերթելո՞ւ է՞րը՜ Փոխնիման արագ գտա՞ Իր սիրելի Հասկա՛ծները:
Նա Հարյո՞ր անգամ Կարո՞ւնել էր դրանք և ճել, որո՞ղես՞ շենոնո՞ւմ
գտներ: Դե՛ռ Մայայի տո՞ւմ էր Կալ կա՛ծելո՞ւմներն ժամանակ նա
Հրանո՞ւմ էր Աստվածաճե՛ծի Պատա՞նո՞ւմներն: Նա Հի՛շե՛ծ Եգիպտոս
փախ՞ող Մարիամին ու՛ Հո՞վսեփին, Մկա՞ող թագա՞վորի՜ փախ՞ող
ԴևԿիթին, Հի՛շե՛ծ նաև Աստվածաճե՛ծն էր սիրելի Կերպարն՜ Մո՞վսսան,
որը փախել էր Եգիպտոսի՜: Այս Պատա՞նո՞ւմներն Փոխնիմային
խանդակա՞նո՞ւմ էին, բաճալերո՞ւմ: Աստվածաճո՞ւմը սեղանձ Ձեռքերի մեջ՜
գի՛շեր, որ լճի ընԿերկԿի՛ծներ ունեն:

Վերամիավորված փախստականները

Երեկոն ընկնելուն Պեմ վարորդը ԿԱԶԳ ԱՌԱՎ ՀԱՊԿԱԿԱՆ ՄՈՆ քաղաքում և ԱՍԱԶ ՈՒՂԱՌՈՐԵՐԻՆ, որ ԱՆԽՔԱՆ ԱՌՈՒԺ ՇԱՐԺՎԵԼԸ ՆԱ ՊԵՏՔ Է ՎԱՌԵԼԱՅՈՒԹ և ՊԱՇՏՈՐ ԳՐԻ: ՆԱԽՔԱՆ ԱՌՈՒԺ ՃԱՆԱՊԱՐԶ ԸՆԿՆԵԼԸ ԱՌ քանի ժամ ԿԱՐ, և ԱՌ ՔԻԶ ԲԱՅԼԵԼՈՒ ՀԱՐԱՎԱՌՈՒԹՅՈՒՆԸ ԲԱԶ ԶԹՅԱԵԼՈՎ՝ ՓՈՒՐԻՄԱՆ և ԱՅՈՒՄԱՆԵՐԸ ԱԿԱԵՅԻՆ ԲԱՅԼԵԼ ԲԱՊԵԼ ԲԱՊԱՐԶՈՎ՝ ԱՆԱՊԱՆԵԼԻ ՀԱՆԴԻՊԵԼՈՎ ՏԵՊԱԿԱՆ ՀՈՎԿԻ:

ՀՈՎԿԻԸ ԾՆՈՒՐԱԴՈՎ ԲՈՒԹԱՆԻԺ ԷՐ և ՀԱՏ ԱԶԴԿԵԺ, ԵՐԲ ԼՍԵԺ, ԹԵ ԻՆՉՊԵՍ ԷԻՆ ԱՅՈՒ ԵՐԻՏԱՍԱՐՊԻԵՐԻՆ ԱՄԵՆ ԻՆՉ ԹՈՂԵԼ՝ ՀԻՍՈՒՄԻՆ ՀԵՏԱԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ: ՀԱՏԱԿՊԵՍ ԱՐԱ ՎՐԱ ՀԱՏ ԱԶԴԵԺ ՓՈՒՐԻՄԱՅԻ ԲԱԶՈՒԹՅՈՒՆԸ: ՆԱ ԶՈՒՐԻՆ ԱՌ ԿՈՂԱ ԲԱՇԵԺ և ՀԱՐՅՈՐԵԺ, ԹԵ ԲԱՆԻ ՏԱՐԵԿԱՆ Է ՓՈՒՐԻՄԱՆ:

- ՀԱՍՏԱՏ ԶԳԻՏԵՄ, ԲԱՅԺ ԿԱՐԾՈՒՄ ԵՄ ՏԱՍԱՆԵՐԵ-ՏԱՍԱՆՉՈՐԱ ՏԱՐԵԿԱՆ ԿԻՐԻ, - ԱՍԱԶ ԶՈՒՐ:

- ՆԱ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ԱՆԴԱՄԱՆԵՐԻԺ ՄԵԿԻ ՀԵ՛Տ Է ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒՄ, - ՀԱՐՅՈՐԵԺ ՀՈՎԿԻԸ:

- ՈՉ, ԱՐԱ ԲՐՈՋ ԸՆՏԱՆԻՔԻՆ ևս ՎՏԱՐԵԼ ԵՆ, ԲԱՅԺ ԱՐԱՆՔ ՄԵԶԱՆԻԺ ԱՌԱՋ ԵՆ ՃԱՆԱՊԱՐՀ ԸՆԿԵԼ, և ՄԵՆՔ ԶԳԻՏԵՆՔ, ԹԵ ԱՐԱՆՔ ՀԻՄԱ ՈՒՐ ԵՆ ՀԱՍԵԼ:

ՀՈՎԿԻԸ ՀԱՏ ԽՂՃԱԺ ՓՈՒՐԻՄԱՅԻՆ: ՆԱ ԶՈՒՐԻՆ ՀԱՐՅՈՐԵԺ, ԹԵ ԿԱՐԵԼԻ Է ԱՊԶԿԱՆ ՀՐԱՎԻՐԵԼ ԻՐ ՏԱՆԸ ԱՊՐԵԼ: ԱՅՈՒ ԳԱՊԱՓԱՐԸ ԶՈՒՐԻՆ ՀԱՏ ԴՈՒՐ ԵԿԱՎ, ՈՐՈՎՀԵՏԱ ԻՆՔՆ ԷԼ ԷՐ ԱՆՀԱՆԳԱՏԱԶԱԾ ԱՊԶԿԱ ՀԱՄԱՐ: ՆԱ ԱՌԱՋԱՐԿԵԺ, ՈՐ ՀՈՎԿԻԸ ԱՆՁԱՐ ՓՈՒՐԻՄԱՅԻՆ ԱՍԻ ԻՐ ԱՌԱՋԱՐԿԻ ՄԱՍԻՆ:

ՓՈՒՐԻՄԱՆ ՀԱՄԱՋԱՅՆԵԺ ԱՊՐԵԼ ՀՈՎԿԻ և ԱՐԱ ԿԱՌՋ ՀԵՏ: ԿՐԿԻՆ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ԱՆԴԱՄ ԴԱՌՆԱԼԸ ԱՌ ԶԳԱԺՈՂՈՒԹՅՈՒՆ ԷՐ ԱՐԱ ՀԱՄԱՐ: ԲԱՅԺ ԴԱ ԻՐ ԸՆՏԱՆԻՔԸ ԶԷՐ, և ՆԱ ՀԱՐՈՒՐԱԿ ԱՂՈՒԹՈՒՄ ԷՐ, ՈՐ ԱՍՏԱԶԱԾ ԻՐԵՆ ԿՐԿԻՆ ՄԻԱԶԱՆԵՐ ՄԱՅԱԻ ՀԵՏ: ՆԱ ԶԳԻՏԵՐ, ԹԵ ՈՐՔԱՆ ԷՐ ԴԱ ՀԱՐԱՎԱՌՈՒ, ԲԱՅԺ ՆԱ ԱՂՈՒԹՈՒՄ ԷՐ, ՈՐ ԴԱ ՏԵՂԻ ՈՒՐԵՆԱՐ: ԱՐՊԵՆ ԵՐՐՈՐԴ ԱՌԻՍԱՆ ԷՐ ԱՆՃԵԼ, ԻՆՉ ՓՈՒՐԻՄԱՆ ԱՊՐՈՒՄ ԷՐ ՀՈՎԿԻ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՀԵՏ, և ՀՈՎԿԻԸ ՓՈՒՐԻՄԱՅԻՆ ՀՐԱՎԻՐԵԺ ՄԻԱՆԱԼ ԻՐԵՆՃ ԲՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ԱՌ ԿՈՆՃԵՐԱՆԱԻ ԺԱՄԱՆԱԿ: ՓՈՒՐԻՄԱՆ ՄԵԾԱԳՈՒՅՆ ՀԱՃՈՒՅՐՈՎ ԸՆԴՈՒՐԵԺ ԱՌԱՋԱՐԿԸ՝ ԱՌԱՆՃ ԻՄԱՆԱԼՈՒ, ՈՐ ԻՐ ՓԵՍԱ ՄԻՎԱԼՆ ԷԼ ԷՐ ԻՐԵԼՈՒ ԱՅՆԵՂ:

ՆԱ ՈՒՐԱՆՈՒԹՅՈՒՆԻԺ ԴՈՂԱԶ, ԵՐԲ ՏԵՍԱՎ ՄԻՎԱԼԻՆ, և ԱՐԱԳ ՈՐՈՇԵԺ ԱՐԱ ՀԵՏ ԳՆԱԼ ՆԵՊԱԼ, ԱՌ ԼՈՒՐ, ՈՐ ՀՈՎԿԻՆ և ԱՐԱ ԿԱՌՋԸ ՀԱՏ ՏԻՐԵԺՐԵԺ:

- ԴՈՒ ՀԱՄԱԶԿԱ՛Ծ ԵՄ, ՈՐ ՈՒՉՈՒՄ ԵՄ ԳՆԱԼ, ՓՈՒՐԻՄԱ՛Վ, - ՀԱՐՅՈՐԵԺ ՀՈՎԿԻԸ, - ԳԻՏԵ՛Ս, ԹԵ ԻՆՉ ԴԺՎԱՐ ԿԻՐԻ ԲԵԶ ՀԱՄԱՐ ՆԵՊԱԼՈՒՄ: ԴՈՒ ԱՏԻՊԱԾ ԿԻՐԵԱՍ ԱՊՐԵԼ ՓԱԽՍՏԱԿԱՆՆԵՐԻ ՃԱՄԱՐՈՒՄ:

ՓՈՒՐԻՄԱՆ ՈՒՇԱԴՐՈՒԹՅԱՐ ԼՍՈՒՄ ԷՐ ԱՐԱՆ՝ ԱՐՏԻ ԽՈՐՔՈՒՄ

ՀԱՍԿԱՆԱԼՈՎ, որ նա լրիվ ճիշտ էր: Հոգիսն ու նրա Կիճը իրեն գերաբերում էին իրեն՝ սեփական դասեր նման, և նրանցի՜վ Հեռանալը շատ դժվար էր: Բայժ նա իր որոշումն ադիսն ընդունել էր:

- Այո՛, ես Համոզված եմ, - ՊԱՏԱՍԽԱՆԵՑ նա, - ես ուշուի եմ իմ ընտանիքի ՀԵՏ լինել: Ես գնահատում եմ Ձեր բարոնությունը, Բայժ Համոզված եմ, որ Աստու՜ ԿԱՄԵՆ ԻՆՁ ՀԱՄԱՐ ընտանիքում ՀԵՏ լինելու է:

Փոխնիման ու Միավր Նեղալի Հյուսիսային սաՀամար փնտստանն ճամբարին ՀԱՍԱՆ ուժ երեկոյան, և Փոխնիման ջանքոդանձա ջննել շրջադասն ուժ սեսնել իր նոր ԿԱՅԱՐԱՆԵ: Նրա ՀԱՄԱՐ ԿԴ ՊԱՀԻՆ միայն ԿԱՐԱՆՈՐ էր ՄԱՅԱԼԻՆ ՏԵՍՆԵԼ: Բոնիբեռ ծնոնոնան մեջ գրԿե՜ծին իրար, ՀԵՏՈ Փոխնիման ընե՜ծ ծոնսե մաՀճԱԿԱԼԻ ԿՐԱ:

- Փոխնիմա՛, առնանձի՛ր, - գոռոն էր փոքրիԿ Եսանեռը՝ ԿԱՅԵԼՈՎ Փոխնիմալի շորք, ծափ ջարԿելոՎ և ծոծեղեղոՎ մարդաՀԱՏ ՀյուսիսԿի մեջ: Երբ Փոխնիման ընե՜ծ ԿԱՅԵՐԵ, առաջին բանը, որ ՏԵՍԱԿ, ծոնսե առաժադն էր: Նա ՀԱՏԵՑ ԱՆԿՈՂԱՆՈՒ մեջ, և ԿԱՆԱՆ դրե՜ծ դրսի ադամուԿ-ադադաԿին, ԿԱՐԾԵԱ ՀԱՅՈՒՐԱԿՈՐ մարդիԿ ԿԻճԵԼԻԱ լինեին իրճիթի դռան մոն: Փոխնիման ՀԱՏ ԱՐԱԳ դարձաԿ իրճիթի իրճոնԿ ԿԻճԱԿԻ ու ԿԱՏԵԴ ադաժԱՏԱՆԾ մարդԿԱՆձ ջըԿաոոոնոնան մի մաժը: Որբան ԿԱԵԼԻ ուժադիր էր նալոն շորքը, ԿԴԵՐԱՆ ԿԱԵԼԻ իոոր ՀոնԱՀԱՏՈՒՅՈՂԱՆ մեջ էր ընԿԱՆՈՒ:

ՄԱՅԱՆ, ուրախանալոՎ ԿՐԿԻՆ ըրոջ ՀԵՏ լինելո՛ւ ՀԱՄԱՐ, փորձե՜ծ Փոխնիմալի ՏՐԱՆԱդրոնոնը բարձրանել:

- Լսի՛ր, Փոխնիմա՛, - ԱՍԱՅ նա փոքրիԿ ըրոջը, - ես գիժեմ, որ ԿԱ իրճիթը ԱՆՀՈՅԱ ՏԵԱՐ ՈՒՐ, ԲԱՅժ Աստու՜ ջեռը միժՏ մե՜ծ ՀԵՏ է, որՏԵԴ էլ մեճը լինեճը: Նա մե՜ծ ՀԵՏ ԿԱՏԵԴ գործ ուճի ԱՆԵԼՈՒ: Միայն մաժՈՐ ԿԱՏԵԴԻ բոլոՐ ԿԱՆ մարդԿԱՆձ մաժին, ոԿԵՐ երբեբ Աստու՜ մաժին ջեն լսել: Ես գիժեմ, թե մարդիԿ ուրբան են ջԳՏՈՒՄ ըե՜ծ ՀԵՏ ՀՓԱԵԼ: Միգոնե, նրանը լսոն են ըե՜ծ, ուրոՎՀԵՏԱ դո՛ գրԱԿԻՉ ես, և նրանը երբևէ ջեն ՏԵՍԵԼ ըե՜ծ ՊԵԱ փոքրիԿ և գեղե՜ծիԿ ըրոնձի՜ջ:

Փոխնիման ԿԱՐԱՐԵՑ և ժՊՏԱՅ:

- Դե, երևի: Բայժ Ի՛նձ ես ԿԱՐԾՈՒՄ, ուրբա՛ն դեռ ԿԱՆԱՆԵ ԿԱՏԵԴ: Արոյո՛ր ԿԱՐԾՈՒՄ ես, որ ԱՍԿԱԾ ուշոն է, որ ԿԱԼԱ երբեբ ՏՈՒՆ ջերադադնանը:

ՄԱՅԱՆ ԿԱ ՀԱՐՅԻ ՊԱՏԱՍԽԱՆԵՐ ջգիժեռ, ԲԱՅժ նա Փոխնիմալին մոՏ ընե՜ծ և ԱՈՐ գրԿե՜ծ: Նա ուշոն էր ՀԱՆՈՒՆ իր փոքրիԿ ըրոջ ուժԵԴ լինել, ԲԱՅժ ճեմաժՏՈՒՅՈՂԱՆ ԿԱՆ էր, որ ԿԱ նոն ՀԱՐՅԵՐԵ նրան էլ էին ԱՆՀԱՆԳԱՏԱՅՈՒՄ:

Հաբաթներն անձնում էին, և Փոլընիման սուսուրում էր ճամբարի նիստուկածը: Փորձել դուրս գալ ճամբարից և գնալ մոտակա գյուղեր, եթե դա շնորհավորություններ կա: Ոչ մի դեպքում զանալ իշխանություններին, թե գնում ես բերրիություն կամ թողնում ես բաժանելու: Ճամբարում զանազանություններ էին ժողովումներ ևլ բոլորականների շեռ, բաժանել փոքր համբեր և ճանաչել եկեղեցիում շնորհություններ: Օգտակալ լեզուի դասերի առաջնություն և անլ: Փնտստան ճամբարն ուներ իր շնորհություններ և անլ, որը բոլորականները բերանում էր Փոլընիմայի սրտանկարներին:

Բարի լուրը պատմելու փափագ

Փոլընիմայի շնորհ ճամբարի պատմելու մեջ անհանգստություններն այն էր, որ եկեղեցին անում էր մեծագույն անհանգստություն: Նա շնորհում էր, որ Բոլորական բնակիչներն այդտեղ առաջնություն էր, և իր տնայիններն իր շնորհ շնորհում էին: Հնազանդներն նա բնակիչների շեռ փոքր համբերություն դուրս էր ստանում ճամբարից՝ անկելով շնորհներ գյուղերի և ճամբարների բոլորականներին: Նրանք այս շնորհություններն օգտագործում էին բերրիություն շնորհ իրենց տնայիններն լեզուն գործողություն մեջ: Փոլընիման մեծագույն շնորհ էր ստանում այս անհանգստություն, և նա դրանք ժամանակ շնորհանում էր բաժանելով իր երաժշտական շնորհներն ու անհանգստություններն շնորհելով շնորհներ: Պարտականք բարի լուրը շնորհելով փոփոխություն՝ նա անհանգստություն էր ճամբարային պատմելու ողջ շնորհություններ:

Փոլընիման ու նրա բնակիչները շնորհանում էին այս գաղափարը անկություններ, մեծն որ շնորհի շնորհ իրենց բնակիչներ: Խոսքեր անհանգստություններ անհանգստություններ շնորհելով շնորհներ: Հնազանդներն լեզուն լեզուն էր բոլորականների շնորհ, ուրբեր շնորհներն էին իրենց շնորհներ անհանգստություններ, և նրանք շնորհներ էր իր շնորհ շնորհներն անհանգստություններ և անհանգստություններ շնորհներն շնորհներ:

Սոստանություններն էրան-երեք մարդկանցից անհանգստություններն մոտ շնորհներն շնորհ դուրս եկան ճամբարից և շնորհություններն ճամբարից դուրս՝ Իրենց շեռ շնորհելով Աստվածներին և մի բան շնորհներ թողնումներ, անհանգստություններ: Բոլորականներն շնորհ ոգևորություն էին այն մեջ, որ անհանգստություններն էին մի տնային գյուղում, որի մարդկանց մեջն անհանգստություններն շնորհ լեզուն բարի լուրը: Բայց նա գիտեին, որ շեռ է շնորհ անհանգստություններն՝ մեծն մարդկանց տնային ճամբար անհանգստություններն շնորհ:

Նրանք անհանգստություններն շնորհ լեզուն շնորհ և մի բան շնորհ շնորհներն շնորհ:

ՀԵՏՈ ճանաչարձ բնական դեպքի շուրջ: Նրանք դեռ նոր մի քանի երգ էին երգել, երբ ՀԱՆԿԱՐԾ մի քանի ՆՈՍԻԿԱՆՆԵՐ բնորոշվեցին նրանք:

- ՀԵՏԱԵ՛Ք մե՛ք, - ՀՐԱՄԱՂԵՅԻՆ նրանք:

ԽՈՒԲԸ ԲԵՏՐՈՒԹՅՈՒՆ ջոխեր, նրանք ԱՏԻՊՎԱԾ էին ՀԵՏԱԵԼ ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐՆԵՐԻՆ, և ՀՈՒՏՈՎ ԲՈԼՈՐ ԿԱՏԱԾ էին մի ԽԱՏԱՔԱՐՈՒ ՆՈՍԻԿԱՆԱՊԵՏԻ ԴԻՄԱՅ:

- ՈՐՏԵԴԻ՞Յ է՛ք, - ՀԱՐՅՐԵՅ ՆԱ, - ՁԵՁ Ո՛Վ է ԹՈՅԼ ՏՎԵԼ ՃԱՄՔԱՐԻՅ ԴՈՒՐԱ ԳԱԼ: Ո՛Վ է ՁԵՁ ԹՈՅԼ ՏՎԵԼ ՁԵՐ ԿՐՈՆԸ ՏԱՐԱԾԵԼ ՆԵՊԱԼՈՒՄ:

«Այստեղ դուք ոչ մի իրավունք չունեք»

ԱՄԲՈՂՁ ՕՐԸ նրանք ԱՊԱՆԵՅԻՆ մոռա ու ԽՈՆԱԿ ԲԱՆՏՈՒՄ, մԻԶԱ ՆՈՍԻԿԱՆԱՊԵՏԸ ՀԵՐԹՈՎ ԲՈԼՈՐԻՆ ՀԱՐՅԱՔԱՆԵՅ, սԿԶԲՈՒՄ ՏՊԱՄԱՐԴԿԱՆՅ, ՀԵՏՈ՝ ԿԱՆԱՆՅ: ՎԵՐՁԻՎԵՐՁՈ, ՓՈՒՐԵԻՄԱՆ ՀՈԳԱՆՅ և մՏԱԾԵԼԻՎ, ԹԵ ԱՍ սևալուրդ է, ՈՐՈՇԵՅ ԴԻՄԵԼ ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐԻՆ:

- ՄԵՆ ԽՉ մի սևալ բա՛ն ջե՛նք արել, ԻՆՉՈ՞Ւ է՛ք մե՛ք ԿՅԱՏԵԴ ՊԱՇՈՒՄ: ԽՆԴՐՈՒՄ ԵՄ, մե՛ք ԹՈՅԼ ՏՎԵՐ ԳԱԼ: ՄԵՆ ՊԵՏԸ է մԻԶԱ մԱՅՐԱՄՈՒՏ ՃԱՄՔԱՐ ՎԵՐԱԴԱՐՆԱՐԸ:

- ԲՈԼՈՐՈՎԻՆ, - գՈՐԱՅ ՆՈՍԻԿԱՆԱՊԵՏԸ, - ԿՅԱՐ ԴՈՒՐ ԿՅԱՏԵԴ ԿԱՆԱՐ, ԻՍԿ ՎԱՐԸ ՏԱՐԱԾԱՇՐՁԱՆԻ ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐԸ ՁԵՁ ԻՐ մՈՏ է ԿԱՆՉԵԼ:

ՓՈՒՐԵԻՄԱՆ ԱՐՐԱՊԱՅ՝ ՏԵԱՆԵԼԻՎ, ԹԵ ՆՈՍԻԿԱՆԱՊԵՏԻ ԻՆՉ ՀԱՃՈՅՔՈՎ էՐ ԽՈՍՈՒՄ ԻՐԵՆՅ ՁԵՐՔԱԿԱԼՈՒԹՅԱՆ և ԲԱՆԱՐԿՈՒԹՅԱՆ մԱՍԻՆ: ՆՐԱՆ և մՅՈՒՄ ԵՐԵՐ ԿԱՆԱՆՅ ՓԱԿԵՅԻՆ մի փՈՔՐԻԿ, ԽՈՆԱԿ ԽՅՈՒՄ, ՈՐՏԵԴ նրանք ԱՄԲՈՂՁ ԳԻՇԵՐ ԻՐԱՐ ԳՐԿԱԾ ԱՊԱՊԱԿՈՒՄ էՐԱ ԱՍՏՈՒՄ՝ ԽՆԴՐԵԼԻՎ ՆՐԱ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅՈՒՆԻՆ ԻՐԵՆՅ ԿՅԱՆՔԵՐԻ ՀԱՄԱՐ: ՆՐԱՆԸ ԳԻՏԵԻՆ, ՈՐ ՆԵՊԱԼՈՒՄ ԲԱՐՈՅԵԼԸ ԿԱՐՈՂ էՐ ՎՏԱՆԳԱՎՈՐ ԻՐԱԵԼ, ԲԱՅՅ մԱՐԴԻԿ, ՈՎՔԵՐ ԵՐՔԵԼԷ ՉԵԻՆ լԱԵԼ ԲԱՐԻ լՈՒՐԸ, ԿՅԱՔԱՆ մԵԾ սԻՐՈՎ էՐԱ ԲՆԴՈՒՄՈՒՄ ՔՐԻԱՏՈՒՄ, ՈՐ մԱՅԱՅՈՒՄ ԱՐԵՆ ԻՆՉ ՀԱՏ ՓՈՔՐ էՐ ԹՎՈՒՄ ԿՅ ՈՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ԴԵՄ:

ՀԱՅՈՐԴ ՕՐԸ ՆՈՍԻԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ՏԱՆԱՄԵԿ ՔՐԻԱՏՈՒՄԱՆԵՐԻՆ նՈՐԻՅ ՀԱՎԱՔԵՅ ԻՐԱՐ մՈՏ:

- ԵՐԵ մՈՏԱՆԵՐԻ ԳՈՒՄԱՐ ԿԱ, ԿԱՐՈՂ ԵՐ ՁԵՁ ՃԱՇԻ ՀԱՄԱՐ ՈՒՏԵԼՈՒ ՈՐԵԼ ԲԱՆ ԳԱԵԼ, - ԱՍԱՅ ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐՆԵՐԻՅ մԵԿԸ, - ՈՐՈՎՀԵՏԱ ՀԻՄԱ ԵՐԿԱՐ ՃԱՆԱՊԱՐԸ ԵՆՔ ԳԱԼՈՒ:

ՓՈՒՐԵԻՄԱՆ ՆԱՅԵՅ ԲՆԿԵՐՆԵՐԻՆ, ԲԱՅՅ ՈՐՈՇԵՅ ՀԱՏ ՉԱՆՀԱՆԳԱՏԱՆԱԼ: ԻՀԱՐԿԵ, ԲՈԼՈՐՆ ԷԼ ՎԱՆԵՅԱԾ էՐԱ:

ԱՄԲՈՂՁ ՕՐԸ նրանք ԲԱԼԵՅԻՆ ջՈՒՆԳԻՐՆԵՐԻ մԻՅՈՎ՝ ՏԱՆԱՄԵԿ

բոխսոռչաներ և ասրճանակներով շինված ինը ուսիպաններ: «Հնչանաբար, մենք շնչ ասանգապոր Տեսք ունենք», - ինքն իրեն մտածում էր Փոլոնիման՝ նայելով ուսիպանների ասրճանակներին: Նրա կարողերը Պրպված էին, լարվածությունը՝ շնչ մեծ: Քանի որ նրանձի՜ք ոչ մեկի մոտ գոհմար զպար, բոլորը սոպված և ծարպա բայլում էին ջոխգլխով, մինչև որ Հնչան մի փոքրիկ առպակի:

Արդեն մոռ էր, երբ նրանք Հնչան Տարածաշրջանի ուսիպանսոխ: Փոլոնիման Հոգևած էր, մրսած և սոպված, բայ՜ չև բաջալերվում էր այն մտքով, որ Ասպված իրենձ Հես էր, և որ իրենք շոխոպ Տոխ էին դառնալով: Բայ՜ նրա բոլոր Հոյսերը Հոյս Չնդե՜ծին, երբ սպպե՜ծ Հարձաքնությունը: Հինգ Հրաժանաճարներ նսեղ էին փայճյա մեծ սեղանի Հեսնոխ աղոտ լուսավորված սեղանով և բարպա՜ծ Տոնով Հարձաքնություն էին բոխսոռչաներին:

- Ձե՜ք ո՛ր է թոյլ Տպել բարո՜շել Զաղալի Հոխպոխ: Ձե՜ք ո՛ր է Հոպանգապորոխ: ՈրՏեղի՜՞ք եք սնանոխ ջեր կոռթերը: Դոռք պեղոտ փախսանակներ՝ եք: Այստեղ դոռք ոչ մի իրավոխք ջոխեք:

Յանպա՜ծ Պասսախանի դեղոնի բոխսոռչաներին աղոտով էին, բայ՜ ջղասնախանելով դեղոնի էլ նոյնն էր Տեղի ունենում: Հարձաքնություն ու ծեծը ժամեր Տնե՜ծին, մինչև որ Հրաժանաճարների՜ ձեկը մճպ սեղան և նսա՜ծ:

- Բնպակա՛ն է, կյսոր պերժ, նրանձ ուՏելով բն՛ն Տպեք, պաղը պշարոխնպեք:

Այս խձի Պայմաններն անելի պնճն էին, բնն նախորդ բնճի Պայմանները:

ՄՏնելով ներս և ջգալով գարճաշոտությունը՝ Փոլոնիման փղձպա՜ծ: Բեճոնե Հնչանը շնչ սառն էր, և անգամ դոյլ զպար ուրյես ջոգարան ծառայելով Հնար:

Առպոտճյան Փոլոնիման և այոխ պնայք անՀնարեր սղանում էին իրենձ խձոխ: Հրաժանաճարները մեկ առ մեկ դոխս էին Տանոխ բնճարպլաներին, առնա՜ծին- առնա՜ծին Հարձաքնություն նրանձ: Տարածաշրջանի Հրաժանաճարն անա՜ծ Փոլոնիմային, որ իրենք աղաձոյձներ ունեն, թե ինչոյես են նրանք բոխդիսաների Տնճարը կրել և անարգել նրանձ անպա՜ծներին:

- Ո՛ր, դա ճիճՏ ջե՛, - անանջներին ջՀնչանալով անա՜ծ Փոլոնիման:

Հնարձոխ աղոտը Տեղա՜ծ նրա երեսին:

- Անառո՜թ, անղաճպա՛ն սնախոս, - գոռա՜ծ նա, - միայն ճճաղոտություն

նաև, և դաճաճիմն ևս չի թեթև ցլիւն: Եթե շարունակես սեղ, ա՛յն շա՛ս երկար ՏԱՐԻՆԵՐՈՎ ԲԱՆՏ ԿԳՆԱՆ:

ՓՈՒՐԻՄԱՆ ԱԿԱՆԻ ԽՈՒՃԱՊԻ ՄԵՋ ԸՆԿՆԵԼ, ԲԱՅՉ ՇՈՏՈՎ ԱՌԻՉ ԿԱՐՈՂԱՅԻՎ ԿԵՐԱԳՏՆԵԼ ԽՂԱՂ ՎԻՃԱԿԸ: ԿՐԿԻՆ ՈՒ ԿՐԿԻՆ ԱՐԱՆ ԱՊՏԱԿՈՒՄ ԷՐՆ, ՕՇՈՒՄ: ՆԱԽԿԻՆՈՒՄ ԱՆ ԵՐԲԵԼ ՉԷՐ ՄՏԱԾԵԼ, ԹԵ ՈՐԲԱՆ ԴԱԺԱՆ ԿԱՐՈՂ ԷՐ ԽՆԵԼ ՄԱՐԴԸ: ԲԱՅՉ ՀԵՏԱԳԱ ԸԱՆԱՆԻՑ ՕՐԵՐ ԴԱԺԱՆ ԴԱՍ ԷՐՆ ԽՆԵԼՈՒ ԱՐԱ ՀԱՄԱՐ: ՏԱՆՈՒՆԱԳԱՅԱՆ ԱԴՋԱՆԿԻ ՀԱՄԱՐ ԴԱ ՉԱՓԻՉ ԴՈՒՐԱ ԷՐ:

ՀԱՐՉԱԸՆԱՆՈՒՄԱՆ ԵՐԿԱՐ ՈՒ ՁԻԳ ՕՐԵՐ ԸՆՇՈՒՄ ԷՐՆ ԸՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐԻ ՀՈԳԻՆ: *Ամեն ինչ միշտ առիթն ընդդէմ էր ընթացողին՝ Հարձ, ստալ յաճախուն, առաջ: Մեկ ուրիշ Հարձ, մեկ ուրիշ ստալ յաճախուն, առիթն առաջ: Այս շրջան ԿԱՐԾԵԱ ԱՆՎԵՐՋ ԽՆԵՐ:*

ՓԱԿԱԾ ԻՐԵՆՉ ԽՉՈՒՄ՝ ՓՈՒՐԻՄԱՆ և ԱՅՈՒՄ ԿԱՆԱՅԸ ԱՐՈՂՋ ԳԻՇԵՐՎԱ ԸՆԹԱՅԸՈՒՄ ԱՐՈՒՅՈՒՄ ԷՐՆ և ՉԱԾՐԱՋԱՆ ԵՐԳՈՒՄ՝ ՓՈՐՁԵԼՈՎ ՄԻՈՂԱՆՉ ԸՆԶԱԼԵՐԵԼ ՀՈՒՍԱԴՐՈՂ ԽՈՒՍԵՐՈՎ: «Քիչ մնա՛ծ, ՇՈՏՈՎ ԱՅՈՒՄ ԱՄԵՆ ԿՎԵՐՋԱՆԱ, և մեկ քոլորս ՏՈՒՆ ԿՎԵՐԱԴԱՆԱՆԸ», - ՇԸՆՁՈՒՄ ԷՐՆ ԱՐԱՆԸ ԱՌՈՒՅՈՒՄ ՄԵՋ:

ՏՈՒՆ... ՓՈՒՐԻՄԱՅԻ ՀԱՄԱՐ ՀԻՄԱ ԱՆ ՀԱՐԱԲԵՐԱԿԱՆ ՀԱՍԿԱՅՈՒՅՈՒՄ ԷՐ:

ԼՈՒՍԱՐԺԱԿԵԼՈՎ ԱՍՏԺՈՒ ԽԱՂԱՊՈՒԹՅՈՒՆՆԸ

ՃԱՐԱՐՈՒՄ ՓՈՒՐԻՄԱՆ ՇԱՐՈՒՆԱԿ ՄՏԱԾՈՒՄ ԷՐ ԻՐ ՕՆՈՂԱՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ, ՄՏԱԾՈՒՄ, ԹԵ ՈՐԲԱՆ ԷՐ ԿԱՐՈՏՈՒՄ ԻՐ ՏՈՒՆ ԲՈՒԹԱՆՈՒՄ: ԲԱՅՉ ՀԻՄԱ ԱՆ ԿԱՐՈՏՈՒՄ ԷՐ ԻՐ ԸՈՅՐԻԿԻՆ և ՓՈՐԻԿ ՉԱՐԱԿԱՆԵՐԻՆ, ԱՆԳԱՄ ՓՈՐԻԿ, ԿԵՂՏՈՏ ՎՈՐԱԿԸ, ՈՐՏԵՂ ԱՎԵԼԻ ՇԱՏ ՄԱՐԴ ԿԱՐ, ԸՆԱ ԱՆ ԵՐԲԵԼ ԿԱՐՈՂ ԷՐ ՊԱՏԿԵՐԱՅԵԼ: ՆԱ ՄՏԱԾՈՒՄ ԷՐ, ԹԵ ՉԱՐԱԿԱՆԵՐՆ ԻՆՉՊԵՍ ԷՐՆ ԻՐԵՆՉ ՊԱՇՏՈՒՄ և ԻՆՉՊԵՍ ԷՐ ՄԱՅԱՆ ԿԱՐՈՂԱՆՈՒՄ ԱՐԱՆՉ ՀԵՏ ԼԵՉՈՒ ԳՏՆԵԼ: ՆԱ ՈՐԵԼ ԲԱՆ ԳԻՏԵ՛Ր ԱՅՈՒՄ ԱՄԱՐԻՆ, ԹԵ ՈՐՏԵՂ ԷՐ ՓՈՒՐԻՄԱՆ:

«Օ, ՄԱՅԱ, ՈՐԲԱՆ ԽՂԱԴԻՐԵՐԻ ԱՊԱՋ ԵՄ ԲԵՋ ՄԻՇՏ ԿԱՆԳԱՆԵՅՈՒՄ: ԵՐԻՒ ԲԱՐԿԱՅԵԼ ԵՄ ԻՆՉ ՎՐԱ», - ՄՏԱԾՈՒՄ ԷՐ ՓՈՒՐԻՄԱՆ:

ԻՐԱԿԱՆՈՒՄ ՓԱԽՍԱՅԱԿԱՆ ՃԱՐԱՐԻ ԸՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐԸ ԼՍԵԼ ԷՐՆ ԱՐԱՆՉ ԲԱՆՏԱՐԿՈՒՅՈՒՄ ԱՄԱՐԻՆ: ՆՐԱՆԸ ԱՆԳԱՄ ԳԱՆՉԵԼ ԷՐՆ ԱՅՆՏԵՂ, ՈՐ ԲԱՆՏԱՐԿԵԼ ԷՐՆ ՓՈՒՐԻՄԱՅԻՆ և ԱՅՈՒՄԱՆԵՐԻՆ, և ՄԻԱԿ ԲԱՆԸ, ՈՐԻՆ ՀԱՆԵԼ ԷՐՆ, ԴԱԺԱՆՈՐԵՆ ՕՇՈՎԵԼՆ ԷՐ: ԲԱՆՏԱՐԿԱԾ ԸՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐԻՆ ՏԵՂԱԿ ԷՐՆ ՊԱՇԵԼ ՍՐԱ ՄԱՍԻՆ, և ԱՐԱՆԸ ԷԼ ԱՎԵԼԻ ՀՈՒՍԱՇԱՏ ՎԻՃԱԿՈՒՄ ԷՐՆ ՀԱՅՏԱԵԼ:

ԻՐԵՆՉ ԲԱՆՏԱՐԿՈՒՅՈՒՄ ԸԱՆՈՒՆԱԳԵՐՈՐԴ ՕՐԸ ՊԱՇՏԱԿԱՆԻՉ ՄԵԿԸ ԵԿԱՎ ՓՈՒՐԻՄԱՅԻ ՄՈՏ: ՏԱՐԱԾԱՇՐՋԱՆԻ ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐԸ ՍՊԱՍՈՒՄ ԷՐ ԱՐԱՆ

արդեն իրեն ծանոթ սեղանսում՝ յուսրաս ծուծադրելու իր ամբողջ դաժանությունը: Հնրձաքննությունը տորիձ սկսւեծ:

- Քեձ ո՛վ ստիղեծ բարոձել: Դո՛ւ ւյնքն փոր ես: Սա շասսս բո սեղոր ջէ: Հասսս ուրէ սեւը բեձ ստիղել է սա ւնել, ւյդիլես ջէ՛: Քեձ փո՛ղ ես խոսսւծել: Ո՛վ է Ձեձ ւջւսծո՛ւմ: Եթե ւսես, թե ու է Ձեձ ւջւսծո՛ւմ, ւյս ւսենը կւերջւնա: Միգո՛ւծ ւնգււմ կերւղաւոնա ճւարը:

Հւջորդ մի բնի վւյրկյւնները Փո՛ւրնիւմյի շւար շւսիսենւկւնություն թււծին: Հոգււււ և ֆիձիկւղես մաււււ ուսելիբի յւկւնությունի՜ծ (ւրւււծ օրւկւն երկո՛ւ ւնգււմ բորււ ին սւլիւ) ու լողւնալ ջւարողւնալո՛ւծ՝ ւս Մսո՛ւ ւոկւյծող խղղողություն էր ջոուս ւորի մեջ շւրձաքննության ամբողջ բնթւււոն: Իրեն Քրիսոսոս ւերկւյություն մեջ ջոալը էլ ւկելի էր օգնոմ ւրւն իր թշնամիների շւար ւրողելիս: Բւյձ ւյս ւսենը դեռ կերջը ջէր, և ւս ւսն ւրողոն էր, ու Մսւււ իրեն բւջողություն սար դիւկւկելո՛ւ ւյն ւսենին, ինձը դեռ իրեն սղւսոմ էր:

- Հնրձերի՛ս յուսսսսսսս, - բղււեծ շրւււււսսս:

Փո՛ւրնիւմ շւկւււււ ամբողջ բւջողություն, և ւս մեկ ւղսկւ սեղււ իր դեմքն: Նա գիսեր, ու իր յուսսսսսս շրւււււսսսսսսսսս դո՛ւ ջէր գալո՛ւ:

- Ես Քրիսոսոսն շւնոմ փողի, ւջւսծողւյն կւս ուրէ ւլ բւն շւար ջես բղղոմել: Ես Քրիսոսոսն բղղոմել եմ, ուրոկւեսն բոյրս երեք սարի շիւււնդ էր և Քրիսոսոսն բղղոմելո՛ւ շեսո շրւււււսսս ւոողւււււ: Ես շւս շրւււււսսս եմ սեսել, ւերսոմս էլ խղղողություն ու ուրւսողություն է սրոմ: Ուրի՜ւ ոձ մի յուսճառ ջւս:

Կւսաղւււ շրւււււսսսսսսսսս դեմը մոսեծրեծ Փո՛ւրնիւմյի դեմքն: Նա ւրւ շոմւձն էր ջոուս դեմքն, կարողոմ ւջբերի միջի վւյրւգողություն, բւյձ ուրուեծ ջընկրկել:

- Դո՛ւ սո՛ւ՛մ ես, - գոռւծ շրւււււսսսսս, - ես գիսեմ, ու դո՛ւ ինձ-ո՛ւ բւն ես թւթոնոմ: Դո՛ւ ինձ ճիւսը ջես ւսոմ: Հիւմ ւրդեն կերջ, երկւր սարիներոկ բւնս կընկնա: Պւսրւ՛սս ես դրւն:

Նախքն Փո՛ւրնիւմ կղսսսսսսսսս, ւս տորիձ ւղսկւեծ ւրւն, ւյս ւնգււ ւյնքն ուսեղ, ու ւղջիկն ւթողի՜ծ ձւո զլորկեծ:

- Մրւն շես սարեք խո՛ւ՜ծ, - շրւււււ ւրւ շրււււսսսս:

Փո՛ւրնիւմյի բւնսկի՜ծները խղճււրկեծին, երբ սեսն ւրւ գոմսս ու ւրւււււււ, ուրււ դեմքը:

- Մի՛ ւնււսսսսսսսս, - յււրկելոկ ւսււ Փո՛ւրնիւմ, և ւջբերոմ

ԱՐՏԱՆՈՒՔՆԵՐ ՓԱՂԵՅԻՆ, - ԱՆՔԱՆ Է՛լ ՅԱՎՈՏ ՉԷ, ՈՐՔԱՆ ԿԱՐՈՂ Է ԹՎԱԼ:

Բայժ բոլորը գիտեն, թե դա ինչ մեծ ծափ էր, որովհետև մեկ անգամ ՉԷ, որ դառնել էին ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐՆԵՐԻ ծառայող ու վարչապետության առաջնակին: Նրանք փորձեցին ՓՈՒՐԻՄԱՅԻՆ ՀԱՊԱՏԱՅԻՆԷ՛լ՝ անպեղծորեն շարժանվելով, թե ինչո՞ւ ՉԷին ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐՆԵՐԸ ՀԱՎԱՏՈՒՄ ԻՐԵՆՅ՝ ՊԱՏԱՐԱՏՆԵՐԻՆ: ՈՍՏԻԿԱՆՆԵՐԸ ԿԱՐԾԵԱ ՈՒՆԱԿ ՉԷԻՆ ԸՆԿԱԼԵՂՈՒ, որ ՓՈՒՐԻՄԱՆ ու իր ընկերներն արտերսի ռո՞ւ մի ծինանալու օգտնություն ՉԷին ստանում: Նրանք ՀԱՊՈՉԿԱԾ էին, որ ԱՍՏԱՐԱՇՈՒՄԸ ու թոռնո՞ւհները գալիս էին ՆԵՊԱԼԻ ՀԱՐԱԿԻՅ՝ ՏԱՐԱԾՔՆԵՐԻՅ, որովհետև քրիստոնեությունը օՏԱՐ ԿՐՈՒՄ ԷՐ: Նրանք ՀՐԱԺԱՐԿՈՒՄ էին ընդունել, որ ԱՆ լայն ՏԱՐԱԾՈՒՄ ԷՐ գՏՆՈՒՄ ԱՊԱՆՅ՝ ՄԱՐԴԿԱՆՅ՝ ՎՐԱ ՃՆՀՈՒՄ ԳՈՐԾԱԴՐԵՂՈՒ ԿԱՄ ԱՆՁՆԱԿԱՆ ՀԱՀԻ ԽՈՍԱՄԱՆ:

Հնձորի մի բանի օրվա ընթացքում ամեն ինչ իսկապես էր, և ՓՈՒՐԻՄԱՆ ու մեծածառը մեծոք էին իրենց աղագալի մասին: Աղոթքն ու իսկապես երգեչությունները օգտնում էր թեթևաշունչ իրենց մեծածառներին ու ծառը մեքերը, բայժ ՓՈՒՐԻՄԱՅԻՆ մի ՏԵԱԿԱ ԱՆՀԱՆԱՊԱՏԱՅԻՆՈՒՄ ԷՐ ԱՆ, որ ԿՐՈՒՄ ԷՐ ԿԱՊՈՒՄ ԻՐԵՆՅ՝ ԲԱՏԱՐԿՈՂՆԵՐԻ ՀԵՏ: *Ո՛հ գիտե՛ք ինչ էին առանք մեծոքն: Ինչո՞ւ ՉԷին թողնում իրենց ՀԵՊԱՆԱԼ:*

«Որքան օրհնյալ եմ ես»

ՎԵՐՁԻՎԵՐՁՈՒ, ԵՐԵՐՇԱՐԹԻ ՎԱՊ ԱՊԱՎՈՏՅԱՆ՝ ԱԵՊՏԵՄԵՐԻ ԲԱՆԻՆ, ԽՈՒՄԸ ՆՈՐԻՅ՝ ՀԱՎԱՔԿԵՅ՝ ՏԱՐԱԾՇՐՁԱՆԻ ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐԻ ԱԵՂԱԿՈՒՄ: ՓՈՒՐԻՄԱՆ ԳԻՏԵՐ, որ ինչ-որ բան է լինելու, որովհետև մինչև այդ պահին ու ՏՊԱՄԱՐԿԱՆՅ՝ ԱՊԱՆՅԻՆ էին ՊԱՀՈՒՄ: ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐԸ ԳՐԵԹԵ ՈՉԻՆՉ ԶԱՄԱՅ, միայն ԲԱՏԱՐԿԱԼՆԵՐԻՆ ԱՊԱՆՅ՝ ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՉԵՆԱԿՈՒԹՅԱՆԵՐ ՀԱԳՅԻՆԵՅԻՆ և ԲԵՅԻՆ ԴԵՊԻ ՎՅՈՒԴԻ ՎՅՈՒՄ ԿՈՂՈՒՄ ԳՏՆՎՈՂ ԴԱՏԱՐԱՆ: ԳՈՒՆԵ մի բանի բոլոր առև՛ ճառագայթների ՏԱԿ ԳՏՆՎԵԼՈՒ ՓՈՒՐԻՄԱՅԻՆ ԱՆՉԱՓ ՈՐԱԽԱՅՐԵՅ, և ՆԱ ԱՆԳԱՄ մոռնալով աղագալի մասին իր ԱՆՀԱՆԱՊԱՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ:

ՍԵՂԱԿԸ լիքն էր: ԽԱՐԻՆ ներս ՏԱՐԱՆ ու ՆԱՏԵՅԻՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ԿՈՂՈՒՅ՝ ԱՆՀԱԿԱՎԱԾ ՓԱՏԱՐԱՆԻ ԿՈՂԵՐ: ՍԵՂԱԿԻ ՀԱԿԱՊԱԿ ԿՈՂՈՒՄ ՆԱՏԱԾ ՊԵՏԱԿԱՆ ՄԵԴԱԴՐՈՂ ԿՈՂՈՒՄ ԱԿԱՅ՝ ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ ՄԵԴԱԴՐԱՆՔՆԵՐ ՆԵՐԿԱԼԱՅՆԷ՛լ ՏԱՆԱՄԵԿ քրիստոնյաների դեմ: ԵՐԵ ՆԱ ԿԱՐԴՈՒՄ ԷՐ ՀՈՐԻՆԱԿԱԾ ՄԵԴԱԴՐԱՆՔ՝ մի ՅՈՒՅԱԿ, որտեղ մի ՀԱՐՔ ԱՏԵՐ էին ՀԱՐԱԴՐՎԱԾ, ինչպես բուրդի սնունդի ՏԱՃԱՐԻ ԿՈՐԾԱՄԱՆ ՀԵԴԻՆԱԿԱՆԵՐ լինելը, սո՞րբ ԿՈՎԵՐԻՆ մոռնելը և ԱՅԻՆ, ՓՈՒՐԻՄԱՆ ԱԿԱՅ՝ մեծ ՀՈՅՍԵՐ ՓԱՓՓԱԼԵ՛լ:

ՀԱՎԱՆԱԲԱՐ, սա ԱՐԱՆՅ ՏԱՆՁԱՆՔՆԵՐԻ ՎԵՐՁԻՆ ՕՐԱ ԵՐ ԽԵԼԼՈՒ, ՉԷ՝ ՈՐ ԻՐԵՆՅ ՀԱՍՏԱՏ ԿԱՐԴԱՐԱԾՆԵՐՆ: ԴԱՏԱՎՈՐԵ ԴԱՐՏԱՎՈՐ ԵՐ ՏԵՍՆԵԼ, ՈՐ ԱՐԱՆՔ ԱՆՄԵԴ ԵՆ, ՈՐ ԱՅԻ ԱՄԵՆ ՀՈՐԻՆՎԱԾԵ Է:

ՆՐԱՆՅ ԴԱՇՏՊԱՆԸ ԲԱՎԱԿԱՆԻՆ ՀԱՊՈՉԻՓ ՓԱՏԱՐԿՆԵՐ ԵՐ ԲԵՐՈՒՄ, ԲԱՅՅ ՄԵԴԱԴԻՐՈՂ ԿՈՂԱՐ ԿԱՐԾԵԱ ԸՍՏ ԱՆՈՒՄԵԱ ՀԱՐԱԴԻՐՎԱԾ ԱԾԵՆԱՐԻ ԵԼՈՅԺ ՈՒՄԵՆԱՐ: ՍԵ ՏԱԵԾ ԳՐԵԹԵ ՄԵԿ ԱՐՔՈՂՑ ՕՐ, և ԱՐԻԵՆ ԺԱՐԸ ԵՐԵԿՈՅԱՆ ՏԱՍԻՆ ՄՈՏ ԵՐ, ԵՐՔ ԴԱՏԱՎՈՐԸ ՎԵՐՁԱՊԵԱ ԿԱՅԻՉՐԵԾ ԻՐ ՈՐՈՇՈՒՄԸ և ԿԱՐԴԱԾ ԴԱՏԱՎՈՐԸ: ՓՈՒՐԴԻՄԱՆ ԿԱՆԳՆԵԾ, ԵՐՔ ՄՅՈՒՄՆԵՐԻ ԱՆՈՒՄՆԵՐԻ ՀԵՏ ԻՐ ԱՆՈՒՄՆ ԷՂ ԿԱՐԴԱԾԻՆ: ՆՐԱ ՄԱՐԴԱՆՈՎ ԱՐՐՈՒՄ ԱՆՅԱԿ, ԵՐՔ ԴԱՏԱՎՈՐԸ ՀԱՅԱՐԱՐԵԾ, ՈՐ ԻՐԵՆՅ ԵՐԵՔ ՏԱՐԻՎ ԲԱՆՏ ԵՆ ՈՒՂԱՐԿՈՒՄ:

- *ԵՐԵՔ ՏԱՐԻ,* - ՀԱԶԵԾԻՆ ԴԱՏԱՎՈՐԻ ԽՈՒՔԵՐԸ ՓՈՒՐԴԻՄԱՅԻ ԱԿԱՆՁՈՒՄ:

ՓՈՒՐԴԻՄԱՆ ԽՈՍԱՏԱԾԵԼ ԵՐ ՀԱՎԱՏԱՐԻՄ ՄԵԱԼ ԱՍՏՈՒՄ, ՈՐ ԷՂ ՈՐ ՆԱ ԻՐԵՆ ՈՒՂԱՐԿԵՐ՝ ՏԱՆՅ ՀԵՐՈՒ, ԲՈՒԹԱՆՅ ԴՈՒՐԱ, ՓԱՆՍԱՎԱՆՆԵՐԻ ՃԱՐԱՐ: ԲԱՅՅ ԲԱ՛ՆՏ: ՏԱՆՀԻՆԳԱՅԱ ԱԴՁԿԱ ՀԱՄԱՐ ՍԱ ՉԱՓԻՅ ԴՈՒՐԱ ԵՐ: ՆԱ ՓԱԿԵԾ ԱԶԲԵՐՆ ՈՒ ԱՐԻԻՅ ՄԻՐԹԱՐՈՒԹՅՈՒՆ ՓԱՏՐԵԾ ԱՍՎԱԾԱԸՆՉՅԱՆ ԴԱՏԱՊԹՈՂՈՒՄՆԵՐԻ ՄԵԾ, ՈՐՈՒՔ ԱՐԻԵՆ ԱՆԳԻՐ ԵՐ ԱՐԵԼ: ՆԱ ԴԱՏԱԿԵՐԱԾԻԵԾ ԼԵՈՒՆ ԳԱԳԱԹԻՆ ԱՍՏԱԾ ԻՐ ԱՆԿԵՐՏՆԵՐԻՆ ԽՐԱՏՆԵՐ ՏԱՈՂ ՀԻՍՈՒՄԻՆ, և ՄԻ ԱՆԾԱՆՈԹ ԲԱԶՈՒԹՅԱՐ ԼԾԱԵԾ, ԵՐՔ ՄՏԵՐՆ ԵԿԱՆ ԱՅԱ ԲԱՆԵՐ՝ «ՕՐՀԱՂ ԵՆ ԻՄ ԱՆՈՒՄԻ ՀԱՄԱՐ ՀԱՂԾՎՈՂՆԵՐԸ, ԲԱՆԻ ՈՐ ԱՐԱՆՅՈՒՆ Է ԵՐԿՆԵՐ ԹԱԳԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՄԸ»: ՕՐՀԱՂ ԵՆ ՀԱՂԾՎՈՂՆԵՐԸ...: ՕՐՀԱՂ ԵՆ...: ՆԱ ՄԻ ԴԱՇ ԿԱՆԳ ԱՌԱԿ և ՀԱՍԱԾԱԾԱ. «ՕՐՀԱՂ ԵՄ ԵԱ»:²

ԴԺՎԱՐ ԵՐ ԲԱՆՏԱՐԿՈՒԹՅՈՒՄԸ ՕՐՀԱՆԹՅՈՒՄ ՀԱՄԱՐԵԼ: ՓՈՒՐԴԻՄԱՅԻ ՀՈԳԻՆ ՈՒ ՀՈՒՆՉԸ ԱՅԱ ՓԱՏՐԸ ՀՈՒՏ ԸՆԴՈՒՄԵԾԻՆ, ԲԱՅՅ ՄԻՏԵՐ ԴԱՆԴԱԴՈՒՄ ԵՐ: ԲԱՅՅ ՀԵՆՅ ԱՅԱ ԽՈՍԱՏՈՒՄԸ ՀԵՏԱԳԱՅՈՒՄ ԴԱՐԶԱԿ ԲԱՆՏԱՐԿԱԼՆԵՐԻ ԶՈՐՈՒԹՅԱՆ ՀԻՄՔԸ, և ԱՐԱՆՔ ԱՆԵՆԴՀԱՏ ԱՅԱ ԲԱՆԵՐԸ ՄԻԱԲԱՆ ԿՐԿՆՈՒՄ ԵՐՆ:

ՀԻՄԱ ԱՐԱՆՅ ԵՐԿՈՒ-ԵՐԿՈՒ ԶԵՐՆԱՇՊԹԱՆԵՐ ՀԱԳՅՐԻՆ և ԴԱՏԱՍԵԼԱԿԻՅ ԴՈՒՐԱ ՏԱՐԱՆ. ԱՐԱՆՅ ԱՊԱՍԱՊԻՄ ԵՐ և՛ ՄԵԿ ԵՐԿԱՐ ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒԹՅՈՒՄՆ ԶՈՒՄԳԻՐՆԵՐԻ ՄԻԶՈՎ: ԲԱՆՏԸ ԼԵՈՒՆ ԳԱԳԱԹԻՆ ԵՐ՝ ՄԻ ԲԱՆԻ ՄԴՈՆ ԱՅՆ ԿՈՂԱ: ԱՄԵՆ ԱՆԳԱՄ, ԵՐՔ ՓՈՒՐԴԻՄԱՆ ՎԵՐՀԻՇՈՒՄ ԵՐ ԴԱՏԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԸՆԹԱԾԸ, ՆԱ ԱԿԵԼԻ ՈՒ ԱԿԵԼԻ ԵՐ ԱՍՏՈՒ ԶԵՐՔԸ ՏԵՍՆՈՒՄ ԱՅԻ ԱՄԵՆԻ ՄԵԾ: ՆՐԱՆՅ ԱՆՀԻՄԱՆ ՄԵԴԱԴԻՐԵԼ և ԴԱՏԱՊԱՐՏԵԼ ԵՐՆ ԲԱՆՏԱՐԿՈՒԹՅԱՆ ՔՐԻՍՏՈՒՆ ՀԱՎԱՏԱՂՈՒ ՀԱՄԱՐ: ԱՅԱ ԳԻՏԱԿՅՈՒԹՅՈՒՄԸ ՄԻՐԹԱՐՈՒԹՅՈՒՄՆ ԵՐ ՓՈՒՐԴԻՄԱՅԻ ՀԱՄԱՐ, ԲԱՆԻ ՈՐ ՆԱ ՀԻՍՈՒՄԻ ԱՆԿԱՆ ՀԱՄԱՐ ՀԱՂԾՎԱԾ ԽԵԼԵԼՐ ԱՌԱԿԵԼՈՒԹՅՈՒՄՆ ԵՐ ՀԱՄԱՐՈՒՄ: ՆԱԵԼՈՎ ԶՈՒՄԳԻՐՆԵՐԻ ԴԵՄ ՄԱՐՏԱԶՈՂ ԻՐ ԱՆՆԿՈՒՄ ԸՆԿԵՐՆԵՐԻՆ՝ ՆԱ ԱԿԵԼԻ ԲԱՆ ՎԱՏԱԶ ԵՐ, ՈՐ ԻՐԵՆ ԼՎԱ ՄԱՐԴԻԿ ԵՐՆ ՀՐԶԱՊԱՏՈՒՄ:

Առաջոցյան ժնար երեքին տրանք ՀԱՍԱՆ ԲԱՆՏ: Լուսին լոյսիս սերըն
Փորհմանս Կարողանալ Տեսնել Հիսուսայիս Երջալուսող յեօ Պատե և
Հսկանալսն Դարբանսերը, որոնք սարսափելի ճողափն, երբ Պաշտպան Կն
Բռնեթ քրիստոյաների Հատար: Տարածը անույս, ճաշող Տեսը ուներ,
Կարելի էր Կարծել, որ վաղ անշալկութ Կյոսեղ անսան էր եղել, որը անհնա
Ողնջանալ էր: Մինչ տրանք թալլում էին ԲԱՆՏԻ ԲԱԿՈՎ, Փորհմանս մի
Հալանթ ետ գծեթ և Տեսնալ, Թե Ինչոյեմ փնկպեծին Իր տոր ՏԱՆ Կիթևարի
Դարբանսերը:

- ԲԱՐԻ ԳԱՅՈՒՄՏ, ԲԱՐԻ ԳԱՅՈՒՄՏ ԴԺՈՒՔ:

Փորձնալիքն շնորհակալությամբ, թե ովքեր էին իր բանականները: Ինչ շնորհակալություններ էին արձանագրում: Նրանք դաժան էին: Ինքը նրանք դուրս գալիս: Անդամակցող շնորհակալ էին նա լայնորեն արև, մեծ ու լավ մի լավ տեղ գտնվում էր ինքն ինքն: Նա ունեցող էր, բայց շնորհակալ չէինք մեզ էր քննել շնորհ:

Մի քանի ժամվա ընթացքում արևի ճառագայթները ղաճի ճեղքերից լավալանտեռն լերն՝ լոռիլ Տալիս Փոխնաճալին և ևր ընկերներին շննել հրենճ շոքաղաճը։ Մեղալը մեծ զեր, բալճ մարդաճաճ էլ զեր։ Իրենճ հոռոն շինգ ալ բաճաղալալներ էլ Կալին, և յոռաղաճյոռ Կին Իր Տեղն էր գճել՝ Իր հոռոն Իրենճալաճը դեղիլս ոճքերի մոճ։ Ջոհաղաճը, եթե դա Կաղելի էր շոհաղաճ աղաղաճել, Իրենճ ճերԿալաճաճոն էր դրսի ղաճին Կիճ Բեճոնն մի շնաղաճ։ Աղաճի մի ժաղոնաճ յաճաղաճ Կաղ, բալճ աղաճ ոճաղի և Տաղ զրի, ոճ էլ դոռն Կաղ։ Բեճոնն մեճ մի աղճ էր բաճաղն դեղի դոռն, ոռն, Տիրող շոճիճ դաճելիս, երբևէ զեր մաղաղել։ Աղաճիճ եղող գաղաղոնոթյոռն յոթել էր սեղաղը։

ԲԱՆՏԻ ԲԵՏՈՆԵ ՊԱՏԵՐԻ ԿԵՏՈՏԱԿԱԾ ԷԻՆ ԱՆՐԿԻ ՀԵՐՏԵՐՈՎ, ՈՐՈՇՔ ՏԵՊԻ ԷԻՆ ՏԿԷԼ ՏԱՐԻՆԵՐԻ ԿԵՏԻՄ: ՀԱՏԱԿԻ ԱՊՐԱՆ ԷՐ, ԽՈՆԱԿ ՈՒ ԿԵՏՈՏ: ՓՈՐԻԿ ԱՆՐԵՐԱ ՊԱՏՈՒՀԱՆԸ ԲԱՆԱՐԱՅԱԼԱՆԵՐԻՆ ԹՈՒՅԼ ԷՐ ՏԱԽԱ ՏԵԱՆԵԼ ԲԱԿԻ և ԴՐԱ ՀԱԿԱՊԱԿ ԿՈՊԱՌՈՒ ՁՏԱԿՈՂ ՏՊԱՆԱՐԿԱԿԱԾ ԽՈՒՅԸ: ԲԱԿՈՒՄ ԿԱՊՐՁԱԿ ԿԱՐ, ՈՐԻ ԿՐԱ ՀԵՐԹԱՊԱՀՈՒՄ ԷԻՆ ԲԱՆՏԻ ՊԱՀՆՊԱՆԱՆԵՐԸ, ՉՆԱՊԱԾ ՓՈՐԻՄԻԱՆ ԴԵՄ ՈՉ ՄԻ ՀԵՐԹԱՊԱՀԻ ԱՆՏԵՂ ՉԵՐ ՏԵԱԼԷ:

ՏՈՒՂԱԱԿԱՆ ԽՅՈՒ ԻՆՔՆԱՆՇԱՆԱԿԻ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՆ ԷՐ:

- Ինչո՞ւ ես այսեղ, - շարժե՜ք նա՝ նայելով ուրիշ Փոլոնիմայի աջերի մեջ, - դու մի քիչ փոքր ջե՛ն բանտի գնացելու շնորհիվ:

- Չգիտեմ՝ փոքր եմ, թե չէ, - ղեկավարե՜ք Փոլոնիման, - բայ՜ ժամը այսեղ եմ, որովհետև բրիտանացի եմ:

- Բրիտանացի՞, - շարժե՜ք Բրիտան, - Ինչո՞ւ ես ջե՜ք բրիտանյա լինելու շնորհիվ բանտ գնացել: Հիմար լինելը չնայածինքնին ջե:

Բոլորը սպանեցին ծածուկով: Նա ինքն իրեն էլ ներկայացրե՜ք, բայ՜ իր հոսքերի մեջ ջերմություն զգար:

- Ասում եմ՝ սպանողին եմ սողանել, - մոռ՜ցե՜ք նա, - դրա շնորհիվ ստիպված եմ որո՜շ ժամանակ այսեղ լինել, բայ՜ ճակատագիրս պիտե՜մ, եթե պարտքերդ քե՜զ ղեկավարեմ:

Փոլոնիման նկատեց նայում էր այս պտուղ՝ ջնայած Բրիտանայի պոռոտ բաժնի ղեկին էր նրան պարզված լինելու: Փոլոնիման պարզված էր, որ սառն արևելքի ճակատագիր էր ջերմացում ու պարզված էր ստի, ու այդ ղեկին սպանած նա արդյունք էր, որ Աստված իրեն շնորհակալություն տա գնացելու այդ ստի:

Բրիտան պարզված էր իր նկատմամբ, և Փոլոնիման նկատե՜ք, որ նա նկատ էր ղեկավար և նկատված իրեն ուներ, որը նկատվում էր, որ նա արդեն երկար ժամանակ էր այդտեղ գնացում և օգնություն էր ստանալ իր ընկերների պես բարեկամների պոռոտ: Մյուս պոռոտ՝ նորեկները ուղի՜ք ջերմեցին, բայ՜ իրեն՜ք ղեկ ջերմացնեցին: Այդ նկատմամբ նկատված նրանք ղեկավարեցին և մեկտեղ արդյունք՝ ուղեկցող նկատված մեկ օր սպանել արդյունք և ծածուկություն նկատված ուղեկցող: Նոր բանակներին նկատվեցին ղեկներ, և նկատված օր նրանք սպանում էին երկու ջերմացում ուղեկցող՝ ստիպված բոլոր և պարզված: Արդյունքի դեպքում նրանք գոյար էին ղեկ, որիցստի նկատված ղեկավար գնեցին:

Բրիտանացիների ղեկավար շնորհիվ ղեկավար, որ բանտ պարզեց ղեկավարելը որո՜շ ջերմացում նկատվում էր փակստանյան ղեկավարի պարզեց ղեկավարելու: Ստիպվել պարզեցին, փորձել ղեկով մեկ փորձարձ, մեկ ջերմացում ղեկ: Այնպես ղեկավարություն այն էր, ղեկ, որ ջերմացում, և ղեկավարելը բաժնարձակ ջերմացում, երբ դրա պարզեց պար:

Բայ՜ Փոլոնիման մեկտեղ էր, որ գոյար իրեն՜ք նկատված ջերմացում ղեկավարելու և ղեկ, և որ պարզ էին բրիտանացիների մեկտեղ ղեկ և արդյունք՝ ղեկավար բանակների նկատմամբ ղեկավարելու և նրանք

ԿԵԴՏՈՏ ՈՒ ԿՇՈՂ ԵՃՎԻ ԽԱՅԹՈՅՆԵՐԻ: ՓՈԽՐԻՒՄԱՆ ԱՄԵՆԱՇԱՏԸ ՎԱՍԵՆՈՒՄ
ԵՐ ԲԱՆՏԱՊԱՇԻ ԿԵԴՏՈՏ ԱՆՆԱՐԿՆԵՐԻՅ, ՈՐՈՆԸ ԱԿԱՎԵԼ ԷՐՆ ԱՆՄԻՋԱՊԵՍ
ԻՐ ԲԱՆՏՈՒՄ ՀԱՅՏԱԿԵԼՈՒՅ ՀԵՏՈ:

ԱՊԱՋԻՆ ՄԻ ԲԱՆԻ ԱՄԻԱԸ ԶԳԵԼՈՒՅ ՀԵՏՈ ՓՈԽՐԻՒՄԱՆ ԱԿԱՎԵՅ ՄԻ ՔԻՉ
ԲԱԵԼ: ՆԱ ԱՐԱԳ ՀԱՍԿԱՅԱՎ, ԹԵ ԻՆՉՈՒ ԷՐՆ ԱՅՈՒՄ ԲԱՆՏԱՐԿԱՂԱԵՐԸ ԱՐՏԱՔԻՆ
ՊԱՏԻ ԿՈՂԱԸ ՊԱՏԱՐԿ ԹՈՂԵԼ. ԱՅՆՏԵՂ ԱՆՈՒ ԷՐ ՈՒ ԽՈՆԱՎ: ՆՐԱ
ԱՌՈՂՁՈՒԹՅՈՒՆԸ ԶԱՊԱՆ ԱՌՏԵՆԱԼՈՒՄ ՀԵՏ ԱՍՏԻՃԱՆԱՔԱՐ ՎԱՏԱՆՈՒՄ ԷՐ, ԻՍԿ
ՆԱ Ո՛Չ ՏԱՔ ՀԱԳՈՒՄՏ ՈՒՆԵՐ, Ո՛Չ ԷԼ ԱՆԳԱՄ ՎԵՐԱՎԱ: ԴԱՆՊԱՊՈՐԵՆ ՆՐԱ
ԼՎԱՏԵՆԱԿԱՆ ՀԱՅԱՅԵՆԵՐԸ ՓՈԽԱՐԻՆՎՈՒՄ ԷՐՆ ՆԵՐՔԻՆ ՀՈՒՍԱՀԱՏՈՒԹՅԱՆ
ԶԳԱՅՈՂՈՒԹՅԱՆ: ՀԱՍԿԱՆԱԼՈՒ, ԹԵ ԻՆՉ ԷՐ ՏԵՂԻ ՈՒՆԵՆՈՒՄ, ՓՈԽՐԻՒՄԱՆ
ԱՆՀԱՆԳԱՏԱՆՈՒՄ ԷՐ ԻՐ ԽՈՅԵԼԻՈՒԹՅԱՆ Լ ԹՈՒԼԱՅՈՂ ՀԱՎԱՏՔՈՒ: ՆԱ ԿՐԿԻՆ
ԱՏԱՇՈՒՄ ԷՐ, ԹԵ ԱՐՊՈՔ ԱՀԱՎՈՐ ԱՌԱՂ ԷՐ ԳՈՐԾԵԼ: ՄԱՂԻՐԿԻ, ՀԱՂԻՐԵՐ ՏԱՆ
ՆՐԱ ԵՐԱՉՆԵՐԸ ԿՐԿԻՆ ՎԵՐԱՊԱՐԶԵԼ ԷՐՆ՝ ԳԻՇԵՐՆԵՐՆ ԱՎԵԼԻ ԱՆՏԱՆԵԼԻ
ՊԱՐԶՆԵԼՈՒ: ՆԱ ՊԱՏՐԱՍՏ ԷՐ ՀԱՆՁՆԱԵԼ:

ՄԻ ՕՐ ՓՈԽՐԻՒՄԱՆ ԶԱՅԵՐ ԼՍԵՅ ՏՊԱՄԱՐԿԱՆՅ ԲԱՇԽԻՅ, ՈՐՈՆԸ
ՀԱՐՈՒՆԱԿԱՎԵՅԻՆ ԱՊԱՊԱՆԵՐՈՒ:

- ԲՈՆԻՐ ԴՐԱՆ, ՎԵՐՁՈՒ ՏՈՒՐ:

ՏՊԱՄԱՐԿԱՆՅ ԲԱՇԽՈՒՄ ԿՈՒՎԱՆԵՐԻ ԲՈՐԲՈՔՎԵԼԸ ԱՆՍՈՎՈՐ ԲԱՆ ՉԵՐ,
ԲԱՅՅ ԱՅԱ ԱՆԳԱՄ ՓՈԽՐԻՒՄԱՅԻ ՄԱՐԱՆՈՎ ԱՐՍՈՒՄ ԱՆՅԱՎ, ԵՐՔ ՆԱ ԼՍԵՅ:

- ՎԵՐՁՈՒ ՏՎԵ՛Ք, ՄԵՆԱՅ ԲՐԻՍՏՈՂԱՆ Ո՛Չ ԵՐԳՈՒՄ Է, Ո՛Չ ԱՊՈՒԹՈՒՄ:

ՓՈԽՐԻՒՄԱՆ ԳԻՏԵՐ, ՈՐ ԱՊԱՐՆԱԼԻՔՆԵՐՆ ԻՐԱԿԱՆ ԷՐՆ: ՏՈՒԼԱՆԱՆ
ՊԱՏԱԵԼ ԷՐ ՆՐԱՆ, ԹԵ ԻՆՉՊԵՍ ԷՐ ԻՐԵՆՅ ԳԱԼՈՒՅ ԱՊԱՋ ՄԻ ԲԱՆՏԱՐԿԱՂ
ԱՊԱՆԱԵԼ ՏՊԱՄԱՐԿԱՆՅ ԲԱՇԽՈՒՄ: ԻՄԱՆԱԼՈՒ, ՈՐ ԻՐ ԵՂԲԱՂԻՆԵՐԻՅ ՄԵԿՐ
ՄԱՀՎԱՆ ՓՈՐՁԱՆՔԻ ՄԵՋ Է, ՓՈԽՐԻՒՄԱՆ ՊԱՀԱԿԻՆ ԶԱՅՆ ՏՎԵՅ, ԲԱՅՅ ՈՉ ՈՔ
ՉԱՐՁԱԳԱՆՔԵՅ: ՆԱ ՀԵԿԵԿԱԼՈՒ ԿՈՒՉ ԵԿԱՎ ԻՐ ՆԵՐՔՆԱԿԻ ՎՐԱ Լ ԱՊՈՒԹԵՅ:
ԵՎ ԱՊ ՊԱՀԻՆ ՆԱ ՀԱՍԿԱՅԱՎ, ՈՐ ԵՂԲԱՂԻՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ, ՈՎՔԵՐ ՀԱՅՏԱԵԼ
ԷՐՆ ԵՐԿՈՒ ՀԱՂՈՒՐ ՎԱՂԻՐ ՀԱՆՅԱԳՈՐԾՆԵՐԻ ՀԵՏ ՄԻ ԱՆԵԼԱԿՈՒՄ,
ԲԱՆՏԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆԱՆ ԱՎԵԼԻ ԾԱՆՐ ԷՐ, ԲԱՆ ԻՐ ՀԱՄԱՐ: ՆԱ ՏԵԱՆՎ, ԹԵ ՈՐՔԱՆ
ԷՐ ՏԱՐԱԵԼ ԻՐ ԱՆՓԱԿԱՆ ԱՆՁԸ ԽԴՃԱԼՈՒ, ՄԻՆՉ ԱՅՆՏԵՂ՝ ԲԱԿԻ ԱՅՈՒՄ
ԿՈՂԱՌՈՒՄ, ԻՐ ԵՂԲԱՂԻՆԵՐԻՅ ՄԵԿՐ ԱՊԱՆՎՈՒՄ ԷՐ:

«ՄԻՐԵԼԻ ԱՍՏԱՎՁ, - ԱՊՈՒԹԵՅ ՆԱ, - ԽՆԴԻՐՈՒՄ ԵՄ, ՄԻ ԹՈՒՅԼ ՏՈՒՐ, ՈՐ
ՆՐԱՆԸ ՆՐԱՆ ԱՊԱՆԵՆ, ԽՆԴԻՐՈՒՄ ԵՄ, ԹՈՒՅԼ ՉՏԱՄ, ՈՐ ՆԱ ՄԱՀԱՆԱՆ»:

ՀԵՏՈ ՆԱ ՀԵԿԵԿԱՅ, ԲԱՅՅ ԱՅԱ ԱՆԳԱՄ ՈՉ ԹԵ ՄԻՂՆ ԻՐ ՀԱՄԱՐ, ԱՂ ԲՈՂՈՐԻ
ՀԱՄԱՐ:

ԱՇՈՎ ԱՆՈՒՆՈՎ ՄԻ ԵՂԲԱՂԻ ԷՐ ՀԱՐՁԱԿԱՆ ԹԻՐԱԽԸ ՊԱՐԶԵԼ: ՆԱ ԳԼՈՒԽՆ
ԱՉԱՏԵԼ ԷՐ, ԲԱՅՅ ՄԻ ԿԵՐՊ: ՀՈՐԻՀԱԿԱՂ ԻՐԵԼՈՒ ՆՐԱ ԱՊԱՐԻՆՎԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ

և որոշելով իր ուժերի ու հոգիի պահպանումը ուրիշ բաներ դնել և ոչ թե հնարավոր եղանակներ՝ նա սկսեց ուրիշներ փնտրել, որոնցով կարող էր բանտի մյուս կենտրոնում լինել: Նա գիտեր, որ եթե ուշուրի էր գոյատևել երեք տարի և անցնում էր, ապա էլ ինքն-ուր զուգահեռ կարող էր լինել: Նախորդ շաբաթների ընթացքում նա թողնել էր իր փողերը և իր փողերը, այլ իր շնորհիվ ու սիրով, բայց ժամանակակից փողերով իրականացնելով: «Տե՛հ, ծոցի ծոց, թե ինչ կարող եմ անել, - արդյունքում էր նա, - ես անցնում եմ թե՛ ծառայելով լինելով, կա՞ր ծոցի, թե իրականացնելով ինչ-որ բան էն»:

Եվ շատ քիչ ժամանակ նա լինում էր, որ Սոփի ծնողները տեսնում էին իրեն:

Սոփի ծնողների նվերը

«Քեռի» անունով ճանաչված մարդը դարձել էր բանտի մի անփոփոխելի մաս: Նա այնքան ժամանակ էր անցնում երեք և այնքան անցնում էր շաբաթների բանտի տարածքում, որ բոլորը ճանաչված էին, թե նա անցնում էր մի մասն էր, միևնույն ժամանակում կարող էր լինել: Ամեն շաբաթ նա իրենց էր բանտարկելով՝ շաբաթների բանտարկվածներին, թե ինչ կոնկրետ էր, որ նա շաբաթների իրենց լինում էր:

- Բարի լույս, Փոփոխման, - կոչ էր նա անում նրան, - ի՞նչ բերեմ թե՛ ինքն-ուր, թե իրականացնում եմ փողերով իրենց, միևնույն ժամանակում բանտի: Այնուամենայնիվ, ինչո՞ւ ես իրենց փողեր: Ի՞նչ օգուտ, եթե փողերով թե՛ լինում:

Մինչև նա այս խոսքերը կարեր, Փոփոխման գլխում մի միջոց ծագեց:
Ընդհանուր է, ահա թե ինչ կարելի է: Հնարավորություն, բերի՛:

Նա արագ իր փողեր ինչ-որ բանով մեք և կարողացավ իրենց շաբաթում նա անցնում էր ինչ-որ բանով: Նախորդ, թե ինչ-որ բան էր նա ինքն-ուր բանտարկելով լինում էր, Փոփոխման արդյունքում, որ նա գնում էր նա, ինչ ինքն-ուր լինում էր: Քեռին անցնում, թե նա գտնել է, երբ լսեց նա ինչ-որ բան, բայց իրենց իրենց իրենց լինում էր:

- Ինչ-որ բան կարող եմ մերժել նախ անցնել արդյունքում:

Երբ անցնելի ուժ կոչ էր նա կարողացավ, նա փախչում էր իրենց Փոփոխման շաբաթների մեք:

- Ամեն ինչ կարող է, - անցնում է, - բայց ես դեռ կարող եմ, որ դու ինչ-որ բանով ես: Բայց, գիտեմ, մի անհասկանալի, բանտում դեռ իրենց լինում է:

Փոփոխման շնորհակալությամբ ժողոված և ձևադրված շեքսպիրյան սեպտետները: Հենց սպանած Պատրաստությունը ծնունդ էր առնում, մինչև բոլորը նայում էին իրեն: Վերջիվերջո, Չարությունը իրեն շեքսպիրյանությամբ, նրանք մոտենում և շարժվում, թե նա ինչ էր անում, բայց Փոփոխման անսեպտետները շարժվում ու շարժվում էին զորով: Օրվա մեծածառն անում էր անսեպտետ Պատրաստությունը ծնունդ, բայց երբ վերջանում, նա դարձավ մյուսների կողմը և շարժվում:

- Այն ժամանակ էր, երբ նա կային, Աստված արեց իր ինքնին բնական անսեպտետ գոյություն: Մինչև այս անգամ Չարություն, թե Պատրաստություն էր, ու շարժվում էր ինքնին: Ես բնական ինքնին, որ գտնվում էր շարժվում և բնականությամբ, որ կարողանար գտնվել: Իսկ շարժվում էր անսեպտետ Պատրաստություն էր շեքսպիրյան:

Քանի որ ինքնին կարծես՝ մեծածառն անսեպտետ նայում էին նրան: Տոհմային կանխատեսությունը նայում էր նրան՝ շարժվում ծնունդ էր առնում և շարժվում, թե ինչու էր շեքսպիրյան Փոփոխման, ու ինչու անսեպտետ շարժվում էր շեքսպիրյան, նաև բնական:

- Ինչո՞ւ մասին էս խոսում: Կանխատեսություն է, - շեքսպիրյան շարժվում էր:

- Ես միայն ուզում էի բացատրել շեքսպիրյան: Սա կանխատես, սա էս ինքնին է շեքսպիրյան: Դե, ես է՛լ ուզում:

Այդ երեկոյն կանխատես բացատրությունը շարժվում էր ինքնին: Անսեպտետ շարժվում էր ինքնին անսեպտետ ինքնին և ներս ծնունդ: Լույսը անսեպտետ անսեպտետ բացատրություն: Փոփոխման ինքնին էր կանխատեսություն:

Հաջորդ երեկոյն Տոհմային վեր կանխատես ինքնին և գտնվում էր շարժվում Փոփոխման կողմին:

- Ինչո՞ւ անսեպտետ դա մեծ շարժվում, - շարժվում էր՝ անսեպտետ անսեպտետ շեքսպիրյանությամբ շարժվում Փոփոխման նկատմամբ, - մեծ բաց թեքսպիրյան ուրիշ ոչ մի բան չենք անել, և դա թույլ տալով անսեպտետ գոյություն էր: Հասկանալով ինքնին դա օգտագործել թեքսպիրյան, ուրիշ ինչո՞ւ էր մեծ վրա ծնունդ:

Տոհմային շարժվում էր ինքնին Փոփոխման բացատրություն: Նա կարծում էր, որ նա կա՛մ շարժվում էր, կա՛մ էլ շարժվում, և նա ուզում էր ծնունդ, թե որ շարժվում էր ինքնին:

- Տոհմային, - սպանած Փոփոխման՝ ժողոված ինքնին, - երբեք լսել էի Մորթի ծնունդը մասին:

Այս պերյոդի մի արձանագործությունը սկսվեց մեղավոր ձևակերպման մարդասիրտ և դեմազան ակեսարների միջև: Փոլոնիման Տոկլապյին ղարձաեց, թե ինչպէս էր ինքը դեռ երեք տարի առաջ Սոփոյ Օնդային նախօրեին ընդունել Տեր Հիսոխիւն: Մեծաշոգոթայաւ և իւնդակաւորոթայաւ նա շարորդի մի քան ամսաների ընթացքին Տոկլապյին անընդմեջ ղարձաեց էր Քրիստոսի մասին, և անհասկացալորեն այս երկուսը մոտ ընկերներ դարձան: Տոկլապն ինչ-որ պերյո Փոլոնիմային իր մոտին էր շրջեցնում, և նա իրեն ակելի արաւոր էր ջգոն Տոկլապի ընկերակցոթայաւ: Չնայած նա ղարձաեցնում անգամ ջոխեր, թե ինչ էր լինելով արաւորոթ, Փոլոնիման շարձաւ որոշել էր ընթոթայաւ ակնգնել ամեն ինչի դեմ: Նա ջգոն էր իր սկարոթոթոնը, բայց թոյլ ջեր տալին, որ այն իրեն բնաւորոթային պերձներ: Նա ակնգնելով էր մարաւորակերի դեմ, մեծածոր թոյրնելով էր Աստոն, ինչպէս արել էր Մոկսեւը:

Կերջարան

Փոլոնիմային այոյս քրիստոյաների շէտ աշաւ արձակեցին տանջորոս ամս և պեց օր շէտ: Նրանց բնաւորոթային լոյրը շարել էր փախսական ձաւար և պերջիպերջո, ղարձաել արթորջ աւորաւոր: Քրիստոյաների միջաշգային ակոթսեն սկսեց միջնորդել նեղակական ակոթակարոթայան նրանց բայ թոյրնելով շարաւ:

- Մեք գիտեք, որ դոք տանաւ քրիստոյաների ղարձում եք բնաւոր, - բոյորքել էին նրանք Նեղակի թակակարոն, - և նրանցից մեկն ընդամենը երեւա է:

Ակելի ուշ Փոլոնիման ու այոյսները շարական, որ իրենց աշաւ արձակակելն ակելի մեծ օրշոթոթոն էր, քան իրենք ակոթում էին: Բնաւոր իւնդակոթոթոնները մարդի ին նրանց ղարձել լոթ տարի (սա բարեփոխակած ղարձիւն էր ինչ-որ մեկին քրիստոնեոթոթոնը բարոշելով շարաւ):

Իրենց աշաւ արձակակելով անմիջակայէն շէտ, ի ջարմանս ղարձոնակարոնրի, նրանք շարդիոթում ինդիթիւն իրենց նախին բնաւորիցներ շէտ: Բնաւորոթային երրորդ ակոթ շէտ քրիստոյաները սկսել էին օրոթոթոնը սաւակ իրենց ընտանիքների ակոթաներից: Հիւս նրանք իրենց արթորջ ոխեցածոր սկեցին իրենց նախին բնաւորիցներին, Փոլոնիման նրանց նա թոյրեց այն գոնարը, որը շարակել էր շարորդ շարոյ իրարարջոթային շարաւ: Եւ նրանք մեծածորն շրջեցին, որ բնաւորակել էին Քրիստոսի անան շարաւ: Որոշ բնաւորակներ Հիսոխիւն ընդունել էին որոյս իրենց Փրիւշ, և սա իրենց ընթակերեց

ՀԱՎԱՏՔԻ ՄԵՋ ԱՊՈՒՐ ԿԱՆԳԱԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ: ՏԱՆԱԴԵԿ ՔՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐՆ ԷԼ ԻՐԵՆՑ ՀԵՐԹԻՆ ԽՈՍԱՑՅԱՆ ՆՐԱՆՑ ՈՒ ԱՅՈՒՄ ԲԱՆՏԱՐԿԱՎԱԼԵՐԻՆ ՀԻՇԵԼ ԻՐԵՆՑ ԱՊՈԹՔՆԵՐՈՒՄ: ԱԿՆԱՊՈՒ ԷՐ ԱՅՆ ՓԱՍՏԵ, ՈՐ ԱՅՆ ՄԱՐԴԿԱՆՑԻՑ ՄԵԿՆ, ՈՎ ԾԵԾԵԼ ԷԻՆ ԱՇՈԿԻՆ, ԱՊԱՋ ԵԿԱԿ Ա ԱՍԱՅ:

- ՄԻ ՊԱՅՏԱՊ ԵՐԱՅ ԷՐ ՄՏԵԼ ՄԵՐ ԲԱՆՏ, ԲԱՅՑ ՀԻՄԱ ԱՅՆ ՀԵՊԱՆՈՒՄ Է:

ՆԱԽԲԱՆ ՀԵՊԱՆԱԼԻ ՓՈԽՐԱԴԱՆ ՄԻ ՎԵՐՁԻՆ ԱՆԳԱՄ ԳՐԿԵՑ ՏՈՒԼԱՍԱՅԻՆ, ՈՐԸ ՀԻՄԱ ՔՐԻՍՏՈՂԱ ԷՐ (ԱՎԵԼԻ ՈՒՇ ՏՈՒԼԱՍԱՅԻՆ ԲԱՅ ԹՈՂԵՅԻՆ, ԵՐԲ ՄԵԴԱԴԻՐԱՆՔԸ ՆՐԱ ՎՐԱՅԻՑ ՀԱՆՎԵՅ: ՀԻՄԱ ԱՆ ԱԿՏԻՎ ԾԱՊԱՅՈՂ Է ԵԿԵԴԵՅՈՒՄ):

ՄԱՅԱՅԻ ԱՊԱՋԻՆ ԱՆԳԱՄ ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒՄԸ ԿԱՐԴԱՅՈՒՑ Ի ՎԵՐ ՓՈԽՐԱԴԱՆ ՀԻՄԱՆՈՒՄ ԷՐ ՄՈՎԱԵՍՈՎ: ՆԱ ՎՏԱՐՎԵՅ ԻՐ ԵՐԿՐԻՅ, Ա ՉՆԱՅԾ ՈՐ ԱՆԳԱՄ ՏԿԱՐՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒՆԵՐ ԽՈՍԱԵԼՈՒ ՄԵՋ, ԱՍՏՎԱԾ ՆՐԱՆ ՉԱՐԱՆԱՀՐԱՇ ԿԵՐՊՈՎ ՕԳՏԱԳՈՐԾԵՅ: ՆՈՒՅՆ ՁԱՌՎ ՓՈԽՐԱԴԱՆ, ՈՐ ԻՐԵՆ ՀԱՄԱՊԱՏԱՍԽԱՆ ՉԷՐ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ՏԱՐԻՔԻ ՊԱՏՃԱՊՈՎ, ՀԻՄԱ ԿԱՐԾԵԱ ՀԱՆՐԱՀԱՅՏ ԷՐ ԴԱՐՁԵԼ ՆԵՊԱԼՈՒՄ: ՆՐԱՆ ՀԱՃԱԽ ՀՐԱՎԻՐՈՒՄ ԵՆ ԻՐ ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ ՏԱԼՈՒ ՓԱԽԱՏԱԿԱՆՆԵՐԻ ՃԱՐՔԱՐԻ ՇՐՋԱԿԱ ԵԿԵԴԵՅԻՆԵՐՈՒՄ, ՈՐՏԵԴ ԱՆ ԴԵՊ ԱՊՐՈՒՄ Է ՄԱՅԱՅԻ, ՄԻՎԱՅԻ Ա ՉԱՐԱԴԿԱՆԵՐԻ ՀԵՏ ՄԻԱՍԻՆ:

ՆՐԱ ԱՊՈԹՔՆ Է, ՈՐ ՄԵԿ ՕՐ ՎԵՐԱԴԱՊՆԱ ՀԱՅՐԵՆԻՔ՝ ԲՈՒԹԱՆ, ՏԵՍՆԻ ԱՊՐԱ ՈՒ ԲԱՐՈՉԻ ԱՎԵՏԱՐԱՆԸ:

Ահդա

Ձայն

ձայնագրերկների համար

*Ռուսաստան,
1968 թվական, հուլիս*

Նա շրջապատեց դասադասադաս: Ահդա Միտայլովանա Սպիրիդուկովային ղեկավարեց ղեկը ջեր, մանկանդ մեկը, որին նշանակելով էր խորհրդային պաշտպանությունը: Նա ինքն էր ուշուհ ղեկավարել իրեն և իր գործը ներկայացնել դասարանում: Նստած խորհրդային դասարանում՝ մեղադրվել անոռն, նա անհամբեր նայում էր իրեն անհամբերաբար շրջապատի «շոր»՝ Լենինի դիմանկարին:

Մեղադրող պոռն դեմ էր այդ մեքեն: Նա ջեր ուշուհ, որ մեղադրվել ինքն իրեն ղեկավարել. դա անհամբեր նայում էր շրջապատի շրջապատի: Նա ղեկավարել էր, որ մեղադրվել որոշ ժամանակ էր անհամբերաբար շրջապատի: Ինչպե՞ս պարզ էր բերանակա մեղադրանքի ղեկավարել:

Վերջիններս, դասավորում բնականաբար Ահդային, և նրա դասադասադաս ղեկավարելով՝ Ահդային ղեկավարելով ղեկավարելով իր գործի և իր ղեկավարելով: Ահդան անհամբեր նայում էր, որ ղեկավարել էր դասարանում, և ոչ էլ անհամբեր նայում էր, որ մեղադրվում էր բնականաբար ղեկավարելով ղեկավարելով: Եթե անհամբեր դասավորում նրան մեղադրում անհամբեր և ուղարկել ուղարկել անհամբերաբար պետքում, դա՛ էլ Ահդայի ղեկավար անհամբեր նայում էր իրեն: Բոլորովին, նա անհամբերաբար պետքում էր այս անհամբեր անհամբեր: Միայն ղեկավարությունն այն էր, որ այս անհամբեր նա ջեր ուշուհ անհամբերությունն պոռնից նշանակաբար ղեկավարելով դասադասադաս: Սա անհամբեր նայում էր, որ նա պարզ էր ինքն իր ղեկավար ղեկավարել՝ պարզապես անհամբեր այն անհամբեր, ինչ պետքական անհամբեր ղեկավարությունների մեծ մասը այս անհամբեր:

Շրջապատի մեղադրանքներ պային, և դասավորում անհամբեր մեղադրանքներ պարզում էր բարձր, անհամբեր ղեկավարել, որից անհամբեր անհամբեր էր անհամբերում: Ահդան մեղադրվում էր անհամբեր գրանցման Լենինգրադում:

ՍՈԼՏՈՆ ԸՆԴՈՒՄ ՃՇՄԱՐՍՈՒԹՅԱՆ

Այնուհետ, ինչպիսիք անբողջ մեղադրանքներ Հիմնված էր մեկ բանի վրա, այդպես էլ Արդարի հեղափոխությունը հայտնվեց Հիմնված մեկ բանի վրա: Ես երևի դեղորով այդ բանը *ճշմարտություն* էր: Եթե այն հեղեպահությունը, որն ինքը արածով էր, ճշմարտություն էր, ապա իրեն ջերմ կարող մեղադրել սույն լուրեր արածովն էր: Ես եւ Պատմագետներ էր աղաչվում, որ իր կողմից Հասկացված ողջ հեղեպահությունը բաժանված ճշմարտություն էր: Մինչև անգամներ էին իր դեմ անդամներ գործի մեղադրանքները, Արդար Հասկացված, թե որքան մեծ էր եղել Հսկողությունը իր վրա: Նրանք գիտեն օրինոր Զարմանի՝ գեղեցկուհի շահագործող մասին, որը եղել էր երկուս Արդարից հեղեպահությունը վերջնական Համար: Նրանք գիտեն, թե երբ և որտեղ էին այս երկուսը Հանդիման: Նա բռնագրավել էին օրինոր Զարմանի անասանքներ, որտեղ Հրդեհներ կային իրենց Հանդիմանությունների մասին: Դասավորուն անգամ Հեղեպահուն տոնով թվարկված Հրաժարականների բոլոր անուհիները, որոնք Արդար փոխանակել էր օրինոր Զարմանին:

Այս բաներն ասելով՝ դԱՏԱԿՈՐԸ ԱՉԲԵՐԸ ԲԱՐՁՐԱՇՐԵՃ ԹՈՅԵՐԻՉ՝ ՄԻ
ՀԱՅՁԲ ՆԵՏԵՂՈՒ ՄԵԿԱԴՐՅԱԼԻ ՎՐԱ՝ ՀԱԽՁԱԿԱՆ ԺՊԻՏԸ ԴԵՄԲԻՆ:

Նրանք գիտեին Դավիթի՝ յեւ այլ ըրիստոյա ընկերոջ մասին, և «Փրկողայն աշտարար» անսագրի մասին, որի մի օրինակը Արդան ողորկել էր տրան: Նրանք գիտեին, որ Արդան գնաձել էր յեւ ուրիշ

վայր՝ բրոջ շեն շահդիդեյի, ում ամսագրեր էր փոխանցել, որոնք էլ ևս էին ուժ բաժանել էին ընդհանրապես եկեղեցիների թրիստոյաներին: Կարծես ուսուցանողությունը ճանաչում էր բոլորին, ում շեն էրը երբևէ շահդիդեյ էր, և թղթի ամեն մի կտոր, որ փոխանցել էր:

Արդային մեկ շաբաթ էր շենքերում՝ ի՞նչ այլ տեղեկություն էին տրանք բաժանված, և դրա արդյունքում ո՞ր թրիստոյա բանարայվներն էին կոչվում էլ անվան մանած:

Դաճկությունը շարունակում էր կարգավ, և անընդհանր շոթերով շահում էր մեկնույն արձանագրությունը: Ըստ մեղադրանքի՝ Արդան Տարածել էր «խորհրդային շենությունն ու շահարկարկան կարգը անարգող սովալ տեղեկատվություն»:

Կատարյալ հանգստություն

Արդան լուռ ու մեղա շահած էր մեղադրյալի անարարակատ փայտա լառում: Նախքան կոչ ևս մեծում էր, թե միգրանտ կանգնեցանք կամ կալարյանք, բայց դրա փոխարեն ևս ջգում էր կանարյալ շահագրություն և Թրիստոյա ներկայությունը սեղանում: Հիստիան ասել էր Իր շենտորդներին ջանքանքանքան, երբ կանգնեին թագավորների ու դաճկությունների անքան, և ևս ջեր անգնեցանք:

Դաճկությունը ասած, որ ուսուցանողական շենքերությունը ժամանակ տրան շահաքանքելու ինքն իրեն մեղադր ջեր ճանաչել, ջանքած խոստովանել էր, որ թրիստոյանքան կոչներ էր ուղարկել և ասած: Ուսուցանողություն ասում էր, որ տրա ուղարկած և ասած փանաթների կրկնորդները գնեցել էին իր բնակարանում, և սա իրենք բոլոր մեղադրանքներ շահում էր: Նա ասել էր ուսուցանողականը, որ կոչները ոչ թե սոփա տեղեկատվություն էին ուղարկվում, այլ ուղարկում «շահ տրանքանքանքան արձանություն էին եկեղեցիում գեղանք մեր երկրում»:

Վերջապես դաճկությունը ևս արեց մեղադրանքն ընթերցել: Նախկին ուղարկ Արդայի անքերի մեջ՝ ևս շահում:

- Մեղադրյալ, շահանքում եք ջեր շահդիդ ներկայանալ մեղադրանքը:
- Նա տոյնում ևս շահ ուղարկ դաճկություն անքերի մեջ:
- Այո՛:
- Դուք ջեջ մեղադր ճանաչում եք:
- Ո՛չ, - շահում Արդայի ասած ու շահում ջանք:

Դաճկությունը ևս շահ իր նշումներին, շեն շահարարեց, որ դաճկությունությունը սկսված է: Անքան կան շենք ինքն՝ Արդան էր:

ՏԱՆԻՆԵՆ ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՍԱԿՈՒՄ ԱՐԴԱՆ ՏԵՊԱՓՈԽԿԵՑ ԼԵՆԻՆԳՐԱԴ (ՀԻՄ՝ ՍԱՆԿՏ ՊԵՏԵՐԲՈՐԳ): ՆՐԱ ԵՊԲՂԻ ՎԻԿՏՈՐԵ, ՈՐ ԻՐԵՆԻՑ ՄԵԾ ԷՐ ՀԻՆԳ ՏԱՐԻՎ, ՎԵՐՁԱՅԻՆԷԼ ԷՐ ԾՈՎԱԴԻՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆ և ՀԱՍՏԱՏԱԿԷԼ ԿՆՏԵՂ, ՈՒՍԻՒ ԱՐԴԱՆ ևս ՏԵՊԱՓՈԽԿԵՑ ԼԵՆԻՆԳՐԱԴ՝ ԵՊՐՈՐԸ ՄՈՏ ԻՐԵՆԻՈՒ ՀԱՄԱՐ:

Մի օր խոսակցողայն մեջ արուի թեման առաջ եկավ: Արդան ասա:

- Ես զգիտեմ՝ Ասպառ ԿԱ՛, թե՛ ոչ:

Նրան ջարտաժրեժ եղբոր պսառ Պասախանը:

- Քեժ Ի՛նչ եղավ, - շարժրեժ նա, - ես երբեք դրանում ԿԱՍԿԱՉ ջե՛ս ունեժել: Ես պսա՛հ եմ, որ Ասպառ ԿԱ:

Արդան ծանկանում էր ունեւալ եղբոր պսառողոյում, բայժ Իրեն Կառժոյժ էր Պեք:

Խոսակցողոյումիժ մի քանի օր շեսո Արդան անժանում էր մի շին գրաւանումիժ մոտոյ, և շիժեժ, որ լսել էր, թե երբեմն Կարեդ Ասպառաշոյնջ էին Կաճառում: Նա Իրեն նեժեժ Խանոհ և Ասպառաշոյնջ ուժեժ: Վաճառողն ասա, որ Իրենք շաժԿարդեդ էին Ասպառաշոյնջ ունեւում, և Կար Պաշին նա ոժիւնջ ջեր Կարող առաջարկել: Արդան շրժԿեժ և դուրս եկավ, բայժ դրում մեկ ուրիժ Կաճառակն նրան մոժեժԿ և առաջարկեժ նրան ՏԱՆԿԻՆԳ ըոբլիոյ Աոր ԿՏԿԱՐԱՆ Կաճառել:

Դա գրեթե նրա ունեւաժ ողջ գոհաւուն էր, բայժ նա դա մեժ ուրաւողայնք ՏԿեժ գրի դիմաժ: Արդայի եղբայր Պարժաղան ծաժԿաժ էր գնումոյ, շաժԿարդեդ ուրԿԵՏԱ գիրքը նրա ջեղքն ընԿԱ Կն Պաշին, երբ դա նրան անեւաճան էր Պեք: ԲԺԵԿԱՆԵՐ եղբոր մոժ քաժԿեդ էին շԱՅՏԱՔԵՐԵԼ և շԱՅԱՐԱՐԵԼ, որ դա մաշաժո է: Եղբայրն Արդային Խնդրեժ գնալ Կողոթի ՏՈՒ և ՏեղեԿաժնել նրա ԿնՏեդի ընԿերներին Իր ԿիճԿի մաւին:

Արդան Կաճարեժ եղբոր Խնդրանքը, և ընԿերները Պարբերաւոր Կաժելում էին ՎիԿՏՈՐԻ՛ նրան քաժԿելելո և նրա շաժար Կողոթելո շաժար: Արդային ջարտաժանում էր, թե եղբոր շոգին ուրքան էր աշոուժանում նրա մարմնի ՏԿԱՐԱՆԱԼՈՒՆ շես շաժընաժ: Նա ջարտանում էր եղբոր շաԿաժքի Կրա, Ինքն էլ էր ուժում նոյն պսառողոյումն ու շաԿաժքը ունեւալ: Եղբայրը մաշԿաճն էր մոժեւում ոժ թե Կաւոյ Կաժ ՏԱԳՆԱՊՈԿ, Կլ Իր շաԿիՏեւԿԱՆ Կյանքի Խորը գիՏԿԿժոնոյ:

Աւտոռոշոնիժ ջորս անի անժ ՎիԿՏՈՐԻ մաշԿաժ: Կանգնաժ եղբոր անԿողնո Կողքին՝ Արդան շաԿանում էր, որ Իր երԿարային Կյանքի Կերժին ԿայրԿյաններին եղբոր ծանԿողոյումն ոժ թե «մաւա քարոյ», Կլ «ժՏեւողոյում» անելն էր:

Արդան նոյն պսառողոյումն էր ուժում, նոյն շաժոժումքը: ՎիԿՏՈՐԻ և՛ Կյանքը, և՛ մաշը նրա շաժ շարժերին էր Պասախանել: ԻսԿ դեժ ջղաճաւանԿաժ շարժերը նա քնաւրԿում էր ՎիԿՏՈՐԻ ընԿերներ շես: Վերժաղան, նա շաճաճ ուրիժեժ, որ Պեք է շեսն Բրիւսոսին:

Սա մի որոշում էր, որը երիտասարդ աղջկան դեռ չափ
դժարությամբ հասցրել էր անգնեցնելու, բայց նա զեր բնորոշելով, ոչ
էլ ջղջղելով էր:

Գրականության փոխանակում

- Դուք ծանկանդ էիք Ձեր դեմ մեղադրանքներ մատնում, որովհետև
բաժանելի դասարանին, - Հարձրե՛ք դասավորե՛ք:

- Այո՛, ծանկանդ եմ, - յուսահատե՛ք Արդան՝ իմանալով, որ Հենձ
իմ ցանկությամբ էր Հարձրե՛քը ընտրել: Այս դասավորության մեջ նա լինելով
էր և՛ իրեն մեղադրող Կոդա, և՛ դասավոր, և՛ երդվյալ անհավատ:

- Ես ընդունում եմ գրականություն բաժանելու փաստը, ինչպես
նշանակում էր մեղադրանքի մեջ, և ընդունում եմ, որ այն բաժանել էմ
մեղադրանքում նշանակում մարդկանց:

*«Նա ընդունում է փաստը: Հավանաբար դասավորություն
անելի պարզ պատճառով, բայց պարզում էր: Անելի լավ պարզում էր
փաստաբանի լուրջ»*, - Պետք է որ մտնում իմ իրեն անքան մեղադրողը:

Դասավորի յուսահատ Արդան թվե՛ք այն բոլոր մարդկանց, ով
գրականություն էր փոխանակել: Նա սպասե՛ր այն փաստը, որ մեղադրանքի
մեջ մի այնպիսի անհավատ էր անսպասելի, այն դեպքում, երբ այնպիսի
երեք էլ էր իրենից ներկայացնում: Բայց նա ընդունում էր այն փաստը,
որ այնպիսի փոխանակել էր մարդկանց, այդ թվում՝ նաև
օտարերկրացիներ:

- Մնացած անհատներն ինչ մեղադրանքի մեջ մտնում է, - Հարձրե՛ք դասավորե՛ք,
երբ Արդան պարզաբար:

- Այո՛, - յուսահատե՛ք նա, - բոլոր փաստերն իմ գրականություն
բաժանելու մասին մտնում են, բայց գրականության մեջ զուգ «Խորհրդային
դասականություն ու լատինական պարզ անհատի ստեղծագործություն»,
Հենաբար, 19011 Հոգևորական Համալսարանի Հանձնաժողովության մասին
հոգևոր լինել անհատ զի պարզ: Ելնելով այն փաստի, որ գրականության
բաժանումը իմենի Հանձնաժողովություն զե, ես ինչ մեղավոր զեմ
մտնում:

Նրա Հայաստանի Հանրապետության անհատական փոխանակում
դասավորում Հարձրե՛ք չպարզե՛ր օրինորի Զարմառի մասին, ով Արդան
այնպիսի էր փոխանակել, այդ թվում՝ երկու քրիստոնյաների դասավորության
անհատականությունների զեմագրերը: Արդան Հրաժարե՛ք անել, թե որտեղ
էր Հանրապետության օրինորի Զարմառին՝ դա անհատական «անհատական Հարձ»:

Լսելով, թե ինչո՞ւ է Արդան ներկայանում իր գործը, մեղադրող պողոտ չստանալ, որ թերագնաչեսել էր Արդայի ղարաւսաւո՞ւոյուն դասաւորո՞ւոյուն:

Արդան առնա՞ ճարաւելոյ մանաւանո՞ւոյուններն էր ներկայանում: Նա և օրո՞րոյ Զարաւարը ընդհանոյ ընկեր ունէր Շաւրիայուն, որը և զաւակերաւել էր իրեն՞ շարիոյուն: Օրո՞րոյ Զարաւարը շարուն Նոր Կանաւաններ էր բերել, որոնք Արդան օրագրել էր բաժանել ընդհանաւա եկեղեւոյուն, մանաւ որ ուսերանո՞ւոյուն բոնագրաւեա՞ դրաւ: 'Դրա փոխարեն Արդան տրան Տաւել էր գրաւանո՞ւոյուն, ալի թաւուն՝ որո՞ւ լանակներ և դասաւորո՞ւոյուններ լաւանագրո՞ւոյուններ Ձեռագրեր, որոյունա՞ լա դրաւ իր շես Տաներ Սլաւոնակաւ մարալին, որոնք դրաւ Տաւելոյուն էին և Տարաւելոյուն աւորոյաւ աւարաւոյուն մեկ:

- Ինչո՞ւ Զարաւարին Տաւալք «Փրաւոյուն աւարար» և «Երաւարաւան թոնո՞ւոյուն» օրոնակները,¹ ինչո՞ւ էն Մոսաւալի, Ռաւանի դասաւորո՞ւոյուններ լաւանագրո՞ւոյուններ, խորաւ և Մանաւաւոյուն լանակներ, - բարակաւ շարաւեա՞ դասաւոր:

- Որոյունա՞ լա զարոյունաւ զարաւալ դրաւ և ղարակերանոյուն ունէր, թե ինչո՞ւ էն մեր եկեղեւոյուն զանքը, - ղարանաւանեա՞ Արդան, - «Փրաւոյուն աւարար» իմ սորելի աւագորն է, իսկ «Երաւարաւան թոնո՞ւոյուն» շաւ լաւ է ներկայանում մեր եկեղեւոյուն զանքը: Հեսաւանո՞ւոյուններն ու դասաւորո՞ւոյուններն ալան սոպորաւան են դարաւել մեր եկեղեւոյուն զանքի շաւար, որ եթե ունոյուն էն իմանալ Ռոնանաներ եկեղեւոյուններ մանին, ունք է իմանաւ լան դասաւորո՞ւոյուններ մանին:

Աւելին, տրան շաւար, ուրեր որոնոյուն էին շեսաւել Քրիստոսին, դասաւորո՞ւոյուններ դաւանոյուն էին տրան զանքի աւագան ման խորաւալին Մոնոյունոյուն: Զարաւալոյունները, թեթը, բանարաւոյուն Քրիստոսին շեսաւելոյուն գրն էն աւան, և ընդհանաւա եկեղեւոյուններ աւագորն ընդոնոյուն ու շարաւաւոյուն էին ալի փաւսը:

Դասաւորը ջեր շաւանոյուն, որ Արդան աւան գաղան Տեղեկաւոյուն զաւանքի աւագին շարիոյուն զանք:

- Հաւանաւալների դեղոյուն ընկերո՞ւոյուն շաւ ղարաւ շարաւանոյուն, - փորաւեա՞ բաւարել Արդան, - էն զարոյուն էն գաւալ օսար ընդքը, շարիոյուն շաւանաւալների, որոնա՞ լանակներն ջեմ ճանաւել, և շաւ զարաւ ջանանակաւանոյուն ընկերաւալ տրան շես: Հաւանաւալները մի մեծ ընաներ են, և մե՞ շեսաւորոյուն է աւան ինչ մեկս մոնար մանին:

Մեղադրող պողոտ սպսեժ շարժեր քալ դասպաորի շէտ միջմանակ՝ շարժանելով Արդայի գրքոյիս մեջ եղած բոլոր օճարերպութիւների շանժեների մասին: Նա բոլորի՛ն էր գրել:

- Նրանժիժ ոմանժ, - Պատասխանեժ Արդան:

Քիջ շէտն անելնժրեժ:

- Ես խորհրդային Միոհայն ոջ մի օրեմ ջգիտեմ, որ արգելի օճարերպա ընկերներ շէտ նմանակորոհոյմ:

Դատարոհոյանը ներկա շանժանժայլներիժ մի ընտիմ ժղատժին, միջ մեղադրող պողոտ մի սոր շայնժբ գժեժ Արդայի պողոտ: Շէտն նա սպսեժ անդալ գրքոյիս միջ բոլոր անոհները:

Հատուկ նախանժավորութիւնս ավետարանի համար

Արդան շոգևոր պանը ջեր սպսել որդես խորհրդային եպեղեժոն անջանարտիս լրագրող: Երբ նա ընդոհեժ Քրիստոսին, նա գեղեժիս ընանմեկայն երիտաւոր օրիորդ էր՝ անջաք ոգևորակժ իր նոր լրագրոյն Ընկերոջոյ և Նրա մասին բոլորին Պատելոյ մեժ ժանկոհոյմ:

Նա անանժրեժ իր որոշումը, երբ մեժ արթնոհոյմն էր սպստմ խորհրդային Միոհայն մարտակա նեպեժոն: «Որոշ ժանանակ շանանը շէտ էր ջարգանում, - անելի ուշ Պեթ է աներ նա, - ու շանակորժ արթնոհոյմն սպսգեժ: Այն, ինջ տեսնում էի, Պարջաղես շրաբ էր: Տեսնում էի, թե ինջղես էին շոգևորաղես մանժանժները նորիժ պերանկանանում, և նրանը, ոգբեր Տկար էին թպում, մեժանեժ գորժեր էին սպսում անել: Ու ես շանակա խոնարշոհոյն ու շամբերոհոյն ջորոհոյմը, եպեղեժոյ Պայբարի ութը: Այս արթնոհոյմն իմ շոգոհն էլ նորոգոհոյմն բերեժ, և այդ ժանանակիժ սպսաժ ես ջեր անորդ ջեղբերս ժայնժ նսել:»

Վրկտորի արոթբի Տան իր նոր ընկերները նրան ընջանելոն էին անկել: Նա երկար ժանանակ շեսնում էր, թե ինջղես էին Տղագրպում թոռիժիկներն ու անեսարանջակա երկտղները, որոնը անջ էին անում մարդանժ «Պաշարելոյ և շանանալոյ բարի լորիս»: Նրանը բաժիկներն ու թոռիժիկները դնում էին փոսարկոյերի մեջ, որը մեժ անմոյ էր բարժրանել Լենինգրադում, և որին անգամ անդադարժել էր մանողը:

Իր բրիտոնեակա պանը անջին ըայլերիժ սպսաժ Արդան անանելի նանանանկորոհոյմն ուներ իր շանանը այլ մարդանժ շէտ բաժնեկաժլոյ

ԲԱՅԻԿԱՆԵՐՈՒ զՐԵԹԵ ՎԵՐՁՋՈՒՄԷԼ ԷՐԱ, ԵՐՔ ՄԻ ՈՒԺԵՂ ՁԵՈՔ ԲՈՆԵԾ
ԱՐԴԱՐԻ ԹԱՐ:

- Սա ի՞նչ է, - բաժիկն Արդայի թափ տեսնելով շարժվեց բարկաձած ժեստով մարդը:

- Ամառույթ բաժիկ, - ղապառախեց նա՝ փորձելով աջացել թևեր: Նա շատ փոքր էր երևում այդ գիծերի մարդու պոչին և նրա ուժը պարող էր ջգով թևի վրա: Մարդը սկսեց շոտվել նայել՝ պնդելով ապացուցում պնդեց նույնպես:

- Սա մեծ կյանքի ղեկ է, - ասեց նա սեղմված աչքերի տակ: Նա Արդային բաժնի տեղում, մեծ նստիկներ բռնեց նրա մոտ թևի ու բաժնի դեմքի մեջքեր:

Գալիլիի գաղտնիք

Դե Արդայի առաջին ստիպողական կայանում էր նստիկներ: Նրան մի բան ժամ ղապառախեց, շատ առաջ կայանում, բայց նախքան այդ նրա առաջին գործը կայանում՝ կայանում կայանում առաջին Արդայի «բաժնիկներով կայանում» մասին: Արդայի շատերն ասեցին ղապառախեց նրա շարժվելը՝ շարժվելով, թե որքան պատշաճ էր իրեն ջգով: Ասեցին նա շատ էր, ու նա գիտեր, որ ջգով է ոչ մեկին պատշաճ: Նրան միայն մեկ բան էր շատերին՝ այս նստիկներ երբևէ որևէ մեկը ղապառախ էր Բրիտանիայի մոտ մասին:

Նստիկներում էր միջանկյալ մասնակցություն Արդայի գործունեություն ու շարժվելու ղապառախություն: Իրականում շատերին շատ նրա առաջին շոտում էր նա ղապառախ, երբ այսպես կոչված «բաժնիկների ղապառախ» լսեց նրա գործը: Արդայի ղապառախ էր առաջին՝ այն երբ «բաժնիկների» դեմք, ուրբեք ղեկ է ուրբեք նրա բաժնի: «Մեղադրություններ»՝ ղապառախ ղապառախ մարդիկ, պայանում էին ղապառախ նրա դեմ: Նրանք մեկն առաջին ասեցին:

- Ես ղեկ՝ ուրբեք նրա ղապառախ ղապառախ: Ես ղեկ՝ ուրբեք նրա երբևէ պայան ղապառախ:

Մեկ այլ պայան ղապառախ՝ Վիստոր մեղառեց էր, բան որ մարդկաներ նրան ղապառախ ղապառախ ղապառախ ղապառախ (շարժվելու բան Արդայի կարծիքով, բան որ Վիստոր մեղառեց էր ղապառախ ղապառախ): Բոլոր ղապառախ ղապառախ ղապառախ ղապառախ Արդայի ղապառախ. ղապառախ ղապառախ էին բաժնիկներ բաժնիկներ մեղ, ուրբեք ղապառախ ղապառախ ղապառախ ղապառախ: Արդայի փորձեց բաժնիկներ, ղապառախ ղապառախ ղապառախ, առաջին Վիստորի կարծիքով փորձեց ղապառախ, բայց գործը ղապառախ նրան ղապառախ ղապառախ ղապառախ ղապառախ:

ԴԱՏԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԸՆԹԱՅԻՆ ՇԵՏՆՈՂՆԵՐԸ ԴԱՏԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՎԵՐՁՈՒՄ ԱՐԴԵՆ ՊԱՀԱՆՁՈՒՄ ԵՒՆ, ՈՐ ԱՐԴԱՅԻ ԳՈՐԾՆ ՈՐԱՐԿԵՐՆ ԳԵՐԱԳՈՒՅՆ ԴԱՏԱՐԱՆ, ՈՐՏԵՂ ԱՎԵԼԻ ԽԻՍ ՊԱՏԻԺ ԿԱՐՈՂ ԵՒՆ ՏԱԼ ԱՐԱՆ:

- ԳԵՐԱԳՈՒՅՆ ԴԱՏԱՐԱՆ՝, ԳԵՐԱԳՈՒՅՆ ԴԱՏԱՐԱՆ՝, - ԳՈՐԾՈՒՄ ԵՐ ԱՐԲՈՒՐ:

ԱՐԴԱՆ ՉԱՐԱՆՈՒՄ ԵՐ, ԹԵ ԻՆՉՊԵՍ ԵՒՆ ԱՐ ԲԱՆԻ ԲԱՅԻԿՆԵՐԸ ԿՊԲԱՆ ԱԵՑ ԱՏԵԼՈՒԹՅՈՒՆ ԱՌԱՋԱՅԻՆ ԱՐԴԻԿԱՆՑ ԱՐՏԵՐՈՒՄ:

ԵՐԵՐ ՊԱՇՏՈՒՄՆԵՐԻ ՈՐՈՇԱՄԱՐ ԱՐԴԱՆ ՉՐԿԱՅՑ ՀԱՆՐԱԿԱՅԱՐԱՆԻ ՕԹԱՆԱԻԺ Լ ԿՏԱՐԿԱՅՑ ԱՇԽԱՏԱՆԵՐԺ: ՎԿԱՆԵՐԻ ԿԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻԺ ՇԵՏՆ ԵՐԿԱՆԵՐՆ ԿՆ ԿԱՐԾԻՔԵՐՆ ՉԵՐՆ, ԹԵ ԴԱՏԱՐԱՆԸ ԽԻՍ ՈՐՈՇՈՒՄ ԵՐ ԿԱՅԱՅԻՆԵԼ: ՆՐԱՆԸ ՈՏՔԻ ԿԱՆԳԱՆԵՅԻՆ Լ ԱԿԱՆԵՅԻՆ ԴՈՓԵԼ ՈՏՔԵՐՈՎ՝ ՊԱՀԱՆՁԵԼՈՎ ԱՎԵԼԻ ԾԱՆՐ ԴԱՏԱԿՈՐ: ԻՐ ԱԵՓԱԿԱՆ ԱՊԱՀՈՎՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ ԱՐԴԱՅԻՆ ԱՏԻՊԱՅՑ ԵՂԱՆ ՈՍՏԻԿԱՆՆԵՐԻ ՈՐԴԵԿՅՈՒԹՅԱՄ ՇԵՆԵՐԺ ԴՈՐԱ ՈՐԴԵԿՅՈՒՆ:

ԴԱՏԱՐԱՆԻ ՈՐՈՇՈՒՄԸ ԵՐԿԱՐ ԱՐԻԱՆԵՐ Ի ԿԱՏԱՐ ՉԱՅԿԵՑ ՈՍՏԻԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԱՎԵԼԻ ՇԱՏ ԺԱՄԱՆԱԿ ՏԱԼՈՒ ՀԱՄԱՐ, ՈՐ ԱՊԱՅՈՒՅՑՆԵՐ ԳՏԱԵՐՆ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴ ԸՐԻԱՏՈՒԱՅԻ ԴԵՄ՝ ԱՊԱՅՈՒՅՑՆԵՐ ՈՉ ԹԵ ԸՐԵԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՐՈՒԹՅԱՆ ՃԱՆԻՆ, ԿՂ ԱՐԱ ԸՐԻԱՏՈՒՆԵԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆԵՐ ՎԵՐԱՔԵՐՅԱԼ: ԱՐԴԱՆ ՀԱՐՈՒՆԱԿՈՒՄ ԵՐ ԱՊՐԵԼ ԼԵՆԻՆԳՐԱԴՈՒՄ՝ ԿՍԱՏԵՂ-ԿՍԱՏԵՂ ԱՇԽԱՏԱՆԸ ԳՏԱԵԼՈՎ, ԱՐ ԿԵՐՊ ԳՈՂԱՏԱԵԼՈՎ: ՆՐԱ ԿՂԱՆԸ ՇԱՏ ԴՅԱՐ ԵՐ ԴԱՐՁԵԼ, ԲԱՅՑ ԱՄԵՆԱՄԵՑ ԴՅԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԴԵՂ ԱՌՁԱՆՈՒՄ ԵՒՆ:

«ԴՈՒ ԻՐԱԺԱՐՎՈՒՄ ԵՍ ԻՆԱՂԱՆՂՎԵԼ ԱՆԻ ՕՐԵՆՔՆԵՐԻՆ»

ՀԻՄԱ՝ ԻՐ ԱԵՐԿԱ ԴԱՏԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿ, ՀԱՐՅԱՔԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ՀԱՐՈՒՆԱԿՈՒՄ ԵՐ, ԴԱՏԱՎՈՐՆ ՈՒ ՄԵՂԱԴՐՈՂ ԿՈՂԱՐ ԱՆԵՆԴՀԱՏ ԱՆՇՈՒՄ ԵՒՆ ԳՈՐԾԱԴՐՈՒՄ ԱՐԴԱՅԻ ՎՐԱ ՕՏԱՐԵՐԿՐԱՅԻՆԵՐԻ ՇԵՏ ՅԱՆԿԱՅԱՅՑ ԿԱՊՐ ՀԱՄԱՐ, ՅԱՆԿԱՅԱՅՑ ՏԵՂԵԿԱՏՎՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ, ՈՐ ՁԵՆՔԻԺ ՁԵՆՔ ԵՐ ԱՆՅԵԼ:

ՀԱՋՈՐԴ ԲԱՂԵ ԱՐԴԱՅԻ ԲԱՅԱՆՅՑ ԸՐԻԱՏՈՒՆԵԱԿԱՆ ՀՐԱՐԱՐԱԿՈՒՄՆԵՐԻ ԱԵՁ ԽՈՐԱՆԱԼՆ ԵՐ: ԴԱՏԱՎՈՐԸ ՎԵՐՅԵՑ ԻՐԵԴԵՆ ԱՊԱՅՈՒՅՑՆԵՐԻ ԿՈՒՅՏԻ ԱԵՁ ԴՐԱՅՑ ԱՄԱՍԳՐԵՐԻԺ ԱԵԿԸ Լ ԴԱՆԴԱՂ ԱԿԱՆԵՑ ԹԵՐԹԵԼ ԿՆ՝ ՓԱՏՔԵԼՈՎ ԿՆ ԷՁԵՐԸ, ՈՐՈՒՐ ԱՆԽՈՐԸ ԱՇԵԼ ԵՐ: ԳՏԱԵԼՈՎ ԿՆ ՀԱՏԱՅՏՆԵՐԸ, ՈՐ ԻՐ ԿԱՐԾԻՔՈՎ ԱՄԵՆԱԿԱՅՐՈՒՆԱԿԱՆՆ ԵՒՆ, ԱՆ ԱԿԱՆԵՑ ԲԱՐՁՐԱՋԱԿԱ ԿԱՐԴԱԼ ԴՐԱՆԸ, ՏՈՂ ԱՂ ՏՈՂ: ԱՄԵՆ ԱՆԽԱԴԱՍՈՒԹՅԱՆ ՎԵՐՁՈՒՄ ԱՆ ԱՉՔԵՐԸ ՉՈՒՄ ԵՐ ԱՐԴԱՅԻ ՎՐԱ՝ ԿԱՐԾԵԱ ԱՐԱՆԻԺ ԱԵԿԱՔԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ԿԱՄ ԲԱՅԱՏՐՈՒԹՅՈՒՆ ՊԱՀԱՆՁԵԼՈՎ:

ԴԱՏԱՎՈՐԸ ՀԱՐՅԵՑ ՏԱՐՔԵՐ ԸՐԻԱՏՈՒՆԵԱԿԱՆ ՀԱՐԱՆԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ

մասին՝ չհելլով, որ որոշ ՀԱՐԱՆՎԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ՀԱՎԱՔՈՅԺՆԵՐ ԷԻՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒՄ՝ ԱՌԱՆՅ ՀԱՂԾԱՆՔՆԵՐԻ:

- Ես ջգիժեմ այլ ՀԱՐԱՆՎԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՀԱՂԾԱՆՔՆԵՐԻ մասին, - ՊԱՏԱՍԽԱՆԵՑ ԱՌԻԿԱՆ, - յԵՆՔ ԳՐԵԼ ԵՆՔ ՄԻԱՆ ԱԿԵՏԱՐԱՆԱԿԱՆ և ՄԿՐՏԱԿԱՆ ԵԿԵԴԵՅԻՆԵՐԻ ՀԱՎԱՏԱՅՈՒՄՆԵՐԻ ՀԱՂԾԱՆՔՆԵՐԻ մասին:

ՄԵԴԱԴՐՈՂ ԿՈՂԱՐ ՀԱՅՏԱՐԱՐԵՅ, որ ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆՈՒՄ ԱՅԻ ԱՄԱՍԳԻՐԵ ԿԱՐԻԱՅՈՂՆԵՐԸ ԿԱՐՈՂ ԷԻՆ ԱՅԻ ԿԱՐԾԻՔԻՆ ԳԱԼ, որ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՄԻՈՒԹՅՈՒՆՈՒՄ ԲՈՂՈՐ ԸՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐՆ ԷԻՆ ՀԱՂԾԱՆՔԻ ԵՆԹԱՐԿՈՒՄ: ՆԱ ՀԱՐՈՒՆԱԿԵՅ ԿԱՐԻԱԼ ԱՆՏԵԴԻՅ, ՈՐԻ ԿԱՆԳԱԵԼ ԷՐ ՊԱՏԱՎՈՐԸ՝ ՀԱՐՅԱՆԵԴԻ ԱՆԵԼՈՎ ԱՌԻԿԱՅԻՆ ՅԱՆԿԱՅՈՅ ԲԱՌԻ ՀԱՄԱՐ, որ ԻՐԵՆ ԿԱՍԿԱԾԵԼԻ ԷՐ ԹՎՈՒՄ: ՆԱ ՆԵՅ, ԹԵ ԻՆՉՊԵՍ ԱՄԱՍԳՐԵՐԻՅ ՄԵԿՈՒՄ ԱՎՈՒՄ ԷՐ, որ ԸՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐԻ ԵՐԵԽԱՆԵՐԸ ՀԱՂԾԱՆՔՆԵՐԻ ԷԻՆ ԵՆԹԱՐԿՈՒՄ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ԴՊՐՈՅՆԵՐՈՒՄ: ՆՐԱ ԱՆԵԼՈՎ՝ ԴՊՐՈՅՆԵՐԸ ՊԱՐԶԱՊԵՍ ՓՈՐՁՈՒՄ ԷԻՆ ԶԵՉՈՔԱՅՆԵԼ ՄՈՂԻ ՀԱՎԱՏԱՅՈՒՄ ԾՆՈՂՆԵՐԻ ԱՉԴԵՅՈՒԹՅՈՒՆԸ ԱՆՉԱՓԱՀԱՍ ԵՐԵԽԱՆԵՐԻ ՎՐԱ:

- ՕՐԵՆՔԱ ԱՐԳԵԼՈՒՄ Է ԴԱՎԱՆԱՆԵՐ ՊԱՐՏԱԴՐՈՒՄԸ ԱՆՉԱՓԱՀԱՆԵՐԻՆ, - ԱՍԱՅ ՆԱ՝ ՎԵՐ ՆԱԵԼՈՎ, ՈՐՊԵՍԻՅ ՏԵՍՆԵՐ՝ ԴԱՏԱՎՈՐԸ ՀԵՏՆՈՒՄ ԷՐ ԵՆԹԱՅՔԻՆ, ԹԵ ՈՉ:

- ԲԱՅ ՕՐԵՆՔԸ ՉԻ ԱՐԳԵԼՈՒՄ ԱԹԵԻՉԱՐ ՊԱՐՏԱԴՐՈՒՄԸ, - ԱՆԱԻԶԱՊԵՍ ՊԱՏԱՍԽԱՆԵՑ ԱՌԻԿԱՆ:

- ԱԹԵԻՉԱՐ ԴԱՎԱՆԱՆՔ ԿԱՄ ԿՐՈՆ ՉԷ: ԵՐԵԽԱՆ ՄԵԾԱՆՈՒՄ Է, և ՄԻԱՆ ԴՐԱՆԻՅ ՀԵՏՈ ՆԱ ՊԵՏՔ Է ՈՐՈՇԻ ԻՐ ՄՈՏԵՅՈՒՄԸ ՀԱՎԱՏԱԽԻՔՆԵՐԻՆ: ԱԹԵԻՉԱՐ ՉԻ ՊԱՐՏԱԴՐՈՒՄ:

- ՈՐԵՄԱՆ ԱՅԻ ԴԵՊՔՈՒՄ ԻՆՉ ԵՆ ԱՍՈՒՄ ԵՐԵԽԱՆԵՐԻՆ, - ՀԱՐՅՐԵՅ ԱՌԻԿԱՆ՝ ՆԱԵԼՈՎ ՄԵ՛Կ ԴԱՏԱՎՈՐԻՆ, ՄԵ՛Կ ՄԵԴԱԴՐՈՂԻՆ, - ԱՍՈՒՄ ԵՆ, որ ՕՐԵՆՔՈՎ ԱՐԳԵԼՎՈՒՄ Է ԱՆԵԼ, որ ԱՍՏԱԾ ԿԱ, ԲԱՅ ԹՈՒՅԼԱՐՎՈՒՄ Է ԱՆԵԼ, որ ԱՍՏԱԾ ԶՎԱ: ՍԱ ԻՆՉՊԵՍ՝ ՀԱՍԿԱՆԱԼ:

ՈՉ ՈՔ ԶԱՅՆ ԶՀԱՆԵՅ, ԴՐԱ ՓՈԽԱՐԵՆ ԴԱՏԱՎՈՐԸ ՓՈԽԵՅ ԽՈՍԱԿՅՈՒԹՅԱՆ ԵՅԻՄԸ՝ ՀԱՏԱԿ ԻՄԱՆԱԼՈՎ, որ ԻՆՔՆ ԷԼ ԱՅԻ ՀԱՐՅԻ ՊԱՏԱՍԽԱՆԸ ՉԷՐ ԿԱՐՈՂ ՏԱԼ: ՆԱ ՊԱՀԱՆՁԵՅ, որ «ՄԵԴԱԴՐԱԼԸ ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԵՅԻՄԸՅ ԶԵԴՎԱՒ»:

ՄԵԴԱԴՐՈՂ ԿՈՂԱՐ ՀԱՐՈՒՆԱԿԵՅ՝ ՀԱՏԱԿԾՆԵՐ ԿԱՐԻԱԼՈՎ ԱՅԻ ԱՄԱՍԳՐԵՐԻՅ:

- ԴՈՒՔ ԳԻՏԵ՛Ք, որ ՅԱՆԿԱՅՈՅ ԿՐՈՆԱԿԱՆ ՀԱՄԱՆՔ ՊԵՏՔ Է ԳՐԱՆՅՎԻ, - ՀԱՐՅՐԵՅ ՆԱ ՄԵԴԱԴՐԱԼԻՆ:

- ԱՅՈ՛, - ԱՌԻԿԱ ՆԱԱ ԳԻՏԵՐ, որ ԳՐԱՆՅՎԵԼՈՎ ԵԿԵԴԵՅԻՆ ԻՐԵՆ ԴՆՈՒՄ ԷՐ ԿՈՄՈՒՆԻՍՏԱԿԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԴԵԿԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՏԱԿ՝ ՄԻ

կառավարողայն, որը մերժում էր այն Աստու գոյությունը, ուն ծառայում էր եպեդեժին:

- Ձեր եպեդեժին գրանձված զե, շեսաւբար, Ձեզ արգելվում է շկաւքոյթներ կաշմաւերոյել, Բայժ ոզ թե այն Բաւի Պաճաւոռոյ, որ մեր երկրում քրիստոյաններն շկաւծում են, - անաժ մեղադրողը, Ինձոյես անշաւբեր ուսուժիժը կաներ մանկաղաւթեժի երեւային:

- Մեր շաւայքը դիմել է գրանձուելոյ շաւար, - շանդաթ Պաճաւոռոյ Արդան, - մենք դիմեժինք, Բայժ մեզ մերժեժին:

- Ձեզ մերժել են, ոռոյւշեսն դոյք շրաժարվում եք շանշանդուել օրեւերն:

- Ո՛ր օրեւերն ենք շրաժարվում շանշանդուել, - շարժրեժ նա:

- Դոյք Պաճաւոռում եք կիրակնօրյա դորոժներն սեղոժան թոյլլլվողոյն և ուժում եք կրոնական գործոյնեղոյն ծակալել երեւաններն մեզ:

- Ես նաւն Բաւ զեմ շիւռն, որ մենք կիրակնօրյա դորոժի թոյլլվողոյն Պաճաւոռոյ լիւեքը, - Պաճաւոռոյ Արդան, - և օրեւքոյ ծողդերը կարող են Իրենժ երեւաններն մեծաժնել այնոյես, Ինձոյես ուժում են:

- Ո՛ջ, զե՛ն կարող, - քնդաւեսժ մեղադրողը, - օրեւքոյ արգելվում է երեւաններն ներգրակել կրոնական շաւայքների մեզ: Բայժ դոյք զեք ուժում շանշանդուել այս օրեւերն:

- Ըստ սաշմանդրողայն՝ մենք դաւանաւոր աշաւոյոյն ունեքը: Այս շերմերն անդիժական կաղ ունի շկաւքի շես, - Պաճաւոռոյ Արդան, - դա նշանակում է, որ կարելի է բոլորն աշաւ անել Աստու մաւին, այսինքն՝ աշաւորեն դաւանել կրոնը: Այդոյես զե՛:

Այստեղ Արդան Իր գործի աւեսակարւոր մաւին էր շաւել: Խորշրդային սաշմանդրողոյնն անում էր, որ մարդիկ Իրենժ շկաւքի աւարկան բնաւելոյ մեզ աշաւ են: Բայժ դրանոյ շանդերժ Խորշրդային աւաքնորդները վաւեւում էին քրիստոյանների շկաւքալիքներին, նաւք ուժում էին, որ ժողովուրդն աւբողաժողայն կաւկաւծ լիւեր կոմոյնիսական կոմակաժողոյնին: Նրանժ Պաճաւոռոյնեղոյ՝ կրոնական շկաւքալիքները վերաժնելոյ Իրենք մարդկանժ կարող էին ստիղել Իրենժ աւբողա շկաւքը դնել կոմակաժողայն գրա:

Եւ կրկին դաւակորը Արդայի շարժի Պաճաւոռոյ ջոյներ: Այսորոյն, նա կրկին փոխեժ Խոմակաժողայն թեման՝ շարժնելոյ, թե եթե Արդայի կարծիքոյ Իր ներկայաժրաժ շեղեկաւքալիքոյն Իրոյ ճճարաւոյոյն էր, աղա Ինձո՛յ էր նա այն թաքժնում:

- Որոպչեսն նրանք, ովքեր չալածում են, ջեն սիրում, երբ իրենձ արածների մասին խոսում են, - յասնասխանե՛ծ Արդան՝ Լազարի ու Լազարի նամակելով փորձառու փաստաբանի, և ոչ թե գործարանի շաւարաւ աշխատողի, - ես գիտեմ, որ այն փաստաթղթերի ու կոռուքի մեջ, որոնք փոխանցել եմ օրիորդ Զարսմարին, ստի՛վ Տեղեւանստիւթիւն զԿա: «Փրկողայն աշխարհի» և «Եղբայրական թոշուժիկի» մեջ նկարագրած է շահանաշխարհի Կիճնար շենձ Կարախան, ինձուրան Կար Կա: Ես շահանաշխարհի եմ ջեճ շեն, որ դա Կարան էլ Կարաի՛ջ յաստիւթիւն ջե, Բայձ սա է իրական Կարան, և դրա մասին յե՛սք է խոսել: Երբ ես կոռուքի փոխանցում էի օրիորդ Զարսմարին, գիտեի, որ այն կոռուքի Կարաի էին ինձ երկար ժամանակ Բանսում փակել, լիովին ընկալում էի դրա լրջութիւնը: Բայձ դա ջի փոխում ճշարտութիւնը, իսկ ճշարտութիւնը Կարաիին է՝ քրիստոնեաները շալածում են Կարաւարտիւթիւն Կորաի՛ջ:

Մեղադրող Կորաի մի անգամ էլ աջի անձակաժի՛ծ Կարաիին, և Կարաիին Արդայի շարժաքննութիւնը ԼաւրսԿե՛ծ: Բայձ դասաւարտութիւն դեռ ջեր ԼաւրսԿել: Հերթը Կարաիին էր: Առաջինն իր շարաններ Անասուրի և Ալլա Լաւրեսնաներն էին: Ե՛կ դասաւորը, և՛ մեղադրողն իրենձ շարժերով շարժակաժի՛ծն նրանձ Կար:

- Նա երբէ՛ւ ջեճ շեն իր շահանքի մասին խոսե՛լ է:
- Նա ջեճ որե՛ւ Կարաւարտիւթիւն ՏԿե՛լ է:
- Նա շեռոխսանձողի՛ց Կա՛մ ընդդիմադրութիւն ընդ՛:
- Նա իր շաշարհն է Կարաիին:
- Ինձուրան է շահանում:
- Ի՛նձ է ունում:

Երկուսի՛ց ոչ մեկն էլ ջեր Կարաի երբէ՛ւ անել, որ Արդան շահանգործ է:

- Արդան բոլորի շեն բարեշաքոյի էր, - անա՛ջ Անասուրին, - նրա մասին միայն լսկ Բաներ Կարաի եմ շի՛ծել:

Մեկ ուրի՛շ շարան էլ շարակաժի՛ծ, որին նորի՛ց նույն շարժերն էին յալիս Արդայի շագոյակաւ, Կարաիին, Կեանաշխարհի մասին:

Վերջապերձ, ևս մեկ շահանաշխարհի շարակաժի՛ծն՝ Մարյա Արիստակես Ստիւթիւթային: Նա արդեն շի՛գ Տարի ճանաչում էր Արդային: Նրանք երկուսնու՛ր գնում էին յաշխարհներին, Կարաիին էին, և երբ Արդան մեկ Տարակ Բանարտիւթիւնի՛ց շեն աշահ արձակաժի՛ծ, նա Արդային Կաշարան ՏԿե՛ծ:

Հի՛սա Մարյան յե՛սք է օգնել մեղադրալին:

- Դուք ասում եք, որ Արդարն աշակերտ է և աշակերտների, բայց ուր նա չափանշվել է, - սպասե՛ք դասավորել, - ուրեմն ինչո՞ւ զեռն զեռն էլ աշակերտ աշակերտների: Դուք աշակերտում եք, այդպես զե՛:

- Դարձապես դեռ իմ շերտը զի ես ել, - ղարապետներ Մարյան:

Մարյան շարունակե՛ք՝ շարունակելով, որ Արդար՝ իր շերտը աշակերտները աշակերտում բաժանա՞ծ օտարերկրացիներ էին իրենց կաշիքը, բայց նա չեղյալ զեռն՝ Արդարն արանց ուրեք բան չափ՝ էր, և երեք չափ էր՝ ինչ:

Երբ Մարյան շարժեր չափը շերտը շարունակ Արդարին, նա արանց շարժերի քրիստոնյաների շարժանքի մասին: Մարյան սպասե՛ք թարգմանել այն քրիստոնյաների անունները, ում շարժանքներ էին, իրենցարեք չափ անգամ շարժանքներ:

- Ես գիտեմ, որ չափանշվալներին տոգրանում են, - սպասե՛ք Մարյան, - օրինակ՝ Սոսոկոսիաներն են տոգրանել:

- Ինչո՞ւ:

- Որովհետև նա արտաքին էր:

- Որտե՞ղ էր արտաքին:

- Նա արտաքին էր աշակերտություն Լուսինի տանը: Այնտեղ ժողով էր:

- Ճի՛շտ է, - ասած մեղադրություն՝ անտեսն ճակատագրաբան շարժանք լինել: Ժողովան անշարժություն էր զարանձաված վայրում: Դուք արտաքին տուններ, գնա՞ծե՛ք, այնտե՛ղ արտաքին:

Քիչ անց մեղադրություն անտեսն իրենց, երբ Մարյան ասած, որ իրեն ևս տոգրանել են քրիստոնեական շարժանքներն անտեսն շարժանքներ:

- Ես որտե՞ղ էր անշարժություն շարժանքներ:

- Անտառում:

- Արգելվում է ժողովներ անշարժանք շարժանքներ վայրերում: Անտառն ինչո՞ւ են զեռն տոգրանել, - նա գլխով արե՛ք դասավորել և ինքն իրենց զոհ ժողով:

- Անտառում այլևս ոչ ոք զանր, միայն մենք էինք: Մենք մեր ժողովան արե՛քներ ու շարժանք, բայց շերտ՝ արդեն շարժանքի վրա, երբ տուն էինք գնում, ուման շարժանքներ:

Մարյան մի բան այլ օրինակներ էլ բերե՛ք, թե ինչպես էին քրիստոնյաներին ղարա-անղարա իրենցարեք մասնակցել, շերտ արանց շարժանքներությունն անտեսն:

Վերջին սպասե՛ք Երանոսի Անդրեան Բոլսոն էր՝ Արդարի ընկերն ու չափանշաններ: Նա Արդարին անտեսն շարժանքներ իր ընկեր և սպասե՛ք,

որ նա «բարի էր և սիրելի»:

Եպսեփոսն առնմե՜ծ, թե ինչո՞ւն էր ուսիպնոթոյնը բաժմի՜ն ներսոյի՜ն իր բնական՝ Արիային յաշխնելո՛ւ: Հրամանատարները նա ջգովե՜ծն էին, որ Արիան լրսե՜ս է, և յազարել նրա շայնակելո՞ւն յես շայնել ուսիպնոթոյնը:

Եպսեփոսն անշայտորեն մեղադրողի սրտո՛ւ պս ջեր: Երբեմն նրա յառնասնները բաղանձած էին միայն մե՛կ պնկի՜ծ: Երբեմն էլ նա բնդանալո՞ւն շարժը լսելո՛ւ շեսո լո՞ւն նստո՛ւ էր:

- Դո՛ւք ի՞նչ գիտե՛ք չպեղո՜ւն ջրոսաշրջի՛կ՝ Սպրիդուհո՛ւյն անելելո՞ւ մասին, - շարժե՜ծ մեղադրողը:

- Ես դրա մասին ոչինչ չգիտեի: Ես դրա մասին իմե՜ծ շաքո՞ր օրը միայն, երբ ուսիպնոթոյնն իմ ներկայոթոյնը ջերբակելե՜ծ Արիային չպեղո՜ւնին Տանձ ինչ-որ գրականոթոյն շաքո՞ր:

Մեղադրողը շարժե՜ծ, թե Եպսեփոսն ինչ պոթոթոյն ունե՛ր: Նա Տաննայն դո՞րո՜ծ էր անարե՛լ:

- Ինչո՞ւ ջշարոհանե՜ծիք ջեր պոթոթոյնը:

- Ես ու՛շո՛ւն էի բժպանն շաքալարն բնդոհպել, - յառնասնե՜ծ Եպսեփոսն, - բայ՜ծ իմ բնոթագրի մե՜ջ գրել էին, որ ես շապանձայլ եմ և մարտնան եպեղե՜ծո՞ւ նոյն: Այսո՞րո՛ւ, շաքալարն ջրոհոհպե՜ծի: Միևնոյն է՝ բնդոհպելո՞ւ դեղոյն անգամ մե՛կ օր ինչ շեռնանելո՞ւ էին շաքալարանե՜ծ:

- Ես դո՛ւք անգամ ջփորձե՜ծի՞ք, - շնչե՜ծ ջարդանքի նոսն մեղադրողի ջայնի մե՜ջ:

- Ես մեռնածների օրինակո՛ւ Տեսել էի, որ ինչ ո՞չ մի դեղոյն ջերն բնդոհն:

Երբ եպա՛ պային շարձաքննելո՞ւ Արիայի շերթը, նա նայե՜ծ բնպերո՜ւն: Նա սպե՜ծ բնդանո՞ր շարժերի՜ծ, շեսո անդրադարձա՛ խորհրդային պառնարոթոյն պերբերմոհքին դեղի բրիսոնաները: Արիան շարժե՜ծ ուրիշ տոհանա՜ծ բրիսոնաների մասին, և Եպսեփոսն թպրպե՜ծ նրանձ անոհները՝ մանրամասնելո՛ւ դեղերի՜ծ մե՛կ-երկոյնը:

- Ինչո՞ւ եք արոթի ժողոպներ անձպնո՞ւն անառներո՞ւ, - շարժե՜ծ յառնալո՞ւ, - ջե՛ որ Պոպոլնայն բլրի մոտ արոթի տոհ ունեք: Ինչո՞ւ ջեր անսեղ գտո՛ւ: ջեր շաքալարը գրանձա՜ծ ջե, և դո՛ւք շապաքոյններ եք անձպնո՞ւն ո՞չ թոյլաքելի պայրերո՛ւ, ինտո՛ւն եք շաքարպանան պարգը, անչ, թե ինչո՞ւ ես ջե՜ջ տոհանո՛ւ:

- Մե՛նք դիմել եմք գրանձպելո՞ւ շաքո՞ր: Իսկ մեր շապաքոյնը անառո՞ւ

նՁ ոքի ջի անհասկացածիւ Լաւրիպիոն:

Մեղադրողը շարժեց, թե արդոք Եպստերինն իրեն չամարում էր անսիւ բաղաբաժնի՝ յաճախ չանշանդիւթիլ բոլոր օրեւերներն:

- Իրապնում ես չենձ արդիսին ես և չանշանդիւթիլ ես բոլոր օրեւերներն, - յղեց Եպստերինն:

- Դուք չապքոյութներ եք անշանդիւթիլ անստներում, չապքոյութ եք Լուպիլի Տանը, և ջեր չամայքը գրանձաւձ ջե, - թաւրպեձ մեղադրողը, - չեսնաքար՝ դուք ջեք չանշանդիւթիլ օրեւերն:

- Լուպիլի Տանն անձապաղո ժողովները չապքորեպան ջեն, - անձ նա՝ մեքերեթիւ ան Լենինի խոսքերն այն մասին, որ չապքը դեմ օրեւերները «անոթալի» երևոյութներ են:

Չանսնալիւ սպարպել Կոմիւնիզմի չիմնադիրներինձ մեկի գաղափար՝ մեղադրողն արագ նրա շարձաքննոթոյունն ապրտպաւձ շայարարեձ:

Բեկման կետը

Աիդան փորձել էր իր քրիստոնեպան չապքը դապնել Խորհրդային օրեւերների շրջանապնեում: Քրիստոյա դառնալիւ չեսո առաջին անիսների բնթաթում նա չանախում էր եպեղեձի, որը գրանձաւձ էր և չանսնապաւ Խորհրդային անապառնոթայն Կոմիւնիզմ: Նա ուրախ էր, որ Կարող էր շփալ չապքապիձների չես, բայձ դեմ բոլորոպին Տեղապ ջեր գրանձաւձ եպեղեձիների ներսում եղաւ բաղաբապնոթոյունին:

Ճաղոթոթոյունների մեք բնդգրպալիլ չես մեպեղ նրա առաք նոր սաչանապպապումներ դրեձին: Նա մասնապաթում էր ապաւաւաչնոյան սերտոթոթայն եպեղեձի մի բան երիսաաարդների չես, բայձ նրան իստիւ արգելեձին դրա մասին Տեղապ յաչել եպեղեձի շոպիւներն: Կոմիւնիստպան օրեւքը արգելիւ էր չապքը մասին խոսել Տանտոթ Տանին ջրաւաւձ երեխանների չես, և գրանձաւձ եպեղեձի առաքնոթոյունների չամար Կարձես ապել Կարնոր էր Խորհրդային օրեւքը, բան Կորապաւ շոգրների փրպոթոյունը:

Եպ ար ժաաաաապ Աիդան չիեձ այն եպեղեձի մասին, որ ինքը չանախում էր յոր չես: Նա չիեձ Աստոն ներպալոթայն ջաւձոթոթոյունն այնեղ, չիեձ, որ այնեղ մեք չանոթթոպ աւիսում էին և՛ երեխանների, և՛ յասնանների չես: Աիդային յասնաններն ջարթելը ճիւս ջեր թալում, և դա ջեր չամապասաաաաաաա նրան, ինք անում էր Ասաւաւաւաւաւաւ:

Բեպումը սպալեձ բանապապաւ թրիստոյանների չամար Աիդայի

աշխատանքի: Արդյալ Տեսիլն էր՝ նրանձ մասին Պատմել մարդկանձ և աղոթքի ու աջակցության ձևնձ Կանձալ նրանձ Համար: Գրանձավձ ԵԿԵԴԵՅԻՆԵՐԻ առաջնորդները բոլորն էլ ունեին բանասարկավձ բրիստոլյաների ծոխձկաները, Բայձ նրանք կո՞ ծոխձկան վերաբերոմ էին որոյես Պատմական գաղտնիք և ոչ թե որոյես Տեղեկոմայան, որ Պատք է Իմանային այլ բրիստոլյաները: Միևձրեմ Արդյալ Համար սա Հենձ այն Տեղեկոմայոմն էր, որ Պատք է Իմանային այոմները: Ինձոյե՛ն Կարող էին բրիստոլյաները աղոթքոմ աջակձել այն բանսարկայլներին, երբ անգամ Չգիտեին, որ Հայլձանք Կան Հայկատքի Համար:

Արդան սԿսեձ Տեղեկոմայոմները Հայկալել, և սա ընդՀարոմներ առաջաձրեձ Իր և գրանձավձ ԵԿԵԴԵՅԻՆԵՐԻ առաջնորդների մեձ:

- Բան այն է, որ Իժուանոմայոմները փորձոմ էին ԵԿԵԴԵՅԻՆ ՀԵՏ աշխատել ներսիձ, Իրա ծառայոմայոմների միջոձոմ, - Կալի ռո՞ Դո՞Տի աներ Արդան, - նրանք ուձոմ էին արգելձկներ Դնել, որոք ԿԿարողանային ճնՀոմ գործաղրել ԵԿԵԴԵՅԻՆ Հոգևոր Կյանքի և գործոմնեոմայան արա: Եմ փաձսորեան արդեան 1960-ԿԿանների վերձին նրանք մեձ Հաջորոմայոմների էին Հանել Դրանոմ:

Առաջնորդների մոձեձոմն Արդյալ մոձեձման ճրՀՏ ՀԿԿառնԿ ՊատԿերն էր՝ ՀնարԿորինս գաղտնի ՊաՀել բանսարկայլների մասին լոմերը: Այսոմոմ, Արդան ընսրոմայան առաջ Կանգնեձ՝ Կա՛մ մնալ գրանձավձ ԵԿԵԴԵՅԻՆ և ՊաՀՏՊաձնել Ինքն Իրեան, Կա՛մ մոնալ ընդՀանաԿյա ԵԿԵԴԵՅԻՆ և ՊաՀՏՊաձնել Իր ՀԿԿանսԿիձ բոմյր-եղբայրներին: Գրանձավձ ԵԿԵԴԵՅԻՆ մի ոմրի՞Հ Ձևոմ էր քնՀոմ նրան. Դա Հենձ այն ԵԿԵԴԵՅԻՆ էր, որին ՊատԿանել էր եղբայրը մոնձա մաՀը, և նա այնտեղ ՀաՑ ընԿերներ ոմներ: Բայձ Արդան մերձեձ ՀեՀՏ ոմ Պաձարմ ընսրոմայոմը: Նա ՀրաձարԿեձ ՀԵՏանել առաջնորդների, որոնձ Համար ԿանՀաՑորեան Կալի Կարևոր էր ԿոմոմերսանԿան օրեանը, քան ՀԿԿանսԿիձ ընԿերներ բանսարկավձ լինելոմ փաձսը: Նա Իր բոլոր Ձանքերն ոմ Կարողոմայոմն Դրեձ ընդՀանաԿյա ԵԿԵԴԵՅԻՆ մեձ՝ ՀաՑան ԳիՑԿԿիձելոմ, որ Դրա Համար ՀաՑ թանԿ ԳիՑ էր Կձարելոմ:

1962 թԿԿանի Հոմեմար 4-ին «Սաեանյի» մեձ մի ՀոդԿաձ ՏՊաԳրԿեձ, որը ԿերնաԳրԿաձ էր «Կեղդաների մեձ ԴրաԿ մի՛ եղիր», և ՆՊատնԿ ոմներ ՊատնաձրԿելոմ ՀԿԿանսԿիձլներին ընդՀանարալես և ընդՀանաԿյա ԵԿԵԴԵՅԻՆ մասնաԿորալես: Կառնաարոմայան քաղաքԿանոմայոմն այսոմորն էր՝ ԱսԿաձ ՉԿա, և ՀոդԿաձը ծաղրոմ էր նրանձ, ոմ ընսրոմայոմն երևԿայաԿան Մեմային ՀԵՏանելն էր:

Երբ Արդան ՏԵԱՎԱ ՀՈՂԱԾՈՐ, ՆԱ ԱԿԱԵՅ ՊԱՏԱՍԽԱՆ ԳՐԵՂ՝ ՊԱՇՏՊԱՆԵԼՈՎ ԻՐ ՀԱՎԱՏՔԸ և ՆՐԱՆԺ, ՈՎԵՐ ՀԵՏԱՌԻՄ ԷՐՆ ԴՐԱՆ: ՆԱ ՊԱՏԱՍԽԱՆ ՈՒՂԱՐԿԵՅ «ՍԱԵՆԱՅԻՆ», ԲԱՅՅ ԱՅՆ ԻՀԱՐԿԵ ՉՏՊԱԳՐՎԵՅ: ԱՅՍ ՀԱՐՅՈՒ ԿԱՐՈՂ ԷՐ ՀԵՆԺ ԱՊՊԵԱ ԷՂ ԱՎԱՐՏՎԵՂ, ԲԱՅՅ ԱՐԴԱՆ ԱԿԱԵՅ ՀԱՎԱՏԱՅՂԱՆԵՐԻՆ ԺՈՅԺ ՏԱՂ և՛ ՍԱԵՆԱՅԻ ՀՈՂԱԾՈՐ, և՛ ԻՐ ԳՐԱԾ ՊԱՏԱՍԽԱՆԸ: ՆՐԱՆՔ ԺՆՅՎԱԾ ԽՆԴՐԵՅԻՆ ԻՐԵՆԺ ՏԱՂ ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ ԿՐԿՆՈՐԻՆԱԿԸ: ՀԵՏՈ ՈՒԿՐԱՆԱՅԻՅ ՀԱՎԱՏԱՅՂԱՆԵՐ ԵԿԱՆ ԱՅԵԼՈՒԹՅԱՆ, ՆՐԱՆՔ ևս ՀՈՂԱԾՈՐ ԿՐԿՆՈՐԻՆԱԿԸ ԽՆԴՐԵՅԻՆ: ՀՈՒՏՈՎ ՀԱՐՈՒՐԱՎՈՐ ՕՐԻՆԱԿՆԵՐ ՏՊՎԵՅԻՆ և ԲԱԺԱՆՎԵՅԻՆ, ՓՈԽԱՆԺՎԵՅԻՆ ՀԱՎԱՏԱՅՂԱՅԻ ՀԱՎԱՏԱՅՂԱՂ: ԸՆԴՀԱՆԱՏՎԱԿ ԵԿԵՂԵՅՈՒ ԱՆԴԱՄՆԵՐԻՆ ԲՈՂՈՐԻՆ ՀԵՏԱՐԵՐՈՒՄ ԷՐ ՀՈՂԱԾՈՐ, ՈՐԸ ՀԱՐԶԱԿՈՒՄ ԷՐ ԻՐԵՆԺ ՀԱՎԱՏՔԻ ԳՐԱ, և ԱՌԱՎԵՂ ևս ԴՐԱ ԴԵՄ ՈՒՂԱԾՈՐ ԽԵՂԱՅԻ, ՀԱՍՏԱՏԱԿԱՄ ՊԱՏԱՍԽԱՆԸ: ԱՐԴԱՆ *ԱՆՄԻՉՊԱՏՐ՝* ԻՆՔՆԱՏՊԱԳՐՎՈՂ ՀԱՄԱՅՆԵՐ ԱՌԱՋԱՄԱՐՏԻԿՆ ԷՐ: ՊԱՇՏՈՂԱՆԵՐԸ ՊԱՐԶԱՊԵԱ Ի ՎԻՃԱԿԻ ՉԷՆ ԱՏՈՒԳԵՂ ՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՆԵՐՍՈՒՄ յՈՒՐԱՔԱՆՉՈՒՐ ՏՊԻՉ ՄԵՔԵՆԱ ԿԱՄ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆ:

ԳՐԵԼՈՒ ՄԻՋՈՇՈՎ ԱՐԴԱՅԻ ԱՆՈՒՐ ՀԱՍՎԱ ՎԱՐԵՐ, ՈՐՏԵՂ ՆԱ ԵՐԲԷՂ ՉԷՐ ԵՂԵՂ: ՆՐԱ ԱՆՈՒՐ ՀԱՐԱՋԱՏ ԴԱՐԶԱԿ ՆԱ ԱԵԿ ԱՂ ՈՂՈՐՏՈՒՄ՝ ԳԱՐՏԱԻ ՈՒՏԻԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀՐԱՆԱԿՆԵՐՈՒՄ:

Հիմնական հարցեր

ԱՐԴԱՅԻ ԳՈՐԾԻ ՀԱՄԱՐ ՈՒՐԻՇ ՎԱՆԵՐ ԷՂ ԷՐՆ ՀՐԱՎԻՐՎԱԾ, ԲԱՅՅ ՆՐԱՆՔ ՉԷՐՆ ՆԵՐԿԱՅԱՅԵՂ: ԴԱՏԱՎՈՐԸ ՊԵՂԵՅ, ՈՐ ԴԱՏԱՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆԱՆ ԱՄԵՆ ԴԵՊՐՈՒՄ ՎԵՐԶԱՅՆԵՐՆ ԱՅԻ ՕՐԸ:

ԱՐԴԱՆ ԲԱՐԿԱՅԾՈՐ ԱԿԱԵՅ ԲՈՂՈՐԵՂ, ՈՐ ԴԱՏԱՐԱՆԱՆ ԱՎԵԼԻ ՀԱՏ ԺԱՄԱՆԱԿ Է ԾԱԽՍԵՂ ԻՐ ՏԱՆ, ՀԱԳՈՒՄՏԻ, ԽՈՀԱՆՈՅԻ ՄԵՋ ԽԱՌՆՎԵԼՈՎ, ԲԱՆ ԳՈՐԾԻ ՀՐԱՆԱԿԱՆ ՀԱՐՅԵՐԻՆ ԱՆԴՐԱԴԱՌՆԱԼՈՎ:

- Ես ԽՆԴՐՈՒՄ ԵՄ ԴԱՏԱՐԱՆԻՆ ՔՐՉ ԱՎԵԼԻ ՀԱՏ ՈՒՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆ ԴԱՐԶՆԵՂ ԳՈՐԾԻ ՀՐԱՆԱԿԱՆ ՀԱՐՅԵՐԻՆ, - ԽՆԴՐԵՅ ՆԱ, - ՕՐԻՆԱԿ՝ ԵՍ ԿՈՒԺԵՐ ԲԱՅԱՏՐԵՂ, ԹԵ ԻՆՉՈՒ ՄԵՐ ՀԱՄԱՅՆՔ ԳՐԱՆԺՎԱԾ ՉԷ: ՍԿԶԻՐ ՀԱՄԱՐ ԽՆԴՐՈՒՄ ԵՄ, ԱՆԵՔ, ԹԵ ԱՅԻ ՈՐ ՕՐԵՆՔՆ ԵՆՔ ՄԵՆՔ ԽԱԽՏԵՂ, ՈՐ ՄԵՋ ՄԵՐԺՈՒՄ ԵՆ ԳՐԱՆԺԵՂ:

- ՄԵԴԱԴՐՈՂԱՂ՝, - ՀՓՈԹՎԱԾ ՊԱՏԱՍԽԱՆԵՅ ԴԱՏԱՎՈՐԸ, - ԴԱՏԱՐԱՆԱՆ Է ՉԵՋ ՀԱՐՅԵՐ ՏԱՂԻՄ, ՈՉ ԹԵ ԴՈՒՔ ԴԱՏԱՐԱՆԻՆ:

ՏԵԱՆԵԼՈՎ ԴԱՏԱՎՈՐԻ ՀՓՈԹՈՒԹՅՈՒՆԸ՝ ՄԵԴԱԴՐՈՂԸ ԽԱՌՆՎԵՅ ԽՈՍԱԿՅՈՒԹՅԱՆ՝ ԱՆԵԼՈՎ:

- Ես ԱՆԳԱՄ ՉԵՄ ՀԱՍԿԱՆՈՒՄ, ԹԵ ՄԵԴԱԴՐՈՂԱՂ ԻՆՉ Է ՀԱՐՅՆՈՒՄ:

Արդան խոր շուքով քաշեց, որոշեցի չհավատալ իրեն:

- Ես դատարանին խնդրում եմ ուժեղացնել իմ հարձակվելու բոլոր մեղադրանքներն և զննող կազմակերպության շնորհիվ կողմնակի փաստերը: Սա իմ առաջին խնդրանքն է: Երկրորդ, Կենտրոն, որոշեցի դատարանն ազդելի փոխարեն յուրաքանչյուր, թե գրանցված ժամկետը երբ է ապահովել:

Դատարանը շարժեց, թե ինչու էր մեղադրվել այդ շարժումը Կենտրոնի չափով: Արդան բացատրեց, որ գործի բնույթը ծանր էր չափով, որ ուստի անհրաժեշտ էր սկսել էր իր դեմ առաջադրված չափով չափվել չափով գրանցված ժամկետի լրացումը:

- Եթե ինչ դատում ես Լեւոնգրադում առանց գրանցված ապացույթների չափով և ոչ թե իմ բնականաբան գործողությունների չափով, ապա ինչու՞ է իմ չափերը չափվել չափով առանց գրանցված լրացումը, - շարժեց նա:

- Ես անգամ կարող եմ բացատրել, թե ինչու ինչ դեմ գործ շարժեց, - շարժեց նա, - Ես երկու անգամ մեր աղյուսակի սահմաններում մոտեցել եմ արձանագրությանը և Աստվածատու խնդրել եմ լրացնել: Ես այս երկու փաստը շարժեցի է դարձել իմ անհրաժեշտություններին:

- Գրանցված շարժում այս գործի չափով Կենտրոն, - ասեց դատարանը, - դուք մեղադրվում եք «Խորհրդային Պետությունն ու չափերը Կենտրոնի կողմից անհրաժեշտ սկսել շարժեցություն» շարժեցություն մեջ:

- Բայց աշխատանքի և բնականության թույլտվություն շարժում մեծ ուժեղացումն է դարձնում դատարանի չափերը, - շարժեց Արդան:

- Այս շարժումը չափերը ես դատարանին ոչ թե այն բանի շարժումով, որ դուք մեղադրվում եք իրականում, այլ բանի որ դատարանն ուժեղ էր շարժել շարժումը անհրաժեշտ վերաբերող անհրաժեշտ բան: Չեմ կարող է շարժումը չափով, որ դատարանն անգամ շարժեց էր շարժումը շարժումը շարժում: Դատարանը շարժեց էր իմանալ, թե դուք ինչու եք: Տայլ գործի մեջ Կենտրոն էր իմանալ մեղադրվել անհրաժեշտ անհրաժեշտ բան:

Արդան ասեց, որ եթե դատարանն իրականում ուժեղ էր իմանալ իր բնականության շարժումը, ապա շարժում էր չափի չափ չափերով իր շարժումը իրական փաստերով: Նրա վերջին միջնորդությունը եղավ դատարան շարժումը օրինակ Զարմախի՝ այն շարժումը, ում նա գրանցվածություն էր չափով:

- Այս անհրաժեշտը անհրաժեշտ է՝ որոշեցի առաջադրել իմ դեմ, - բացատրեց Արդան, - բայց իր բոլոր գրանցումները միջոց չափերով չափով չափով ինչ՞ օրինակ Զարմախը շարժեց էր իրան շարժումը:

Դասավորեմ Ձևաձրեձ, թե մսաձոմ է միջնորոյոմայն մսան, շեսո շարձրեձ մեղադրոյոն, թե նա ինձ էր մսաձոմ կոյ աոթիւ, կոնոշեսն շայնարեձ:

- Տեղոմ հոռււոյաշելոյ՝ դասարան ոռոշեձ մերժել միջնորոյոմոմն և զկայն դասարան շարաիրել:

Մի քան վերջին շարձերիձ շեսո դասակարոյոմոմն աւարսկաձ շայնարեձ միջն շաջոռոյ օրը: Մնաշել էն երկոյն կոյոմերի վերջին ելոյթները: Մեղադրոյոն շաար դա ևս մեկ շարակարոյոմոմն էր ուշոյանելոյն հոռււոյային շաակարգը, քաշարելոյն, ոռ քրիսոնկաներն իրկանոմն շակաքի աջարոյոմոմն ոմեերն, եթե իշարկե, կոյ շակաքի շրջանկաներն գձակձ էն օրեղոմ:

Արոյոն շաար դա իրեկոյն էր վերջին շարակարոյոմոմն, վերջին աոթը, ոռն իրեն թոյլ կար Քրիսոնոմ իր քոյրերի ու եղբայրների աոմեիձ հոսել: Նա աարսկոմն էր կոյ ուշարսահնաշարոյոմոմն, ոռն աոջն կանգնաձ էր՝ գիշակելոյն, ոռ կարոյ էր աոռիձ քանոմն շայնակել: Բայձ նա միթարոյոմայն աղբոյոն երկնաար շայոն էր:

«Վերադաստիարակման» փորձ

Ճաղերի շեսոմն շայնակելն Արոյոն շաար քոլոռոկին էլ աարսկելի ջեր: Նա աոյեն եղել էր կոնեղ: Երբ 1963 թականին իրեն ջրկեձին լեհեգրադյան գրանշոմիձ, նա ոռոշ ժաանակոյն գնաձ Ուրարեն՝ քոռջը կաշելելոյն, ոռեղ նաան շիւձրեձին քրիսոնկաների նաանաշարոյոմոմն ու շակաշարոյոմոմն: Նա Լեհեգրադ վերադարձա աոռոգակձ շակաքոյ և շասաշ ոռոշոմոմն՝ շարոմակել իր գոռը: Ուսիկանոյոմոմն նաան էր փարոմ, քայձ Արոյն կարոյաշակ քոյըթ մսնել և հոմակել քանարկոյոմոմն: Աոանձ քանոյոմայն թոյլարոյոմայն նա կարոյ էր աան զկոյկան ջերքակակել, քայձ նա շասաշ էր քրիսոնեկան գոռը շարոմակելոյն իր ոռոշան մեջ:

Արոյն ու իր քնկերներն շարոմակոմն էն շակակել քոյըթձ ոյոն գանոյն աանոմն քաշաշայակելոյն հոմակելոյն շաար, և շեսձ աանոմն էր 1965 թականին, երբ նաան աոջին աագաձ ուշարոնադես ջերքակակելն: Արոյն քանշինգ արեկան էր:

«Ուսիկանոյոմոմն եկա և սկսեձ մեջ թել շեսի նաան, - կակի ոռ ոյիթի զկայեր կանաշեսներիձ մեկը, - նաան մեջ շրոմն էն և մեր մշերիձ քաոմ: Նրանք արան մի քան շոգոն, ոռոշներն աագաձ երկոն շարաոմ քանարեձին»:

Արդան ՁԵՐԲԱՎԱԿԱԾՆԵՐԻ մեջ էր, և ուՍԻԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ նրա դեմ գործ շարուիչեծ: Թղթի վրա մեղադրանքը ոչ մի անոթ չուներ ԿՐՈՆԻ ՀԵՏ: Չնայած իրեն ՁԵՐԲԱՎԱԿԵԼ էին քաղաքի սԱՀՄԱՆՆԵՐԻՅ ԴՈՒՐԱ, ԲԱՅՅ մեղադրո՞ւմ էին ԼԵՆԻՆԳՐԱԴՈՒՄ ԲԱՆԿՈՒԹՅԱՆ ԻՐԱՎՈՒՆԸ ՉՈՒԴԵՆԱԼՈՒ մեջ:

Այդ դԱՏԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿ ՏԱՐԱԾԱՇՐՋԱՆԱՅԻՆ դԱՏԱՐԱՆՈՒՄ ԱՐԴԱՅԻՆ ԱՆԳԱՄ ԽՈՍԵԼ ԹՈՒՅԼ ՉՏՎԵԾԻՆ: ԱՄԲՈՂԻ դԱՏԱՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ԸՆԴԱՄԵՆԸ ՁԱՆԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ էր, փորձ՝ ծՈՒՅԾ ՏԱԼՈՒ, ԹԵ ԳՈՅՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒՆԻ ԱՐԴԱՐՈՒԹՅՈՒՆ, ՈՐԸ ՈՉ ՈՔ ԱՊԴԴԵԱ ԷԼ ՉՏԵՍԱՎ: ԵՐԲ դԱՏԱՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ԱՎԱՐՏՎԵԾ, ԿԱՐԴԱԾԻՆ դԱՏԱՎԱԾԻՄԸ՝ մԵԿ ՏԱՐԻ ԲԱՆՏԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆ:

ՎՃԻՐՈՒ ԱՐԴԱՅԻՆ ՉՃՆՀԵԾ: ՆԱ ՀԱՏ էր շՓՎԵԼ ԲԱՆՏԱՐԿՈՒԹՅԱՆ մԻՋՈՎ ԱՆՃԱԾ ԸՐԻՍՏՈՒՂԱՆԵՐԻ ՀԵՏ, ՈՐՈՆԸ ԱՐՈՐԻՅ ԷԻՆ ԴԱՏՐԱՍ ՀԱՅՏԱԿԵԼ ԲԱՆՏՈՒՄ, ԵԹԵ ՔՐԻՍՏՈՍԱՆ ԱՅՏԵՂ ԷՐ ԻՐԵՆՅ ԱՌԱՋԱՆՈՐԴՈՒՄ: ՀՒՄԱ ՀԵՐԹԸ ԻՐԵՆՆ էր:

ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ԻՇԽԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ ԲԱՆՏԻ ՆԴԱՏԱԿԸ ԲԱՆՏԱՐԿԱԼԻՆ ՎԵՐԱԴԱՍՏԻԱՐԱԿԵԼՆ էր: «Այս ԽԵԴՃԵՐԸ մՈՂՈՐՎԵԼ ԵՆ, - ԲԱՅԱՏՐՈՒՄ ԷԻՆ ԴԱՏՏՈՒՂԱՆԵՐԸ, - ՀՒՄԱ ԱՐԱՆՅ ԴԵՏԸ Է ԾՈՒՅԾ ՏԱԼ և ՀԱՄՈՉԵԼ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՄԱԿԱՐԳԻ ՃՇՄԱՐՏԱԾԻՈՒԹՅԱՆ և ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ փԱՅՐԻ մԵՋ»:

Ի ՀԱՎԵԼՈՒՄ ՎԵՐԱԴԱՍՏԻԱՐԱԿԱՄԱՆ փՈՐՁԵՐԻ՝ ԱՐԴԱՆ ԱՆԱ ԱՏԻՊԿԱԾ էր ԲԱՉՈՒՄ ԳԻՇԵՐՆԵՐ ԱՆՅԱԿՅԱՆԵԼ ԱՌՈՐ ԲԵՏՈՆԵ ՀԱՏԱԿԻ ՎՐԱ: ԵՐԲԵՐ ԲԱՎԱՐԱՐ ՎԵՐԱԿՈՒՐ ՉԵՐ ԽՆՈՒՄ, ԵՐԲԵՄԱ ԷԼ ԱՅՆ, ԻՆՉ ԳՅՈՒՄ ԷԻՆ ԱՐԱ ԴԻՄԱԾ, ԱՆԳԱՄ ԿԵՆԴԱՆԻՆ ՉԵՐ ՈՒՏԻ: ԲԱՆՏԱՐԿՈՒԹՅԱՆ ԸՆԹԱՉՔՈՒՄ ԱՐԱՆ ԱՏԻՊԵԾԻՆ ՀՈԳԵՐԱՆԱԿԱՆ ՉԱՆՈՒՄ ԱՆՅԱԵԼ: «ԳԱՆՀԱՏԱՄԱՆ» ԵՐԵՍՈՒՄԵՐՈՐԴ ՕՐՎԱՆԻՅ ՀԵՏՈ ԲԺԻՇԿԱՆԵՐ ՀԱՅՏԱՐԱՐԵԾԻՆ, ՈՐ ԱՆ ԱՌՈՂԻ Է, և ԱՆ ՎԵՐԱԴԱՐՁԱԿ ԻՐ ԽՈՒՅԸ: ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ԲԱՆՏՈՒՄ ԱՆՅԱԿՅԱՐԱԾ ԱՐԻՍՏԵՐԸ ԾԱՎԻ և ԴԱՌՆՈՒԹՅԱՆ ՏԱՐԻՆԵՐ ԱՎԵԼՃԱՐԻՆ ԵՐԻՏԱԱՐԴ ԶԱՏԱԳՈՎԻ ԿՂԱՆԵՐԻՆ:

ԱՐԴԱՅԻ ՎՐԱ ՉԱՉՂԵԾ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ «ՎԵՐԱԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒՄ»: ՆՐԱ ՀԱՎԱՏՔԸ ՏԿԱՐԱԾԱՆԵԼՈՒ ՓՈԽԱՐԵՆ ԱՐԱ ԱՆՅԱԾ ՃԱՆԱՊԱՐՀԱՆ ԱՎԵԼԻ ՈՒԺԵԴԱԾԻՅԵՑ ԱՐԱ ՎԱՏԱՀՈՒԹՅՈՒՆ ԱՌ ԱՍՏԱԾ: ԱՍՏՈՒ ԽՈՍԱՐԸ ՏԱՐԱԾԵԼՈՒ ԴԱԴԱՐԵԼՈՒ ՓՈԽԱՐԵՆ ԱՆ ԱՎԵԼԻ մԵԾ ԽԱՆԴԱԿԱՌՈՒԹՅԱՆՔ ԼԵԾՎԵԾ ԱՅՆ ՏԱՐԱԾԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ: ՀՒՄԱ ԱՆ ԳԻՏԵՐ ԱՅԻ ԱՄԵՆԻ ԱՐԺԵՐԸ և ԱՎԵԼԻ ՎԱՏԱՀ ԷՐ ԻՐԵՆ ՉԳՈՒՄ ԻՐ ՈՐՈՇՄԱՆ մԵՋ:

«ՊԵՏՈՒԼՅՈՒՆՆԸ չԻ ԽԱՈՒՆՎՈՒՄ»

ՀՒՄԱ ԱՐԴԱՅԻ ԵՐԿՐՈՐԴ դԱՏԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՎԵՐՋԻՆ ԽՈՍԱՐԵՐԻ ԴԱՆԱ էր: ԱՌԱՋԻՆԸ ԵԼՈՒՅԸ ԷՐ ՈՒԴԵՆԱԼՈՒ մեղադրո՞ւմ, և ԱՆ ԱԿԱԾ՝ ՈՐՈՇ ԴԵՊՔԵՐ ԴԱՏԱԵԼՈՎ ՌՈՒՄԱՍԱՏԱՆԻ ԵԿԵԴԵՅԾՈՒ մԱՍԻՆ:

- Այս առերևույթ բաժնիկի ստեղծման և փոխանցման արդյունքում, խնայողականության և արդյունավետության բարձրացում, ինչպես նաև ընդհանուր առմամբ ընկերության ֆինանսական ցուցանիշների բարելավում, ինչպես նաև ընկերության ֆինանսական ցուցանիշների բարելավում, ինչպես նաև ընկերության ֆինանսական ցուցանիշների բարելավում:

մարմինների գործերին, եթե միայն նրանք ջեն իսկեսուն Կրոնի մասին օրենքը: Մեղադրանքը Սպրիդուհուպյի դեմ խորհրդային Պետությունն ու Հասարակական կարգը անարգող սոսիալ Տեղեկատվությունը Տարածվելու մեջ լրիվ անազնություն է: Այսօրվա՝ ըստ բեկական օրենսգրքի՝ 190/1 Հոդվածի Պաշտպանության եմ, որ դատարանը մեղադրվելին՝ Արդա Սպրիդուհուպյին, մեղադրող ճանաչի և սկսված Պատժ՝ երկուսուկես Տարի ժամկետով:

Այս խոսքերն ասելով՝ նա նստեց՝ խորը բնավարականությունը Հեղինակն ժողովրդի դեմքին:

Քրիստոնյայի համար միայն մեկ ճանապարհ կա

Դատարանը շրջվեց դեպի Արդան՝ ծոցի ճակով, որ պերճին խոսքով և երկայնակով իր Հերթն էր:

- Ես փորձում եմ իմ դեմ երկայնական մեղադրանքի էությունը խոսել, - սպսեց նա սառն ու Հանգիստ ջանքով, - Բայց այստեղ ուրիշ Հարձեր էլ անքան բնական են, և ես ջեմ Կարող դրանք ջանդարդաբանել, ջանքով որ, ինչպես նշել եմ, դրանք իմ գործի Հետ Բնառնական Կապ ջոխեն:

Նա սպսեց՝ խոսելով մի բանի Հարձերի մասին, որոնք անքան բնական մեղադրողը սկսած 1958 թվականին «Պրավդային» գրած նամակի միջև Հիմարարական լաբորատորիայում աշխատելը: Այնուհետև նա անձնական խոսքերն ու Կարևոր Հարձերի:

- Երբ ես ասում եմ, որ ինքն աշխատանքի առնել եմ ՀԱՍՏՔԻՆ ՀԱՄԱՐ, ինքն ասում են, թե դա սոսի Կապություն է: Բայց ահա, թե իրականում ինքն է եղել: Բնական դուրս գալու Հետ ես աշխատանք գտա Տյուգրանյանը: Աշխատանքը սկսելուց մեկ Հարթ Հետ ես արդար ժողովուրդի գնալով, երբ ուսուցանողությունը ներս խոթեց և գրի առավ իմ ու մի բանիս առնուհեր: Ես գիտեի, որ նա Կատարություն էին ուղարկելու իմ աշխատակցի, - ասած Արդան:

- Տյուգրանյանը բոլորը սկսեցին ջգոխանալ ինքանից, երբ իմանալ, որ ՀԱՍՏՔՆԱՅԵԼ եմ, և սկսեցին ջգոխանալ, որ եթե իմ ՀԱՄԱՅՔՆԵՐ ջգոխեմ, առաջ անքան աշխատանքի Կանա: Նրանք այդ փաստն ինքանից ջին թաքնում: Նրանք ինքն Հենց այդպես էլ ասեցին, որ Տյուգրանյանը բնառնական Կապություն է, և անեն մեկը այդտեղ աշխատել ջի Կարող: Նրանք սև ասեցին՝ անքան անգամ ՀԱՇՎԻ առնելու, որ Տյուգրանյանը միայն ջրկալում էր գնալների ժամանակաշրջանների, երկարագոր Հետ Կապած

ՏԵԴԵԿԱՏՎՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՏՊԱԳՐՈՒԹՅԱՆ, և ՉԿԱՐ ԱՆԴՊԻՍ ԳԱՊՏԱՒ ՏԵԴԵԿՈՒԹՅՈՒՆ, որը ՉԻՐ ԿԱՐԵԼԻ ԻՆՁ ՎԱՏԱՀԵԼ, - ՀԱՐՈՒՆԱԿԵՅ ԵՍ:

- Այս ամենը ՀԱՐՈՒՆԱԿԵՅ ԵՐԵՔ ՀԱՐԱԹ: ՀԵՏՈ ԻՆՁ ԿԱՆՉԵՅԻՆ ԿԱՌԱՎԱՐԻՉԻ ԱԵԼԱԿ և ԱՍԱՅԻՆ, որ ԱՉԱՏԱԾ ԵՍ ԱՇԽԱՏԱՆԵՐԺ: ԻՀԱՐԿԵ ԵՐԱՆՔ ՊԱՏՃԱՌՈՐ ՉԱՍԱՅԻՆ, ՉԱՍԱՅԻՆ, որ ԱՉԱՏՈՒՄ ԵՆ ԻՆՁ ՀԱՎԱՏՔԻՍ ՊԱՏՃԱՌՈՎ, ՈՐՈՎՀԵՏԱ ՉԿԱ ԱՆԴՊԻՍԻ ՄԻ ՕՐԵՆՔ, ՈՐՈՎ ԱՆՀԱՆԱԿԱԾ ԼԻՌԻ ՄԱՐԴՈՒՆ ԱՇԽԱՏԱՆԵՐԺ ԱՉԱՏԵԼ ՀԱՎԱՏՔԻ ՀԱՄԱՐ: ՊԱՏՃԱՌԱՐԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ԵԴԱԿ ԱՇԽԱՏԱԿԱԾՄԻ ԿՐՃԱՏՈՒՄ, ՄԻՆՉԴԵՆ ԵՐՔ ԵՐԵՐԵՆՈՒՄ ԱՍԱՅԻ, որ ԻՆՁ ԱՉԱՏԵԼ ԵՆ ԱՇԽԱՏԱԿԱԾՄԻ ԿՐՃԱՏԱՆ ՀԱՄԱՐ, ԱՇԽԱՏՈՂՆԵՐԸ ԳԼՈՒԽՆԵՐԸ ԿԱՒԵՅԻՆ, ՈՐՈՎՀԵՏԱ ՄԵՔԵՆԱՆԵՐԻՅ ՄԵԿԸ ՀԵՆՅ ԱՆԴՊԵՍ ԴՐԱԾ ԷՐ, ՈՐՈՎՀԵՏԱ ԱՇԽԱՏԵՅՈՒՂ ՉԿԱՐ:

- ԿԱՌԱՎԱՐԻՉՈՒՆ ԻՆՁ ԱՍԱՅ, որ ՉԵՆ ԿԱՐՈՂ ԻՆՁ ՎՃԱՐԵԼ, ՈՐՈՎՀԵՏԱ ԵՍ ԲԱՂԱՔԻ ԳՐԱՆՅՈՒՄ ՉՈՒՆԵԻ, ԿԱՐԾԵՍ ԵՆԽԿԻՆՈՒՄ ԵՐԵՔ ՉԷՆ ԵԿԱՏԵԼ ԳՐԱՆՅՈՒՄ ՉՈՒՆԵՆԱԼՍ, և ԿԱՐԾԵՍ ԹԵ ԱՇԽԱՏԱՆԵՐԻ ԲՆԴՈՒՆԱԿԵԼԻՍ ՓԱՍՏԱԹՅՈՒՆԸ ՉԷՆ ԱՏՈՒԳԵԼ:

ԱՐԴԱՆ ԱՍԱՅ, որ ՀԵՆՅ ՈՍՏԻԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ԻՐԵՆ ԱԿԱԵՅ ՀԱՐՅԱՐԵՆԵԼ, ԵՍ ՄԻՆԱԳԱՄԻՅ ՀԱՍԿԱՅԱԿ, որ ՀԱՏ ՀՈՒՏՈՎ ԻՐԵՆ ԵՐՐԻՅ ԿՅԵՐԵԱԿԱԼԵՆ:

- ՀՆԴԱՄԵՆ ԿԵՅ ԱՄԻՍ ԷՐ ԱՆՅԵԼ ԲԱՆՏԻՅ ԴՈՒՐԻ ՔԱԼԻՅԱՄ ՀԵՏՈ, և ԵՍ ՈՒՉՈՒՄ ԷՐ ԵՆԽԱՆ ԵՐՐԻՅ ԲԱՆՏՈՒՄ ՀԱՅՏԱԿԵԼԻՍ ՄԻ ՕԳՏԱԿԱՐ ԲԱՆ ԱՆԵԼ: ԵՍ ԳՐՈՐ ՈՒՆԵԻ, որը ՊԵՏՔ Է ԱՎԱՐՏԻՆ ՀԱՅՅԻՆ:

ՆԱ ԽՈՐԵ ՀՈՒՆՁ ԲԱՅԵՅ: ԵԼՈՒԹՅՈՒՆ ՀԱՏ ՀՈՒՆՅՈՒՆԻՅՈՒՅ ԷՐ: Այն ՊԱՆԱՆՈՒՄ ԷՐ ՄՏԱԿՈՐ, ՉԳԱՅՈՒՆԱԿԻՆ, ՀՈՒՆՈՐ ԿԵՆՏՐՈՆԱՅՈՒՄ, որը ԵՐԵՄԱՆ ՀԱՏ ԴՅԱՐ ԷՐ ԼԻՆՈՒՄ: ԱՐԴԱՆ ՏԱՍ ԲՈՊԵ ԴԱԴԱՐ ԽՆԴԻՅ, ԴԱՏԱԿՈՐԸ ԽՆԴԻՆԱՐԸ ԲԱՎԱՐԱՐԵՅ:

ԵՐՔ ԴԱՏԱՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆ ԿԵՐԱԿԱԿԵՅ, ԱՐԴԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԱՅԱԿ ԻՐ ԴԵՄ ԵՐԿԱԼԱՅԱԾԱԾ ՄԵԴԱԴԻՐԱՆԵՐ ՎՐԱ: «ՅԵՆԱՅԱԾԱԾ ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՆ ՏԱՐԱԾՈՒՄ ԻՆՔԵՆ ՀԱՆՅԱԳՈՐԾՈՒԹՅՈՒՆ ՉԷ, և, ԵԹԵ ԵՍ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ԱՊԱՅՈՒՅԵՄ, որ ԻՄ ՏԱՐԱԾԱԾ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՄԵՋ ԱԽԱԼ ՏԵԴԵԿԱՏՎՈՒԹՅՈՒՆ ՉԿԱ, ԻՆՁ ԴԱՏԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ ՀԻՄԵՐ ՉԵՆ ՈՒՆԵՆԱ, - ՄՏԱԾՈՒՄ ԷՐ ԱՐԴԱՆ, - ՈՒՐԵՄԱ, ՊԵՏՔ Է ԽՈՒՆԵՄ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ»:

ԱՆՈՒՀԵՏԱ ԵՍ ԽՈՒՆԵՅ ԲՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐԻ և ԲՐԻՍՏՈՂԱՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴՆԵՐԻ ԱՐԳԵԼՎԱԾ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ, որը ԲՆԱՐԿԱՌՄ ԷՐ ԻՐ ԲԱՅԱՆԱԾ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՄԵՋ:

- 1929 ՕՐԵՆՔՆ ԱՍՈՒՄ Է, որ ՀԱՎԱՏԱՅԱԼՆԵՐԸ ԿՈՆԳՐԵՍՆԵՐ ԿԱՉԱՎԵՐՊԵԼՈՒ ԻՐԱՎՈՒՆՔ ՈՒՆԵՆ, - ԵՇԵՅ ԱՐԴԱՆ, - ԲԱՅ ԹՈՒՅՐՈՒԹՅԱՆ ՓՈՒՆԱՐԵՆ ԻՇԽԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԱԿՈՒՄ ԵՆ ՀԱԼԱԾԵԼ ԵՐԱՆՅ, ՈՎԵՐ ԴԻՈՒՄ

են Կոնգրեսներ Կաշապերդեյի թոյլատրություն ստանալու շնորհիվ:

- Հաջորդը, մեղադրող Կոյաք ՆՇԵՅ ՏԱՍՎՈՅ ՀԱՎԱԿԱՆԱԿԱՐԱԿԱՆ ԱՐՏԱՀԱՅՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ, որոնք դուրս էին գրված գրականությունից: ՀԱՏ ՄԵԼԱԴՐՈՒԻ՝ ԱՍ ԱՐՏԱՀԱՅՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՄԵՁ ՍՈՒՏ ՏԵԴԵԿԱՏՎՈՒԹՅՈՒՆ ԿԱ, որը առարգում է Խորհրդային միությունն ու ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ ԿԱՐԳԵ:

Հիմա Արդան շրջակա և դիմե՛ք առջևի դասկարծին:

- Ի՞նչ պայտոյան բնածնություն ՏԻԿԻՆ Բոյսոն մեքերե՛ք ՀԵՆՐԻԽ ԽՈՍԵՔԵՐԵ, և ես ԿԱԿԱՐՏԵՄ ՆՐԱ ՄԵՁԲԵՐԱԾ ԱՐՏԱՀԱՅՏՈՒԹՅԱՐ: «Միայն ՌՈՒՍԱՍՏԱՆՈՒՄ և ԹՈՒՐԵԿՅՈՒՄ է, որ ԿՐՈՆԱԿԱՆ ՄԱՐԿԱՆՅԱԴ ԴԵՄ ԱՄՈՒՅԱԼԻ ՕՐԵՆՔՆԵՐԸ ԴԵՄ ԳՈՐԾՈՒՄ ԵՆ: Այս օրենքները ԿԱ՛մ ՈՒՐԴԻ ԶԼՈՎ ԱՐԳԵԼՈՒՄ ԵՆ ԴԱԿԱՆԱՆԵՐ ԱՉԱՏՈՒԹՅՈՒՆԸ, ԿԱ՛մ ԱՐԳԵԼՈՒՄ ԴՐԱ ԴՐՈՒՊԱԳԱՆԴՈՒՄԸ: Այս օրենքները աճե՛նաճարար, աճող և ճնշող օրենքներն են»: Հիմա ԿՈՒՉԵՐ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ՈՒՇԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ՀՐԱԿԻՐԵԼ «ԴՐՈՒՊԱԳԱՆԴՈՒՄ» ԲԱՐԻ ՎՐԱ: ՀԵՆՅԱ ԻՆՔՐ ՀԵՆՐԻՔ ԴՐՈՒՊԱԳԱՆԴԱՆ ԱՐԳԵԼՈՒՄԸ ՀԱՄԱՐՈՒՄ Է ԱՄՈՒՅԱԼԻ և ԱՆԱՐԴԱՐ:

Նա նորի՛ք շոքը քաշե՛ք և շարունակե՛ք:

- Հիմա ԿՐԱՏԱԴԵՄ, թե ի՞նչ ԻՆՉՊԵՄ ՁԵՐԲԱԿԱԼԵՅԻՆ: Արդի 11-ին ես գնա՛լ էի ԱՐՈՒԹԻ ԺՈՂՈՎ: Ես ՆԱՏՏԵՅԻ, որ ի՞նչ ՀԵՏԱՆՈՒՄ ԵՆ, ԲԱՅՅ ՈՒՇԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ ՉԴԱՐՁԵՅԻ ԴՐԱՆ: Այնուամենայնիվ, Հաջորդ օրը ՈՍՏԻԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ՆԵՐԽՈՒԹԵՅ ԻՄ ԲՆԱԿԱՐԱՆ և ՁԵՐԲԱԿԱԼԵՅ ԻՆՉ: ՄՅՈՒՄ ՀԱՎԱՏԱՅՂԱԼԵՐԻ ՏՆԵՐՆ ԷԼ ԵՆ ԽՈՒՉԱՐԿԵԼ: Միայն ի՞մ դեղի՛ք ՀԵՏ ԿԱՊԱԾ ՏԱՆԱԴԵԿ ԽՈՒՉԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆ ԵՐ ԱՆՅԱԿԱԿԱԼ՝ ԵՐԵՐԸ ՀԵՆՐԻՔԱՐԱԴՈՒՄ, ՉՈՐԱՐ ԱԵՐԱՌՈՒՄ, ԵՐԵՐԸ ԿՐՈՎԱԳՐԱՐՈՒՄ, մեկն էլ ՄԱԳԱՏՈԳՈՐԱԿՈՒՄ՝ ԲՐՈՋԱ ՏԱՆԸ: ԲԱՅՅ ԻՆՉՈ՛Ւ ԽՈՒՉԱՐԿԵԼ ՄԵՆՅԱԾ ՀԱՎԱՏԱՅՂԱԼԵՐԻ ՏՆԵՐԸ: Միայն ԱՅՆ ԴԱՏՏԱՊՈՎ, որ նրան՛ք ՀԱՍՅԵՆԵՐԸ ՆՇՎԱԾ ԵՆ ԻՄ ԳՐԵՈՒԿՈ՛ՒՄ: ԴՐԱՆՅԱԿՈ՛Յ ՈՉ ՄԵԿԻ ԺԱՄԱՆԱԿ ԻՄ ԳՈՐԾԻ ՀԵՏ ԱՐԱՉՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒՆԵՅՈՂ ՈՐԱԷ ԱՅՈՒՅ ՉԵՐ ՀԱՅՏԱՐԵՐԱԿԵԼ:

ՀԵՏՈ Արդան ԱՆԴՐԱԴԱՐՁԱԿ ԱՅՆ ՀԱՐՅԻՆ, թե «ԻՆՉՈՒ ԵՆՔ ՄԵՆՔ ՀԱԼՏՎՈՒՄ»:

- ՄԵՆՔ ԱՍՈՒՄ ԵՆՔ, որ մե՛ք ՀԱԼՏՈՒՄ ԵՆ մեր ՀԱՎԱՏԵՐ ՀԱՄԱՐ, ԲԱՅՅ մե՛ք ԱՍՈՒՄ ԵՆ, որ ԴԱ ՍՈՒՏ ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ Է ԸՆԴԱՄԵՆԸ, և մե՛նք ՀԱԼՏՎՈՒՄ ԵՆՔ ՕՐԵՆՔՆԵՐԻՆ ՉՆԱՉԱՆԴԱԿԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ: Ես ՉԳՐԱՆՅԱԾ ՀԱՄԱՆԵՐ ԱՆԴԱՄ ԵՄ, մի ՀԱՄԱՆԸ, որը ԲԱՉԱԻՅԱ ԴԻՄԵԼ Է ԳՐԱՆՅԱԿԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ: ՄԵՁ ՓԱՍՏԱԹՈՒՊՅԱ ԵՆ ՏԱԼԻՍ ԱՏՈՐԱԳԵԼՈՒ, որտե՛ղ ՆՇՎԱԾ Է, որ ո՛չ մի օրենք ՉՊԵՏԵ Է ԽԱՆՏԵՆՔ, և ո՛չ թե ՆՇՎԱԾ ԵՆ ՀԱՏՈՒԿ ՕՐԵՆՔՆԵՐ, որոնք ՉՊԵՏԵ Է ԽԱՆՏԵՆՔ: Դա ԳՐԱՆՅԱՄԱՆ ՃՇՄԱՐԻՏ ԳՈՐԾԸՆԱԾՈՅ ՉԷ:

Արդան ՏԵԱԿ, որ դԱՏԱՎՈՐԵ ԱՎԵԼԻ ԱՆՀԱՆԳԻԱՏ ԷՐ ԴԱՌՆՈՒՄ, ԱՅՈՒՐՈՒՎ ՓՈՐՁԵՅ ԱՓՈՓԵԼ ԻՐ ԵԼՈՒԹԸ:

- ՔՐԻՍՏՈՒԱՆԵՐԸ ՉԵՆ ԿԱՐՈՂ ԽՈՍԱՆԱԼ ՀԱՉԱՆԴՎԵԼ ՄԻ ՕՐԵՆԵՐ, ՈՐԸ ԻՐԵՆՅ ԱՐԳԵԼՈՒՄ Է ԽՈՍԵԼ ԱՍՏՈՒ ՄԱՍԻՆ և ԱՐԳԵԼՈՒՄ Է ՇՆՈՂԱՆԻՐԻՆ ԻՐԵՆՅ ԵՐԵՒԱՆԵՐԻՆ ՀԱՎԱՏՔՈՎ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿԵԼ: ՕՐԵՆԵՐ ՀԱՆԴԵՄ ԻՐԵՆՅ ՈՂՁ ՀԱՎԱՏԱՐԱՌՈՒԹՅԱՐ ՀԱՆԴԵՐՁ ՈՉ ՄԻ ՔՐԻՍՏՈՒԱ ՇՆՈՂ ՉԻ ԸՆԴՈՒՄԻ ՕՐԵՆԵ, ՈՐԸ ՀՐԱՎՅՈՒՄ Է ԵՐԵՒԱՆԵՐԻՆ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿԵԼ ԱԹԵՐԻՉՄԻ ՈԳՈՎ: ՆՐԱՆՅ ՀԱՄԱՐ ԱՎԵԼԻ ԼԱՎ Է ՏԱՌԱՊԵԼ, ԱՍՏԵԼ ՄԵԴԱԴՐՈՒՄԻ ԱԹՈՌԻՆ, ԲԱՆ ԽՈՍԱՆԱԼ ՀԱՉԱՆԴՎԵԼ ԱՄԱՆ ՕՐԵՆԵՐ:

- ՔՐԻՍՏՈՒՆ ԱՆԱՅ, ՈՐ ՄԵՆԸ ՊԵՏԸ Է ԱՎԵՏԱՐԱՆԸ ԲԱՐՈՁԵՆԸ ԱՄԵՆ ՄԻ ԿԵՆԴԱՆԻ ԱՐԱՐԾԻ, - ՀԱՐՈՒՆԱԿԵՅ ԱՐԴԱՆ, - և ՀԱՎԱՏԱՅԻԱԼՆԵՐԸ ՉԵՆ ԿԱՐՈՂ ԸՆԴՈՒՄԵԼ ՄԻ ՕՐԵՆԵ, ՈՐԸ ԱՐԳԵԼՈՒՄ Է ԽՈՍԵԼ ԱՍՏՈՒ և ՓՐԿՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ: ՈՉ ՄԻ ՀԱՎԱՏԱՅԻԱԼ ԱՎ ՉԻ ԱՆԻ: ԱՆԳԱՄ ԵԹԵ ԱՎ ԲԱՐՈՁԻՉ ԿԱՄ ԱՎԵՏԱՐԱՆԻՉ ՉԷ, ԱՆԳԱՄ ԵԹԵ ԲԱՐՈՁԵԼ ՉԳԻՏԻ, ՏԱՐԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆ ՉԿԱ, ԱՎ ՉԻ ԸՆԴՈՒՄԻ ԱՅՈՐ ՕՐԵՆԵՐԸ, ՈՐՈՎՀԵՏԱ ԱՆԳԱՄ ԲԱՐՈՁԵԼ ՉԿԱՐՈՂԱՅՈՂ ՄԱՐԴՈՒՄ ԵՐԲԵԼ ՀԱՐԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆ ԿՏՐԿԻ ԻՆՉ-ՈՐ ՄԵԿԻ ՀԵՏ ԽՈՍԵԼ ՓՐԿՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ: ԱՅՈ ՊԱՏՃԱՌՈՎ ՀԱՎԱՏԱՅԻԱԼՆԵՐԸ ՉԵՆ ՀԱՄԱՉԱՅԻՆ ԱՅՈ ՏԵԱԿ ՕՐԵՆԵՐՆԵՐԻ ՀԵՏ: Ի ՀԵՃՈՒԿԱ ԻՇԽԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՀԱՆԴԵՄ ԻՐԵՆՅ ԱՐՈՂՁ ՀԱՐԳԱՆԵՐ՝ ԱՐԱՆԸ ԿԽԱՏԵՆ ԱՅՈ ՕՐԵՆԵՐ:

- ԵՎԱ ՄԵԿ ԱՆԳԱՄ ԿԿՐԿԱՆԵՄ՝ ՀԱՎԱՏԱՅԻԱԼՆԵՐԸ ՉԵՆ ԿԱՐՈՂ ՊԱՀԵԼ ՄԻ ՕՐԵՆԵ, ՈՐԸ ԱՐԱՆՅ ԱՏԻՊՈՒՄ Է ՄԵՐԺԵԼ ԱՎԵՏԱՐԱՆԸ: ՈՒՐԵՄԱ, ԵՐԸ ՄԵՉ ՄԵԴԱԴՐՈՒՄ ԵՆ ԱՄԱՆ ՕՐԵՆԵՐՆԵՐԸ ԽԱՆՏԵԼՈՒ ՄԵՉ, ՄԵՆԸ ԱՐԴԱՐԱՅՈՒՄ ՈՒՄԵՆԸ, ՈՐՈՎՀԵՏԱ ԱՍՈՒՄ ԵՆԸ, ՈՐ ՄԵՉ ԴԱՏՈՒՄ ԵՆ ՄԵՐ ՀԱՎԱՏՔԻ ՀԱՄԱՐ:

- ԵՍ ԳԻՏԵՄ, ՈՐ «ՓՐԿՈՒԹՅԱՆ ԱՉՈՐԱՐԸ» և «ԵՐԲԱՐԱԿԱՆ ԹՈՌՈՅԻԿԸ» ՈՐԵԼ ԱՌՈՏ ՏԵԴԵԿՈՒԹՅՈՒՆ ՉԵՆ ՊԱՐՈՒՆԱԿՈՒՄ: ԲԱՅՅ ՄԻՆԱՌՈՒՄ ԺԱՄԱՆԱԿ ԳԻՏԵՄ ԱՆԱ, ԹԵ ԻՆՉ Է ԱՀԱՆԱԿՈՒՄ ԴՐԱՆԸ ԱՐՏԱՍԱՀԱՆ ՈՒՐԱԿԵԼ: ԵՍ ԳԻՏԵՐ, ՈՐ ԴԱ ԿԱՐՈՂ ԷՐ ՄԵԴԱԴՐՈՒՄԻ ԱԹՈՌԻՆ ԱՍՏԵՅՆԵԼ, ԲԱՅՅ ԵՐԲԵԼ ՄԵԿ ՈՒՐԻՇԻՆ ՉԷԻ ԽՆԴՐԻ, ՈՐ ԱՅՈ ԱՐՏԱՍԱՀԱՆ ՈՒՐԱԿԵՐ, ՈՐՈՎՀԵՏԱ ԴԱ ՀԱՏ ՎՏԱՆԳԱՎՈՐ Է, ԱՅԻ ԻԱԿ ՊԱՏՃԱՌՈՎ ԻՆՔԱ ԵՄ ԴԱ ԱՆՈՒՄ:

ԱՐԴԱՆ ԴԱԴԱՐ ԱՌԱՎ՝ ՀԱՎԱՐԵԼՈՎ ՎԵՐՁԻՆ ՄՏՔԵՐԸ, ՈՐՈՒՆԸ ԿՈՒՉԵՆԱՐ, ՈՐ ԱՆԸՆԴՀԱՏ ՀԱՉԵՆ ԻՐ ՃԱԿԱՏԱԳԻՐԸ ՈՐՈՇՈՂՆԵՐԻ ԳԼՈՒԽՆԵՐՈՒՄ, ԵՐԸ ԱՎԵՐՁԱՆԵՐ ԻՐ ԵԼՈՒԹԸ:

- ՄԻ ԺԱՄԱՆԱԿ ՄԱՐԴԻԿ ՀԱՍԿԱՆՈՒՄ ԷՐԱ, ՈՐ ՀԱՎԱՏՔԻ ՊՐՈՊԱՐԱՆԴՈՒՄԱՆ ԱՐԳԵԼԵԼԸ ԱՆԱՐԴԱՐԱՅԻ ԷՐ, ՀԻՄԱ ԱՐԱՆԸ ԴԱ ՉԵՆ ՀԱՍԿԱՆՈՒՄ: ՀԻՄԱ ՄՈՏԵՅՈՒՄԱՆ ԱՅՈՒՐԱՐՆ Է. ԴՈՒ ԻՆՔԻ ՀԱՎԱՏԱ, ԱՐՈՒԹԻՐ, ԲԱՅՅ ՉՀԱՄԱՐՁԱԿԵՆ ԱՍՏՈՒ ՄԱՍԻՆ ԽՈՍԵԼ ՄՈՒՄԱՆԵՐԻ ՀԵՏ: ՄԵԿԻ ԳԱՂԱՓԱՐԱԿԱՆ

ՀԱՊՈՉՈՒՆՔՆԵՐԸ լռեցնելը գաղափարական ՀԱՊԹԱՆԱԿ զէ: Սա միշտ
 ԿՈՉՎԵԼ է ԲՈՆՈՒԹՅՈՒՆ:

ԴԱՏԱՎՈՐՆ ԸՆԴՀԱՏԵՑ ԵՐԱՆ՝ ԲԱՐԿԱՆԱԼՈՎ, ՈՐ ԱՅՈ ՀԱՆՅԱԳՈՐԾՈՒ
 ԴԱՏԱՆԵՂԱԿՈՒՄ ԲԱՐՈՉՈՒՄ ԷՐ:

- ԴՈՒՔ ՊԵՏԵՔ Է ՈՉ ԹԵ ԵԿԵԴԵՅՈՒ ՄԱՍԻՆ ԽՈՍԵՔ, ԱՅԻ ՄԻԱՅՆ ՉԵՐ ՄԱՍԻՆ,
 - ԱՍԱՅ ԵՎ՝ ԵՎԵԼՈՎ ՈՒՊՈՒՂ ԱՐԴԱՅԻ ԱՉՔԵՐԻ ՄԵՃ:

ԱՐԴԱՆ ՈԳԼՈՐԿԱԾ ԷՐ:

- ՔՐԻՍՏՈՂԱՅԻ ՀԱՄԱՐ ՄԻԱՅՆ ՄԵԿ ՃԱՆԱՊԱՐԸ ԿԱ, - ԱՍԱՅ ԵՎ, -
 ՔՐԻՍՏՈՂԱՆ ՉԵՉՈՔ ՉԻ ԿԱՐՈՂ ԻՐՆԵԼ: Եթե դու գիտես ճճԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆԸ,
 ԵՀԱՆԱԿՈՒՄ Է՝ ՊԵՏԵՔ Է ՀԵՏԱԵԱ ԴՐԱՆ, ՀԱՎԱՏԱՐԻՄ ԻՐՆԵԱ, ԱՆՀՐԱԺԵՇՏՈՒԹՅԱՆ
 ԴԵՊՈՐՏԻՄ ԵՎԱ ՏԱՆՁՎԵԱ ՀԱՆՈՒՆ ԴՐԱ: ԱՅԻ ԵՂ ԶԿԱ: ԵՐԿՐՈՐԴ ԿԱՐԾԻՔ
 ԱՅՏԵՂ ԻՐՆԵԼ ՉԻ ԿԱՐՈՂ: Ես սիրում եմ ԱՉԱՏՈՒԹՅՈՒՆԸ և ԿՈՒՉԵՆԱՅԻ
 ԸՆՏԱՆԻՔԻՆ և ԸՆԿԵՐԱԵՐԻՆ ՀԵՏ ՀԻՄԱ ԱՉԱՏ ԻՐՆԵԼ: ԲԱՅՉ ԵՍ ՉԵՄ ԿԱՐՈՂ
 ԽՂՈՒՄ ԴԵՄ ԳՆԱԼ: ԻՆՉԻՆ՝ Է ՊԵՏԵՔ ԱՉԱՏՈՒԹՅՈՒՆԸ, Եթե ԱՍՏՈՒՆ ՉԵՄ
 ԿԱՐՈՂ ԻՄ ՀԱՅՐԸ ԿՈՉԵԼ: ԳԻՏԱԿՅՈՒՄԸ, ՈՐ ՀՈԳԻՄ ՈՒ ՄԻՏՔԱ ԱՉԱՏ ԵՆ,
 ԲԱՉԱԼԵՐՈՒՄ և ՉՈՐԱՅՆՈՒՄ Է ԻՆՁ: Սա էր ՈՒՉՈՒՄ ԱՆԵԼ:

ԱՐԴԱՆ ԵՏԵՑ՝ ԳՈՐԾԱ ԱՎԱՐՏԱԾ և ՍԻՐՏԸ ՀԱՆԳԻՍ:

ՎԵՐՋԱՔԱՆՍ

ՉԱՉԴՎԵԼՈՎ Ո՛Ղ ԱՐԴԱՅԻ ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻՅ, Ո՛Ղ ԵՐԱ ԲԵՐԱԾ ՓԱՏԵՐԻՅ՝
 ԴԱՏԱՎՈՐԸ ԵՐԱՆ ԴԱՏԱՊԱՐՏԵՑ ԵՐԵՔ ՏԱՐԻ ԱՉԱՏԱՉՐԿԱԶՆ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ
 ԲԱՆՏՈՒՄ, ՄԻ ԴԱՏԱՎՈՐԸ, ՈՐԸ ՎԵՅ ԱՄՍՈՎ ԱՎԵԼԻ ՀԱՏ ԷՐ, ԲԱՆ ՊԱՆԱՆՁԵԼ
 ԷՐ ՄԵԴԱԴՐՈՂ ԿՈՂԱՐ: ԱՐԴԱՆ ԴԱՀԻՃԻՅ ԴՈՒՐԱ ԵԿԱՎ ԵՐԿՈՒ ՀԱՊԹԱՆԴԱՄ
 ՊԱՀԱԿՆԵՐԻ ԸՆԿԵՐԱԿՅՈՒԹՅԱՆՔ:

ԲԱՅՉ ԵՐԱՆ ԲԱՆԱՐԿԵԼԸ ՉԷՐ ԿԱՐՈՂ ԵՐԱ ԱՇԽԱՏԱՆՔԸ ԿԱՆԳԱՆԵՅՆԵԼ:
 ԱՐԴԱՅԻ ԴԱՏԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԱՐՉԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԱՐՏԱԳՐՎԵՅԻՆ
 ԱՎԱՆԱՆԵՐԻ ԿՏՈՐԱՆԵՐԻ ՎՐԱ և ՈՒՂԱՐԿՎԵՅԻՆ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՄԻՈՒԹՅԱՆ
 ԱՎԱՆԱՆԵՐԻՅ ԴՈՒՐԱ: ԱՄԵՐՈՋ ԱՇԽԱՐՀՈՒՄ ՀԱՎԱՏԱՅԱԼԱՆԵՐԸ ԿԱՐԴԱՅԵԼ
 ԷՐՆ «ԼԵՆԻՆԳՐԱԴՅՈՒՄ ԱՐԴԱՅԻ» ՊԱՏԱՌԹՅՈՒՆԸ և ԱՊՈՒԹԵԼ ԱՅՈ ՀԱՎԱՏԱՐԻՄ
 ԲՐՈՋ ՀԱՄԱՐ:

ԱՐԴԱՆ ԲԱՆԱՅԻՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԻՅ ԱՉԱՏՎԵՅ 1971 ԹՎԱԿԱՆԻ ԱՊՐԻԻԼ
 12-ԻՆ: ԱՉԱՏ ԱՐՉԱԿԵԼՈՒ ԺԱՄԱՆԱԿ ՊԱՇՏՈՂԱՆԵՐԸ ԵՐԱՆ ԱՍԱՅԻՆ, ՈՐ ԻՐ
 ԲԱՆԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆԸ ԱՐԴԱՅԻ ՀԱՄԱՐ ԽՐԱՏ ՉԷՐ ԵՂԵԼ: ԻՐԱԿԱՆՈՒՄ ԵՎ ՀԱՏ
 ԲԱՆ ԷՐ ՍՈՎՈՐԵԼ, ԲԱՅՉ ՈՉ ԱՅՆ, ԻՆՁ ԿՈՒՉԵՆԱՅԻՆ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ
 ԻՇԽԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ: Նա մեծ ՎԱՏԱՀՈՒԹՅՈՒՆ ԷՐ ՉԵՈՔ ԲԵՐԵԼ ԱՍՏՈՒ
 ՀԱՎԱՏԱՐԱՌԹՅԱՆ ՄԵՃ և ԷԼ ԱՎԵԼԻ ՄԵԾ ՀԱՍԿԱՅՈՂՈՒԹՅՈՒՆ ԱՅՈ ՈՐԱՆՈՒԹՅԱՆ

և բնավարվածության, որ գալիս էր Նրան ծանայելու: Նա դարձել էր եղբայրության լիիրավ անդամ, այն եղբայրության, որ Պողոս առաքյալը պոչում էր «Նրա ջարջարանքներին շարորի լինել»:²

Այսօր Աիդա Սպիրտահյանն ապրում է Սանկտ Պետերբուրգում: Նրա ՀԱՎԱՏՔԸ ՇԱՏ ԲԱՆԵՐԻ միջոց անձնա, և այսօր նրա նման քրիստոնյաների մեկսեղ ՀԱՎԱՔԱԵԼՆ ՈՒ ԵՐԿՐՈՒԱԳՈՒԹՅՈՒՆԸ օրինական է: Նրա եպեղեծին Վերջերս ՀԱՏՈՒԿ արարողությանը ՏՈՒՆԵՃ ԻՐԵՆՃ ԾԱՊԱԿՈՒԹՅԱՆ ԲԱՊԱՍՏՈՒՆԵՐՈՐԻ ՏԱՐԻՆ: ՀԱՏՈՒԿ ՀԱՐԳԱՆՔԻ ՏՈՒՔ ՄԱՏՈՒՅՎԵՃ ՀԱՎԱՏՔԻ ՀԱՄԱՐ ՄԱՐՏԻՐՈՍԱՎՃՏՆԵՐԻՆ:³

Սաբինա

Քրիստոսի սիրո վկան

Ռումինիա,

1945 թվական

Ռուսները անգիստներին դուրս էին բռել Ռուսիերայից, և Հիմա և Դանաբ բայլեր էին Ձեռնարկում Ռուսիերայի գաղափարության և Հասարակության բոլոր բնագավառները Հսկելով Համար: Նրանց ամենավերջին ջանքը եղև Դանաբ, որ Հավաքեցին բոլոր Կրոնական համագործակցության անջատողներին մի մեծ Հանդիպման. ժողովում այն Կոչում էին «Կոնֆեսիոնալ»։ Նրանց նախագահ Կրոնական համագործակցության գաղափարներն ու անջատողներն ստանալն էր: Բայց Սաբինայի Համար այն մոտեցումը Պարզապես Ռուսիերայի Կրոնական անջատողներին Պետության համաճիպները դարձնելով փորձ էր:

Սաբինան փորձարարում էր, մեկուկես գլուխ Եվելի Կարճաճառ, բայց անտիպում էր Ռիզարդը, բայց նա ՀԱՏ անհանձնահղոր էր Քրիստոսի Անգամ Համար: Ժողովում Դանաբ Ռիզարդի Կողքին՝ լսելով, թե Ինչպես էր մեկ այլ Հոգի Խոսում Իր Հավատարմության մասին Կոմունիստների Հանդեպ, ուրբեր գրգռել էին Իրենց երկիրը, Սաբինան Հրեշ անոխում թաղ: «Այս անոթը Ձե՛ս մաքրի Հիսուսի երեսից, Ռիզարդ, - Պաշտպանե՛ք նա, - դու Պաշտ է մի բան Եսես, Դանաբ թողն Ես Քրիստոսի Անոխի Կողք»:

Ռիզարդը Դայե՛ց Խորհրդարանի Հենքում Հավաքված բոլոր Հանձնախմբերին: Այդ ամենն ամբողջությամբ շոտ էր: Կոմունիստների Կարգախոսը Հեճալն էր՝ Կատարյալ Կրոնական անջատողներ: Նրանք Աստուծո՛ւ և Կոմունիստի հաղաղ Համագոյակցության Կողմնակից էին, Կամ էլ Աստուծո՛ւ և Կոնգրեսի Հարգարժան անհագա՛հ: Ինքնի՛ք Սաբինա Համագոյակցության Կողմնակից: «Որքա՞ն Հե՛ճ է մարդկանց Հիմարածնելը», - ՀՀԵՁԵ՛ք Ռիզարդը:

Ռիզարդն ու Սաբինան այլ ջորս Հաճար բաճառների, սարկապագների, Երիսկոպոսների, մոխրների Հարթում էին: Մոխրոխման և Հրեշ, բողոքական և ուղղափառ, բոլոր Հավաքները ներկայացված էին:

ԾԱՆՐ լՈՒԹՅՈՒՆ ՏՐԻԵՅ, ԵՐԲ ՌԻԶԱՐԴԵ ԳԱՃ ԴԵՊՐ ՀԱՐԹԱՆԵ:
ՍԱԲԻԱՆ ԱՐԵՆԿԱՏ ԱՊՈԹՈՒՄ ԷՐ ԱՊՈԿԱՆՈՒ ՀԱՄԱՐ:

- Հնորհապալոնություն այս առիթի շնորհիվ, որ պարոյ եւեթ միասին շնորհապալոն ու աշխատանք, - սպանեց Ռիշարդը, - երբ Աստուծոյ շնորհապալոն եւ, շնորհապալոն եւ շնորհապալոն եւ Աստուծոյ իմաստությունն լսելով շնորհ: Այսպիսով, յոթնամեջոյն շնորհապալոն շնորհապալոնությունն է ոչ թե փառաբանել մարդուն կամ աշխարհի իշխանություններին, որոնք գալիս են ու գնում, այլ փառաբանել Արարիչ Աստուծուն և Քրիստոս Փրկչին, որը ինքի վրա մեղադրում է շնորհ:

Մեղադրում մեղադրությունը սպանեց փոխել, և Սաբինայի սիրտն ուրախությամբ լիցավ: Վերջապես պետությունն ոչ թե պոռնիկություն էր, այլ՝ Քրիստոս:

- Ձեր խոսքով ժամանակն անհասկացել է, - ռեք թողնելով շնորհապալոն գոցեց Բուրդուան՝ դառնալով նախաբան:

Առանց նրան ուշադրություն դարձնելով՝ Ռիշարդը շնորհապալոն բացառելով իր շնորհապալոն առաջնություններին իրենց շնորհությունն դնելով Աստուծոյ վրա, ոչ թե՝ մարդուն: Լսարանը սպանեց ծագաւորել: Նրանք գիտեին, որ Ռիշարդը ճիշտ էր, բայց նա միայն ինքնա առաջնություն էր, որը շնորհապալոն բարձրադասել:

- Անգամք'ը բարձրադասում, - գոռաց Բուրդուան իր եղբայրներին վրա, - այս մարդուն բեմի ինքնադէպ, արագ:

Ռիշարդի ջանքի լույսով շնորհապալոն սպանեց պաշտպանել:

- Պատահում է, շնորհապալոն:¹

Ժողովը պետական լիցենզիա բացում, իսկ Սաբինան լույս աշխարհում շնորհապալոն էր պատրաստում: Նա շնորհապալոն էր իր առաջնություն, շնորհապալոն, որ նա զգալիորեն պաշտպանել Քրիստոսի նկատմամբ շնորհ: Բայց նա շնորհապալոն շնորհապալոն առաջնությունն առաջնությունն էր ինքնա, որովհետև շնորհ, թե ինչ գին էն ստիպում լույսով պաշտպանել այս ինքնապաշտպան շնորհ:

Սաբինան և Ռիշարդը միշտ առաջնակա էին ժողովների շնորհ: Նրանք շնորհ էին բնակարան Ռոնալդսոն ժողովների անհասկացելով շնորհապալոն:

- Հիմա Աստուծոյ ժողովներին է բերել մեծ առաջ, - շնորհապալոն էին Ռիշարդն ու Սաբինան:

Երբ ժողովներն առաջին անգամ եկան Ռոնալդսոն 1944 թվականին, Ռիշարդն ու եղբայրներն այս Սաբինան գնալին նրանց դիմապարհելով շնորհապալոն ու ժողովներին: Որովհետև ժողովների շնորհներ՝ նրանք շնորհապալոն պոռնիկ շնորհ էին շնորհապալոն: Սաբինայի ողջ բնակարանը

նաշնանակալ էր ՀԱՄԱԿԵՆՏՐՈՆԱՅԻՆ ճամբարում, իսկ Ռիզարդը ինքն արդեն երեք անգամ Ձերբակալվել էր: Երբ Սաբինան ու Ռիզարդը բրիտանացիներ դարձան, նրանք խոսափեցին իրենց նվիրել Կորսակաժ շոգիների շեմ աշուղաներին, ինչպիսին էլ որ լինեին նրանց մեղքերը: 1944-ին այս ՀԱՄՈՉԱՌԻՔԸ նրանց ԿՈՒՊԵՅ ՕԳՆՈՒԹՅԱՆ Ձեռք մեկնել փախչող նախասներին, ինչպես նաև նոր ժամանող ԿՈՄՈՒՆԻՍՏՆԵՐԻՆ:

Նախասների շրջափակման ժամանակ Ռիզարդը ու Սաբինան իրենց ՏԱՆԸ ՏԵՂ ԷԻՆ ՏՎԵԼ ՀԱՏ փախչող շրջանների: Հետո, երբ նախասներն էին ԿՈՒՊԵՅ փախչել, նրանք նրանց էլ էին ՏԵՂ ՏՎԵԼ: Նախաս ՁԵՆՎՈՐՆԵՐԻՅ ՄԵԿԸ Սաբինային ՀԱՐՉՈՒՅ, ԹԵ ԻՆՉՈՒ ԷՐ ԻՆՔԸ, ԼԻՆԵԼՈՎ ՀՐԵԱ, ԻՐԵՆ ՓՐԿՈՒՄ: Սաբինան ՊԱՐԶԱՊԵՆ ԱՆԱՅ, ՈՐ ԲՐԻՏԱՆԱԿԻ ՀԱՄԱՐ ԹՇՆԱՄԻ ԶԿԱ, ՈՐ ԱՍՏՎԱԺ ՍԻՐՈՒՄ Է ԲՈԼՈՐ ՄԵԴԱՎՈՐՆԵՐԻՆ: ԶԻՆՎՈՐԸ ՀՆՈՐՀԱՅԼՈՒԹՅՈՒՆ ՀԱՅՏԵՅ՝ ԽՈՍԱՆԱԼՈՎ, ՈՐ ԲԱՆԱՐԿԵԼՈՒ ԷՐ ՆՐԱՆ, ԵՐՔ ՈՒՆԵՆԱՐ ԴԱ ԱՆԵԼՈՒ ՀԱՅՈՐԻ ՀԱՐԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ:

Ժամանակ գնել

1944 թվականի ապրիլ ՀԱՐԱՐԵՐԱԿԱՆՈՐԵՆ ԿՐՈՆԱԿԱՆ ԱՇԱՏՈՒԹՅԱՆ ՏԱՐԻ ԷՐ: ՆԽԿԻՆ ՈՒՈՒՐԱԿԱՆ ԲՈՆԱԿԱԼ ԻՈՆ ԱՆՏՈՆԵՍՈՒՆ ՏԱՐԵԼ ԷԻՆ ՄՈՍԿՎԱ, ՀԵՏՈ ՀԵՏ ԲԵՐԵԼ և ԳՆԴԱԿԱՀԱՐԵԼ: ՈՐԴՈՒՔԸ ԵԿԵԴԵՅՈՒ ՇԱՆՂՈՒՆԵՐԸ, ՈՐՈՒՔ ԱՆՈՒՄԱՆ ԱՊ ՀՐԵՆԵՐԻ և ԲՈՐՈՐԵՐԱԿԱՆՆԵՐԻ ՎՐԱ ՃՆՇՈՒՄ ԷԻՆ ԳՈՐԾԱՊՈՒՄ, ԿՈՐՉՈՒՅԻՆ ԻՐԵՆՅ ՀԵԴԻՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆԸ:

ՀԱՏ ՈՒՈՒՐԱՅԻՆԵՐ ԿԱՐԾՈՒՄ ԷԻՆ, ՈՐ ԳՈՐԵ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՐԱԿԱՆ ԵՐԿԻՐ ՈՒՆԵՆ, ԲԱՅՅ Սաբինան ԱԿԵԼԻ ԼԱՎ ՊԱՏԿԵՐԱՅՈՒՄ ՈՒՆԵՐ ԱՄԵՆ ԻՆՉԻ ՄԱՍԻՆ:

ԿՈՒՍՏԻ ԿՈՆԳՐԵՍԻՅ ՀԵՏՈ ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ ՈՉ ՄԻ ԲԱՅԼ ԶՁԵՐՆԱՐԿՎԵՅ ՌԻԶԱՐԴԻ ԴԵՄ, ԲԱՅՅ ՀՈՏՈՎ ԿՈՄՈՒՆԻՍ ԱՍԻՎԻՍՏԵՐԸ ՊԱՐԲԵՐԱՐԱՐ ԽԱՆԳԱՐՈՒՄ ԷԻՆ ՌԻԶԱՐԴԻ ԱՆՅԱՅՉԱՐԾ ՇԱՆՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻՆ: ՀԱՐԱԹ ՀԱՐԱԹ ՀԵՏԵԼՅ ԽՈՇՈՒՈՒՐԵՄ ԵՐԻՏԱՆԱՐԴՆԵՐԸ ՀԱՎԱՐՔՈՒՄ ԷԻՆ ԵԿԵԴԵՅՈՒ ՀՐԶԱԿՅՈՒՄ՝ ԽԱՓԱՆԵԼՈՒ ՊԱՇՏԱՄՈՒՆԵՐԸ, ԳՈՐԱԼՈՒ, ԱՊՈՒՎ-ԱՊԱՐԱԿ ԲԱՐՁՐԱՅՆԵԼՈՒ:

- ՄԵՆԸ ՊԵՏԸ Է ՈՐ ՈՐԱՆԱՆԱՆԸ ԱՐԱ ՀԱՄԱՐ, - ԱՆԱՅ ՀՈՎԻՎ ՍՈԼԵԽՈՒՄ՝ ԵԿԵԴԵՅՈՒ ԱԿԱԳ ՀՈՎԻՐԸ, - ԱԿԵԼԻ ԼԱՎ Է ԱՊԱԿՈՏ ԼԱՐԱՆ ՈՒՆԵՆԱԼ, ՈՐԻՆ ՀԵՏԱՐԲԵՐՈՒՄ Է, ԹԵ ԴՈՒ ԻՆՉ ԵՄ ԽՈՍՈՒՄ, ԲԱՆ ԹԵ ՈՒՆԵՆԱԼ ՄԵԿ ՄԱՐԻ, ՈՎ ԼՈՒՆ ԱՍՏԱԺ ԶԱՆՅՈՒՄ Է, ԹԵ ԼՈՒՄ Է:

Հետո նրանք սկսեցին առաջին նախազգուշացումը: Սաբինան Ռիզարդի ՀԵՏ ԱՇՈՒՄՈՒՄ ԷՐ ԵԿԵԴԵՅՈՒՄ, ԵՐԸ ՀԱՄԱԶԳԵՍՏՈՎ ՄԵԿԸ ՄՏԱՎ ՆԵՐԱ և

դիմե՞ծ եմք ամուսնուհի:

- Տեսնու՞մ Ռիոսանտի, - ներկայացրե՞ծ ինքն իրեն, - դուք Վերաբրա՛նդն եք: Ուրեմն դուք շենժ եմ եք, ում ես իմ պլաներում ամենաճշմ. եմ նշում, - Ռիօբարդն ու Սաբրեան ակնաջներին ջերն չկապնում, - բայժ արածո՞ւթելով չեմար, որ ծանր ջգճճումներն ջկան, - շարուհանե՞ծ եմ, - եսեյ եմ ջեժ ծանայոթոթումն յնշո՞ւթելով: ջեր ննումի վրն յեժ ու չնսնափոր գործ է բնձված գնդսնի ոստիկաննկան ծանայոթոթումն: Ես այն ժեմեյ եմ: Վերջերս յեկն անընդճն ջեր գործոթնեոթոթան յնարն ժեդեկնճնում է ոստիկանոթոթանը: Վերջերս յոթսներն չեճ շնս եք խոսում, այնոթն ջե՛:

Ռիոսանտն ջեոթերն խնճե՞ծ և շարուհանե՞ծ:

- Բայժ ես կարծե՞ի, թե կարող էիք չնսնաճայնոթոթան գալ:

Կնշաոթ նսննայով ոթայմանոթ եմ խոսնաճնկ խնփանեյ այն չնարողագրոթոթումներն, որն յրժեմն ուրարոթում էր ոստիկանոթոթանը:

Սաբրեան մեճնկ խոսնկճոթոթումն, և նրանք չնսնաճայնոթոթան եկան ուրոճնկի գոթարի վրն: Փողը խճկելով իր գրոթան՝ Ռիոսանտն նսնճ.

- Պայմանկարկե՞ծիք: Լրժեմն ննումն:

- Ո՛ւ, - չնկարծ գոթնճ Սաբրեան, - յեք ջեք ուժոթն իմննալ:

Տեսնու՞մ ջերմնճն յայե՞ծ փոթնարմարն կնոթը, բայժ Սաբրեան գլոթն թնփնշարե՞ծ: Նն գիժեր, որ նրանք ջերն ուժոթն իմննալ, թե ոկ էր յրժեսոթոթումն արել: Եթե իմննային, միգոթե՞ն, նրանք վերաբերմոթնք փոկվեր նրն նկնսնաթ, ու իրենք մեդթ յեժ կընկնեն:

Բայժ Սաբրեան ու Ռիօբարդն գիժերն, որ այդ գոթնարոթ ջերն կարող իրենճ արածոթոթոթումն գնել: Իրենճ արածոթոթոթումն Ասոնո՞ ջեոթերն յեժ էր: Բայժ գոթն մի թիժ ժնմաննկ էրն շնշել և չնարկոթոթոթումն ուրենն շարուհանեյ ընդճնսնկն եկեդե՞ծո՞ չիմնդիման գործը:

Արդեն 1947 թվականի վերջերին բրիտանայաներն ջերբնկայնոթոթումներն անելի չնճնխկի էրն դարձել, և Սաբրեան շնս ընկերներ էր կործրել բննում: Մի շնս ճորթ ջմեոթին երեկո Սաբրեան ժնն էր, բրոնխիթոս էր չիկնդնճել և շնս վնս էր իրեն ջգոթ, երբ չնկարծ դոթն թնկո՞ժ լսե՞ծ: Նն բնճե՞ծ դոթը և ջերմնճնկ՝ ժեմեյով Վերն Յնկոթվննային՝ յոթն թճչոթնոթն, ուրն միայն դեմոթ գիժեր: Բժեչն ջեր եկել Սաբրեային բոթեյով, այլ եկել էր մի շրննայ նորոթոթումն չարորդեյով: Նրն դեմքը ողբերգնկն ժեք ուրեր, երբ նն Սաբրեային ոթսոթում էր իր ոթսոթոթումն:

Վերնն մի ուրարննկան փոթրիկ բնդաթե՞ծ էր, ուրժեդ շնս բրիտանայաներ, այդ թնոթն ննն ինքն, չննճանքի էրն ենթարկոթում և

ՔԱՆԻ ԴԵՆ ՔՐԻՍՏՈՒԿԱՆԵՐԻ ՁԵՐՔԱԿԱՊՈԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԿԻՔԸ ՉԵՐ ՀԱՍՏԷԼ

Ռիզարդին, ղեկը էր երկրի շրջա շրջանը:

- Սաբինա', քանի դեռ ուժ չէ, ղեկը է փակվել, - սպանեց Ռիզարդը, - մեկը դեռևս դու չառաքարոսություն ունեն: Մեկը միայն ջեմը, շատերն են արդեն փակվել:

Սաբինան ջղաճախանեց: Նա գիտեր, որ Ռիզարդն իրենից շատ ջեր ուժով շրջանը: Բայց պատճառ իրական էր, և նրանք ղեկը է մտածելն իրենից միայն ջեմակ: Միտայի մասին: Ռիզարդը շարունակեց շարժվել Սաբինային:

- Երբ ինչ նախաստերն էին նախահոնի ջերակալում, ինչ դուրս էին թողնում շարժաներ նա՝ երկարություն շարժանությունների շեռ, բայց պոստիստերի դեղումն շարժանությունները պարող են նախա շարժաներ շեռ: Բայց այդ, նրանք պարող են բեռ էլ ջերակալել, այդ դեղումն ի՞նչ պլան Միտայի շեռ:

Ռիզարդը Սաբինայի արվելայն գաղաղալուն դիտար: Նա գիտեր, որ իր և Ռիզարդի միջանաքան ջերակալություն դեղումն Միտան գաղաղա շեռ ջեր ունեն: Նա պարող էր շարժակ էլ փողոցներում՝ ունեղիբ մոտալով: Սաբինայի շարժ դա ղեկահաններն նախա սարժակ էր: Բայց նա շարժակում էր ջանքանք շեռակի ղեկահան շարժ:

Վերջակերթը, Ռիզարդը նրան շրջանի, թե իրենից ընկերների շեռն ինչ էր նա էլ իրենից:

- Անձի աշակերտ, - նախ նա, - և շեռ մի՛ նայիր:²

Շեռ Սաբինան ղեկահանան:

- Անձի աշակերտ ինչի՞ շարժ, - եղև նա ղեկահանան, և նա գնաց սեղակ՝ բերելով իր Աստվածաշունչը և պարող:

«Որովհետև ու որ իր նախ ունե արդեն, պարողն նրան, և ու որ իր նախ պարողն ինչ շարժակ գնաց նրան»:³

Փակելով մեղանք գիրքը՝ նա շարժեց Ռիզարդին:

- Եթե շարժ փակվեմ, առ երբեք պարողան՝ այն շեռակի շարժել:

Այդ ղեկի իրենից որոշումը պարձակ:

Դադարել գոյություն ունենալ

1948 թվականի փետրվարի 29-ին՝ պիտակի առաջոցան, Ռիզարդը շարժ դուրս եկավ եկեղեցի գաղաղա շարժ և դուրս գալիս պարող գոյան:

- Սաբինա', պարողից եկեղեցում:

Բայց երբ Սաբինան երեսուն րոպե շեռ եկեղեցի եկավ, նա շեռակ փողով գաղաղակում շարժ նախ շարժ Սոլեդյան:

- Ռիզարդը դեռ ջի երևածել, - ասած նա, - Բայժ նրա ուղեղն այնքան օտարաբեղմնած է: Երևի ինչ-որ շրջակա գործ է շրջել և գնածել այդ գործով ջբադպելով նախքան Պաճճառուքը:

- Բայժ նա ասած, որ պես ժամի՜ Պիժի եպեղեժում շանդիժեմը, - ասած Սաքինան՝ ջայն մեջ ժեդի ժայլո պախին:

Հոգի Սոլեխյոն անձպաժեժ Պաճճառուքը, մեջ Սաքինան ջբադպած էր բնկերներին ջանգաշարելով և շարժուփորժ անելով, թե արդյոք Ռիզարդին ջեն ժենել: Բայժ ոչ ոք ժեդեպոհոյում ջոհներ: Սաքինայի սրժում պախն ապելի էր սաւսպանում:

Այդ պեսորին նա Պեժք է Պաւպադրոհոյան արարողոհոյում պաւարեր եպեղեժում:

- Մի՛ անանգաւաժիր, Սաքինա՛, - քաջալերում էր Սաքինային Հոգիւն, - երբեք ջեն պարող իմանալ, թե Ռիզարդի մժքին ինչ պա: Հի՛շն՛իմ ես, ճաքարի ժաւանապ նա գնած առպոյժյան լրադրեր գնելով, շեժո ճաշին ջանգաշարեժ և ասած, որ նախաճաշին ջի գալով:

Սաքինան շրջելով այդ դեղքը ժոյժած: Ռիզարդը շրջել էր, որ ինչ-որ պաւրում գործնապան շանդիժում ուներ և շեժ էր գնածել Բոհաւաքս:

- Դոհք ճիճ ժեք, Պեժք է որ նաւանժիժ մի Պաճառոհոյան մեջ բնկած լինի, - ասած նա՝ փորժելով ինքն իրեն շառոժել:

Կիրակնօրյա ճաշի Պաշը Վառաքաւադներ շաւար սոպորաքար շաժոպ իրադարձոհոյում էր, որոպաշեն իրենժ փորժի բնկաւաւանում շաւաքառում էին եպեղեժո՜ ժոյրերն ու եղալյուներ: Երբեք այնքան պերպառի ջեր լինում, որ բոլորին շերիքեր, Բայժ ժրիւժոյաները շաւաքառում էին միայնաժ ներպալոհոյումը պալելով, երգելով և շարորդապալելով շաւար: Ներպալ լրնողների շաւար դա իրենժ շաքաւաւաւ ապենառորաւ իրադարձոհոյում էր դառնում:

Հիմա նաւաք բոլորը նաւած էին ժաւը՝ լոռ Ռիզարդին սոաւալով: Բայժ առօրոք: Կեսորի Պաւպադրոհոյումը Հոգի Սոլեխյոն էր պաւարել: Սաքինան ջանգաշարել էր բոլոր Հիւանդանոժները, աղաւա շաւոթառոհոյան բաժնառուքներով անձել՝ մժածելով, որ միգոժե, նա ապոպաւարի մեջ էր բնկել: Բայժ նա ոչ մի ժեդ ջգժապ նաւա: Վերժաղես նա որոշում պալաժեժ, թե ինչ Պեժք էր անել՝ գնալ ներքին գործերի նախարարոհոյում: Հիմա նա ապելի, քան պաւալ էր, որ Ռիզարդին ջերբապալել էին:

Հեժո սպապեժին փնժոթների օրերը, առիւներն ու ժարները, գրաւեղապիժ գրաւեղապ գնալով օրերը, օրերը թապելով ջանկաւաւաժ դոհը, որ պարող էր բաժպել:

ՍԱՔԻՆԱՆ ՀԱՃԱՆ ԷՐ ՀԻՇՈՒՄ ՎԵՐԱՅԻՆ, ՈՐ ԱՌՈՒՄԱՆՈՒՅ ՎԵՐՁԻՆ ՏԱՍԱՆԵՐԿՈՒ ՏԱՐԻՆԵՐԻ ԸՆԹԱՅՔՈՒՄ ԲԱԺԱՆՎԱԾ ԷՐ ԵՂԵՂ: ՆԱ ՄՏԱԾՈՒՄ ԷՐ, ԹԵ ԻՆՉ ՏԱՆՁԱՆՔՆԵՐԻ ՄԻՋՈՎ ՊԵՏՔ Է ՈՐ ՆԱ ԱՆՃԱԾ ԽԻՆԵՐ, ՄՏԱԾՈՒՄ, ԹԵ ԻՆՉ ԷՐՆ ԱՏԻՊԵՂ ՆՐԱՆ ԱՆԵՂ ԱՅՆ ԲԱՆԻՅ ՀԵՏՈ, ԵՐԲ ՄԵՎ ՈՐԻՇ ԲԱՆՏԱՐԱՅԱԼԻ ԱՍՏՈՒ ՄԱՍԻՆ ԷՐ ՎԿԱՅԵՂ: ՀԱՍՏԱՏ ՌԻԶԱՐՊԻՆ ԷՂ ԴՐԱ ՀԱՄԱՐ ԿՊԱՏԺԵՐԻՆ: ՍԱՔԻՆԱՆ ՀԻՇԵՅ, ԹԵ ԻՆՉՊԵՍ ԷՐՆ ԱՍՏՈՒՅ զՈՇԱՆՈՒՄ ՌՈՒՄԱՆԵՐԻ ՀԱՅՏԱՎԵՂՈՒ ՀԱՄԱՐ, ԱՅՆ ՆՈՒՅՆ ՌՈՒՄ ԶԻՆՎՈՐՆԵՐԻ, ՈՎԵՐ ՀԻՄԱ ԲԱՆՏԱՐԿԵՂ ԷՐՆ ԻՐ ԱՌՈՒՄԱՆՈՒՄ:

ԼՈՒՐԵՐ ԱՎԱՆԵՅԻՆ ՊՏՏԱԵՂ, ԹԵ ՌԻԶԱՐՊԻՆ ՏԱՐԵՂ ԷՐՆ ՄՈՍԿՎԱ, ԻՆՉՊԵՍ ՄԱՆՃԱԾ ՀԱՏԵՐԻՆ: ԲԱՅՅ ՍԱՔԻՆԱՆ ՀՐԱԺԱՐԿՈՒՄ ԷՐ ՀԱՎԱՏԱՂ ԴՐԱՆ: ԱՄԵՆ ԵՐԵՎՈՒ ՆԱ ԸՆԹԻՐԻՔ ԷՐ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒՄ և ՆԱՏՈՒՄ ՊԱՏՈՒՀԱՆԻ ՄՈՏ՝ ՍՊԱՍԱԵՂՈՎ, ԹԵ ԵՐԲ ԷՐ ՌԻԶԱՐՊԵ ՆԵՐԱ ՄՏԱԵՂՈՒ: ՆԱ ԱՓՈՓՈՒՄ ԷՐ ՄԻՆԱՅԻՆ, ԵՐԲ ՆԱ ԱՐՏԱՎՈՒՄ ԷՐ ՀԱՅՐԻԿԻ ՀԱՄԱՐ: ՆԱ ՈՐԴՐՈՒՄ ԱՌՎՈՐԵՅՆՈՒՄ ԷՐ, ՈՐ ԱՍՏՎԱԾ ՀՈԳ ԷՐ ՏԱՆՈՒՄ ՀԱՅՐԻԿԻ ՀԱՄԱՐ, ՈՐԻ ԷՂ ՈՐ ՆԱ ԽԻՆԵՐ, և ՈՐ ՆԱ ՀՈՒՏՈՎ ՏԱՆԸ ՎԻՐՆԵՐ:

ԲԱՅՅ ՆԱ ԶԵԿԱՎ: ԵՎ ԻՐ ՈՒ ՌԻԶԱՐՊԻ ԽՈՍԱԿՅՈՒՄՈՒՄԸՆ ԱՎԱՆԵՅ ԱՆԸՆԴՀԱՏ ՊՏՏԱԵՂ ՂՎՈՒՄ: «ԵՐԲ ԻՆՉ ԱՆՆԿԻՐԱՆՈՒՄ ԷՐՆ ԶԵՐԲԱՎԱԼՈՒՄ, ԲԱՅՅ ԷՐՆ ԹՈՂԱՆՈՒՄ ՄԻՋՅՆ ՄԻ ԲԱՆԻ ՀԱՐԱԹ ԱՆՅ: ԿՈՄՈՒՄԱՏԱՆԵՐԻ ՀԵՏ ԳՈՐԾ ՈՒՆԵՆԱԼՈՒ ՊԵՊԵՐՈՒՄ ՊԱ ԿԱՐՈՂ Է ԱՎԵՂԻ ԵՐԱՐ ՏԱԵՂ»:

ՍԱՔԻՆԱՆ ՀՓՈԹՈՒՄՈՅՆ ՈՒ ԱՐԱՍՔԻ ՄԵՋ ԷՐ: ՆՐԱ և ՌԻԶԱՐՊԻ ԱՆԵՐ ՀԱՏ ՓՈՐՁՈՒՄՈՒՄԸՆԵՐ ԷՐ ՀԱՊԹԱՀԱՐԵՂ, ԲԱՅՅ ԱՅՆ ԱՆԳԱՄ ՆԱ ՊԱՏԿԵՐԱՅՈՒՄ ԱՆԳԱՄ ԶՈՒՆԵՐ, ԹԵ ԻՆԸՆ ՈՒ ՄԻՆԱՅՆ ԻՆՉՊԵՍ ԷՐՆ ԱՌԱՆՅ ՌԻԶԱՐՊԻ ԳՈՅԱՏԱԵՂՈՒ:

ՄԻ ԲԱՆԻ ՀԱՐԱԹ ԱՆՅ ՀՈՎԻՎ ՍՈՒԵՅՄԵ ՍԱՔԻՆԱՅԻՆ ՏԱՐԱՎ ՀԱԵԴԻՅԻ ՊԵՍՊԱՆԻ ՄՈՏ, ՈՐԸ ՆԱՆԿԻՐԱՆՈՒ ԻՐԵՆՅ ԻՐԱՎՈՒՄԸՆԵՐԻ ՊԱՇՏՊԱՆՆ ԷՐ, ՈՐՊԵՍՁԻ ՆՐԱՆԻՅ ՕԳՆՈՒՄՈՒՄ ԽՆԴԻՐԵՐ: ԴԵՍՊԱՆԱՆ ԱՆԱՅ, ՈՐ ՆԱ ԿՈՒՍՏԵՐ ԱՐՏՈՐԾԱՆԱՐԱՐԻ՝ ԷՆԱ ՊՈԿԵՐԻ ՀԵՏ:

ԷՆԱ ՊՈԿԵՐԻ ՊԱՏԱՍԽԱՆՆ ԱՆԵՍ ՎԱԴՈՒՅ ՄՏԱԾՎԱԾ ԽԻՆԵՐ:

- ՄԵՐ ՏԵԴԵԿՈՒՄՈՒՄԸՆ ԱՅՈՒՐԱՐԵՆ Է, ՈՐ ՀՈՎԻՎ ՎԱՐԱՐԲԱՆԴԵ ԵՐԿՐԻՅ ՓԱՆԵՂ Է ՄԻ ՃԱՄՐՈՒԿՈՎ, ՈՐԻ ՄԵՋ ԱՌՎԻՅ ԲԱՆԿՅՈՒՄՈՒՄԸՆ ՓՐԿԵՂՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏՐՎԱԾ ԱՐՐՈՂԶ ԳՈՒՄԱՐՆ ԷՐ: ԱՍՈՒՄ ԵՆ, ՈՐ ՆԱ ԴԵՆԱԼՈՒՄ Է:

ՀԵՏՈ ՊԵՍՊԱՆԸ ՀԻՇԵՅՐԵՅ ՎԱՐՉԱՊԵՏ ԳՐՈՅԱՅԻ ՀԵՏ ՈՒՆԵՅԱԾ ՄԻՋԱԴԵՊԻ ՄԱՍԻՆ, ԲԱՅՅ ԿՐԿԻՆ ՆՈՒՅՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԸՆ ԼՍԵՅ, ՄԻՋՅՆ ԱՅՆ ԱՆԳԱՄ ՆԱՆԱՐԱՐԸ ՀԵԳՆԱԿԱՆ ՏՈՒՆՎ ԱՎԵՂԱՅՐԵՅ:

- ԸՍՏ ԶԵՉ՝ ՎԱՐԱՐԲԱՆԴԵ ՄԵՐ ԿԱՂԱՆԱՎԱՅՐԵՐԻՅ ՄԵՎՈՒՄ Է: ԵՐԹԵ ԿԱՐՈՂԱՆԱՐ ԱՊԱՅՈՒՅԵՂ ԴԱ, ԵՍ ՆՐԱՆ ԲԱՅ ԿԹՈՂԱՆԵՐ:

Կապող օղակ Ռիչարդի հետ

Մի բանի անստեղծ անօգուտ ջանքերի շեղման մեկ երեկո ջբադված էր եկեղեցու, երբ շահագործող մի անձնակազմը: Անձնակազմը սակաված զոր, և նրա արված անարդար շահ էր փոխ: Նա շահում էր Սաքինայի շեղման անհատական շահի օգուտը:

- Ես շահ անստեղծ եմ շահագործող, - շահագործողն ասեց նա:

Սաքինայի անհատական անձնական շահը շահագործողն ասեց, որ անստեղծ լուր էր ասելով:

- Ես շահագործող եմ, բայց շահագործող, թե որ բանում, միայն իմանեմ, որ ես այն շահագործող եմ, որ իմանում եմ շահում: Նա իմ անձ, որ իմ անհատական իմանումն անհատական իմանումն:

- Որքան, - շահագործող Սաքինան՝ շահագործող շահագործող, որ շահագործողն իմանում էր: Այնքան սոսի էր անհատական լուր շահագործող:

- Դե շահագործող եմ, որ իմ անհատական շահագործողն ասեց:

Նրա անձնական շահ էր, և նա զոր էլ շահագործողն իմանում գտնում:

Հոգի Սոլեյմը անհատական անհատական շահագործողն ասեց, որքան Սաքինան: Նա շահագործողն ասեց, որ Վարդապետի մի երկուրդ բերել: Նա նրան շահագործողն ասեց և անձ, որ այն շահագործողն:

Սաքինան ասեց, և Սոլեյմը շահագործող Սաքինային:

- Դե միայն բանն է, որ անհատական եմ անձ: Մեծ շահագործող՝ և անհատական շահագործողն է անձ, թե ոչ, իսկ իմ անհատական նրա շահագործողն ասեց:

Սաքինան ասեց, որ շահագործողն իմանում, որ իմանում շահագործողն ասեց:

Բայց երկու օր անձ շահագործողն անհատական շահագործողն: Նա շահագործողն ասեց, շահագործողն իմանում-որ բան անհատական փոխանակում էր անհատական շահագործողն: Շահագործողն այն բանակում՝ Սաքինան անհատական: «Սաքինա, շահագործողն եմ շահագործողն անհատական: Ես լուր եմ: Որքան»:

Սաքինայի սիրտն անհատական: Նա անհատական էր: Դե նրա շահագործողն էր՝ շահագործող, շահագործող անհատական: Սաքինան իմանում շահագործողն ասեց:

- Նա լուր է, - անհատական, - շահագործողն անհատական շահագործողն: Նրա անհատական շահագործողն անհատական շահագործողն: «Նա անհատական, որ անհատական, որ շահագործողն է սիրում»:

Սաքինան շահագործողն անհատական, թե և անհատական նրան անհատական

առաջնություն: Վերջապես նա Համաձայնեց:

- Լև, - ասեց նա, - Բայժ ես իմ պլանին եմ ՎՏԱՆԳԻ ԵՆԹԱԴԿՈՒՄ ԱՆ ԱՆԵԼՈՎ: Կան մարդիկ, որ դու ՀԱՄԱՐ ՏՆԱՆԵՐԿՈՒ ՏԱՐԱՎ ԲԱՆՏԱՐԿՈՒԹՅԱՆ ԵՆ ԴԱՏԱՊԱՐՏՎԵԼ:

Նա Համաձայնեց իր աջատոհայունը ՎՏԱՆԳԵԼ ՀԱՆՈՒՆ ԱՅՈՒ ԲԱԺԱՆՎԱԾ ՉՈՅԳԻ: Նա սիրում էր փողը և խմիչքը, որը պարելի էր գնել այդ փողով: Բայժ նա նաև գաղտնի ՀԻՆՆՈՒՄ էր ՌԻԶԱՐԴՈՎ և ԵՐԲԵԱՆ ՆՐԱՆ ՀԱՏ ԷՐ ՀԱՅ ՏԱԼԻՍ:

ՍԱՔԻՆԱՆ ՀՆՈՐՀԱԿԱԼ ԷՐ ԱՅՈՒ ՄԱՐԿՈՒՆ ՆՐԱ ՉՈՀԱՔԵՐՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ, ՈՐ ԻՐԵՆՑ ԺԻԶԱ ԱՊՐԱՇՆԱԿՈՒՄ ԷՐ ԱՆԱՎԱԳՐԱԿԱՆ ԿԱՊՈՒ: ՀԱՐԲԵՅՈՂ ԴԱՆՀԱԿԻ ՌԻԶԱՐԴԻ ՀԵՏ ԻՐԵՆ ԿԱՊՈՂ ՕԴԱԿԱ ԷՐ ԴԱՐՁԵԼ: ԱՅՈՒ ԴԱՆՀԻ ԴՐՈՒԹՅԱՆ ԼՎԱԳՈՒՅՆ ԼՈՒԾՈՒՄ ԴԱ ԷՐ:

Պատժել բանտարկյալի ընտանիքին

ԿՈՄՈՒՆԻՍՏՆԵՐԻ ՕՐԵՆՔՆԵՐԸ ԴԱԺԱՆ ԷԻՆ: ՔԱՊԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆՏԱՐԿԱԼԻ ԿԻՆԸ ՉԷՐ ԿԱՐՈՂ ԲԱՐՏ ԱՏԱՆԱԼ: ՔԱՐՏԵՐԸ ՏՐՎՈՒՄ ԷԻՆ ՄԻԱՅՆ «ԱԾԽԱՏԱՎՈՐՆԵՐԻՆ»: ՔԱՊԱՆՏԱՐԿԱԼԻ ԿԻՆԸ ՆԱԸ ՉԷՐ ԿԱՐՈՂ ԱԾԽԱՏԵԼ: ԻՆՉՈ՛Ւ: ՈՐՈՎՀԵՏԱ ՉՈՒՆԵՐ ԲԱՐՏԸ, ՀԵՏԱԲԱՐ, ՆԱԸ ԳՈՅՈՒԹՅՈՒՆ ՉՈՒՆԵՐ:

ՍԱՔԻՆԱՆ ԴԻՄՈՒՄ ԷՐ ԻԾԽԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻՆ:

- ԻնՉՊԵ՛Ն ԿԱՐՈՂ ԵՄ ԱՊՐԵԼ: ԻՆՉՊԵ՛Ն ԵՐԵԽԱԼԻՍ ԿԵՐԱԿՐԵՄ:

- Դև ՁԵՐ ԽՆԴԻՐՈՒ Է, ՈՉ ԹԵ ՄԵՐԸ:

ՍԱՔԻՆԱՆ ԱՆՀԱՆԱԳԱՏԱՆՈՒՄ ԷՐ ՄԻԽԱԼԻ ՀԱՄԱՐ: ՌԻԶԱՐԴԻ ԶԵՐԲԱԿԱԼՈՒԹՅՈՒՆԻՅ Ի ՎԵՐ ՆԱ ԱՆԵՆԴՀԱՏ ՆԻՀԱՐՈՒՄ ԷՐ ԱՆԵՆԴԱՐ ՈՒՏԵԼԻՔԻ ԴԱԿԱՆԻՅ: ԵՎ ՍԱՔԻՆԱՆ ՆԱԸ ԳԻՏԵՐ, ՈՐ ՆԱ ԴԵՈՒ ՈՐԲՈՒՄ ԷՐ ԻՐ ԿՈՐԱԾ «ՔՈՅԻՐԵՐԻ ՈՒ ԵՊԲԱՅԻՐՆԵՐԻ» ՀԱՄԱՐ՝ ՎԵՅ ՈՐԲԱՅԱԾ ԵՐԵԽԱՆԵՐ, ՈՒՄ ՌԻԶԱՐԴԻՆ ՈՒ ՍԱՔԻՆԱՆ ՈՐԴԵԳՐԵԼ ԷԻՆ ԱՅՅԻՏԱՆԵՐԻ ԿՈՏՈՐԱԾՆԵՐԻՅ ՀԵՏՈ:

ԲԱՅՅ ՀԵՏՈ, ԼԱԵԼՈՎ, ՈՐ ՈՒՄԱՆԵՐԸ ԴԱՏՐԱՏԱՎՈՒՄ ԷԻՆ ԱՐԱԵՂԱՆ ՄԱՐԴԱԹԱՓՎԱԾ ՀԱՏԱԾՆԵՐԸ ՎԵՐԱԲՆԱԿԵՅՆԵԼ ՓԱՆԱՏԱԿԱՆՆԵՐՈՎ, ՍԱՔԻՆԱՆ ՈՒ ՌԻԶԱՐԴԻՆ ՄԻԱՆԳԱՆԻՅ ՀԱՍԿԱՅԱՆ, ՈՐ ՎԱԴ ԹԵ ՈՒՇ ԵՐԵԽԱՆԵՐԻՆ ԻՐԵՆՑԻՅ ՎԵՐՅԱԵԼՈՒ ԷԻՆ, ՈՐՈՎՀԵՏԱ ԱՐԴԵՆ ՀԱՐՅՈՒՄԱՎՈՐ ԵՐԵԽԱՆԵՐԻ ՈՐԴԱՐԿԵԼ ԷԻՆ ԱՐԱԵԼՔ: ՍԱՔԻՆԱՆ ՄՏԱԾՈՒՄ ԷՐ, ՈՐ ԵԹԵ ԿԱՐՈՂԱՆԱԼԻՆ ԵՐԵԽԱՆԵՐԻՆ ՊԱՂԵԱՏԻՆ ՈՐԴԱՐԿԵԼ, ՈՐՏԵՂ ԽԱՐԱԵԼԻ ՆՈՐ ԴԵՏՈՒԹՅՈՒՆ ԷՐ ԱՏԵՂԾՈՒՄ, ԱՊԱ ԴԱ ԼՎԱԳՈՒՅՆ ԼՈՒԾՈՒՄ ԿԻՆԵՐ: ԱՅՈՒՐԻՍՈՎ, ՄԵԿ ՕՐ ՆՐԱՆՔ ԵՐԵԽԱՆԵՐԻՆ ՄԵԾ ԴԺՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԸՆԱՊԱՐԱՐԵՅԻՆ ԴԵՊՈՒ ՊԱՂԵԱՏԻՆ ԹՈՒՐՔԱԿԱՆ «ԲՈՒԼԲՈՒ» ՆԱՎՈՎ: ԴԺՎԱՐ ԷՐ ՏԵԱՆԵԼ, ԹԵ ԻՆՉՊԵՆ ԷԻՆ ՆՐԱՆՔ ՀԵՆՆԱՆՈՒՄ, ԲԱՅՅ ԱՎԵԼԻ ԴԺՎԱՐ ԿԻՆԵՐ

մեզ՝ ջիմանալով, թե ռուսները ինչ պնդանալին ևնել փնտսանքներ չես:

Հարթներն անտոմ էին մեկը պոխի շեսևիժ, բայց նախ ժամանաք մասն ոչ մի լոմ զկաք: Օր օրի Սաբինայի անհագսոմոյունը մեծանում էր: Սպսեժ միջազգային շեսևիուիոմոյուն ամբողջ Միջերկրկան և Սև ծովերի անաշաներում: Բայց նաև անհեսաշել էր, և շոյսն անսիճանաք շոյս էր ծնում: Բոլորը կարծում էին, որ «Բոլիբոլը» ղաշերաշմակն շրջանում դրկաժ ղալթոմիժիկի էր շանդիլել և ղալթել:

Նրանժ ճառաղանքն անկառ էր: Սաբինան ու Ռիզալիլը երեխաներին իրենժ սեփակաների նաքն էին սիրում, և Միկային էլ էր նրանժ ներկալոմոյունը շանելի: Երբ պերջաղես Սաբինան բնդիմենժ աք փաքս, որ կորժիլ էր ուրերին, նա ճանժ դոմս ջեր գալիս և ջանգերի ջեր ղաքսսիւնում: Նրա շանաքը շարժի ճակ էր դրկել: *Ինժոյնձ կարող էր Մաքաժ թոյլ ճալ, որ դա ճարի ունենաք: Ինժոյնձ կարող էր Մաքաժ պերժանել որ երեխաներին:* Այս շարժերն անընդաք ղաքսում էին նրա գլիում:

Իշարկե, սրի խորում Սաբինան գիշեր, որ ջեր կարող Մաքոն մեղադրել մարդկանժ ղաշերաշմաների և անելոմայն շանաք, ուրոք էլ շանաքաք նախ ղաքաշակն խորաքակաք ղաքճաքն էին դարժել: Բայց նա շաք էր սիրում երեխաներին և ջեր կարծում, որ երբեք կկարողանաք մոմանալ իր պիքս:

Իր պճի մեջ Սաբինան, ալոմանենալիկ, կարողանել էր մոխթաքել Միկային, որը անեն անգաք իր կյանքն ալիքն ղալժաք դարժաժ երեխաների մասն մաքժելիս դառնորեն աքաքալում էր: Նա գրկում էր Միկային և ղաքսում ալս ղաքսոմոյունը, որը շանաք ղաքսում էր Ռիզալիլը:

Ապում էր, թե ղաքքի բաշակալոմայն բնթաշքում նրա երկու ջապակները մաշաշել էին, երկու շրաշալի ջապակներ, ուրոք մեժ շեսաքքերոմոյուն ուներ Օրենքի նաքամաք: Նրա շոսալքաժ կինը ճղաներին ճարալ իր սեղակ, դրեժ մարմեններն անկորնուն և ճերմակ սապանոպ ծաժեժ: Այդ երեկո ղաքքին պերաղաքալ ճոմ:

- Ռրեճի են ջապակներս, - շարժեժ նա, - ես նրանժ փնթեժի բալում, բայց ոչ մի ճեղ ջքեսալ:

Նա անուսնուն մի բաժակ ջոմ բերեժ, որ թարմանաք, բայց նա շարունակում էր շարժել ուրիներին մասն:

- Ռրեճի են ջապակներս:

ՃԱՇԻՓ ՀԵՏՈ ԿԻՆԸ ՀԱՐՓՐԵՓ ԱՄՈՒԱՆՈՒՆ:

- ԽԱԴՐԵԱ, ՀԱՐՓՐՈՒ՜:

- Ինչ, - ասած ռաբբին, - ինչդե՞ս Կարող ես ԿԱՍԿԱԾԵԼ ՎԵՐԱԴԱՐՁՆԵԼՈՒ
Ձ, ԻՀԱՐԿԵ, ԴԻՏԻ ՎԵՐԱԴԱՐՁՆԵԱՆ:

- Ո՛ր, - ասած ԿԻՆը, - ես ԿԱՐԾՈՒՄ էի, որ ՁԵՐ ԿԱՐՈՂ ՆՐԱՆԺ
ՎԵՐԱԴԱՐՁՆԵՂ, ՄԻՆՉԱ ՔԵՉ ՀԵՏ ՉԽՈՍԵՐ:

Այս խոսքերի շեճ նա նրան օտարա մեյակս և սկսան շնչերի
 արկիծ:

- Ուրիսե՛րս, ուրիսե՛րս, - բարձրաձայն ողբաժ չալիլ, - ուրիսե՛րս, ազբերիս յո՛խը:

ՄԱՅՐԸ ԿԱ ՇՐՋԱԷՅԻ Կ ԱԿԱԷՅԻ ԴԱՌՆՈՐԷՆ ԱՐՏԱՍՎԷԼ:

ՈՐՈՇ ԺԱՄԱՆԱԿ ԸՆԺ ԱՆ ԴԱՐՁԱԿ ԴԵՊՈ ԱՄՈՒՍԻՆՆ ՈՒ ԱՍԱՅ ԱՐԱՆ.

- Դո՛ւ ջեհն, որ հե՛ջ սոփորե՛ծնում էիր, որ ջի Կարելի Պա՛շել Լյն, հե՛ջ
բե՛ջ ԿԱՍԱՇԵԼ ԵՆ որո՛ւ ժԱՄԱՆԱԿԻ: Տե՛րը ՏԱԵՅ, Տե՛րը ՏԱՐԱԿ: Օր՛շԼԿԼ
լի՛նի Տիրո՛ջ ԿՆՈՒՄ:

Պատասխանում Միսկյի լաւար մի քիչ մտիմբարոյաւորում էր, բայց նա չնայածնայ, թէ մայրն ինչ էր ունենում ասել այդ Պատասխանաբ, և նրա բնօրինակութիւն իման էլ ուժ չպակշտէ: Հիմա նա Տաւր Տարեկան էր, բնականաբար բարձրաշնայի իր Տարեի լաւար, ունէր Պարձ արտաշնայաւ կոտորակներ և վառ, լաւաբնայող ազգեր: Դորոժովում նա սպասել էր լաւանաւ, թէ ինչ էր նշանակում «լաւարաւորութիւն անկեղծութիւն» շնայա իրեն: Միսկյն լաւար անաւառն ունէր չոր լաւարեւ, և Սարեկյի լաւար լաւ ջեր նրան բնայաւորել, թէ ինչով էին նրան բնայարկել ընդամենը չորսիւ իրենով լաւար:

Իսկ չիմք որ օրի ԿԵԼԻ ՇԱՏ յԱՐԴԻԿ ԷՆ ԱՆՇԵՏԱՆՈՒՄ:

Մեկ ամիսով ար շարք ձևանշված բանտարկյալների ևճաճ արձակեթին: Նրանք տոհմ էին Վերադարձել ևճրողոթոսին Վերքերոս և սրորերոս ղաճաճ և ղաճաճ Տանը, թե ինձ Տարճարողյաճ Տանձանքների էին ենթարկոյել: Երբ Տարճոճեթին լորերն ևճ ղաճին, թե բանճերոսն նրանձ ինձողեմ էին Վերաճերոյել, նրանձ նորոձ ձերբկալեթին:

Սաբինան ջեր ուռնում առգնա մտածել ՏԱՆՁԱՆՔՆԵՐԻ մասին, որոնք
 ԿԱՐՈՂ ԷՐ ԵՆԹԱՐԿԱԾ ԻՐՆԵՂ ԻՐ ԱՊՈԽԱՐԸ: Նա միայն աղոթում էր, որ
 ԱՊՈԽԱՆՈՒ ՀԱՎԱՏՔԸ ՏՈԿՈՒՆ ԻՐՆԵՐ, ՀԱՄԲԵՐԵՐ ՓՈՐՁՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻՆ և
 ԶԴԱԿԱՃԱՆԵՐ ԸՆԿԵՐՆԵՐԻՆ: Նա խոսնած էր, որ ԿԵԼԻ ՇՈՏ ԿԱՀԱՆԱՐ,
 ԲԱՆ ԴԱ ԿԱՆԵՐ, ԲԱՅԺ ԵՐԲԵՐ ԶԳԻՏԵԱ, ԹԵ ՈՐՏԵՂ ԿԱՐՈՂ Է ՀԱՏՆԵՂ ԱՐԴԻՈՒ
 ՀԱՄԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆԸ: ՍՈՒՐԵ ՊԵՏՐՈՍԸ ԽՈՍՆԱԾԵՂ ԷՐ, ՈՐ ԵՐԲԵՐ ՋԷՐ ՈՐԱՆԱ
 ՔՐԻՍՏՈՍԻՆ, ԱՂՈՒԽԱՆԱՅՆԻՎ, ԵՐԵՐ ԱՌԳՆԱ ՈՐԱՅԱԿ ԱՐԱՆ:

ԴՈՒՆ ԹԱԿՈՐ

Սաբինան մոխրաբույս էր այն մտքով, որ գիտեր՝ եթե առգնա
 ՌԻԶԱՐԴԸ մահանար, իրենք ՀԱՆԴԻՊԵՂՈՒ ԷՆ ԱՅՈՒՄ ԿԱՆԸՈՒՄ: ՆՐԱՆԸ
 ԴԱՅԱՆԱԿՈՐԱԿԵՂ ԷՆ ԱՊԱՆԵՂ ԻՐԱՐ ԵՐԿՆԵՐ ՏԱՆՔՆԵՐԿՈՒ ԴԱՐԴԱՆԵՐԻԺ
 ՄԵԿԻ ՄՈՏ՝ ԲԵՆԻԱՄԻՆԻ ԴԱՐԴԱՆԻ ՄՈՏ: ՀԻՄՈՒՄԸ ՆԱԿՆ ՄԻ
 ԴԱՅԱՆԱԿՈՐԱԾՈՒԹՅԱՆ ԵԿԱԿ ԻՐ ԱՀԱԿԵՐՏՆԵՐԻ ՀԵՏ՝ ԱՐԱՆԺ ՀԱՆԴԻՊԵՂՈՒ
 ԳԱՂԻԵԱՅՈՒՄ ԻՐ ԱՀԱԿԱՆԻԺ ՀԵՏՈ: ԵՎ ՆԱ ԴԱՀԵԺ ԻՐ ԽՈՍՏՈՒՄԸ:

ԲԱՅԺ ՀԱՅՈՐԻ ԿԱՆԸՐ ՀԻՄԱ ՍԱԲԻՆԱՅԻՆ ՋԷՐ ԱՀԱՆՔԱՏԱՆՈՒՄ: ՆՐԱՆ
 ԱՀԱՆՔԱՏԱՅՈՒՄ ԷՐ ԴՈՒՆ ԹԱԿՈՐ, ՈՐ ՀԱՉԵԺ ԱՊԱԿՈՏՅԱՆ ԺԱՐԸ ՀԻՆՔԻՆ:

Սաբինան ճախորդ օրը միշտ ուռ գիշեր աշխատել էր՝ ԵԿԵՂԵՇՈՒՄ
 ԿԱՆԱԿՈՐԱԿԱՆ ԽԱՐԱԿԻ ՀԵՏ ԱՅԵՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԿԱՏԱՐԵՂՈՎ: ՄԻՆԱՅԸ
 ԳՅՈՒՐՈՒՄ ԷՐ՝ ԲԱՐԵԿԱՆԵՐԻ ՄՈՏ, ԻՍԿ ՍԱԲԻՆԱՅԻ ՀԵՏ ՄԻ ԵՐԻՏԱՆԱՐԻ ԿԻՆ
 ԷՐ ԱՊՐՈՒՄ ՈՐՈՇ ԺԱՄԱՆԱԿՈՎ: ՎԵՂ ԱՊԱԿՈՏՅԱՆ լՈՒԹՅԱՆ ՄԵՋ ՀԱՉԱԾ
 ԱՂԱԿՈՏ ԹԱԿՈՅՆԵՐԸ ՄԻՆԱԳԱՄԻԺ ԱՐԱՆԺ ԱՐԹԱՆՅՈՐԻՆ:

- Սաբինա ՎԱՐԱՐԲԱՆԴ, ԲԱՅԵ՛Ր ԴՈՒՄԸ, ՄԵՆԸ ԳԻՏԵՆԸ, ՈՐ ԴՈՒՐ ԱՅԱՏԵՂ
 ԵՐ:

Սաբինան գնաժ ԴԵՊԻ ԴՈՒՄԸ՝ ԿԱՆԵՆԱՂՈՎ, ՈՐ ԴՐԱՐ ՄԱՐԴԻԿ ԱՄԵՆ
 ԿԱՂԻԿԱՆ ԿԱՐՈՂ ԷՆ ՋԱՐԵՂ ԴՈՒՄԸ:

- Սաբինա ՎԱՐԱՐԲԱՆԴ, - գոռաժ ՀԱՍՏԱԿԻԺ մաղղը, ԵՐԸ ՍԱԲԻՆԱՆ
 ԲԱՅԵԺ ԴՈՒՄԸ, - ՄԵՆԸ ԳԻՏԵՆԸ, ՈՐ ԴՈՒՐ ԱՅԱՏԵՂ ՉԵՆԸՐ ԵՐ ԹԱՐՅՈՒՄ:
 ՀԵՆԺ ՀԻՄԱ ՅՈՒՅՉ ՏԿԵՐ, ԹԵ ԴՐԱՆԸ ՈՐՏԵՂ ԵՆ:

Նա ողբն ջՀԱՆՅՈՐԵԺ ԱՆԵՂ, և ՈՍԻԿԱՆՆԵՐՆ ԱՐԴԵՆ ՏՈՒՆ ԷՆ
 ՏԱԿԱՆՈՒՐԱ ԱՆՈՒՄ: ԵՐԸ ԳՐԵՐԸ ԸՉՓՈՐԵՂԻՄ ՈՐՈՇ ԳՐԵՐ ԸՆԿԱՆ ԳԵՏԱՐԵՆ,
 ՍԱԲԻՆԱՅԻ ԸՆԿԵՐՈՒՀԻՆ ՓՈՐՁԵԺ ԲԱՐՁՐԱՅՆԵՂ ԴՐԱՆԸ, ԻՍԿ ՈՍԻԿԱՆՆԵՐԸ
 ՄԻԱՅՆ ԳՈՐԱՅԻՆ ԱՐԱ ԿՐԱ՝ ԱՆԵՂՈՎ, ՈՐ ՀԱԳՆԱԿ:

ԵՐԿՈՒ ԿԱՆԱՅԸ ԱՏԻՊԱԾ ԷՆ ՀԱԳՆԱԿԵՂ ԿԵԺ ՏՂԱՄԱՐԴԿԱՆԺ
 ՆԵՐԿԱՅՈՒԹՅԱՆ, ՈՐՈՒՐ ՋԵՈՔՆԵՐՆ ԸՆԿԱԾ ԱՄԵՆ ԲԱՆ ՋԱՐԻՈՒՄ ԷՆ ՈՒ
 ՓԶԱՅՆՈՒՄ: ԺԱՄԱՆԱԿ ԱՊ ԺԱՄԱՆԱԿ ԱՐԱՆԸ ԻՐԱՐ ԲԱՋԱՂԵՐԵՂՈՒ ՀԱՄԱՐ

գոռոգոռում էին:

- Ուրեմն ջե՞ր անելու, թե շինամեները որսեղ եք թաքծել: Մենք Ձեր բնակարանը Պեծին-Պեծին կանենք:

Սաբինան շնորհիվ ՊԱՏԱՍԽԱՆԵՅ:

- Այս քանը եղած միայ ջենքն այստեղ է, - նա ծնկի հոնկա և շինվորների ձեռքի ոտքերի ծնկի շնչով գետնին ընկած Ասպաժառուհունը:

Հրամանատար Բոլ Նեյր մոռնա:

- Դուք Պեժ է գալ մեժ ՀԵՏ ԲԱՅԱՏՐԱԳՈՐ գրելու ՀԱՄԱՐ:

Սաբինան Ասպաժառուհունը դրեժ սեղանին և անա:

- Խնդրում եմ՝ մի քանի բոլոր ՏԿԵՐ ՊԱՐԶԱՊԵԱ ԽՊՈԹԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ:
ՀԵՏՈ ԿԱԶԱՐ ԶԵՉ ՀԵՏ:

Դուրս գալիս Սաբինան ՀԱՍՅՐԵՅ գեղծել անկյունում դրված ՏՈՊՐԱԿԸ, որ իր ընկերների ձեռքն էր իրեն ՏԿԵԼ՝ մի քանի շուրջ գողիկներ և ներքնաձգիկ: Այնտեղ, ուր նրան անելու էին, դրանք շրջապատում ՊԱՐԱԳԱՆԵՐ էին ՀԱՄԱՐՎՈՒՄ:

Ազատության օրը

ՊԱՆԿԱՆԵՐԻՅ ձեռք Սաբինայի աջքերը կալեժ, որդեսուժի նա ոգին ջճեսներ, և նրան սեղանի ղուրս շրեժ: Երկար ջերն գնաժել, երբ մեքենան կանգառում կանգ առնա, և Սաբինայի աջքերը բաժելով՝ ՊԱՆԿԱՆԵՐԸ նրան երկար միջանձնով թեժին դեղի կանգնածով իր մեծ սեղանը: Հերթով անոններ էին անել: Եթե անոնները ջերն ՀԵՉՈՒՄ, բոլորը նստում էին լողիկին մեժ: Ռուսների ՀԱՄԱՐԱԿՈՒՄՈՒՄ «ՓՏԱԾ» մասնակները սղանում էին իրեն ձեռք ՀԵՉԵԼՈՒՄ, որդեսուժի իմանալին, թե իրեն ինձ ձեռքաճոր էր սղանում:

Օգոստոսի քանները էր՝ ԱՅՏՈՒՄՈՒՄ օրը: ՀԱՄԱՆԱՅՈՒՄ, ԿՈՒՄԻՍԱՐԱՆԵՐՆ ԱՅՈՒՄ ԿՈՒՄԵԱ էին անանում:

Երեկոյան նրան ձեռք ՀԵՅ և ԿՐԱՆԱԿ ԲԱՅԱՆԵՅԻՆ՝ սղանալ ևս մեկ երկար օրվան ձեռք: Վերջապես ՀԵՅՅ Սաբինայի անոնը: Նորիժ նրա աջքերը կալեժին և մեքենա նստեժին: Այս անգամ Սաբինան ՀԱՅՏԿԵՅ ԳԵՂՏԻՆ ՈՍԿԻԱՆԱԿԱՆ ՇԱՊԿՈՒՄՈՒՄՈՒՄ, ինձուժ ՀԵՏԱԳԱՅՈՒՄ իմանալ: Նրան մի խոժ գեժին, որսեղ ևս մի քանի կանալը կալին:

Հարցաքննություն լաբիրինթոսի վերջում

Մի քանի օր անալ, և Սաբինային ընդհանուր խոժ ՀԱՆԵԼՈՒՄ ՏԱՐԱՆ անանալին խոժ: Փոքրիկ սեղանի աջքի անձնաճեղով՝ նա ՀԵՏ ԱՐԱԳ

ՀԱՍԿԱՅԱ, թե ինչն էր յապառու՝ դոյլը: Իր բնասարկության պարճ
ընթացքում նա ՀԱՍԿԱՅԷԼ էր, որ անհնաճարժեճՑ բանը հռոմ դոյլը
էր: Հիմա նա անգամ դա ջոխեր:

ՍԱՔԻՆԱՆ յԱՐԲԵՐԱՔԱՐ միջանձնում լսում էր յաշարաւորներ
սոճիկներ դոփոխում և անհն անգամ մեծում, որ իր ՀԵՏԱԻՅ էին գալիս:
ՎԵՐՁԱՊԵՆ նրա ՀԵՐԹԵՐ ԵԿԱ: ԽՅԻ դոմոն բնչպե՛ծ, և յաշարաւոր գոռն:

- ՀԵ՛Տ շրջաիր:

Նորի՛շ անքերը պաշտօն:

- ՀԱՐԺԱԻ՛Ր, անձ շրջաիր, ՀԻՄԱ՝ անս, սորի՛շ անս: ՀԱՐԺԱԻ՛Ր:

ՎԱՆԵ յԱՏԵՅ ՍԱՔԻՆԱՅԻՆ, երբ նա մեծե՛ծ, որ յաշարաւորն իրեն
լաբիրիւթոսի միջոյ է ՏԱՆՈՒՄ, որի վերջումն ինքն անանձ
անհնաճարժեճպելոյ սաւանդելոյ է մոռնալն մեջ: Նա փորձե՛ծ պաշարել
ՀՈՐԻՈՐ ԶԱՅԱՄԻՆԵՐԵՐ, երբ լաբիրիւթոսը վերջնայա և անքերը
բնչե՛ծին: Նա իր անձն անհնաճ ՏԵՄԱԿ իր ՏԱՐԻԲԻ մի բարձրահասակ,
հաւոյալ յաշարաւոր:

- ՏԻԿԻ՛Ն ՎԱՐԱՐԱՆԴ, դոմ ՏԵՂԱԿ ԵՐ ԶԵՉ դեմ ՀԱՐՈՒՅԱՆՑ
մեղադրանքի մասին, անպէս ջէ՛:

ՍԱՔԻՆԱՆ անշէլ էր, թե որքան էր յաշարաւորն նախ մի երեսասորի,
որի ՀԵՏ մի ժամանակ նա ՀԱՆԴԻՊՈՒՄ էր ՓԱՐԻՉՈՒՄ:

- Հիմա մանրամասն հոսոսոսանքի պարեք դրա մասին, - ՀՐԱՄԱՅԵՅ
նա՝ յոյժ ՏԱՅԻՎ զորձն ու թոմոն:

- ԲԱՅԻ Ի՛ՆՁ յաճք է գրեմ, - ՀԱՐԺԵՅ ՍԱՔԻՆԱՆ, - ԵԱ ջգրեմ, թե ինչ
իւնոյն էք անսեղ բերել:

ԲԱՅԻ ՀՐԱՄԱՆԱԵՐ ԸՐՈՒՄԱԿԱՌՈՒՄ էին:

- Գրե՛ք յաշարաւորն դեմ գործն ձեր ՀԱՆՅԱՆԵՐԻ մասին:

ՍԱՔԻՆԱՆ վերջին զորձն ու մի բան բառ գրե՛ծ՝ ՀԱՍԱՏԵՂՈՎ, որ
իւրը ոքիւ ջգրի իրեն ներկայնչպա՛նց մեղադրանքի մասին: ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐ
նայե՛ծ, թե նա ինչ էր գրել և նրան բարկանցն ուղարկե՛ծ իր սեղանը:
Երբ հռոմ դոմոն փնչպե՛ծ նրա ար, յաշարաւորն անձ նրան:

- Հիմա ստիպանց վիճեմ անսեղ մեղ անքն ժամանակ, միւնն որ
յաշարաւոր վիճեմ հոսոսոսանքն ՀԱՅԱՐԱՐՈՒՄՈՒՄ գրել: Եթե ջգրեմ,
դրա դեմ էլ միջոններ պն:

Ի՛նչ միջոնների մասին էր նա հոսում: Ծե՛ծ: Ծաղրա՛նք: Տանջա՛նք:
ՆԱԿԱՏԱՅՈ՛ՒՄ: Անքն շնք բն էր հոսում ան մասին, թե
սոմոսոսանքն ինչոն էին անում ժոմոսոսանքի ՀԵՏ բնսերում, որ
ՍԱՔԻՆԱՆ ՀԱՏԱԿ յաշարաւորում էր, թե նրանք ինչոն էին ընդունակ:

Որոշ նախիրն բանարյալներ անգամ յայտնում էին մտնվող ՏԱՆՁԱՆՔՆԵՐԻ մասին, որոնք էնթարսկում էին բանարյալները նստելի «ՀԱՁՈՊ» ՀԱՐՁԱՔԱՆՈՒԹՈՒՆ ԱՆՇԱՆԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ: Կոմունիստները ՁԱՅՆԱՐԿԻՉՈՎ գոռում-գոջողմների ՁԱՅՆԵՐ էին լսել ՏԱԼԻԱ ԲԱՆԱՐԿԱԼՆԵՐԻՆ՝ ԱՆԵԼՈՎ, որ դա ԻՐԵՆՆ ԵՐԵԽԱՆՆԵՐԻ ԱՊԱԴԱԿՆ Է: ԻՆՉՊԵՆ՝ԱՆ ԿԱՐՈՊ ԷՐ ՈՊՁԱԴԻՏ ՕՆՈՊԵ ԱՊԵՔԱՆԵ ՀԱՆԴՈՒԹԵԼ:

ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐԻ ՀԵՏ ՀԱՁՈՐԴ ՀԱՆԴԻՊՄԱՆ ՕՄԱՆԱԿ ԽՈՍՔԵ ՌԻՉԱՐԴԻ ՁԵՐԲԱԿԱԼՈՒԹՅԱՆ ԷՐ ՎԵՐԱԲԵՐՈՒՄ:

- ՏԻԿԻՆ՝Ն ՎԱՐԱԲԵՐԱՆ, - ԱՍԱՅՆ ԱՆ, - ՁԵՐ ԱՄՈՒԽԻՆԵ ՄԵԴԱԿՐԿՈՒՄ Է ՀԱԿԱՀԵԴԱՓՈԽԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՐՈՒԹՅԱՆ ՄԵՋ: ՆՐԱՆ ԿԱՐՈՊ ԵՆ ԳՆԴԱԿԱՀԱՐԵԼ: ՆՐԱ ԳՈՐԾՈՒՆԵՐՆԵՐԻՅՈՒՄԱՆ ԷԼ ԿԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆ ԵՆ ՏԿԵԼ ԱՐԱ ԴԵՄ:

ՍԱՐԻՆԱՅԻ ՇՈՒՆՉԵ ԿՏՐՎԵՅ: ԱՅՈՒ ՄԱՐԴԵ ՊԵՏԵ Է ՈՐ ԱՆԵԼԻԱ ԼՐԻՆ ԱՐԱ ՌԵԱԿԻՎԱՆ ՏԵՍՆԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ: ՆԱ ՓՈՐՁԵՅՈՒ ՈՉ ՄԻ ԿԵՐՊ ՉԱՐՁԱԳԱՆՔԵԼ ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐԻ ԽՈՍՔԵՐԻՆ, ՄԻՆՉ ԱՊԻ ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐԵ ՀԱՐՈՒՆԱԿԵՅ:

- ՆՐԱՆԵ ՊԵՏԵ Է ՈՐ ՄՏԱԾԵԼԻԱ ԼՐԻՆԵՆ ԱՆՓԱԿԱՆ ԱՆՁԻ ԱՊԱՀՈՎՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ: ՀԱԿԱՆԱՐԱՐ, ԻՐԱԿԱՆՈՒՄ ՀԵՆՆ ԻՐԵՆԵ ԵՆ ՀԱԿԱՀԵԴԱՓՈԽԱԿԱՆՆԵՐԵ: ՄԵՆԵ ՈՉԻՆՉ ՉԵՆԵ ԿԱՐՈՊ ԻՄԱՆԱԼ, ՄԻՆՉԱՆ ԴՈՒՔ ՄԵՅ ՃՇՄԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆԵ ՉԱՍԵ: ԴՈՒՔ ՄԵՅ ՊԵՏԵ Է ՊԱՏԱԲԵ ԱՄԵՆ ԻՆՉ, ՈՐՊԵՄՁԻ ՄԵՆԵ ԿԱՐՈՊԱՆԱՆԵ ՃԻՇՏ ՀԵՏԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԵ ԱՆԵԼ: ԽՈՍԵՒ՝Ք, ԲԱՅՁԱՀԱՅՏԵ՛Ք ՃՇՄԱՐԻՏ ՀԱԿԱՀԵԴԱՓՈԽԱԿԱՆՆԵՐԻՆ, Ա ՁԵՐ ԱՄՈՒԽԻՆԵ ՎԱՊԵՆ ԱԵԹ ԱՁԱՏ ԿԱՐՁԱԿԻ: ԿԱՍԱՀՈՒՄ ԿՈՄՈՒՆԻՍՏՆԵՐԻՆ:

ԱՅՈՒ ԱՊԱՁԱՐԿԻՆ ՀԱՏ ԳԱՅԹԱԿԻՉ ԷՐ ՍԱՐԻՆԱՅԻ ՀԱՄԱՐ, ԲԱՅՈՒ ԱՆ ՉԷՐ ՎԱՍԱՀՈՒՄ ԿՈՄՈՒՆԻՍՏՆԵՐԻՆ:

- ԵՍ ՈՉԻՆՉ ՉԳԻՏԵՄ, - ԱՍԱՅՆ ԱՆ՝ ՀԱՄԱՐՁԱԿ ՊԱՏԱՍԽԱՆԵԼՈՎ ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐԻ ՈՒՍՈՒՄԱՍԻՐՈՊ ՀԱՅՁՔԵՐԻՆ:

ԱՊԻ ԳԻՇԵՐ ՊԱՀԱՊԱՆԻ ՄՏՐԱԿՆԵՐԻՅՈՒ ԱՏԱՅԱԾ ԻՐ ՎԵՐԵՐԵ ՄԵՆԱԵԼՈՎ ՈՒ ՊԱՐԿԵԼՈՎ ՄԱՀՃԱԿԱԼԻՆ՝ ՉԳԱՅ, ԹԵ ԻՆՉՊԵՍ ԷԻՆ ՈՏԵՐԵ ԳԵՏԱՆԻ ԿԱՆՎՈՒՄ: *ԽԵԴՈՒ ՌԻՉԱՐԴԻ: ՆԱ ԱՅԱՐԱՆ ԲԱՐՁՐԱՀԱՄԱԿ Է, ՀԱՍՏԱՏ ԱՐԱ ՈՏԵՐԵ ԳԵՏԱՆԻ ԱՆ ԲԱՎՈՒՄ:*

ՀԻՄԱ ԻՆՉ ԷԻՆ ԱՐԱ ՀԵՏ ԱՆՈՒՄ ՈՍՏԻԿԱՆՆԵՐԵ: ՄԻ ՊԱՀ ԱՆ ՊԱՏՐԱՍՏ ԷՐ ԱՄԵՆ ԻՆՉ ԱՆԵԼ, ՄԻԱՅՆ ԹԵ ԱՐԱ ՀԵՏ Ա ԱՊԱՀՈՎ ԼՐԻՆԵՐ, ԲԱՅՈՒ ՀԱՁՈՐԴ ՊԱՀԻՆ ԱՆ ԿԱՐՈՊԱՅԱԿ ՀԱՊԹԵԼ ԳԱՅԹԱԿՐՈՒԹՅԱՆ: ԵՐԿՈՒ ՀԱԿԱՊԱԿ ՅԱՆԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԷԻՆ ԿՈՎՈՒՄ ԱՐԱ ԱԵՐԱՈՒՄ՝ ԱՆ ՈՒՅՈՒՄ ԷՐ, ՈՐ ՌԻՉԱՐԴԻ ԱՊԻՐԵՐ, Ա ՈՒՅՈՒՄ ԷՐ, ՈՐ ԱՆ ԴԻՄԱՆԱՐ:

ԽՅՈՒ ԱՊԱՏԱՊԻՅՈՒՅ ԿԱՎԻՃԻ ԿՏՈՐ ԷՐ ԸՆԱԵԼ: ՍԱՐԻՆԱՆ ԱՅՆ ՎԵՐՅՐԵՅ Ա ՎԵՐԱՊԿԻ ՎՐԱ ՄԻ ՄԵԾ ԽԱՉ ԱԿԱՐԵՅ: ՀԵՏՈ ԳՈՀԱՅԱԿ ԱՍՏՈՒՅ ԻՐ ՎԻՃԱԿԻ ՀԱՄԱՐ:

Ես որդես եմ արածքի յաճախան՝ Նա, ով յաճախանում է արածքներին, մի բան չուճե՛ծ իրեն՝ յոթ։ Սաբինան չիճե՛ծ, որ ինքը յոթերորդ խճում էր։ Սոսիք թե՛ս։ Արածքագործողայն օրերի քանակը։

Դե Կլեոփիս մեծ քաջալերողայն թված Սաբինային, նա յաճախե՛ծ սաճնակալին և ողբա՛ծ։ Նրա մարմինը մոռողայն մեջ էր, բայ՛ժ չոգին ճախրում էր լոյսի մեջ, որը ջեր ճանաչում բանձի սաճաճները։ Նա ջեղքերը սաճե՛րե՛ծ ինքի արայն, որ նկարել էր Կերմակի արև և քեղով ճճնա՛ծ։ «Մենք ինքզանձ ենք Քրիստոսի ճես»։

- Արածա՛ծ'ի, - գոռա՛ծ Կերմալեդե՛ս յաճախան՝ Միելոն, ճաջորդ առաճոյն քաճելով ի՛նձի դոռը։

Նա Կեր Կաճակ և ճիճա՛ծ դեղի յաճը, ինձիս սոգորե՛ծել էին անել։ Նորի՛ժ աճքերը Կաճե՛ծին, նորի՛ժ ճարն լաբիրինթոսով։

Այս անգամ ճարիքով Կալի մեծ Միելոն սկսե՛ծ ճարճքննել Սաբինային։

- Ո՛հ ճես ես քեղ։ Ի՛նձ ես արել նրան՛ ճես։ Ես ուճում եմ իմանալ, թե ում ճես և ինձ ճանաչակնողայն, անն ինձ։

Ջաճաճողքորեն և ճիճիԿալե՛ս ճոգնա՛ծ Սաբինան աճե՛ծ ճարճքննողայն ուղղողայն փոփոռողայնի՛ն։ Նա ճանգիս յաճախանե՛ծ։

- Ես ջե՛ծ ջե՛ս ան յն, ինձ ԿԿԿալոն եք լսել։ Ամենակաճ սեռակաճ յաճողայն անգամ ջի իննգարի մեճագոյն սոսի դանալ, եթե միայն Ասկա՛ծ դա ուճենա, - անա՛ծ նա, - Մարնա Մագդաղենա՛ծին մի ժամանակ ճանաճղ էր։ Բայ՛ժ նա երկնում է՝ Ասոն սրբերի ճես։

Միելոն ջարճա՛ծ նայե՛ծ Սաբինային և նրան ուղղա՛ծ ինձ։

Ես արդեն գնվա՛ծ եմ

Ճաջորդ ճարճքննողայն ժամանակ Սաբինային սոսի՛ն ճայել ճարբեր մարդկան՛ժ նկարներ։ Նա մարդկան՛ժի մեԿին ճանաչե՛ծ. դա մի ոռն էր, որին գաղճի մԿրել էին իրեն՛ժ ճանը։

- Սրան՛ժի՛ժ որևէ մեԿին ճանաչո՞ւմ եք, - ճարճրե՛ծ իսաղե՛ս ճրաճանճարը, - անա՛ծեք մե՛ծ Կն, ինձ մենք ուճում ենք իմանալ, և մենք ջե՛ծ ու ջեր անիսնոն անճ Կարճակներ։

Գայնաճողայն իրակաճ էր, բայ՛ժ իրակաճ էր նա Եղբոր ճամար սեփակաճ Կանը Կճանգի ճակ դնելո՛ւ ճանողայնը։

- Նրան՛ժի՛ժ ո՛չ ոքի ջե՛ս ճանաչում։

Ճրաճանճարը գլխի էր բնկնում, որ նա սոն է, և Կերճալե՛ս

ՀԱՐՅՈՒՆԵՑ, ԹԵ ՈՐՔԱՆ ԱՆ ԱՐԺԻ:

- ՅԱՆԱՅԱԾՈՒ ԿԻՆ ԳԻՆ ՈՒՐԻ: ՔՈ ԳԻՆՆ ԻՆՉՔԱՆ Է: ԱՃԱՏՈՒԹՅՈՒՆ: ԱՌԽԱՆՈՒԴ ՀԱՄԱՐ ՀՈՎԿԻ ԼԱԿ ԴԻՐՔ: ՓՈ՛Ղ: ԱՍԱ՛ ԳԻՆԻ:

ՍԱՔԻՆԱՆ ԿՈՒՅՏ ԷՐ ԱՐԻ ՈՒ ԴԱՏԱՐԿ ԽՈՍՏՈՒՆԵՐԻՅՈՒ ՈՒ ՀՈՒՈՐՏԱԼԻՅՈՒ ՍՊԱՌՆԱԼԻՔՆԵՐԻՅՈՒ: ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐԻ ՄԻԱԿ ԱՊԱՏԱԿԸ ԼԱ ՄԻ ՔԱՆԻ ՔՐԻՍՏՈՒՅԱՆԵՐԻ ԲՈՆԵԼԻՆ ԷՐ, Լ ՍԱՔԻՆԱՆ ՈՉ ՄԻ ԴԵՊՈՒՄ ՉԷՐ ՈՒՉՈՒՄ ԴՐԱ ՄԵՋ ԻՐ ՄԱՍՆ ՈՒՆԵՆԱԼ:

- ԵՍ ԱՐԻԵՆ ԳՆԱԿ՝ՈՒ ԵՄ, - ԲԱՅԱԿԱՆՉԵՑ ԱՆ, - ՀԻՍՈՒՄԸ ՏԱՆՁՎԵՑ Լ ՄԱՀԱՅԱԿ ԻՆՉ ՀԱՄԱՐ: ԿԱՐՈ՛Ղ ԵՔ ԱՎԵԼԻ ԹԱՆԿ ԳԻՆ ԱՌԱՋԱՐԿԵԼ:

ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐԸ ԿԱՐՄԵՑ, Լ ՍԱՔԻՆԱՆ ՄՏԱԾԵՑ, ԹԵ ՀԻՄԱ ԱՆ ԿԱՊՏԱԿԻ ԻՐԵՆ: ԴՐԱ ՓՈՒԽՐԵՆ ԱՆ ՀՐԱՄԱՅԵՑ ՍԱՔԻՆԱՅԻՆ ԻՐ ԽՈՒՅՈՒ ՏԱՆԵԼ:

ՎԷՐՁԻՎԵՐՁՈՒ, ՍԱՔԻՆԱՅԻՆ ԱՌԻՅՈՒ ՏԵԴԱՓՈՒՆԵՅՈՒՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԽՈՒՅ: ԱՌԽԱՆԵՐՆ ԱՆՅՆՈՒՄ ԷԻՆ, Լ ՁՄԵՐԸ ՄՏՆՈՒՄ ԷՐ ԻՐ ԻՐԱՎՈՒՐՔՆԵՐԻ ՄԵՋ: ՆԱ ՀԱՐՈՒՆԱԿ ԱՆՀԱՆԳԱՏԱՆՈՒՄ ԷՐ ՄԻՍԽԵՐԻ ՄԱՍԻՆ: Ո՛Վ ԷՐ ՀՈԳ ՏԱՆՈՒՄ ԱՐԱ ՀԱՄԱՐ: ԱՐԴՅՈ՛Ք ԱՆ ՓՈԴԴՅՆԵՐՈՒՄ ԷՐ ԱՐՈՐՈՒՄ: ՆԱ ՄՐԱՍՈ՛ՒՄ ԷՐ: ԻՍԿ ՄԻԳՈՒՅԵ, ՀԻՎԱ՛ՆԴ ԷՐ: ՀԱՏ ՀԱՐԱԿԱՌ ԷՐ, ՈՐ ԿՈՒՄՈՒՄԱՏԱՆԵՐԸ ԱՐԱՆ ԷԼ ՄԱՆԿԱՏՈՒՆ ՈՒԴԱՐԿԱԾ ԼԻՆԵԻՆ: ԱՄԵՆ ԱՆՅՆՈՂ ՐՈՊԵՆ ԱՐԱ ԱՐԻՏԸ ԼՅՆՈՒՄ ԷՐ ԱՌԱՆՈՐ ԿԱՍԿԱԾՆԵՐՈՎ:

ՆՈՂԵԱՔԵՐԻՆ ԲԱՆՏԱՊԵՏԸ ԵԿԱԿ ԱՅԻ ԽՈՒՅ, ՈՐՏԵՂ ՊԱՀՈՒՄ ԷԻՆ ՍԱՔԻՆԱՅԻՆ:

- ՄԵՔԸ ԱՆՈՒՆԵՐԻ ՅՈՒՅԱԿ ԿԿԱՐԴԱՆՔ, - ԲԱՅԱՏՐԵՑ ԲԱՆՏԱՊԵՏԸ, - Լ ԱՐԱՆՔ, ՈՒՄ ԱՆՈՒՆԵՐԸ ԿԿԱՐԴԱՆՔ, ՊԵՏՔ Է ՊԱՏՐԱՍ ԼԻՆԵՆ ՏԱՍ ՐՈՊԵՅՈՒ ԼՔԵԼ ԲԱՆՏԸ:

ԱՅԱՔԱՆԸ, ԱՎԵԼ ՈՉԻՆՉ ՉԱՍԱՅՈՒՆ: ԲԱՆՏԱՐԿԱԼՆԵՐԸ ՄԵԾԱԳՈՒՅՆ ՀԵՏԱՔՐՔՐՈՒԹՅԱՐ ՈՒ ԱՆՀԱՆԳԱՏՈՒԹՅԱՐ ՍՊԱՍՈՒՄ ԷԻՆ, ԹԵ ԻՆՉ ԷՐ ԼԻՆԵԼՈՒ, ՄԻՆՉԱՆ ՈՐ ՎԷՐՁԻՎԵՐՁՈՒ, ՍԱՔԻՆԱՅԻ ԱՆՈՒՆ ԷԼ ԿԱՐՊԱՅՈՒՆ:

- Ի՛ՆՉ ԵՍ ԿԱՐԾՈՒՄ, - ՀՀՆՁԱՅ ՍԱՔԻՆԱՆ ՄԵԿ ՈՒՐԻՇ ԿԱՌՁ, ՈՐԸ ԱՌԿԱՊԵՆ ՉՔԱԴԿԱԾ ԷՐ ԻՐ ԻՐԵՐԸ ՀԱՎԱՔԵԼՈՎ:

- ԿԱՐԾՈՒՄ ԵՄ, ՈՐ ՄԵՋ ԿԱ՛Մ ԱՋԱՏ ԵՆ ԱՐՁԱԿՈՒՄ, ԿԱ՛Մ ԷԼ ՏԱՆՈՒՄ ԵՆ ԳՆԴԱԿԱՀԱՐԵԼՈՒ, - ԱՆՀՈԳԱՔԱՐ ԱՍԱՅ ԱՆ:

«Աստված ձեզ ողորմի, եթե հայտնվեք Զիլավայում »

ԲԱՅՈՒ ԱՐԱՆՅՈՒՆ Ո՛Չ ԱՋԱՏ ԱՐՁԱԿԵՅՈՒՆ, Ո՛Չ ԷԼ ԳՆԴԱԿԱՀԱՐԵՅՈՒՆ, ՀԱՄԵՆԱՅԻՆ ԴԵՊՈՒՄ, ԴԵՐ ԳՆԴԱԿԱՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆ ԱՐԱՆՅՈՒ ՉԷՐ ՍՊԱՍՈՒՄ: ՍԱՔԻՆԱՅԻՆ Լ ԱՅՈՒՄԱՆԵՐԻՆ ՏԱՐԱՆ ԶԻԼԱՎԱ՝ ՌՈՒՄԻՆԻԱՅԻ ԱՄԵՆԱՄԱՐԱՎՔԵԼԻ ԲԱՆՏԸ:

Խոնձը նորից լրոսնայան մեջ ընկղմվեծ, և ԿԱՆԱՅԷ ԱԿԱՇԵՐԻՆ մՏԱԾԵԼ, թէ ՀԱՅՈՐՐԻ ՕՐՆ ԻՆՁՊԵՍ ԷՐՆ ԳՈՂԱՏԱՆԵԼՈՒ ԱՊԱՆՑ ԸՆԺԻ: ԱՄՏԻՃԱՆԱԲԱՐ ԿԶԿՏՈՐ ԽՈՍԱԿԶՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԱԿԱՍԵՇԻՐԻ: ԲԱՏԱՐԱԿԱՆՆԵՐԻՑ ԴԵԿՐ

Սաբինային շարժե՛ք, թե ինչու էր բանաւորպէլ:

- Դո՛ւ գնահատուր ՏԵՍԷ ՉՈՒՆԱ, - ասա՛ծ նա՝ ստիպելով, որ բոլորը գլուխները շրջեն դեպի Սաբինան և ուճադրո՞ւթյունները սեւտրուճանեն նոր բանաւորպալի վրա:

Սաբինան ժղճա՛ծ:

- Ես չոպուր ԿԻՆ ԵՄ, - ասա՛ծ նա:

Լսելով նրա ղաճախանը՝ որոշները թքե՛ծին և սպսե՛ծին անծընէր ՏԵԴԱԼ: Բայ՛ չ պալին նա ԼԵՂԻԻՍԻՆՆԵՐԸ, որոնք շէճաբըբրո՞ւթյուն ծո՛ւծաբերե՛ծին:

- Ուրեմն ղԵՏԷ է, որ ԼԱՏԱԿԱԾԱՇՆՉՅԱՆ ղԱՏԱՌԻԹՅՈՒՆՆԵՐ ԻՄԱՆԱՍ, - ասա՛ծ գեսնը Սաբինայի ԿՈՂԲԻՆ ՆԱՏԱԾ ԿԱՆԱՆԾԻՅ ԺԵԿԸ, որի անոխը ԵԼԵՆԱ էր:

- Այո՛, գիճեմ, - ղԱՏԱՍԽԱՆԵՅ Սաբինան՝ ԿՐԿԻՆ ժղճալով, - ԿՈՒԶԵՆԱ՛՞՞ր ղԱՏԱՆԵՄ:

Հաջորդ ա՛ր քան ծաւերի բնթաճքո՞ւ Սաբինան իր՝ բանաւորպալներո՛յ ԿԱԶԱԿԱԾ ԼԱՐԱՆԻՆ ԼԱՏԱԿԱԾԱՇՆՉՅԱՆ ղԱՏԱՌԻԹՅՈՒՆՆԵՐ ԷՐ ղԱՏԱՌԻՄ ԺԵԿԸ: ԵԿԵՂԵՅՈՒՄ ԲՈԼՈՐՆ ԷԼ ԼՂԻ ԿԱՐԾԻՔԻՆ ԷԻՆ. Սաբինայի՛ լա՛ ԽՉ ՈՐ ՉԷՐ ԿԱՐՈՂԱՆՈՒՄ ղԱՏԱՌԻԹՅՈՒՆՆԵՐ ղԱՏԱԼ: Լսելով նրա բնթաճոր գործորո՞ւթյուններով ղԱՏԱՌԻԹՅՈՒՆՆԵՐԸ՝ ԿԱՆԱՅԷ ա՛ր ղԱՇ ԺՈՐԱՅԱՆ, որ ՀԱՅՈՐԻ ԵՐԵԱՌԻՆԱԿԵՅ ԺԱՄԵՐԻ ԲՆԹԱՅՔՈՒՄ ՈՉԻՆՉ ՉԷԻՆ ՈՒՏԵԼՈՒ:

Սաբինան բաջալերպա՛ծ էր սեղաԿԿԻԾՆԵՐԻ ՀԵՏԱԲՐԵՐՈՒԹՅԱՐ ԴԵՊԻ ԼԱՏԱԿԱԾԱՇՆՉՅԱՆ ղԱՏԱՌԻԹՅՈՒՆՆԵՐԸ, Բայ՛ նա շՈՒՏՈՎ սպսե՛ծ ՀԱՍԿԱՆԱԼ, որ բոլոր լՈՒՐԵՐԸ, որոնք ղՏՏՎՈՒՄ ԷԻՆ ԶԻԼԱԿԱԼԻ ԲԱՆՏԻ ԺԱՍԻՆ ԲԱՅԱՐԶԱԿ ՃԱՐԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԷԻՆ: ԿԻՆ ղԱՀԱՂԱՆՆԵՐԸ ԿՈՒՐՈՐԵՆ ԷԻՆ ԿԱՏԱՐՈՒՄ ԻՐԵՆՅ ԸՐԱՄԱՆՆԵՐԸ: Եթե նրան՛ ոՐԱՄԱՅԱԾ էր ԲԱՆԱՐԿԱԼԻՆ ԾԵԾԷԼ, նրանք անդորո՞ւ ջու՛ ԷԻՆ ոՐԱՄԱՆՆ Ի ԿԱՏԱՐ ԱԾՈՒՄ: ԴԵՆԴԱՂ, անդորո՞ւ: Ո՛՞ջ ի՞նչ է՛ն ծո՛ւծաբերո՞ւ, ո՛՞ջ ԿԱՐԵԿՅԱՆԸ: ԲԱՆԱՐԿԱԼԻՆԸ ՇԱՏ ՀԱՆԳԻՍ ԿԱՐՈՂ ԷԻՆ ՓԱԼԱ լինել:

Փոքրիկ հույս տալ, հետո վերցնել այն

- ԵԿԵ՛՞՞ր, ԿԵՐԾԻՐԵ՛՞ք ջեր ճաշը, ՏԻԿԻՆԵ՛՛ր:

ղԱՀԱՂԱՆԻ ՀԵԳԱԿԱՆ ոՐԱԿԵՐՆ ՈՒ ԿԱԹԱԼԻՅ ԶԱՐԱԾՎՈՂ ԳԱՐԸԱՇՈՏՈՒԹՅՈՒՆԸ ԿԿԱՅՈՒՄ ԷՐ ԱՅՆ ԺԱՍԻՆ, որ ճաշն արդեն գալիս էր: Բայ՛ ՏԱՐԵՅ ԿԱՆԱՆԾԻՅ ՈՒՄԱՆ ԼՂԵԼԱՆ ԹՈՅԼ ԷԻՆ, որ ՉԷԻՆ ԿԱՐՈՂ ՀԵՐԹ ԿԱՆԳԱՆԷԼ: Չնայա՛ծ այն ծաւաճաԿ Սաբինան դեռ ՉԳԻՏԵՐ, Բայ՛

ՀԱՐՈՒՆԱԿԱԿԱՆ ԴԻԵՏԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔԱՅԻՆ ՃԱՄԲԱՐԻ ՆԱԽԱՊԱՏՐԱՏՈՒԹՅԱՆ
 մեջ էր մտնում: Ես դա արել էր իր աշխատանքը՝ ուժալուրդ անելով և առանձ
 ան էլ չկար կանանց:

- ԻՀԱՐԱԿԵ, ճորժի աշխատանք է լինելով, բայց գոնե մեկուկես խոհես
 ՀԱՅ ԿԱՏԱՆԱՆՔ և ժԱԿԱՐՈՒՆ, - ԵՐԱՆ ԱՆԵԼ ԷՐ ՄԻ ԵՐԻՏԱՆԱՐԴ ՌԻՍԻՉՅՈՒՇ:

ԲԱՆՏՈՒՄ ԴՏՏԱՌՈՒՄ ԷԻՆ ԴԱՆՈՒԲԻ ՁՐԱՆՉՔԻ ՆՈՐ ԱՇԽԱՏԱՆՔԱՅԻՆ
 ՃԱՄԲԱՐԻ ՄԱՍԻՆ լուրերը: Ամեն մի նորեկ մի նոր բան էր ԿԱԵԼՃԱՆՈՒՄ
 ՎԻԹԽԱՐԻ ԾՐԱԳՐԻ ՄԱՍԻՆ ԻՐԵՆՉ ՏԵԴԵԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻՆ, ՈՐԵ ՄԻԼԻԱՐԴՆԵՐ
 ԷՐ ԱՐԺԵՆԱԼՈՒ, ՉՆԱՅՈՒ ԱՇԽԱՏՈՒԹԻ ՄԵԾԱՄԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ԲԱՆՏԱՐԿԱԼՆԵՐԻՆ
 ԷԻՆ լինելով: ԶՐԱՆՉՔԸ ՀԱՐԱՎԱՅԻՆ ՌԻՍԻՉՅԱՅԻ ՏԱՐԱԾՔՈՎ ԷՐ ԱՆՉՆԵԼՈՒ,
 ՄՈՏԱՎՈՐԱԴՅԱՆ ԲԱՆԱՆՈՒՄ ՄՈՐՈՆ ԵՐԿԱՐՈՒԹՅԱՆ, և ՄԻՃԱՆԵԼՈՒ ԷՐ ԴԱՆՈՒԲ
 ԳԵՏԸ ՍԼ ԾՈՎԻՆ:

- ԶՐԱՆՉՔՈՒՄ ԱՐՏԻԴ ՈՒՋԱԾԸ ԿԱՐՈՂ ԵՍ ՏԱՆԻՉ ԱՏԱՆԱԼ, - ԱՆԵԼ ԷՐ ԲԱՆՏԻ
 ԴԱՇՏՈՂԱՆԵՐԻՉ ՄԵԿԸ ԲԱՆՏԱՐԿԱԼՆԵՐԻՆ:

- ԱՆԳԱՄ ՇՈԿՈՂՈՒ:

ՍԱՐԻՆԱՆ ՁԱՐԱՃԱՃՈ ԷՐ: ԱՉԱՏՈՒԹՅԱՆ մեջ մոռնաճԱՃ ՇՈԿՈՂԱԴՐ
 ԲԱՆՏՈՒՄ ԱՆՀԱՍ ԵՐԱՉ ԷՐ ԴԱՐՁԵԼ:

ԼՈՒՐԵՐԸ ՆԱՆ ԱՆՈՒՄ ԷԻՆ, ՈՐ ՁՐԱՆՉՔՈՒՄ ՏԱՐ ՀԱԳՈՒՍ ԷՐ ԲԱԺԱԿԵԼՈՒ,
 և ԽԻՍՏ ԲԺՇԿԱԿԱՆ ՀԱԿՈՂՈՒԹՅՈՒՆ ԷՐ լինելով: Բայց ՍԱՐԻՆԱՅԻ
 ՈՒՇԿԱՐՈՒԹՅՈՒՆԸ մԻՋԱՆ ՎԵՐՁԻՆ ԽՈՍՏՈՒՄԸ ԳՐԱԿԵՉ: ԱՎԵԼԻՆ, ԲԱՆ
 ՀԱԳՈՒՍՈՒՄ ՈՒ ՇՈԿՈՂԱԴՐ, ԱՆՈՒՄ ԷԻՆ՝ ՁՐԱՆՉՔԸ ԿԱՌՈՒՇՈՂ ԲԱՆՏԱՐԿԱԼՆԵՐԻՆ
 ԹՈՅԼԱՐԿԵԼՈՒ ԷՐ ՏԵԱԿԱՅԵԼ ԻՐԵՆՉ ՀԱՐԱՉԱՏՆԵՐԻ ՀԵՏ:

ՍԱՐԻՆԱՆ ԿԱՌՁԵՉ ՄԻԽԱՅԻՆ ՏԵԱՆԵԼՈՒ ՀՈՅԱԻՉ և ՍԿԱՆՉ ՀԱՏ ՔՈՉ
 ԱՆՀԱՆԳԱՏԱՆԱԼ ՄԵՆՉԱՃ ԱՄԵՆ ԻՆՉԻ ՄԱՍԻՆ:

- Բայց բոլորը ջե, որ իրավունք կոհեհան աշխատել ՁՐԱՆՉՔԻ ՎՐԱ, -
 ՉԳՈՒՇԱՇՐԵՉ ՎԻԿՏՈՐԻԱՆ՝ ԲԱՆՏԻ ԴԱՆԱԴԱՆՆԵՐԻՉ ՄԵԿԸ, - ԻՆՉՊԵՍ ԵՐԵԿ
 ԻՆՉ ԱՍԱՅԻՆ. «ՄՈՉԻՎԻԽՏԱԿԱՆ ՀԱՍԱՐԿԱՌՈՒԹՅՈՒՆՈՒՄ ԱՇԽԱՏԱՆՔԸ
 ԱՆԱԿԵԼՈՒԹՅՈՒՆ Է, ՈՉ ԹԵ ԴԱՐԳԱ ՀԱՆՉԱԳՈՐԾՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ»:

ԴԱ ԲԱՆՏԱՅԻՆ ՄԵԿԱՌՅՈՒՄ մի մասն էր՝ փոքրիկ ՀՈՅԱ ՏԱԼ, ՀԵՏՈ
 ՎԵՐՉՆԵԼ ԱՅ: ԱՎԵԼԻ ՈՒՇ ԱՆԱՋԱՐԿԵԼ ԱՅ ՈՐԻՇ ԴՈՂԱՆՆԵՐՈՎ: ՄԻԽԱՅԻ
 ՏԱՆՆԵՐԿՈՒՎԱՅԻՆ՝ 1951 ԹԱԿԱՆԻ ՀՈՒՆՎԱՐԻ 6-ԻՆ, ՍԱՐԻՆԱՆ ԻՄՉԱՆԱ
 ԱՅ ԱՆԱՋԱՐԿԱՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ:

- ՄԵՆԸ ԱՆԱՋԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆ ԵՆԸ ԱՆՈՒՄ, - մԵԿ ԱՆԱՎՈՏ ՀԱՅԱՐԱՐԵՉ
 ԿԱՊԻՏԱՆ ԶԱՀԱՐԻԱ ԻՐՈՆԸ, - ՁՐԱՆՉՔԻ ՎՐԱ ԱՇԽԱՏԵԼՈՒ ՓՈԽԱՐԵՆ ԿԱՐՈՂ
 ԵՐ ՈՐՊԵՍ ՀԱՏՈՎ ԼՐՏԵԱ մԵՆԱԼ ԱՅՏԵԴ՝ ՀԱՐԱՔԵՐԱԿԱՆ ՀԱՆԳԱՏՈՒԹՅԱՆ մեջ:
 ԴՈՒՔ ԿՈՒԿԵՆԱՔ ԱՅ ԲՈԼՈՐ ԱՆԱԿԵԼՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ, ՈՐՈՒՔ ԿՈՒԿԵՆԱՆ

ՍԱՐԻՆԱՆ ԱՌԵՆ ՕՐ ՄԱՆՁԱՆ ԲԱՆՏԱՐԿԱԼՆԵՐԻ ՀԵՏ ԳՆՈՒՄ ԵՐ ԱՇԽԱՏԵԼՈՒ: ՆՐԱՆԲ ԿԱԶՁԱՆ ԷՆ ԿԱՌՈՒԹՈՒՄ, և ՍԱՐԻՆԱԿԻ ԱՇԽԱՏԱՆԵՐ ԲԱՐԵՐ ՏԵԿՆՓՈԽԵԼՆ ԵՐ: ՆՐԱՆ ԹՎՈՒՄ ԵՐ, ԹԵ ՄԵԶԸՆ ԶԱՐԴԿԵԼՈՒ ԵՐ ԲԱՐԵՐԻ ԾԱՆՐՈՒԹՅՈՒՆԻՅ: ՆՐԱ ՀԱՄԱՐ ԱՆԳԱՄ ՈՒՌՈՂ ԿԱՆԳԱԵԼՆ ԵՐ ԴԺՎԱՐ ԴԱՐՁԵԼ:

ԱՇԽԱՏՈՂՆԵՐԻ յՈՒՐԱՔԱՆՉՅՈՒՆ ԽՈՒՄ ՈՒՆԵՐ ԻՐ ԱՌԱՋԱՌՈՂԻՔ, ՈՐԻ ՕԳՆԱԿԱՆՆԵՐԸ ՀԵՏՆՈՒՄ ԷԻՆ, ՈՐՊԵՍՁԻ ԱՆՀԱՆԱԿԵՐ, ԹԵ ՈՐՔԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ ԷԻՆ ԲԱՆԱՐԱԿԱԼՆԵՐԸ ԿԱՏԱՐՈՒՄ: ԿԱՐ ԱՆՀԱՆԱԿԱԾ ՉԱՓ՝ ՈՒՅ ԽՈՐԱՆԱՐՈՂ ՄԵՏՐ ԱՌԵՆ ՕՐ, Լ ԵԹԵ ԱՇԽԱՏՈՂՆԵՐԸ ԿԱՏԱՐՈՒՄ ԷԻՆ ԱՆՀԱՆԱԿԱԾ ՉԱՓԸ, ՀԱՅՈՐՈՂ ՕՐԸ ԱՎԵԼԻ ՀԱՏ ԱՇԽԱՏԱՆՔ ԷՐ ԱՆՀԱՆԱԿՈՒՄ ԱՐԱՆՑ ՀԱՄԱՐ, ԻՍԿ ՉՀԱՍՅՆԵԼՈՒ ԴԵՊՔՈՒՄ ԱՐԱՆՔ ԴԱԺԱՆ ԾԵԾԻ ԷԻՆ ԵՆԹԱՐԿՎՈՒՄ:

ՍԱՔԻՆԱՆ ԵՐԲԵՔ ՉԷՐ ԿԱՐՈՂ ՊԱՏԿԵՐԱՅՆԵԼ, ՈՐ ԱՏԻՊԱԾ ԷԻՆ ԻՐՆԵԼՈՒ ԱՐԱՆ ՊԱՅԱՆՆԵՐՈՒՄ ԱՇԽԱՏԵԼ: ԵՐԲ ԱՆ ԽՈՍՈՒՄ ԷՐ ԻՐԵՆՑ ԽՈՍԱՑՎԱԾ ԱՌԱՎԵԼՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ, ԲՈԼՈՐԸ ԾԱԴՐՈՒՄ ԷԻՆ ԱՐԱՆ:

ԱՎԵԼԻ ՈՒ ԱՎԵԼԻ ՀԱՏ ԿԱՆԱՅԵ ԷԻՆ ԳԱԼԻԱ ՋՐԱՆՃՔԻ ՎՐԱ ԱՇԽԱՏԵԼՈՒ: ՍԱՔԻՆԱՅԻ ՊԵՏ ԲՈԼՈՐԱ ԷԼ ՓԱՓԱԳՈՒՄ ԷԻՆ ԻՐԵՆՑ ԸՆՏԱՆԻՔՆԵՐԻ Լ ՀԱՏԿԱՊԵՍ ԵՐԵՄԱՆՆԵՐԻ ՀԵՏ ԻՐՆԵԼ: ԳԻՏԱԿՅԵԼՈՎ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԻ Լ ՋՐԱՆՃՔԻ ՄԱՆՇԱՐՔՆԵՐԸ՝ ԿԱՆԱՅԵ ԱԿՈՒՄ ԷԻՆ ԿՈՐՅՆԵԼ ՀՈՅՍԸ: ԲԱՅՑ ՍԱՔԻՆԱՆ ՄԻ ՀՈՅՍ ՈՒՆԵՐ, ՈՐԱ ԱՎԵԼԻ ՄԵԾ ԷՐ, ՔԱՆ ՅԱՆԿԱՅԱԾ ՋՐԱՆՃՔԻ ԱՆՍԱԳԻԾ ԿԱՄ ԲԱՆԱՅԼԻԱ ՀԱՄԱԿԱՐԳ ԿԱՐՈՂ ԷՐ ԻՐՆԵԼ: ՀՈՒՏՈՎ ԱՅՈՒՄ ԲԱՆԱՐԱԿԱԼՆԵՐԸ ԱԿԱԵՅԻՆ ԴԱ ԱԿԱՏԵԼ: ՆՐԱՆՔ ԷԼ ԷԻՆ ՈՒՋՈՒՄ ԱՅԻ ՀՈՅՍԻՑ ՈՒՆԵՆԱԼ:

- ԽՆԴՐՈՒՄ ԵՆՔ, ՍԱՔԻՆ՝, ՄԵՋ ՊԱՏԱՌԹՅՈՒՄ ՊԱՏԱՐԻ ԱՍԱԾԱԾԱՇԱՅԻ, - ԽՆԴՐՈՒՄ ԷԻՆ ԱՐԱՆՔ ԵՐԿԱՐ ԱՇԽԱՏԱՆՔԱՅԻՆ ՕՐԱՆԻՑ ՀԵՏՈ:

ՍԱՔԻՆԱՆ ԳԻՏԵՐ ԴՐԱ ՎՏԱՆԳԸ, ԳԻՏԵՐ, ԹԵ ԻՆՉ ԿԼԻՆԵՐ, ԵԹԵ ԻՐԵՆ ԳՏՆԵՐԱ ԴԱ ԱՆԵԼԻԱ: ԲԱՅՑ ԱՆ ՕԳՏԱԳՈՐԾՈՒՄ ԷՐ ԱՌԵՆ ՄԻ ՀԱՆՐԱԿՈՐՈՒԹՅՈՒՄ ԻՐ ԲԱՆԱԿԻՅՈՒՆԻՆ ԲԱՐԻ ԵՐԻՐԸ ՊԱՏԱԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ: ԱՎԵԼԻ ՈՒ ԱՎԵԼԻ ԲԱՆԱՐԱԿԱԼՆԵՐԻ ԷԻՆ ԳԱԼԻԱ ԱՐԱ ՄՈՏ՝ ՀԱՐՅՆԵԼՈՎ, ԹԵ ԿԱՐՈՂ ԵՆ ՄԵԴՔԵՐԻ ՆԵՐՈՒՄ ԳՏՆԵԼ: ՍԱՔԻՆԱՆ ԱՐԱՆՑ ՀԱՄՈՇՈՒՄ ԷՐ, ՈՐ ԱՍԱԾ ՎԱՐՈՂ ԷՐ ՆԵՐԵԼ ՅԱՆԿԱՅԱԾ ՄԵԴՔ Լ ԱՍՈՒՄ ԱՐԱՆՑ ՄԻ ՔԱՆ, ՈՐ ՌԻՉԱՐԴԻՑ ԷՐ ԼՍԵԼ. «ԴԺՈՒՔԸ ՄԺՈՒԹՅԱՆ ՄԵՋ ՄԵՆԱԿ ԱՏԵԼԱ ՈՒ ԱՐԱԾՈՂ ԲՈԼՈՐ ՄԵԴՔԵՐԸ ՀԻՇԵԼԱ Է»: ԱՅՈ ԲՈԼՈՐ ԿԱՆԱՅԵ ԱՅՍԵՂ ԱՆՅՈՒՄ ԷԻՆ ԱՅԻ ԴժՈՒՔԻ ՄԻՋՈՎ:

ՍԱՔԻՆԱՆ ՀՐԱԺԱՐԿԵԼ ԷՐ ԽՏԵՆԵԼՈՒՑ, ԲԱՅՑ ՄԱՐԴԻԿ ԿԱՅԻՆ, ՈՎՔԵՐ ՉԷԻՆ ՀՐԱԺԱՐԿԵԼ: ԵՐԲԵԱՆ ԲԱՆԱՐԱԿԱԼՆԵՐԸ ԳԻՏԵՐԱ, ԹԵ ՈՎՔԵՐ ԷԻՆ ԵՐԻՐԸ ՏԵՂ ՀԱՍՅՈՒՄ, ԲԱՅՑ ԵՐԲԵՔ ՀԱՍՏԱՏ ՎԱՏԱՀ ՉԷԻՆ ԿԱՐՈՂ ԻՐՆԵԼ: ԴԱ ՀԱՐՈՒՆԱԿԱԿԱՆ ԾՈՒՂԱԿ ԷՐ: ԲԱՆԱՐԱԿԱԼՆԵՐԻՑ ՄԵԿԵ ԿԱՐՈՂ ԷՐ ՍԱՔԻՆԱՅԻՆ ԱՆԵԼ, ՈՐ ՈՒՋՈՒՄ ԷՐ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՄԱՍԻՆ ԻՄԱՆԱԼ, ԱՅԻՆՉ ԴԱ ԿԱՐՈՂ ԷՐ ՊԱՐՉԱՊԵՍ ԾՈՒՂԱԿ ԻՐՆԵԼ ԱՐԱ ՀԱՄԱՐ: ԲԱՅՑ ԿԱՐՈՂ ԷՐ ԱՆԱ ՊԱՏԱՀԵԼ, ՈՐ ԱՆ ԻՐԱԿԱՆՈՒՄ ՈՒՋԵՆԱՐ ԻՄԱՆԱԼ ՀԻՄՈՒՄԻ ՄԱՍԻՆ: ԻՐԱԿԱՆՈՒՄ ՈՉ ՄԻ ՏԱՐՔԵՐԱԿ ՉԿԱՐ, ՈՐՈՎ ՍԱՔԻՆԱՆ ԿԱՐՈՂԱՆԱՐ ՈՐՈՇԵԼ, ԹԵ ՈՎ ԷՐ ԾՈՒՂԱԿ ԼԱՐՈՒՄ, ՈՎ՝ ՀԵՏԱՔԵՐԵՐՎՈՒՄ, ԲԱՅՑ ՄԵԾԱՄԱՆՈՒԹՅԱՆՔ ԱՆ ԲՈԼՈՐԻՆ ԷԼ ԿՎԱՅՈՒՄ ԷՐ:

Մի քանի անգամ արդեն Սաբինային ղաժժել էին՝ դնելով մի մեծ ղաժարանի մեջ, որտեղ նա միայն կարող էր ուրիշի կանգնել: Նրան արհեստի ուղարկում էին աշխատանքի՝ շեռ, թողնում արհեստի արհեստ գիտելու բնականորեն, շեռ առկառնյալ աշխատ, որ պերականորեն աշխատանքին: Այս ղաժարանից սովորական բան էր դարձել Սաբինայի շատը:

Հոկտյի շող

Նա միշտ նոր բանարկաներին շարժում էր, թե լսել էին Ռիշարդի մասին: Ոչ ոք ոչինչ զեր անում, միշտ որ մի բանարկալ անած Սաբինային, որ մի քաղաքի էր շարժում Վալարեստին: Ապելի միշտ, զեր շարժում, այլ լսել էր նրա մասին, լսել էր, թե ինչպես էր նա քաղաքում: Նրա խոսքը շուրջարանի մոտ էր, և միշտ բանարկաները շարժում էին կանգնում «բանի քաղաքում» նրանի քաղաքում էր շեռնել Քրիստոսին և Նրա սերը անան: Բանում բոլորը շեռաբերում էին, թե նա ոչ էր, բայց ոչ ոք զգիտ: Հիմա այս Կինը շարժանք էր, որ արդի արդի Ռիշարդ էր:

Սաբինայի դեմքը ուրախությունից շողալ: Նրա Ռիշարդը կենդանի՝ էր: Բանի քաղաքում ղաժ էր որ նա իրեն: Բայց նրա շողալ մարեց, երբ Կինը պերանորեն ղաժարանում:

- Մեկ օր մեկ լսեցինք, որ քաղաքում շարժանք էր: Դրանից շեռ արելի շարժանք էր նրա քաղաքում լսում: Վերջապես մեկ օր նրա շարժանքը շարժանք: Լուրեր էին ղաժարան, որ նա շարժանք է: Շարժանք էր:

Արժույթները սպանեցին անշի Սաբինայի արժույթ, բայց նա լսում էր: Նա խոսելով էր միայն Աստու շեռ՝ Նրան շարժանքով էր բոլոր շարժանքներում: Նա արդում էր, որ Աստու ապելաներ էր շարժանքի շարժի՝ որ Ռիշարդի պանի շարժում, եթե նա դեռ կենդանի էր: Նա արդում էր նա Միշայի շատը՝ անհանգիստ, որ նրան էլ կարող էին շարժանքով և ուրարկել ուրիշի աշխատանքներ: Նրա սիրտը անորից կանգ առնա, երբ մեկ օր նա շարժանքի արա աշխատի Միշայի շարժի մի շողի շեռնա: Չանյալ արդեն շարժանք էր, որ դա Միշայն զեր, բայց նա շարժանքում էր դարձնում արհանգի շողի և նրա շարժի շատը, որտեղ էլ նա իրեն, և սպանեց նրանի շեռի էր արդումներ մեջ:

Վերջապես շողալ մի շող փայլեց Սաբինայի շատը: Այդ Կինը արալ արալություն օր էր իրեն: Սաբինան էր անհանգիստ զեր շարժանք: Միշային Կինը շեռնելով միշտ շարժանքում էր ղաժարանում նրան: Երբ

օրը եկեալ, մեկ այլ բանարկայլ Սաբինային իր ջգեսքը տեսնելով, բնաւ որ Սաբինային յատուցէր իր, և արեւ մեծ-մեծ անձքեր կային: Նա անհամբերութեամբ բողբոջէր իր շահակում, թէ երբ իր կարողանալով գրպէլ իր տղային: Բայց երբ բոլոր բանարկայլները շահաւէտօն իրենց կոչելովներին տեսնելով շահար, արեւն անձօն, որ արեւը յետք է իրենց մոտ եկած մարդկանցօժ մի բնաւ մեծի շեղակորոնքն արեւ կանգնէ և խոսէն բնականը տեսնելով բողբոջ:

Եւ շեղ տեսնալ արեւ, ու մարդիկ արժոնքները սկսեցին թափել՝ սեղանի մոտ ծայրը տեսնելով արեւ սերն ու կարոտ: Որքա՛ն տեւար իր նա, որքա՛ն լուրջ: Մարդիկ ու որդիք ջգեստները լորեօն ծանաւաւ: Երկուսն էլ դժարութեամբ էին խոսում, և, իհարկեւ, ոչ մի անշունչան շարժ ջեր կարելի ընկերակել: Երբ ծանաւանալ անարկաւ, Սաբինան գոռաւ այնպէս, որ Միսայն կարողանար յարշ լսել:

- Միսայն, Միսայն, շահաւէտ՝ Քրիստոսին քո ամբողջ արտոյ:

Դեւ այդ յաւի շահար լսեցողն խորհորդն իր, որ նա կարող իր տղ: Պաշար շարժան բնականօժ Սաբինայի խոսքերը: Շեղ արեւ դոռն տեսնալ սեղանի:

Միտն իր խորհուրդ խոսում բոլոր արեւ բանարկայլները ամբակել էին արեւ շորքը՝ շարժելով, թէ Միսայն ինչ անաւ, ինչպիսի տեսք ունէր: Բայց նա միայն գլուխն իր տարութեան: Ժամեր շարժանալ նա ջեր խոսում, փոթորկաւոր ջգեստներն էին իշխել արեւ:

Դժբանքաւոր, մոռնալ բանարկայլների մեծ մասն ամբողջ օրն անարդյուն աղանակ իր իրենց շարժաններին, որոնք այնպէս էլ ջերն եկել: Գիշերը, երբ բոլոր շոխակաւած կանայք բարձրաւայն արեւակում էին, Սաբինան իր սիւնը արտոյ սկսեց անթափ մեղաւոր շահար:

Եկեալ ջգեստ, և Սաբինայի ու մոռնալ բանարկայլների սիւնան անգամ անելի ողբալի դարձաւ: Նա շարժանակում իր անհասել սառնակաւած Դանտի արեւ՝ բողբոջով ծանր բարեր: Զառան անհասանալի յաւաններն անելի դաժան էին, որովհետեւ անհար իր բարերը տեսել ջրի մեջ անանձ ոտքի գլուխ ջրով ծածկելով: Ամեն անհասանալին օրակ սպառնալ Սաբինայի շորքերը ամբողջութեամբ թափում էին, շեղ սուր բնաւ արեւ շորքերը սառնակում իր, և նա յատուցում իր սառն շահ շեղակ: Նրա անհասանալի կործանած և անտեսանալի մարտն էին սառնակումներ, շեղ նորից ծակից մարտում սիւնարի բարերի ծանրութեան տես: Երեկոյան, երբ նա սեղանակում իր խորհուրդ, նա թափ շորքեր իր շեղ անկորին իր մշտնում, որովհետեւ դրանք ջորժանելով տեղ ջգար, իսկ

բոլոր Կախված շորերը աշուղաբան գողաձագուհի էին: Այսպիսով, նա սոսկորաբար թափ շորերը բարձր փոխարեն էր օգտագործում և շահանում դրանք դեռևս խոնավ փրճակում: Եթե նրա բախտը բերում էր, այլ շորերը մինչ անհասանելի վայրը շահանելը ջորաւնում էին, որ նորից թրջուէին: Սաբինայի միայն ոսկորներն էին մնալի, և Կարծես բաւին անձնում էր նրա ոսկորների միջոց:

«Ի վիճակի է աշխատել»

Սաբինայի շահորդ անհասանելի սայլակների մեջ բար բեռնելն էր: Ուրիշ Կախված շէտ սայլակը բռնում էին Դանտի մոտ: Անհասանելի Սաբինայի երդուգները ջորագուհի էին, անբեղէն արդիւնաւորում: Բայց գերշտանաւորութիւնը թողլ ջեր Տալիս, որ նա որսէ ծակ ջգար:

Վերջուէրջո, մի առկառ Սաբինան արթնաւաւ խոնարհ Տանիքի շորաւոր ջոր ջայնի: Գարուն էր եկել: Բայց դրա շէտ մեկտեղ մեկ մարաւորակեր էլ էր եկել. Կախիւնում սառնո գետնն անբորջոթաւոր ծեխ էր վերաւել:

Տղամարդ յաւաւանները, ուրբեր անհասորներն ուրեւիւնում էին ճամբարի անհասակայր և շահաւոր, Կախն Տեսնո միայ Տղամարդի էին, և Կախնի յոմաւ Կեղտոն Կախներ էին անում ճանաւորներ:

Էննն՝ մի փորաւարման Կոպարար մարմնակաւորութիւն, և նրա բնակարանի Զենաիդան սոսկորաբար այս խոսակաւորութիւններ շրջորդներն էին:

«Այդ Պիտեր գորիւլի ջեռեր ունի, - մի օր ասաւ Զենաիդան Կախն ծաւր ջայնու, որ Տղամարդի Իրեն ջլսերն, - մի նրա թաթերի մաւերն Կախ, շահաւոր եմ, որ նա ոտքի գլուխ մաւակաւակն է, եթե միայն նրան Տեսնեիք»:

«Օ~, Կախն անգաւ Կոպարար Կախն Կախ», - փոթակաւ Էննն՝ ջոռի Տալիս ոսկե անաններ: Կախնի յոմաւ բարձր ծոթաւորներ:

- Վա՛յ, - Կախնի ջանաւոր ասաւ Զենաիդան, - ջայնո որ ջեմ էլ շահանում, թե Ինչ գրակի բան են Տեսնում սրաւ մեր մեջ: Կարո՞ղ եք մեջանի Կախի խոնարհ, Տեսն և անան արարաւորների խոնարհ յաւակերաւներ:

Էննն արաւգաւոր Զենաիդայի մեկաւորութիւնը շահաւորաւոր ծոթաւոր առաւորներ: Կախի ու Կախի ջաւորի բաւեր էին շահում նրան թերաններ, Իսկ այդ բնաւորում Սաբինան լուռ ասաւ էր՝ փորձելու արաւորներ շահաւոր ջաւորի ջոռի:

- Մեր փոքրիկ սուրբը մեր ՏՀԱՃ Խոսակցությունը զի ունում լսել, - ասած Հենին, - նա պարծում է, որ մենք փռված ենք:

Սաբինան շարունակեց լռել, մի յուսահատ, որ մեծացածն ավելի պատշաճեց: Եվ այս անգամ Հենին ավելի մեծ փորձանքի մեջ գտեց Սաբինային, բայց պահպանեց:

Աշխատանքային օրվա վերջում պակաս անպարտապահ ճանաչող պահանջներն՝ շոգանք և սրտառն, որոշումի շարժանքն Դանտեի երկարացրեց՝ ձեռքերի միջով: Պիեթրո՝ յուզականորեն մեկը, սրտառն, միջև Սաբինան շարունակեց իրեն բալլեթ, ու ոտքը երկարացնելով՝ նրան գտեց ձեռքի մեջ: Մյուս յուզականորեն սպասեցին շոգանք:

Պիեթրո մոտենալ Սաբինային և օգնեց նրան ոտքի պահպանել: Նա ոտքի գլուխ ձեռք էր եղել:

- Հիմա բեռ լողանալ է ղեկը, սիրելի՛ս, - ասած նա:

- Նրան Դանտեի մեջ գտե՛ք, - շոգանք մի պահառի ձայն շարունակեցին միջով:

Սաբինան փորձեց դիմադրել յուզական, բայց մեկ ոտից յուզական եկավ նրան օգնելով: Պիեթրո բռնեց նա ձեռքերի, մյուս յուզական՝ ոտքերի, և նրանք շարունակեցին յուզական նրան գետնի: Մի քանի անգամ նրան օդ նետելով շոգանք նրանք Սաբինային նետեցին ջրի մեջ: Նա գիտակցությունը զարթոնեց, ջրի էլ պարոդ կործանել, որովհետև սառը ջրի արթնները անընդհատ ծածկում էին գլուխը: Ափից հեռու-որ ձայներ էին լսվում, հեռու-որ բաներ էին գոռում, բայց նա ոտից ջրի շարունակում: Ամեն անգամ պահպանել փորձելիս ջրի արթն նրան նորից գետնին էր նետում: Կործանումն անհոսանքելի էր:

Հանգամանակներում ուժեղ ձեռքեր բռնեցին նա ոտքերի և նրան արթն նետեցին: Մեկ ոտից նրան ուժով նստեցրեց և մեջքին խփեց: Նա ուժեղ արթնառնով էր ջրում, անհանգստանում անընդհատ հեռու-որ բան հաշտում էր: Արդյո՞ք դա դրանցում շոգանք պահեց էր: Բայց շոգանք նա բռնեց արթններ և շոգանք ձեռք, յուզականորեն և արթն մոտ դեռ շարունակ նիշար պահանք, և շարունակ, որ հեռու դեռ երկարում ջրի:

- Նա արդեն լավ է: Վե՛ր պա՛ռ, - բարձրաձայն ասած մի Կին՝ նայելով Սաբինային, շոգանք արթն նորից ձայնով դիմեց շոգանք նրան, - շարժվիր, թե ջի պահանք:

Կորդոն ձեռքերը շոգանք պահեց ոտքի պահանքներ: Սաբինան դողում էր, բայց նա արթն շոգանք նրանք էր արթն ձեռքերի, բայց ջրի: Նա մի քանի բալլ գետնի ու ջրից կործանեց մեջ ամեն ինչ անհանգստանող ձայն:

Երբ նրանք, սերտիկներով, շատ արհեստաբար, Սաբինան փորձեց շարժել, թե ինչն էր գնալով: Կողքի վրա մեծ վերք էր բռնվել, շեղքերի և ոսքերի մեջքի ամբողջությամբ բացված էր: Չեղքերը բարձրացնել փորձելիս այնպիսի սուր ծակ էր ջգոխ, որ շեղքի ջրի պարողաշուն: Մի անգամ պարողաշուն սողալ դեպի անպարտադիր և փորձեց բռնել՝ անհասկանալի շեղքերով և շարժար դիրք ուղղելով, որը կարող էր ջգոխ:

Հանդիպում օրը նա շարժար դիրքի «Բժշկական»՝ Կրեյտոնով անդադրեց ջրաբանի մի անգամ: Մի մեծ դեղնաշունդակապարհի վերք էր բռնվել Սաբինայի սրտային վրա, որը պարծեց Ամերիկայի բարձր լինել, և արդեն բաժանված անհասկանալի դարձել շեղքերը վեր բարձրացնել:

- Ի վրձնի է անհասկանալի, - անհասկանալի անհասկանալի Կրեյտոնով:

Սաբինան փորձեց բացահայտել, բայց շեղքի շեղք բռնվեց, որովհետև բացահայտելով միայն լրացուցիչ շարժար պարծեց անհասկանալի, իսկ այդ վրձնիկով շարժար շեղքով անհասկանալի պարծեց: Նա գնաց դեպի շարժար շեղք:

- Բեշ ի՞նչ է եղել, - գոռաց շարժար: Նայելով նրա հիմքի վրձնիկ:

Սաբինան անհասկանալի:

- Ես կարող եմ պարծեց անհասկանալի: Ինչ լավ ջրաբան: Կարծում եմ, որ սրտային ջրաբան է:

Հանդիպում պարծեց էր նրա անհասկանալի, բայց Պրեսերն անհասկանալի դիրք բոլոր շարժարի շարժելով Սաբինայի թևի և նրա անհասկանալի:

- Որքան էլ ջր եղել, շարժար նա երկար իրեն շարժար շարժելով:

Սաբինան անհասկանալի այդ օրը և շարժար օրը և մեծացած բոլոր օրերի շարժար շարժելով՝ անհասկանալի շարժար շարժելով ծակի դեմ, բռնել որ, ինչպես շարժար շարժելով Բժշկական, նրա սրտային իրեն շարժար շարժելով:

Դիանան և Ֆլորեն

Վերջապես եկավ ամառը, և Սաբինան նոր շարժար շարժելով: Նախքան երկու տարի անցանքի էին բերել, և նրանք Սաբինայի շեղքի մեջ շարժար շարժելով էին բռնել: Փողոտային անհասկանալի շարժար շարժելով էին նրանք, բայց նրանք շարժար շարժելով էին շարժար շարժելով շարժելով: Ամառային շարժար շարժելով շարժար շարժելով շարժելով անհասկանալի անհասկանալի:

Այսինքն ուժ Սաբինան շարժար, որ նրանք շարժար էին՝ Դիանան և

Նա ղաճաճե՛ծ, որ ղաճաճոճոյունը շոճոճա տորի՛ճ Կրկնվե՛ծ, Բայ՛ լայնագամ Լճոճաճաճեր թոճիյճոճոճայն մաճսն ոճիճնճ ջաճսվե՛ծ։ Այնոճաճեճայնոճ, երիճաճարդն իրեճն փոճր էր ճսվել։ Բաճ գիճսկսճելոճ, թեճ Լայր փոճրը ոռթաճ Լաճրաճեճճ էր մորը և ընճաճսիճը ղաճելոճ ճաճար՝ Դիճաճն ընդոճսել էր Լայն։ Մեճ ճաճաճ Լնճ երիճաճարդը տրաճ ծաճոճաճիճել էր իր ընկերոճ ճեճ և տրաճ մեճաճ թոճրել։ Երբ Լայն ընկերը փորճել էր տոճն ջոճոճ Կարճել տրաճ ճեճ, Լն Կաճարոճոճայն մեճ էր ընկել։ Բայ՛ երբ Լն Լս Լորաճարկե՛ծ իրեճն Լոճրաճն ճաճ Լաճրաճեճճ

փողը և ասա՛, որ իր ընկերոջ առաջարկով է գործում, Դիանա աստիճանաբար Տեղի Տպե՛ծ:

Հոսոպ Դիանա «Հաճախորդներ» երկար շարանի էր սյուսարկում՝ արժամարժեքով անոթն ու Հաճախորդագելով սոր կյանքին՝ անգամ այն գերադասելով գործարանային ծանր աշխատանքին:

Որքան էլ աշխատ լինե՛ր Դիանայի յուսատած, Սաբինան Հասկանում էր, որ նա ինչ-որ բան յուշում էր: Հանկարծ Դիանան լռե՛ծ և փորձե՛ծ նայել Սաբինայի աջքերի մեջ:

- Ես կարծում էի, թե ջգպանք կալորեի՛ք, - ասա՛ նա, - Ձե՛զ ջի՛ սարսափե՛նում այն միջքը, որ մեծա՛նել եմ բրիստոյա ընտանիքում և դարձել եմ... դարձել եմ մարմնագնաշուհի:

Սաբինան քնքոնայաբ ասա՛:

- Դո՛ւ մարմնագնաշուհի ջես, դո՛ւ գերի ես: Ես ամեն դեղքում, ո՞չ ոք անբարոյական կամ սոհրի ջե, ո՞չ էլ անգամ հոշարար կամ գորգագործ: Այն, ինչ դո՛ւ անում ես, ընդամենը լրա՛նումներ են, որ լրա՛նում են ըն էոնայում: Դրանք ջանկա՛նած ժառանգ կարող են փոհվել: Ես ես Հակասանած եմ, որ կյսեղ լրելիլո՛ւ ի վեր դո՛ւ ՀԱՏ ես փոհվել, եթե Հիմա ինձ յուսումն ես ըն յուսաոնայում:

Դիանա ունում էր ինքն էլ Հակասալ Սաբինայի հոնքերին, բայ՛ ղրանք բա՛նաշոքրեն տրան մոհիթարոնայում ջերն բերում: Նա նսե՛ծ իր նեղ մաճակալին, գլոհն առա՛ Ձեռքերի մեջ և փջպնե՛ծ:

- Եթե այս ամենը միայն ինձ Հե՛Տ կաղպած լրներ, - Հեպեպն նա, - աղա ամեն ինչ կղքան ծանր ջեր լրն: Բայ՛ ես ըրոջս ստղե՛ծի ինձ միանալ: Ընկերս դա առաջարկե՛ծ: Նա ասա՛, որ արդարա՛ծ ջեր ընտանիքի ողջ յուսաստանասպոնայումն ինձ արա՛ վերջնելը: Այսպիսով, ես տրան ծանոթա՛րե՛ծի Ֆլորեայի Հե՛Տ և թոնլ Տպե՛ծի, որ տրա Հե՛Տ էլ Հանդիղեր:

Հոսոպ Ֆլորեան էլ էր ընտելա՛նել մարմնագնաշուհի կենսաճառն: Քոնրերի Հիմնական դժվարոնայումն իրեն՛ զաղստիքը Տաճահեգապա եղբոր՛ծ յուշելն էր, որը բոնրերին յուշում էր: Նա Հոր նաան հորը Հակասք ուներ, ջգլոնն բնակորոնայումն, բայ՛ բոլորոպին աշխարհը ջեր ճանաջում:

- Նա անգամ ճանճին ջեր վնասի, - ասա՛ Դիանա՝ գլոհաթ թափաշարելով, - մենք գի՛տե՛նք, որ եթե նա իմանար, աղա պճի՛ծ ո՛ւ բարկոնայումն ի՛նչ պաշանար: Մենք փորձում էինք զաղստի յուշել ամեն բան:

Բայ՛ բոնրերի տոր կենսաճառ և ընտանիքի բա՛նաշոք փող ունենալը Հարանների սրտն կապկած սերմանե՛ծ: Նրան՛ծի՛ մեկը Հոսոպ յարձե՛ծ

աղբյուրները և ամեն ինչ յաճախեց Տղային:

- Նա ծննդո՞ւմի խելագարվե՞ծ, - դողափող ջալնով շնչով շնչաձայն
Դիանա, - նա մաշված չոգեբուծարանում:

Հետո նրան լայրը բացեց զոհի տեղը: Երբ նա իմացել էր, թե
որտեղ էր շնչել աղբյուրները անել էր. «Ես Աստուծո՞ւմ միայն մեկ բան եմ
հնդրում՝ ինչ նորից բան ուղարկել, որիցսույն ստիպված ջրիցս
սեմել, թե բնական շնչ ինչքան եմ կանգնում»:

Հիմա արժույթները գլորվում էին Դիանայի աջքերից:

- Ես նա արե՞ծ ամեն ինչ դու շնչաձայն, - անա՛ն, - նա սկսեց կիրակնօրյա
դրոշմում դառնալով երեխաներին, և շուտով նա մասին շնչաձայն
գաղտնի ուսուցանողներ: Նա, ով նա մասնակց էր, Հետո ինչ անա՛ն, որ
դա արել էր այն բանի շնչաձայն, որ շնչում ջանքով նա խնայելով մեկ
գործին: Դե շնչած նույն մարդն էր, որ ինչ անա՛ն անգամ գաղտնի
էր:

Ողբերգական յաճառողներին աջակցած և բարձրած Սաբինա գրե՛ծ
Դիանային:

- Դու անա՛ն ես թո՛ւ անա՛ն, և դա մի՞նչ է, - անա՛ն, - ճանաչող
աշխարհում, որտեղ անգամ Աստուծո՞ւմ եմ ինչի վրա բարձրանում, ջր
կարելի թողնել իմ, որ Նրա անա՛ն, որտեղ կրոն եմ որիցս քրիստոնյա
անա՛ն: Բայ՛ ծանր և ճանաչող այն ջանքողողները թե՛ կան
դեղի փայլանալով արդարություն: Հի՛մ, Գործողայի վրա ջանքողներ
Քրիստոսի կողմ ջանքողներ յաճառող այն շնչակցի շնչաձայն, այլ
որիցսույն ինչ և թե՛ նա մեկ մեղավորները կարողանան մեկ Իր սրժ
մե՛ծ և ներում գտնեն:

Դիանա մաշված նա խոսքերի մասին և դանդաղ յաճառողներ:

- Անո՛ւ և ճանաչող: Այն՛, ես այն երկուսին էլ լսվ ծանոթ եմ: Բայ՛
դեղնա մեկ բան կա, որ յաճառող է խոսողներ: Ես մի՞նչ ջր, որ անում էր
այն, ինչով ջանքողներ էր: Ես Հի՛մ մեկ մեղավոր եմ անա՛ն շնչակցի գլխի
մե՛ծ: Ես ջրեմ կարողանում անա՛ն յաճառող յաճառող:

Սաբինա ամեն օր աղոթում էր Դիանայի շնչաձայն, և, վերջիվերջո,
իսկև աղբյուր անա՛ն իր մեղի ջանքողողներին: Սաբինա շնչակցի
մաշված էր, որ Դիանա և նա թողնում մեղի մե՛ծ էին բնակել իրեն
բնական բնակարան շնչակցի աղաչակցի շնչաձայն: Բայ՛ շնչակցի
անա՛ն մեղի նրանց էր, ովքեր, անա՛ն աշխարհում աղաչակցի, ով մի
ջանք ջրին գործողներ շնչակցի ողորակելով, որտեղ կարողանան:

Հետո շԱՏ ԱՆԱՊԱՏԵԼԻՈՐԵՆ ԼՐԱՆ ԱՉԱՏ ԱՐՁԱԿԵԾԻՆ: ՍԱՔԻՆԱՆ ՓՈՐՁԵԾ
ԿԱՐԴԱԼ ԻՐ ԱՉԱՏԿԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ ԿԿԱԼՈՂ ՓԱՏԱՏԹՈՒԴԹԻՐ՝ «ԱՉԱՏՄԱՆ

«ԿԵՂԱԿԱՆ», ԲԱՅԺ ԱՐԷՆ ԱՐԴԵՆ ՄԱՅՐ ԷՐ ՄՏԵՂ, և մԵՆՅԱԾԾԵ ԿԱՐԴԱՅԻՆ ԱՆՀԱՆԱՐԻՆ ԷՐ, ՈՒՍՏԻ ԱՊԱՆՅ ՈՐԱՆ ԵՂ ԲԱՆ ԻՄԱՆԱՂՈՒ ՆՐԱՆ ԱՍՏԵՅՐԻՆ ՄԵՔԵՆԱՆ և ՃԱՔԱՐԻՅ ԴՈՐՈՍ ՏԱՐԱՆ: ՀԱՏ ՔԻՉ ԺԱՄԱՆԱԿ ԱՆՅ ԱՆ ՀԱՅՏԱԿԵՅ ԲՈՒՒՆԱՐԵԱՍԻ ԱՐԱՎԱՐՁԱՆՆԵՐԻՅ ՄԵԿՈՒՄ:

ՆԱ ԺԱՄԵՐՈՎ ԲԱՅՈՒՄ ԷՐ ԱՐԱՎԱՐՁԱՆՆԵՐՈՎ՝ ԵՐԵՔ ՏԱՐԱՎ ՄԵՉ ԱՊԱՅԻՆ ԱՆԳԱՄ ՏԵԱՆԵՂՈՎ ԱԵՒՍԱՆՆԵՐԻՅ ՏՈՒՆ ՀՏԱՊՈՂ ՄԱՐԴԿԱՆՅ, ԳՆՈՒՄՆԵՐ ԿԱՏԱՐՈՂ ԸՆՏԱՆԻՔՆԵՐԻՆ, ՈՐՈՆՔ ԱՊՐՈՒՄ ԷՐՆ ԱՈՒՅՆ ԱՈՎՈՐԱԿԱՆ ԱՊՈՐՂԱՅՈՎ, ԻՆՉՊԻՍԻՆ ԻՆՔՆ ԷՐ ՈՒՆԵՅԵՂ ԱՆԽՔԱՆ ԲԱՆՏԱՐԿՈՒՅՈՒՄԸ:

ԱՔԲԻՆԱՆ ՀՏԱՊՈՒՄ ԷՐ ՏՈՒՆ ՀԱՍՆԵՂ, ԵՐՔ ՀԱՆԿԱՐԾ ՄՏԵՈՎ ՄԻ ԲԱՆ ԱՆՅԱՎ, ԱՐԴՅՈՂՔ ԻՐ ՏՈՒՄԸ ԴԵՊ ԿԱՐ:

ՆԱ ՄՏԱԾՈՒՄ ԷՐ, ԹԵ ՈՐՔԱՆ ՓՈՓՈԽՈՒՅՈՒՄՆԵՐԻ ՀԵՏ ԴԵՏՔ Է ՀԱՄԱԿԵՐՊԱԵՐ: ՆԱ ՉԳԻՏԵՐ, ԹԵ ԻՆՉ ԷՐ ԵՂԵՂ ԻՐ ՀԱՐԱՉԱՏՆԵՐԻ և ԸՆԿԵՐՆԵՐԻ ՀԵՏ: ՄԻՒԱՅՆ ԱՐԴԵՆ ՏԱՆՉՈՐՈՍ ՏԱՐԵԿԱՆ ԴԵՏՔ Է ԻՐՆԵՐ: ՏԱՐԻՆԵՐՆ ԻՆՉ ԷՐՆ ԱՐԵՂ ՆՐԱ ՀԵՏ: ՆԱ ԳՐԵԹԵ ՎԱՆԵՆՈՒՄ ԷՐ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄԻՅ, ԲԱՅԺ ԱՐԲՈՂՉ ԱՐՏՈՎ ԺԱՆԿԱՆՈՒՄ ԷՐ ՏԵԱՆԵՂ ԱՐԱՆ:

ԱՔԲԻՆԱՆ ԱՆՅԱՎ ՀԱՊԹԱՆԱԿԻ ՓՈՊՈՅՈՒՄ՝ ՏԻՐՈՒՅԱՐ ՎԻՇԵՂՈՎ ԱՅՆ ՈՍԻԿԱՆԱՏԱՆ ՄԱՍԻՆ, ՈՐՏԵՂ ԻՐԵՆ ՏԱՐԵՂ ԷՐՆ ԱՊԱՅԻՆ ԱՆԳԱՄ: ՈՉԻՆՉ ՉԷՐ ՓՈՒՎԵՂ: ՉՈՐՈՍ ՄԱՐԴԿԱՆՅ ՎԻԹԽԱՐԻ ԴԻՄԱՆԿԱՐՆԵՐԸ, ՈՒՄ ԿՈՄՈՒՄԵՐԱՏԵՐԸ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԷՐՆ ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ԺԵՂԻ ՀԱՆՃԱՐՆԵՐ՝ ՄԱՐԵԱՐ, ԷՆԳԵՂԱՐ, ԼԵՆԻՆԸ, ՍՏԱՂԻՆԸ, ԱԿԱՊԻՇ ԱՂՈՒՄ ԷՐՆ ՓՈՊՈՅՈՒՅԻ ԱՆՅՈՐԴՆԵՐԻՆ:

ՎԵՐՁՎԱԵՐՁՈՒ, ԱՆ ՀԱՍԱՎ ԻՐԵՆ ՀԱՐԱՉԱՏ ՏԱՆ ՄՈՒՏՔԻՆ և ԱԿԱՆԵՅ ԲԱՐՁՐԱՆԱՂ ԱՍԻՃԱՆՆԵՐԸ: ՆԱ ԹԱԿԵՅ ԴՈՒՈՐ՝ ՀՈՒՍԱՂՈՎ, ՈՐ ԱՅՍԵՂ ԷՂ ՈՉԻՆՉ ՉԷՐ ՓՈՒՎԵՂ: ՆԱ ՈՐԱՆՈՒՅՈՒՄԻՅ ԴԱՏՐԱՍ ԷՐ ՃՉԱՂ, ԵՐՔ ԴՈՒՈՐ ԲԱՅԵՅ ԸՆԿԵՐՆԵՐԻՅ ՄԵԿԸ:

- ԱՔԲԻՆԱՎ՝, - ԳՈՊԱՅ ԸՆԿԵՐՈ՝ ՁԵՊՔԵՐՈՎ ՓԱԿԵՂՈՎ ԲԵՐԱՆԸ և ՀԵՏ ԳՆԱՂՈՎ, ՈՐՊԵԱՅԻ ԱԿԵՂԻ ԼՈՎ ՏԵԱՆԵՐ ԱՐԱՆ, - ԱՆ ԻՐԱԿԱՆ՝ Է:

ԵՐԿՈՒ ԿԱՆԱՅԸ ԳՐԿԱՆԱՐԱԿԵՅՈՒՆ և ԱԿԱՆԵՅԻ ԱՐՏԱՍԱԿԵ: ՀԵՏՈ ՄԻՒԱՅՆ ԱԵՂԱԿ ՄՏԱՎ: ԱՔԲԻՆԱՆ ՄՏԱԾԵՅ, ԹԵ ՀԻՄԱ ԱՐԻՏԸ ԿՊԱՅԵՐ, ԵՐՔ ՏԵԱՎ, ԹԵ ԻՆՉՊԵՄ ԱՆ ԴՈՒՅՅ ԱՐԱՄ ՄՏԱՎ: ՆԱ ԳՈՒՄԱՏ ԷՐ, ԲԱՐՁՐԱՀԱՍԱԿ և ԱԽՀԱՐ: ՀԻՄԱ ԱՆ ԱՐԴԵՆ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴ ՏՈՎ ԷՐ:

ՆԱ ԳՐԿԵՅ ՈՐԴՈՒՄ, և ԱՐՅՈՒՄՆԵՐԸ ՀՈՍԵՅՈՒՆ ԱՅՏԵՐԻ ՎՐԱՂՈՎ: ՄԻՒԱՅՆ ԵՏ ԳՆԱՅ և ՄՈՐ ԱՅՏԵՐԻ ՎՐԱՂԻՅ ԱՐԲՈՐԵՆ ԱՐԵՅՅ ԱՐՅՈՒՄՆԵՐԸ:

- ՄԱՅՐԻ՛Վ, ՀԱՏ ՄԻ՝ ԱՐՏԱՍԱԻՐ, - ԱՍԱՅ ԱՆ:

ԱՔԲԻՆԱՆ ԱՆՔԱՆ ՈՐԱՆ ԷՐ ՈՐԴՈՒՄ ԱՈՐԻՅ ԳՐԿԵՂՈՒ ՀԱՄԱՐ, ԱՆ ԿԱՐՅՈՒՄ ԷՐ, ՈՐ ԵԹԵ ՄԻԱՅՆ ԿԱՐՈՂԱՆԱՐ ԴԱՊԱՐԵՂ ԱՐՏԱՍԱԿԵ, ԱՊԱ ԵՐԲԵՆ ԿՐԿԻՆ ՉԷՐ ԱՐՏԱՍԱԻՐ:

Միայն մեկ բառ է պետք

Առաջին մի բան օրերի ընթացքում Սաբինան շարժվելու և անձ չափով երևալու։ Նա այնքան շուտով էր, որ գերազանցաբար էր։ Բայց շուտով իրականությունը թափաքեց նրա դուռը։ Չնայած նա արդեն աշխատում էր, նա դեռ չէր հասնում երկարատևությանը, որովհետև նա ոչ միայն բնականաբար չէր, այլև չէր հասնում երկարատևությանը։

Առաջին անգամ նա զբոսաշրջության գնաց։ Իսկ այդ անգամ ստացավ գրեթե անհասկանալի։ Մի անգամ նա զոհվեց իր սիրտին՝ անհասկանալի շարժումներով։ Երբ ներկայացվեց շարժումը, Սաբինան իրեն, իր անհասկանալիությանը և իր անհասկանալիությանը։

- Որտե՞ղ է Ձեր անհասկանալիության գրեթե։ Առաջին դեպքում Ձեր անհասկանալիությանը։

- Բայց ես անհասկանալի եմ։ Ոչ մի անգամ Ձեր անհասկանալիությանը և իր անհասկանալիությանը գրեթե ստացվեց։

- Ոչնչով Ձեր անհասկանալիությանը։ Չնայած անհասկանալիությանը, չնայած անհասկանալիությանը, - անհասկանալիությանը՝ անհասկանալիությանը շարժումներով, - շարժումներով։

Մեկ անգամ ևս Սաբինան և Միայն անհասկանալիությանը իր անհասկանալիությանը։

Վերադառնալու ժամանակ նա իրեն և իր անհասկանալիությանը իր անհասկանալիությանը։ Բարեբաղնակներ, իրեն և իր անհասկանալիությանը իր անհասկանալիությանը, որտեղ իրեն և իր անհասկանալիությանը, և իր անհասկանալիությանը իր անհասկանալիությանը։ Կանգնած ևս անհասկանալիությանը, իր անհասկանալիությանը իր անհասկանալիությանը։ Բայց Սաբինան իր անհասկանալիությանը, որ իր անհասկանալիությանը, և իր անհասկանալիությանը իր անհասկանալիությանը։

Մի անգամ Սաբինան աշխատում էր և իր անհասկանալիությանը իր անհասկանալիությանը։ Դա մի անգամ էր՝ իր անհասկանալիությանը և իր անհասկանալիությանը։ Նրա անհասկանալիությանը իր անհասկանալիությանը, որ իր անհասկանալիությանը, որ իր անհասկանալիությանը։

Մարդը սկսեց գոռալ, թե Սաբինան իր անհասկանալիությանը իր անհասկանալիությանը։ Սաբինան իր անհասկանալիությանը իր անհասկանալիությանը։

Վերադառնալու, այս անգամ սկսեց իր անհասկանալիությանը իր անհասկանալիությանը, իր անհասկանալիությանը իր անհասկանալիությանը։

գտնվում, ՀԱԿԱՇԵԴԱՓՈԽԱԿԱՆ էՐ, և ՈՐԻ ԱՉԱՏԱՆ ՄԱՍԻՆ ՀՈՅՍ ԱՆԳԱՎ ՉԿԱՐ: ՀԱՏ ՏՐԱՄԱՐԱՆԱԿԱՆ էՐ, ՈՐ ԻՐ ԱՄԱՆ ԳԵԴԵՅԻԿ, ԳԻՏԱԿԻՅ ԿԻՆՈ ՊԵՏԵ Է ՀԱՐԱԿԱՌԻՆԱՍ ՀՈՏ ԱՊԱՀԱՐՉԱՆ ԱՏԱՆԱՐ ՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱՊԻ ԹԵՆԱՌՈՒԹ: Եթե նա ՀԻՄԱՆ ԱՊԻՊԵՍ ՉԱՆԵՐ, ԱՊԱ ԿԱՐՈՊ ԷՐ ՀԱՄՈՉԿԱԾ ԻՐԱԵԼ, ՈՐ ՎԱԴ ԹԵ ՈՒՇ ԳՆԱԼՈՒ ԷՐ ԱՊԻ ԲԱՂԻՆ: ՈՐԲԱՆ ԿԱՐՈՊ ԷՐ ԱՄԱՆ ԱՆՄԻՏ և ԿՈՅԻՐ ՉԱՆԻԿ ԱՆՀԱՆՉԱՆԴ ԳՏԱԿԵԼ ՊԵՏՈՒԹՅԱՆԵՐ:

Այս մարդը ԻՆՔՆԻՐԵՆ ՄԵԿՆԱՐԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԷՐ ՏԱԼԻՍ ՍԱՐԻՆԱՂԻ ճԱԿԱՏԱԳՐԻ ՄԱՍԻՆ, ԻՆՔՆԻՐԵՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆՈՒՄ: ՍԵՐ: ՍԵՐԵ ԱՐԲ Է: ՍԵՐԵ ԳՈՅՈՒԹՅՈՒՆ ՉՈՒՆԵՐ: ՍԱՐԻՆԱՂԻՆ ՄԻԱՅՆ ԱՌՈՒԲԱՐԵՐ ԷՐ ԱՆՀՐԱԾԵՇՏ, ԻՐ ՈՐՊՈՒ ՀԱՄԱՐ ԱՌՈՐ ՀԱՐ: ՀԱԿԱՇԵԴԱՓՈԽԱԿԱՆՆԵՐԻ ՀԱՆԴԵՊ ՈՉ ՄԻ ԱՆԵ ՉՊԵՏԵ Է ԳՈՅՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒՆԵՆԱՐ:

ՆԵՐԱՌՈՒՄ ԲԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆԻՅ ԾՈՒԱԼՈՎ՝ ՍԱՐԻՆԱՆ ՄՏԱԾՈՒՄ ԷՐ. *«ԵՎ ՊՈՒ ՀԱՄԱՐՉԱԿՈՒՄ ԱՍ ՊԱ ԻՆՉ ԱՆԵԼ ԻՄ ԱՆՓԱԿԱՆ ՏԱՆՐ: ԵՍ ԱՌՈՒՆԱՌՈՒ ՀԵՏ ՉԵՄ ԱՌՈՒՆԱՉԵԼ ՄՐԱՅԻՆ ԱՐՁԱՆԱԿ ՕՐԵՐՐԻ ՀԱՄԱՐ: ՄԵՆԵ ՀԱՎԻՏՅԱՆ ԱՆԵՐ ՄԵԿ ՊԱՐՉԵԼ, և ԻՆՉ ԷԼ ՈՐ ԻՐԱԻ, ԱՍ ՉԵՄ ԱՌՈՒՆԱԳՈՐԾՈՒՐ»:*

ՄԱՐԴԻՆ ևս ԿԵԱ ԺԱՄ ԵԼՈՅԹ ՈՒՆԵՅԱԿ, ՀԱՄՈՉԵԼՈՎ, և ԱՊԻ ԱՌՈՐԴ ԲԱԹԱՅԵՐՈՒՄ ՍԱՐԻՆԱՆ ՈՐԻՆՉ ՉԱՆԱԾ: ՆԱ ՄԻ ՀԻՆ ԱՆԱԾԿԱԾԵՐ ԷՐ ՀԻՇԵԼ. *«ԱՆԳԱՎ ԱՏԱԿԱԾ ՉԻ ԿԱՐՈՊ ԸՆԴԴԻՄԱՆԱԼ ԱՐԱՆ, ՈՎ ԼՈՒՈՒՄ Է»:*

ՎԵՐՁԱՊԵՍ ՄԱՐԴԻՆ ՀԵՌԱՅԱԿ՝ ԱՆԵԼՈՎ ՎԵՐՁԻՆ ԽՈՍԵՐԵՐ.

- ՈՒՇ ԹԵ ՀՈՏ ԻՆՔՆԵՐԴ ԵՐ ՄԵՉ ՄՈՏ ԳԱԼՈՒ, - ԱՆԱԾ ԱՎ՝ ԾԱԾԿԵԼՈՎ ՊՈՒՌԵ, - ԲՈՂՈՐԱ ԷԼ ԳԱԼԻՍ ԵՆ:

ՉԱԿԱԾ ՏՀԱՃ ԱՅԵԼՈՒԹՅԱՆ՝ ԱՊԻ ԱՄԵՆԻ ՄԵՉ ՄԻ ՊԱՅՈՒՄ ԲԱՆ ԿԱՐ, ԵԹԵ ԿՈՄՈՒՆԻՍՏԱՆԵՐՆ ԱՊԻՔԱՆ ՈՒՉՈՒՄ ԷԻՆ, ՈՐ ԱՆ ԱՊԱՀԱՐՉԱՆ ՊԱՀԱՆՁԵՐ ՌԻՉԱՐԴԻԹ, ՈՐԵՄԱՆ ԱՆ ԴԵՌ ԿԵՆԴԱՆԻ ԷՐ:

ՍԱՐԻՆԱՆ ԼՍԵԹ, ԹԵ ԻՆՉՊԵՍ ԷՐ ԱՆ ԱՊԱՌԻԿՈՎ ԻՉՆՈՒՄ ԱՆՏԻՃԱՆՆԵՐՈՎ: ՀԱՎԱՆԱՐԱՐ, ԳՆՈՒՄ ԷՐ ԴԵՊԻ ՀԱՅՈՐԴ ԶՈՐԸ, ՈՐՏԵԴ, ՄԻԳՈՒՅԵ, ԱԵԼԻ ՀԱՅՈՐԴԱԿ ԿԳՏԱԿԵՐ ՀԱՄՈՉԵԼՈՒ ՄԵՉ:

ԻՇԽԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՆ ԱՆՈՒՄ ԷԻՆ ԱՄԵՆ ԻՆՉ՝ ԱՏԻՊԵԼՈՒ ԲԱՆԱՐԿԱԼՆԵՐԻ ԿԱՆԱՆԹ, ՈՐ ԱՐԱՐԵ ԱՊԱՀԱՐՉԱՆ ՊԱՀԱՆՁԵՐԻՆ ԻՐԵՆԹ ԱՌՈՒԲԱՐԵՆԵՐԻԹ: ԱՌԱՅԻՆԸ, ՈՐՈՎՀԵՏԱ ԵՐՐ ԲԱՆԱՐԿԱԼՆԵՐՆ ԻՄԱՆՈՒՄ ԷԻՆ ԴՐԱ ՄԱՍԻՆ, ԱՐԱՆԹ ԳՈՅԱՏԵԼՈՒ ԿԱՌԵՐ ԿՈՐՉՈՒՄ ԷՐ, ԲԱՆԻ ՈՐ ԻՐԵՆԹ ԱՄԵՆԱՀԱՐԱՉԱՏ ՄԱՐԴԻԿ ՓԱՏՏՈՐԵՆ ՀՐԱԺԱՐԿՈՒՄ ԷԻՆ ԻՐԵՆԹԻԹ: ԵՐԿՐՈՐԴ՝ ԱՊԱՀԱՐՉԱՆՈՐ ՕԳՆՈՒՄ ԷՐ ԿԱՆԱՆԹ ՆԵՐԳՐԱԿԱԵԼ ԿՈՄՈՒՆԻՍՏԱԿԱՆ ԿԵՆԱՍԿԵՐՊԻ ՄԵՉ: ԱՊԱՀԱՐՉԱՆԻ ԿԱՆԱԾԿԵԼՈՒՄ ՊԵՍ ԿԱՆԱՅԵ ՅԱՆԿԱՆՈՒՄ ԷԻՆ ՄՈՒՄԱՆԱԼ ԻՐԵՆԹ ԱՌՈՒԲԱՐԵՆԵՐԻՆ, և ԴԱ ԱՆԵԼՈՒ ԼԱՎԱԳՈՅԻՆ ՄԻՓՈՅԵ ԿՈՒՄԱԿՅՈՒԹՅԱՆԱՆ

անդամագրվելն էր: Սաբինան այդպիսի բաշտում պաննած գիտեր, որոնք պառնակարողության խնամճիկներն էին դարձել և ծաղրում էին բանասրյալներին՝ հղամարդկանձ, որոնձ սիրել էին, և որոնձ երեխաներին ծոռնդ էին Տպել:

Երրորդ՝ առկայր երեխաները Պեսոնայան շոգածոնայան Տպ էին, և նրանձ պարելի էր դաստարակել ուշածին Պես:

Միայն յեկ բառ էր Պեսը, որ այս առեւը Տեղի ունեւեր: Երբ Կինն այդ էր անում աղաւարտանի ՊաւՏոնայային, Կերձինն շոգ էր Տանում յանձնած առեն ինձի շամար: Մի բանի օր առձ դրա յաւսին բոլոր բանասրյալների առջև անում էին առոհանում:

- Քո Կինն առոհանալուծպում է:

Հեսո առոհանը սպումն էր յաւածել, որ այսուհեՏ իր աղորելն իշոոր է, որ ինքն այլևս ո՞չ ոքի Պեսը ջէ, և առնպաւն շիւմար Պեսը է ինն, որ ջստորագրի իրեն առաջարկպող ձանկաւձած փաւսառոյրթ յիւայն աշաւ առաւպակելո՞ւ շամար: Բայձ առգաւ ստորագրելո՞ւ դեղոքում նրանձ Կարող էին մի բանի Տարի Պաւշել բանսում: Այդ բնաւձաքում Կանայք առոհանանում էին և երեխաներ ծոռն իրենձ նոր առոհանների շամար: Աւա, թէ ինձոքն էին Կործանպում յարդիկ, բնանաթներ, ճկպսաւարեր:

Սաբինան բաջալերումն էր բանասրյալների Կանանձ, որ նաւն ՊաւՏոնայաների այձերի դեղոքում ՊաւՏրաւս իրենն Կանգնել իրենձ առոհանների Կողքին, սիրենն իրենձ հղամարդկանձ այնպիսին, ինձոյիսին նրանք Կային, և ո՞չ թէ այնպիսին, ինձոյիսին նրանք Պեսը է իրենն: Նա բաջալերումն էր, որ Կանայք շիւշենն իրենձ առոհանակն Կյանքի առեններձանիկ Պաւշերը, որոքնաձի Կարողանային դիմակայել գայթակոռոյանը:

Բայձ շաւ շամաւ նրա ջանքերն աղարոյոռն էին, բանն որ բանասրյալների Կանանձ Կրա մեծ ճնշումն էին գործադրում:

Մեկ այլ գայթակղուլթյուն

Հեսո եկակ ժամանակ, երբ աղիեն բառաւոռնձորաւայն Սաբինան յեկ այլ գայթակոռոյանն առաջ Կանգնեձ: Նրա առոհն Փոլ էր, և Սաբինան գիտեր, որ նա սիրաւարակ էր իրեն: Նա յաւա իր Կյանք, երբ ինքն աղիեն առիւներ շարոհակ լոռ ջոռներ Ռիձարդիձ, և աղիեն ջեր ջգում, թէ ժամանակն ինձոքն էր առաջ գնում: Կրպին նա իրեն շարձ էր Տալիս՝ աղիյո՞ք նա Կենդանի էր: Հաւերն էին գալիս իր Տոռն, շայտարարում, որ բանսում էին եղել Ռիձարդի Վարաբրանդի շեՏ, և որ

նա մեզնեի էր: Դա ձգարժանություն էր, թե Կոմիտասների շնորհակալ հանդես:

Երբ նա մեզոքում էր Փոլի մասին, Սաբինան հենց էլ էր դժգոհանում շեքնել այն խորհուրդներին, որ հենց Տալիս էր այլ անուն: Փոլը բարի էր և մեծանորի, նա էլ էր շրջան բրիտանյա, հնդկացի հարբ: Նա անորոշ էր մի սեպակալանոթ բնակարանում իր մեծանապ ծնողների շեք, և երբեմն նա Միսայրիս Կրեոնասթոն էր անում, Կալ էլ օգնում Տալիսն անջանդանքների մեջ: Սաբինան շատ շատ մեծանում էր, որ *նա մի մարդ էր, որի շեք շատերն անուն էր անում և անհայտնաբերվում* մեջ:

Երբեմն ջրուծելիս Փոլը բռնում էր նրա ձեռքը, և Սաբինան ուժ ջեր գտնում իր մեջ, որդեկան շեք թափել ձեռքը: Նրան շատ բերականություններ, այնուամենայնիվ, երբեք ջերն շատում անհայտ, որ օրերը Կալ եկեղեցին Կալիս էր շատություն շատել: Բայց անգամ այդ դեպքում Սաբինան գիտեր, որ սուղ էր անում:

Մեկ օր Սաբինայի շատերը լուրջ դեպքով եկավ նրա տուն:

- Սաբինա', դու գիտես, թե որքան եմ սիրում և անհայտնում քեզ, - ասած նա, - և դա ջեր փոխի, հնդ էլ որ շատեր: Ես քեզ և Ռիշարդին անհայտ երկար ժամանակ եմ անհայտում: Ես շատում եմ՝ գիտես, որ անգամ եթե մեղք գործես Կալ ջերում, շատեր շատեր թե Կորնելիս, ես անհայտ շատ շատ Կալիս եմ ջեր մասին, որովհետև ես անհայտում եմ քեզ, ոչ թե ջեր անհայտներ:

Նա շատ ջանքաշատելիս ու անհայտ էր խոսում: Նախքան շատ Տալիս էր մի շատ դանդաղ անում:

- Ուրեմն, Կրեոնասթոն եմ, երբի շատիս շատեր, - ասած նա՝ անհայտ ուրիշ Սաբինայի անհայտի մեջ, - հենց Կալ էր և Փոլի մեջ:

Սաբինան մի շատ լուրջ:

Նա շատանկել:

- Մի Կալիս, թե հենց այն անհայտ միջոց ջեր անել, բայց Կրեոնասթոն եմ, շատանկելի շատիս:

- Նա սիրաշատել է հենց, - ասած նա՝ Կրեոնասթոն:

- Իսկ դու նրան սիրաշատել ես:

- Ես ջերում, - անհայտություն շատանկել նա, - շատանկել:

Շատեր շատանկել:

- Ես շատում եմ, թե հենց էր անում Ռիշարդը: «Դանդաղություն անհայտ Կորնելիս անհայտ է»: Եթե շատանկել, շատանկել շատ քեզ մեծանում, ապա

ԿՏԵԱՆԵԱ ՈՂՁ ՎՆԱՍԸ, ՈՐԵ ՈՐՈՇՈՒՄԻ ԿԱՐՈՂ Է ՊԱՏՃԱՆԵԼ ԼԱՌԻՍՏՈՒՄԻ ԿԱՄ ԿՆՈՋԻ, ԸՆՏԱՆԻՔԻՊ և ԵՐԵԽԱՆԵՐԻՊ: ՀԻՄԱ ՈՒՉՈՒՄ ԵՄ, ՈՐ ՄԻ ՇԱՏ ԴԺՎԱՐ ՈՐՈՇՈՒՄ ԿԱՋԱՇԱՆԱ: ՈՒՉՈՒՄ ԵՄ, ՈՐ ԱՅԼԱ ԱՅԻ ՄԱՐԻՊՈՒ ՀԵՏ ԵՐՔԱԷ ՉՀԱՆԴԻՊԵԱ:

ՀՈՎԻԿԸ ՃԻՏՏ ԷՐ: ԴԱ «ԱՄԵՆԱԴԺՎԱՐ ՈՐՈՇՈՒՄ» ԷՐ: ՍԱՔԻՆԱՆ ՈՒՉՈՒՄ ԷՐ ԴԵԿԱԿԱՐԵԼ ԻՐ ՀՈՐԴԱՅՈՂ ԶԳԱՅԱՌԻՆԵՐԸ, ՄԵՐԺԵԼ ՓՈԼԻ ՀԱՆԴԵՊ ԻՐ ԶԳԱՅԱՌԻՆԵՐԸ, ԲԱՅ ԻՆԸՆ ՆԱԱ ՄԱՅՐ ԷՐ և ԿԻՆ: ՆԱ ԳԻՏԵՐ, ՈՐ ՓՈԼԸ ԼԱԿ ԱՌՈՒՄԻՆ ԿԼԻՆԵՐ, ՀԱՃԵԼԻ ԸՆԿԵՐԱԿԻՅ, ՈՐԸ ԿԱՐՈՂ ԷՐ ՓԱՐԱՏԵԼ ԻՐ ՄԵՆԱԿՈՒՅԱՆ ԶԳԱՅՈՒՄԸ: ՆԱ ՆԱԱ ԼԱԿ ՀԱՅՐ ԿԼԻՆԵՐ ՄԻՍԱՅԻ ՀԱՄԱՐ: ԳԱՅԻՍԿՈՒՅՈՒՄԻՆ ԱՎԵԼԻՆ ԷՐ, ԲԱՆ ՍԱՔԻՆԱՆ ԿԱՐՈՂ ԷՐ ՏԱՆԵԼ, ՀԱՏԿԱՊԵԱ ԱՅԻ ԴԵՊՈՒՄ, ԵՐՔ ԻՐ ԱԵՓԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՅՈՒ ԱՆԴԱՄԱՆԵՐՆ ԱՆԸՆԴՀԱՏ ԱՍՈՒՄ ԷՐԱ: «ԱՌՈՒՄԻՆԻ ՄԱՀԱՅԵԼ Է: ԴՈՒ ԲԱԿԱԿԱՆԻ ԴԺՎԱՐ ԿԱՆԸ ԵԱ ՈՒՆԵՅԵԼ, ԹՈՅԼ ՏՈՒՐ, ՈՐ ԱՅԻ ՄԱՐԻՊԸ ՀՈԳ ՏԱՆԻ ՔԵՉ ՀԱՄԱՐ: ՆԱ ԼԱԿ ՔՐԻՍՏՈՒՅԱ Է և ԱՐՐՈՒՄ Է ՔԵՉ»:

ՄԻԱՅՆ ՀՈՎԻԿՆ ԷՐ ԱՅԸՔԱՆ ԱՐԹՈՒՄ ԵՂԵԼ, ՈՐ ԿԱՐՈՂԱՅԵԼ ԷՐ ՍԱՔԻՆԱՅԻՆ ԱՍԵԼ ԱՅԻ ԱՄԵՆԸ, ԻՆՉ ՊԵՏԸ Է ԱՍՎԵՐ: ԵԿ ՍԱՔԻՆԱՆ ԳԻՏԵՐ, ՈՐ ՆԱ ՃԻՏՏ ԷՐ: ՆԱ ԳԻՏԵՐ, ՈՐ ԱՏՏԱՆԱՆ ՈՒՉՈՒՄ ԷՐ ԿՈՐԾԱՆԵԼ ԻՐ ԿԱԿՈՒՅՈՒՄԸ: ԱՅԻ ՊԱՏՃԱՆՈՒՄ ՆԱ ԹԵԱ ԴԺՎԱՐՈՒՅԱՄԸ, ՓՈԼԻՆ ԱՍԱՅ, ՈՐ ԻՐԵՆԸ ԱՅԼԱ ՉՊԵՏԸ Է ՀԱՆԴԻՊԵՆ, և ԱԿԱՅՅ ՆՈՐԻՅ ՆՎԻՐՈՒՄՈՒ ԱՊԱՍԵԼ ՌԻՉԱՐԴԻՆ:

Տապը տող

ՄԻ ԲԱՆԻ ՇԱՔԱԹ ԱՆՅ ՍԱՔԻՆԱՆ ԵԿԵՂԵՅՈՒ ՀԱՏԿԱՆԵՐՆ ԷՐ ՄԱՐՐՈՒՄ, ԵՐՔ ՀԱՆԿԱՐԾ ԻՐ ԸՆԿԵՐՈՒՄԻ ՄԱՐԻՏԱՆ ՎԱՉԵՅ ԱՆԱԿԱ, ՁԵՈՔԻՆ՝ ՄԻ ԲԱՅԻԿ: ՆՐԱ ԱՉՔԵՐԻՅ ԱՐՅՈՒՄԵՆԵՐ ԷՐԱ ՀՈՍՈՒՄ:

- ՍԱՔԻՆԱ՝, ԿԱՐԾՈՒՄ ԵՄ, ՈՐ ԱԱ... ԱԱ ԵՐԱԻ...

ՆԱ ՉԿԱՐՈՂԱՅԱԿ ՇԱՐՈՒՄԱԿԵԼ, ԾՆԿԻ ԻԶԱԿ ՍԱՔԻՆԱՅԻ ԿՈՂՔԻՆ և ԲԱՅԻԿԸ ՀԱՆՁՆԵՅ ՆՐԱՆ: ՍԱՔԻՆԱՆ ԲԱՅԵՅ ԲԱՅԻԿԸ: ԱՅԻ ԱՏՐԱԳՐՎԱԾ ԷՐ ՎԱՍԻԼ ԳԵՈՐԳԵՍՈՒԻ ԱՆՈՒՄՈՒ, ԲԱՅ ԴԱ ՌԻՉԱՐԴԻ ՁԵՈՒԳԻՐՆ ԷՐ՝ ՄԵԾ, ԱՆԿԱՆՈՒՄ ՇԱՐՎԱԾ ՏԱՆԵՐ, ԲԱՅ անսխալ ԳՐՎԱԾՔ: ՍԱՔԻՆԱՅԻ ԱՉՔԵՐԻ ԱՌԱՋ ԱՄԵՆ ԻՆՉ ԽԱԿԱՐԵՅ, և ՆԱ ԲԱՅԻԿԸ ԿՐԾՔԻՆ ԱՆԴԱՅԵ:

ՆԱ ԳԻՏԵՐ, ՈՐ ԲԱՅԱՐԱԿԱՆ ԲԱՆԱՐԱԿԱՅԼԵՐԻՆ ՏԱԱ ՏՈՂԻՅ ԱՎԵԼԻ ՉԷՐԱ ԹՈՅԼԱՏՐՈՒՄ ԳՐԵԼ, ԵԹԵ ԻՇԱՐԿԵ, ԸՆԴՀԱՆՐԱՊԵԱ ԹՈՅԼԱՏՐՈՒՄ ԷՐԱ ԱՌԱԿ ՈՒՐԱՐԿԵԼ: ԻՆՉ ԿԱՐՈՂ ԷՐ ԱՍԵԼ ՌԻՉԱՐԴԻՆ ԱՅԸՔԱՆ ԵՐԿԱՐ ԺԱՄԱՆԱԿԱՆ ԲԱՅԱՆՈՒՄԻՅ ՀԵՏՈ: ՍԱՔԻՆԱՆ ՄԻ ԿԵՐՊ ՇՈՒՆՉ ԲԱՅԵՅ և ՓՈՐՁԵՅ ԱՐՅՈՒՄԵՆԵՐԻ ՄԻՋԻՅ ԿԱՐՈՂԱԼ: «ԺԱՄԱՆԱԿՆ ՈՒ ՏԱՐԱԾՈՒՅՈՒՄԸ ՄԱՐՐՈՒՄ ԵՆ ՓՈՐՔ ԱՆԸՐ, ԲԱՅ օԳՆՈՒՄ ԵՆ, ՈՐՊԵԱՅԻ ՄԵԾ ԱՆԸՆ ԱՎԵԼԻ ՈՒՅԴԱՆԱՆ», -

գրում էր նա: Հետո նրան հնդրում էր գալ Հանդիդաճաճ Տիրգոմալ-Օձնայում՝ բնակիչ շրջանում:

Ռիշարդի բնակիչ լավագույն տնտեսությունն էր, որ Սաբինան կարող էր ստանալ: Բայժ դու Հես մեկսեդ նա շուքաշահ փճնայում էր, որովհետև գիտեր, որ ջեր կարող գնալ: Նա ամեն շաբաթ ստիպված էր գնալ Բուխարեստի ուսուցանաչուն, որպեսզի Հասասեր, որ բարձր ղուրս ջեր ելել: Նրանք շարունակաբար մերժում էին նա արայիժ արգելքը Հանելիո հնդրանքը: Ո՞չ մի ուրի ջանք, որով նա կկարողանար ծանել իր ամուսնուն, բայժ նա ուրախանում էր, որ գոնե Միխայլ կկարողանար ծանել նրան:

Տիրգոմալ-Օձնան Հյուսիսային Ռուսիայում էր, Կարլուսներ ղյոռս կոչում: Գնաժը Բուխարեստի շարյուրակոթ արդեն էր նշանում, որպեսզի նշաներ Կարլուսները և Հասներ կի փոքրիկ բնակքը: Սաբինան իր բնակներին մեկին ուղարկեժ Միխայի Հես, բայժ Ռիշարդին միայն Միխայլ էր կարողանալու Հանդիդաճաճ:

Սաբինան անվաճարությունը սղանում էր նրանժ գերադարձին: Նրանք արդեն երկու օր էր, ինժ մեկնել էին, և կի երկու օրվա բնաճանում նա գլխով ամենաճարքեր մքեր էին նշանել: Միխայլ իրականում կսեսնե՛ր Հորը: Ռիշարդին թողի կնայի՛ն գերժնել իր ուղարկած ճաք Հագոմսն ու ուսելիքը: Եթե նա Հիվանդանոթում էր, և՛ լա ղեսք է, որ Հաս Հիվանդ լիներ: Նա կկարողանա՛ր կնգնել: Կկարողանա՛ր խոսել Միխայի Հես: Եվ ինժուրի՛ն կլիներ Միխայի արձագանքը կիքն ճարին էր Հորը ջսեսնելիոժ Հեսո: Նա կՀանաթփե՛ր՝ Հորը ծեսնելով բայբայված անողնոթյամբ:

Նրանք ճոհ Հասն ու Հեկսեմբերյան երեկոյան: Սաբինան լսեժ, թե նրանք ինժուր էին անսիճաններով բարձրանում, և նախքան նա կկարողանար դոռն բնաճել, արդեն դռն Հեսնիժ ջայն էր լսվում:

- Մենք ծեսնը նրան, մենք ծեսնը նրան, նա կեղանի է և իրեն Հաս լավ է ջգում:

Նրանք ներս եկան, և նրանժ ոխերին ջյոհն կար:

- Միխայ՛, - կնկեժ նա ղարանոթի Սաբինան՝ կյերը սեղմելով նա թնժ բնկոռն օժիբն:

- Մայրի՛կ, Հայրիկը Հաս լավ է իրեն ջգում, և նա հնդրեժ, որ բեժ փոխանեմ, որ նա Հոսոկ ճոհ կգերադառնա, որովհետև Աստված կս մեկ Հրաճը թողի Տեժ, որ նա ծեսն ինժ, և՛ լա Հոսոկ երկրորդ Հրաճը էլ կլինի, և մենք բոլորս Հոսոկ միանին կլինենք:

Երեքն էլ սպսեծին արձանագել:

- Մենք ստիպված եղանք մի բանի ժամ սրբանել, - ասած Միսայրն ուղեհանողը՝ Ալիսը, - նրանք մեզ դարձրանք ներս թողեծին, չեսո մենք ԿԱՆԳԱՆԵԾԻՆԸ ՀԻՎԱՆԴԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ԲԱԺԱՆՈՂ ՄԵՎ ԱՅԼ ԺԱՆԿԱՊԱՏՏԻ ՄՈՏ: ԲԱՆԱՐԿԱՅԼՆԵՐԸ ՍՏԻՊԱԾ ԵՆ ԵՐԿԱՐ ՏԱՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ ԱՆՇԱՆԵԼ ՀԱՆՏԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ ԱՅՆ ՀՊՈԴԱԿԻՆ, ՈՐՏԵՂ ԸՆԴՈՒՄՈՒՄ ԵՆ ԻՐԵՆՃ ԱՅԺԵԼՈՒՄԵՐԻՆ: ՆՐԱՆՃ ՏԵԱՆԵԼԸ ԱՐԱՐԱՓԵԼԻ ԵՐ: ԱՀԱՐԿՈՒ՜: ՆՐԱՆԸ ՁՅԱՆ ՃՈՒՐ ԿՐԱ ԱՅՈՒՄԱՅՆԿՈՂԱԳԱՆՃՈՂ ԱՏՎԵՐՆԵՐԻ ԷՐՆ ՆԱՄՆ, ԱՅՈ՛, ԱՅՈ՛, ԹԱՓԱՌՈՂ ՈԳՐԱՆԵՐԻ: ԵՎ ԱՅՈՒՈԳՐԱՆԵՐԻ ՄԵՋ ԵՍ ՃԱՆԱԶԵԾԻ ՌԻԶԱՐՊԻՆ: ԵՎ ՆՐԱՆ ՉՃԱՆԱԶԵԼ ՉԻ ԷԼ ԻՐԵՒ, ՆԱ ԱՅՆԵԱՆ ԲԱՐՁՐԱՀԱՍԱԿ Է: ԵՍ ՆՐԱՆ ՋԵՌՈՒԿ ԱՐԵԾԻ, ԲԱՅՉ ՆԱ ՉՏԵԱՍՎ, ՈՐՈՎՀԵՏԱ ԲՈՂՈՐ ԱՅԺԵԼՈՒՄԵՐԸ ԻՐԵՆՃ ԲԱՆԱՐԿԱՅԼՆԵՐԻՆ ՋԵՌՈՒԿ ԷՐՆ ԱՆՈՒՄ: ԵՍ ՆՐԱՆ ՏԵԱՍ, ԲԱՅՉ ՄԻԱՅՆ ՄԻՍԱՅԻՆ ԹՈՅԼԱՏՐԵԾԻՆ ՆՐԱ ՀԵՏ ԽՈՍԵԼ:

ՆԱՄՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐՈՒՄ ՆՐԱՆԸ ՀԱՏ ԲԱՆԻ ՄԱՍԻՆ ՉԷՐՆ ԿԱՐՈՂ ՉՐՈՒՅԵԼ: ԲԱՅՉ ՀԱՅՐԸ ՄԻՍԱՅԻՆ ՀԵՏԱԿԱԼՆ ԵՐ ԱՍԵԼ:

- Միսայ՛, միայն նպերը, որ այս շաբաթ ԿԱՐՈՂ ԵՄ ՏԱԼ ԲԵՋ ՈՐՊԵՍ ՀԱՅՐ, ՀԵՏԱԿԱԼՆ Է. ՄԻՇՏ ՓՆՏՐԻՐ ԲՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ԱՌԱՔԻՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻՉ ԱՄԵՆԱԿԵԸ, ՈՐԸ ԱՄԵՆ ԲԱՆԻ ՄԵՋ ՉԱՓԸ ՊԱՀԵԼՆ Է:

ՍԱՔԻՆԱՆ ԱՐԻՈՎ ՌԻԶԱՐՊԻ ԲԱՅԻՐԸ ԴԻԵԼ ԵՐ ԻՐ ԱՍՏՎԱԾԱՇՆՉԻ ՄԵՋ: ՆԱ ՊԱՐԲԵՐԱՔԱՐ ՎԵՐՇԱՆՈՒՄ ԵՐ ԲԱՅԻՐԸ, ՆՈՐԻՉ ՈՒ ՆՈՐԻՉ ԿԱՐՊԻՈՒՄ ԱՅՆ: ԱՎԵԼԻ ՈՒՇ ՌԻԶԱՐՊԻ ՊԱՏՄԵՉ ՍԱՔԻՆԱՅԻՆ, ՈՐ ԻՆՔԸ ՀԻՎԱՆԴԱՆՈՒՄ ԵՒ ԲԱՆՏՈՒՄ ԴԱՐՉԵԼ ԵՐ ՆԱՄՆ ԿԱՐՃ ԲԱՅԻՐԿՆԵՐ ԳՐԵԼՈՒ ՄԵԾԱԳՈՒՅՆ ՎԱՐՊԵՏ, Ե ՀԱՃԱՅՐ ԲԱՆԱՐԿԱՅԼՆԵՐԸ ԳԱԼԻԱ ԷՐՆ ՆՐԱ ՄՈՏ, ՈՐՊԵՍՉԻ ԿԱՐՈՂԱՆԱՅԻՆ ՏԱՐԸ ՏՈՂԻ ՄԵՋ ԱՍԵԼ ԱՅՆ ԱՄԵՆՆ ԻՐԵՆՃ ԱՐԵԼԻՆԵՐԻՆ, ԻՆՉ ԿԱՐ ԱՐՏՈՒՄ: ՆՐԱՆԸ ՆԱՆ ՄԻԱՅՆՃ ՀԱՐՇԱՆՈՒՄ ԷՐՆ, ԹԵ ԱՅՍ ԿԱՄ ԱՅՆ ԴԵՊՔԻ ԱՌԻԹՈՎ ՌԻԶԱՐՊԻՆ ԻՆՉ ԵՐ ԱՌԱՋԱՐԿԵԼ ԳՐԵԼ, ԱՅՍՊԻՏՈՎ, ՌԻԶԱՐՊԻ ԽՈՍԱՔԵՐԸ ԱՆՇԱՆՈՒՄ ԷՐՆ ՈՂՋ ԲԱՆՏՈՎ: ԱՐՊՅՈՒՄԸ ԵՂԱՎ ԱՅՆ, ՈՐ ՏԱՍԱԿԱԿ ԲԱՆԱՐԿԱՅԼՆԵՐ ԻՐԵՆՃ ՆԱՄԱԿՆԵՐԸ ԱԿՍՈՒՄ ԵՆ ՀԵՏԱԿԱԼ ՏՈՂԵՐՈՎ. «ԺԱՄԱՆԱԿՆ ՈՒ ՏԱՐԱԾՈՒԹՅՈՒՄԸ ՄԱՐՈՒՄ ԵՆ ՓՈՔՐ ՍԵՐԸ, ԲԱՅՉ ՕԳՆՈՒՄ ԵՆ, ՈՐՊԵՍՉԻ ՄԵԾ ՍԵՐՆ ԱՎԵԼԻ ՈՒԹԵՂԱՆԱ»: ԱՅՍՊԻՏՈՎ, ՌԻԶԱՐՊԻ ԱՐԻՈՒ ԵՒ ՀՈՅՍԻ ՊԱՏԳԱՄԵՐԸ ՏԱՐԱԾՈՒՄ ԷՐՆ ԱՄԵՆՈՒՐ: ԲԱՆՏԱՅԻՆ ԲԱՐՈՉԻՉԸ ԿՐԿԻՆ ԳՈՐԾԻ ՄԵՋ ԵՐ:

Մի գեղեցիկ առավոտ

1956 թվականին սպսեծ աղսամբապան ոգով: Խորհրդային «ՀԱՐԱՄԱՅ ԾՐԱԳԻՐԸ» ռժնձԻ ՉԵՐ ՀԱՆԳԵԾԻՐԵԼ: ՈՒՏԵԼԻՔ ՉԿԱՐ,

ԲԱՆՏՈՒՄ ՌԻԶՐԵՊԵ սարսափելի փորձուհյո՞ւններ երևնալ: Նրան ծեծել էին անհեղափորտ գործիքներով, նրան թարեծրել էին թարալյոռիներով: Նրա յարմարը ծածկված էր ՏԱՆՈՒԹ յետ սալերով, և ինչպես ՀԵՏՈ ՊԱՐԶԵՅԻՆ ԲԺՐԿԱՆԵՐԸ, նրա թոքերի վրա պային բուխված թոքախտի նշաններ: Ո՞ր ոք զեր պարողանում ՀԱՎԱՏԱԼ, որ նա գոյատևել էր ՈՒԹՈՒԿԵԱՆ ՏԱՐԻ առաջ ո՞րևէ ԲԺՐԿԱԿԱՆ օգնողի՞ց: ԱՍՏԵՆԱԼՈՒ: ՀԻՎԱ նրան ՀԻՎԱՆԴԱՆՈՅԻՄ լճակագույն սեպակո՞ւմ ՊԱՆԿԵՅԻՆ: ՀԱՏ ԶԱՐԲԱՆԱԼԻ ԿԵՐՊՈՎ նախկին ԲԱՏԱՐԿԱԼՆԵՐԻՆ ՀԱՏ լճի էին ԿԵՐԱՔԵՐԿՈՒՄ, որ ՀԻՎԱՆԴԱՆՈՅԻՆ էլ նրանք գնալո՞ւ լինեին: ՌԻՄԻՆԵՐԱՅԻՄ նրանք անհնաճե՞ծ առկալի՞ողի՞ցնե՞րն ունե՞ծող

սոցիալական խոնարհ էին, մի փնտ, որ պատկանում էր Կոմունիստներին:

Ռիզարդի լավանալուծ շեսոն նա և Սաբինան տոնեօին իրենց անուսնոթայան բաւերորդի տարելիժը: Ոչ մեկը յոյսսին նպեր գնելու գոյար ջոխեր, բայժ Ռիզարդի Սաբինային նպերժ իր տեսր, որտեղ նա անեն երեկո բանաստեղծոթոթոյուններ էր գրել՝ սիրո բանաստեղծոթոթոյուններ իր պանքի միւս սիրոյն՝ Սաբինային:

Նրանք երկուսն էլ անժել էին տարտարոսի և գայթակոթոթոյուններ ժիջոյ: Աստուծո նրանժ ջորոթոթոյուն էր, սերը՝ դրոյաղաճաղը: Բայժ շեսնոն մնաժաժ ոթբերգական տանալայկի փոխարեն նրանժ սոյապոյն էր մեկ այլ մոյապանջ:

«Հրեշտակներովդ շոջապատիր նրան»

1959 թվականի շոխարի 13-ի երեկոյան Սաբինայի եպեղեժոնժ մի կին արժոյնքներն աջբերին շայտնեժ Վարաբրանդների շեսին: Նախորդ շաբաթ նա Ռիզարդի բարոյաների օրինակներն էր պերժրել, և Հիմա այդ բարոյաների շարյոխապոր օրինակներ ոյսսպոյն էին անթոյջ Ռոմանեպոյն՝ մի բան, որ շայաօրինական էր: Հիմա այս կինը եպել էր Ռիզարդին ջգոյեժանելու, որ ոստիկանոթոթոյուն իր բնակարան էր ներխոթել և իր մոտ մնաժաժ բոլոր օրինակները բռնագրապել: Նրա անելոյ՝ երկար ջեր տեղ, միւժ նրանք կգային Ռիզարդի շեսնիժ:

Նրանք նաև իմաժան մեկ այլ բնկերոթիժ, որ մի երիտասարդ շոպիւ, որն իրեն Ռիզարդի բնկերն էր շայտարարոյն, մանալ էր նրան ոստիկանոթոթոյուն: Նրանք գիտեն, որ միգոյժե, երիտասարդին ստիղել էին ստորագրել շայտարարոթոթոյուն բանարկոթոթայն սոյաղնալիթի տեղ:

Հաջորդ անպոյսյան՝ ժանը մեկին բարկաժաժ ոստիկանոթոթոյուն խոթեժ Վարաբրանդների ջեղնաշարկային տոյն:

- Դոյթ Ռիզարդի Վարաբրանդն եք, - շարժեժ ոյսանստանաժո շրանանաշարը, - բոլորի անժե՛ք յոյն սեղակ և մնաժե՛ք այնտեղ:

Եկս մեկ անգամ տոյն լժպեժ մարդկանժոյ, ոպեր բաժոյն էին բոլոր ոյաշարանները, ստիգոյն անեն բան, նեսոյն թոթերը գեսնին: Ռիզարդի աշոտանաեղանին նրանք գտան աշոյներ ժի մեժ տեսր, տոյագիր բարոյաներ, մաշպաժ Աստուծաշոյեր: Անեն ինժ շափեսակեժ: Նրանք գտան նաև Սաբինայի նպերը՝ տեսրը, որի մեժ Ռիզարդի գրել էր նրան նպերպաժ բանաստեղծոթոթոյունները:

- Տե՛ր, անուստոս **Քո** Ձեռքերի մեջ եմ ՀԱՆՁՆՈՒՄ, - գոռաչ նա, - ես ողորմ զեմ պարող անել, բայ՛չ **Դո՛ւ** պարող ես արան անձպնձել փկ պոռների յոթոպ: **Դո՛ւ** պարող ես **Քո** ՀրեհՏԿԱՆԵՐԻՆ դնել արա շուրջոք: **Դո՛ւ** պարող ես արան Հե՛Տ պերպրաբնձել:

- Նրանք նորի՞ն գողնա՞նք իմ Ռեջալդին:

Մինչև 2000 թվականի օգոստոսին քաղաքացիի մշակմանը նա հնդրեծ, որ Ռեզերվը, որը ևս չէս չի անդր եր, մոտենալ իրեն: Ընկերների փոքր համր ներկայությամբ Մաթինան արհեստ ասած Ռեզերվին, թե որքան է սիրով նրան, և հնդրեծ ներել իրեն իր բոլոր թերությունները չնայել:

ՍԱՔԻՆԱՆ ԽՈՐԸ ՅԱՎԵՐԻ ՄԵՋ ԷՐ, ԲԱՅՅ ՀՐԱԺԱՐՎՈՒՄ ԷՐ ՅԱՎԱԶՈՐԿՈՒՄԻՅ, ՈՐՊԵՏԱԶԻ ԵՐԲ ՀԱՍՆԵՐ ՀՐԱԺԵՇՏ ՏԱՂԻ ԺԱՄԱՆԱԿԸ, ՆԱ ԳԻՏԱԿԻՅ ՎԻՃԱԿՈՒՄ ԼԻՆԵՐ:

ՍԱՔԻՆԱԿԻ ԿԼԱՆՔԸ ԱՄՐԱՅԱԾ ԷՐ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱԻՐՈՎ՝ ԱԵՐ, ՈՐ ՆԱ ՅՈՒՅԱՔԵՐՈՒՄ ԷՐ ԱՅՆ ԲՈՂՈՐ ԱԱՐԴԿԱՆՅ ՀԱՆԴԵՊ, ՈՒՄ ՃԱՆԱԶՈՒՄ ԷՐ:

Թարա

Կյանք հարատև փախուստների մեջ

Պակիստան,

1985 թվական, հունիս

Փոստաստը մեկ րոպե արդեն բաժանում է բնակիչ և ծիրանների
դուռը: Միայն միջանցին անցնում է, որ Պակիստանի այդ
սերունդները:

- Ես Թարայի շատ օրերն ունեմ, - ասած փոստաստը, երբ
վերջապես ծանոթների մեկը շարունակելով դուռնի մեջ, - Ինչ նրա
ստորագրությունն է դեռ, կարո՞ղ ես ներս գալ:

Նրա թևի մեջ միջին շաքարի սուրճի կար, գրիշ էլ արդեն դուռը
բացում էր:

- Ո՛ր, դուք զե՛ք կարող եմս գալ, - դուռնիներն օրհնում, - օրհնում
սպե՛ք Ինչ, ես այն Թարային կփոխանակեմ: Նրա շարունակելով զի
նա ինչի դուռնի գալ:

- Լեզ, - մեկնում է շարունակելով փոստաստը, - բայց Ինչ նրա կամ
մեկ ուրիշի ստորագրությունն է դեռ, շարունակելով դեռ ես զե՛ք կարող
զե՛ք ինչ օրհնում: Հասկանո՞ւմ եք:

- Այո՛, Ինչ, - անհամբերությամբ ասած օրհնում, - դե, օրհնում
սպե՛ք:

Թարան անցնում է շարունակում էր, թե Ինչ էր կանգնում բնակում, և
զարմանում, թե ով կարող էր րոպե օրհնում ուղարկած լինել:

- Սա Ի՛նչ է, - շարունակում է շարունակում, - ում է:

Օրհնում ունեմ թույլտվություն և Թարային մեկնել թույլտվություն, որպեսզի
ստորագրեր: Նա արագ ստորագրել, շարունակելով օրհնում: Այն անցնում
էր, բայց Ինչ կարող էր: Նա երկու շաբաթով անցնում գրել էր այն
և փակում էր սեղանի՝ դուռնի շարունակում անցնում փակելով: Չնայած Թարայի
ունեմ շարունակում էր, նա էր սեղանի վրա կանգնում անցնում ունեմ
սերունդ: Մեծ դուռնիներն Ինչի Ինչի էր նրա շարունակում շարունակում,
և մեծանկյունի երկու կողմերում էլ մեծ շարունակումներ կային: Թարան

Թարաւ, որը խիստ յոխոխմանակաւն ընտանիքի էր, որոնք ճանաչուաւ
էին ամբողջ Պաշտօնական, իր ղեկավարներ փոխելու ոչ մի մտադրութիւն
զոհներ: Նա յարաշարժ շէնքերուց էր Աստուծոյ շէնքի
ոխոխման արտադրութիւն, և որոնք շատ դուրս էին գալիս գեղեցիկ
պաշտօնականներ: Ասէն ինչ շատ շէնք ու շարժում էր, բայց այդ Թարաւ
չաճող էր ստանում իր սիրտ գործունէ՝ անէն անգամ ոտնաձայներ լսելիս
սուրբ մշտնջողութիւն իր թշուառ: Ծառները, ուրբէր օգտուի էին որոնք
որդարելի յաջողութիւններ, ստիպած էին իրենց շարժարտադրութիւն

երդու՞մ ՏԱ՛լ: Բոլորն էլ գիտե՛ն, որ ՀԱՅԻՐ ԿԿՏԱՊԵՐ, երբ իմանա՛ր: Բայժ դու ՀԵՏ մեԿՏԵՂ գիտե՛ն նաև, որ ԹԱՐԱՆ ՀՈՐ սիրելի՛ն էր: Նա, իՀԱՐԿԵ, ԿԲԱՐԿԱՆԱՐ, ԲԱՅժ ՀԱՎԱՆԱԲԱՐ ԲԱՅԻ ԴԱՍԵՆՈՒՅՈՒՆԵՐԸ ԵՐԱ ՁԵՈՔԻՅՈՒՅ ԿԵՐՅՈՒՆԵՂԻՅՈՒՅ ԱՅԼԱ ՈՉԻՆՉ ՉԵՐ ԱՆԻ: Նա ԸՆԴԱՄԱՆԸ ԶԱՐԹԱՆՈՒՄ ԷՐ: «Սոսկորելու՛ծ Ի՛նչ ԿԱՆԱ ԿԱ», - ԻՆԵՆԻՐԵՆ ՀԱՊՈՉՈՒՄ ԷՐ ԹԱՐԱՆ:

ԵՐԿՈՒՄՈՒԿԵՅ ՏԱՐԻ ԱՆՅ ԹԱՐԱՆ ՈՒԴԱՐԿԵՅ ԿԵՐՅՈՒՆ ԸՆԱՆՈՒՄԻՔԻՐԸ: Նա ԱՐԵՈՂԶ ԴԱՍԵՆՈՒՅՈՒՆ ԱՎԱՐՏԵԼ ԷՐ՝ ՈՒՄՈՒՄԱՍԻՐԵԼԻՎ ԱՍՏԱԾԱՇՆՉԻ ԲՈԼՈՐ ԳՐԵՐԸ: Նա մԻ ՏԵԱՆԿ ԲԱՎԱՐԱՐԿԱԾՈՒՅՈՒՆ ԷՐ ԶԳՈՒՄ, ՈՐ ԿԱՐՈՂԱՅԵԼ ԷՐ ԱՂԵՐԱՆ մԵԾ ԴԱՍԵՆՈՒՅՈՒՆ ԱՆՅՆԵԼ և ԴՐԱ ՀԵՏ մեԿՏԵՂ ԴԱ ԱՆԵԼ ԳԱՊՏԱՆ ԿԵՐՈՒՄ: ՄԻ ԸԱՆԻ ՀԱՐԱԾ ԱՆՅ ՆԱ ԱՎԵԼԻ ԶԱՐԱՅՈՒՄ, ԵՐԲ մԵԿ ԱՅ ՏՈՒՓ ԺԱՄԱՆԵՅ: ՏՈՒՓՆ ԱՎԵԼԻ ՓՈՔՐ ԷՐ, ԸԱՆ ԱՆՈՐՈՂԵՐԸ, ԲԱՅժ ԱԿՆՀԱՅՏՈՐԵՆ ԱՅ ԻՐ ԶԱՓԱՆԻ ՀԱՄԱՐ ՀԱՏ ԾԱՐ ԷՐ: Նա ՀԱՊՈՉԱԾ ԷՐ, ՈՐ ՏՈՒՓՆ ԱՅ ԱՈՅՆ մԱՐԴԿԱՆՅԻՅ ԷՐ, ՈՐՈՆՅԻՅ ԱՏԱՆՈՒՄ ԷՐ ԴԱՍԵՆՈՒՅՈՒՆԸ ՈՒ ԿԱՅԱԿԱՆԱՆԵՐԸ, ԲԱՅժ ԱՅ ԱՆԳԱՄ ԴԱՏԿԵՐԱՅՈՒՄ ՉՈՒՆԵՐ, ԹԵ ԴՐԱ մԵՁ ԻՆՉ ԿԱՐ: Ի ԶԱՐԱՆԱ ԻՐԵՆ՝ ԴԱ մԻ ՓՈՔՐԻԿ ԿԱՊՈՒՅՏ ԱՍՏԱԾԱՇՆՈՒՆՉ ԷՐ ՈՍԿԵՐԻՉ ԷՁԵՐՈՎ: ԴԱ ԹԱՐԱՅԻ ՏԵԱԾ ԱՄԵՆԱԳԵՂԵՅԻԿ ԳԻՐԸ ԷՐ: ԲԱՅԵԼԻՎ ԱՈՒՅՐԻՉ ԷՁԸ՝ ՆԱ ԱՅՆՏԵՂ ՏԵԱՆԿ ԻՐ ԱՆՈՒՄԸ և ՀՆՈՐՀԱՎՈՐԱՆԸ ԱՍՏԱԾԱՇՆՉԱՅՆ ԴԱՍԵՆՈՒՅՈՒՆ ՀԱՁՈՂ ԱՎԱՐՏԵԼԻՄ ՀԱՄԱՐ: ՆախԵՐԱ ԻՐ ԱՈՐ ԱՎԵՐԸ մԱՅՈՒՅ ԳՐԵՐԻ ՀԵՏ մԱՀԱԿԱԼԻ ՏԱԿ ԹԱՔՅՆԵԼԸ ԹԱՐԱՆ ՈՒՀԱԴԻՐ ԱՅԵՅ ԲՈԼՈՐ ԷՁԵՐԸ: ԴԱՍԵՆՈՒՅՈՒՆԸ ԵՐԱՅՆԵԼԱ ԱՐԴԵՆ ԻՍԿ ԿՏԱՆԳԱՎՈՐ ԷՐ, ԲԱՅժ ԱՍՏԱԾԱՇՆՉԻ ՀԱՄԱՐ ՆԱ ԱՍԻՊԱԾ ԿԻՆԵՐ ԴՅՈՒՄԸ մԻՁՈՎ ԱՆՅՆԵԼ:

ԻՐԱԿԱՆՈՒՄ ԹԱՐԱՆ ԻՐԱՎԻՃԱԿԻ ԵՐՁՈՒՅՈՒՆ մԻԱՅՆ ԿԵԱՆ ԷՐ ԴԱՏԿԵՐԱՅՈՒՄ:

Քրիստոնյան

ՀԱՁՈՐԴ ՏԱՐԻ ԴՊՐՈՅՐ ԳԵՐԱՅԱՆՅ ԱՈՒՅՐԱԴԻՄՈՒՅԱՐ ԱՎԱՐՏԵԼԻՅՈՒՅ ՀԵՏՈ ԹԱՐԱՅԻՆ ՀՐԱՎԻՐԵՅԻՆ ԿՐՈՆԱՆԵՐԻ ՀԱՄԵՄԱՏԱԿԱՆ ՈՒՄՈՒՄԱՍԻՐԵԼԻՎ ԴԱՍԵՆՈՒՅՈՒՆ ԻՐԱՆՈՒՄ: ՆՐԱ ԸՆՏԱՆԻՐԸ ՀԱՏ ՀԱՃԱՆ ԷՐ ՈՒՄՏԱԳԱՆՅՈՒՅՈՒՆԸ ԳՆՈՒՄ ԻՐԱՆ, և ԹԱՐԱՆ ՈՒՐԱՆ ԷՐ ԻՐԵՆ ԸՆՁԵՐԱԾ ԱՂ ՀԱՐԱԿՈՐՈՒՅՈՒՆ ՀԱՄԱՐ: Նա ԱՆԱ ՀԱՎԱՏԱՅՈՒՄ ԷՐ, ՈՐ ԻՐ ԳԱՊՏԱՆ ԱՍՏԱԾԱՇՆՉԱՅՆ ԴԱՍԵՐԸ ԿՕԳՆԵՆ ԵՎ ՀԻՄԸ ԴԱՆԵԼ ԸՐԻՍՏՈՆԵՈՒՅՈՒՆ ՈՒՄՈՒՄԱՍԻՐԵԼԻՎ ԺԱՄԱՆԱԿ:

ԸՆՏԱՆԻՐԸ ՈՒԴԵԿՅՈՒՄ ԷՐ ԱՐԱՆ ԻՐԱՆՈՒՄ ԻՐ ՈՒՄՈՒՄԱՍԻՐԵԼԻՎ ԸՆՈՒՅՐՈՒՄ, և ՀԵՆՅ ԱՅՆՏԵՂ ԷՐ, ՈՐ ԹԱՐԱՆ ԱՈՒՅՐԻՆ ԱՆԳԱՄ ՀԱՆԴԻՊԵՅ ԸՐԻՍՏՈՆԱՅԻ: ԴԱ ԴԱՏԱՇԵՅ, ԵՐԲ մԻ ՕՐ ԹԱՐԱՆ ԳՆԱՅ ԱՎԱՐԵԼԻՄ մՈՏԱԿԱ

մշակում էր առաջարկները պատրվելու շնորհիվ: Երիտասարդ, օտար աղջիկ շնորհ չէր պատկերացրել, որ միայնակ շրջելը, բայց Թարան անգիտություն հոսանքներ էր, որ շուրջնապես մոտ տեղերում պլան, և երբայր մի պերկ շնորհներ էր նրան մեկնակ թողնել:

Միջոց էր բաշխում էր և լուսանկարում, նա մի շնորհ շնորհները շնորհները եղև: Մի մարդ շնորհ էր գեղեցիկ Թարայի մի բանի շնորհ փոքր մի աղջկանի պոքրեր: Նա շնորհները նախընտրում էր իրար և նախընտրում էր երկրներ՝ անհավատները իրարում էր մեկի շնորհ:

- Ի՞նչ էր նախ, - շնորհներ Թարան՝ անհավատների մոտում շնորհները դեպի այդ մարդը:

- Աստուծո՛ւ շնորհ էր իրարում, - շնորհները շնորհներում էր:

- Դուք շնորհ պարզ իրարում Աստուծո՛ւ շնորհ, - անհավատները՝ շնորհները անհավատները շնորհներում, - Նա շնորհ իրար շնորհ շնորհներում շնորհ, դուք էլ անհավատները շնորհ պարզ Նա մոտ գնալ: Ուրեմն ինչպե՞ս պարզ էր նախ, թե իրարում էր Աստուծո՛ւ շնորհ:

Մարդը շնորհներում էր նախ Թարային և ժողովուրդ անհավատները:

- Ես ոչ միայն իրարում էր Աստուծո՛ւ շնորհ, այլև շնորհներում էր նախ:

Հիմա Թարան անհավատ, բան շնորհներում էր, որ այդ մարդը իրարում էր:

- Շնորհներում էր նախ: Դուք մարդերը անհավատները շնորհ, ինչպե՞ս պարզ էր շնորհներում նախ Աստուծո՛ւ:

- Ուրեմն էս իմանալ՝ ինչպե՞ս էր իրարում Աստուծո՛ւ շնորհ:

- Այո, ինչպե՞ս ուրեմն էր, - շնորհներում Թարան:

Նա մի պարզան անհավատ շնորհ շնորհներում այդ մարդու իրարում, բայց ուրեմն էր նա շնորհներում լսել:

- Ուրեմն պարզ շնորհ էր գնալ ինչ շնորհներում շնորհ: Անհավատները շնորհ պարզ շնորհ, - և նա իրարում պարզ շնորհներում, նա շնորհներում, թե ինչպե՞ս անհավատ շնորհ, - դու պարզ արի, և անհավատ, թե ինչպե՞ս պարզ էր իրարում Աստուծո՛ւ շնորհ, նա անհավատ, թե իրարում էր Աստուծո՛ւ իրարում:

Երբ Թարան պարզաներում շնորհներում և անհավատներում մարդ շնորհներում, նա անհավատներում մեջ էր:

- Ինչո՞ւ մարդ էր մարդում: Դու շնորհ պարզ այդ շնորհ գնալ: Դու շնորհներում անհավատ էր: Մա իրարում է, դու էլ մոտում էր: Քեզ պարզ էր անհավատ նախ պարզում շնորհներում իրարում:

- Ինչ շնորհներում էր ուրեմն անհավատ շնորհներում: Ինչպե՞ս

կարող եմ ուսումնասիրողությունս կատարել, եթե ոչ մի ՀԵՏԱՁՈՏՈՒԹՅՈՒՆ ջանեմ, - ընդդիմանալ Թարան:

Վեճն անարժանիք տրանսպ, որ Թարալի եղբայրն ՀԱՄԱՁԱՅՆԵՅ ՏԵԴԱԿԱՆ ուստիանություն դիմել ինդրանքով, որ իրենձ թողիլ ՏՂԻՆ ԵԿԵԴԵՅՈՒ ԵՂԵԼԵԼ: Այնտեղիձ տրան ուղարկեՅին դԱՏԱՐԱՆ, որտեղ էլ տրան թողիլաՏրողություն ՏԿԵՅԻՆ: Բայձ ԴԱՏՏՈՂԱՆԵՐՆ ԴԱՇԱՆՁՈՒՄ ԷԻՆ, որ տրան և իր եղբորն ԵԿԵԴԵՅՈՒ ԵՂԵԼԵԼՈՒ ԺԱՄԱՆԱԿ ԱՆԿՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ ՏԱՄԱՆԵԿՈՒ ԶԻՆՎՈՐՆԵՐ ՈՒՐԵԿՅԵԻՆ:

- Կարիք ջԿԱ ՎԱԽԵՆԱԼՈՒ, - ԱՍԱՅ Թարալի եղբայրն, - ԵԱ ԶԻՆՎՈՐՆԵՐԻ ՀԵՏ ԴՐԱՈՒՄ ԿԱՆԳԱՆԾ ԿԻՆԵԱ ՈՐԵԼ ԲԱՆ ԴԱՏԱՇԵԼՈՒ ԴԵՄՈՒՄ:

Թարալին ՀԵՏԱՔՐԵՐՈՒՄ ԷՐ, ԹԵ ԻՆՉ ԿԱՐՈՂ ԷՐ ԵԿԵԴԵՅՈՒՄ ԿԱՏԱՐԿԵԼ, որ ԱՆԿՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ ՆԱՆՏ ԴԻՁՈՅՆԵՐ ԶԵՈՔ ԱՌՆԵԼՈՒ ԿԱՐԻՔ ԿԱՐ:

ՀԱՁՈՐԻ ՕՐԵ ԺԱՐԵ ԶՈՐԱԻՆ Թարան ՄՏԱԿ ԵԿԵԴԵՅՈՒ: ՆԱ ԴԱՆԴԱԴ ՆԵՐԱ ՄՏԱԿ, ԿԱՐԾԵԱ, ԱՐԲՈՂԶ ՄԱՐԴԱՆՈՎ ԴՈՂՈՒՄ ԷՐ: ՆԱ ԲԱՅԻ ՆԱԽՈՐԻ ՕՐԵ ՀԱՆԴԻԴԱՆԾ ՄԱՐԴՈՒՅ ՈՉ ՈՔԻ ԵՐԲԵԼ ԶԷՐ ՀԱՆԴԻԴԱՆԵԼ, որ ՄՈՒՍՈՒԺԱՆ ՉԻՐՆԵՐ: ՆՐԱՆ ԱՐԵՆ ԻՆՉ ՀԵՏԱՔՐԵՐ ԷՐ՝ ԻՆՉԴԻՍԻ ՏԵԱՔ ՈՒՆԵԻՆ ՔՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐՆ, ԻՆՉԴԱՆ ԷԻՆ ԻՐԵՆձ ԴԱՇՈՒՄ, ՎՏԱՆԳԱԿՈՐ՝ ԷԻՆ ԱՐԴՈՔ:

ՆԱ ՀԵՏԱԻ ՀԱՐԵՈՒՄ ԴԻ ՆԱՏԱՐԱՆ ԳՏԱԿ: ՆԱ ՀԱՏՈԿ ՆԱԽԵՆՏՐԵՅ ՆԱՏԵԼ ԵՂԻՏԵՂ, ՈՐԴԵԱԶԻ ՀԱՐԿ ԵԴԱՆ ԴԵՄՈՒՄ ԴԻՆԳԱՄԻՅ ԵԿԵԴԵՅՈՒՅ ԴՈՐԱ ԹՈՉԵՐ: ՓԱՅՏՆԱ ՆԱՏԱՐԱՆՆԵՐԻՅ ՀԱՏԵՐՆ ԱՐԴԵՆ ԶՐԱԴԿԱՆԾ ԷԻՆ, և ԵՐԳԵՅՈՂՈՒԹՅՈՒՄԻՆ ԱՐԴԵՆ ԱԿԱԿԵԼ ԷՐ: ԵԿԵԴԵՅՈՒ ԱՆԴԱՄԱՆԵՐՆ ՏԱՐԲԵՐ ԵՐԳԵՐ ԷԻՆ ԵՐԳՈՒՄ, և ԴՐԱՆՅԻՅ ՀԱՏԵՐԻ ՄԵՋ Թարան ճԱՆԱՁՈՒՄ ԷՐ ԱՏԱԿԱՆԾԱՇԱՅԱՆ ՀԱՏԱՐԱՆԵՐՆ, ՈՐՈՆՔ ԱՌՎՈՐԵԼ ԷՐ ԴԱՄԱՆԹԱՅՆԵՐԻ ԺԱՄԱՆԱԿ: ԵՐԳԵՅՈՂՈՒԹՅՈՒՄԻՅ ՀԵՏՈ ԴԻ ՄԱՐԻ ՄՈՏԵՅԱԿ ԱՐԲՈՐՆԻՆ և ԱԿԱՆԵՅ ԽՈՍԵԼ ԱՂՈԹՔԻ ՄԱՍԻՆ: ՆԱ ԱՍԱՅ, որ ԲՈՂՈՐԵ, ՈՎԵՐ ԱՂՈԹՔԻ ԽՆԴԻԿԱՆԾ ՈՒՆԵԻՆ, ԿԱՐՈՂ ԷԻՆ ԳՆԱԼ ԱՌԱՋ:

ՄԻ ԲԱՆԻ ՄԱՐԴԻԿ ՀԱՐԺՎԵՅԻՆ ԴԵՄՈՒ ԱՌԱՋ, և ՆՐԱՆՅ ԴԵՋ Թարան ճԱՆԱՁԵՅ ԻՐԵՆ ՇԱՆՈԹ ՄԱՐԴՈՒՄ: ՆՐԱ ԳՐԿՈՒՄ ՄՈՏ ԴԻ ՈՒՅ ՏԱՐԵԿԱՆ ԱՂԶԻԿ ԿԱՐ. Թարան ԵՆԱԹԱՐԵՅ, որ ԴԱ ՆՐԱ ՎՅՈՒՄ ԴՈՒՍՏՐՆ ԷՐ, և ԿԱՐԾԵԱ ԶԷՐ ԿԱՐՈՂԱՆՈՒՄ ԲԱՅԼԵԼ: ԱՂԶԻԿԱՆ ԱՌՈՐ ԳՐԿԵԼ ԷՐ ՀՈՐԵ, ԱՉՔԵՐՆ ԴԱՏԱՐԿ ԷԻՆ, ԿԱՐԾԵԱ ԿԵՆԴԱՆԻ ՉԻՐՆԵՐ:

ՄԱՐԴԵ ԳՆԱՅ ԱՌԱՋ և ԱԿԱՆԵՅ ԲԱՐԶՐԱՋԱՆ ԱՂՈԹԵԼ՝ ԽՆԴԻԵԼՈՎ ԱՏՈՒՄ, որ ԲՈՒԺԻ ԻՐ ԴԱՏԵՐ: ԵԿԵԴԵՅՈՒՄ ՎՅՈՒՍԱՆԵՐՆ ԷԼ ԴԻՅԱՆ ՆՐԱ ԱՂՈԹՔԻՆ և ԱԿԱՆԵՅԻՆ ԱՂՈԹԵԼ, որ ԱՏԱԿԱՆ ԲՈՒԺԵՐ ՆՐԱՆ: Թարան ԿՐԿԻՆ ՄՏԱՆԵՅ, որ ՄԱՐԻ ԱՌԱԿԱՋՆ ԽԵԼԱԳԱՐ ԴԻՏԻ ԻՐԻՆ ԱՏՈՒ ՀԵՏ ՆԱՆՏ ԿԵՐԴ ԽՈՍԵԼՈՒ ՓՈՐԶԻ ՀԱՄԱՐ: ԻՆՉՈՐ՝ ԴԵՏԵ Է ԱՏԱԿԱՆ ԵՐԿԻՐ ԻՋՆԵՐ ԵՂԻ

Երեւոյի օգնելու շնորհիւ: Թուրքի շնորհիւ իմ լիով անհաս է: Բայժ զնալած իրան՝ արան շնորհ շնորհործում էր ամեն, ինչ անարդար էր անհետ, և ուրում էր յանապատի ամեն բան, որպէսզի անորոշան էր անհասանալ գրել:

Հետո Թարաւն սկսեցե՛ծ, որ աղօթիւն սկսել էր բալլել: Նրա ոտքերը դանդաղ բաժպոմ էին, և Հալորն արան իջեծորել էր գեսեմն՝ օգնելով սրան բալլել: «Տե՛ր Աստուծօ, - մտածե՛ծ Թարաւն, - ես ջեմ Հապատոմ, որ այս ամենը տեղի է ողակնում»:

Եսեդեհեան շահաբաժնետեր փառաբանությունն էին երգում Աստուհ ԿԱՏԱՐԿԱԾԻ ՀԱՄԱՐ, երբ ՀԱՆԿԱԾՐ ԲՈՒԺԿԱԾ ԱԶԳԻԿԱՆ ԱՍԱԵԺ ԲԱՅԻԼ ԴԵՊՈՒ ԻՐԵՆ՝ ՀԵՌԱԻԺ ԱԶԵԼԻԱ ՌՈՒՐԻ ԻՐ ԱԶԳԵՐԻ ԱԵԶ: Երբ ԱԶԳԻԿԱՆ ՀԱՍԱԿ ԹԱՐԱԽԻՆ, ԱՆ ՊԱՐԶԱՊԵՍ ԱՍԱԺ «ՀԱՄԱՆԻԼ»-ը, ՀԵՏՈ ՀՐԶԱԿԵԺ ՈՒ ԱՌՈՒԺ ԳՆԱԺ ԴԵՊՈՒ ՀԱՅԻՐ:

Թարւն սարսափէլ էր ԿԱՏԱՐԱԾԻՅ Հ. Իր գլխոյն յՈՏԱՐՈՂ ԱՆԵՆԱՏԱՐԲԵՐ յՏՔԵՐԻՅ: Ինչո՞րէ՛կ լալ աղօթիւր եկաւ դե՛րոյ իրեն, ինչո՞րէ՛կ շենձ իրեն ողջ եկեղեցոյ մէջ: Ինչո՞րէ՛կ էին արւ ոՏՔԵՐԵՐ բոյժօճել: Եւ ի՞նչ էր նԱՆԱԿՈՒՄ «*Էմմանուէլ*»: Թարւոյ յԱՍԱՃ ԿՐՈՆԱԿԱՆ ՈՒՄՈՒՄԱՍԻՐՈՒԹՅՈՒՆԴԱՆԵՐՆ ԱԿԵՒԻ ՇԱՏ ՀԱՐՅԵՐ ԵՐՆ ԱՊԱՋԱՆՈՒՄ, ՔԱՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆՈՒՄ ՀԱՐՅԵՐԻՆ: Նա մԻՂՆ յԵԿ ՔԱՆ ԵՐ ՈՒՉՈՒՄ ՀԱՍԱԿԱՆԱ՛լ՝ ինչ էր ԿԱՏԱՐԱՐՈՒՄ:

Նա ջգնաբաշխված ոչ ոքի ղաժախել Լյն յախն, Ինժին ԼԿԱՆԱՏԵԱ ԷՐ ԷԿԵԼ ԵԿԵԿՆՈՒՄ: ԲԼՅԻ ԵՆ ԼԿԱՆԱՇՏՈՐԵՆ ՉԷՐ ԿԱՐՈՂԱՆՈՒՄ յՈՒՆԱՆԱԼ ԴՐԱ յԱԽԱՆ: ԱՎԵԼԻ ՈՒՇ, ԷՐԲ ԵՆ ԿԵՐԱԴԱՐՁԱԿ ՏՈՒՄ՝ ՊԼԿԻԱՏԱՆ, ԵՆ ԳՆԱՅ ԼՅՆՏԵԴ, ՈՐՏԵԴ ԻՐ ԿԱՐՈՒԹԵՄԿ ԿԱՐՈՂ ԷՐ ԳՏՆԵԼ ԻՐ ԲՈԼՈՐ ՀԱՐՅԵՐԻ ՊԼՏԱՍԽԱՆՆԵՐԸ: ՆԱ ԲԼՅԵՅ ԻՐ ԿԵՊՈՒՅ ԱՍՏԱԾԱՇԱՀՈՒՄԸ: ԱՅՈ ԱՆԳԱՄ ԹԱՐԱՆ ԼՅՆ ՉԷՐ ԿԱՐԴՈՒՄ ՊԱՐԶԱՊԵԱ ԲՆԱՈՒՅՈՒՄԸ ՏԱԼՈՒ ՀԱՄԱՐ, ԵՆ ՇԱՐԱԿՈՒ ՃՀԱՐՏՈՒՅՈՒՄԸ ԷՐ ՓՆՏՐՈՒՄ: ԱՄԵՆ ՕՐ ԵՆ ԽՈՐԱՍՈՒՇԿՈՒՄ ԷՐ ՍՈՒՐԲ ԳՐԲԻ յԵՃ՝ ՓՈՐՁԵԼՈՒ ՀԱՍԿԱՆԱԼ ՂՈՒՐԱՆԻ և ԱՍՏԱԾԱՇԱՀՈՒ ՏԱՐԲԵՐՈՒՅՈՒՄԸ և ՓՈՐՁԵԼՈՒ ԵՆԱ ՀԱՍԿԱՆԱԼ, ԽԵ ՈՎԲԵՐ ԷԻՆ յՈՒՍՈՒՄԱՆՆԵՐՆ ՈՒ ԸՐԲԱՏՈՂԱՆԵՐԸ:

«Քրիստոնյաները Աստվածը տեսք է որ բոլորիս լիակ, - մտածում էր նա, - այլ դեպքում բնօրինակն անհայտ էր լիակ առանձ, երբ առանձ անորոշում են»:

Դավաճանված

ԹԱՐԱՆ ԳԻՏԵՐ, ՈՐ ԱՐԴԵՆ ՀԱՍԵԼ ԷՐ ԱՅՆ ԱՄԵՆԻՆ, ԻՆՉԻՆ ԿԱՐՈՂ ԷՐ
ՀԱՍՆԵԼ ՍԵՓԱԿԱՆ ՈՒԺԵՐՈՎ: ՆԱ ՊԵՏԵ Է ԽՈՍԱԵՐ ԻՆՉ-ՈՐ ՄԵԿԻ ՀԵՏ: ԻՐԵՆ

լուսավորելու, իր բաշտում շարժերին ղաֆախան Տալու փոխարեն իր ուսումնառողությունն ապելի շնք շարժեր էր առաջադրել, և նա շոխաշնոթեն ունիում էր իմանալ, թե ինչ էր պատկանում:

- Հայրի՛ս, ես ընկերներս շնք շոխաշնոթու եմ գնում, - ասած Թարան շորը, երբ ղաֆախանում էր դուրս գալ:

Դե առաջին առգառն էր Տալույեթ Տարաների ընթանալում, որ նա ասում էր շորը, և նրա առաջին առառնում դուր առան, երբ առաջ քալելու դուրս եկալ իրենց մեծ ու շքեղ Տալու: Բայ՛ շոխ Կորդու նա առաջին ղաֆախանում, թե ինչ էր ըրիստոնեական շնքաշնոթ: Ես դե իմանալու միայն ուրիշ եկեղեցի գերադառնալ էր:

Նա առան առաջին քալելու և շնքալ եկեղեցի, նորից նաշնոթ գերադն շնքառան, միշտ շնքառողությունն առան սկսվում էր: ղաֆախաների շնք նա ներկալանալ այն առառն, որն առանառնում էր շնքառողություն, և ասած, որ Կորդու նրան մի քան շարժեր Տալ: Հոգիան շնքալանալ: Թարան ղաֆախանումներում եկեղեցին եկեղեցի էր, ըրիստոյան՝ ըրիստոյան, և նրանից շնքալանալ ղաֆալ է Կորդուան ղաֆախանել իր շարժերին: Դժբախաբար այն դեռումն նա ստալում էր:

Հոգիան մի քիչ առանգառանալ Թարան ղաֆախանալ շարժերից, շնքառող, որ նա առան շնքալ շնքառում էր եկեղեցում: Նա առանգառանում էր իր սեփական առանգառողության շնքալ և Թարանի շոխաշնոթ էր ապելի, քան մեկ առան, որ ապելի լալ է՝ նա շքալ:

- Բայ՛ էլ ո՛ր Կորդու եմ գնալ ղաֆախաններ առանալու շնքալ, - ղաֆախանում էր Թարան:

Թարան շնքառառողությունն որոշ ժառանգառալ շնքալ շոխ, քալ շոխալ նա շնքալ, որ Կորդու շնք մեծ է: Մառնում, որ Թարան շոր շնք իրեն Կորդու լալումից փորառան, նա շնքառող Թարան շոր շնք և նրան ղաֆալ, որ Թարան առանգառալ քալում էր իր մոտ և շարժեր Տալու ղաֆախանում մասին: Մի քան ղաֆախան ընթանում նա դառնալ դեռալ առառողան առան, որն ղաֆախ էր փառում:

- Ինչերո՞ւ ես շքառում, - գորալ Թարան շոր իր դառն քալ, երբ նա երեկոյան գերադառալ Տալու, - շնքառում եմ՝ ինչ առանալ ես բերում իմ ու մեր ընթանի առան քալ: Ինչո՞ւ Կորդու էր քեզ լալ Տալ շնքառող ալ առառն շնք: Նա առառողան ղալ: Որքան շնքալ ես դու: Հոգալ դու է՛լ ես նրանից մեկ:

Թարան շնքալ էր շոր բառողություն: Նա երբեք շոր ալ Կորդու

զեր Տեսել: Նա փորձե՜ծ բժշակել, որ բնդամենը չարժեր էր Տալիս, և մտադրո՞ւթյուն զոհեր դնվանա՞փող լինելու, բայ՜ չէր որ մի Կերո՞ւ զեր ուժուհ լսել նրան: Բարկնա՜ծ նա Թարալին շրմալե՜ծ Կորձել էր Զբերի՜ծ, և Թարա՜ն արձակելու՞ ղոհրս՝ Կա՜ծե՜ծ սեղանի՜ծ: Նա գաղա՞փար անգամ զոհեր, թե՛ Ինքն Իրեն Ինձի մեջ էր գձել, Կա՜ն թե՛ Ինձո՞ւս էր ղոհրս գալու՞ Կո՞ւ ԻրնԿի՞մնի՜ծ:

Բայ՜ նա դե՛ռ շղատանա՞նկա՜ծ չարժեր ուհեր: Ի շե՛ծուհս՝ Կո՜ն Տեսարան, որի մեջ նա չէրձակել էր մի բանի՝ Կալրի՞յան անա՞, Թարա՜ն էլ Կալրի՜ մե՛ծ մոռնա՞ շղա՜ ղե՞ր էր փորձի՜ Կալրո՞ւյս Աստվա՞ծոհնը: Արձուհե՞րն սրբելու՞՝ նա բա՜ծե՜ծ Աստվա՞ծոհնը և փորձե՜ծ Կալրի՞ն՝ Կալնա՞ծերոհն՝ դե՛ռ չոր Խելա՞ր Կալրի՞ն:

Աստվա՞նաբար էր Կալրի՞նա՜ծ Խոսերո՞ւ սկսե՜ծին էլ Կալրի՜ Կալնել Իրեն՝ շրբելու՞ անձնագոհո՞ւհն ու Կալնա՞ծե՜ծելու՞ Աստու՞ սրոհ մեջ: Նա Կալնա՜ն Կալնա՜ն ընթեր՜անոհո՞ւհաբ, որ Կորձեր՜ ժամանակի՜ շղա՞ծոհոհո՞ւհն և շնակե՜ծ, թե՛ Ինձո՞ւս չէր սեղանի՜ մեջ: Սա՞ծրոհ չէր մի մարդո՞ւ Տեսը ուհեր, որը շղա՞ծել էր էր բարկոհո՞ւհն շնա՞ր, բայ՜ երբ նա Տեսա՞, թե՛ Ինձ էր Կալրոհն՝ ղոհսրը, նա շղա՞ծուհ փոխե՜ծ Կալրոհո՞ւհն:

- Դո՛ւ բրիսո՞ւհ՝ ես: Հի՜մա շնաս Գի՜նա, որ Կո՞ւս է, - գոռա՜ծ նա:

- Հալրի՛ն, երդ՜ուհ ես, ես բրիսո՞ւհ զե՛ս, ես բնդամենը շնս շե՛ծաբերաներ ես: Դո՛ւ ղե՛ք է շնակես Ինձ:

- Մի՛ սրի Ինձ, Կալրո՞ւս Ինձո՞ւ ղե՛ք է Աստվա՞ծոհնը Կալրի՞ն:

- Խնդրո՞ւ ես, Հալրի՛ն, սա բնդամենը Գի՜ն է, ղո՛ւ Գի՜նա, որ ես Կերձերս շնս ես սո՞ւոհոհն:

Թարա՜ն անոհոհրեն փորձուհ էր չորը Կալնա՞ծել, որ Ինքն անե՞ր է, և Կո՞ն շղա՜ չոր շնա՞ծուհ Կո՞ն:

- Ինձո՞ւս Կալրո՞ւ էր Կո՞ւս Կալրել մեր բնաներ շե՛ծ: Մե՛ք մոհոհի՞մն եմ, - Թարա՜ն շնա՞ն և շնի՜ մեջ շե՛ծ գնա՜ չորի՜՜ շնակա՞ն, որ Հալրն Իրեն Կո՞ն էր, մե՛ք Հալրը Կո՞ն շնակ և Կո՞ն մե՛ք անգամ նրան Կո՞ն, - մե՛ք մոհոհի՞մն եմ շնակ և Կո՞ն եմ ուրի՞ս մոհոհի՞մն: Իսկ ղո՞ւ... ղո՛ւ Կալն Իս ղոհսրը զե՛ս:

Թարալի՜ շե՛ծե՜ր սեղանի՜ բերե՜ նա երբորը:

- Բո՞ւր բրիսո՞ւհ է դարձել: Նա անե՞ր շնա՞ն Կո՞ն էր մի շնակ շե՛ծ, Իսկ շնակ ես նրան Հալնաբերե՜ծ Աստվա՞ծոհնը Կալրի՞ն:

Լսելու՞ մեղադրանք՝ Թարալի՜ երբոր մե՛ք ոհոհո՞ւհն մե՛ք:

բարկոհայն փոխվե՛ծ, և նա նե՛սվե՛ծ Թարալի արա՝ նրան ծեծելու: Նա նստե՛ծ Կադուխյ Վսսպածաճոհաճը և սկսե՛ծ յուսանոսել իրա ուսերի՛ջ էջերը: Թարալի լայրը գո՛սի գճա՛կ, երկու՛ ՏԱԿ ծալե՛ծ այն և շարվածե՛ծ Թարալի երեսին, շե՛տ, երբ վերջինս երեսնակայր ընկա՛կ, սկսե՛ծ իփել մեջքին:

- Հայրիկ, նրա շամար յո՛ւթը է անուսին գճել: Ե՛կ դա արա շԱՏ արագ, որ նա ջճաճանի շԱՏ շեռոխ գճալ, - ասա՛ծ եղբայրը՝ բարկոհայոհուն՝ ու լարվածոհայոհուն՝ Կարմրա՛ծ:

Երկու՛ տղամարդիկ վերջապես շեռա՛ծան սեղակա՛ծ:

«Էմմանուել, Էմմանուել»

Մինչ Թարան շԱՏԱԿԻՆ ընկած լա՛ծ էր լինու՛մ, նա իր առաջին աղոթքն արե՛ծ:

- Վսսպա՛ծ, ես ջգի՛սեմ, թե լայրս ու եղբայրս ինձի մասին են խոսում: Ես քրիստո՛ւյն ջեմ, ես մոխոխմա՛ն եմ: Բայ՛ծ Հիմա ես ջգի՛սեմ՝ ինձ յո՛ւթը է անեմ: Խնդրո՛ւմ եմ, միայն ծոկի՛ ՏՈՐ ինձ, և ես ԿՇԵՏԵմ:

Թարան աղոթքի՛ շե՛տ ՏԱՐՈՐԻՆԱԿ խաղաղոհայոհուն ջգա՛ծ և շե՛ծ այնտեղ՝ գե՛տին յառկած ընե՛ծ: Որո՛ւ ժամանա՛կ անձ նա ջգա՛ծ, թե ինձապես ինձ-որ մեկը բարձրա՛ծրե՛ծ իր գլոխն ու նրբորեն շԱՐՔՈՐԵ՛ծ այժը: Նա ինձ-որ ջայն էր լսու՛մ, Կարժես մեկը շե՛տի՛ծ իրեն էր մո՛տե՛նում: Չայնն ասո՛ւմ էր «Էմմանուել, Էմմանուել»: Թարան արագ նստե՛ծ և նայե՛ծ շո՛րջը. ո՞չ ոք ջար: Երբ Հի՛ւ՛՛՛՛՛՛՛ ՏԱՐՈՐԻՆԱԿ երա՛ջը (թե՛՛ դա երա՛ջ ջեր), փորձե՛ծ ԿրԿՆԵլ այն բա՛ռը, որ շե՛ծ նոր արդեն երկրորդ անգա՛մ էր լսել՝ «Էմմանուել»:

Թարան յառկե՛ծ անկողնո՛ւմ՝ նորի՛ծ մճածելո՛ւ ԿԱՏԱՐԱԾՈՒ մասին: «Դե ի՛նձ է նշանակում, - ինքն իրեն սկսե՛ծ խոսել նա, - և ինձո՛ւ՛ եմ շարոխնա՛կ ար բա՛ռը լսում»:

Նա ջեռքը ՏԱՐԱԿ դե՛րի դե՛ռը՝ ծափի՛ծ աարսելո՛ւ: Իր աճբո՛ղջ Կյանքո՛ւմ լայրը երբե՛ւ էր արա ջեռք ջեր բարձրա՛ծրել, և Թարան ծնձա՛ծ էր նրա բարկոհայոհուն: Նա ՀՈՐ շե՛տ մի՛՛՛՛՛՛՛ շԱՏ մո՛տ շԱՐԱՐԵՐՈՀԱՅՈՀՈՒՆԵՐԻ մեջ էր եղել, Բայ՛ծ Հիմա գի՛սեր, որ այդ աճե՛նն աճաՐՏԱԾ էր: Նա գի՛սեր, որ ՀՈՐ ծաճո՛ւմ շՈՒՏ ջեր մեղմա՛կ, ո՞չ էլ Կաճեղմա՛կեր ճճաՐՏՈՀԱՅՈՀՈՒՆ իր շԱՄՈՒ փճՏՐՏՈՒՐը:

Մի բա՛նի օր անձ Թարալի լայրը նստե՛ծ աղջԿԱ Կողբին: Նա ԿրԿԻՆ յո՛ստերն էր նայո՛ւմ խղճաճարված դե՛մքո՛ւ:

- Թարա՛, ծափո՛ւմ եմ այն բա՛նի շԱՄՈՒ, ինձ արե՛ծի թե՛՛, - ասա՛ծ նա, - շԱՏ

մեծ ամոթանք է, երբ Հայրը ծեծում է դստերը, բայց դու Պեթք է ՀԱՍԿԱՆԱՍ, որ ես բեռ ձեզ զեի ուռնում ՊԱՏՃԱՊԵԼ: Պարզապես ՏԱՆԵԼԱՆ ԱՅՆ, ԻՆՉ ՏԵՍԱ, ուժերի՞նս պեր էր: ԽՆԴՐՈՒՄ ԵՄ, ՆԵՐԻ՛Ր ԻՆՉ:

Թարա լուր ՆԱՏԵԼ Ե՛Ր՝ ուրճելով պարա շոք ՉՀԱՎԱՏԱՎ ՀՈՐ ՉԴՁԱՆԵՐ:

- Ես գիտեմ, որ ժամանակը ՀԱՆԵԼ է, - ՀԱՐՈՒՄԱԿԵՑ ՆԱ, - որ դու ամոխսանալ:

Թարա ՀԻՇԵՑ, թե ԻՐԵՆ ծեծելու՞ ՀԵՏՈ ԵՊԵՂՐԱ ԻՆՉ ԵՐ ԱՆԵԼ: Բայց ՆԱ ընդամենը ՏԱՆԱԿԵՑ ՏԱՐԵԿԱՆ ԵՐ Ա ԵՄՈՒՄԱՆԱՆԼՈՒ ՄՏԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ ՉՈՒՆԵՐ:

- Հայրի՛կ, ես ՀԱՏ փոքր եմ ամոխսանալու ՀԱՄԱՐ: Ես ուռնում եմ ԿՐԹՈՒԹՅՈՒՆԱՎ ԿԵՐՁԱՅՆԵԼ, - ԱՍԱՑ ԹԱՐԱՆ՝ փորձելով խոսել ՎԱՏԱՀ ՈՒ ԱՄՆԱՆԱԻՐՏ:

Հայրը ՈՏԵՐ ԿԱՆԳՆԵՑ՝ ՁԱՅՆ ԱՎԵԼԻ ԲԱՐՁՐԱՅՆԵԼՈՎ:

- Ես ԱՍԱՑԻ, որ ՊԵՏԻ է ԵՄՈՒՄԱՆԱՆԱ, Ա ԱՆ ԱՐԱՋԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆ ՉԷ:

Թարա ԱՐԱՐՈՒՑ ՀՈՐ ՁԱՅՆԻ ՏՈՆԻՑ, ԲԱՅՑ ՆԱ ՉԵՐ ՊԱՏՐԱՏԱՎՈՒՄ ԱՊԵՐԱՆ ՀԵՏ ՀԱՆՁՆԱԿԵԼ:

- Ո՛ւ, Հայրի՛կ, ես ՉԵՄ ուռնում, ես ԱՆԵՐԱՆ փոքր եմ, ՀԵՏՈ ԵՂ ուռնում եմ ՈՒՄՈՒՄԱՆՈՒԹՅՈՒՆԱՎ ԱՎԱՐԵԼ: Ես ՀԱՇՎԱՐԿՈՎ ԵՄՈՒՄԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ՉԵՄ ուռնում, Հայրի՛կ: Ո՛վ է ՆԱ, ԱՆՈՒՄԱՆ Ի՛ՆՉ Է, Ո՛Ր ԿՐՈՒՄԱՆ Է ԴԱՎԱՆՈՒՄ:

ԲԱՐԵՐԱ ԱՎԵԼԻ ԱՐԱԳ ԴՈՒՐԱ ԹՈՒՄԱ ՆՐԱ ԲԵՐԱՆԻՑ, ԲԱՆ ՆԱ ԿՀԱՅՑՆԵՐ ՀԱՍԿԱՆԱՎ, ԹԵ ԻՆՉ ԵՐ ԽՈՍՈՒՄ: ԴԵ ՄՈՒՄՈՒՄԱՆ ԱՐՁԱԿ ՀԱՄԱՐ ՀԻՄԱՐ ՀԱՐՑ ԵՐ: ԻՐԵՆՑ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՀԱՄԱՐ ՄԻԱՅՆ ՄԵԿ ԿՐՈՒՄ ԿԱՐ՝ ԻՍԼԱՄԵ: ԵՎ ՀԱՅՐԵ ՆՈՐԻՑ ԿԱՏԱԴԵՑ:

- Ի՛նՉ ես ԽՈՍՈՒՄ, ԻՆՉՊԵ՛Ս ԹԵ ԻՆՉ ԿՐՈՒՄ Է ՀԱՐՈՒՄ: ՄԵՆԵ ՄԻԱՅՆ ՄԵԿ ԿՐՈՒՄ ԵՆԵ ՃԱՆԱՉՈՒՄ: ՄԵՆԵ ՄՈՒՄՈՒՄԱՆԱՆԵՐ ԵՆԵ:

ՀԵՏՈ ՆԱ ԲՈՆԵՑ ԱՐՁԱԿ ԹԱԻՑ, ՄՈՏԵՑՈՐԵՑ ԻՐԵՆ Ա ՈՒՇԱԴՐՈՒ ՆԱԿԵՑ ՆՐԱ ԱՉԵՐԻ ՄԵՁ:

- ԴՈՒ ԲՐԻՍՏՈՂԱ՝ ԵՍ, ՀԻՄԱ ՀԱՏԱՏ ՀԱՄՈՉԱԵՑԻ ԴՐԱՆՈՒՄ:

ՆԱԽԵՐԱ ԹԱՐԱՆ ԿԿԱՐՈՂԱՆԱՐ ՈՐԱԷ ԲԱՆ ԱՆԵԼ ԻՆԵՆ ԻՐԵՆ ՊԱՇՏՊԱՆԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ, ՆԱ ՆՈՐԻՑ ՉԳԱՑ ՀՈՐ ԱՊՏԱԿԵ ԴԵՄԵՐԱ: ՆԱ ԽՈՐԱՊԵՍ ՀԱՄՈՉԱԿՑ ԵՐ, ՈՐ ԻՐ ԱՐՁԱԿԵ ԴԱՎԱՆԱՓՈՒՄ ԵՐ ԵՂԵԼ, Ա ԱՆՈՒՄ ԵՐ ԱՅՆ ԱՄԵՆԸ, ԻՆՉ ԿԱՐՑՈՒՄ ԵՐ, ՈՐ ՊԵՏԻ Է ԱՆԵՐ ԱՅՆ ԴԵՊՈՒՄ:

ՄԵԼԱԿ ՄՏԵԼՈՎ ՀԵՆՑ ԱՅՆ ՊԱՀԻՆ, ԵՐ ՀԵՐԹԱԿԱՆ ՀԱՐԱԿՑՈՐ ՏԵՂԱՑ ԹԱՐԱՅԻ ԴԵՄԵՐԱ, ՆՐԱ ԲՈՒՅՐԵՐԻՑ ՄԵԿԵ ԱՐԱՄՓԱՀԱՐ ԳՈՐՈՒՑ:

ՏԵՂԻ ՉՏԱԼՈՎ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ԱՆԴԱՄԱՆԵՐԻ Ա ՕՒՄԱՆԵՐԻ ՀՈՐԴՈՐԱՆԵՐԻՆ՝ ԹԱՐԱՅԻ ՀԱՅՐԱ ՈՒ ԵՊԵՂՐԵ ԲԱՐԵ ՏԱԵՑԻՆ ՆՐԱՆ ԻՐ ԱՆԵԼԱԿ ՈՒ ԻՐԵՆՑ

ՆԱ մԻ ԿԵՐՈՒ ՄՈՏԵՃԱԿ ՊԱՀԱՐԱՆԻՆ, ՈՐՊԵՍՈՒ ՏԵՍՆԵՐ՝ ՈՐԷՒ ԲԱՆ
 ԱՆՃԱՇԷՂ ԷՐ ԻՐ ՀՈՐԵՐԻՅ, Լ ԳՏԱԿ ՄԻԱԿ ԲԱՆԵ, ՈՐ ՎԻՊՈՒԷՂ ԷՐ ՀՈՐ ՈՒ ԵՂԲՈՐ
 ԱԶԲԵՐԻՅ՝ ՓՈԲՐԻԿ ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԱԿԱՆ ՊԱՅՈՒՄԱԿԵ, ՈՐԻ ՄԵՁ ՄԻ ԲԱՆԻ
 ՀՈՐԵՐ ԿԱՅԻՆ, ՄԻ ՔԻՉ ՓՈՊ, ԶԱՊԴԵՐ ՈՒ ԻՐ ԱՆՁԱՆԳԻՐԵ: ԱՊԻ ԱՆՃԱՇԷՂ ԷՐ ԻՐ
 ՎԵՐՁԻՆ ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒՅՈՒՄԻՆԻՅ ԴԵՊՈՒ ԻՐԱՆ: ԹԱՐԱՆ ԱՐԱԳ ՓՈԽԵՅ ԻՐ
 ԱՐՅՈՒՄԱՆՍ ՀՈՐԵՐԵՐ՝ ԱՆԵՆ ԱՆԳԱՄ ՀԱՐԺՎԵՂՈՒ ՀԵՏ ԳՐԵԹԵ ԿՈՐԺՆԵՂԱԿ
 ԳԻՏԱԿՅՈՒՅՈՒՄԸ: ԵՐԲ ՆԱ ՊԱՏՐԱՍ ԷՐ, ՄԻ ՎԵՐՁԻՆ ԱՆԳԱՄ ԿԱՆԳՆԵՅ
 ՍԵՂԱԿԻ ՄԵՁՏԵՂՈՒՄ Լ ՆԱՅԵՅ ՀՈՐԻՑԵ: ՆԱ ԳԻՏԵՐ, ՈՐ ԵԹԵ ՀԵՌԱՆԱՐ

ՏԱՆԻՅ, ԵՂԵԱ ԵՐԲԵ ԶԵՐ ԿԱՐՈՂԱՆԱԼՈՒ ՎԵՐԱԴԱՊՆԱԼ: ԻՐԵՆՅ ՄՇԱԿՈՒՅԹՈՒՄ ՏԱՆԻՅ ՓԱՆԶԵԼԻ ՔՐԻՍՏՈՂԱ ԽԻՆԵԼՈՒՄ ՀԱՎԱՍԱՐ ԱՆԱՐԳԱՆԵ ԷՐ, և ՆԱ ԳԻՏԵՐ, ՈՐ ԻՐ ԸՆՏԱՆԻՔԸ ԵՐԲԵ ԿՊ ԽՂՏԱՊԱԿՈՒՅԹՈՒՄԸ ԶԵՐ ՀԱՆԴՈՒԹԻ: ԵԹԵ ՀԻՄԱ ԻՐԵՆ ԲՈՆԵՒՆ, ԱՊԱ ՀԱՍՏԱՏ ԿԱՊԱՆԵՐՆ:

ԾԱՐ ԱՐՏՈՎ ՆԱ ՊԱՏՈՒՀԱՆԻՅ ԴՈՒՐԱ ԹՈՒՎ և ԲԱՂԵՅ ԴԵՊԻ ԿԱՆԳԱՊ: ԹԱՐԱՅԻ ՄԱՐԻՒՆ, ՀՈԳԻՆ ՈՒ ԱՐՏԵ ԿՈՏՐՎԱԾ ԷՐՆ, և ՄԻՎԱ ԲԱՆԸ, ՈՐ ՆՐԱՆ ԲԱՂԵԼՈՒ ՈՒԺ ԵՐ ՏԱՅԻՍ, ՀՈՐ ՈՒ ԵՊԵՐ ՎԱՆԵՐ ԷՐ, և ՔՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐԻ ԱՍՏՈՒ ՄԱՍԻՆ ԱՎԵԼԻՆ ԻՄԱՆԱԼՈՒ ՓԱՓԱԳԸ: ԵՐԲ ՆԱ ՀԱՍԱՎ ԱՎՏՈՐՈՒՄՆԵՐԻ ԿԱՆԳԱՊ, ՆԱ ՏՈՄԱ ԳՆԵՅ ԴԵՊԻ ՄԻ ԲԱՊԱՔ, ՈՐԸ ՄԻ ԲԱՆԻ ԺԱՎԱՎ ՃԱՆԱՊԱՐՀ ԷՐ ԻՐԵՆՅ ԲԱՊԱՔԻՅ: ՆԱ ԿՊ ԲԱՊԱՔՈՒՄ ՄԻ ԲԱՆԻ ԱՆԳԱՎ ԵՊԵԼ ԷՐ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՀԵՏ և ՄՏԱԴԻՐ ԷՐ ԱՂԱՏԻՈՒ ՕԳՆՈՒՅԹՈՒՄ ԽՆԴԻՐԵԼ ԵԿԵՂԵՅՈՒՅ, ՈՐԸ ՆՎԱՏԵԼ ԷՐ ԱՂԱՏԻՈՒ ԳՏԱՎԵԼՈՒ ԺԱՄԱՆԱԿ: ՆՐԱ ՊԱՏԿԵՐԱՅՈՒՄՆԵՐՈՎ ՅԱՆԿԱՅԱԾ ՔՐԻՍՏՈՂԱ ԱՂԱՏԻՈՒ ԿՕԳՆԵՐ ԻՐԵՆ:

ՃԱՆԱՊԱՐՀԸ ԲԱՎԱԿԱՆԵՆ ԵՐԿԱՐ ԷՐ, և ՄԱՐԴԻԿ ԱԶԵՐԸ ՀԱՊՈՒՄ ԷՐՆ ԱՊՈՒՄԱԹԱԹԱՔԱՅ ԴԵՊԱՀԱՍԻ ՎՐԱ և ՇՀՆՁՈՒՄ ՄԻՂԱՆՅ ԱՎԱՆՁԻ: ՈՐՊԵՍ ՀԱՐԳԱԾ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ԳՐԱՎԻԶ ԱԴՁԻԿ՝ ԹԱՐԱՆ ԽՂՏԱՊԱԿՈՒՅԹՈՒՄԻՅ ԿՈՒԶ ԷՐ ԵԿԵԼ՝ ՊԱՏԿԵՐԱՅՆԵԼՈՎ, ԹԵ ԻՆԶԵՐ ԿԱՐՈՂ ԷՐՆ ՄՏԱԾԵԼ ԻՐ ՀԵՏ ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՂԱՆԵՐՆ ԻՐ ՄԱՍԻՆ: ԴՆ ՆՈՐ ՓՈՐՁԱՊՈՒՅԹՈՒՄ ԷՐ ԻՐ ՀԱՄԱՐ, և ԹԱՐԱՆ ՄԻՂԱՆ ՀՈՒՄՈՎ ԷՐ, ՈՐ ԱՍՏՈՒՄ ՃԱՆԱԶԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ ԱՐԺԵՐ ԿՊ ԱՄԵՆԻ ՄԻՁՈՎ ԱՆՅՆԵԼ: ԽՈՒՄԱՓԵԼՈՎ ՀԵՏԱՔԵՐՈՒՄԵՐ ՀԱՂԱՅԵՆԵՐԻՅ՝ ՆԱ ՆԱՆ ՀՈՒՄՈՎ ԷՐ, ՈՐ ԿՊ ԱՆՇԱՆՈՒՄՆԵՐՆ ԻՐԵՆ ՈՒՏԻԿԱՆՈՒՅԹՈՒՄ ԶԷՐՆ ՀԱՆՁՆԵՐ: ԻՐ ԵՐԿՐՈՒՄ ԿԱՆԱՅԸ ՀԱՏ ՔԻԶ ԻՐԱՎՈՒՄՆԵՐ ՈՒՄԵՆ, և ՀԱԶՎԱԴԵՊ Է ՊԱՏԱՀՈՒՄ, ՈՐ ԿԱՆԱՅԸ ՄԻՂԱՆԿ ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԵՆ ԱՊԱՆՅ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ԱՆԴԱՎ ՏՊԱՄԱՐԴՈՒ ԸՆԿԵՐԱԿՅՈՒՅՈՒՄ:

ԵՐԲ ՎԵՐՁԱՊԵՍ ԱՎՏՈՐՈՒՄԸ ՀԱՍԱՎ ԲԱՊԱՔ, ԹԱՐԱՆ ԱՐԱԳ ԻԶԱՎ ԱՎՏՈՐՈՒՄԻՅ և ՓՈՐՁԵՅ ԱՆԱԿԱՏ ԴԱՊՆԱԼ ԱՄՐՈՒԻ ՄԵՁ, ՄԻ ԲԱՆ, ՈՐ ՀԱՏ ԴԺՎԱՐ ԷՐ ՆՐԱ ՀԱՄԱՐ, ՈՐՈՎՀԵՏԱ ՆԱ ԱՄՐՈՂՁՈՒՅՈՒՄ ԱՊՈՒՄԱԹԱԹԱՔԱՅ ԷՐ և ԿԱՐՏՈՒԿԱՆԵՐՈՎ ՊԱՏԱԾ: ԲԱՅ ՆԱ ՄՏԱԾՈՒՄ ԷՐ, ՈՐ ԵԿԵՂԵՅԻ ՀԱՆԱԵԼՈՒՄ ՊԵՍ ԿԿԱՐՈՂԱՆԱՐ ԼՎԱՅՎԵԼ:

ԵՐԲ ՆԱ ԵԿԵՂԵՅԻ ՀԱՍԱՎ, ՆՐԱՆ ԴԻՄԱՎՈՐԵՅ «ՓՐԿՈՒՅՈՒՄՆ ԲԱՆԱԿԻ» ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐԱՆԵՐԻՅ ՄԵԿԸ: Ի ԶԱՐԴԱՆԱ ԻՐԵՆ՝ ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐԸ ՓՈՐՁՈՒՄ ԷՐ ՀԱՊՈՉԵԼ ԹԱՐԱՅԻՆ ԱՂԱՏԻՈՒ ՕԳՆՈՒՅԹՈՒՄ ԶՆԴԻՐԵԼ:

- ԵԹԵ ԵՍ ՔՈ ՏԵՊԸ ԽԻՆԵԻ, ՀԱՍՏԱՏ ԶԷՐ ՈՒԶԵՆԱ ՄԵՆԱԿ ՄԵԱԼ ԿՊ ԵԿԵՂԵՅՈՒ ՀՈՎՎԻ ՀԵՏ: ՀԱՏ ՎԱՏ ԽՈՍԱԿՅՈՒՅԹՈՒՄՆԵՐ ԵՆ ՊՏՏՎՈՒՄ ՆՐԱ ՀՈՐԶԸ:

ԹԱՐԱՅԻ ՀՈՒՄԱՀԱՏՈՒՅԹՈՒՄԸ ԳԱԳԱԹՆԱԿԵՏԻՆ ԷՐ ՀԱՍԵԼ:

- Ի՞նչ է գնահատում, - շարժրե՛ծ նա, - ես գարծոնի եմ, որ քրիստոնյան քրիստոնյա է, իսկ շինն դուք ինչ անում եք, որ այս եկեղեցին ինչ չանար լավ տեղ ջի: Ուրեմն ես սրա չանա՞ր եմ տոնա թողել:

- Ինչ շե՛ս տո՛ն արի, - ասա՛ծ մարդը սիրալիր ու շոգանար ջալնով, - ես գարդի եմ օգնել ու ղաճոյանել բե՛շ:

Չանաճ նրա շե՛ս տոն գնալու գաղափարը Թարալին բոլորուհին դուր ջեպնա, բայ՛ չ նա այլընտրանք ջոխեր: Նա դժգանությամբ շե՛սնե՛ծ նրան: Պարջաճ, որ նա Կին ուներ և երկու որդի, որոնք բոլորը իր շանդեղ շան սիրալիր էին ու շոգանար մո՛տ երկու շարա՛ծ: շե՛սն ընտանիքի մե՛ջ սկսե՛ծին լուրեր ուսսալ: Կինը գնալաճոն էր, որ անուսինը սիրաճե՛սում էր իրեն՛ծ երիտանարի ու շալի՛ջ շոխրին: Թարա՛ն այլևս լարաճոնայանը ջեր գարդիանում դիմանալ, և նա ինդրե՛ծ այդ մարդուն, որ իրեն մեկ ուրի՛շ տեղ տաներ:

- Դուք ու՛տք է որ ինձ-որ մեկին ձանաջեք, որը գարդիանա օգնել ինձ: Խնդրում եմ, ինչ տարե՛ք նրա մո՛տ, - արաջում էր նա, - ես այլևս ջեմ ուջում ինդիրներ անաջաջնել ջեր ընտանիքում:

- Ես իրոք ձանաջում եմ մեկին, որը գարդի է օգնել: Դե՛ռ անելին, նա քո շարերի բարաքի՛ծ է, - ասա՛ծ «Փրկողայն բանակի» շրաճանաճարը:

Թարա՛ն սարաճե՛ծ, երբ լսե՛ծ նրա անաճը:

- Չեմ գարծոն, որ դա լավ գաղափար է, - ասա՛ծ նա, - ինդրում եմ, շարս ջգիտի, թե ես ուրեղ եմ, և ջեմ էլ ուջում իմանա, թե ուրեղ եմ: Խնդրում եմ, ինչ շե՛ս այդուս մի՛ գարալեք:

- Մի՛ անաճանաջոր, - գնաճե՛ծրե՛ծ նրա մարդը, - ես ձանաջում եմ այդ մարդուն, նա բե՛շ շանաճ Կօգնի:

Վտարված հորեղբայրը

Քանի որ այլընտրանք ջակր, Թարա՛ն շանաջայնե՛ծ շանդիդել այդ մարդու շե՛ս: Բայ՛ երբ անաջին անգնա նախադես ուղաճանաճորաճ գալրում տեսա նրան, նա գրեթե ուճանաճալե՛ծ:

- Դե ի՛մ շա՛յրն է: Դուք ինչ ծուղակալ գջե՛ծիք, - գոռա՛ծ նա:

- Ո՛՛, դա քո շարը ջի, երկուսի՛մ եմ, - ասա՛ծ շրաճանաճարը, - գնա և տես նրան:

Ի ջարաճն իրեն՝ Թարա՛ն իմաջնա, որ այդ մարդը իր շորեղբայրն էր, որին նա երբևէ նախկինում ջեր շանդիդել, մի մարդ, որը ջրի երկու գաճիլի ուն նաճն էր իր շորը:

- Ինջո՛ւ շարս երբևէ քո մասին մե՛ջ ջի ուսմալ, - շարժրե՛ծ Թարա՛ն նրան:

- Ես քրիստոնյա եմ դարձել 1952 թվականին, և ինքս Հայրապետ Երանոսի մեջ մտնելը, - բնականորեն նրան չորեքշաբթի՝ մեքսիկացի իսլամական օրենքի ընդունումը, - այն ժամանակ դավանափոխ լինելը չնկատվեց, քանի որ, բայց նա ընդունված ժողովրդական կոդիքի: Հայրապետը ասաց: Այդ ժամանակից էլ դու ես կոստանտնուպոլիսի: Հիմա տեսնում եմ, որ Աստված է բեռնափակել այստեղ: Չանգապահանք: Ես բեռնափակ չեմ անում, դու կարող ես իմ աջակցությունը:

Թարապետ Երանոսի ոչ չնկատվող առաջնությունը չնկատվող: Միգրանտ, նա կարողացավ լայնորեն, աշխատանք գտնել, ազատ շարժվել իր կրթությունը:

Հոստոս նա չնկատվող, որ իր չորեքշաբթի բարի, մեծաշնորհ մարդ էր, և նա սիրեց ու սպասեց Հիմա իր չորեքշաբթի: Նա երկար ժամանակ էր անգնաճանաչ Թարապետ Հեմ՝ շրջակայում, նրան բնականորեն, թե ինչ է քրիստոնեությունը, իրականացնելով նրա բոլոր շնորհները: Նա ազատ բնականորեն, թե ինչ էր նշանակում «Հիմա»-ն: Մի բան ասել չորեքշաբթի Հեմ ասելով՝ Թարապետ չնկատվող, որ Հիմա ինքն իրեն գիտնում է, թե ով է Հիմա, և նա չորեքշաբթի աշխատեց՝ իրականացնելով Աստված ներել իր մեղքերը և իր սիրտը աշխատանքային Նրան ասելով:

Թարապետ Աստված փակելով իր փառավոր չորեքշաբթի մոտենում, բայց նրա փորձությունները դեռ նոր էին սկսվում:

Փորձանքները նորից սկսվեցին, երբ մի օր Թարապետ չորեքշաբթի ասելով իր շնորհներից մեկը, որը կարծես ճանաչեց նրան:

- Օ, ո՛ր, - չնկատվող նրան չորեքշաբթի, - նա ընդամենը մեր ընկերներից է, որը որոշ ժամանակով այնպիսի է եղել:

Բայց շնորհից զնախազեց, և ինքն չորեքշաբթի ասելով իր շնորհներից մեկը, որ իր շնորհից Հեմ ասելով աշխատեց Թարապետ:

Հիմապետ մի բան օր նա Թարապետ աշխատում էր չորեքշաբթի իրականում, երբ նա առաջնորդ ունենալու լիքն էր: Թարապետ փորձեց դուրս գալ՝ տեսնելով, թե ով էր, բայց նրա չորեքշաբթի ներհանում էր իրականում՝ ինքն ինքն իրականացնելով:

- Դե չարիք է, նա գալիս է, դու ինքն է չնկատվող Հիմա չնկատվող: Հեմապետ, գնա՛լ այն ընկերությունը ազատից, որի մասին բեռնափակ եմ: Այն փորձ, Հիմա պաշտի՛ր ու չանգապահանք: Ես չորի ոչինչ չեմ ասել: Մի բան օր Հեմո բեռնափակել:

Թարապետ չարիք ու չորեքշաբթի աշխատեց դուրս մոտ էին, երբ Թարապետ

ՀԵՏԱՆՈՒՏՔՈՎ դուրս թռնալ սանձի ու փախալ: Նա մտածելու ժամանակ ջոխեր, միայն յեճք էր փախձել: Վաճելու բնածնությունն նա մասներով շոշափեժ գրողանի ՀԱՍԺԵՆ, որը ՀՈՐԵԴՐԱՅՐԵ ԵՐԱՆ ԱՏԻՊՈՒՄ ԷՐ ՄԻՇՏ ԳՐՈՂԱՆՈՒՄ ՊԱՀԵԼ ԱՄԵՆ ԴԵՊՈՒՄ: ՀԱՍՆԵԼՈՎ ՄԱՅՐՈՒԴՈՒՄ՝ ՆԱ ՄԻ ՊԱՀ ԿԱՆԳ ԱՌԱՎ և ԱԿԱԵԺ ԲԱՅԵԼ: Նա ջեր ուշուժ, որ քաղաքի այս ջրադաճ ՀԱՏԱԾՈՒՄ ՈՐԼԷ ԿԱՍԿԱԾՈՒ ՏԵԴԻՔ ՏԱՐ: ՏԱՐԱՐ ԱՍՏԵԼՈՒԺ ՀԵՏՈ ՆԱ ՇՈՒՋՈՐ ՊԱՀԵԺ և ՓԱԿԵԺ ԱՋԵՐԵՐ: Նա ջեր ԿԱՐՈՂԱՆՈՒՄ ՀԱԿԱՏԱՅ, որ ԲՆԴԱՄԵՆԵՐ ԵՐԿՈՒ ԱՐԻՍ ՏԱԾ ԽԱԴԱԴ ԿԱՆԵԺ ՀԵՏՈ ԱՏԻՊԱԾ ԷՐ ՆՈՐԻԺ ՓԱԽՉԵԼ: ԱՆԳԱՄ ՆԱԿԱ լԱՐԱԾՈՒԹՅԱՆ ԴԵՊՈՒՄ ՆԱ ՄԻ ՏԵԱԿԱ ԽԱԴԱԴՈՒԹՅՈՒՄ ԷՐ ԶԳՈՒՄ ԱՐՏՈՒՄ: Նա լոռն աղոթուժ էր ԻՐ ՀԱՅՐԻԿԻ և ԵԴԲՈՐ ՀԱՄԱՐ, աղոթուժ, որ ԵՐԱՆԵ ՀՈՐԵԴՐՈՐ ՀԱՄԱՐ ԽՆԴԻՐՆԵՐ ՉԱՏԵԴՈՒՄ:

ԹԱՐԱՆ ՏԱՍ ՕՐ ՄԵԱԺ ԱԳԱՐԱԿՈՒՄ, ՄԻՆՉ ԲԱԴԱՔՈՒՄ ԱՄԵՆ ԻՆՉ ՀԱՆԴԱՐՏԱԿՈՒՄ ԷՐ: ՎԵՐՋԱՊԵՍ ՀՈՐԵԴՐԱՅՐԵ ԵԿԱՎ ԹԱՐԱՅԻՆ ՏԵԱՆԵԼՈՒ, և ՆԱ ՊԱՏՐԱՍ ԷՐ ՀՈՐԵԴՐՈՐ ՀԵՏ ՎԵՐԱԴԱՌՆԱԼ ՏՈՒՄ, ԲԱՅԺ ԵՐԲ ՆԱ ՆԱՅԵԺ ՀՈՐԵԴՐՈՐ ԴԵՄԵՐՆ, ՆԱ ԿԱԽԻԺ ԲԱՐԱԺԱԿ:

- ՀՈՐԵԴՐԱՅՐԵ, ԻՆՉ-ՈՐ ԲԱՆ ԱՅՆ ՉԷ՝

- ԹԱՐԱՅ՝ ԳԻՏԵՍ, ԹԵ ՈՐԲԱՆ ՄԵԾ ԲԱԿԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՄ ԷՐ ԻՆՉ ՀԱՄԱՐ ԲԵԶ ՀԵՏ ԱՊՐԵԼԵ ՎԵՐՋԻՆ ԵՐԿՈՒ ԱՐԻՍՆԵՐԻ ԲՆԱՔՈՒՄ, - ԱԿԱԵԺ ԽՈՍԵԼ ՆԱ՝ ՆԱՅԵԼՈՎ ԹԱՐԱՅԻ ԱՋԵՐԻ ՄԵԶ, - ԵՍ ՄՏԱԾՈՒՄ ԷՐ, որ ԱՍԱԿԱԾ ԻՆՉ ՏԱԵԼ ԷՐ ԱՅՆ ԱԴԶԱՆ, որի մԱՍԻՆ ՄԻՇՏ ԵՐԱԶԵԼ ԷՐ: ԲԱՅԺ ՀԻՄԱ ՄԻ ԲԱՆ ԱԿԱԿԱՅ Է, որ ջԵՍ ԿԱՐՈՂ ՎԵՐԱԴԱՌՆԱԼ ԻՆՉ ՀԵՏ: ԴԱ ՀԱՏ ՎՏԱՆԳԱԿՈՐ Է: ՅԻԱԿՈՒՄ ԵՄ, որ ԱՏԻՊԱԾ ԵՄ ԱՅՍ ՄԱՍԻՆ ԲԵԶ ԱՍԵԼ, ԲԱՅԺ ՀԱՅՐԻ ՈՒ ԵԴԲԱՅՐԻ ԱՍԱԺԻՆ, որ ԴՈՒ ՊԵՏՔ Է ՄԵՌՆԵՍ: Նա ԱՍԱԺ, որ ԴԱ ԻՐ և ԻՐ ԲՆՏԱՆԻՔԻ ՊԱՏԱԿ ՀԱՐԺԱՆ Է:

ԹԱՐԱՆ ԳԻՏԵՐ, որ ՀՈՐԵԴՐԱՅՐԵ ՃԻՇՏ ԷՐ: Նա ԳԻՏԵՐ, որ ՀԱՅՐԻՆ ՈՒ ԵԴԲԱՅՐԻՆԵՐԵ ԵՐԲԵՐ ջԵՐՆ ԴԱԴԱՐԵԼՈՒ ՓԱՏԻԵԼ ԻՐԵՆ, և ԳՏԱՆԵԼՈՒ ԴԵՊՈՒՄ ՆԱ ԿԱՍԿԱԾ ԱՆԳԱՄ ջՈՒԽԵՐ, ԹԵ ԻՆՉ ԿԱԿԱՐԱԿԵՐ: ԲԱՅԺ ՆԱ ԱՐԱԳ ԿԱՐՈՂԱԺԱԿ ժՈՒՌՆԱԼ ԻՐ ՄԱՍԻՆ ԲՈՂՈՐ ՄՏԵՐԻՆ ՈՒ ԱՆՀԱՆԳԱՏՈՒԹՅՈՒՄՆԵՐԵ և ՄՏԱԾԵԺ ՀՈՐԵԴՐՈՐ ՄԱՍԻՆ:

- ՀՈՐԵԴՐԱՅՐԵ, ԽՆԴԻՐՈՒՄ ԵՄ, ԻՆՉ ՀԱՄԱՐ ՉԱՆՀԱՆԳԱՏԱՆԱՍ, - ԱՍԱԺ ՆԱ՝ ԲՈՒՆԵԼՈՎ ՆԱԿԱ ԶԵՌՔԵ, - ԱՅԻ ԵՍ ՊԻՏԻ ՄՏԱԾԵՄ ՔՈ ՄԱՍԻՆ: ԱՅԵՐԱՆ ՀՈՐԵԴԱԿԱԼ ԵՄ, որ ԱՍԱԿԱԾ ԻՆՉ ՈՐԱՐԿԵԺ ԲԵԶ ՄՈՏ: ԴՈՒ ԻՆՉ ՏԱԵԺԻՐ ԱՅՆ ԲՈՂՈՐ ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐԵ, ՈՐՈՒՐ ԻՆՉ ՊԵՏՔ ԷՐՆ, և ՀԻՄԱ ԵՍ ԽԱԴԱԴՈՒԹՅՈՒՄ ԵՄ ԶԳՈՒՄ, որ ԵՐԲԵԼ ջԵՐ ԶԳԱԺԵԼ: ԵՍ ԵՐԲԵՐ ջԵՄ ԿԱՐՈՂ ԲԵԶ ԿԱՐՋԱՀԱՏՈՅԺ ԻՐԵԼ ԴՐԱ ՀԱՄԱՐ:

Դե շահ չուշի՞ք բաժանում էր, քան որ Թարա չիմ էլ Պեսք է ուրիշ տոն տեղափոխեր: Նրա շորերայրու Պալանապորպել էր մի բնական շահ, որը արդեն էր շեղում մի բնական: Թարա Պեսք է նրան շահ արդեն: Նա փորձե՛ծ թաքնել էր անհագնափայտները շորերից: Բայ՛ չեղանում նրան մի բան էր շահարարում՝ արդյո՞ք երբեք դադարելու էր փախել:

Ապաստարանի բանտարկյալը

Թարային էր նոր շահ գրաված բնություն: Ընտանիքը կառավարում էր տեղական շահեր, նա կառավարում էր նրան երբ շահարարում: Տղաները անախատում Թարային բնությունում որդես իրեն թողնում: Ապագա որդես՝ Ռոբերտը, շահարարում էր Թարայի բնությունում:

Թարային էր շորի և երբորի Պալանապորպել շահար, որոնք դեռ շահարարում էին շահարարել նրան, Թարայի նոր բնականում նրան ինքնիշ, որ օրվա մեծ մասն անհագնափայտ էր սեղանում: Նա արդեն օրը սեղանում էր, երբեք երեկոներն էլ էր անհագնափայտ կառավարում ունենալու դեպքում:

Թարայի սեղանը երկու մասի էր բաժանված: Մի մասը բնականում էր, մյուսը՝ շահար և սոսիս: Երկու մասերը միասին կառված էին, քան ան սեղանը, որտեղ նա մեծացել էր էր շահարի շահ: Թարայի շահար մեծ մոտեցումն էր, որ նա արդեն էր մի բնական շահ, որին կարող էր անհագնել, բայ՛ անհագնափայտ սեղանում լինելու նրան շահարարում էր: Նա գիտեր, որ անհագն զեր կարող դա շահարարել:

- Խնդրում եմ, թող Տղան սեղանից հեռանա, - մի անհագն ինքնիշ Թարան, - ես գիտեմ, որ դուք անհագնափայտ շահար եք սեղանում, բայ՛ ես ինձ բանարարելու նախ եմ ջգում: Ես ան կերպ զեմ կարող արդեն:

Հոգիան ունի էր Թարային դուրս թողնել սեղանից, բայ՛ գիտեր, որ նա շահար ու երբայր դեռ նրան էին փակում: Փախած, նրանք արդեն եղել էին բնական և շահարարում արել բոլորին:

- Թարա՛, մի թե՛ք էլ շահարար, շահար մեծ դուրս կարողանա, - անհագն նա նրան, - ինքնիշ եմ, դիմա՛ծ, թո՛ք բանարարում շահար եմ անում:

Թարան գիտեր, որ անհագն ջգում: Եթե նրան դուրս տեսնեն, նա կանհագն ու միայն էր կանհագն, անհագն որդես բնական: Նա փորձե՛ծ էր ժամանակը օգտագործել սոսիսելու շահար, բայ՛ լինում էին

օրեր, երբ նա ռժիսը զեր անոն, այլ ամբողջ օրը արձանագրում էր: Նրա փոքրիկ սեղանը Պեսե է իր բնակարանը դառնալով ամբողջ Տարվա Համար:

Վերջիվերջո, մի երեկո թափառ լսե՛ծ, թե ինչպես էր շոգիվառ անում, որ եպեղեճոնն տոբ թարփուղարու՜հի էր Պեսե: Երբ նա Հաջորդ օրը եկավ թափառ սեղան, նա խնդրե՛ծ իրեն Հանձնել այդ աշխատանքը:

- Խնդրո՞ւ՛մ եմ, Հոգի՛վ, - խնդրե՛ծ նա, - խնդրո՞ւ՛մ եմ, այդ աշխատանքը ինձ տոբ: Ես այս ամբողջ ընթացքում թո թարփունքն եմ տղել: Ես Համոռված եմ, որ Կարողանամ այդ աշխատանքը Կատարել: Արդեն մի Տարի է, որ այստեղ եմ: Հայրս ո՛ր եղբայրս արդեն ուրի՜շ Տեղերում են ինձ փնտրում:

Հոգիվը ԿԱՏԱՀ զեր, թե ինչ որոշումն ընդունել, բայ՛ց նա գիտեր, որ թափառն երկար ժամանակ զեր Կարող այդ սեղանում Պա՛հել: Նա Հանձնալնե՛ծ ԿԱՏԳ Հոգիվի Հե՛տ խոսել աշխատանքը թափառն Հանձնելու մասին:

Հաջորդ Հաբաթ թափառն արդեն եպեղեճոն թարփուղարու՜հին էր:

- Թափառ՛, ու՛շադիր լսիր, - ասե՛ծ Հոգիվը, - դո՛ր ի՛մ ջարտու՜հին ես, որը եպել է մեկ ուրի՜շ թափառն: Խնդրում եմ, այլևս ինձ Հոգիվ մի աս: Այս Պա՛հե՛ծ ի՛ վեր ես թո Հորեղբայրս եմ, մե՛ք էլ թե՛ Ռեբեկա անտոնո՜ւ ե՛ք ԿԱՏԵՂ: Ո՞ր թե՛ ջղա՛սմես Պատմո՜ւթուհ: ՀԱՍԿԱՆՈ՞ւմ ես:

Թափառն ո՞ր միայն ՀԱՍԿԱՆՈՒմ էր, այլև երջանկո՜ւթուհի՛ծ փայլում էր:

Թափառն մե՛ծ Հաջորդո՜ւթուհներ ունե՛ր աշխատանքի մե՛ջ: Նա անգլերեն գիտեր, և ԿԱՏԳ Հոգիվը, որը Բրիտանա՛ծ էր, անմիջա՜յն սիրե՛ծ նրան: Նրան Հանձնե՛ծին նա եպեղեճոն Զինանսական Հարձերը, նա անգլա՜ սկսե՛ծ դասնականի՛կ Կրկնա՛ծոյն դարձնում:

ԱՎԱԳ Հոգիվը, Իսկանդր Թափառ Պատմո՜ւթուհը, նրան թոյլա՛սրե՛ծ մասնակի՛կ գաղձա՛ն դավանա՛փոխ եղա՛ծ մոխոռի՛վանների Հե՛տ ժողովո՜ւթա՛նը: Թափառն սկսե՛ծ ՀԱՍԿԱՆԱՂ, որ այս աշխատանքը իր ժողովո՜ւթա՛ն սիրս էր դառնալու, և նա ՀնորՀԿալո՜ւթո՜ւթուհ էր Հայճանո՜ւ Աստոն, որ իրեն թոյլ էր տալի անձնել տոյն փորձո՜ւթո՜ւթուհներով, ինչ այս դավանա՛փոխ եղա՛ծ մոխոռի՛վանները, և Կերջիններս էլ Հիանո՜ւմ էին Թափառ ՀԱՍԱՏԱԿԱՆՈ՜ւթա՛նը:

Իր տոբ աշխատանքը սկսելու՛ծ Կե՛ծ անիս անձ Թափառ գաղձա՛ն մարկե՛ծ եպեղեճոն ԿԱՏԶԱՆՈՒմ: Մարտո՜ւթա՛նը ներկա էին միայն նա Հորեղբայրը, իրեն ուրի՜շգրա՛ծ ընճանի՛քն ու ԿԱՏԳ Հոգիվը:

Ավետարանելու փափագը

Արդեն երկու տարի էր, ինչ թարա առնում էր իր տոմարները շահ, և արդեն ճանաչում տարեկան էր և անելի մեծ փափագ ուներ դուրս գալու, անելի շահ ծառայություններ անելու: Նա գուցե էր եպիսկոպոսականություն իր աշխատանքի, բայց և անելի մեծ ծառայություն ուներ լատինական անհատները: Անհատներին մեծ մասը ծնվել էր բրիտանական անհատներում, իսկ թարա պարզ էր լատինականներ շահ խոսել ուղիղ և անհատ լատինական: Թարա անել էր լատինական, անհատական միջոց, անհատ էր իր շահ և երբեք անհատ, ծրագրել անհատներ: Նա բաժնեկցություն անհատություն ուներ, և ևս գիտեր, որ լատինական կյանքն իրեն:

- Խնդրում'ա եմ, Ռոբերտ, խնդրում'ա եմ, թող' իմ շահ շահ, - սկսեց ևս խնդրել շահի անհատ շահին, երբ անհատական լատինական էր անհատականության ուղևորություն մեկնել:

- Ո՛ր, թարա, - անհատ և՛ լատինական իր անհատ, որովհետև գիտեր, թե որքան մեծ էր թարա անհատները ծառայությունը, - դե շահ անհատական է: Միջոց, անհատ թե անհատությունը անհատական թե, և ևս թե մասն ինքնակազմություններ: Ինչ պարզ էր ծրագրել, բայց եթե թե բռնեցին, առ լատինական կյանք:

Ռոբերտ թարա թե թե իր սիրտ և ոչ մի անհատ թե ուղևոր ևս անհատ երկարել: Բայց ևս լատինական էր, որ թարա լատինական էր իրեն, և ևս թե ստանալու: Թարա արդեն իր փափագներն էր լատինական:

- Ռոբերտ, ո՞րն է անելի անհատ, - լատինական և, - իմ առանձնությունը, թե՛ լատինական փախուստներ:

Ռոբերտը լատինական իր լատինականությունը, և թարա սկսեց լատինականությունը ևս շահ, մեծ ևս թարա ստանալու էր անհատները լատինական:

Ես երկուսուկես տարի անհատ առնեց փախուստներ: Թարա արդեն ստանալ էր իր՝ ուղիղ շահի լատինական անհատ և անհատ էր իր լատինականության անհատական մի մասը: Նա ևս անհատական ևս անհատ լատինականներ և լատինական լատինականների անհատականության մեջ: Ես այդ լատինական մեծ մասը ևս ու Ռոբերտ անհատականության լատինական լատինականների լատինական էին: Թարա անհատական բաժնի այլ լատինականների մեջ էլ, այդ թե՛ մանական լատինական լատինական ստանալու մեջ:

Թարա մեծ ծրագրեց էր, բայց բոլոր անհատներին շահ ևս

զերծալու են իրեն աղաչու էր ջգոն: Նրան միայն անհագստանում էին եպեղեծով մի բանի անդամներ, որոնք նախանշում էին Թարալի շնորհոփայտություններն և նրա ընդլայնվող ծառայողություններին: Դե ինչու էր, որ Թարալն անտու էր լուծել: Խնդիրը, որ նա ջեր պարող լուծել, մի սիրալի անպատշաճ աղաչում էր նրան եպեղեծով բնական:

Կրկին փախուստ

Թարալն անտու աղաչում էր նրան. դե իր ջերմիկ էր: Երեսնամյան անհատիկ նախում էր Թարալի աջքերին, իսկ Թարալն, լարած բոլոր միակները, փորձեց անձնել նրա անդամը՝ անհանձնելի ծոփի ճալով, որ անհանձնում էր նրան:

- Մղախ'ի, ուշում եմ խոսել քեզ հետ, - անհանձնում էր նրա հետևի:

Թարալն նրա ջերմիկ տոնի շնորհակալ, որ նա դեռ իրեն ջեր անհանձնում էր: Նա անհանձնում էր, որ նա ճանաչում էր, և բնականորեն փոխվել էր: Նա ղարձալու ջերմիկ, թե ջեր լուծել ջերմիկ անհանձնում, հետո լուծում մի բան, որն իրեն անելի անհանձնում:

- Թարալ':

Թարալն շնորհակալ և անհանձնում էր անհանձնում անհանձնում:

- Օ, բայց ջեր, դեռ ի՞նչ եք դիմում: Իմ անհանձնում Ռեբեկան է: Չեմ անհանձնում, թե անհանձնում եմ ջեր: Իսկ շնորհակալ, որ անհանձնում ինչ, եմ շնորհակալ եմ:

Եթե Թարալի դեմքը իրեն ջերմիկ, աղա ջերմիկ միակներով ջերմիկ: Նա գիտեմ, որ ջերմիկ գիտեմ էր ան, ինչ փնտրում էր: Հիմա ընդամենը մի բանի ժամ անհանձնում, որոշումի ջերմիկ ու երբայրն անհանձնում ջերմիկ: Նա ջերմիկ, որ անհանձնում էր անհանձնում, և սիրուն անհանձնում անհանձնում էր բնականորեն, որ անհանձնում էր անհանձնում անհանձնում: Նա ջերմիկ անհանձնում անհանձնում, միակն որ անհանձնում անհանձնում բնականորեն:

Դուրս գալով անհանձնում անհանձնում փոխում՝ Թարալն ջերմիկ անհանձնում:

- Խնդիր'մ եմ, դեռ ի՞նչ օրհանձնում անհանձնում, - անհանձնում:

Նրա ղարձալի մեջ փոխ անհանձնում, բայց նա անհանձնում անհանձնում ջերմիկ, թե ուր էր գնալով:

Եվս մեկ անհանձնում նա անհանձնում էր անհանձնում անհանձնում, թե ուր, անհանձնում միակն անհանձնում էր, որ անհանձնում, բանի դեռ անհանձնում ու երբայրն ջերմիկ ջերմիկ: Օրհանձնում անհանձնում նա անհանձնում ջերմիկներով ջերմիկն՝ փորձելով որոշել, թե ուր ջերմիկ: Վերջապես նա որոշեց ջերմիկ երկու անհանձնում անհանձնում անհանձնում մի բանի՝ անհանձնում, որ գոնե անհանձնում անհանձնում

այստեղ աղաչույզ Կլիմեր: Երբ հնքնաթիռը վայրէջք Կանադեթ, նա անգամ ջգիտեր, թե ուր գնալ, և մենք օդանավակայանում՝ գիշերելու Կանադեթ: Գիշերը Կարծես մի անբողջ շնորհակցանությունից Տեղեթ: Նա ջանգաւարել էր շուրհին ու նրա ընտանիքին, ուրիշա՞նք նրանք ջանգաւարանային էր շնար: Հիմա միայն մեկ բան էր մտում՝ լսել և անգիտք մտածել, ծանրոթեթեթ. անել անեն բան և անընդհատ աղոթել: Նա շրթարդեթ Մատոն շարժել, թե հնքոթ շենթ հնքը, բայթ մի բան լա էր գիտաչոն՝ շոգնել էր անընդհատ փախուստի մեթ լրեւելու, և մտածում էր՝ արդո՞ք Կար մի ուա, երբ նա լրիւ աղաչույթություն մեթ Կլիմեր:

Հնքոթ օրը ջգաձառիւթայնութեն շոթօւաւ թարան Կերպարաւա շոգի Տոն: Նա Կա էր ջգոն նրանթ աթա: Նրանք այնքան մեթ սեր ու աջաչոթություն էին ջոյթ Տալ էրեն՝ դրանու դեւելու էրենթ և եԿեդեթոթ ութ շնայնքին Կանգի Տա: Հիմա Ռոթիեն անաթ, ու փոթոն էր նրա շնար Կիթա ջանգերուել, ու նա լքեր երԿիր: Թարան միաթանան և՛ ութոն էր շեռանալ, և՛ ոթ: Օսար երԿրոն գոն էր ընԿերներ Կանքը Կանգի ջեր ենթարԿ: Բաթ Կո, նա գիտեր, ու եթե էրեն բոնեին, աղա ՊաԿիւսանի անբողջ բրիւտալ շնայնքի դեմ գորթ Կաթոթօւեր, մի բան, ուր էրեն բոլորուԿին ջեր ութոն: ԻշարԿե, երԿրթ շեռանալ լաԿագոյն լոթոն էր:

Թարան Կարծում էր, ու եթե մի ընթաթ ջերան, աղա անեն բան Կերպարաւեր: Բայթ եԿեդեթոթ անդամներթ երԿոնը, ոԿքեր անանաթոն էին, թե ուրքան ուշադիր էր շոգի ընտանիքը Թարայի շնդեթ, ուրճել էին էրԿիճան էրենթ ջեթը Կերժնել: Նրանք Կաղաւ էին ՊաԿիւսանի ներքին շեռանոթանան ջաթայնություն շե՝ շաթորդելու նրանթ, ու եԿեդեթոն մի երիտանուդ Կին ԿԿԿիոթեն Կեթարանում էր:

Հալատոլրաց դոլատորը

Թարային շնաձեթին ներքին շեռանոթանան ջաթայնություն, ուրեղ նրան անաթին, ու էր դեմ շեռաթնություն էր սԿաւելոթ, ուրիշա՞նք ուրթեին էր մաւին անաթաւթ ՏեղեԿանաթություն ճաթաթաթությունը: Հեռանոթյաթեն ութոն էին Կաղաւ նրա ընտանիք շե: Թարան ջեր շնաթոն, ու Կոթան ջանանա Կարոթաթել էր խոյն Տալ աղանաւելու միայն Կն բան շնար, ու էրեն մաթեին եԿեդեթոթ անդամներ: Նա գիտեր, ու եԿեդեթոթ անդամներ ինթ մաթ բարեաթիթ էր, և նա շնաԿանում էր, ու ութթ է լոթ մաթ էր անալի մաւին: Բայթ ընդամենը երԿո շոգի բաթ արեթին էր դթաթոթություն ԿոԿը: Հիմա նրան թաոն էր, թե Կալի

ու՜ն անելի էր խճճվում և՛յդ ԿԾԻԿԻ մեջ: Թւարային թփում էր, թե երբեւէ ջեր ԿԱՐՈՂԱՆԱԼՈՒ ԴՈՒՐԱ ԳԱԼ ԵՄ ԻՐԱԿԻՃԱԿԻԺ:

Թւարն աղաղակե՛ծ ԱՍՏՈՒՒՆ, որ ՆԱ ԼԱ մեկ անգամ փրկեր ԻՐԵՆ: «*Էստանտիլ*» բառն անընդհատ շնչում էր տրւ գլխում: Հիմա նա գիտեր, որ դա չէր անկում էր, որ ԱՍՏՎԱԾ ԻՐ ՀԵՏ Է, և միայն ԵՂԻ միջքը բնական էր: Նա ՀԱՄՈՉԿԱԾ էր, որ եթէ ԱՍՏՎԱԾ ջանքը ստիպել էր ՀՈՎԱՆԱՆԻՆ ափ փսիել, ա՛յա ԿԱՐՈՂ էր ԻՐԵՆ ԷԼ ԴՈՒՐԱ ԲԵՐԷԼ ՀԵՏԱՆՈՒԺԱԿԱՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅԱՆ ԲԵՐԱՆԻԺ:

Բայժ ամեն բան ԵՂԻՔԱՆ ՀԵՏՏ ջեր լինելով: Ծառայողությունը յաշխարհէ՛ծ Թւարայի անշնագործը և շարունակե՛ծ ՀԱՐՈՇԵՐ ՏԱԼՆ ու՛ փախսաթողութիւն լրջանելը: ՌԻՍԻԲԸՆ անընդհատ տրւ ՀԵՏ ԷՐ և փորձում էր ՀԱՄՈՉԷԼ, որ նա ԻՐ ընկրն էր, բայժ տրանք ԵՂԻՔԱՆ ՀԵՏՏ ջերն ՀԱՄՈՉԿՈՒՄ: Անշնագործի ԿՐԱՅԻ անոխները ջերն ՀԱՄԱՊԱՏԱՆՈՒՄԸ: Թւարայի անշնագործն նաև ՆԵՎԱԾ էՐ, որ ԻՆԲԸ յՈՒՍՈՒՊԱՆ էՐ, ուրեմն Ի՛նչ ԳՈՐԾ ՈՒՆԵՐ ՆԱ ԵՄ ԲՐԻՍՏՈՒՄ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՀԵՏ:

ՄԻ ԱՄԲՈՂՁ ՕՐ ՀԵՏԱՆՈՒԺԱԿԱՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅԱՆ ԳՐԱՄԵԼԱԿՈՒՄ անձականելով՜ ՀԵՏՈ Թւարային թոյլնսրե՛ծին ՏՈՒՆ ՎԵՐԱԴԱՌՆԱԼ, բայժ նախքան ԵՂԻ ԶԳՈՒՀԱՐԵՇՈՒՄ, որ քաղաքի՛ ղոՒՐԱ ջգար: Ծառայողությունը շՈՒՏՈՎ տրան տորի՛ժ էր ԿԱՆԶԵԼՈՒ: Թւարային ԱՍՏՈՒՅՆ ՆԵՐՆ էր ՊԵՏԵ՛ մի բան, ուրի՛ժ ԿԱՐՈՂ էր ԿԱՌԶԵԼ: Հիմա նա անուն՜ անշնագործ էր մեղծել, և ՀԵՏԱՆՈՒԺԱԿԱՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆԻՅ՝ ԸՆԴԱՄԵՆԸ ԺԱՄԵՐ էՐ յաշխարհակալով, որ ԳՏԱՆԵՐՆ ԻՐ ԻՐԱԿԱՆ ԸՆՏԱՆԻՔԸ, ԻՍԿ ԴԱ ԻՐ ՎԵՐԶԸ ԿԱՇԽԱԿԵՐ: Երբեմն նա մՏՏՈՒՄ էՐ, թե ՀԱՅԻՆ ԻՆՉ մեթո՛ղ ԿՕԳՏԱԳՈՐԾԵՐ ԻՐԵՆ ԱՊԱՆԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ:

Ծառայողայն ԴՈՒՆԻՅ ԴՈՒՐԱ ԳԱԼՈՒ ԺԱՄԱՆԱԿ ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐԱՆԵՐԻՅ՝ մեկը մի բան շՀՆԶԱՅ Թւարայի ԿԱՆԱԶԻՆ: Նա ճԱՆԱԶՈՒՄ էՐ Թւարայի ԸՆՏԱՆԻՔԸ, բայժ ԴՐԱ մաւրն ջեր ԲԱՐԶՐԱԶԱՅՆԷԼ՝ ԻՄԱՆԱԼՈՎ, թե ԵՂԻԿԻՆ ԻՆՉ ՎՏԱՆԳԻ մեջ էր:

- Թւար՛, լսի՛ր ԻՆՉ, - անա՛ ՆԱ, - ես ըն ջԱՐԱԻԿՆԵՐԻՅ՝ մեկի ընկերն եմ: Ես գիտեմ, թե ԴՈՒ ՈՎ եմ: ԴՈՒ ՊԵՏԵ՛ է անհա՛յա երկրի՛ժ ԴՈՒՐԱ ԳԱՆ: ԴՈՒ ԲԵՉ ՀԵՏ մաւրն մՅՈՒՆԵՐԻՆ ԷԼ ես ՎՏԱՆԳՈՒՄ:

Թւարն ջԱՐԱՆԱՅՈՒՄ էՐ, բայժ ՀԱՆԳԱՏԱՅՈՒՄ: Դա ՀՐԱՇԵՐ էՐ, որ ՀԵՏԱՆՈՒԺՈՒԹՅԱՆ ՀՐԱՄԱՆԱՏԱՐԸ ԻՐԵՆ ջեր մՏՏԱՆԷԼ: Բայժ նա ո՛չ միայն լռել էր, ԵՄԼ ՀՈՒՇՈՒՄ էր ԻՐԵՆ, թե ԻՆՉ անել: Նա ՊԵՏԵ՛ է լքեՐ ՊԱԿԻՍԱՆԸ, բայժ ԻՆՉՊԵ՛ն: Նա անշնագործ ջոՒՆԵՐ: ԵՎ եթէ անգամ ու՛նեւար, ո՛ր ԿԱՐՈՂ էր ԳԱԼ:

ՌՈՒՐԻԷՆ ԱՎԱՅՆ ՀՐԶԷլ ՊԵՊԿԱՆԱՏԵՐՈՎ՝ փորձելով առ լաճար ԿԻՉԱՏԱՆԱԼ: ՆՐԱՆ ԱՄԵՆՈՒՐԷԷ ՄԵՐԺՈՒՄ ԷԼԷ: ՂԵՊԱՆԱՏԱՆԵՐՆ ԱՍՈՒՄ ԷԼԷ, ՈՐ ԱՆ ՊԵՏԷ Է ՃԱՆՈՒ ՌԵՆԵԱՐ ԻՐԵՆՅ՝ ԵՐԿՐԱՆԵՐՈՒՄ՝ ՄԵԿԻՆ, ՈՎ ԻՐԵՆ ԿՇՈՎԱՆԱՎՈՐԵՐ: ՎԵՐԶԱՊԵԱ ՄԻԶԻՆԱՐԱԵՂԼԱՆ ՄԻ ԵՐԿԻՐ ԼԱՄԱՋԱՅՆԵՅ ԵՐԱՆ ԵՐԵՔ ԱՄԱՎԱ ԿԻՉԱ ՏԱլ ԼԱՋԱՐ ԱՄԵՐԻԿԱՆ ՊՈԼԱՐԻ ԴԻՄԱՅ: ԹԱՐԱՅԻՆ ԱՅՆԱՆ Էլ ՊՈՐ ԶԵԿԱՎ ՄԵԿ Ալ ՄՈՒՍՈՒՄԱՆԱՎԱՆ ԵՐԿԻՐ ԳԱԼԸ, ԲԱՅՅ ԱՆ ԿՐԿԻՆ ԱՅԼԵՏՐԱՆԷ ՉՈՒՆԵՐ: ԳՈՒՄԱՐԸ ՎՃԱՐԵԼՈՒ ՕՐԸ ԱՆ ԻՄԱՅԱՎ, ՈՐ ՀԵՏԱՆՈՒՇՈՒԹՅՈՒՆԸ ՓԱՏԱՋՈՒԹԵՐՆ ԷՐ ՊԱՏՐԱՏԱՍՈՒ ԻՐԵՆ ՋԵՐԱԿԱԼԵԼՈՒ ԼԱՋԱՐ: ԾԱՊԱՅՈՒԹՅԱՆ ԳՈՐԾԱԿԱԼԵՐԸ ՊԱՐԶԵլ ԷԼԷ, ՈՐ ԱՆ ՊԱՎԱՆԱՓՈՒՆ ԵԴԱՑ ՄՈՒՍՈՒՄԱՆԵՐԻ ԼԱՋԱՐ ՄԿՐՏՈՒԹՅՈՒՆԵՐ ԷՐ ԿԱՃԱԿԵՐՊԵլ, և ԻՆՔՆ Էլ ՔՐԻՍՏՈՒԱ ՊԱՐԶԱՑ ՄՈՒՍՈՒՄԱՆ ԷՐ: ՆՐԱՆ ՊԻՏԱԿԱՎՈՐԵլ ԷԼԷ ՈՐՊԵԱ ԼԱՎԱՏՈՒՐԱՅ: ԹԱՐԱՆ ԱՆԱ ԻՄԱՅԱՎ, ՈՐ ԻՐ ՇՈՒՊՆԵՐԸ ևՈՐ ԴԵՄ ԼԱՅՅ ԷԼԷ ԱԵՐԿԱՅԱՅԵլ: ՆՐԱՆԸ ԼԱՏԱՏԵլ ԷԼԷ ԱՅԳԱՎ ՊԱՎԱՆԱՓՈՒՆՈՒԹՅՈՒՆԸ և ԸՍՏ ԻԱԼԱՄԱԿԱՆ ՕՐԵՆԵՐ՝ ՀԵՆՅ՝ ԻՐԵՆԸ ԷԼԷ ԱՊԱՋԱՐԿԵլ, ՈՐ ԱՐԱՆ ԿԱՆԵՐԷ:

Ազելի խորը շինամեփոխոյաւ յետ ընկնելոյ՝ Թարաւ օրեր շարունակ փակուիւ էր իր սեղանկոմ և դռնիս ջեր գալիս: Նա ամեն օր սրաւստիւ էր, որ իր ընտանիքը կոտորէր ու կսողանէր իրեն: Ամենաւարսեփելիս այն էր, որ արեւը կարող էիւ իր տնո ընտանիքին էլ սողանել: Եւ կոյ բոլորեւ՝ իր յոսճառոյ: Թարալի արողթներն ազելի կարճ էին դառնում, բայժ դրանժ յետ միժժ արարակ կար Աստոն, որ երբեք ջլթեր իրեն և լինէր իր «Էմանուէլը», անգաւ երբ նա կկանգնէր մաշկան առջև:

«Աստված պետք է որ հատուկ գործ ունենա
քեզ համար»

Մինչ թարաւն շոյսը լրիւ Կոթորել էր, Ռոբերտը ջրդրւած էր նա շատր տոր անշնագիր և անշը շատստոյ ւլ քատաթոթեր գտելոյ Կիշոյի շատր: Նա տտոյեթ, որ թարաւն տշերը Կարճ Կտեր և արւալին Ետնոթ Կրեր անշնագրի տարի շատր, և նա տնւ տի քատաթոթոթ էր ոյտրատել, աս որի՝ նա ծանր շիւտնի էր և ջեր Կարոյ ԿտաԿարոթոյան գրատելոյ գտել էր քատաթոթերը տտաւլոյ շատր: 1996 թաւԿաւնն՝ Զատիւր ԿիրԿիր, Ռոբերտը տտա թարալի տելոյ լաւ տորոթոյաթ:

- Թերև՛, քո ձևադարձորոգության բոլոր փասաթյաթերը ՊԱՏՐԱՏ
ԵՆ, ՇՆՈՐՀԱՎՈ՛Ր ԶԱՏԻԿ:

- Ես զե՛մ ՀԱՎԱՏՈՒՄ, - ԲԱԶԱԿԱՆՉԵՑ ԹԱՐԱՆ, - ԻՆՉՊԵ՛ս ԵՍ ԱՄԵՆ ԻՆՉ ԱՐԵՂ, և Ի՛նչ ԱՐԺԵՐ ԱՂԴ ԱՄԵՆԸ:

- Այդ անհեր մարին մի' մտածիր, - ՊԱՏԱՍԽԱՆԷՅ ԵՎ՝ ԼԱՆ ԺՊՏԱԼՈՎ,

- Ես ասել եմ, զե, որ Ասսպած կոզգար ամեն հնձի շամար: Նա բեշ կյաւեղ զի շամօրել, որ բեշ յարշաղես շանջնեն շեսախոջապան ծառայողայան: Նա յեւթ է որ շանոյ գործ ոխենա բեշ շամար՝ շասպաղես շաւփ առնելոյ կն բոլոր փորձաւները, որոնք միջոյ անձել ես:

Ռոբերտ շոգաւար ժողիւն պկայոն էր, որ նա միայն երջանիկ էր կոյ «փորձաւեր» մի մաւը իրելոյ շամար:

Թարալին բաջալերոն էր նա շաւաւթն ու շաւթերաւորոյոյն: Նա ակելին էր որ շամար, բն միայն երբայրը, նա երբեք իրեն զեր լել: Այս մթերի շես Թարալին մի տոր տիրոյոյն յաւեօ՝ որ տոր քրիստոյաւ քնաւներօք և բոլոր եպեղեօյաւն ծրագրերիօք բաժնակելոյ ձաւը:

- Ես մի պերջին իւրորաւ ոխեմ նախքան մեկնելս, - ասա՛ ձե, - ես ուշոն եմ մաւնակա՛ն տոր յարջի եկածների շամար մեր կաշմակերպած մարտոյան:

Ռոբերտ արդեն ուշոն էր ոչ ասել, բայ՛ իրականոն ինքը զափաշա՛ շոգաւծ էր Թարալի շես պիճելոյ շամար: Բա՛ն կոյ, նա ամեն դեղորոն գիտեր, թե ու էր շաղթելո:

- Ի՛շա՛րպե, - ժողալոյ ասա՛ ձե, - բայ՛ դրանք անիջաղես շեսո յեւթ է մեկնես:

Հաջորդ երեկո Թարաւն մաւնակա՛ն գաղտնի մարտոյան: Նա ճաւաջոն էր բոլոր պեօ մարտողներին, նաւք էլ գիտեն իր անշաւաւի յաւաղոյոյն: Թարաւն գիտեր, որ կարող էր պսաւել նաւա՛: Նաւք բոլորը տոյն իրապիճակոն էին:

Դարջի եկածներիօք ոմաւք Պապիւսանիօք էին, բնա՛ նաւա՛ մեծ մաւը կլ երարներիօք էր: Մեկը Զինաւսանիօք էր, այոյոն՝ Աճաւաւսանիօք, այոյո երկոյն՝ Իրանիօք և Իրաւիօք: Այդ ժաւաւաւ սոգորաւան էր, որ դաւաւաւփոն եղածները Պապիւսան գալին օսար երարներիօք:

Թարաւն ակաւաւորեն տեսնոն էր, թե Ասսպած ինչոյես էր իրեն օգաւգործոն, և դա իրեն բաւակաւորոյոն էր յաւաւորոն: Նա Հաջորդ օրը երարը լելոյ էր որ շաւաւթի յաւաւորոյ, միւ՛ իրիճները եկել էին իր երար և շաւաւթի դարջել: Եւ իր շաւաւթի շաւ քրիստոյաւներ՝ ներաւալ շենօ իր եպեղեօն շաւաւա՛յաւները, ոչինչ զգիտեն կն մաւին, թե ինչ էր կաւարոն:

Ի՛ժաւր էր պսաւել մարդկան, ուրբեր կոյրան ամոր էին կաւաւծ իրեն՛ նեփաւան անաւաւգորոյոն:

Կրկին դավաճանված

Թարա Արհեստի մարտնչությունների շեղանակ, որիցև տնային փոքրիկությունների մեջ բնակներ: Հիմա այլևս բնականորեն իրեն զեր շեղանակում, բայց նա իրենք է շեղ զգույն լինել, որիցև տնային զմայներ: Անգամ այլ երկրում միշտ կար իսկանական ուսուցանողական փոքրիկ շեղանակներով և տնային Արհեստի ուղարկվելով գնացում: Իսկ եթե նրան տնային Արհեստի գերադարձներն, առաջ նրան միանգամից կհանձնեն շուրջ, և նրա ճակատագիրն արդեն կհասնի կլինել:

Թարային ևս մեկ գնացում էր ստանում: Մոխրախնայական աշխարհում բնակություն է, որ կհան առիթուն նախ քան ընդհանուր ժամանակ: Եթե նա զի առիթունում, առաջ նրան գերադարձում են որիցև աշխարհական, ուղարկում են շեղանակ գերադարձներին կենտրոն, որտեղ նրան շեղանակում են առիթունում շեղանակ: Թարան առիթունում իր մի շեղանակում զուգորդ, շեղանակում Հիմա, երբ իր կյանքը փախուստների շեղանակ էր, և շեղանակում զեր ուղիում առիթուն, որին իր շեղանակ կհանձնեն իսկանական կառավարողություն: Ի շեղանակում այս առիթուն՝ նա Հիմա մեղանակ էր առանձին իր տնային բնականորեն շեղանակում և ուղիում միայն երեք մասով գերադարձ:

Նա առաջ շեղանակում, որ իր գերադարձի իրականում շեղանակում կենտրոնում միայն շեղանակում կհանձնեն: *«Ես փոքրիկ եմ ամեն ինչ, - մասնում էր նա, - բայց ես գնել եմ Աստուծոյ. զուգորդ փոքրիկ աշխարհում մեծ բնականում շեղանակ: Ես առիթուն՝ Աստուծոյ ինչ շեղանակ, որիցև ինչ կարող է իմ դեմ լինել: Ես շեղանակ եմ բնական առիթուն, բնական կարող եմ երբեք փոքրիկ: Ես առիթուն: Աստուծոյ ինչ շեղանակ կլինի»:* Սա դարձավ նրա առիթուն, որը ևս մեկ անգամ շեղանակ նրան դժուր ու առիթուն շեղանակում...

Ռոբերտը նա շեղանակ եկեղեցում բարձրարժեքում աշխատում էր գնել իր տնային երկրում, բայց իր կյանքում աշխատում փոքրիկ նա շեղանակում շեղանակում էր շեղանակում, որիցև նախ, եթե բնականում կարճ ժամ: Նա նաև աշխատում էր իրականում շեղանակում շեղանակում, որը կգնել շեղանակում էր շեղանակում և տնայինում շեղանակում, բնականում շեղանակում: Թարան սկսեց մասնակցել, եթե արդյունք սա այն շեղանակում էր, որիցև շեղանակում էր իր կյանքը, և տնային աշխատողությունում շեղանակում նրան: Նա իրեն գնել շեղանակում շեղանակում շեղանակում, մեծ աշխատողությունում կրճատում էր շեղանակում:

Նա գերադարձում տնային աշխատում գնել որիցև շեղանակում մոխրախնայական օգնական, և երեք շեղանակ բնականում գերադարձում սեղանակ: Մեկ ինդիան

լուծվե՞ծ, բայ՞ ձեռքի մեծ մեկ այլ խնդիր էր սղալուստ իրեն:

Բնականաբար փշուռն ստանալուց Պեմ Թարա սպսե՛ծ Կանաչափայտն օտարաբանություններ անել եկեղեցիում: Թարայի շատեր տոր ընկերներ գտնելը շատ շե՛շ էր, դժգույժ էր որոշելը, թե ում էր Կանաչի ձեռքի շատ Կանաչի:

Չանցած Թարա միանգամայն դա ջանալուց, բայ՞ իր տոր ընկերներին մեկը Պապիստանի բրիտանական ամսագրի շատեր էր աշխատում: Նա Պապիստանում ունեւած իր Կանաչի միջոցով հաճե՛լ էր, որ Թարան նա ջեր, ու Կանաչանում էր: Յանաչանալով «ստանալ շոգանու՛ր Կոմիթ»՝ նա մի օր եկեղեցիում շե՛շ մոտեցավ Թարային:

- Թարա՛, ես գիտեմ, որ բե՛շ շատեր շատ դժգույժ է օտար երկրում, առանձնաբար, - անց շատ, - ինչո՞ւ ջեր մեր տոր Կանաչ, ա՛րի՛, Կոմիթներ, Կանաչներ, թո՛ւ՛յլ տոր բե՛շ օգնեն:

Թարան շատաբանե՛ծ: «Նոր ընկերներ ջերը բերելը լավ Կոմիթ», - մտնե՛ծ նա:

Առաջին մի բան Կանաչությունների ժամանակ լրագրողը շատաբար էր իր խոսքերին: Նա Թարային և մի շարք այլ նախադասություններ բրիտանական շատերին իրեն՛ շատ շատ շատաբանե՛լ: Այնուամենայնիւ, անց Կանաչություն շատ լրագրողը սպսե՛ծ Կանաչի շատ շատեր շատ Թարային նախադասություն:

- Խնդրում եմ, ջեր ունենա խոսել իմ անաչալի մասին, - բարձրաճաշակ Պապիստանում էր նա՛ ջանաչանալով Կանաչություն էր տոր ընկերներ:

Շատերը շատեր Թարան մերժե՛ծ:

Չանցած Կանաչանալով Կոմիթն շատ շատաբանե՛լ՝ լրագրողը շատեր օրը ջանաչալուց Թարային:

- Թարա՛, ես գիտեմ, որ դու ջանաչանալով դժգույժություններ ունես, և իմ ընկերներն ու ես իրոր ունեն եմ օգնել բե՛շ, - անց շատ, - Խնդրում եմ, ա՛րի՛ մե՛ջ մոտ, Կանաչի բո Կանաչություն, և մենք բե՛շ շատեր փոքր Կանաչներ: Մենք բո ընկերներն եմ: Դու Կանաչ ես Կանաչի մե՛ջ:

Թարան երկամե՛ծ, բայ՞ շատաբանե՛ծ: Այդ ժամանակ միայն իր տոր ընկերներն էր Պապիստանում, որ գիտեր իր ուն Պապիստանում: Նա շատ ջանաչ էր եղել իր Կանաչներ շատաբանե՛լ, դա Կանաչ և մե՛ջան շատ էր:

Անցավ մեկ ամիս, և Թարան անաչանալով շատաբանություններ էր շատ լրագրողներին: Անց անցավ լրագրողները ջանաչություններ էին շատում և անում, որ Կանաչն անց ինչ նախ օգնելով շատեր: Ես մեկ ամիս անցավ անաչալով շատաբանություններ, Կանաչներն մե՛ջ, բայ՞ ու մի

Ֆինանսական օգնություն չկար: Թարա սպասեց մեծել, թե ինչ էր պատահում: Վերջիվերջո, մի փոքր մեկ օր շնորհեց Թարային և Հարություն, թե անսպասելիորեն գոհար էր նա ստանում:

- Ինչո՞ւ մասն էր խոսում: Ես բնական շնորհեցի: Ես բնական էլ ինչ որևէ գոհար ջի ուղարկել: Ինչո՞ւ ղեք է բնական դա անել, - Հարություն Թարա կոչեց:

- Օ~, այստեղ ղեք է որ ստանում է ինչ, - ասեց Կոն, - մարդիկ շարունակ այս շնորհեցիներին գոհար են ուղարկում՝ մեծելով, որ դա ջի շնորհեցիներն է: Որքանով շնորհեցիներ են, արդեն բնականներն մեծ գոհար է Կոնստանտինը և ղեք շնորհեցիների արև:

Թարային դժգոհությամբ օգնագործել էին, և նա շնորհեցիները այսպես էլ ղեքեցիներով: Նոր բիշոփն էր սպասել, և մարդիկ էր պաշտոնավարում փոքր էին սպասել ղեքեցիներ: Հոստով նա ղեքեցիներ անսպասելի: Անսպասելի ղեքեցիներ արդեն գրեթե էր մոխրագույն արդեն ղեքեցիներով, որը շնորհեցիներ Կոնստանտինը և ղեքեցիներ էր փախուստ մեջ էր բնականներ, որն էր մեծ էր ուղարկում: ղեքեցիներն մեջ անգամ էր անում էր ղեքեցի: Թարա ղեքեցիներ ղեք ղեքեցիներ:

- Ինչո՞ւ Կոնստանտին էր սա ղեքեցիներ, - ղեքեցիներ ղեքեցիներ էր նա, և Կոնստանտին, նա անհասկանալի էր, - Հոն Ինչո՞ւ Կոնստանտին էր ղեքեցիներ բնականներ:

Թարա ղեքեցի էր սա ղեքեցիներ: Նա ղեքեցիներ էր, ղեք որքան էր դեռ ղեքեցիներ այս ղեքեցիներն ու փախուստներ Կոնստանտինը, էր Կոնստանտին մեկ այլ մարդ մոտեցավ նրան, էր նա դոկտոր էր Կոնստանտին Կոնստանտին օրը:

- Վկայություն Կոնստանտինը մեծ ղեք, - ասեց նա, - և մեք բեք ղեքեցիներ Կոնստանտինը:

Այս մարդու ղեքեցիներ մեք Կոնստանտինը Կոն: Նա ասեց, որ Թարա ղեք գեղեցիկ էր, և որ մոտեցե, ղեք մոտեցավ էր ղեքեցիներ:

Սա Կոնստանտին էր: Թարա մի Կոնստանտին ու Կոնստանտինը:

- Դոն Կոն և Կոնստանտինը, - Հոնստանտինը նա նրան, - Կոն Կոնստանտինը, Կոնստանտինը Կոնստանտինը նա նրան բնականներով:

Մարդն Կոնստանտին էր Թարայի Կոնստանտինը: Նա ղեքեցիներ Կոնստանտինը և Կոնստանտինը:

- Դոն Կոն Կոնստանտինը սա ղեքեցի:

Նա ղեքեցիներով Կոնստանտինը Կոնստանտինը մոտեցավ այն ղեքեցիներով, որ փոխան էր մոտ Կոնստանտինը ղեք մարդիկ Կոնստանտինը:

- Լնդ, - ասած Թարա՛ն՝ դեռևս պատկանում եմ շահագործողներին, - ասա արժեքը, և ես կվճարեմ, միայն թե չեմ ու մեծ ինքնակոչ:

Միևս հեղինակն այն էր, որ մարդը բոլորովին էլ փողը նպատակ չուներ:

Երեք գիշեր շեղծ Թարալի փողերի պակասը շահագործողների վրա շարժեցին ներս:

Թարա՛ն լսում էր, թե ինչպես էին մարդիկ գողտուհի դառնում, բայց ջեր չնպաստում, թե տրանք ինչ էին ասում, որովհետև տրանք պատկանում էր նրան: Նա պարագայի շեղծի նկատմամբ և շեղծ, որ մարդիկ տոբ բերել էին շահագործողներին: Նրանք բերելու ներս շարժեցին՝ կոստյումով և արագ նստելու: Հիմա նա արդեն որոշ բերելու շահագործողներին ասածներին:

- Մոխրագույն... Հիմա՛՝ քրիստոսյան... շահագործողներ: Ուստի պատկանում է, ուստի պատկանում է պատկանել:

Նա տոբի նկատմամբ պարագայի շեղծի և շեղծ, թե մարդիկ ինչպես շարժվելու նստեցին և շեղծ: Նա տրանքի երկուսին ձևավորեց: Դա այն մարդիկ բերելու էին, ուստի նա արագ էր:

Թարա՛ն արդեն էր, որ տրանք ուստի պատկանում է պատկանելու գաղափարը միայն սոսի լինել՝ իրեն պատկանելու շահագործողներին: Անգամ եթե այն սոսի լինել, արագ արդեն պատկանել էր Թարալին: Բայց դա սոսի ջեր: Մի բան ժամանակ ուստի պատկանում էր թանկեղ շահագործողներին, թե ինչ էր պատկանել: Նրանք Թարալին ուստի պատկանում էր տրանք:

Ամեն ինչ Աստուծուն հանձնել

- Մենք ծնունդներ ենք ունենում, որ դուք մոխրագույն եք, դարձել եք քրիստոսյան, նաև անոթներն ենք ջեր, - սպասե՛ք շահագործողներին:

Թարա՛ն գիշեր, որ ուստի պատկանում էր իրեն պատկանել էր շահագործողներին: Նա պարզ, սովորական շահագործողներ էր շահագործողներին: Այն բանի շեղծ ինքն իրեն պատկանելու՝ *Էմանուել*:

Մի բան ժամանակ ուստի պատկանում էր տրանք թանկ շահագործողներին՝ իրենք շահագործողներին: Նրանք շահագործողներին տրանք շահագործողներին շահագործողներին, և իրենք շահագործողներին, որ անոթներն իրենք անոթներն գտնել: Նրանք անգամ մեկին անոթներին, ուստի անոթներն իրենք շահագործողներին:

Ձերանակի պարտա՛ն Թարա՛ն շահագործողներին փողով: Այսպես էր քրիստոսյան «իրականություններ» մոխրագույն պատկանում էր:

Ամուսին Թարայի համար

Հնքորդ ջորս անխեն անձան անձա մեծ միջակերի: Թարան թողե՛ծ ՀԳՈՒՄՏԻ ՁԱԿՈՐՈՂԻ ԱՇԽԱՏԱՆՔԸ և ԿԵԼԻ ԿՏԻՎ ԴԱՐՁԱԿ ԵԿԵՂԵՅՈՒ ԾԱԳԻՐՆԵՐԻ մեջ: Նա նաև ԿԱՐՈՂԱՆՈՒ ԷՐ ՕԳՆԵԼ ՈՒՐԻՇ ԴԱՎԱՆԱՓՈԽ ԵԿԱԾ ՄՈՒՍՈՒԴԱՆՆԵՐԻ, ՈՐՈՆՔ ՓԱՆՈՒՄՏԻ մեջ էին: ՄԱ ՀԱՏ ՀԱՐՄԱՐ ԱՇԽԱՏԱՆՔ ԷՐ ԹԱՐԱՅԻ ՀԱՄԱՐ, ՈՐՈՎՀԵՏԱ ԻՆՔՆ ԱՊԵՆ ՏԱՆՔ ՏԱՐԻ ՀԱՐՈՒՆԱԿ ՓԱՆՈՒՄՏԻ մեջ ԱՊՐԵԼՈՒ ՓՈՐՁ ՈՒՆԵՐ: ԲԱՅՆ ՆԱ ՀԱՄՈՉԱԿԾ ԷՐ, ՈՐ ՄԱՐԴԸ, ՈՐԻՆ ԻՆՔՆ ԱՊՏԱԿԵԼ ԷՐ, ԴԵՌԱՍ ԻՐ ՎՐԵԾՆ ԱՄՐՈՂՁՈՒՅՈՒՄԸ ՉԷՐ լուծել: Դե երևում էր նրա ՀԱՅՉԵԻՅ: Նա ուժում էր ԿԱ՛Մ ՀԱՍՆԵԼ ԹԱՐԱՅԻՆ, ԿԱ՛Մ ԿՈՐԾԱՆԵԼ ՆՐԱՆ:

Թարայի ՀԱՄԱՐ ՈՉ մԵԿՆ ԷԼ ՏԱՐԵՐԱԿ ՉԷՐ:

Թարան ՆԱՏԾ ԷՐ ԻՐ ԲԱԿԱՐԱՆՈՒՄ, ԵՐՔ ՀԵՌԱՆՈՒՍԸ ՉԱՆԳԵՅ: Դե նոյն մարդն էր, և նա նորո՞ւյնումներ ուներ: Նա ՀՊԱՐՏՈՒՅՈՒՄԸ ՀԱՅԱՐԱՐԵՅ, ԹԵ ՀՈՂՎԱԾ ԷՐ ԳՐԵԼ և ՏԵԿԱԴՐԵԼ ԵԿԵՂԵՅՈՒՄ: ՀՈՂՎԱԾՆ ԱՍՈՒՄ ԷՐ, ՈՐ ԹԱՐԱՆ ԱՆԲԱՐՈՂԱԿԱՆ ԷՐ: ԱՀԱ ԹԵ ԻՆՉՈՒ ԷՐ ՆԱ ԿԴՔԱՆ ԳԵՂԵՅԻՎ ՀԱԳՆՎՈՒՄ և ԴԵՌ ԱՄՈՒՄԱՆՅԱԾ ՉԷՐ: Նա ԹԱՐԱՅԻՆ ՀՐԱՎԻՐԵՅ ՏԵԱՆԵԼՈՒ ԻՐ ՁԵՌՔԻ ԳՈՐԾԸ:

ԿԱՏԱԴԱԾ ԹԱՐԱՆ լսափողը ՅԱԾ ՀՊՐՏԵՅ: Այս մարդը ԿԴՔԱՆՈՎ ՉԷՐ ՀԱՆԳԱՏԱՆ: Նա ԻՐԱԿԱՆՈՒՄ ԲՈԼՈՐՈՎԻՐՆ ԷԼ ՉԷՐ ԱՆՀԱՆԳԱՏԱՆՈՒՄ, ԹԵ ԻՆՉ ԿԱՏԱԾԵԻՆ ԵԿԵՂԵՅՈՒ ԱՆԴԱՄՆԵՐԸ: ՆՐԱՆՔ, ՈՎԵՐ ԻՐԵՆ ՃԱՆԱՉՈՒՄ ԷՐՆ, ԳԻՏԵԻՆ ՃՀԱՐՏՈՒՅՈՒՄԸ: Նա ՉԷՐ ԿԱՐՈՂ ԱՄՈՒՄԱՆԱԼ, ՈՐՈՎՀԵՏԱ ՀԱՐՈՒՆԱԿ ՎՏԱՆԳԻ մեջ էր, ԻՆՎ ԳԵՂԵՅԻՎ ՉԳԵՏԱՆԵՐԸ, ՈՐ ԿՐՈՒՄ ԷՐ, ԻՐ ՁԵՌՔԻ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆ ԷՐՆ: ԻՐԱԿԱՆ ԽՆԴԻՐԸ ՈՒՏԻԿԱՆՈՒՅՈՒՄՆ ՀԵՏ ԷՐ լինելո՞ւ, ՈՐՈՎՀԵՏԱ ՀՈՂՎԱԾԻ մԱՍԻՆ ՈՒՏԻԿԱՆՈՒՅՈՒՄՆՈՒՄ ԿԻՄԱՆԱՅԻՆ ՀԱՇՎԱԾ ԺԱՄԵՐ ՀԵՏՈ: ԱՌԱՆՅ ԱՅՆ ԷԼ ԻՐԵՆ ԱՅՏԵՂ ԱՍԵԼ ԷՐՆ, ՈՐ ԱՄՈՒՄԱՆԱՐ, և ԱՅՆ ՀՈՂՎԱԾԸ ՆՐԱՆՅ ԿԱՏԻՊԵՐ ԲԱՅԼԵՐ ՁԵՌՆԱՐԿԵԼ:

ՄԵԿ ՀԱՐԱԹ ԱՆՅ ԹԱՐԱՅԻ ԲՈԼՈՐ ՎԱՆԵՐՆ ԻՐԱԿԱՆԱՅԱՆ: ՆՐԱՆ ՏԱՐԱՆ ՎԵՐԱԿԱՆԳՆՈՂԱԿԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆ, ՈՐՏԵՂ ՆՐԱՆ ՊԵՏՔ Է ԿՐԹԵԻՆ ԻՍԼԱՄԻ ՈՒՄԱՌՆԵՐԻ մեջ, ՀԵՏՈ ԱՄՈՒՄԱՆՅԱՆԵԻՆ ՄՈՒՍՈՒԴԱՆՆԻ ՀԵՏ: ԹԱՐԱՆ ԻՐ ԱՆԵՂԱԿՈՒՄ ՓԱԿՎԱԾ լուռ աղոթում էր: Նա ՊԱՏԿԵՐԱՅՈՒՄ ԱՆԳԱՄ ՉՈՒՆԵՐ, ԹԵ ԻՆՉՊԵՆ ԿԱՐՈՂ ԷՐ ԱՅՆ ԿԵՆՏՐՈՆԻՅ ՀԵՌԱՆԱԼ ԱՌԱՆՅ ԱՄՈՒՄԱՆՈՒՅԱՆ ՀԱՄԱՋԱՂԱՏՈՒՅՈՒՄ ՏԱԼՈՒ: ՀԻՄԱ ԿԱՐԾԵԱ ԱՄԵՆ ԲԱՆ ԱՎԱՐՏՎԵԼ ԷՐ: ՆՐԱ ՀԱՅԻՆ ուժում էր, ՈՐ ԻՆՔՆ ԱՄՈՒՄԱՆԱՐ, և ՉԱՄՈՒՄԱՆԱԼՈՒ ԴԵՊՐՈՒՄ ԱՊԱՆԵԼՈՒ ԷՐ ԻՐԵՆ: ԿԵՆՏՐՈՆԻ ԴԵՊՐՈՒՄ ԳՐԵԹԵ ՏԱՐԵՐՈՒՅՈՒՄ ՉԱՐ: Եթե ԹԱՐԱՅԻՆ ՉՀԱՋՈՂՎԵՐ ՎԵՐԱԴԱՏԻԱՐԱԿԵԼ, ԱՊԱ ՆՐԱՆ ՊԵՏՔ Է ՎԵՐԱԴԱՐՁՆԵԻՆ ՊԱԿԻՍԱՆ՝ ՀՈՐԸ: ԲԱՅՆ ԹԱՐԱՆ մԵԿ ԱՆԳԱՄ ԿԱՅՉՐԵԼ ԷՐ ԻՐ ՈՐՈՇՈՒՄԸ ՀՈՐ ԴԵՄ, և ՀԻՄԱ ՉԷՐ ՊԱՐԱՏԱՎՈՒՄ ՀԱՆՁՆՎԵԼ ԿԵՆՏՐՈՆ

ՊԱՇՏՈՂԱՆԵՐԻՆ: Չիմանալով, թե ինչ պարոդ էր լինել ՀԱՅՈՐԴԻ օրը՝ ԹԱՐԱՆ շարոհապատկար չէր:

Անշուշտ մոտ երեք ամիս: ԹԱՐԱՅԻՆ ամեն օր ՂՈՒՐԱՆԻ մասին դԱՐՈՒՅԱԼՆԵՐԻ էին ՏԱՆՈՒՄ: Երբ դԱՐԱՆ ՆԱՏԱԾ ՉԵՐ, ԱՆ ԻՐ ԱԵՓԱԿԱՆ ԱԵԿԱԿԻ ԲԱՆՏԱՐԱՅԻՄԸ ԷՐ: ՎԵՐՋԱԿԵԱ ՄԵԿ օր ՊԱՇՏՈՂԱՆԵՐԻՅ ԺԵԿԸ ԽԱՆՏԵՅ ԱԵԿԱԿԻ ԺԱՋԱՅԻ լՈՌԻՅՈՒՄԸ:

- ԹԱՐԱ՝, դու այժեմ ի՞նչ ես:

- Ինչո՞ւ ե՞ս պարոդ եմ այժեմ ի՞նչ եմ, երբ ոչ ոք ՏԵՂԱԿ ՉԷ, որ ես ԱՍՏԵՂ եմ:

- Նա ասում է, որ ուշուի է խոսել բե՛շ ՀԵՏ: ՄԵՆԸ պարծում եմ, որ լավ ԿԻՆԻ ԳՆԱՍ ԱՐԱ ՀԵՏ:

- Նրա ՀԵՏ ԳՆԱ՝Մ, - ՀԱՐՅՐԵՅ ԹԱՐԱՆ, - ԵՍ ԱՅԻ ՄԱՐԻՊՈՒՄ ԱՆԳԱՄ ՉԵՄ ՃԱՆԱԾՈՒՄ, և դուք ինչ ԱՐԱ ՀԵՏ դ՞ի՞մ եք ՈՒՐԱՐԿՈՒՄ, - ԹԱՐԱՆ ԻՐՈՐ ՉԱՅԻՆԱԾ ԷՐ, ՈՐՈՎՀԵՏԱ ՄՏԱԾՈՒՄ ԷՐ, որ ԱՆ ԻՐԵՆ ԱՌԻՄԱՆԱՅԻՄԸ ԼԱ ՄԵԿ ՓՈՐՁ ԷՐ:

ԱՅՈՒՄԱՆԱՅԻՄԸ, ԱՅԻ ՄԱՐԻՊԸ ԽՈՍԱՅԵՒ ԷՐ, որ ՃԱՅԻ ՀԵՏՈ ԻՐԵՆ ՀԵՏ ԿԵՐԵՐ: ԹԱՐԱՆ ԵՐՋԱՆԿՈՒԹՅՈՒՆԻՅ ՉԵՐ ՓԱՅԼՈՒՄ, ԲԱՅ ԱՆ ԳՈՆԵ ՀԱՐԱԿՈՐԻՅՈՒՄ ԷՐ ԴՈՒՄ ԳԱՅ ԻՐ ԱԵԿԱԿԻ: Նա ՈՐՈՇԵՅ ԳՆԱՅ, ԲԱՅ ՄԵՐԺԵՂ ԱՐԱՆ ՃԱՅԻ ԺԱՄԱՆԱԿ:

ԵՐԻՏԱՍԱՐԻՊԸ ԹԱՐԱՅԻ ՏԱՐԻՐԻՆ ԷՐ, ԲԱՐԵՏԵԱ և ԽՈՍՈՒՄ ԷՐ ՀԱՆԴԱՐՏ ՈՒ ՀԱՆԳԻՍ ՉԱՆՈՎ:

- ԹԱՐԱ՝, ԵՍ ԳԻՏԵՄ, թե դու ո՞վ ես, - ԱՍԱՅ ԱՆ ԹԱՐԱՅԻՆ, - ԵՍ ԸՈ ՄԱՐԻՆ ԻՄԱՅԵՂ ԵՄ ՄԻ ՄՈՒՍՈՒՄԱՆ ԸՆԿԵՐՈՋԻՅ:

ԹԱՐԱՆ ՓՈՐՁՈՒՄ ԷՐ ԱՐՀԱՄԱՐՀԵՂ ԱՐԱՆ, ԲԱՅ ՈՐԲԱՆ ՀԱՏ ԷՐ ԱՆ ԽՈՍՈՒՄ, ԱՅԻՔԱՆ ԱՎԵՂԻ ՀԱՏ ԷՐ ԳՐԱԿՈՒՄ ԱՐԱ ՈՒՀԱԴՐՈՒԹՅՈՒՄԸ:

- ԵՍ ԷՂ ԵՄ ԵՐԻՍՏՈՂԱՅ, - ԱՍԱՅ ԱՆ՝ ԱՌԱՅ ՓՈՒԽԵԼՈՒ ՉԱՅԻ ՏՈՆԱՅՈՒԹՅՈՒՄԸ, - ԲԱՅ ՈՉ ՈՐ ԶԳԻՏԻ ԴՐԱ ՄԱՐԻՆ: ԵՍ ԷՂ ԵՄ ԲԵՅ ՊԵՍ ՓԱՅԵՂ ՊԱԿԻՍԱՆԻՅ, ԴԵՈ ԱՎԵՂԻՆ, ՄԵՆԸ ԱՌԻՄ ԲԱՅԱՅԻՅ ԵՆԸ: ԵՍ ԱՆ ԳԻՏԵՄ, որ ԿԵՆՏՐՈՆՈՒՄ ԲԵՅ ՀԱՄԱՐ ԱՆԽԱՏԵՍԵՂ ԵՆ, որ ԱՌԻՄԱՆԱՅԱ ՄԵԿԻ ՀԵՏ, ո՞վ ԱՐԻՄԸ ԵՐԵՐ ԿԻՆ ՈՒՄ:

ԹԱՐԱՆ ԱՐԱՍՓԵՅ: Նրա ԱՐԻՄԸ ԱՍԵՂ ԷՐ ԱՅԻ ԺՐԱԳՐԻ ՄԱՐԻՆ: Նա ՓՈՐՁՈՒՄ ԷՐ ԼՐԻՎ ԱՆՏԱՐԵՐ ԶԱՆԱՂ ԵՐԻՏԱՍԱՐԻՊԻ ԽՈՍԵՐԻ ՀԱՆԴԵՊ, և ԳՐԵԹԵ ՀԱՅՈՐԴՈՒԹՅԱՆ ԷՐ ՀԱՍԵՂ, ԲԱՅ ՀԱՆԿԱՐԾ ԵՐԻՏԱՍԱՐԻՊԸ ԱՍԱՅ:

- Նրա ՀԵՏ ՉԱՌԻՄԱՆԱՅԼՈՒ ԴԵՊՐՈՒՄ ԲԵՅ ԿՈՒՐԱՐԿԵՆ ՊԱԿԻՍԱՆ՝ ՀՈՐԻ ՄՈՏ:

ԹԱՐԱՆ ԶԳԻՏԵՐ, թե ինչու չԱՎԱՏԱՐ: ԻՆՉՈ՞ՒՄ ԿԱՐՈՒՄ ԷՐ ԿԵՆՏՐՈՆ

իրեն թողի՝ ՏԱՂ ՀԱՆԴԻՊԵԼ ԸՐԻՍՏՈՂԱ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԻ ՀԵՏ, ԱՅՆ ԷՂ ՀԵՆՅ ԻՐ ԲԱՊԱՔԻՅ:

- Ուրեմն ի՞նչ ես դո՛ւ ունիմ, - գերջապես շարժեց թարա:
- Ես ունիմ եմ ամուսնանալ շնոր:

Մարմին առած հրաշք

Երբ թարան գերադարձա՛յ գենտոն, երեք ղաճճոյաները սղանում էին իրեն:

- Թարա՛, մենք որոշել ենք, - ասած նորնախի՛յ մեկը, - դո՛ւ ղեքք է ամուսնանալ Զաւրի՛ի շն: Նա արդեն երեք ԿԻՆ ռինի, բայ՛ ռիրախոթալմք քեզ էՂ ԿԳԵՐՅԱՐ: Նա լա՛յ մարի է: Մենք ամեն ինչ ԿԱՆԱԽԱՍՏՐԱՍԵՆԸ: Ո՛ր մի ԲԱՆԻ ՀԱՄԱՐ ՉԱՆՀԱՆԳԱՏԱՆԱ: Բայ՛ եթե մերժես, աղա՛ մենք քեզ շն ԿՈՒԴԱՐԿԵՆՔ ՊԿԿԻՍԱՆ:

Ես էՂ որոշելիմ ղաճ: Նա ճաշի ամուսնոթալն առաջարԿԻՆ ՉԵՐ ղաճախաՆԵՂ: Այս ամենն իՐ ՀԱՍԿԱՅՈՒԴՈՒԹՅՈՒՆԻՅ՝ ԿԵՐ էՐ: Ամեն ինչ ԱՆԲԱՆ ԱՐԱԳ էՐ ՏԵՂԻ ՈՒԲԵՆՈՒՄ, ԻՍԿ ԻՐԵՆ ԺԱՄԱՆԱԿ էՐ ղեքք աղոթելիմ, մաճելիմ ՀԱՄԱՐ: Ուրեմն էՐ ՆԱ ՈՒՅՈՒՄ ԽՈՍԵՂ ԻՐԵՆ ՈՐԴԵԳՐԱՅ ԸՆՏԱՆԻՔԻՅ ԳՈՒՆ ԺԵԿԻ ՀԵՏ, ՏԵՆԵՂ, Թե՛ իրեն ինչ ԽՈՐՀՈՐԻԿ ԿՏԱՅԻՆ:

- Ես Զաւրի՛ի շն ՉԵՄ ամուսնանա, - ասած նա՛ ի շարմանա ղաճճոյաների:

- Ուրեմն ԿԱՐՈՒԴ ԵՍ ԻՐԵՐԻ ՀԱՎԱՔԵՂ: Դո՛ւ ՊԿԿԻՍԱՆ ԵՍ ԿԵՐԱԽԱՆՈՒՄ:

- Ես իրենս ԿՀԱՎԱՔԵՄ, բայ՛ ռիրի՛ շարդիմ ՀԱՄԱՐ: Ես ամուսնանում եմ, միայն ռՉ Թե՛ Զաւրի՛ի շն, ԱՂ ԱՅՆ մարդիմ, ռրն ինձ ճաշելիմ ՏԱՐԱԿ, - ասած թարա:

ղաճճոյաները շարմաճան, բայ՛ ՀԱՄԱՉԱՅՆԵՅԻՆ: Նոնք ՀԱՄԱՉԱՅՆ ԷՆ ամեն ինչի, ռրն ԿՀԱՆՁԱՆԴԵՅՅԱՆ ԵՍ ԿԱՌՔ:

Թարան ԿԱՊԱԿԵՅ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԻ ՀԵՏ, ռր իրեն ճաշելիմ էՐ ՏԱՐԵՂ, և ասած նորոթոյաները: Նա ամուսնանում էՐ ՆԱ շն: Նա ՀԱՄԱՉԱՅՆ ՉԵՐ, Թե՛ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԻ ԴՐԴԱՂԱՏՃԱՊԱՆԵՐ ԴՐ՛ՇՏ ԷՆ ԱՐԴՈՔ, և մի քիչ ԿԱՆԽԱՆՈՒՄ էՐ: Բայ՛ ՆԱ ԿԵՂԻ ԿԱՆԽԱՆԱՐ ամուսնանալ Զաւրի՛ի շն, ռրո՛ՎՀԵՆԱ ԴՐԱՆԻՅ ՀԵՏՈ իՐ ԲԱՆՏԵ ՈՐՈՇՎԱՅ ԿԻՆԵՐ:

Արդեն ԿԱՂԱՅՐԱՅ լինելի՛յ որոշումը՝ Թարան աղաղաԿԵՅ ԷՄԱՆԱՌԵԼԻՆ՝ ԱՍՏՈՒՆ, ռԿ ԻՐԵՆ ԱՂԲԱՆ ՀԵՊՈՒՆ ԷՐ ՀԱՄԱՅՐԵՂ: Նա արդեն քաճաղոթ ՏԱՐԵԿԱՆ ԷՐ և ԿԵՂԻ քան ՏԱՍԸ ՏԱՐԻ ԱՆԸՆԴՀԱՏ ՓԱՆՈՒՍԱՆԵՐԻ մեջ էՐ: Եթե՛ ՆԱ աղագա ամուսինն իրեն ԽԱՔԵՐ, ՆԱ ԳԻՏԵՐ ԱՅՆ ԲՈՂՈՐ ԽՆԴԻՐԱՆԵՐԻ մաւին, ռրոն՛ առաջ ԿԱՆԱԳԱՆԵՐ: Բայ՛ ԱՆԿԵՂՉ ԼԻՆԵԼԻՄ ԴԵՊՈՒՄ ՆԱ

Վերջապես, Թարաւն շիշեժ իր արողքը, որ արել էր ԿԵՆՏՐՈՆ գալոյ ժամանակ: Նա անն ինչ Աստօն էր շանջնել: Եւ նա ԿՐԿԻՆ ԵՊԻՊԵՆ արեժ: Հիմա ոջինը իր ՁԵՆՔԵՐՈՒՄ ջեր: «Էմանուէլ՝ Ասգաւծ յեւ շէն, - արողեժ նա, - եղի'ր յեր ԿՐԿՈՒՄ ԷՆՏ»:

Թւարկյի աւագանգոհայան Համար ողբեմ ձեզի Հնարկսոր Զե անել ան
 մանին, Թե ան որսեղ է արորում, ու էլ մանրամանոհայոհներ Կարող են
 Նշել եւ ան ժողովոհայոհների մանին: Բայժ մեկ բան Հասան է. ան
 արորում է Հաս քրիստոյաններիժ շաս աշխարհում: Անգամ իր եպեղեժում
 Հասերը անսեղյակ են ան Կաներն, ան Կանգաներն, որումժ անք մեան
 անգամ ան Կանգանում է: Հնարանքսոր, անք ան անքնը Զեան Հասանան:
 Հնարանքսոր, Հենժ ան է Կանգանը, որ Աստում Կեքս են Թւարկյի ան
 մարդիկ, ուքեր Կարող են լոխանարել Հնարանքսորժ Կոխսորերի և
 որդիների ճանարհները:

Լինգ

Տառապանքի դպրոցում

Զինաստան,
1973 թվական

Ինչնայն Լինգն ամբողջ օրն անձպնծրել էր գյուղում իր անագ բրոջ
չես՝ ուսելիք սուրալով: Նրանք շանգասանում էին մեծ գրեկգոյի ծառի
սկս, երբ մայրը անգնեծ իրենեծ:

- Լինգ, արագ ետ'իս արի, - աննծ նն, - շարի ունում է Տեսնել բեծ:

Նն և իր բուրբերը ժանանկի մեծ մասն անձպնծնում էին իրենեծ
հրճիծ անգոռի բանբուկանաս շոուկանիծ դոռիս: Մեծ մասամբ նրանք
ուսելիք էին սուրում, անն էլ անոն բերում մոսանն շանքիծ: Նրանք
անոնն օգսագործում էին ան'ա անրանոռի ուսրանսելոն շանր, ան'ա էլ
աննանում էին ան: Լինգը գիտեր, ոռ իր բնաները միճ էլ ծարանսիճան
անքան էր եղել, բան Վերքերս անն ինճ անելի էր բարոանել: Նրն շոր
անոռքոռոյումն շան անագ բայբայում էր, և Լինգն անանգասանում էր,
նե ինճ էր իրենլոն անանգայում, ի'նճ անանրան էր մոր շես:

- Լինգ, շարիանի մի' սոանեծրոն, - ինդրեծ մայրիան շոգնան ճանն:

Լինգը դժանոռեն Վեր աննն իր շարմար Տեդիծ և միանն մայրիան,
բուրբերին ոռ եղբորը, ոռոնք շանբբան ին շոր մաննանլի շորքը,
մաննանլ, ոռի անն նրանք բնում էին Վեծ շոգոն, միան անանանրանք,
որ ան իրենեծ մի սեկանաննծ բնանանրանում:

- Լինգ, մոսեծի'ր ինճ, - անն շարը, - ունում եմ Տեսնել գեղեծիան
դեմքի:

Լինգը նսեծ անոռնում և փորքեծ ժոսան: Նն ջեր անոռնում
շարիան ան Վեճանում Տեսնել: Վերքին անգան շիանդանեծիծ Տոն
գանլոն ի Վեր նն անքան թոյլ էր, անքան անօգնանն: Մայրիան երբեք
դն ջեր անում, բան նն գիտեր, ոռ շարիան մաննում էր: Քանձանդ
անոռնում էր նրն մարմնը, և նն անաներ շարոննան ջեր աննանել:

Հիմն շարը ճեքքը բարքրանել էր և ճոռեոռեն շերթոն դիոռում
էր անոռնում անդրեն անգնան իննճոռ անոռն ոռ երեխաներին:

Լինգը, նրա որբն՝ Մայրը, ընկերներ ու եղբայրը պարօնում էին, թե արևնեի վաճ լինել ջեր պարող, բայժ նրանք ստիպվում էին: Երբ ՏԱՏԻԿԱ ՈՒ ՊԼՊԻԿԱ ՊԱՏՐԱՍԿՈՒՄ էԻՆ ՀԵՌԱՆԱԼ, նրանք ՀԱՅԱՐԱՐԵԺՈՒՄ, ՈՐ ԼԻՆԳԻ

եղբորը սանում եմ իրենձ շէս: Լինգը, նրա ընդերս ու մայրն ընդդիմանան, բայձ օգոս ջանք. տղայն սարն սանձ:

Երբ արջիներն մնաձն սան իրենձ մոր շէս, բոլորի գլխոն նոյն շարձն էր՝ ուրնն էին պտոյաւալոյ գոյաւալ:

- Խնդրոն եմ, Լինգ, արի՛ ծնկի գնաւ և արոթեալ, - մի առաւոտ ասաձ մայրն:

Լինգը դժպտորեն միաձա մորը, մինձ Վերջինս ծնկի էր եկել անկողնոյ Կողմն: Ձառն էր սկսկոն, և շնապն շնա սառն էր: Լինգը մտքի մեջ բողոքոն էր մայրիկի դեմ, բայձ ջեր ընդդիմաւոն:

Նրա Կողմն մայրիկն լոռն արաւսկոն էր: Սկզբոն նա Կարծեձ, թէ մայրիկն Վշտի էր արաւսկոն, շէսն շնապնաւ, որ նա էր սիրն էր թափոն Աստոյ առն: Լինգն ինքն ուրնձ ջոհներ ասելոյ: Ճիշտ է, նա Կանաչկեր կոյրնն ծոհկի եկաձ, բայձ միայն կոյրնն: Եւ ընդհարաւոն, ի՛նձ օգոս Կար օդի շէս հոսելոյ: Եւ եթէ անգամ Ասկաձ գոյոհոյոն ունէր, նա ու մի ձանկոհոյոն ջոհներ Նրա շէս հոսելոյ: Ու մի դեղմոն, շնապոյն Կն սանաւաւերիձ շէսն, որոնձ միջոյ իրենք անձոնն էին:

Հոր մաւիձ շէսն մի քան անպա ընթաձքոն Լինգի ընսանքն մի Կերոյ գոյաւաւոն էր շարնաների օգոնոհաւ, բայձ Կանքն գնալոյ Կելի էր դժարաւոն իրենձ շնաւ: Վերջիկերջո, Լինգի մայրիկն շայարարեձ, որ գնալոյ էին արելոյ էր ծոհկերի շէս՝ Հեննն նաւաւոն: Չիւնաւն ձանկոյոն մեջ Կանաւ միշտ Կանոնն ունէն տղամարդոն: Նրանձ շնաւ քաղաքոն մենաւ արելոյ շարգի ջեր, և անգամ Կանաւարոհոյոնն էր շրթարկոն օգնել նրանձ:

Երբ Լինգը շնաւ սաւիկի ու ուղիկի տոն, նա ջարմաձաւ նրանձ սան ջափաւոն: Նրա մայրիկի ծոհկերն բոլորոնն էլ շարոս ջերն, բայձ նրանձ տոնն իրենձ շարոսի շէս շնաւաւաւ ոյոյա էր: Լինգի սաւիկն նրանձ հոշաւոնձի միջոյ շարաւ շէսանաւաւ, որն իրենձ սեւաւն էր դառնալոյ: Դա փոքրիկ, մոհ սեւաւ էր, որն նաւիկնոն ուրնն հորիանոն էր օգնգործել:

- Կարող եք Կյաւել մալ, - ասոն ջալոն ասաձ Լինգի սաւիկն:

Լինգը նալեձ շորջո: Սեւաւն ուշաւոյ ջեր գրկոն, բայձ նա ինքն իրեն արիեն սանն էր ջոնն:

Նրանձ նոր Կանքն սկիզբ դրեձ անկերջ Կեմ Լինգի մոր և սաւիկի միջն: Իսկ հնդիկն Կն էր, որ Լինգի մայրիկն ուշոն էր դիմել շեր Կանաւաւն բոլորոն՝ նոր տոն և Կանաւաւ սաւալոյ շնաւ, բայձ Լինգի սաւիկն ուշոն էր, որ նա դրա փոհարն նորիձ անոնաւաւ:

Մի օր, երբ Լինգը դարձավ տղա՝ Կերոլանգը, նա սովորական
դարձավ գեմի շալսերը լսելի դեռ տղա Չմալո:

- Բայժ, մայրի՛կ, ես նորի՜ք նախանճալի զե՛ս ուշուհ, - նստում էր մայրը՝
անՀնգաստեղծությունի՜շ Դողձողի ձայնով, - ես ո՞չ ոքի զե՛ս Կարող Լյնդես
սիրել, Ինձդես սիրել եմ Յևան: Դու գի՛սեսիր, որ երբ Տեղափոխվե՜ծի
Լյստեղ, նախանճալովո՜ւ մտադրողայուն ջոխեսի: Եթե միայն Խոսես
բյուրոյի աճեւստդներ շէս, Ինձ թողիլ Կճան աճեւսել և Տոհմ ձեռք բերել,
Լյո՛ Դեղյոսում ԿԿարողանա՛ս Հոգ Տանել երեսաներիս Հնամար: Խնդրում
եմ, մայրի՛կ, Ինձ Հէ՛ս Լյողդես մի՛ Կարգիր:

- Դո՛ւ արդեն երկու՛ ՏԱՐԻ է, ի՛նչ յԱՏԵ՛ղ ես ՆՊՐՈՒՄ, - Ի ՊԵՏԱՍԽԱՆ գողձա՛ ԼԻՆԳՐ ՏԱՏԻԿԸ, - ես սա արդեն ՏԱՆԵԼ ջեմ պարո՛ղ: Այսպե՛ս ՆՊՐԵԼ ջի պարելի: Հո՛ւ-ԹԱՆԸ լե՛զ մարո՛ղ է և պարո՛ղ է երեսնամեկի՛ շա՛մար ՀՈԳ ՏԱՆԵԼ: ԲԱՅԻ յՈ՛ղ, ՀԱՅՐԻԿ՝ արդեն մա՛հն ի՛նչի՛ շա՛մար ՊԱՄԱՆԱՎԱՌԻԿԵԼ է: Դո՛ւ ՀԱՅՐՈՂ ՀԱՔԱԾ ԿԱՌԱՆԱՆՈՒՄ ես:

ՀԱՅՈՐԴ ՇԱՐԱՅԻ ԼԻՆԳՈՒ ԽՈՐԹ ՀԱՅՐ ՈՒՆԵՅԱԿ:

Լինգր սարավճիռն էր իր հորթ չոր բարձր ու թնդաձող ջայռի և Կարոտիս իր չոր յեղմ ու բւերու ջայռը: Հո-Թաւը Լինգին և իր թոյրերին գերաբերոյում էր Կենդանւների տաւն, և Լինգը գաղտնի անում էր տաւն: Աղբաւ լինելը յեղ բաւ էր, այդ աղբաւտիցան յեղ հորթ չոր չէս կոյրելը, որն իրեն ծառայի յոյս էր գերաբերում՝ յեղ այ բաւ:

Բայձ Լեւոն շարժւում էր և երբեք բարձրաձայն ջեր արձագոյստում: Հիմա, երբ Լեւոն յայրիկն անուանաւել էր, տրաք կարող էին աշխատել, և դասիժ տուն գալովն Պէս Լեւոն գնում էր դպճ՝ շոփիպներ շէս աշխատելու: Տեղապա իշխանոթոյններն իսս արկարաւոթ շաւապարգ էին յճկալ աշխատողներ աշխատաւորն որոշելով շաւար: Լկա աշխատողն օրապա անէնաւաւն իսս արկար կարող էր ստանալ: Փորոյ Լեւոն ինն էր ստանում:

Լինգրոն նաև ՀԱՏՈՒԿ, ԴԱՐՁ ԴՔԲԵՆԱ ԱՏԻԴՈՇԵՂՈՒ ԾՐԱԳԻՐ ԴՇԱԿԵՑ ՍՈՄԲԻՆԱ
ԱՊՈՂՈՒ ՀԱՄԱՐ: ԵՐՐ ԷԶՐ ԴՏՏՈՒՄ ԵՐ ԱՆԻՎԵ, ԵՐԿՈՒ ՄԵՑ ԶԱՐԵՐԸ ԱՊՈՂՈՒ ԵՒՆ
ՍՈՄԲԻՆԸ: ՀՈՒ-ԹԱՆԻՆ ԱՍ ԳԱՊԱՓԱՐ ՀԱՏ ԴՈՒՐ ԵԿԱԿ, ԲԱՅԵ ԱՆ ՉԵՐ ԿԱՐՈՂ
ԻՐԵՆ ԹՈՒՂ ՏԱՂ ԵԶ ԳՆԵՂ, ՀԵՏԱՆՔԱՐ, ԱՆ ԱՊ ԼՃԻՆԱՏԱՆՔԸ ՀԱՆՁՆԱՐԱՐԵՑ
ԼԻՆԳՐՈՆ Ա ՆՐԱ ԱԿԱԳ ԲՈՐՁԸ: ԵԿ ՀԱՅՐՈՂ ՉՈՐԱ ՏԱՐԻՆԵՐԻ ՈՆԹԱՅԺՐՈՒՄ «ԵԶԻ
ԼՃԻՆԱՏԱՆՔ» ԴԱՐՁԱԿ ԱՐԱՆՑ ԱՄԵՆՈՐՈՎ ԿԱՆՔԻ ՄԻ ԱՆԱՐ:

Դժվար աշխատանքի՝ արդեն ՏԱՍԵՐԻՆԳԱՅԼ ԼԻՆԳՆ ամրացնում էր, անողջ, և երանում էր այն ՊԱՇԻ ժԱՍԻՆ, երբ ԿԿԱՐՐՈՂԱՆՐ ՄԻԱՅՆԱԿ

աղորել: Ես երևա անելոյնոյնը դեղի հորթ շալուն ապելի էր մեծանում. ես
ասանում էր սոյբերն Տաւո որջ եկանութե, բայժ շրջաւորում էր մի եշ
գնել: Ես ինձո՞ւր Դիտի գնեմ որ: Սև աշխատանքի շաւար ես հորթ
աղջիկներ ունեմ:

Մայրիկ, որ Հո-Թանի շէտ անոխանալով շէտ առաջին մի քան
շաբաթներ ընթացքում անընդհատ լաժ էր լինում, Հիմա ապելի քիշ էր
աղոթում: Ռո-Թան գյուղում միայն մի քան գաղտնի շաւարաշալներ կային
և մեկ Աստուծաշնորհ, որը երևա մայրիկը աշխատեց ինքն իր շաւարով
անեն դեղիները կարողալ ջեր կարող: Միայն մեկ աղոթք էր մեծել երև
շոթաւորին, որը Լինգը երբեք լսում էր գիշերով լողոյնը մեջ:

- Խնդրո՞ւմ եմ Աստուծոյ, շաւարներս իմ երեխաներին, շաւարներս
Լինգին ու երև քոյր, երևալ քան աշխատանք եմ կատարում:
Խնդրո՞ւմ եմ, ջեղք երանժ արա շաւար: Սև իմ մեկ աղջիկն է:

Լինգը մտածում էր, թէ ինձո՞ւր էր մայրը հոսում Աստուծոյ շէտ իր և
քոյր ստիպան աշխատանքի մասին, երբ դու մասին շաւար է հոսում շէտ
ստիպանքով շէտ: Աստուծոյ անշաւարներն ու մի կերպով ջեր օգնում:
Լինգը ապելի էր դառնում անեն աշխատ, երբ հորթ շալուն ապելի շաւ
աշխատանք էր դնում երանժ ունեմ: Հանաւար, կանաւորով Լինգի
բաժանական ջաւաճողներին մասին իր շաւարն՝ մի օր ես երև
առաջարկեմ իր շաւար անոխան գնել: Նա աշխատ առաջարկեմ օգնել
ընտրողին շաւար:

- Դե բոլորին շաւար էլ լա կլինի, - ասաժ շալուն երև:

Լինգը գիշեր, որ ես ընդամենն ունեմ էր աշխատել իրենիշ:

Անտեսանելի Աստված

Լինգը երկու քան աղաւթում էր՝ իր սեփական կանքն ու իր
շաւարաղոյնը ընտրեմ: Եթե ես շաւարով անոխանալ, ես
կանաւար անքոյր ընտրեմ և անաւար կբերեմ մոր աշխատ, մի
ժակ, որ մայրիկ շաւար շաւար դիւար կլինեմ շաւար: Եթե անոխանալ,
աշխատ կանքնում էր, որ իր անոխան էլ Հո-Թանի աշխատ կլինեմ: Միայն
մեկ աղաւթով էր մտնում. ես ինքնաշաւարով կգործեմ: Մաշ մեկ
միջոցն էր թաղում, որով ես կարող էր հոյս իմ ստիպանքով և
անաւարաղոյնի, և անաւարաւար երև մաշ ճաւարաղոյնը հոր
կերբեր էր բաժնում երև կոտորած մի մեկ:

Լինգի մայրը գիշեր, որ դիւարը հորթ շաւարաղոյնը մեջ էր
ընկնում, և ես աշխատանքում էր Լինգի աղաւթով շաւար:

- Լի'նգ, դո՛ւ անաջնորդ ինե՛լո՛ւ բնածին Տաղանդ ո՛րեւս, - ասում էր նա դուստրը, - Աստած ՀԱՍՏԱՏ մի ՀԱՏՈՒԿ օրագիր ունի բեշ ՀԱՄԱՐ:

Լինգը շրջափառում էր լսել անհասկացելի Աստո՛ւ մասին: Այդ անհասկացելի Հիմար էր թափում նրան: Միջնադարյան ՏԵՍՏԱԵԼՈՒԿ մոր սնանկահատկությունն ու խորթ ՀՈՐ դաժանությունը՝ նա անելի խորն էր հիշում ՀՈՒՍԱԼՔՈՒԹՅԱՆ մեջ:

Իմանալով, թե ինչ Հոգեպիճանություն էր դուստրը՝ Լինգի մայրը նրան իր ՏԵՍՏԱԿԱՆՑԻՅՈՒԹՅԱՆ դուրս ջեր թողնում, որովհետև գիտեր, որ նա ԿԱՊԱՆԵՐ ինքն իրեն: Մի օր նա ԿԱՐՈՂԱՅԼԱԿ ՀԱՄՈՉԵԼ, որ Լինգը իր ՀԵՏ գալիս էր գաղտնի ՀԱՆԴԻՊՈՒՄԵՆԵՐԻՆ, որոնք սպսել էին ԿԱՉԱՆԿԵՐՈՒԵԼ գյուղի ՀԱՎԱՏԱՅՈՒԼՆԵՐԵ: Լինգը ՀԱՄԱՉԱՅՆԵՅ, որ անելի լա՛կ էր անհեղ գնալ, բայց թե իր ՏԱՇԱՆԱԿԻՐ ԱՇԽԱՏԱՆԵՐ ԱՆԵԼ, և նա իրոք ջեր ստանալ: Ժողովուրդն միայն ջորս Հոգի էին ներկա՝ Լինգը, մայրիկը, երկու ուրիշները:

Լինգը լսած լսում էր, թե այդու երեքն ինչո՞ւն էին երգում, և սպսե՛ծ մեծե՛լ իր մոր ՀԱՎԱՏԵՐ մասին: *«Ինչո՞ւն' ԿԱՐՈՂ է նա ԿՊԱՆԵՆ ԿՈՐՈՐԻՆ ՀԱՎԱՏԱԼ մի Աստո՛ւ, որո՛ւ ջի ՏԵՍՏԱՆՈՒՄ»*, - ասածում էր նա: Չնայած իր բոլոր բաժանական ջգնամոլությունն՝ նա ջեր ԿԱՐՈՂ ջՏԵՍՆԵԼ մոր դեմքի փայլը: Նա անուշ էր փայլում, ԿԱՐՑԵԱ երգող ՀՐԵՇՏԿԱ լինել:

Դառնալ Աստծուն պիտանի գործիք

Մի բան օր անձ Լինգը տորի՛ծ լսե՛ծ, թե մայրն ինչո՞ւն էր արդթոն, բայ՛ժ այս անգամ Լինգը ՀԱՏՈՒԿ ուժադրություն դարձրե՛ծ բաճերին:

- Օ~, Տե՛ր Աստած, - բնու՛թ ջայնու արդթոն էր մայրիկը, - ԽՆԴՐՈՒ՛Մ եմ, փրկի՛ր իմ երեխաներին, մանկավանդ Լինգին: Դո՛ւ գիտես, թե որքան ուժեղ և ՀԱՍՏԱՏԱԿԱՆ ԿԱՐՈՂ է նա լինել: ԽՆԴՐՈՒ՛Մ եմ, նրա ՀԱՄԱՐՈՒԹՅՈՒՆԻՅ Բեշ ՀԱՄԱՐ ՊԻՏԱՆԻ գործիք սարքիր:

Մայրիկի արդթի այդ մասն իրեն լա՛կ էր օճնոթ, և նա միայն ԺԱՏՈՒՄ էր դա լսելիս: Բայ՛ժ արդթի ՀԱՅՈՐԴ մասն էր, որ նրան ջարմա՛ծրե՛ծ: *«Ես լսել եմ Արա՛ՀԱՄ ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆ, որո՛ւ իր ուրիշն՝ ԲԱՎՀԱԿԻՆ, Բեշ ջո՛Հ մԱՏՈՒՅԵՅ, - ՀԱՐՈՒՄԱԿՈՒՄ էր մայրը, - և ես էլ եմ ուժո՛ւմ երեխաների՛ս մեկրն ջո՛Հել Բեշ: Ես ուժո՛ւմ եմ ջո՛Հել Լինգին»*:

Լինգը սարսռե՛ծ. *«Ինչ ջո՛Հե՛լ, մայրիկս ի՞նչ անգարե՛լ է»*:

Մի բան օր մայրիկի արդթն իր մքեր՛ ղո՛ւս ջեր գալիս: Նա ո՞րե՛զ ջեր ՀԱՎԱՆՈՒՄ: Վերջիպետք, նա մի անպա՛ճ տորի՛ծ լսե՛ծ, թե ինչո՞ւն էր մայրն արդթոն, և նե՛ՏԿԵՅ մե՛ԿԱԿ՝ նրան ՀԱՐՅԱՔՆԵԼՈՒ:

- Ինչ տորի՞ք քո Աստո՞ն էս շո՛ւ մտնո՞ւմ, մայրի՛կ: Ինչո՞ւն էս ուշո՞ւմ, որ Նա ինչ սղան՝ օտեր աճեցանքո՞ւ, թե՛ Կայծակո՞ւ: Ես ո՞ր է այն Տեր Հիսուսը, որի մասին անընդհատ խոսում էս: Այնպես արա, որ Նա իմ առջ Կանգնի, էս դիմա՞ն Նրան, և էս Կանգնա՞մ: Իսկ ո՞ր մարդկանձ է նա Տանում երկի՛նք, քո ամա՛ն աճոյս Կանա՞ն: Ես ինչո՞ւն եք այնՏեղ գնալո՞ւ, օտոր արա եք մեզի՞նք այնՏեղ Հասնելո՞ւ Համար, թե՛ ամա՞նք եք Կանգնելո՞ւ:

Լինգը մոր դեմքի արև Տեսնում էր ծալք, որ յաճառում էր նրան: Նա դա ամենաքիչը Կոնքենար անել, բայ՞ ինքն էլ արդեն ջեր դիմանում:

Լինգը լսե՛ծ իր Կոյո՛հ, Հրաժաղո՛ղ Ջայնը և Հասկածա՛կ, որ դա նոյն Տունն էր, որո՞ւ ևս խոսում էր իր քոյրերի Հես: Նա ինքն իրեն չե՛նայել էր քոյրերի դեպքա՛րը, որո՞ւՀեսն իրականում Կարողանում էր դեպքա՛րել նրան: Քոյրերն առանձ Կվելո՞րի մեկնաբանություններն անում էին նրա անաճերը, որո՞ւՀեսն ԳիՏեին, որ ջանելո՞ւ դեղքո՞ւմ ևս Կարող էր խնդիրներ ստեղծել իրենձ Համար: Հիմա ևս Չգնա՞, որ փորձում էր մայրիկին էլ դեպքա՛րել, և անա՞նք դրա Համար: Բայ՞ նա ջեր Կարողանում Կանգ առնել, ևս Հոգնել էր անՏեսանելի Աստոն ուղղա՛ծ մոր աղոթքներին:

Ժամանակն անձնում էր, և Լինգը Հարուստակում էր օտեր աճեցել: Նա Կարողանել էր բարեՀաջող Կերպո՞ւ խոյս Տալ խորթ Հոր անխնայանլո՞ւ առաջարկի՞ծ, իսկ Հայրը Հոգնելո՞ւ անընդհատ դա յո՞ղել, սկսե՛ծ յարձաղես արՀամարել նրան: Լինգը նրա Կերպերա՞րների մեջ փոփոխություն Տեսնա՞ և Հասկածա՛կ, որ դա մոր աջդե՛տությունն էր: Մինչ ևս փոր-ինչ Հանգստանել էր, ևս նաև մեղսա՛տ էր Չգո՞ւմ մոր առջև իր Կան յաճաճե՛ր և Կերպերա՞րների Համար: Հոխալո՞ւ, որ Կարողանար մայրիկին ներումը ստանալ՝ ևս սկսե՛ծ յարբերաբար ուղեկա՛ել նրան ԳաղՏնիՀանդիմություններին:

Գարուհը գալո՞ւն յուս Լինգը արդեն մի Կողմ էր դրել ինքնա՛յառնողանալը և Գաղա՛փարը:

Մի օր ևս իր սո՛ւտրական գործն էր անում, երբ մայրիկը Կանելո՞ւ մո՛տե՛նա՞ նրան՝ գոռալո՞ւ:

- Լի՛նգ, ևս այնՏեղ է:

- Նա ո՞ւ է, - Հարձե՛րե՛ծ Լինգը:

- Այն Կանգնա՛րները, որի մասին Կարժա՛ն լսել ե՛նք, - յաճախա՛նե՛ծ մայրը, - ջե՛ն Հիճո՞ւմ, բե՛շ յաճա՛ել եմ նրա մասին: Նա Կսօր Կյաճեղ բարո՞շելո՞ւ է, և էս մյոխներին անել եմ, որ մենք էլ ե՛նք Գնալո՞ւ: Գնա՛, լվա՛նի՛ր, շճաղի՛ր:

ՆԱԽԲԱՆ ԼԻՆԳՈՒ ԿՓՈՐՁԵՐ ՉԳՆԱԼՈՒ ՊԱՏՃԱՆԱԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ԳՏՆԵԼ,
ՄԱՅՐՈՒԿՆ ԱՐԴԵՆ ԳՆԱՅԵԼ ԷՐ:

«ՀԱՏ լաւ է, - մտածեց Լրեզը, - չրմալ էլ Սոսոնի ուրբանաւանայ մարգարեաները»:

[illegible]

Ազելի ուռեկը հրեհեցողը արև շողումը հեղ-որ մի բան առկալծե՞ծ, երբ արողբողմը իմ աստիճանիս հաշի տարե: Նա գնա՞ծ դեղի հաշի՝ ջեղբո՞ւ շողելու դրան և մթեր մե՞ծ գերհեղելու աստիճանիս, որը բարո՞ւրիս աստիճան էր: «Եթե Հոստիսը մաշա՞ծ էր և լա՞մար, ա՞յն էս ի՞նչ էս արե՞լ Նոա լա՞մար», - լա՞մարե՞ծ ես իմե՞ս իմե՞ս, և ջեղման լեղեղը լճի՞նչ շողի: Լիսը գե՞ստիս լեղեղ և սպա՞ծ լեղեղ՝ աղաղակելու այն անստանալի Աստուծո՞ւ, որիս արեղն լա՞մարորե՞ս մերթու՞մ էր: Հոստիս ջեղ՞ծ ար ջեղբո՞ւ իր ուսիս:

- Ան, յայրի՛ն, այնքա՛ն եմ ափսոսում, - շնչեկում էր Լինգը, - ափսոսում եմ այն բոլոր պատկերների շնչառ, որ ասել եմ ըն Աստուծո՛ւմսին, այն բանի շնչառ, որ ծաղրել եմ թե՛ իմ ջանքերս, թե՛ իմ անապատներս: Ինչո՞ւն է պարզ է Աստուծո՛ւմսին երբեք ներել ինձ:

Լինգրի յայրիկի աջերն փայլե՛ծին ուրախո՞ւյալն արժոնքեւերի՛ծ, և նա գրկե՛ծ դստերն՝ Քրիստոսոս՝ իր տոր բոնօր:

- Լրե՞գ, սիրելի՛ս, Նա արդե՛ս ներել է քե՛շ, - ասա՛ծ նա, - Մստոմ
ողորժողություններ եր աս Երեկո քե՛շ պստեղ բերել, և Հիմա դո՛ւ ՀԱԿԻՏՅԱՆ
Նրա ջապակն ես: Ուրիշ ոգիւ՞մ Ինձ ջեր Կարող Կարա՞ն ուրախանալ: Ես
ՀԱՎԱՏՈՒՄ եմ, որ Նա ՀԱՏ յՈՒՐԱՀԱՏՈՒԿ ԺԱԳԻՐ ՈՒՄ քե՛շ ՀԱՆԱՐ: Երկար
ԺԱՄԱՆԱԿ է, որ ես ԿԱ ՏԵՍԻՔՆ ՈՒՆԵԱ՛:

Լինգո շարժիչի յաջանալով՝ ի վեր պոքան ջեր արձանակել:

Հնչողոր ՏԱՐԻ և՛ ՀԱՐՈՒՄԱԿԵԺ ՍՂՐԻԿԻ ՀԵՏ ԱՅԵԼԵԼ ԱՍՏՎԱԾԱՇԵՂԱՆ ՀԱՆՊԻՊՈՒՄԱՆԵՐԻՆ, ԲԱՅ ՀՐԻԳԵՆ ՈՉ ԹԵ ՈՐՊԵԱ ՍՂՐԻԿԻՆ ՈՒԴԵՅԺՈՂ, ԱՂ ՈՐՊԵԱ ՄԵԿԸ, ՈՎ ԱՍՏՈՆ ԽՈՍԱՔԻ ՓԵՓԵԳՆ ՈՒՆԵՐ: ՆՐԱ ՀՈՒՍԱԼՐԻՈՅՈՒՄԸ ԱՂԼԱ ԶԿԱՐ, ԴՐԱ ՓՈՒՍԱՐԵՆ ՆՐԱ ՀՈԳԻՆ ԾԱԾՈՒՄ ԷՐ, և ՆԱ ՀԱՎԱՏԱԶԱԾ ԷՐ, ՈՐ ԲՈՂՈՐ ԴԺՎԱՐՈՒՅՈՒՄԱՆԵՐԸ ՀԵՏԱՆՈՒՄ ԷՐՆ ՄԱՆՁԵԼ: ՀԵՏՈ ՆԱ ՄԻ ԵՐԱԶ ՏԵԱԱՎ: *ԴԱՇՏՈՎ ՄԻ ԱՆԴՊ ԿԱԾԱՆ ԷՐ ԱՆՃԱՆՈՒՄ: ԿԱԾԱՆԱՐ ԶԱՆ ԿՈՂՄՈՒՄ ՅՈՐՆԵԱՐ ՀԱՍԿԵՐՔ ՀԱՏ ՎՏՐՏ ԷՐՆ ՈՒ ԿԱՆԱԶ, ԻՍԿ ԱԶ ԿՈՂՄՈՒՄ ՀԱՍԿԵՐՆ ԱՂԵՔԱՆ ՄԵԾ ԷՐՆ ՈՒ ԽՈՇՈՐ, ՈՐ ՅՈՂՈՒՄԱՆԵՐԸ ԾԱՆՈՒՅՈՒՄԱՆԺ ԿԱՆԿԵԼ ԷՐԱ: ԼՐԱԳՐ ԱՂՊՈՒՄ ԷՐ ԱՂՈՒՄԱՂԱԿՈՒՄ՝ ՄՏԱԾԵԼՈՎ, ԹԵ ՈՐՔԱՆ ՊԵՏՔ Է ՀՈՂՐ ԲԵՐՈՐԻ ԽՐԱՆՐ ԱՂՊՈՐԱՐ ԲԵՐՔ ՏԱՂՈՒ ՀԱՄԱՐ:*

Նրանքի՜ք ո՞վ մեզը զգի՜սեր, թե երևա՞նքն ինձ է՜ն նշանակու՞մ, բայ՜ժ երպո՞ւն էլ չառո՞շակ՞ծ է՜ն, որ ինձ-որ ղա՜նձա՞նր պո՞ր դը՜ չմա՜ր: Նրա՞նք ղա՜նձա՞նրն ի՜նչա՞ն չա՞քորո՞ չաբա՞՛, աղոթ՞թի ժողո՞ղի ժա՜ննա՜կ, երբ պո՞ղա՜նն ՂոՒկա՜սի ա՜գե՜սա՜րա՜նի ՏԱՄԱՆԵՐՈՐԻ գլխի՜: «Հո՞նձը՜ն առա՜ս է, ա՜շակա՜նը՜ քի՜, ուրե՜սն աղոթ՞եք, որ չո՞նձթի՜ Տե՜րը ա՜շակա՜նը ուղա՜րպի՜. գնա՜նք, ա՜ն էս ջե՜ժ ուղա՜րպո՞ւմ էս ինձո՞ւն գաղ՞նը գալլե՜րի մե՞ժ»:¹

- Բայժ եւ Ինճուէ՛ս Կարող եմ բարոջի՛ր իրել, - Հարժիւե՛ծ եւ մայրիկս,
երբ միւսին ՀԱՏԱԾՍ Էին քննարկոյմ, - եւ ՇԱՏ փոքր եմ, գրեթէ ողիւն
զգիւեմ, ւնգւմ ԱՍՏԱԾԱՇՈՒՄԶ ջոխեմ:

Տեսչոյն խորհրդի անդամները իրենց խնդրանքով Լուսին Զեյնի
 Բաղդասարյանին և իրենց խնդրանքով Լուսին Զեյնի
 Բաղդասարյանին և իրենց խնդրանքով Լուսին Զեյնի

Չիւսասանում ԿԵՏԱՐԱՆԸ ԲԱՐՈՉԵԼՈՒ: Նա ուռնում էր սրաւել, միւշն ԿԵԼԻ ՇԱՏ ԲԱՆ ԿԱՌՈՐԵՐ, ԲԱՅԺ ԱՂԻՐԸ ՊԵՂԻՈՒՄ ԷՐ:

- ՇԱՏ ԲԱՆ ԻՎԱՆԱԼ ՊԵՏԵ ՉԷ: ՄԻՂԵՆ ՊԱՏԱՐ'Ր ՀԻՍՏԻՍԻ ՊԱՏԱՌԻՈՅՈՒՄԸ: ՊԱՏԱՐ'Ր ԱՐԴԻԿԱՆԺ ԱՅՆ, ԻՆՉ ԳԻՏԵԱ: Եթէ ԱՍՏՈՒԺ լինի, Նա ԿՈՐԸՆ ԵՐ ՕՃԱՂՈՒՅՈՒՄԸ:

Եւ ԱՂԻՐԻԿԻ ԲԱՅԱԼԵՐՈՒՅՈՒՄԱՐ ԼԻՆԳԻ ՃԱՆԱՊԱՐԸ ԸՆԿԱԷ:

ԼԻՆԳԻ ՊԱՐԶԱՊԵՆ ԳՅՈՒՐԻԺ ԳՅՈՒՐ ԷՐ ԳՆՈՒՄ՝ ՊԱՏԱԼԵԼՈՎ ԻՐ ՀԱԿԱՏԵՐ ՊԱՏԱՌԻՈՅՈՒՄԸ: ԵՐԵ ՆԱ ՀԱՍՆՈՒՄ ԷՐ ՄԻ ԳՅՈՒՐ, ՈՐՏԵՂ ԱՍԿԱԾԱՇՈՒՄԸ ԿԱՐ, ՆԱ ՀԱՅՈՐԻ ՊԱՏԳԱՐԻ ՀԱՄԱՐ ԱՍԿԱԾԱՇՆՉՈՅԱՆ ՀԱՄԱՐԱՆԵՐ ԷՐ ԱՆԳԻՐ ԱՆՈՒՄ: Նա ՆԱԱ ՀՈԳԱՌՈՐ ԵՐԳԵՐ ԷՐ ՍՈՎՈՐՈՒՄ: ԼԻՆԳԻ ԵՐԵԵ ՉԷՐ ԷԼ ԻՎԱՅԵԼ, ԹԵ ԻՆՉ ԳԵՂԵԺԻԿ ԶԱՅՆ ՈՒՄԵՐ, ՄԻՍԸ ՈՐ ՏԵՍԱԷ, ՈՐ ԱՐԴԻԿԱ ՆԱԽ ՀԱԿԱՔԻՈՒՄ ԷՐՆ ԻՐ ԵՐԳԵՐԸ լսելո՞ւ, ՀԵՏՈ ԱՐԴԵՆ ՄԵՆՈՒՄ ԷՐՆ՝ ՏԵՍԱԼԵԼՈՒ, ԹԵ ԵՐԻՏԱԱՐԻ ԲԱՐՈՉԻՉԸ ԻՆՉ ՈՒՄԵՐ ԱՆԵԼՈՒ: ՄԻՂԵՆ ԱՅՆ ՓԱՍՏԸ, ՈՐ ԻՆԸՐ ԵՐԻՏԱԱՐԻ, ՉԱՌՈՒՄԱՅԱԾ ԱՂԻԿ ԷՐ, ՈՐԸ ՄԻՂԵՆԱԿ ՀԻՉՈՒՄ ԷՐ ՉԻՍԱՍԱՆՈՒՄ, ԲԱԿԱԿԱՆ ԷՐ ՀԱՏԵՐԻ ՈՒՇԱՐԻՈՒՅՈՒՄԸ ԳՐԱԿԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ:

ԱՍԿԱԾ ՕՐՀԱՆՈՒՄ ԷՐ ԼԻՆԳԻ ՕՃԱՂՈՒՅՈՒՄԸ: ՈՐԲԱՆ ԿԵԼԻ ՇԱՏ ԷՐ ՆԱ ԲԱՐՈՉՈՒՄ, ԱՂԲԱՆ ԿԵԼԵԼԱՆՈՒՄ ԷՐ ՆՐԱՆ ՀԵՏԱՆՈՂԱՆԵՐԻ ԹԻՐԸ: Նա ՋԱՐԴԱՆՈՒՄ ԷՐ՝ ՏԵՍԱԼԵԼՈՎ, ԹԵ ԻՆՉՊԵՆ ԷՐ ԱՌԱՋԻՆ ԳՅՈՒՐԵՐՈՒՄ ՀԱԿԱՔԱԾ յՈԹ ՀՈԳԱՆԻԺ ԽՈՒՄԸ ՀԱՅՈՐԻ ՀԱՐԱԹՆԵՐԻ ԸՆԹԱՅՐՈՒՄ ԴԱՌՆՈՒՄ յՈԹԱՆԱՍՏԻՆ ՀՈԳԱՆԻԺ ԱՐՈՒՄ: ԱՍԿԱԾԱՇՈՒՄԸ ՃԻՏ ԷՐ՝ «ՀՈՒՄԱՐ ՇԱՏ ԷՐ»: ՄԱՐԴԻԿ ԱՍՏՈՒ ԽՈՍԱՐ ԼՍԵԼՈՒ ԲԱՂԺ ՈՒՄԵՐԱ, և ԱՍԿԱԾ ԻՐԵՆ ԸՆՏՐԵԼ ԷՐ ՈՐՊԵՆ ԻՐ ՊԱՏԳԱՄԱՔԵՐԵՐԻԺ ՄԵԿԸ: Դա ՇԱՏ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ՄԻՏԵ ԷՐ, և ԼԻՆԳԻ ՀԱՐՈՒՄԱԿ ԱՂՈԹՈՒՄ ԷՐ, ՈՐՊԵՆՉԻ ԱՍԿԱԾ ԻՐԵՆ ԱՐԺԱՆ ԱՆԵՐ ԻՐ ԳՈՐԾԸ ԳՈՐԾԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ: ԱՄԵՆԻԺ ԱՌԱԿԵԼ ՆԱ ՈՒՉՈՒՄ ԷՐ ԼԱՎ ՕՐԻՆԱԿ ԼՐԱԵԼ: Նա ուռնում էր ԲԱՐՈՉԵԼ ԿԱՆ, ԻՆՉ ԳԻՏԵՐ և ԻՆՉՈՎ ԻՆԸՐ ԷՐ ԱՊՐՈՒՄ:

Նա ՆԱԱ ԱԿԱՆԺ ԱՍԿԱԾԱՇՆՉԻ ՊԱԿԱՍՏՈՒՅՈՒՄԸ ԶԳԱԼ և ԱՍՏՈՒՄԱՐՈՅԻ ԱՐՈՒՄ ՍՐՈՎ ԽԵՂԵԺ, ՈՐ ԻՐԵՆ ԱՍԿԱԾԱՇՈՒՄԸ ՏԱՐ: «ԻՆՉՊԵՆ՝ ԿԱՐՈՂ Է ԱՍԿԱԾԱՇՈՒՄԸ ԲԱՐՈՉՈՂԱՆ ԱՍԿԱԾԱՇՈՒՄԸ ՉՈՒՄԵՆԱԼ», - ՀԱՐՅԱՆՈՒՄ ԷՐ ՆԱ ՆՐԱՆ:

ԼԻՆԳԻ ԽԵՐԻԺՄԱՏԻԿ ԱՆՀԱՏԱԿԱՆՈՒՅՈՒՄԸ ՀԱՏԿԱՊԵՆ ՇԱՏ ԷՐ ԳՐԱԿՈՒՄ ԵՐԻՏԱԱՐԻՈՒՄԵՐԻՆ: ՆՐԱՆԺԻԺ ՀԱՏԵՐԸ ԱՌԱՋԱՐԿՈՒՄ ԷՐՆ ԸՆԿԵՐԱԿԺԵԼ ԻՐԵՆ, և ՆԱ ՄԵԺ ՈՒՐԱԽՈՒՅՈՒՄԱՐ ԸՆԴՈՒՄՆՈՒՄ ԷՐ ԱՌԱՋԱՐԿԸ:

ԱՐՈՒՄԸ ՄԵԾԱՆՈՒՄ ԷՐ, ԼԻՆԳԻ ՕՃԱՂՈՒՅՈՒՄԱՆ ՕՃԱԿԸ ՆՈՅՆՊԵՆ, և ԵԿԱԿ ՊԱԸ, ԵՐԵ ՆԱ ՀԱՍԿԱՅԱԿ, ՈՐ ԱՂԱՍ ԱՌԱՅ ԱՍԿԱԾԱՇՆՉԻ ԱՆՀԱՐ ԷՐ: Նա ԱՅԵԼԵԼ ԷՐ ՄԻ ԳՅՈՒՐ, ՈՐՏԵՂ ՀԱԿԱՏԱՅԱԶԱԼԵՐԸ ՄԱԹԵՈՒՍ ԿԵՏԱՐԱՆԻԺ ՈՐՈՇ ՀԱՍԿԱԾԱՆԵՐ ՈՒՄԵՐԱ, և ԲԱՆՀԻՐԳԵՐՈՐԻ ԳԼԻՐ ՄԵՋ ՆՐԱՆԸ ԿԱՐԻԱՅԵԼ ԷՐՆ ՏԱՐԸ

Երբ Լիբան երիտուր հնդրեհ իրեն օգնել, ծեր մարդը Ասսաճաւոնը
սպեհ տրան՝ թողյլ Տալոյ արժագրել Տերոնճապն արդթըն՝ անգոր անելոյ
Համար: Լիբան արշած էր մնածել մարդոյ մանրարիս անհասնոյս և
շարանոնք էր, թէ քան Տարի էր յաՀանգել արդոյք Ասսաճաւոնը

Լինգւն արդէն ճնայաձեւ էր Հիւսիսի շրջանէն անցնելու: Նա դուրս էր եկել միայնակ՝ որդեան Տիոբոյ մշակու, և շուրջընդհանրապէս տեսնել: Հիմա, մտածելով ճնայարի երկրորդ ճնայաձեւի մասին, նա արդարեւ էր, որ Աստուծոյ հրեւն շնորհակալութիւն արտայայտելու:

Պատասխան արեւ շաւղ ԴԱՏԱՅ ԶԱՌԱ ԳՐԱԿՈՒ ԷՐ. «ՓԱՏՐԿՈՒՄ Է ՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԴԵՄ ՀԱՆՃԱԳՐՈՐԾՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ: ՍՄՈՐԱ ՆԵՐԱԾ ԱՆՁԱՆՃ ՏԵԱՆԵՂՈՒՄ ՊԵՍ
ԽԼԻՊՈՒՄ ԵՆԵ ՀԱՅՏԵՂ ՏԵԴԱԿԱՆ ԻԺԽԱՆՈՒԹՅՈՒՆԱԵՐԻՆ: ԽՍՈՍԱԿՈՒՄ ԵՆԵ

դարգևներով»։ Լինգը պարզապես այս բաները և ծնծիկներ, երբ իր ծանոթներին և բնակիչներին անուհները բնակարաններում առաջին անգամ անցան իր անկողնի վրա։

Նա շարունակեց զրո, բայց պարզապես փակվեց ծնունդի տեղում։ Որոշ ժամանակ անց ինքն առաջին անգամ տեսավ իր ծնունդի տեղը։ Լինգը ծանոթացավ իր ծնունդի տեղին։ Հիշելով, թե ինչպես էր ծեր անհայտնությունը փոխել իր պատերազմի տեղի, Արարի ու Երվան, Հիսուսի շնորհակցության մասին հոսելով, նա շնորհակցում էր նրա օրհնակին։ Հոսում էր նա ինքն իր լույսի բնակարանում, որ մարդկանց արտաքին շնորհակցում լույսի շնորհակցում էր Աստվածաշունչի լույսին բնակարանում լույսի լույսը։ Հաս զննախնդիր գիտել, թե Աստվածաշունչը որքան լույսալույս էր դարձնում իր երևում, և նրանք ուշադիր լսում էին դասավանդությունները՝ լույս արագ արագանքելով դրան։

Չարաճակիորեն, Լինգի փորձությունները սկսվեցին լույսի իր սեփական բնակարաններով։ Լինգը գլուխից գլուխ էր գտնում, և նրա ծանոթությունը լույսի լույս արագ արագանքում էր անհայտ, իսկ բնակարանները, այն լույսի լույս, մեղադրում էին Լինգին բնակարանի անհայտ անհայտը բնակելու մեջ։

- Նա արդեն մեծ է, - իրար ասում էին բնակարանները, - նա արդեն դեռ է անհայտնություն, ոչ թե լույսի լույս անհայտնություն լույսի լույսը։

Լինգն արդեն մեծ էր իր սեփական բնակարանում, բայց մեկ այլ դասավանդում։ Նրա հորին լույսի լույս բնակարանում էր այն փակում, որ եղանակ փոխարեն անհայտնություն առաջին անգամ լույսի լույս էր։ Սկզբում նա պարզում էր, որ Լինգը պարզապես, երբ ստանում էր, բայց անհայտնություն անհայտնություն, և նա լույսալույս, որ Լինգը դրսևում իրեն լույս էլ լույս էր լույսը։ Իհարկե, նա երբեք պարզապես լույս, բայց բնակարանում մի քանի ժամով՝ մայրիկին տեսնելով։

Հրաժարվելով եղ զգնել առաջին լույսի լույս նա նույն անհայտնություն արտաքին էր անել Լինգի մոտ։ Երբ Լինգը լույսի լույս լույսի լույս անհայտնություն, նա լույսի լույս լույս և անհայտնություն։

- Սա զափից դուրս է։ Ես ասեմ անհայտնություն։

- Ո՛ր, անհայտնություն, - դու ասեմ անհայտնություն, - դու դեռ է անհայտնություն ինքն, որ լույսալույս անհայտնություն Աստվածաշունչի լույսին։ Ես մի պարզ գլուխ անհայտնություն այն անհայտնություն։ Դա լույս փոքր գին է, որ պարզ եղ լույսի լույս Աստված լույսի լույս արագանքում լույսի լույս։ Հասկանո՞ւմ ես։ Դու դեռ է լույսի լույս գործի Տիրոջ դասի մեջ։

Լինգն արեց այնպես, ինչպես մայրն ասեց։ Բայց լույսի լույս այն

Խնդիրներ ունեւած: Որոշ գյուղերում տեղական ուստիականությունը սկսել էր դուրս գալ «անթույլատրելի ժողովուրդներ» և «կոռուպցիոն գործունեություն» դեմ: ՀԱՏ ՀԱՎԱՏԱՅԱԼՆԵՐ ՎԱՆԵՆՈՒՄ ԷՆ ԼԻՆԳՐԱ ԻՐԵՆՉ ԳՅՈՒԴ ԹՈՂԱՆԵԼ, ԱՂ ԳՅՈՒԴԵՐՈՒՄ ԼԻՆԳՐԱ ՀՐԱԺԱՐՎՈՒՄ ԷՆ ԱՆԳԱՄ ԿԵՐԱԿՐԵԼ: ԼԻՆԳՐԱ ԱՎԵԼԻ ԵՐԿԱՐ ՏԱՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ ԷՐ ԱՆՇՆՈՒՄ ՈՏԵՈՎ: ՆԱ ԿԱՐՈՂ ԷՐ ԱՏՈՐՈՒՄՈՎ ՀՐԶԵԼ ԵՆԴԱՄԵՆ ԿԵՄ ԴՈՂԱՐՈՎ, ԲԱՅ ԱՂԲԵՆ ԳՈՒՄԱՐ ՉՈՒՆԵՐ ԶԵՆՔԻՆ:

ԲԱՐԵԲԱՍՏԱԲԱՐ, ՆՐԱՆ ԱԶԱԿՅՈՂՆԵՐԸ, լսելով, որ նա ոտքով էր շրջում, ՆՐԱՆ ԿՈՇԻԿՆԵՐ ՆՎԻՐԵՇԻՆ, ՈՐՈՒՔ ՆԱ ՈՐԱՆՈՒԹՅԱՐ ԵՆԴՈՒՄԵՇ:

ՉԱՂԱԾ ԱՀԱԳՆԱՅՈՂ ՎՏԱՆԳՆԵՐԻՆ՝ ԼԻՆԳՐ ՉԳՈՒՄ ԷՐ, ԹԵ ԱՍԱԿԾ ՈՐԲԵՆ ԷՐ ՕՐՀՆՈՒՄ ԻՐ ԾԱՂԱՅՈՒԹՅՈՒՆ: ԵՐԵԲԱՆ ՀԱՎԱԶՈՂ ՄԱՐԴԿԱՆՉ ԹԻՎՆ ԱՆՇՆՈՒՄ ԷՐ ՀԱՐՅՈՒՐԻՇ, և ՆՐԱ ԶԱՂՆԸ ՀԱՍՆՈՒՄ ԷՐ ԲՈՂՈՐԻՆ: ԳՅՈՒԴԵՐՈՒՄ ԱԿԱՆԵՇԻՆ ՀԻՄՆԱՎԵԼ ՀԱՏ ՏՆԱՂԻՆ ԵԿԵՂԵՇԻՆԵՐ, ՈՐՈՒՔ ԳՏԱՎՈՒՄ ԷՆ ՈՒՏԻԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱԿՈՂՈՒԹՅԱՆ ՏԱՎ: ՍԿԶԲՈՒՄ ԲՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐԸ ՀՐԱԺԱՐՎՈՒՄ ԷՆ ԵՆԴՈՒՄԵԼ, ՈՐ ՉԷՆ ՈՒՇՈՒՄ ԱՆԴԱՄԱԿՅԵԼ ԴԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿՈՂԱՌՇ ԴԱՏՏՈՆԱԿՄԵՄ ՀՈՎԱՆԱՎՈՐՎՈՂ ԵԿԵՂԵՇՈՒՄ, ՈՐԸ ԿՈՉՎՈՒՄ ԷՐ «ԵՐԵՔ ՀԱՅՐԵՆԱՆԵՐՆԵՐԻ ՀԱՐԺՈՒՄ»: ԵՎ ԱՆԳԱՄ ԵԹԵ ԲՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐԸ ՀԱՄԱԶԱՆԵՐԻ ՄԻԱՆԱԼ ԱՂ ԵԿԵՂԵՇՈՒՄ, ԱՂԱ ՀԱՐՅՈՒՐ ՄԴՈՒՄ ՀԱՌԱԿՈՎ ՈՉ ՄԻ ՀԱՄԱՂԵ ԶԿԱՐ:

ՀՈՒՏՈՎ ՈՒՏԻԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ԱԿԱՆԵՇ ՀԱՂԾԵԼ ԲՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐԻՆ: ԱՂ ԴԱՏՏՈՆԱԿ ՀԱՎԱՏԱՅԱԼՆԵՐԸ ԱԿԱՆԵՇԻՆ ՀԱՆԴԻՊԵԼ ԱՆՏԱՆԵՐՈՒՄ, ԲԱՐՈՉՆԵՐՆ ՈՒ ԵՐԳԵՇՈՂՈՒԹՅՈՒՆ ԱՎԵԼԻ ՃԱՐԱԶԱՂ ԴԱՐԶԱՆ: ԼԻՆԳՐ ՀԻՄԱ ԱՎԵԼԻ ԶԳՈՅԸ ԷՐ և ՄԱՐԴԿԱՆՉ ՀԵՏ ՄԻ ՎԱՅՐՈՒՄ ԵՐԿԱՐ ԺԱՄԱՆԱԿՈՎ ՉԷՐ ՄԵՆՈՒ: ՆԱ ՀԱՅՏԵՐ ԷՐ ԴԱՐԶԵԼ ՏԱՐԱԾԱԵՐԶԱՆՈՒՄ ՀԱՏ ՕՏԱՐԵԿՐԱՅԻ ԱՎԵՏԱՐԱՆԻՉՆԵՐԻՆ, և ՎԵՐԶԻՆԵՐՈՒ ՀԱՃԱՆ ԽՆԴՐՈՒՄ ԷՆ ՆՐԱ ՀԵՏ ՀԱՆԴԻՊԵԼ: ԼԻՆԳՐ ԳԻՏԵՐ, ՈՐ ԱՂ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄՆԵՐՆ ԱՎԵԼԻ ԷՆ ՎՏԱՆԳՈՒՄ ԻՐ ԿԱՆԵՐ, ԲԱՅ ՆԱ ԴԱՏՐԱՍ ԷՐ ՀԱՆԴԻՊԵԼ ԻՐ ԲՐԻՍՏՈՂԱ ԲՈՂԻՐԻ և ԵՂԲԱՅՐԱՆԵՐԻ ՀԵՏ՝ ՆՐԱՆՇ ԴԱՏԱԵԼՈՒ, ԹԵ ԱՍԱԿԾ ԻՆՉԵՐ ԷՐ ԱՆՈՒՄ ՉԻՆԱՍԱՆՈՒՄ: ԱՎԵՏԱՐԱՆԻՉՆԵՐՆ ԱՍԱԿԾԱԵՆՈՒՄ ԷՆ ԲԵՐՈՒՄ, ՈՐՈՒՔ ԼԻՆԳՐ ՈՐԱՆՈՒԹՅԱՐ ԲԱԺԱՆՈՒՄ ԷՐ ՏՆԱՂԻՆ ԵԿԵՂԵՇԻՆԵՐԻՆ: ԳՐԵՐԸ ԴԵՆԱՍ ՀԱՏ ԲԻՉ ԷՆ, ԱՄԵՆ ՀԱՄԱՂԵ ՄԻ ԱՍԱԿԾԱԵՆՈՒՄ ՈՒՆԵՐ, և ԱՐՏԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ ՀԱՐՈՒՄԱԿՈՒՄ ԷՐ:

Ցեխոս ծնկներ, լի սրտեր

ՄԻՆԶԱ 1983 ԹԱՎԱԿԱՆԻ ԶԱՄԵՐ ԲՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐԻ ԶԵՐԲԱԿԱՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՆ ՈՒ ՀԱՂԾԱՆԵՐԵՐՆ ԱՎԵԼԻ ՀԱՃԱՆԱԿԻ ԷՆ ԴԱՐԶԵԼ: ՀԻՄԱ ԼԻՆԳՐԱ ԱՆԵՆԴԱՏ

Ամենամեծ խնդիրը, որի առաջ կանգնում էին կաեսարանիչները, ոչ թե լավածանքն էր, այլ Աստվածաշնչերի յուզական: Նրանք չառաքելախոհայն եկան, որ Լիւգո Պիտի յուսանստանապոհոյուն պեր Աստվածաշնչեր բերելով յեջ, որովհետեւ նա արդեն պաշար ուներ օտարերկյան կաեսարանիչների շէտ, որոնք պարող էին գտնել գրքերը: Երբ Լիւգո շքադավաջ ջեր լիւնուի գլորդերոնու եպիդեփներ շիմնադրելով, նա Ֆոնս բերով շէտ սպսում էր շքադալ Աստվածաշնչեր փոսրելով:

Ավետարանելով և Աստվածաշնչեր բաժանելով ՀԵՏ մեկեկի Լիւբան օր երեսուրեւ միոյն էր Անժնում, Հիմա արդեւ Հեծանիւկով: Այլաբանութիւնը ՀԱՏ ՎՏԱՆԳԱԿՈՐ էին դառնում, քան որ ԳՐԻՏԵՐ, որ ԻՐԱՆ ՈՍԿԻԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱԿՈՒՊՈՒԹՅԱՆ ՏԱԿ էր: Նա ԳՐԻՏԵՐ, իր շերտաւալիւքով ժամանակի ՀԱՐՅ էր մեղա: Դրան ՊԱՏՐԱՍԿԱՆՈՒՄ ար նա գլոխերի եկեղեցիներում ԱՎԵՐ ՈՒ ԱՎԵՐ ՀԱՏ ՀԱՏԱԾՆԵՐ ԷՐ ԴՈՒՄ ՀԱՄԱՆԵՐ ՄԱՍԻՆ: Նա ուշոյն էր, որ արաւ ՊԱՏՐԱՍ ԽՆԵՐԻՆ, թէ դա ՊԱՏԱՇԵՐ իր ՀԵՏ, ԻՐԱՆ ուշոյն էր լաՎ ՕՐԻՆԿԱ ԽՆԵՐ:

1980-ականների բնթափում Լիւգոս ու նրա շնչառակները շարունակում էին իրենց ճանապարհորդությունները և կպելի ու կպելի շնչ լուրեր էին լսում բրիտանացիների շերտակալությունների մասին, թե ինչպես էին նրանք ճանաչում և կհասնելու էին թափափում: Չնայածան պետրոնական կառավարությունը սպում էր իսկապես անհասանալ Տնային եպիսկոպոսների անո, մեղքեմ «Երբ շարունակներին շարունակ» եպիսկոպոս անդամներ էր պորձում: Լիւգոս և մյուս անհասանալներին շնայր շնչ ղարձ էր, որ շնչառակները ղարձապես Աստուծո էին փնտրում, որը նույնպես էր Տնային փորձի իմքեր կնշմելու և եպիսկոպոսներ շնայելու: Ի ղանապես դրան` կառավարությունը սպեմ միջոցներ շեմ կոնել նման եպիսկոպոսների անը կանխելու շնայր: Հնայնաբն կպելի էր շնայում, քան որ Տեղական ուսիկանություններին թոյլնայում էր ճնել բրիտանացիներին, շնչապես բրիտանացիներին անջնորդներին: Սն շնայ շնչեմում էր բնայարկոյան և Տնայններին անգան անայ ղանակություն:

Վեր` 1990-նպասներին, Լիգոն ճանաչված էր Հաջարակոր ՀԱՎԱՏՋԱՅԱԼՆԵՐԻ ՇՐՋԱՆԻՈՒ ՈՐՊԵՍ ԻՃԱՏՈՒՆ և ՆԱԽԱՋԱՎՈՐ ԱՊԱՋԱՆՈՐԻ: Նա ինք-որ ջարմանալի ԿԵՐՊՈՎ ԿԱՐՈՂՋՅԵԼ էր ԽՈՒՅԱ ՏԱԼ ՋԵՐԲԱԿԱՅԱԼՈՒԹՅՈՒՆԻՑ, ՀԱՄԵՆԱԿԱ ՊԵՊՍ ՄԻՆԶԱ ԱՊԻ:

Հավատարիմ ֆալով խոստմանը

1994 թվականի ապրիլին Լինգը խիստ անհագնաբար պահանջել էր:

- Դու ղեկավար ես մեր ընտանիքի, - ասում էր նրան Ֆոնս Բեռն, - և միտքով Լինգը պահանջ էր, որ արդեն անհագնաբար:

Բայց Լինգը մերժեց անհագնաբար:

- Դու գիտես, որ ես խոստում եմ անում ամբողջ աշխարհին: Մենք խոստանում ենք, որ զենք չենք օգտագործում և չենք անհագնաբար, միտքով եկե՛ք ինչի համար չենք օգտագործում զենք: Հավատարիմ խոստումներ են ղեկավար, որովհետև նրանք պարտավորված են լինում փորձարկելու: Բայց այդ, Լինգը անհագնաբար բեռնակցեց մեկ այլ նախ և ժամանակ, և ես Հենրի ու Յանի շահ գտնում եմ գոյություն ունեցող ընտանիքի անհագնաբար: Մենք մեր ընտանիքի անհագնաբար:

Ֆոնսը, որ սարսափեց անհագնաբար մեծ էր ու փորձարկում, դժգոհությամբ նրան խոսեց՝ անհագնաբար, բայց ուժ էլ չուներ Լինգին խոսեցնելու ընտանիք: Լինգը չափազանց էր, բայց չենք իրա ղեկավարում էր, որ նա Լինգին պետք էր լինում մեծ անհագնաբար: Նա գիտեր, որ Լինգը օգտագործելու էր Լինգի ընտանիքի անհագնաբար ընտանիքի անհագնաբար մեծ ընտանիքի և պարտավորված լինում: Բայց այդ, Ֆոնս Բեռն ու նրա անհագնաբար էին Լինգին սիրելի ընտանիքի անհագնաբար:

Նա գիտեր, թե ինչպիսիք էին ղեկավարում Լինգը, գիտեր, որ եկեղեցիների ընտանիքի անհագնաբար էին Լինգին նրա դիրքի ընտանիք, և նա գիտեր, որ Լինգը ընտանիքի անհագնաբար էր ընտանիքի անհագնաբար, թե ինչպիսիք էին անհագնաբար: Ինչպիսիք էին Լինգի բոլոր ընտանիքի անհագնաբար՝ Ֆոնս Բեռն լինում անհագնաբար, մեծ նա ընտանիքի էր:

Վերջապես ձերբակալված

Երեկո էր, Լինգն ու նրան ուղեկցող երկու եղբայրները պետք էր Լինգը անհագնաբար ղեկավարում ու ընտանիքի անհագնաբար անհագնաբար: Նրանք ընտանիքի ընտանիքի, ընտանիքի անհագնաբար, և արդեն ընտանիքի ուժ էր, երբ Լինգը ընտանիքի անհագնաբար և ընտանիքի ընտանիքի անհագնաբար անհագնաբար ընտանիքի: Երբ փորձեց ղեկավարել անհագնաբար, նա լսեց, թե ինչպիսիք էին անհագնաբար: Այդ ընտանիքի անհագնաբար էր ընտանիքի, և երբ նա ընտանիքի անհագնաբար, փորձեց ընտանիքի անհագնաբար մեծ նա ընտանիքի, որ ընտանիքի անհագնաբար ընտանիքի էր: Լինգի անհագնաբար միտքով անհագնաբար էր, բայց երբ ընտանիքի, մեկ ուրիշ ընտանիքի անհագնաբար էին:

«*Լա՛ւ, - մտածե՛՛ւ Լինգը, - տրանք, գերօրգանքով, բռնե՛՛ծին ինձ*»:
 Իր անոխե Պաասադի արև ժայռերից ի վեր նա սրբապետ էր այս շրջան:
 Բայձ նա չհասկացած էր, որ տրան ջերմ բռնե, մեծը որ Ասպած դա թող
 ջարդ: Հիմա այս միջոց իրեն չհասկացածով էր:

- Դուք ի՞նչ եք ասում, - ասած չհասկացածներից մեկը, մեծ
 տրանք իրեն չհասկացածներն էին ծոցից զարկ:

Այնպիսով տրանք չհասկացած էին տրան, և ջանքով այն բանին, որ Լինգը
 գիտեր, թե իրեն ինչ էր սրբապետ, նա անսովոր չհասկացածով էր
 ջարդում՝ մտածելով, որ տրանք միայն իրեն էին չհասկացած՝ անհաս
 անհասկացածով մեծացած չհասկացածներին և անհաս ժողովրդներին:

Բայձ տրան սրբապետ մեծացածի մոտ չհասկացած փոխարեն չհասկացածներ
 տրան չհասկացած բաներ:

- Ինչ ո՞ր էք ասում, - չհասկացած Լինգը:

- Ներս, - ինչպիսիք են անհաս չհասկացածներ:

Նա բարձրաձայն էր, ինչպես Լինգը, և չհասկացած ջարդում էր
 իրեն: Մեծ տրանք ջարդում էին դեռ չհասկացած, Լինգը մտածում էր.
*«Հենց որ Յանք երկուսն էլ անհասկացած են, չհասկացած, տրանք
 բան չեն ասում: Բայձ՝ Ասպած չհասկացած չհասկացած գիտել:
 Ասպած չհասկացած անհասկացած չհասկացած չհասկացած չհասկացած
 բարձր ջանք»:*

Բաներն ասելով և չհասկացած, բան չհասկացածներ, Լինգը
 չհասկացած չհասկացած Հենց որ Յանք անհաս. «Ներս ասեք, որ ես ջանք
 անում եմ, և դուք ինչ ջանք: Թողե՛ք ինչպիսիք անհասկացածներ ես
 անեմ»:

Աստիճաններն անհաս տրան անհասկացածներն այդպիսով և գիտե՛՛ծին
 տրան անհաս արև՝ դեռ չհասկացած փաստերի փոխում: Նա իր անոխե ժայռ
 թողներից մեկի վերնագրին:

- Ստորագրի՛ր սա, - գոյած ինչպես Բարձրաձայն-Բարձրաձայն:

Նա գրե՛ր ինչպես Լինգը ջանքով մեծ, և Լինգը անհաս ջանքով անհասկացած
 փաստերով: Դա ջարդում էր, որ տրանք ինչպիսիք էին բաներն ու
 բաներն ու չհասկացածով բոլոր «անհասկացածներ»: Նա ստորագրե՛՛ծ
 փաստերով ու անհասկացածներն իր անհասկացած չհասկացածով
 ջանք: Նա գիտեր, որ գիտեր չհասկացած էր իրեն:

Աստիճաններն գործի անհաս՝ անհաս ինչ չհասկացած անհաս: Նա
 նայում էր, թե ինչպես էին տրանք իր չհասկացած մեծ նայում ու գիտե՛՛ծ:

Լինգը տրան 91 անոխե արև բանք՝ Դեռ անհաս ջանք չհասկացած

- Ո՞ր է Ձեռն Աջակցո՞ւմ:
- Ուրբե՞ր եւ Այլա՞դ Առաջնորդուեալ:
- Ուրբե՞ր եւ Ձեռն Այս Գրեալը Տպել:

ՀԱՐՓԱՔԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ԸՆԴՈՒՆԱԿՈՒՄ ԷՐ ԱՌԵՆ ՀԵՐԹԱԿԱՆՈՒԹՅԱՐ ՀԱՉՈՐԻ ԵՐԿՈՒ ԱՄԻՍՆԵՐԻ ԸՆԹԱՅԵՈՒՄ:

Բնօր անընդհատ շարժաբնույթից եւ խառնակ էլի Լինգը ստիպւած էր
աշխատել սյուի բնակարանների շէն: Բնակարանների գործը
կրկնաթիւիցներ յատկապէս էր, ընդ որում՝ որպէս խիստ չարտոյտիկ
սեպ էր, որովհետեւ կրկնաթիւները ուղարկելու էին արամիսը: Լինգը
շփոթուած: Նա անընդհատ քննարկ էր, չափաւ արտադրութիւն էր
որհետեւ: Բայց եթէ նա օրակազմ սկսեցնուած զգոյս զաշխատել, նրա
ծեօնի էր:

Հովիւսին Լինգրին տեղափոխեցին: Նրա շարքերի քաղաքի ուստիանտիությունը, լսելով, որ նրան ջերմեկանել էին, ուղևորեցին տեղափոխել նրան իրենց մոտ: Ապելի, քան ինքն իրեն նրան շեղանդեղելով շեղո ուստիանտիությունը շրջանում էր նրան բռնելով շեղո: Իր քաղաքի ուստիանտիությունն ապելի փորձանք էր շրջանքանտիություններ անձանդանելով գործող: Ուստիանտիության մեկը շեղո անդամ էլ անել էր.

- Մենք գիտենք՝ ինչպես պահպանել հոսանքը:

Հիմնարդություն և 91 բանտի ղարսադիր աշխատանքի արդեն շրջափակված Լիզա սպանեց ահապարհ զարմանքով, երբ շարժվեցին հայտնաբերված սպանվածները: Նրա շրջափակված սպանվածները, և նա զգուշացրեց, որ շրջափակվածները հիմնարդություն էր շարժվել: Հայտնաբերված սպանվածները, բայց նա ու իր շրջափակվածները զրկվեցին: Այս ուսուցանողությունը օգտագործվող միջոցներն ունի, բայց նրանք նույն բանն էին ունենում՝ անուններ:

- Ո՞րն է ես եբ ղո՞ք ՀԱՄԱԳՈՐԾԱԿՅՈՒՄ:
- ԱՐՏԱՍԱՀԱՆՈՒՄ ղ՞ն էս ԿՊՊԵՐ ՈՒՒԵՐ:
- Ո՛րք՞ն ես ՁԵՁ ԱՍՏԿԱԾԱԴՈՒՄԸ ՏԱՐԻ:

Չնայած հոսսելու գալթապրոթոններ մեծ էր, բայց Լինգը ողիւն զեր

աւտո: Երբեմն ուստիանները նկարներ էին ծոյծ սալիս, որոնք վրէ ինքն էր իր ՀԱՎԱՏԱԿՈՒՅՆԵՐԻ ՀԵՏ: «Եթէ նրանք արդեն գիտեն, թէ ում ՀԵՏ եմ աշխատել, արա ինչո՞ր էն նրանք անոխները Հարձնոմ», - մտածոմ էր նա:

Մի սարսափելի օր ՏԱՐԵ մարդիկ եկան ՀԱՐՅԱՔԱՆՈՒԹՅԱՆ սեղան: Մեկի ՁԵՄԵՐԸ մի փոքրիկ աքնա կար: Պաշտպանութիւն երկուսը ԼԻՆԳՐԻ փորի վրէ գծեծին գեհնէն: Նրանք նրա մի թան կողքով ՀԵՏ ՏԱՐԵՆ, այդոմ՝ ոխի վրայով, ԿԵՂԵՆ, որ երկու ՁԵՄԵՐԸ մի քան մԱՏԱՆՁԱՓ իրարից ՀԵՂՈՒ էին: Մյուս ՊԱՇՏԱՊԱՆ ՈՏԵՐԻ ԴԻԵՅ նրա մեջքին և աքնաով երկու ՁԵՄԵՐԸ միաժրեծ իրար:

ԼԻՆԳՐԵ լսեծ իր ԿՈՏՐՎՈՂ ՈՍԿՈՐՆԵՐԻ ՁԱՆԵ:

ՀԵՏՈ երեք մարդիկ ԲԱՅ թողեծին նրա թաները, և ձան կալծակի նաւն աքնա նրա ողջ մարմնով:

Այս ՊԱՏՃԱՄԻՅՈՒՅՆ ԿԱՔԱՆ ԴԱՅՆ էր, որ ԿՆ ԱՐԳԵԼԵԼ էին ԿԻՐԱՊԵԼ ԿԱՆԱՆՅ ՀԱՆԴԵՂ: Յնպերի մեջ ԼԻՆԳՐԵ մտածեծ ԿՂԻ ԱՄԵՆԻ ՀԵԳՆԱՔԵՐ մաւրէ: Իր ժողովոյնոյններ ժամանակ ՀԱՏԵՐԸ ՀԻԱՍԹԱՓԵՅՆՈՒՄ էին իրեն՝ ԱՆԵԼՈՎ, որ ինքն ՏՊԱՄԱՐԴՈՒՄ ԳՈՐԾ էր ԿԱՏԱՐՈՒՄ, և ՀԻՄԱ ինքն ԿՐՈՒՄ էր ՊԱՏԻԾ, որը ՏՊԱՄԱՐԴԿԱՆՅ ՀԱՄԱՐ էր ԱՆԽԱՏԵԱՎԱԾ:

ԼԻՆԳՐԵ ԳԻՏԵՐ, թէ իրեն ինչ էր սՊԱՍԿՈՒՄ: ՀԵՆՅ ԿՂԻ ՊԱՀԻՆ ԱՆ ՀԱՍԿԱՅԱՎ, որ ԵՆՏԵԼՈՒ ՀԱՐԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒՆԵՐ՝ ԿԱՆԳԵԼԵԼ մԱՀԱՆ ԴԻՄԱՅ ԿԱՄ ԴԱՎԱՃԱՆԵԼ իր եղբայրներին: Նա որոշեծ, որ մԱՀԱՆԱԼԸ ԱՎԵԼԻ ՔԻԶ ձԱՎՈՏ ԿԼԻՆԵՐ:

- ՎԵ՛ր ԿԱՅ, - ՀՐԱՄԱՅԵՅ ՈՍՏԻԿԱՆՆԵՐԻՅՅ մեկը և խփեծ ԼԻՆԳՐԻ ՈՏԵՐԻՆ:

Նա մի ԿԵՐՊ փորձեծ ՏԵԿՆԵՐԻ ՎՐԱ ԲԱՐՁՐԱՆԱԼ, երբ ՀԵՏԱԻՅ մեկ ուրիշը խփեծ մեջքին ու նորից գծեծ նրան: ԵՎԱ մեկ ԱՆԳԱՄ ձանի ԿԼԻՔԱ ԱՆՅԱՎ նրա ԱՐՈՂԶ մարմնով: Նա ջեր ԿԱՐՈՂԱՆՈՒՄ ՀԵՉԵԼ, մի ԿԵՐՊ էր ՀԱՐԺՎՈՒՄ: Նրա ԲԱՅՈՒԿԱՆԵՐՆ ՈՒՂԱԾ էին, իսկ ՁԵՄԵՐԸ մեջքի ՀԵՏԱՆՈՒՄ ԿԱՊԱՎԱԾ ԽԵԼԵԼՈՒ ՊԱՏՃԱՄՈՒՄ ԱՆԵԱ ՏՈՎԵԼ էին:

- ԽՆԴՐՈՒՄ՝ ԵՄ, ԵՄ ջեմ ԿԱՐՈՂ ԿԼԻՆԱ, - ՀԵՉԵՅ ԼԻՆԳՐԻ ՁԱՆԵ, միւշ ԱՆ ՊԱՅԵՐՈՒՄ էր ԳԻՏԱԿՈՒԹՅՈՒՆԸ ՉԿՈՐՅՆԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ: ՍԱՐԵ ՔՐՏԻՆԵՐ ՀԻԹԵՐԸ ՀՈՍՈՒՄ էին նրա ճակատից և ԿՐՈՒՄ ԱՋԵՐԸ, իսկ ինքն ՀՈԳԱՐՔԻ մեջ ԱՂԱՂԱԿՈՒՄ էր ԴԵՂԻ ԱՄՏԱՎԱԾ: ՄԻ՛թէ ինքն ԿՆԱՏԵՂ մԱՀԱՆԱԼՈՒ էր:

Երեք ժամ ՀԱՐՅԱՔԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ՀԱՐՈՒՆԱԿՎՈՒՄ էր ԿՆ ԴԻՐՔՈՎ, և երեք ժամ ԱՆՅ ԱՆ ԿՈՐԺՐԵՅ ԳԻՏԱԿՈՒԹՅՈՒՆԸ:

Նա ԱՐԹԱՆՅԱՎ, և ԱՐԴԵՆ իր ԱՆԿԱԿՈՒՄ էր՝ ԵՐԵՆԱԿԱՅՐ ՊԱՆԿԱԾ ԽՐԺՈՒՄ ԳԵՏԱՆԵ: Նա մՈՏԻԿԻՅ ՁԱՆԵՐ էր լսոմ, և ԿԵՐԺՎԵՐԺՈՒ, մեկը

եպես ու օգնե՞ծ իրեն բարձրանալ իր փայտե մեղմանալի գրա: Նա ջեր
 Կարողանում շարժել, ծագն անհանելի էր: Նա ջեր Կարողանում ո՛ր ուսել,
 ո՛ր էլ ջոփարան գնալ: Նա քանահինգ օր մեծ աղիդեա յառնան, իսկ աղի
 Ենթաժողոմ ուստիաններն ուրե՛ղում էին, թե ինչ անել տրա շես:

Վերջիվերջո, նա իրեն անելի լա Կանե՛ծ ջալ և Կարողանալ դիմանալ
 Բանտի յառնաններին ևս շինգ անա: Հետո, քան որ իշխանոհայրեններն
 տրա դեմ ո՞ր մի իրանան առանձնի՞ծ ջոխներն, տրանք դժկամորեն անհս
 արձանեծին տրան:

Տառապանքը դպրոց է

1995 թվականն էր, շոխանայան ջոխոս մի օր, երբ Լինգը թանե՛ծ իր
 քոյրերի՛ծ մեկի դոմո:

- Լի՛նգ, - գո՞ղե՛ծ տրա Ենե՛րու՛շի Հոռոթը, երբ նա քեանա իր անա
 Կանգնե՛ծ ուրվաններն նաան աղճան:

Նա արագ Լինգին տոն քա՛նե՛ծ, անոր գրե՛ծ տրան և Կանե՛ծ շարժե՛ր
 քեղալ:

- Լի՛նգ, մե՛նք քոլորս աղան անանգիս էինք քե՛ծ շանա: Ինձո՛ւ
 ջեր Կարողում մե՛ծ շես: Այս ինձո՛ւն էս տեղալ: Քե՛ծ լա ջե՛ն ջոխո:
 Ինձո՛ւն էս դիմալ: Ինձո՛ւն էս դոմոս եպել:

Լինգի գերադարձի անթո՞վ քոլոր քոյր-երբայրեններն շանալեծին:
 Լինգը ջափաճան շոգնե՛ծ էր, քա՛ծ երթանի էր տորի՛ծ իր շանալեր շես
 լինելո՛ւ շանա: Երբ յառնանսսոմ էին գոշոհայան աղոթք բարձրանել,
 Լինգն անա:

- Հոռոշանալ էս ջեր անեղո՞ւ աղոթքներ շանալ ալ քոլոր անիսներ
 Ենթաժողոմ: Հանանա՛ծ'ք, որ եղել էս օրեր, երբ Կարծում էի, թե ալևս
 ջեմ Կարող, քա՛ծ Ասան շանալալորեն շի՛նե՛ծում էր իր սիրո մասին
 աղ անորձ Ենթաժողոմ: Ես Կարծում էմ, որ քանալանք դոմո՛ւ է: Երբ
 աղ դոմո՛ւ շանորոհայալ անալոմ էս, աղ Կանալ էս քո գործը:
 Բա՛ծ եթե ջեմ Կարողանում ալ շանորոհայալ անալոմ, աղ դո
 Կործանան էս: Ինձ շանալ Բանտ շե՛ծ աղ դոմո՛ւ էր: Այնեղ լինելո՛ւ
 Ենթաժողոմ մալն էս սոսորե՛ծի անորոհայալ Կանալ Նորան, և դա
 ինձ անելի մոտե՛ծե՛ծ Նորան: Ես մի՛շ ջե՛ծ սոսորե՛ծել էմ, որ ու՛թեղ
 լինեք քոլոր փորձոհայրեններին դիմանալելո՛ւ շանալ, յառնան լինեք
 դիմալելո՛ւ ջանանա՛ծ փորձոհայան: Հիմա ջե՛ծ անելի մե՛ծ Կանալայալ
 Կարող էմ անել, որ Հիսոմս ջե՛ծ շես Կլին' անանա տրան, թե ինձեր
 միջո՞վ անանեք:

Նախքան իր ՁԵՐԲԱԿԱՂՈՒԹՅՈՒՆԸ ԼԻՆԳՐ սերտում և սոսկորեշտում էր Պողոս առաքյալի և տորԿՏԱԿԱՐԱՅԱՆ այդու առաքյալների մասին, ովքեր ջարձարԿել են Քրիստոսի ԱՆՎԱՆ ՀԱՄԱՐ: Հիմա նա ԿԱՏԱԿՈՒՄ էր իր ԲՆԿԵՐՆԵՐԻ ՀԵՏ և ԱՍՈՒՄ, որ երբ գնար երԿԻՆԸ, ԱՊԱ ՏԵՐ Հիսուսին որջոհելոյն ՀԵՏՈ ՁԵՌՔՈՎ ԲԱՐԱԵՂՈՒ էր Պողոս առաքյալին և ՀԱՐՅԱՆԵՂՈՒ, թէ ԱՊՊՈՔ նրա երԿՆԱՅԻՆ ԿԿԱՆԸՐ նոյնքան դժԱԿԱՐ էր եղել, որքան իրենը:

Դեռ երեսուին ՏԱՐԻՆ ջրղլորաժ ԼԻՆԳՐ ԱՅՆՔԱՆ ՃԻՉԻԿԱԿԱՆ փորձողությունների միջոԿ էր ԱՆՅԵՂ, որ ԲԱԿԱԿԱՆԻՆ մեժ ՏԿԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ՈՒՆԵՐ: ԲԱՅԺ, ՅԱՆԿԱՆԱՂՈՎ լԱԿ ՕՐԻՆԱԿ իրեն, նա ՀԱՐՈՒՆԱԿՈՒՄ էր ՃԱՌԱՅԵՂ ԵԿԵԴԵՅՈՒՄ՝ ԱՍԱԿԱՃԱՇՆՉԱՅՆ ԱԵՐՏՈՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԱՆՅԿԱՅԺԱՆԵՂ, ՀԱՆԴԻՊԵՂ ՕՏԱՐԵՐԿԱՅ ԱՐԱՐՈՒՆԵՐՆԵՐԻ ՀԵՏ և ՀԵՏԱԵՂ, որ ՀԱՐՈՒՆԱԿԱԿԵՐ ԱՍԱԿԱՃԱՇՆՉԻ ՀՈՒՔՆ ԱՐՔՈՂՁ ՉԻՆԱՍԱՆՈՎ: 1980-ԱԿԱՆՆԵՐԻՆ ԿԱՌԱԿԱՐՈՒԹՅԱՆ ԿՈՂԱԺԺ ՕՏԱՐ ՀԱՂՃԱԵՂՈՒ ՊԱՏՃԱՌՈՎ ՔՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐԸ ՅՐԿԵՂ ԷՐՆ ՈՂՁ ՉԻՆԱՍԱՆՈՎ, և ՀԻՄԱ նրանժ թԿԻՐ մԵԿ միլիոնի էր ՀԱՆՈՒՄ: Հիմա ԱՍԱԿԱՃԱՇՈՒՆՉ ԱՆՀՐԱԺԵՇՏ էր ԱՌԱԿԵՂ, ՔԱՆ ԵՐՔԱԷ, և ԼԻՆԳՐ ՀՈԳ էր ՏԱՆՈՒՄ, որ ԱՄԵՆ ԵԿԵԴԵՅԻ ԳՈՒՆ մԵԿ ԱՍԱԿԱՃԱՇՆՉՈՎ ԱՊԱՀՈՎԱԿԱՃ իրենը:

1996 թԱԿԱԿԱՆ ԱԵՊՏԵԱՐԵՐԻՆ՝ մի ԽԱԴԱԴ ԵՐԵԿՈ, ԼԻՆԳՐ նոր էր ՃԱՆԱՊԱՐՀԵՂ ԵՎՐՈՊԱՅԻ միսիոներների մի ԱՐՈՒՄԱՆԱԿԱՆ ՉՈՅԳԻ և ՎԵՐԱԴԱՐՉԵՂ ՏՈՒՆ, ԵՐԵ նա և իր ԲՆԿԵՐՆԵՐԸ դժԱՆ թԱԿՈՅ լԱԵՅԻՆ: ՏՈՒՆԱՐԴՈՒ ՁԱՅՆ ԱՅՆ ԿՈՂԱԺԺ ԱՆԱՅ:

- ԲԱՐԱ ՁԵՃ, մԵՆԸ ԲՆԴԱՄԵՆ ՈՒՅՈՒՄ ԵՆԸ ՁԵՐ ԳՐԱՆՅՈՒՐ ԱՏՈՐԿԵՂ:

ԼԻՆԳՐ նԱՅԺ ՖՈՒԻՆ ՈՒ ՀԵՆԻՆ և զլԽՈՎ ԱՐԵՅ: Նա գԻՏԵՐ, որ դԱ, ՀԱԿԱՆԱՐԱՐ, ՈՒՏԻԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ էր: ԼԻՆԳՐ ԲԱՅԵՅ դՈՒՐԸ, և ՀԻՆԳ ՈՒՏԻԿԱՆՆԵՐ ՆԵՐԱ լՅՎԵՅԻՆ:

- ԴՈՒՔ ՁԵՐԲԱԿԱՂՎԱՃ ԵՔ, - ՀԱՅՏԱՐԱՐԵՅ նրանՅԻՅ մԵԿԸ, ԻԱԿ այՈՒՄ ՁԵՐԱՆԵՂՈՒՆԵՐԸ ՀԱԳՅՐԵՅ նրա ՁԵՌՔԵՐԻՆ:

ԼԻՆԳՐ ԲԱՐԿՈՒԹՅԱՐ էր ԱՂՈՒՄ, թէ ԻՆՉՊԵԱ ԷՐՆ ՈՒՏԻԿԱՆՆԵՐԸ ևս մԵԿ ԱՆԳԱՄ ԽՈՒՉԱՐԿՈՒՄ ԻՐ ԲՆԱԿԱՐԱՆԸ: ԵՎԱ մԵԿ ԵՐԿԱՐ ԳԻՇԵՐ էր ԱՊԱԿՈՒՄ:

Հին ընկերները

ԵՐԵ նրաՔ ՅԱՄԱՆԵՅԻՆ ՈՒՏԻԿԱՆԱՏՈՒՆ, ԼԻՆԳՐԱ ՆԵՐԿԱՅԱՅԻՐԵՅԻՆ ԲՆԻՉԻՆ, ԱՅՆ մԵԴԱ ՁԱՅՆ ՈՒՆԵՅՈՂ մԱՐԴՈՒՆ, ՈՐԻ ՀԵՏ նա ԱՐԴԵՆ ԳՈՐԾ էր ՈՒՆԵՅԵՂ ԱՌԱՋԻՆ ԱՆԳԱՄ:

- ՊԱՐՈՒՆ, ԱՄ ՕՐԻՐՈՂ ԼԻՆԳՐ Է, - ԱԿԱՆԺ ԽՈՍԵՂ նրա ԵՆԹԱԿԱՆ:

- ԱՂՈ՛, ԵԱ նրաՆ ՃԱՆԱՉՈՒՄ ԵԱ, - ՊԱՏԱՍԽԱՆԵՅ ԲՆԻՉԻՐ ԺՊՏԱՂՈՎ, -

մենք չին ընկերներ ենք: Լնս, Լի'նգ, այս անգամ ջեմ պորոն, որ
այստեղի՞ շուտ դուրս գաւ: Քո և ըն հմբի դեմ գործի շատը բնականաբար
այնո՞ք է շնորհակալ: Ես այսօր ջեր հմբի՞ ևս երկու անգամորդի ենք
ջերբակալել: Ընդհանուր առմամբ, Պէսք է անեմ, որ այսօր լնս ենք
նշանակել, - աննշան և դուրս գալով շարունակեց, - նրան ճանաչողներուդ
հոռիքը տես'ք, ես տես եմ գտնու:

Մեկ շաբաթ անց Լի'նգի շփոթածութիւնը անելանշան, երբ նա տեսնւ, թե
ոստիպանքներու որքան անտարբեր էին իր նկատմամբ: Ինչո՞ն է ջերն իրեն
շնորհակալու: Ինչո՞ն էր բնութիւնը այդքան շնորհակալ: Ինչո՞ն էին Պէսքի
այդու ջերբակալածութիւնի մասին: Լի'նգը Պէսքի համար էր հոգեւոր դեմ-
անընդհանր մտաւնդակելով, թե որքան նրանք գիտէին իրենց
գործողութեան մասին: Նա մտածում էր, որ ոստիպանքներու համար
անելի լնս էին շնորհակալում, թե ինքն որքան աշխատի էր դարձել:
Շնորհակալ, իրեն առջև արձակելով ի վեր շնորհակալ էին, ուրեմն գիտէին
իր բոլոր անարարի մասին, գիտէին բոլորի մասին, ուն շնորհակալ էին
էր:

Բայց այդ ամենը տառապանքներ էր: Երեւոյն արագորէն անում էր,
և ոստիպանքներու վեր թե ուր Պէսք է իմանալ իր գործողութեան
մանրամասները: Նա սկսեց շնորհակալ բնութիւնը պատկեր-՝ մտածելով
Հիստորի հոսքերի մասին. «Ան ես ջեմ ուղարկում եմ, ինչո՞ն գտնել
գալլերի մեջ», և ջգում էր, որ այդ բաներն իր շնորհակալ անարարի
էին դառնում:

Շնորհակալ ջորս անարար Լի'նգի շնորհակալ անարար էին:

- Խնդրում'ս եմ, - երբեմն անում էր նա ոստիպանքներին, - եթե ունեն
եք ստանալ ինչ, ստանա'ք, եթե ունեն եք դաշել, դաշե'ք, եթե ունեն եք
առջև արձակել, առջև'ս արձակեք, բայց մի'՝ Պէսքը ինչ այստեղ շնորհակալ
այնո՞ք, ինչո՞ն անշնորհ անգամ:

Նա հոսում էր, հոսում, բայց ոչ ոք ուրեւորութիւն ջեր դարձնում
նրա հոսքերին, միայն Պէսքն էր ժամանակ և ժամանակ գալիս, ծաղրանք
մի բանի հոսք անում ու շնորհակալ:

Երբեմն Լի'նգը մտածում էր, թե անարարներ: Ամեն օր նա անում
էր իր փայտե անարարներ, որոնք ուրեւոր էր մշակակալ էր ծաղկում:
Այս փոքրիկ հոռիքը, որ անարարներ էր ուրեւոր ժամանակակալ անարարներ,
միշտ հոռիք էր անընդհանր շնորհակալ Պէսքի մտածմամբ: Ժամանակ և ժամանակ
այնտեղ շնորհակալ էր անելի, բան բան ան, և բոլորը միայն ջերբակալ
էին ջորս դուրս լնակելով:

Չնայած հօծում չւնս բանասրայալներ էին Հայսնպում, որոնք նախքան աշակերտ Կան ուրիշ բանս սեղակոխելն այստեղ էին ղաշում, բայժ Լինգին Կարծես յոռնաժել էին այստեղ, և նա գրեթե երբեք դուրս Չեր գալիս հօժի: Նրան ահագնա թողիլ Չերն Տալիս ղաշպել օրպա բնթաշթում, նա միշտ ստիպած էր նստել, ուրիշ Կանգնել: Ճանճերն ու յոռնպները հոռիժն էլ ապելի ահսանելի էին դարձնում:

Վերջապես մի ուսիպան մի օր Հայսնպեժ հօժի դռնս մոտ և աւաժ:

- Ստորագրի'ր սա:

Լինգը շեղքը Տարա՛ճ աղերի Հեսնիժ Կերժնելոյ թողիթը:

- Ի՛նչ է սա, - Հարժերժ նա:

- Միայն ստորագրի'ր, - գոռաժ ուսիպանը՝ թողիթը նեսելոյ, - քեժ Տեղակոխում ես:

Լինգի սիրքը սպսեժ արագ բարախել, երբ նա արագ աժքի աշպակժերժ թողիթն ու Տեսա՛յ, որ իրեն ուղարպում էին ուղղիժ աշխատաղալին ճաբար երեք Տարի ժապեսոյ: Չինասանը բանասրայալներին ՏասնՀինգ օր էր Տալիս բողոքարպելոյ Կան ղաշտաղակելոյ Հաաար նաա ժանոժագիր սաղակոժ Հեսո, բայժ Լինգի Հաաար աղ օրեղը Չեր գործելոյ:

- Այսօր մեկնում ես, - Հայսարաբեժ ուսիպանը:

Նախքան Լինգը Կարողաաար ուրե՛ բան աւել, նա աղերն գնաժել էր:
Երեք Տարի:

«Օ~, Տե'ր, *հաղորոմ'մ եմ, Հոգ Տար ապեղեժիւնոր Հաաար*», - աղոթում էր Լինգը ուղղիժ աշխատաղալին Կեսոթոն ուղևորպելիս: Նա ՀոռոՀապալ էր ալն աաենի Հաաար, ինժ ինքն ու իր բնպերները աբել էին, բայժ դեռ աղաքն գործ Կար: Բաժի իրենիժ ևս մի բնիսին էին բանասրպել՝ Փոռն քեռոն էլ նրանժ Հես, և նա ուժոռն էր իմանալ, թե աաեն մեկն ինձալ էր:

Երբ աղաբ ժաաանեժին, Լինգին մի ափսե բրինձ Տպեժին, աշանապան իրերի մի փոքրիկ Տոփ, Հեսո Տարան իր հոռիժը:

Աղոթքը բանտում. Նույնքան կարևոր, որքան շնչելը

- Բարի գալուհս, Լի՛նգ: Մեք գիտեմք, որ դու գալոյ էիր, - աւաժ մի ձալն, երբ դոռը փապեժ:

Պարժպեժ, որ Լինգի հաբերիժ մեկի ուրո՛ Հապասաժալներ իր բանապիժներն էին լինելոյ ճաբարում: Նա ստիպած էր ժղալ՝ լսելոյ ալս ուրաւ ողթոյնը: Նրաբ բողոթը Կարծես ուրաւ էին, որ ինքն այստեղ

էր ՀԱՅՏԱԿԵԼ, ԲԱՅԺ ԻՆՔԵ ԳԻՏԵՐ, ՈՐ ԻՐԵՆԵ ՊԱՐԶԱՊԵՆ ՈՒՐԱՆ ԷՐՆ, ՈՐ ՆՈՅՆ ԽՅՈՒՄ ԷՐՆ ՀԱՅՏԱԿԵԼ: ՄԻՆՉ ՆՐԱՆԵ ԳՐԿԱՆԽԱՆՎԱԾ ԱՊՈԹՈՒՄ ԷՐՆ, ԼԻՆԳԻՆ ՄԵԿ ԲԱՆ ԷՐ ՀԵՏԱԶԵՐՔՈՒՄ: ԴԵՐ ԲԱՆ՝ ՀԱՎԱՏԱԶՅԱԼ ԷՐ ՄԻԱՆԱԼՈՒ ԻՐԵՆԺ ԱՊ ԸՆԹԱԶՔՈՒՄ:

ՆՐԱՆ ԵՐԿՀԱՐԿԱՆԻ ՄԱՀՃԱԿԱԼԻ ԵՐԿՐՈՐԴ ՀԱՐԿՆ ԷՐ ԲԱԺԻՆ ԸՆԿԵԼ: ԱՌԱՅԻՆ ԳԻՇԵՐՈՒ ՆԱ ԲԱՐԶԱՐԱԶԱԿ ԱՆԿՈՂՆՈՒ ՎՐԱ Ա ՍԿԱԵԺ ԲԱՐԶԱՐԱԶԱՅՆ ԱՊՈԹԵԼ:

- Է՛յ, - գոռաժ ներսում ԳՏԱՎՈՂՆԵՐԻԺ ՄԵԿԸ, - ԱՅՏԵՂ ԴԱ ԱՆԵԼ ՉԻ ԿԱՐԵԼԻ, ԱՅՆՊԵՆ ԲԵՉ ԿՊԱՏԺԵՆ:

- ԲԱՅԺ ՆԱՆ ՕՐԵՆԵ ԶԿԱ, ՈՐ ՔՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐԻՆ ԱՐԳԵԼԻ ԱՊՈԹԵԼ: ԴԱ ՆԱՆ Է ՆՐԱՆ, ՈՐ ՄԱՐԴՈՒՄ ԱՐԳԵԼԵՆ ՀԵԶԵԼ:

- ԱՆԵՆ ԴԵՊՈՒՄ, ԱՅՏԵՂ ԱՅՊԵՆ Է, - ԱՆԱԺ ՄԵԿ ԱՅԻ ԿԻՆ, - ԲԱՅԺ ԱՅՊ, ԱՅՏԵՂ ՉԻ ԹՈՅՄԼԱՐՎՈՒՄ ԵՐԿԱՐ ՄԱՉԵՐ ՈՒՄԵՆԱԼ:

ԼԻՆԳԸ ՄԱՏՆԵՐՈՎ ԸՈՇԱՓԵԺ ԻՐ ՓԱՓՈՒԿ, ՓԱՅՄՈՒՄ ԱՆ ՄԱՉԵՐԸ: ՆԱ ՉԵՐ ԱՆՀԱՆԳԱՏԱՆՈՒՄ ԻՐ ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵԱՔԻ ՀԱՄԱՐ, ԲԱՅԺ ՆԱ ԻՆՔՆ ԻՐԵՆ ՉԵՐ ՊԱՏԿԵՐԱԶՆՈՒՄ ՄԱՉԵՐԸ ԿՐԱԾ: ՆՐԱ ՄԱՉԵՐԸ ՄԻՇՏ ԵՐԿԱՐ ԷՐՆ ԵՂԵԼ, ԻՆՉՊԵՆ ՄԱՅԻՐԿԻՐԸ: ՆԱ ՄՏԱԾՈՒՄ ԷՐ, ԹԵ ՈՐԲԱՆ ՏԳԵՂ ՏԵԱՔ ԿՈՒՄԵՆԱՐ ԻՆՔԸ ԿԱՐՃ ՄԱՉԵՐՈՎ: ՆԱ ԶԳԱԺ, ՈՐ ԱՌԱՅԻՆ ԱՐՅՈՒՄԵՆԵՐԸ ԽՐԱԶՅՈՒՄ ԱԶՔԵՐՈՒՄ, ՈՒ ՆԱ ԱՍՏՈՒՄ ԽՆԴԻՇ ԽՆԱՅԵԼ ԻՐ ՄԱՉԵՐԸ: ՆԱ ԳԻՏԵՐ, ՈՐ ԱՆ ՀԻՄԱՐՈՒԹՅՈՒՄ ԷՐ: ՆԱ ԱՅԵԺ ՇՈՒԶՈ՝ ՆԿԱՏԵԼՈՎ, ՈՐ ՄԱՆՅԱԾ ՔՈՂՈՐ ԿԱՆԱՅԵ ԿԱՐՃ ՄԱՉԵՐՈՎ ԷՐՆ, Ա ՔՈՂՈՐՆ ԷԼ ՏԳԵՂ ԷՐՆ:

ԱՅՆԱՐԸ ՃԱՐՔԱՐՈՒՄ ՏԱՐՔԵՐՎՈՒՄ ԷՐ ԲԱՆՏԻ ԿԱՆԱՐԺ: ԵՐԿԱՐ ԲԱՆՏԱՐԿՈՒԹՅՈՒՄԻԺ ՀԵՏՈ ՆԱ ՈՒՐԱՆ ԷՐ ՎԵՐԶԻՎԵՐԶՈ ԴՈՒՐԱ ԳԱԼ: ԿԵՐԱԿՈՒՐՆ ԱՅՏԵՂ ԱՎԵԼԻ ԼՎԱՆ ԷՐ, ԲԱՅԺ ՆԱ ԵՐԵՔ ԱՄԻՍ ՀԱՐՈՒՄԱԿ ԱՏԻՊՎԱԾ ԷՐ ԿԵՂՃԱՆԵՐ ԳՈՐԾԵԼ ՕՐԸ ՏԱՆՀԻՆԳ ԿԱՄ ՏԱՆՎԵԺ ԺԱՄ: ՆԱ ԿՐԿԻՆ ՄՏԱԾԵԺ ՀԵԳՆԱՆԵՐ ՄԱՍԻՆ: ՆԱ ԿԵՂՃԱՆ ԷՐ ԳՈՐԾՈՒՄ ՀԵՆԺ ԻՐ ԱԵՓԱԿԱՆ ՄԱՉԵՐԻԺ: ԳՈՐԾԸ ԴԺՎԱՐ ԷՐ Ա ԼՐՎԱԾ, Ա ՀԱՏ ԱՊՎՈՐԱԿԱՆ ԲԱՆ ԷՐ, ՈՐ ԲԱՆՏԱՐԿԱՅԵՐԸ ԱՇԽԱՏԱՆԵՐ ԸՆԹԱԶՔՈՒՄ ՓԱՆՈՒՄ ԷՐՆ: ԼԻՆԳԸ ՈՒՐԻՇ ՈՉ ՄԻ ԲԱՆԻ ՄԱՍԻՆ ՉԵՐ ՄՏԱԾՈՒՄ:

ԱՅՆԱՐԸ ԴԱՐԶԱԿ ԱՐԹԱՆԱԼՈՒ, ՈՒՏԵԼՈՒ, ԱՇԽԱՏԵԼՈՒ Ա ԲՆԵԼՈՒ ԱՆՎԵՐԶԱՆԱԼԻ ՇՊԹԱ: ԺԱՄԱՆԱԿ ԱՌ ԺԱՄԱՆԱԿ ԲԱՆՏԱՐԿԱՅԵՐԸ ՆՈՅՆԻՍԿ ԳԻՇԵՐՆ ԷՐՆ ԱՇԽԱՏՈՒՄ ԻՐԵՆԺ ՊԼԱՆԸ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ: ԼԻՆԳԻ ՀԱՄԱՐ ԱՄԵՆԱԴԺՎԱՐԸ ՄԵՆԻԿ ՊԱՀ ԱՆԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ ԺԱՄԱՆԱԿ ԳՏԱԵԼՆ ԷՐ: ԵՎ ՉԻՆԱՍՏԱՆՈՎ ԱԶԱՏ ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԵԼՈՒԺ, ԲԱՐՈՉԵԼՈՒԺ Ա ԱՊՎՈՐԵԺՆԵԼՈՒԺ ՀԵՏՈ ԱՅՆ ՆՈՐ ԿԱՆԱՐԸ ԻՐ ՔՈՂՈՐ ԿԱՆՈՆՆԵՐՈՎ ՈՒ ԱՆՀԱՆԱՓԿՎԱԿՈՒՄՆԵՐՈՎ ՀԱՏ ԾԱՆՐ ԷՐ:

«Աստված մեզ համար նպատակ ունի այստեղ»

Ասեն առաջո՞ք բնականաբանաբար ժամը շինգին Վեր էին թռչում անողորմո՞ւթ և ՏԱՍԵ ԲՈՊԵ ՈՒՆԵՐԻ ԻՐԵՆՃ անպողտե՞ն շարիարեթի՞ն, ԲԱՅՈՒՄ ՇԱՐԿԵԼՈՒ ՇԱՄԱՐ, ՏԱՄԱՇԻՆԳ ԲՈՊԵ ՈՒՏԵԼՈՒ ՇԱՄԱՐ և ԱՔՐՈՂՁ ՕՐԵ ԳՈՐԾԱՐԱՆՈՒՄ ԱՇԽԱՏԵԼՈՒ ՇԱՄԱՐ: ՆՐԱՆԵ ՇԵՏԱՆՈՒՄ ԷԻՆ ԱՍ ՕՐԱԿԱՐԳԻՆ ՇԱՔԱԹ յՈԹ ՕՐ: ՆՐԱՆՃԻՃ ՇԱՏԵՐԻ, ԱՅԻ ԹԱՎՈՒՄ և ԼԻՆԳԻ ՇԱՄԱՐ ԿԱՆԵՐ ԴԱՐՁԵԼ ԷՐ ԳԵՐՇՈԳԱԾՈՒԹՅԱՆ և ՄԻԱԼԱՐՈՒԹՅԱՆ ՄԻ ԱՆՎԵՐՁ ԿԻՃԱԿ: ԼԻՆԳՆ ԱՇԽԱՏՈՒՄ ԷՐ ԱՆՔԱՐՈՂԱԿԱՆՆԵՐԻ, ԹԱՐԱՊՈՒԼՆԵՐԻ, ԳՈՂԵՐԻ, ԱՇԱՔԵԿԻՉՆԵՐԻ և ՈՒՐԻՇՆԵՐԻ ԿՈՂԵՐԻՆ, ՈՐՈՒՆԵ ՊԻՏԱԿԱՎՈՐՎՈՒՄ ԷԻՆ ՈՐՊԵՄ «ՇԱՄԱՐԱԿՈՒԹՅԱՆ ԱՊԵ»:

ԱՔՐՈՂՁՈՎԻՆ ՇՈԳԱՆՁ ԱՇԽԱՏԱՆՔԱՅԻՆ ԵՐԿԱՐ ԱՊՈՐՈՂԻՃ՝ ՆԱ ՇԱԿԱՆՈՒՄ ԷՐ, ՈՐ ԳԻՇԵՐՆ ԱՊՈԹԵԼԸ ԱՎԵԼԻ ՈՒ ԱՎԵԼԻ ԷՐ ԴՅՎԱՐԱՆՈՒՄ, ՈՐՈՎՇԵՏԱ ՊԱՐԿԵԼԻՍ ՆՐԱ ՄՏԵՐԻՆ ՄԻԱՅԻՆ ՔՆԵԼԸ ԷՐ:

ՄԻ ՔԱՆԻ ՇԱՔԱԹ ԱՆՃ, ԱՅՈՒՄԱՏԵՆԱՅԻՆԿ, ԼԻՆԳՐ ԶԳԱՃ, ՈՐ ԻՐ ՇԻՆ, ՊԱՔԱՐՈՂ ԷՈՒԹՅՈՒՆ ԻՐ ՄԵՁ ԱՐԻՃ ԱՐԹԱՆՈՒՄ ԷՐ: ՆԱ ԻՐ ԲՈՂՈՐ ԻՐԱԿԻՃԱԿՆԵՐԵ ՇԱՆՁՆԵՃ ԱՍՏՈՒՄ: ՆԱ ԱՍ ՄԵԿ ԱՆԳԱՄ ԶԳԱՃ, ՈՐ ՊԵՏԵ Է ԻՐ ՇԱԿԱՏԵՐ ԲԱԺՆԵԿՅԵՐ ԱՅՈՒՄ ՇԱԿԱՏԱՅԵԼՆԵՐԻ ՇԵՏ:

- ԱՍՏՈՒ ԿԱՔԵՐ ՄԵՃ ԲՈՂՈՐԻՍ ՇԱՄԱՐ ՇԱՆՁԱՆԴՈՒԹՅՈՒՆ ՍՈՎՈՐԵԼԸ Է, ԱՅԻՊԵՄ ԶԷ՞, - ԱՍՈՒՄ ԷՐ ՆԱ, - ՈՒՐԵՄՆ, ԳԻՏԵՄ, ՈՐ ԱՍՎԱԾ ՄԵՃ ՇԱՄԱՐ ԱՅՏԵՂ ՆՊԱՏԱԿ ՈՒՐԵ: ՄԵՆԵ ԱՅՏԵՂ ՇՐՁԱՊԱՏԱԾ ԵՆԵ ԱՏԵՆ ՏԵՆԱԿԻ ՇԱՆՃԱԳՈՐԾՆԵՐՈՎ, ՈՎԵՐ ՇԱՏ ԿԵՂՏՈՏ ԲԵՐԱՆ ՈՒՆԵՆ, և ԵՍ ԳԻՏԵՄ, ՈՐ ԱՍՎԱԾ ՈՒՉՈՒՄ Է, ՈՐ ՄԵՆԵ ՍՈՎՈՐԵՆԵ ԱՐԵԼ ԱՅԻ ՄԱՐԴԿԱՆՃ ՈՒ ՆՐԱՆՃ ԱՍՏՈՒ ԱԵՐԵ ՅՈՒՅՃ ՏԱՆԵ: ՇԱՏ ՇԵՇ Է ԱՐԵԼ ՆՐԱՆՃ, ՈՎԵՐ ԴԻՍՈՒՄ ԵՆ՝ ՄԵՐ ՔՆԿԵՐՆԵՐԻՆ ՈՒ ԳՈՐԾՔՆԿԵՐՆԵՐԻՆ: ԲԱՅՃ ԱՍՎԱԾ ՈՒՉՈՒՄ Է, ՈՐ ՄԵՆԵ ՍՈՎՈՐԵՆԵ ԱՐԵԼ ՆԱ ԱՍ ՄԱՐԴԿԱՆՃ:

ԼԻՆԳՐ ՇՆՈՐՇԱԿԱԼ ԷՐ ԱՇԽԱՏԱՆՔԱՅԻՆ ՃԱՄՔԱՐԻ ԱՅՈՒՄ ՇԱԿԱՏԱՅԵԼՆԵՐԻ ՇԱՄԱՐ: ԵՐԲ ՄԻ ՇԱԿԱՏԱՅԵԼ ՇՈՒՄԱԼՔՈՒՄ ԷՐ, ԱՅՈՒՄՆԵՐԵ ՆՐԱՆ ՈԳԱՐՈՐՈՒՄ ԷԻՆ: ԵՎ ՉՆԱՅԾ ԼԻՆԳԻՆ ՇԱՏ ԶԱՐԱՅՆՈՒՄ ԷՐ, ՈՐ ՆՐԱՆԵ ՇԱՐԱԿՈՐՈՒԹՅՈՒՆ ՉՈՒՆԵՐԻՆ ԱՐԱՆՁԻՆ ՇԱՆԴԻՊԵԼՈՒ և ԱՊՈԹԵԼՈՒ, ՆԱ ՈՒՐԻՇ ԺԱՄԱՆԱԿ ԷՐ ԳՏՆՈՒՄ ԿԱՆԱՆՃ ՇԵՏ ԽՈՒՏԵԼՈՒ և ՆՐԱՆՃ ՔԱՅԵԼԵՐԵԼՈՒ ՇԱՄԱՐ, ՕՐԻՆԱԿ՝ ՃԱՇԻ ԺԱՄԻՆ ԿԱՄ ԶՈՒԳԱՐԱՆԻ ՇԱՄԱՐ ՇԵՐԹ ԿԱՆԳԱՆԵԼԻՍ:

ՇԱՏ ԿԱՐՃ ԺԱՄԱՆԱԿԱՆՏԱՎԱԾՈՒՄ ԼԻՆԳԻ ԱՐԱՋՆՈՐԴԻ ՇԱՏԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԵ ՇԱՅՏԻ ԴԱՐՁԱՆ ԲԱՆՏԻ ՊԱՇՏՈՂԱՆԵՐԻՆ, և ՆՐԱՆԵ ՆՐԱՆ ՆՇԱՆԱԿԻՃԻՆ ՈՐՊԵՄ ԻՐ ԽՄԲԻ ԴԵԿԱՎԱՐ: ԱՅՈՒ ՆՇԱՆԱԿՈՒՄԵ ՆՐԱՆ ԱՎԵԼԻ ՇԱՏ ՇԱՐԱԿՈՐՈՒԹՅՈՒՆ ԷՐ ՏԱԼԻՍ ԿԱՅԵԼՈՒ ՇԱՄԱՐ, ՔԱՆԻ ՈՐ ՆԱ ՇԱՐԱԿԱՅԵԼԱՆՈՒՄ ՇԻՈՒՆ ԿԱՆԱՆՃ ԷՐ ՇԱԿՈՒՄ, ԻՍԿ ԱՇԽԱՏԱՆԵՐ ԺԱՄԱՆԱԿ ԵՐԿՈՒ ՇԱՐՈՐՈՒ

ԿԱՆԱՆՉ ՎՐԱ ՎԵՐԱԴԱՍ ԷՐ: ՉԱՅԱԾ ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՐՆԵՐԻ և ԲԱՆՏԱՐԿԱԼՆԵՐԻ ՀԱՃԱՆԱԿԻ ԿՈՒՎԱՆԵՐԻ՝ ԼԻՆԳՐ ԺԵՏ ԻՐ ՊԱՐՏԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԳԵՐԱԶԱՆՉ ԷՐ ԿԱՏԱՐՈՒՄ՝ ԳՐԱՎԵԼՈՎ ԻՐ ԵՆԹԱԿԱՆԵՐԻ ՍՏԵՐԸ:

- ԴՈՒ ԻՆՉՈ՛Ւ ԵՍ ԱՅՏԵՂ, - ՀԱՐՇԱՆՈՒՄ ԷՐԱ ՆՐԱՆ, - ԴՈՒ ԱՅԵՐԱՆ ԲԱՐԻ ԵՍ, ԱՅԵՐԱՆ ԼՅՎ ԱՊԱԶՆՈՐԻ: ԴԻՐՈՒՄ ԴՈՒ ԿԱՐՈՂ ԷՐ ԼՅՎ ԿԱՐԻԵՐԱ ԱՆԵԼ:

ԼԻՆԳՐ ԲՈԼՈՐ ՀԱՐԱՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՆ ԾԱՏԱԳՈՐԾՈՒՄ ԷՐ ԿՎԱՅԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ, և ՈՐՊԵՍ ԻՐ ԿՎԱՅՈՒԹՅԱՆ ԱՐԴՅՈՒՄԸ՝ ՇԱՏԵՐԸ ԳԱԴՏԱՐ ՀԱՎԱՏԱՅԱԼՆԵՐ ԴԱՐՁԱՆ: ՉԱՅԱԾ ՆՐԱՆԸ ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒՄԸ ՉՈՒՆԵՐԱ, ԼԻՆԳՐ ՆՐԱՆՉ ԱՍՏՎԱԾԱՇՆՉՅԱՆ ՀԱՏՎԱԾՆԵՐ ԷՐ ՍՈՎՈՐԵՇԱՆՈՒՄ և ՀՈԳԱՆՈՐ ԵՐԳԵՐ, ՈՐՈՒՄ ԻՆՄԸ ԳԻՏԵՐ, և ՆԱ ՆԱՆ ՍՈՎՈՐԵՇՈՐԵՇ ՆՐԱՆՉ ԱՊՈՒԹԵԼ: ՆԱ ՀԻՇՈՒՄ ԷՐ, ԹԵ ԻՆՉ ՄԵԾ ՍԻՐՈՎ ԷՐ ՀԱՄԱՐՆԵՐԱ ԱՆԳԻՐ ՍՈՎՈՐՈՒՄ, և ՀԱՏ ՈՒՐԱՆՎ ԷՐ, ՈՐ ՆԱ ԴԱ ԱՐԵԼ ԷՐ:

«ԻՆՉՉ ԿԱՄԱՆ ՄԵԼԻՆ ԿԱՐՈ՞Ղ Է ԽԱՎԱՏԱԼ»

ԲԱՆՏԻ ՊԱՇՏՈՂԱՆԵՐԸ ՇԱՐՈՒՆԱԿՈՒՄ ԷՐԱ ՆԿԱՏԵԼ ԼԻՆԳՐԻ ԳԵՐԱԶԱՆՉ ԱՇԽԱՏԱՆԵՐԸ, ՈՐ ՆՐԱ ԽՈՒՄԵՐԱ ԱՎԵԼԻ ԿԱՐԳԱՊԱՀ ԷՐ և ԱՎԵԼԻ ԼՅՎ ԷՐ ԱՇԽԱՏՈՒՄ, ԲԱՆ ԱՊՈՒՆԵՐԸ: ՄԻ ՕՐ ԼԻՆԳՐԻ ՎԵՐԱԴԱՍՈՒՄ՝ ՏԻԿԻՆ ԹԱՈՒՆ, ՆՐԱՆ ԿԱՆԳԱՆԵՇՈՐԵՇ ԳՈՐԾԱՐԱՆԻ ՄԻՋԱՆՉՔՈՒՄ:

- ԼԻ՛ՆԳ, ԵՍ ՔՈ ԳՈՐԾԸ ՏԵՍԵԼ ԵՄ, - ԱՍԱՅ ՆԱ, - ԵՍ ԳԻՏԵՄ ՔՈ ԳՈՐԾՈՒՆԵՐՈՒԹՅԱՆ և ԱՅ ԲԱՆԻ ՃԱՍԻՆ, ՈՐ ԴՈՒ ՀԱՏ ԱՉԴԵՇԻԿ ՔՐԻՍՏՈՂԱ ԱՊԱԶՆՈՐԻ ԵՍ ԵՂԵԼ: ԵՎ ՀԻՄԱ, ԵՐԲ ԴՈՒ ԱՐԴԵՆ ՏԱՆԱԴԵԿ ԱՄԻՍ ԱՊՐՈՒՄ ԵՍ ԱՅՏԵՂ, ԵՍ ՆԱՆ ՏԵՍԵԼ ԵՄ ՔՈ ԱՇԽԱՏԱՆԵՐ և ԱՊՈՒՄ ԲԱՆՏԱՐԿԱԼՆԵՐԻ ՀԵՏ ՔՈ ՎԱՐՎԵՇՈՐԴՈՒԹՅՈՒՄԸ, ՀԱՏԿԱՊԵՍ ՆՐԱՆՉ ՀԵՏ, ՈՎԲԵՐ ՀԱՏ ԿԵԴՏՈՏ ԲԵՐԱՆ ՈՒՆԵՆ: ԴՈՒ ՀԱՏ ՄԵԾ ԱՉԴԵՇՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒՆԵՍ ՆՐԱՆՉ ՎՐԱ, ԲԱՅՉ ԴՈՒ ՆՐԱՆՉ ՆԱՆԱ ՉԵՍ, ԻՆՉՈ՛Ւ:

ԼԻՆԳՐ ԺԻ ՔԻՉ ԱՐԱՐԴԱՅԱՆՉԱԿ, ԲԱՅՉ ՀԱՆԴԱՐՏ ԱՍԱՅ ԻՐ ՎԵՐԱԴԱՍԻՆ.

- ԵՍ ՆՐԱՆՉ ՆԱՆԱ ՉԵՄ, ՈՐՈՎՀԵՏԱ ԵՍ ՔՐԻՍՏՈՂԱ ԵՄ, և ԵՍ ԻՄ ԱՐՈՐԴՅ ԿԱՆԵՐ ՀԱՆՁՆԵԼ ԵՄ ՔՐԻՍՏՈՒՄ: ՆԱ՛՝ ԵՍ ԿԱՆԵՐԻ ՆՊԱՏԱԿԸ: ՆԱ՛՝ Է ՊԱՏՃԱՆՔ, ՈՐ ԵՍ ԿԱՐՈՂ ԵՄ ՍԻՐԵԼ ԱՅԻ ԲՈԼՈՐ ԱՐԴԻԿԱՆՉ:

ԼԻՆԳՐ ՀՈՒՄԸՐ ՊԱՀԵՇ՝ ՍՊԱՍԵԼՈՎ ՏԻԿԻՆ ԹԱՈՒՅԻ ԱՐՁԱԳԱՆԵՐԱ: ՄԻԱՅՆ ԱՅՆ, ՈՐ ՆԱ ԿՐՈՒՆԻՇ ԷՐ ԽՈՍԵԼ, ՆՐԱ ԴԱՏԱՎՃՈՐ ՎՐԱ ԿԱՐՈՂ ԷՐ ՄԻ ԲԱՆԻ ՏԱՐԻ ԱՎԵԼԱՅՆԵԼ: ՆԱ ՉԳԻՏԵՐ՝ ԴԱ ԹԱԿԱՐԻ ԷՐ, ԹԵ՛ՈՉ: ԲԱՅՉ Ի ՉԱՐՄԱՆԱ ԼԻՆԳՐ՝ ՆՐԱ ՎԵՐԱԴԱՍԱՆ ԱՍԱՅ.

- ԻՆՉ ՆԱՆԱ ՄԵԿԸ ԿԱՐՈ՞Ղ Է ՀԱՎԱՏԱԼ ՀԻՐՈՒՄԻՆ:

- ԻՇԱ՛ՐԿԵ, - ՊԱՏԱՍԽԱՆԵՇ ԼԻՆԳՐ, - ԲԱՅՉ ԴՈՒ ՉԵ՛Ս ՎԱՆԵՆՈՒՄ ՔՈ ԴՈՐԵՐ ԿՈՐՇԱՆԵԼՈՒՅ:

- Դու ջեմս վախենում, որ պառնակարոհությունը բեշ կշրկի ըն աշխատանքի:

- Դու ջեմս վախենում, որ ես պարոդ եմ ըն դասկանումս մի քանի ՏԱՐԻ էլ կպելանել աման շիմարոհություն խոսելով ՀԱՄԱՐ, - ՀԵՏ ԿՐԱԿԵԺ ՏԻԿԻՆ ԹԱՌՆ:

- Քանի դեռ գիտեմ, որ իմ կյանքի լինելը նյախալ ունի, քանի դեռ ՀԱՄԱՌԶԱԾ ջեմ, որ ՀԻՄՈՒՄԻՆ եք ձանաթել, ես ՊԱՏՐԱՍԵԱԵԱՆ եմ կյանքի ՀԱԿԻՏՅԱՆ մեջ:

- Կյանքի մեջ ի՞նչ է գալիս:

- Ո՛ր, բոլորովին, - ՊԱՏԱՍԽԱՆԵԺ ԼԻՆԳՐ, - բայց ես կյանքի եմ, որովհետև ՀԻՄՈՒՄԻՆ սիրում է ջեմ: Իմ և ջեր կյանքը ԿԱՏՈՒԺ է ՏՐԱԾ:

ՏԻԿԻՆ ԹԱՌՆ մի փոքր էլ սիմեթ, բայց ԼԻՆԳՐ ՊԱՏԱՍԽԱՆԵԺ նրա բոլոր ՀԱՌԺԵՐԻՆ՝ ՀԱՐՈՒՄԱԿԵԺՈՎ ՊԱՏԱԵԼ նրան ԿԱՏՈՒՄ սիրո և բարոհայան մասին:

ՏԻԿԻՆ ԹԱՌՆ ՀԵՏԱՔՐԵՐՎԱԾ էՐ, բայց ՀԵՏ ՀԱՄԱՌԶԱԿԱՆԵՐԻԺ ջեր, և նրան ՀԱՐՈՒՄԱԿԵԺՈՎ ԻՐԵՆԺ ԳԱՊՏԱԻ ԶՐՈՅԺԱՆԵՐԵ ԵՐԿԱՐ ԱՐԱՄԵՐ: ՄԻ ՕՐ ՆԱ ԼԻՆԳՐԻՆ ԱՍԱԺ:

- Անգամ եթե ես ՀԱԿԱՏԱՄ, ես ԱՏԻՊԱԾ ԿԼԻՆԵԱ ԳԱՊՏԱԻ ՊԱԸԵԼ իմ ՀԱԿԱՏՔՐ: ՀԱԿԱՏԱՄԻՆ ես, իմ ՀԱՐԱՆԱՆՈՒԹՅԱՆՔ ԲՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐ ԵՆ ԱՊՐՈՒՄ, բայց ես երբեք նրան ՀԵՏ ջեմ խոսել: Իմ ՊԱՇՏՈՒՄ ՊԱՏՃԱՌՈՎ դա ՀԱՏ դժվար է: Դու առաջին բրիստոլյան ես, որին երբեք իրականում ձանաթել եմ:

ԼԻՆԳՐԵ միայն պարոհանալ որդեա ՊԱՏԱՍԽԱՆ ԺՊՏԱԼ և ԱՐՏՈՒՄ ԱՊՈԹԵԼ ՏԻԿԻՆ ԹԱՌՈՅ ՀԱՄԱՐ:

ՆԱ ՀԱՐՈՒՄԱԿԵԺ ԱՇԽԱՏԵԼ ՈՒ ԾԱՌԱՅԵԼ ՃԱՐԱՐՈՒՄ ՈՒԺԵՐԻ ԱԵՐԱԾԻ ԶԱՓՈՎ, բայց նրա առողջությունն ԱՏԻՃԱՆԱՔԱՐ ԲԱՅԵԼՎԱԾՈՒՄ էՐ ԾԱՆՐ ԱՇԽԱՏԱՆԵՐԻԺ և ՎԱՏ ԱՆՈՒՄԴԻԺ: ԼԻՆՈՒՄ ԵՐԱ ՕՐԵՐ, երբ նա մեծանում էր, թե որքան դեռ ԿԵՐԻՔԵԻՆ ՈՒԺԵՐԵ: ՀԵՏՈ՝ դեպքաբերյալն մի ՕՐ, ՏԻԿԻՆ ԹԱՌՆ ԼԻՆԳՐԻՆ ԿԱՆԶԵԺ ԻՐ ԳՐԱՍԵԼՅԱԿ: ՆԱ ՏՆՈՒՐ դեմքով ԱՍԱԾ էՐ ԻՐ ԳՐԱՍԵԼՅԱՆ ՀԵՏԱՆՈՒՄ՝ ջերբին մի թոփոթ:

- Դա ի՞նչ է, - ՀԱՌԺԵԺ ԼԻՆԳՐ:

- Ես ըն գործով դասկանում եմ աշխատողական նախա եմ ԱՍԱԺԵԼ, ՊԵՏԵ է ԱՏՈՐԱԳՐԵԱ ԿՆ, - ՊԱՏԱՍԽԱՆԵԺ ՏԻԿԻՆ ԹԱՌՆ:

ԼԻՆԳՐ ԱՊԵՇԵ: ՆԱ փորձում էր մի միջադեպ չի՛ել, որի ՊԱՏՃԱՌՈՎ ԿԱՐՈՒՄԱՆՈՒՄ ԻՐ ԲԱՆԱՐԿՈՒԹՅԱՆ ՏԱՐԻՆԵՐԻՆ ԱՌՈՒԺ մի քանի ՏԱՐԻ ԱԿԵԼԱՅՆԵԼ: ՆԱ ռժիմ ջեր պարոհանում չի՛ել, ջնալած ԱՆՊԱՄԱՆ էլ ջեր,

որ որևէ բան իրականում պատկանում լիներ. մեղու՛ն, ինչ-որ մեկը սո՛ւս բաներ էր շարորիչել ևրա մասին: Տիպիս Թառն ու Լիւգն բնկերներ էին դարձել, և Լիւգն շարորիչակում էր ևրա շէս Հիւսոսի մասին խոսել: Հնկանքաւ, ինչ-որ մեկը լսել էր իրենձ խոսակնոնոյուն և շարորիչել դրա մասին:

Նրա միջը թափառում էր շեռոհներում, նա միայն ու՛շքի եկաւ, երբ տիպիս Թառն, թղթիձ Կարդալոյ, անում էր.

- Ձեր դանակմոն՝ մեկ սար:

Լիւգի սիրոն Կանգնեձ: Տիպիս Թառն Կեր նայեձ նրան՝ շարմանալոյ ևրա սարսափաւոր դեմքիձ:

- Լի՛նգ, դո՛ւ ինչ լսո՛ւմ ես, - Կարոյ անաձ նա, - նրաք թեձ անորոշոյուն Կերականակաւո էն գտել և դանակմոն Կոճակել էն մեկ սարոյ:

Լիւգն լոռում էր:

- Դե... յիշք է անեմ, որ սա անաքին անգաւ է, որ դո՛ւ բառեր զեւ գտնում, - ժոյակալոյ անաձ տիպիս Թառն, - շարակառոռո՛ւմ եմ, Հիւս նո՛ւ Կելիլ թեձ, բան երեք շարթիձ անաձ Կարձակակաւ:

Մի ուրիշ աշխարհ

Երեք շարթ նաձ անկոնոյուն անոն օդն անաւ Լիւգի մարմնոյ, երբ նա ճամբարի դրսում միջոն ծնկները շանոն դաձ մեձ սոլաւում էր Ֆոնն թեռոհ: Նրան Կերականակաւո էին ճանաչել, դա ևրա դեմքին միայն շեգնակաւ ժոյիս էր անաքանում: Այդ բառը միայն նշանակում էր, որ իրեն զերն տեսել այոն բանարկալներին բարոձելիւ: Դե նա նշանակում էր, որ նրան գոնե մի ոռո՛ւ ժամանակ շանգիւս Կոնոհներ:

Լիւգն շաձ ոգևորակաւ էր նրանոյ, որ Կերակառնալո էր իր սոկորակաւ Կանքին՝ Կեքարանոնոյուն ու եկեղեձիներին ոգևորելոն, բայձ նա նա Կիտեր, որ իր անորոշոնոն էլ անաքանը զեր: Բանալին Կանքը շաձ մեձ անեղեղոն էր թորել ևրա Կրա, և Կի անեղեղ անակելը շեձ զեր լիւելո: *«Տե՛ր, խորոռում եմ, ինչ օգնի՛ր Կերակառնալ սոկորակաւ Կանքին: Եւ խորոռում եմ, օգնի՛ր այն բոնոնոն, ուքեր դեռ բանոնում եմ»:*

Լիւգն երաւակոնոնիձ փալեձ, երբ Ֆոնն ու Հեռ մեքեւալոյ շայնակեղին: Քան որ շականաձալների շամար լրաձոնիձ դժարոնոններ Կանաքաներ նրան բանում աձելելը, Կի յանճառոյ նա շաձ թեձ աձելոնոններ էր ոհեձել: Հիւս նա իմանալո էր, որ անաքնորիներձ ոմաք անոհանաձել էին, եկեղեղոն այոն անդամներ

աղդեն երեխաներ ունեին, և մի քանի տոմսեր էին Հիմնադրվել:

Մերենան երթևեկողության մեջ մտնելուն Պեմ Լինգը քրտնաբեր շրջա ճակատներ:

«Աշխատեցի քան, որ վաղուց զեմ արել՝ մերենա նստել», - մտածեց նա: Չորս ժամակ ճանաչողական անհանգիստ էր Լինգի շնորհ, բայց աշխարհում ամեն բան համարում էր և սարսափելի զեր, երբ նա միայն մի բան էր Հիմնում. ինքն աջակց էր:

Ինչպես և ինքն ստանում էր, Լինգը շատ հիմնադրողություններ ունեցավ տորալ պլաներն զերադառնալով ճանաչողական: Բանք մի ուրիշ աշխարհ էր: Երբ նա աշխատանքային ճամբարում էր, շարժվելու երբեք զերն թողի ճախ, որ լողներն անգնեին: Բոլոր սեղանները վառ լողապարհներ էին: Հիմն եկեղեցում բոլոր շարժերն լողում էին անհատ իրեն՝ նա շնորհ հիմնադրողական զերադառնալով իր անհատորեն իրեն, շնորհալիքն անհատորեն, որ ինքն սին էր: Նա շատ տարած էր, որովհետև եկեղեցում անհատորեն մեջ կարծես իր շնորհ շարժվել, բայց նա նաև գիտեր, որ ինքն շնորհալիք կարող ուներ, միևնույն ժամանակ անհատորեն զերադառնալով: Ուրեմն, միգրացի, դա իր բարիքի շնորհ էր:

Ձերբակալված են, բոլորն անխտիր

Լինգը սկսեց արդեն քրտնաբեր անհատորեն մեկի շնորհ: Նրանք արդեն էին զերադառնալով շնորհալիքն՝ մի մեծ շնորհ մեջ, և Լինգը շնորհ սեղան էին շնորհալիքն երկրորդ շնորհում: Բոլոր քրտնաբեր անհատորեն իրենք է շնորհալիքն ունեցելին այդ շնորհ օգնություն շնորհներն շնորհները, և Լինգը ինքն էլ շնորհ ուներ շնորհալիքն, բայց իրեն փոխարեն նրան շատ կարևոր անհատորեն շնորհալիքն անհատորեն շնորհալիքն այդ շնորհալիքն շնորհալիքն: Նա կանաչում էր, որ անհատորեն դա անում էին իր սեփական անհատորեն շնորհ, բայց նա շնորհ շնորհ: Այն էր անհատորեն անհատորեն էին շնորհալիքն այդ օրերն շնորհալիքն, և դա լավ շնորհալիքն շնորհն շնորհն իր Հին կարողություն զերադառնալով շնորհ, նա իր անհատորեն շնորհն ունեցելով շնորհ: Բայց ամեն ինչ իր ունեցելի շնորհ զեր լողելով:

Նա օգնություն շնորհներն երկրորդ անհատորեն կանաչել էր այն ամենը, ինչի շնորհ գնալով էր անհատորեն շնորհալիքն, երբ մի շնորհ շնորհալիքն շնորհն անհատորեն:

«Լինգ, անհատորեն շնորհն, բոլոր անհատորեն շնորհալիքն են, բոլորն անհատորեն, դու միևնույն են, որ անհատորեն մեջ է»:

Լինգը Հաջորդ առափոխյան գերադարձաւ Տոն և բոլոր ՀԱՎԱՏԱՅԱԼՆԵՐԻՆ գտաւ խոհաւոր մեջ: Եպեդեօն առաջնորդները ԿԱՆԱՆՅԻՅ իմանք սկսեօին իրենձ բարսոհոյոխը տը արւ թափել՝ ԿԱՐԾԵԼՈՎ, թէ նւ էր ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ԱՅԻ ԱՄԵՆԻ ՀԱՄԱՐ: Նւ գեձ ախս էր, ինձ բԱՆՏԻՅ ԱՉԱՏ էր ԱՐՁԱԿԱԵԼ, և ԸՆԿԵՐՆԵՐՆ ԱՍՈՒԱ ԷՐՆ, որ ոՍՏԻԿԱՆՈՒՅՈՒՄԻՆ իրեն էլ էր փԱՏՐՈՒԱ:

Լինգը մԻԱՆԳԱՄԻՅ իրԱԿԻՃԱԿՆ իր ՁԵՌՔՆ առաւ: Նաւ նւ ՁԱՆԳԵՅ բոլոր ՏԵԴԱԿԱՆ ՀԱՎԱՏԱՅԱԼՆԵՐԻՆ և ՀԱՆՁՆԱՐԱՐԵՅ, որ իրենձ ՀՈԿԻՎՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ ԿԵՐԱԿՈՒՐ, ՀԱԳՈՒՍ և ԱՅԼ ԱՆՀՐԱԾԵՇՏ ՊԱՐԱԳԱՆԵՐ ՀԱՎԱՔԵԻՆ ԲԱՆՏ ՏԱՆԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ:

Այս ՁԵՐԲԱԿԱԼՈՒՅՈՒՄԻՆ որջ ՉԻՆԱՍԱՆԻ ԵԿԵԴԵՅՈՒՒ ԿՐԱ մեծ աՉԴԵՅՈՒՅՈՒՄԻՆ ՈՒՆԵՅԱՎ, որոՎՀԵՏԱ ԴՐԱՆԵ ՀԻՄՆԱԿԱՆ առաջնորդներն էին իրենձ ՀԱՄԱՊԱՏԱՍԽԱՆ ՏԱՐԱԾԵՆԵՐՈՒԱ: Նրանձ ԲԱՆՏԱՐԿՈՒՅՈՒՄՆ լոխն ԱՐԱԳ ՀԱՍԱՎ ԱՇԽԱՐՀԻ ԾԱՅԻՐԵՐ ԷԼԵԿՏՐՈՆԱՅԻՆ փՈՍԻ միջոՅՈՎ և ՏԱՐԱԾԵԿԵՅ ՉԻՆԱՍԱՆՈՒԱ «ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ՁԱՆ» ռադիոկայանի միջոՅՈՎ: Լինգը փորձոն էր ԱՊԱՀՈՎԵԼ բոլորին աորոհոյոխներոՎ, որոՎՀԵՏԱ ԱՄԵՐՈՅ ՉԻՆԱՍԱՆԻՅ և ԱՇԽԱՐՀԻՅ մարդիկ ՁԱԳԱՀԱՐՈՒԱ ԷՐՆ՝ ԻՄԱՆԱԼՈՒ, թէ ինձ էր ԿԱՏԱՐԿՈՒԱ: ՀՈՒՏՈՎ ՀՈԿԻՎՆԵՐԻ ԸՆՏԱՆԻՔՆԵՐԵ ԱԿԱՆԵՐԻՆ ԺԱՄԱՆԵԼ, և նւ բոլորին ԸՆԴՈՒՄԻՆՈՒԱ էր իր մՈՏ՝ ՀԱՆՐԱՎՈՐԻՆԱ ՊԱՏԱՍԽԱՆԵԼՈՎ ԱՐԱՆձ ԲՈԼՈՐ ՀԱՐՅԵՐԻՆ:

Հինգ ՀԱՔԱԹ ԱՆձ ՀՈԿԻՎՆԵՐԻՅ ջորսին ԱՉԱՏ ԱՐՁԱԿԵՅԻՆ, ԲԱՅ ՈՉ ԱՄԱՆձ ԳՐԱԿԻ, և ԻՀԱՐԿԵ, ԳՐԱԿԻ ՀԱՄԱՐ փոյ ՀԱՎԱՔԵԼՈՒ ԲԵՌԵ Լինգի ոՒՄԵՐԻՆ էր: ՀԱՎԱՏԱՅԱԼՆԵՐՆ ԱՅԻՔԱՆ ԱԴՔԱՏ ԷՐՆ, ՀԱՏ ԴԺՎԱՐ էր ԳՈՒՄԱՐԵ ՀԱՎԱՔԵԼԵ, ԲԱՅ Լինգը «ոՉ» ՊԱՏԱՍԽԱՆԵ ԵՐԲԵՐ ՁԵՐ ԸՆԴՈՒՄԻՆ: Նրւ ԲԱՆՏԱՐԿԱԼ ԵՊԵԼՈՐՆԵՐՆ ԱՎԵԼԻՆ ԱՐԺԵՐԻՆ, ԲԱՆ ԱՅԻ ԳՈՒՄԱՐԵ, և նւ ՀԱՐՈՒՄԱԿՈՒԱ ԷՐ ԽՆԴԻԵԼ ՈՒ ԱՅՈՒԹԵԼ, մԻՆՁԱ որ ՀԱՎԱՔԵՅ ԱՅԻՔԱՆ, որքԱՆ ԱՆՀՐԱԾԵՇՏ էր:

Լինգը ԳԵՐՀՈԳԱՆԾ էր, և ԿԱՐԾԵԱ ԱՅԻ ԱՄԵՆ ՃԱՀՈՒՄԻՅ ՊԱՏՐԱՍ ԷՐ ԿՈՏՐՎԵԼ, ԲԱՅ նւ ՁԵՐ ԿԱՐՈՅ ՀԱՆԳԱՏԱՆԱԼ, մԻՆՁԱ իր ոՒԺԵՐԻ ՆԵՐԱԾԻ ՁԱփՈՎ ԱՄԵՆ ինձ ՁԱՆԵՐ ՀՈԿԻՎՆԵՐԻՆ ԱՉԱՏԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ, որոնք իրենձ ԿԱՉՄԱԿԵՐՊՈՒՅՈՒՄԱՆ ԱՄԵՆԱՉՁԴԵՅԻԿ առաջնորդներն էին, ոՒՍԻ ոՍՏԻԿԱՆՈՒՅՈՒՄԱՆ ՀԱՄԱՐ ԱՄԵՆԱՀԱՄԵԴ ՊԱՏԱՐՈՆԵՐ: ՀԻՄ նրւ ԱՐՏՈՒԱ ՏԱԳԱՆԱՊ ԷՐ ԸՆԿԵԼ, որ նրանք ԿԱՐՈՅ ԷՐՆ ՀՈԿԻՎՆԵՐԻՆ մԱՀԱՊԱՏԺ ԵՆԹԱՐԿԵԼ:

ՄԻԱՅՆ մԵԿ ԲԱՆ էՐ մԱՆՅԵԼ ԱՆԵԼՈՒ: Լինգը ոՍՏԻԿԱՆԱՏՈՒՆ ՁԱՆԳԱՀԱՐԵՅ:

- Ես ուՅՈՒԱ ԵՄ ԲՆԱԾԻՅ ՀԵՏ ԽՈՍԵԼ, ԽՆԴՐՈՒԱ ԵՄ:

- Ո՛հ է նրան շարժնում, - շարժե՛ծ Ձայնը այդուս Կողմի՛:

- Ի՞նչ անումը Լինգ է: Քննի՛ր ինձ ճանաչում է, նա փնտրում է ինձ:

- Լինգ, ի՞նչ շի՛նք ես, Ձայն, Ձայն, Ձայն, Ձայն, Ձայն, - շարժե՛ծ Քննի՛ր
ՀԱՆՈՒՄՈՒՄ ՈՒ ԲԱՅՈՒՄ Ձայնը, - ՈՐՏԵՂԻ՛Յ էս ՁԱՆԳԱՀԱՐՈՒՄ:

- Դե ԿԱՐԱՆՈՐ ՉԷ: Ես ՊԵՏԵ է խոսեմ Ձե՛ծ ՀԵՏ ի՞նչ ԵՍ ԵՍ ԵՍ ԵՍ ԵՍ, որոնք ԲԱՆՏԱՐԿԵԼ ԵՔ:

- Ի՛նչ ԵՍ, ուՍԿԱՆԱՏՈՒՄ ԱՐԻ, և մԵՆԵ ԿԱՐՈՂԱՆԱՆԵ ԽՈՍԵԼ:

- Ո՞չ, էս Ձե՛ծ ՀԵՏ ԿԱՆԱՆԱՆԱՆԵ ՀԱՆԴԻՊԵԼ մԻՋԱՆ «ԲԻՋԱՆ մԻՋ»
ՀՈՒՐԱՆՈՒՄ: Ես դժժ ՊԵՏԵ է մԵՆԱԿ ԳԱՔ: Ես ՀԵՏԱԵԼԻՍ ԿԻՆԵՄ, և ԵՐԵ
Ձե՛ծ ՀԵՏ ՈՐԵԼ մԵԿԵ ԽԵՐ, էս ՉԵՄ ԳԱ:

Լինգը գիտեր, որ նա ԿԱՆԱՆԱՆԱՆԵ: ԵՐԵ ԱՆԳԱՄ ՈՉԻՆՉ ԱՐԱՆ ՉԳՐԱԿԵՐ,
մԻՋԱՆ ՀԵՏԱՐԵՐԱՍԻՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ԱՐԱՆ ԿԱՍԻՊԵՐ ԳԱԼ: Ի՛նչն է ՊԵՏԵ է
ԱԿԵՏԱՐԱՆԻՉԸ, որը ԿԵՐՉԻՐ յՈՒ ԱՄԻՍԵՐԻ ԵՐԵՐԵՐՈՒՄ փԱՆՈՒՄՈՒՄ մԵՐ
ԵՐ ԻՐԵՆԻՅ, ԻՐԵՆ ՀԱՆԴԻՊԱՆԱՆ ԿԱՆՉԵՐ:

- ԼԱԿ, Ե՛ՐԵ ԿՈՒՅԵՆԱՆ ՀԱՆԴԻՊԵՆԵ:

- ՎԱՐՈՒ ԺԱՐԵ յՈՒՐԻՆ, - ԱՄԱՅ ԱՆ:

ՀԵՆԱՆՈՒՄԱՆԱՆԳԻՅ ՀԵՏՈ Լինգը ՀԱՆԴԻՊԵՆԻՅ ԵՐԵՐԵՐԻՅ մԵԿԵՆ, ՈՒՄ
ԳԻՏԵՐ, որ ԿԱՐՈՂ ԵՐ ԿԱՏԱՀԵԼ: Նա ԲԱՅԱՏԵՅ ԻՐԱԿԻՆԱԿԵՐ և ՀԱՐՉԻՆԵՅ,
ԵՐ ԿԱՆԱՆԱՆԱՆԵ ԻՐԵՆ ՈՒՐԵԿԻՅԵԼ մԻՆԵՆ ՀՈՒՐԱՆՈՒՄ և ԱՄԱՆԵԼ ԴԻՐՈՒՄ:

- ԵՐԵ էս դժժ ՉԵԿԱ, ԱՄԱ ԿԻՄԱՆԱՆ, որ ինձ էլ ԵՆ ՁԵՐԲԱԿԱԼԵԼ:

ԺԱՐԵ ԿԵՅԱՆ ԱՆՅ ԿԵՍԻՆ Լինգն ՈՒ ԵՐԵՐԵՐԻՅ ԿԱՆԱՆԱՆՈՒ ԵՐՆ ՀՈՒՐԱՆՈՒՄ
մՈՏ՝ ԵՐԵԿԱՆՈՒ ԱՄԱՆԵԼԻՍ ԵՐԵՐԻՅ: ՈՒ ՀԵՏՈ ԱՐԱՆԵ ՏԵԱՆԱՆ ԱՐԱՆ: Նրան
մԻ ԽՈՒՄԸ ՀՐԱՆԱՆԱՏԱՐԱՆԵՐ ԵՐՆ ՈՒՐԵԿԻՅՈՒՄ: Լինգը ՀՐԱՆԱՆԱՆԱՆԵՅ և
ՊԱՏԵՐԱՍ ԵՐ ԱՐԻՆԵ ՀԵՆԱՆԱԼ, ԵՐԵ ՏԵԱՆԱԿ, որ մԻՋԱՆ ԵՐԵՐԵՐ ԵՐՈՒ մՏԱԿ
ՀՈՒՐԱՆՈՒՄ, մԻՆՉ մԱՆԱՆՈՒՄ ԱՄԱՆԱՆԻՐ ԴԻՐՈՒՄ: ՀՈՒՐԱՆՈՒՄ ՀԵՏԱՆԱՆԱՆԱՆ
մՏԱԵԼԻՍ՝ Լինգը ՈՒՍՈՐԱՆՈՒՄ մԻՆԱԿ ԵՐԵՐԻՅ:

- Լինգ, որԵՐԱՆ ՈՒՐԱՆ ԵՄ ԵՐԵ ՏԵԱՆԵԼ, - ՁԵՐԱՐՈՐԵՆ ԱՄԱՅ ԱՆ՝ ԱՄԱՆ
ԱՐԱՆԵ ԻՐՈՐ մՈՏ ԵՐԵՐԵՐԻՅ ԽԵՐԵՆ, - ԲԱՅ ՉԵ՛Մ ԿԱՆԵՆՈՒՄ, որ ԵՐԵ
ԿԱՐԵՐԱԿԱԼԵՄ:

- ԵՐԵ ԿԱՆԵՆԱԿԻ, ԱՄԱՆԵՐ ՉԵՐ ԽԵՐ: ԲԱՅ էս ԱՄԱՆԵՐ ԵՄ, ՉԵ՛:

Նրանք ԵՐԿՈՒՄՆ ԵՒ ՈՒՍԵԼԻՐ ՊԱՏԱԻՐԵՅԻՆ, և Լինգն ԱՄԱՅ, որ ինքն ԵՐ
ԿԱՐԵԼԻՐ: ՀԵՏՈ ԱՆ ԱՆԱԿ ԲՈՒՄ ԳՈՐԾԻՆ:

- Ի՛նչ ԵՔ ԱՆՈՒՄ ի՞նչ ԵՐԵՐԵՐԻՅ ՀԵՏ: ԴՈՒՐ մԱՆԱՆԱՆԱՆԱՆԱՆ ՏՈՒՐԱՆԵՐ
ԴԻՄԱՅ ԲԱՅ ԵՔ ԵՐԵՐԵԼ, և ԵՐԵ ՁԵՐ ՈՒՅԱՆՈՒ փՈՐՆ է, էս ՁԵՐ ԿԱՆԱՆԱՆ:
Ի՛նչԵ՛Մ ԵՔ ՈՒՅՈՒՄ:

- Հնգասնծի՛ր, Լի՛նգ, - ասած բնիշը, - մենք դեռ ողորձ զենք պերել: Բա՛ն Կի, ես ողորձ զեմ Կարող անել արանձ Համար, և դա ըն մեղքն է, որովհետև դու Կյա ամենի՜ Համարակակա՛ն ներկայանումս սարքե՛տիր:

Լի՛նգը գի՛սեր, որ եւ ծանկանում էր մտերմանալ, և հընը դեմ զեր: Նա ծանկանում էր Կյա ունձապարոհայումս փորձել: Նրանք ևս երկու՜ ժամ բնաթելով ջրութե՛տին, և Լի՛նգը սկսե՛ծ խոսել իր Հնգասնծի, բնանսրե՛ծ, թե հնձո՜ր էին հըն ու բնանսրկա՛ծ պոխ Հոսիկներն Կիքն Կանպոխ Հիսոխ Քրիսոսոսի Պանգամը Պանսելո՜ր Համար: Քննիշը խորին Հարգանքով լսում էր Լի՛նգին՝ նրա ազբերումս Տեսնելով Իրկակն մանկոգոհայումս իր բնկերների Համար, բայ՜ իս աղարդյոխ էր: Նա Հրաժարվում էր Հոյս Տալ, որ արանք Կարող էին աճան արձակակել:

Լի՛նգը մաները Կաշե՛տրե՛ծ իր սև մաշերի Կրկով: Դրանք Կերձաղեսս նորի՜ աճում էին: Նա Հի՛ե՛ծ սոր աղոթքն իր ջո՛Հ լինելո՜ր մասին և մտնում Կրկնե՛ծ Կյա Համարը, որն իրեն Կի՛սեղ էր Հանձրել. «Հոնա՛ջը Հաս է, մՀակաները՝ ըրձ... Գառնետ Գալլեո՜ր մե՛ծ»:

Լի՛նգը մտնում էր, թե աղյո՜ր՞ ժամանակն էր Կերաղանալ Տառապանքի դպրոց:

Վերադարձ դպրոց

Քննի՜ր բնիշը Կերձանում էր իր բնաթիթը, Լի՛նգը գի՛սեր, որ իր ժամանակն էլ էր Կերձանում: Նա գի՛սեր Հոխրանձի՜ մոխքի մոտ սողանող ոստիկանների մասին: Նա Կերձին առաջարկն արե՛ծ:

- Լնկ, եթե դուք հնձ էիք փնտրում, ուրեմն ա՛ն՝ ես: Բոնե՛ք հնձ և բնկերներին աճան արձակեք:

Քննիշը գլոխը Տարոբերե՛ծ և նոխր ժո՛ղսե՛ծ.

- Լի՛նգ, - անկեղծա՛նկ ես, - Դո՛ր երբե՛կ հնձ Հանդիպա՛ծ Կանանձի՜ծ Կանե՛նե՛ծ Կանն ես:

Հե՛տ առանձ Կյա բա՛ն Կսելո՜ր եւ Հե՛նա՛նկ մեստրանե՛ծ:

Լի՛նգը մի բնի՜ր բողե լոխ լեսա՛ծ էր՝ Հնսկանալով, որ զԿաշոդկե՛ծ: Նրա սորո՛ս Կլնքն լծկա՛ծ էր, և եւ Տոխ դարձնկ Հոխալքա՛ծ ու միայնակ: Նա գի՛սեր, որ իր դեռ բնանսրկա՛ծ բնկերների Համար Կանն հնձ Կիքն էլ Լնկ զեր լինելո՜ր:

Ժամանակն անձնում էր, և Լի՛նգն Իմա՛նկ, որ Կյա անգամ էլ երկու՜ Կյա ըրիսոնակների էին ջերբկալել, Իսկ Կյա առաջնորդներին, որոնք դեռ բնանսրկա՛ծ էին, իրենձ Տեղակա՛ն ոստիկանոհայոխներին՜ Հնա՛նել էին

ԱՇԽԱՏԱՆԵՐ ՆՈՐԻՉ ԱԿԱՎՈՒՄ ԷՐ:

Լինգո երբեք իր դիրքերն զի Ձիջել, երբեք փոխաբանություններ զի գնաձել իր ճնայճքի, նորոգությունների և նպատակադրելով սեզ: Եւ ոչ էլ երբեւ թողի է Տպել, որ բնականոն էլ կնա Տնաճպելով պնտն իրեն շէճ Պաշի իր ընդիրեր և եղբայրների ճնաւոր Պալաւորելով: Նա Պէճոնթան պողմաճ

ՓՆՏՐՎՈՂՆԵՐԻ ՅՈՒՅԱԿՈՒՄ Է ԴԵՌԱՍ, ԲԱՅՅ ԱՆ ԱՆԱ ԱՍՏՕՈՒ ՅՈՒՅԱԿՈՒՄ Է, և ԱՍԱԳԾ ՀՐԱՇԱՅԻ ԿԵՐՊՈՎ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒՄ Է ԱՐԱՆ ԲԱՏՏ ԿԵՐԱԴԱՆՈՒԱԼՈՒՅ:

ԲԱՅԺ ԼԻՆԳՈ ՊԱՏՐԱՍ Է ՎԵՐԱԴԱՌՆԱԼ ԲԱՆՏ, ԵԹԵ ԴԱ ԵՐԲԷԷ ԱՆՀՐԱԾԵՐՏ
ԼԻՆԻ:

- Ես ՊԱՏՐԱՍ ԷՄ ԳԵՐԱԴԱՊՆԱԼ ԴՊՐՈՒՅ, - ԱՍՈՒՄ Է ԱՆ, - ԵՍ ՀԱՊՈՉՎԱԾ ԷՄ, ՈՐ ԱՍՏՎԱԾ, ՈՐԸ ԳԻՏԻ, ԹԵ ԻՄ ԳԼԽԻՆ ՔԱՆԻ ՄԱՉ ԿԸ, ԿԿԱՐՈՊԱՆԱԸ ԵԼՔ ՊԱՏՐԱՍԵԼ ԺԱՆԿԱԺԱԾ ԻՐԱԿԻՃԱԿԻՅ, ԵԹԵ ՄԻԱՅՆ ԵՍ ՄԱՆԱ ՆՐԱ ԿԱՄՔԻ ՄԵՋ:

Իր ջանասանակով ունիս՝ յեկ այլ մարտերակներ է Լիզբո շնանը: Իրենձ խոխբը Կերօնիւ էր, որ եհեդեօին անոր շիմբերի փր ղեղը
 քսաը քարփա գործ Կլիբեր, և Լիզբո մսաօնիւ էր, որ ինքը բազաԿանին
 ժաաաաԿ Կոխեաաը անոխսաաակով շնանը (այի ժաաաաԿ ա ղեդ ղեդաաա
 էր): Այոաաաեաայնփ, Չիաաաաաոն Կոա շնանը երեաոնին աաօեալոնօ
 շեաո աաեա ինօ շաա է բարդաաոն, իսԿ շիա Լիզբո ինքը այի քարիբային
 խմբին է ոաաԿաաոնի:

Լինգուս անդհաձայն արկումն էն, որ Կնոթ Տեղը ՏԱՆԷ է՝ յաբերել, յաբարաւել, երեւաների շաւար շոգ ՏԱՆԷլ: Լինգը ԵՍԱ ԿԵՆԱԿԱՆ ԴԵՐՈ ՉԻ ԱՆՏԵՈՒՄ, ԲԱՅԺ ԱՆ ԱՆԱ ԳԻՏԻ, ՈՐ ԱՍԿԱԾ ԵՐԲԵԱՆ ՏԱՐԲԵՐ ԾՐԱԳՐԵՐ ՈՒՄԻ ԱՐԴԴԱԿԱՅԺ ՇԱՎԱՐ: Նա ԻՐԵՆ ԲՆԱԿԱՏՈՂԱԵՐԻՆ ՀԻՇԵՅԱՒՈՒՄ Է, ՈՐ ՏԱԼՈՒՆ ԵԿԵՂԵՅԻՆԵՐ ԱՏԵՈՅԵԼՈՒ ԱՄԵՆԱԴՅՎԱՐԻՆ յԱԶԷՐԻՆ ԿԱՆԱՅԷ ԷՆ, ՈՐ ԻՐԵՆՅ ՎՐԱ ԷՆ ՎԵՐՅԱՒՈՒՄ ԱՎԵՏԱՐԱՆԵԼՈՒ ԾԱՆՐ ԳՈՐԾԵ: Նա ԱՆ ՀԻՇԵՅԱՒՈՒՄ Է, ՈՐ ՉԻՆԱՍԱՆԻ ԱՄԵՆԱԴՅՎԱՐ ՏԱՐԱԾՔԵՐ ՈՒՂԱՐԿԱՌՈ ԱՎԵՏԱՐԱՆԻԶ ԹԻՄԵՐԻ ԵՐԿՈՒ ԵՐՈՐՈՐԴ, ԻՆՉՊԱՆ ՏԵՂԱԿ ԷՆ ԸՐԻՍՏՈՂԱ ԱՌԱՋԱՌՈՂԱԵՐՈ, ԿԱՆԱՆՅԻՅ ԷՐ ԿԱԶՄԱԿԱԾ:

[illegible]

ԱՇԽԱՏԱԼՔԸ ԸԱՐՈՒՄԱԿՈՒՄ Է...

ԳԼԵՌԻՍ

Փրկուժյունը ներման մեջ է

Հնդկաստան,
1981 թվական, նոյեմբեր

Տե՛ր, խոնարհ օր էր, երբ երեսուներեսամյա Գլեդիս Ուեդերշերը ծանալեժ Մալորբուհու շրջան, որը գտնվում է Օրիսա նահանգում՝ Կալկուտայի շրջափակումում՝ իր ամուսնուհի Գլեդիսի հետ միասին:

«Ես ջեմ չեմ կարողանում, որ արդեն այստեղ եմ», - ասեց ինքն ինքին, մինչդեռ շարունակում էր սպասել իր ամուսնուհիին, որը չէր եկել: Տները և խանութները շրջափակումում զրկվել էին ստանդարտից: Տները և խանութները շրջափակումում զրկվել էին ստանդարտից: Տները և խանութները շրջափակումում զրկվել էին ստանդարտից: Տները և խանութները շրջափակումում զրկվել էին ստանդարտից:

Պաշտպանի սպանությունը այստեղ բերող ճանապարհը Գլեդիսի շրջափակումում չէր կարողանում փոխանցել իր զգացմունքները, բայց իր անհատականությանը, որը չէր կարողանում փոխանցել իր զգացմունքները, բայց իր անհատականությանը, որը չէր կարողանում փոխանցել իր զգացմունքները, բայց իր անհատականությանը:

Նա չէր կարողանում իր զգացմունքները փոխանցել իր զգացմունքները, բայց իր անհատականությանը, որը չէր կարողանում փոխանցել իր զգացմունքները, բայց իր անհատականությանը, որը չէր կարողանում փոխանցել իր զգացմունքները, բայց իր անհատականությանը:

Հնդկաստանի բնակչության թիվը մոտավորապես մեկ միլիարդ էր

Գլեդիսին դոմի էր գալիս այն, հեզ հեզը ՏԵՆՈՒՄ էր: ՏԱՆԵՐԿՈՒ ՏԱՐԱԿ ՀԻՊԱԹՔՈՒԹՅՈՒՆԻՅ ՀԵՏՈ ՆԱ ՎԵՐՁԱԴՄԵՆ ԶՊՈՒՄ ԷՐ, ՈՐ ԻՐ ԵՐԱԶԱՆԵՐ ՈՒ ՄԱՏՈՒՄ ԿԱԶԵՐ ԻՐ ՀԱՄԱՐ ԿԿԱՆԵՐ ԷՐ ԿՈԶՎՈՒՄ: ՕՏԱՐ ԵՐԿՐՈՒՄ ԾԱՌԱՅԵԼ ԵՊԵՏՆԵՐԻՆ: ՆԱ ՄԵԾԱԳՈՒՅՆ ՓԱՓԱԳՈՎ ԷՐ ԱՊԱՆՈՒՄ ԱՅՈՐԿԱՆ:

Գլեդիան իր բոլոր որոշումները պայմանելիս ամեն ինչին նայում էր միասնականորեն՝ Կորիձայրով: Նա անարժեք բուժքույրական դասընթացները, որը շատ լավ որոշում էր մի անշահավորության լնամբ, որը միասնականորեն տրամադրում էր, և նա նույն էր ամեն ինչ՝ շեղում մեղքի բոլոր այն երիտասարդ երբայրներին, ովքեր նույն տրամադրություններ, ինչ ինքը: Դա թերևս ամենադժվար էր իր լնամբ, բայց Գլեդիան գիտեր, որ Աստուծոյ պաշտոն զեր, որ ինքը պաշտոն մի մարդու շեք, ով իրեն պեղծ էր տրամադրում: Նա անհասկանալի մեծ բնականներ

մեծ ՀԱՅՈՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ՈՒՆԵՐ, և ՀՈՒՏՈՎ ԻՆՔԵ ՍԿԱԵՅ ԿԱՐԱՌՐ ԴԻՐԶՔԱԴԵՅՆԵՂ մի փոքրիկ ԿԻՆԻԿԱՅՈՒՄ: Նա նաև ԴԱՍԱՎԱՆԴՈՒՄ էՐ ԿԻՐԱԿԱՆՈՅԼ ԴԻՐՈՒՅՈՒՄ և ՕԳՆՈՒՄ ԵԿԵԴԵՅՈՒՄ ԱՅՆ ԱՄԵՆՈՎ, ԻՆՉՈՎ ԿԱՐՈՂ ԷՐ:

ԳԼԵԴԻԱՐ ՀԱՏԿԱՊԵԱ մեծ ՈԳԼՈՐՈՒԹՅՈՒՆ էՐ ԱՊՐՈՒՄ ԱՄԵՆ ԱՆԳԱՄ, ԵՐԻ մարդասիրական ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՈՒՄ ԱՇԽԱՏՈՂ ՔՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐ ԷՐՆ ԱՅՅԵՂՈՒՄ ԻՐԵՆՅ ԵԿԵԴԵՅԻ: Նա ռԵԼԵՐՈՒԹՅԱՐ ԿԼԱՆՈՒՄ էՐ ԱՐԱՆՅ ԱՄԵՆ մի ՊԱՏԱԾՈՐ՝ մՏԱԾԵՂՈՎ, ՈՐ մի ՕՐ ԱՅԻ ԱՄԵՆՆ ԻՐԵՆ ԷՂ ԷՐ ՊԵՏԶ ԻՐԵՂՈՒ: ՆՐԱՆ ՀԵՏԱՔՐՔՐՈՒՄ ԷՐ, ԹԵ ԱՐԴՅՈ՛Ք ԵՐԲԵԼ ԱՏԻՊՎԱԾ ԿԻՐԵՐ ԽՈՍԵՂ ՀԱՍԱՐԿՈՒԹՅԱՆ ԱՌԱՋ. մԻՍԻՈՆԵՐ ԻՐԵՂՈՒ ԱՅԻ ԿՈՂԱՆ ԻՐԵՆ ԱՅՆՔԱՆ ԷՂ ՉԷՐ ԳՐԱՎՈՒՄ, ԱՅԻ ԱՆԳԱՄ ԿԱԽԵՅՆՈՒՄ ԷՐ: ԴՐԱ ՊԱՏՃԱՌՆ ԱՅԻ ՉԷՐ, ՈՐ ԳԼԵԴԻԱՐ ԱՄԱՋՈՒՄ ԷՐ, ՊԱՐԶԱՊԵԱ ՆԱ մՏԱԾՈՒՄ ԷՐ, ՈՐ ԱՍՏՎԱԾ ԻՐԵՆ ԱՅԻ ՊԱՐԳԼՆ ՉԷՐ ՏԱԵՂ: *«ԵՍ ԿՐԱԿԱՐԱՐՎԵԱ ԳՈՐԾԱԿԱՆՈՐԵՆ ԱՍՏՈՒ ԱՆԻՐ ՅՈՅՅ ՏԱՂՈՎ ԻՄ ՔՈՒԺՔՈՅՐԱԿԱՆ ԿԱՐՈՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՈՎ»*, - ԱՍՈՒՄ ԷՐ ՆԱ ԻՆՔՆ ԻՐԵՆ:

ԱՐԴԵՆ 1980 ԹՎԱԿԱՆԻՆ ԳԼԵԴԻԱՐ ԲԱՆԵՐՆ ՏԱՐԵԿԱՆ ԷՐ, և ԱԿԱՌՈՒՄ ԷՐ ԱՆՀԱՆԳԱՏԱՆԱՂ, ԹԵ ԵՐԲԵԼ ԿԻՐԱԿԱՆԱՅՆԵՐ՝ ԻՐ ԵՐԱԶԱՆԵՐ: ԻՐ ԱՐՏԻ ԽՈՐԲՈՒՄ ՆԱ ԳԻՏԵՐ, ՈՐ ԱՍՏՎԱԾ ԿԱՌԱԿԱՐՈՒՄ ԷՐ ԱՄԵՆ ԻՆՉ, և ԱՄԵՆ ԻՆՉ ՏԵԴԻ ԷՐ ՈՒՆԵՆՈՒՄ ՆՐԱ ՆՀԱՆԱԿԱԾ ԺԱՄԱՆԱԿԻՆ: ԲԱՅՅ ԱՐԱ ԳԼՈՒԽԵ լՐ ԷՐ ՀԱՐՅԵՐՈՎ, և ՆԱ ԿԱԽԵՆՈՒՄ ԷՐ ՍԽԱՂ ԸՆՏՐՈՒԹՅՈՒՆ ԿԱՏԱՐԵՂ և ԱՌՈՒՄԱՆԱՂ: Նա ՉԷՐ ԵՐԻՏԱԱՐԴԱՆՈՒՄ, ԻՍԿ ԿԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻՅ ՀԱՏԵՐԻ մԵԶ մԻՍԻՈՆԵՐՆԵՐՆ ԻՐԵՆՅ մԻՍԻՈՆԵՐՈՒԹՅԱՆ ԿԱՅԵՐՈՒՄ ԷՐՆ ՀԱՅՏԱՎՈՒՄ ԲԱՆԵՅՅ ԱԿԱՄ ՎԱՄ ԴԵՌ ԴԵՌԱՀԱՍ ՏԱՐԻՔՈՒՄ: ՄԻՆՉ ԱՅԻ ԳԼԵԴԻԱՐ ՏԱՐԵԿԻՅՆԵՐՆ ԱՌՈՒՄԱՆՈՒՄ ԷՐՆ, ԵՐԵԽԱՆԵՐ ՈՒՆԵՆՈՒՄ, և ԱՐԱՆՅ մԵԾԱՅՈՂ ԸՆՏԱՆԻՔՆԵՐՆ ՏԵԱՆԵՂՆ ԳԼԵԴԻԱՐ ՀԱՄԱՐ ԱՎԵՂԻ ԴԺՎԱՐ ԷՐ ԴԱՐՉԱՌՈՒՄ ԻՐ ԵՐԱԶԱՆԵՐՆ ԱՊԱՆԵՂԸ:

ԱՎԵՂԻ ՈՒՇ ԱՅԻ ՏԱՐՎԱ ԸՆԹԱՅՔՈՒՄ ԳԼԵԴԻԱՐ ՀԱՆԴԻՊԵՅ ՄԱՅԵ ՀԵՂԻՆ, ՈՐԸ «ՕՓԵՐԵՅՆ մՈՐԻՂԱՅԵՅՆ» ԸՆԿԵՐՈՒԹՅԱՆ ԱՇԽԱՏԱԿԻՅՈՒՄ ԷՐ: Նա մի քԱՆ ՏԱՐԻՆԵՐ ՀԱՏ ԱԿՏԻՎ ԳՈՐԾԵՂ ԷՐ ՀՆԴԿԱՍԱՆՈՒՄ, և ԳԼԵԴԻԱՐՆ ԳՐԱՎԵՅ ԱՐԱ ՈԳԼՈՐՎԱԾՈՒԹՅՈՒՆԸ: Նա ԱԿԱԵՅ ՀԱՐՅԵՐ ՏԱՂ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆԵՐ մԱՍԻՆ ԱՅՆԵԴ:

- ՄԱՐԴԻԿ ԻՆՉՊԻԱՐՆ՝Ն ԵՆ ԱՅՆԵԴ: ՆՐԱՆՅ ԲԱՅԵԲԲԱՅ ԲԱՐՈՉԵՂ ԹՈՅՂԱՏՐՈՒՄ Է: ՆՐԱՆԸ ՀՂՈՐԸՆԿՂ՝ ԵՆ: ԻՆՉՊԵՂ՝Ն Է ԳՈՐԾՈՒՄ ՉԵՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅՈՒՆԸ: ՈՐՏԵԴԻՅՅ ԵՐ ԱԶԱԿՅՈՒԹՅՈՒՆ ԱՏԱՆՈՒՄ:

ՄԱՅԸ ԺՊՏԱՅՅ՝ ՉԳԱՂՈՎ, ԹԵ ՈՐՔԱՆ ՈԳԼՈՐՎԱԾ ԷՐ ԳԼԵԴԻԱՐ, մԻՆՉ ԻՆՔՆ փՈՐՉՈՒՄ ԷՐ լՎԱԿՈՒՅՆԱ ՊԱՏԱՍԽԱՆԵՂ ԱՐԱ ՀԱՐՅԵՐԻՆ:

*«Միգրո՞ւն, ա՛յ նշա՛ն է, - մտածում էր Գլեդիսը, - միգրո՞ւն ա՛յ
իմ սողաւորները ո՞ր աղոթքների յաճատա՛ն է»:*

Հնձորի մի բնի շաբաթների բնակաժողով Գլեդիսը սկսեց գրկականությունը պարզալ ՕՄ-ի պերաբերել: Նա իմացաւ, որ պաշտպանությունը մեջ ինքնին շատ քիչ էր, որ սերունդը նորին էր անհրաժեշտ և յարմար առաջնորդությունը Աստուծոյ, թէ որ երկրին է անշուք ունիւմ ծառայել: Որքան անելի շատ էր պարտին ՕՄ-ի մասին, այդքան անելի շատ էր շատնաւոր, որ այս պաշտպանությունը շատ էր շատ էր: Նա ներքին ինքնազննություն էր զգում և սկսեց միջոցներ ձեռք առնել ՕՄ-ի շէտ շատագործակցելով շատ:

Արդեն 1981-ին Գլեդիսը յաճատաւ էր առաջին անգամ լքել Աստուծոյ: Նա դեռնա զգիտեմ, թէ որքան էր անպաշտելով որ երկրին սերուն, բայց նա ուրեւրեւր էր Երրորդա՝ անելի լաւ ծառայողութիւն գործին և անհրաժեշտութիւն: Նրա սիրտը ինքնին սողաւորներով, և նա շատեւ շատ ծառայողներն ու բնակներին: Հնդկաստան գնալով գաղափարը առաջնաւել էր նրա գիտին Մայր Հայրն շատնաւորութիւն առաջին իսկ օրակներէ, բայց նա զի ունիւմ առաջ բնակել, այլ ունիւմ էր իրարին բնա ինքն Աստուծոյ անմիջ և ծրագրի շատ: Նրա մեկնելով նախորդ երկրորդն բնակները շատնաւոր նրա շատնաւոր և սկսեց երգել իրենաւ անհրաժեշտութիւն երգերի մեկն՝ «Քանի որ նա աղոթում է»:

*«Ես պարտի եմ դեմ առ դեմ պաշտելով պաշտան, - ասեց Գլեդիսը
նրան, երբ երգն անհրաժեշտ, - որովհետեւ գիտեմ, որ աղաքաւ Նրա
շատնաւորութիւն է»:*

Գլեդիսի շատնաւոր այդ անառ Երրորդային իսկական փորձառությունը անառ էր, շատնաւոր այն դեպքին, որ այնքան զգնաւոր բոլոր քրիստոնեաներն ունեին նոյն շատնաւոր ու աղաքաւ, որն իրեն շատել էր այնքան:

Սառն շատնաւոր բնելը, շատնաւոր մեկ անգամ լորանալը, շատնաւորաներն լորանալը մաքրելը, Անգլիայի անհրաժեշտ բնակությունը ծառայելը և Աստուծոյ առաջնորդությունը ինքնին, թէ որ գնաւ, բոլորը մտնում էին այս անհրաժեշտաւորանաւոր դաւանանքի մեջ: Գլեդիսը բոլոր փորձությունները դիմաւորում էր աղաքաւ յարմար զգնաւորությունը՝ շատնաւոր երգել Հնդկաստանի մասին: Նա շատ բնա զգիտեմ Հնդկաստանի անաւ այնքան աղոթի մաքրանաւոր մասին, բայց այն միտն ու շատնաւորությունը, որ ան իր մեջ, անգ զի առնում:

Անառ դաւանանքը պաշտնաւորութիւն մոտ էր, երբ Գլեդիսն բնաւորում

էր Անգլիայում ծանայնոյալն Կենսոննաձող շոյգի շէս: Նրանք շարժեցին, թէ նա ուր էր յոսքանստում մեկնել ծանայնոյալն:

Գլեդիսը բնօրէն, որ դիմել էր ՕՄ-ին և Հնդկաստանում դրա ներկայանալուօրէն:

- Հենց այս յաւիտէն դեռ անդրաշուքին շարժուած զեմ, թէ ուր գնալ, բայց ուշում եմ գնալ մի տեղ, որ Աստուծոյ ինչ անպակասութիւնս կարողանա օգտագործել, - ասած նա:

- Գլեդիս, դու մեծ մարդ ես, - մեծաշուքաբար ասած Կեն:

Գլեդիսը տեսնելով մեծ յոսքանստումն իր շարժումները, բայց զի՛ որ նա դեռ ընդամենը երեսուն տարեկան էր: Տեսնելով նա շարժուած դեմքը՝ Կենը ժղճած և շարժեց բնօրէն իր միջքը:

- Օ, ո՛ր, ո՛ր թէ դու մեծ ես, այլ դու անպակաս ես, բայց ՕՄ-ի մոտ երեստանդ աշխատանքները: Դու Աստուծոյ ինչ լաւ գիտես, անպակաս շարժումը Կենը Կենը, անպակաս շարժումը Կենը:

Գլեդիսը ժղճած և Աստուծոյ շարժումները շարժեց Կենը իմաստանքին և բնօրէնները իմաստանքին: Դեհ շարժումը իմաստանքին էր, որ Մայք Հենը տեսնել էր իրեն, և շարժումը անպակաս շարժումն ունէր: Նրա կանգնած իմաստանքին էր իմաստանքին՝ «Ես գիտեմ, որ իմ աշխատանքը Նրա շարժումն է, և արժէ աշխատել կանգնած իմաստանքին, որ Նա կենդանի է»:

Բորոտների տունը

Նա Հնդկաստանում՝ Քոնստանտին, իր անպակաս Կենսոննաձողին էր, երբ իր վարորդը իմաստանքին մի փոքր ճանապարհով շարժուել: Ուշադրութիւնները փոքրանքներում բաշխել շարժումները կանգնած, տեսնելու և երեստանքին կողմը՝ նա բոլորովին զեր լսում վարորդին: Նրա անպակաս ճանապարհ վարորդի վերջին բնօրէն միայն:

- ...Մայք Հենը բորոտների տունը: Զի՛ք անպակաս, Գլեդիս, մենք երկուսը ժողովուրդի զեմը կանգնած:

Հնդկաստանում նա վարորդը շարժումներ մի բնօրէն ճանապարհ, ճանապարհի անպակաս բնօրէններին շէս, որի անպակաս Գլեդիսը Մայքն էր: Գլեդիսը լսել էր, որ այդ ճանապարհում ուրիշ անպակաս ճանապարհներ էլ կային, բայց նրանք անպակաս շարժում: Գլեդիսը Գլեդիսին շարժումներ ներս, մենք ինքն ու վարորդը ինչ-որ շարժում էին բնօրէն:

Հորժը նայելով և շէտ մի փոքրիկ գրքոյի գտնելով, որտեղ
յենսրոնի առջին բուժաւանորի՝ Քեյթ Ալենքայի մասին էր գրւած,
Գլեդիսը ամբողջովին տարեւել Կենսրոնի շրջանային տարածքը:

Մինչ նա սրահում էր, Գլեդիսը սկսեւ շարժուիլ, թէ ինչո՞ւ զեր
Գրեշեմի Կենտրոնը դուրս գալիս իրեն թէյ շոգիւններով, ինչո՞ւն տեղի
ստացողը էր: Բայց ոչ ոք չէր զգուշացնէ, և Գլեդիսն ու վարորդը նորից
շարժուեցին իրենց ճանապարհը:

ՕՍ-ի թիմերի շէտ անձնակազմը առջին մի քանի շաբաթները
շէտքերով էին ու շարժուիլ, մինչ Գլեդիսը փորձում էր ստացուիլ
տեղական Կենտրոններէն ու ստացուիլներէն: Նա առջին անգամ
շէտքերը անձնակազմի Քոնսուլում՝ մի հարկի շէտ: Վե՛տ Կենտրոնը
էին երկու փոքրիկ սենյակներով, որտեղ ամենուրեք գրքերի տուփեր
էին դրւած, որտեղ ջորի շէտքերն էին դրուելով, իսկ շոգիւններն
իրենց ներկայութեամբ էր ոչ Կենտրոն, քան Բենտոնի սենյակ, որի մեջ մի
անգամ էր բռնուած: Գլեդիսը գտնուում էր Աստուծոյ, որ ինքը մեծանել էր
Կենտրոնի և Գրեշեմ, թէ ինչ էր նշանակում ծանր աշխատել, բայց երբեք
նա չուսման էր և անգամ ստանում էր օրհնել ու դրանք «Ինչ էլ
Աստուծոյ ինչ շէտքը նշանակում էր» պարբերականը:

Նրանք ամեն օր շոգիւններով դուրս էին գալիս և փորձում բնականաբար
գրքեր վաճառել և մարդկանց Աստուծոյ մասին շարժել: Գլեդիսն դուրս էր
գալիս քանակաւ մարդկանց շէտ գործ ունենալով, բայց նա Կենտրոնի
էր Բարիպարի շոգիւնի և Կենտրոնի լեռների փոշիին փոխած Սանթրի
գլուխը գնել: Նրանք այդ գլուխներն մի քանիսն ստացան անգամ էին իրենց
առջին ճանապարհորդութեան ժամանակ: Ուրիշ և շէտքերն իրենց
շէտ սոս էին գտնուում մարդկանց և շոգիւններն էին ծանուցում:

Նրան շարժել էին Սանթրի Կենտրոնները և ոգիների շարժումներ
մասին, թէ ինչո՞ւն էին Կենտրոնի անգամ մարդկանց շոգիւն ոգիների
գտնանալով շէտք: Նրանց Կենտրոնի շարժումներն շէտ շոգիւններն էին,
և երեւաններն ստանում էին շարժումներն Կենտրոններին, որոնք
ժամանակակից շարժումներով լրիւ բուժելի էին շարժում: Սանթրի
ժամանակներն իրենց փորձ ծանուցում էին բուժական շոգիւն գտնելով շէտք,
որոնք մի քանիսն դրանք և ոգիների շարժումներն շարժել իրենց
երեւաններն:

Ուրիշ բուժումը՝ Գլեդիսը գրեւոր, որ այս ժողովուրդն Կենտրոն էր
դուրս բերել այդ Կենտրոնի մի ժողովուրդ Կենտրոն, և որոնք բնականաբար
նա գրեւոր, որ Հիստորիա նրանց դեռ Կենտրոնի մեծ բուժումն Կենտրոն էր շարժել:

աշատելով նրան ջար ոգիների պաշտպանների: Ինչ-որ բան պնդելը առնուհետև նրա Կոպորիում, երբ նա մտածում էր այդ մարդկանց մասին, և նա Պատրիարք էր անհնարաբար պարզել այնտեղ՝ նրանց Պատրիարքի այն բարի լուրը, որ այդուհետ էր իր սիրտը:

1982 թվականին այդ Հնարավորությունը Գլեդիսին բնագետներ: Նրա Հնարավոր թիմային աշխատանքի մեջ էր մտնում գյուղերը այնտեղ, որտեղ բրիտանացիները մասնակցում էին Տեղացի բրիտանացիների պաշտպանության «ճյուղայինների ճանապարհ»: Գյուղերից մեկը, որը նրանք այնտեղ էին, յոթ միոն ոտքի դիպար ճանապարհ էր, որն անցնում էր լեռնային պաշտպանության, բայց Գլեդիսի սիրտը ձեռքում էր այնտեղ գնալու Հնար: Նա ինքնապատկանություն էր մասնակցում Տեղացի պաշտպանության ինչպես՝ սպանող ջարդերից ջարդ Հնարելուց մինչև գետնին լողալուն ու անհնարաբար գալու միջանցների Կոպորի բնակել: Տեղացի պաշտպանի դուր էր գալիս բարձրագույն, սուրհակապատկան անսխալաբար բուժքրոջ բնակարանությունը, և նրանք մեծ սիրով նրան սուրհակապատկան էին իրենց Պարզ պաշտպան:

Սեր ցածրերից ամենացածրերի հանդեպ

Գյուղեր Մայրիբեզանքի բորոտների Տեղացի Հնարում ջար, և Գլեդիսը մի բան անգամ Հնարավորություն ունեցավ Տեղացի Գրեգորի, որը, ինչպես նա Պարզեց, երբևէ անոսանալով ջար եղել: Նրանց Հնարությունների մեծ մասը իրենց ժողովրդությունների Հեթ էր պաշտպան, բայց Գլեդիսը նպատակ էր, թե որքան էր իր Հնարավորները մեծանում Գրեգորի Հնարեց, զնայած որ անում էր անհնար՝ իր ջարձապատկանները մի Կոպորի դնելու և ջոկ իր ժողովրդության Կոպորիանանալու Հնար:

Հեթո նրան ուղարկեցին իր Հնարավոր առաջարկները պատրելու: Գլեդիսը Հնարեցավ էր Հնարավորները Տեղացի Հնարավորություն Հնար ՕՄ-ի թիմերի Հեթ ճանապարհորդելիս, բայց բորոտների Տեղացի Տեղացի և Մանթլի մարդկանց Հեթ Կոպորիս իր սրտին խորը Տրավորություն էր թողել: Տեղացի, թե ինչպես էին Գրեգորի ու այդուհետև Հնարում իրենց Հիպանդների Հնար, Պարզապես Հիպանդ էր: Հիպանդը ստիպում էր բորոտներին Հնարանալ, որ անշալ պաշտպանության էին նրանց Հիպանդություն: Նրանց անում էին, որ նրանք Կոպորի ջար անգամ, որ իրենց մի բնակ ջարդ Տեղացի: Ինչ Կոպորիանում Հիպանդները իրենց պաշտպան Կոպորիս էին ուղարկել Պարզաներում՝ փորձությունում մոտավոր և Կոպորիս իրենց բնակարաններից ու բնակարաններից: Բորոտներից Կոպորի ձեռք մարդ ջար, և ոչ ոք նրանց Կոպորի Հեթ սեր ջար առաջարկում, բան Գրեգորի:

Հիւանդներին, որոնք գալիս էին պէնսիոն, դեղ էին օտար, որ պէնսիոններում էր Հիւանդոցիւնը շարունակում, բժշկական անձնակազմը նրանք սեր ու պրեզիտիւններ էր շոյիտ օտար և սոպորիտներ, որ արդ Հիւանդոցիւնը բոլորի էր և Աստուծոյ անշուք զէր: Գլեդիսը արշուի էր արդ փոփոխութիւններ, որ ինքնուր էր շարունակ Հիւանդներ յետ միայն պրեզիտ Հիւանդներ և սորո իրար լսելու շարունակ: Դեղատիւններն իր գործն էր անում նրանք պրեզիտ բոլորի շարունակ, իսկ անձնակազմը պրեզիտները բոլորի էր նրանք շարունակ:

Գլեդիսը Հիւանդներ էր պէնսիոններ պատրաստ գործով, բայց նա երբեք իր դրամականներն էր շարունակ օտար: Արդիւ՞ր Գլեդիսը էր իրեն գրական, թէ արդիւ՞ր ծառայութիւն: Զնայած արդիւ՞ր բոլորի դրամականներն էին գրեթէ, որ դա իր արդարեւ զէր Հիւանդներն: Բայց արդ, նա բնական զգիտ, թէ արդիւ՞ր Գլեդիսը էլ էր նոյն բանը շարունակ իր շարունակ: «Եւ ի՞նչ, եթէ անգամ արդ», - արդիւ՞ր էր նա: Անգամ եթէ արդ, արդ նա ստիպւած պիտէր նա ՕՍ-ի անձնակազմի շարունակ: արդիւ՞ր էր օրերը:

Այդ անգամ Գլեդիսը արդիւ՞ր ոչ մի Հիւանդ զոյգեր անձնակազմի Գլեդիսը պրեզիտները արդ: Նա անգամ էր անշուք, որդի շարունակ էր, որ Գլեդիսը ՕՍ-ի անձնակազմի նա շարունակ անձնակազմի պար շարունակ ծառայութիւն էր իրար, և Հիւանդ նա ոգևորւած էր: Գլեդիսը և անձնակազմը նրանք իրար արդ լսելի լսել անձնակազմի, արդ անձնակազմը շարունակ իր ծառայութիւն: Նրանք շարունակ էին, թէ որդի շարունակ անձնակազմի բան իրար: Իրար ծառայութիւն ծառայութիւն շարունակ անձնակազմի, երկուսն էլ միմեկի ծառայութիւն անձնակազմի էին արդ շարունակ: Որդի շարունակ էին անձնակազմի, արդ անձնակազմի շարունակ, որ Աստուծոյ իրենք միմեկին էր: Նրանք անձնակազմի Աստուծոյ՝ 1983 թվականի օգոստոսի վերջին ծառայութիւն և ծառայութիւն ներկայիս:

Այնպէս՝ Հիւանդներն, բոլորներն շարունակ, բոլորն ոգևորւած էին Գլեդիսը և նա շարունակ շարունակ: «Դեղ», ինչպէս նա շարունակ էր ծառայութիւն շարունակ, շարունակ ծառայութիւն շարունակ շարունակ, և Հիւանդ Աստուծոյ նա Հիւանդի պիտէր շարունակ, որ Աստուծոյ շարունակ, և ինքն էլ շարունակ պրեզիտներն իրար Հիւանդներ շարունակ: Գլեդիսը բնական էր և բոլոր Հիւանդներ շարունակ Գլեդիսը և Գլեդիսը անձնակազմի Աստուծոյ սորո պարունակներն էր, և նրանք բոլորն ստանում էին իրար և իրար ծառայութիւն պարունակ:

1985-ին ծագեժ Գլեդիսի և Գրեշմի առաջին դուստր՝ Եսաեր-Զոյը, որին չաքորդեժին առ երկու եղբայրներ՝ 1988-ին ծագեժ Ֆիլիմը, իսկ 1992-ին՝ Տիմոթին: Գլեդիսին դուր եր գալիս իր երեխաներին իննաելը, և իր չաաը ծառայողայն աոր դաժՑ բժաեժ, եր երեխաները սկսեժին ինդալ չարան երեխաներ չեՑ:

Ամեն ինչ տալ Աստծուն

1990-ականներին Գլեդիսն ու Գրեշեմը շարունակեցին շնորհակալութիւն օժտել բոլորսոսողներ և Սառալի շնորհներ մեջ: Գլեդիսը սիրում էր իր երեխաներին ՏԱՆԵԼ գլորները՝ Սառալի երեխաների շէճ հաղալով, և երեխաներին էլ էր դուր գալիս չոր շէճ ՏԱՐԲԵՐ ձաթերների, չոփիկների շնորհները սեմինարների գնալ քուրսերում, որոնք կազմակերպուում էին ՏԵԴԱԿԱՆ չոփիկների ԿՈՂՄԻՅ, և որոնք Գրեշեմը մասնակցում էր չոփիկներին բնակարաններում և բարոյացնում մեջ:

Գրեշեմն ու Գլեդիսը գիտէին, որ Սառալի գլորների բնակիչները շարունակաբար շնորհակալ էին իրենք բոլորսոսեցական շնորհներ շնորհ: Նրանք միշտ փորձում էին շնորհներ լինել գլորներին ԿԱՐԻՔՆԵՐԻ շնորհ, և ԿՈՂՄՈՒՄ էին, որ ԱՍՏՎԱԾ իրենք իմաստնային ՏԱՐ ՆՐԱՆՅ մեջ օժտելով: Գրեշեմը երբեք ոչ մի գլորի ջեր գնում մարդկանք շնորհներ իրենք ԿՈՂՄՈՒՄ փոխելով շնորհ: Դրա փոխարեն նա քննարկում էր ԵԿԵԿԵՅԻՆԵՐԻՆ, որոնք ԱՍՏՎԱԾ շնորհ էր: Չնայած դրան՝ Սառալի բոլորսոսողները շնորհակալ էին դժուարությունների, և շնորհ ՆՐԱՆՅ մեղմում էին այն բան մեջ, որ նրանք բոլորսոսող էին դարձել միայն այն շնորհակալ, որ դրամական և ԿՈՂՄՈՒՄ օգնություն էին ստանում բոլորսոսողների:

Մի քանակակալ շնորհ արեւ շնորհակալ էին բոլորսոսող լինելով շնորհ: Երբ նա ծառ էր բարձրանալ իր ԿՈՂՄՈՒՄ շնորհներ շնորհ, նա արեւ բարձրանալ շնորհ շնորհներ շնորհակալ էին ծառն ու սպառնալ նրան շնորհել բոլորսոսող դառնալով շնորհ, շնորհ փայտ էին իրել նրա շնորհ ԿՈՂՄՈՒՄ, այնքան շնորհել, միշտ մաշակում:

Շնորհների մի խումբ բարձրացել էր և շնորհ իրեղի մեկ այլ բոլորսոսող շնորհ: Եւ բնութագրական շնորհակալների, բոլորսոսողները ստիպւած էին անեն օր դիմակայել շնորհների շնորհներին: Երբեմն նրանք ունեւածքը գողանում էին ԿԱՆ ԿԱՐԻՔՆԵՐԻ, ԿԱՆ էլ նրանք թողիլ ջերն ՏԱՐԻՍ քուր ԿԱՐԻՔՆԵԼ շնորհ, մշակել իրենք շնորհ: ՏԱՐԻՔՆԵՐԻ շնորհներն ԿԱՐԻՔՆԵՐԻ էին, բայց Գլեդիսն ու Գրեշեմը ոչ մի անգամ ստիպւած չէին շնորհել և ջերն էլ ԿԱՐԻՔՆԵՐԻ, որ երբեք ԿԱՐԻՔՆԵՐԻ շնորհ ԿԱՐԻՔՆԵՐԻ թիրախ դառնալ: Գլեդիսը դա բնութագրում էր նրանով, որ իրենք բնութագրում ԿԱՐԻՔՆԵՐԻ բոլորսոսողներ շնորհներ շնորհ, դա բնութագրում ԿԱՐԻՔՆԵՐԻ բնութագրում:

1999 թվականի շնորհներն էր, մի իրեղ շնորհներն էր, Գլեդիսը

իր մեներկ ղաշն էր անում: Այդ օրվա ղաժառանգությունը մի ճանաչողական և զգայական մասին էր, որն անսխալաբար Կործանում էր ճեմողությունը: Երբ և՛ զգայական շնորհը եկավ նրան այնպիսի միջավայրում, նա նրան անց:

- Հոգի՛ս, Աստված ճեմողությունն անցնում է:

Հոգիսը մի քանի վայրկյան լուռ էր: Հետո ղաժառանգեց:

- Զեներ՛, մի՛ թողի՛ սոսի, որ Նա անցնի՛ այն:

Անշուշտ շնորհակցեց, շնորհ Իմաստուն շնորհը շնորհակցեց:

- Ի՛նչդ այն սոսի Նրան, - անցնի՛ նա:

Ղաժառանգությունը Գլեդիսի վրա շատ անցնեց, և նա շատ անգամ, որ Աստված իրեն շնորհում էր, թե արդյո՞ք ինքն ղաժառանգ էր ինչ անելու բան, ինչ ուներ՝ անումսուն, երեխաներին, ունեցածը: Այս շնորհը ղաժառանգ էր նրա գլխում, իսկ անցնումները անցնում էին անցնում: Նա սիրեց Տեղի էր Քրիստոսին, երբ ընդամենը ճանաչեց Տեղական էր, և այդ օրվանից սկսած նա փորձել էր արդյո՞ք միայն Նրա շնորհը: Նա ոչինչ զեր ինչպե՛ս, երբ եկել էր Հոգիական, և ինքն ու Գլեդիսը անել ինչ անելու էր իրենից ծանոթությունը մեզ: Նա շնորհում էր, թե անել ինչ Տեղի էր Աստուն, բայց սրտի խորքում նա գիտեր, որ իր շնորհը փորձություն էր անող անցնելը այն անցնումներից ու իրենից, որ սիրում էր:

Վերջիվերջո, նա անցնեց՝ ճանաչել այն ղաժառանգ Աստուն, որին գիտեր, որ Նա անցնում էր:

- Այո՛, Տե՛ր Հոսիս, այո՛, ես անցնում եմ, անցնում՛ անցնում, ինչ անող ես օգնագործել՝ անումսուն, երեխաներին, անել ինչ, ինչ ունեմ:

Երբ նա անել անցնի, նա շատ Սոսի Հոգի մոտենալությունը և շնորհ, թե ինչպե՛ս Արեւաշատ շնորհ Իմանական: Նա գաղափար զուգոր, թե ինչ էր սովորում իր ընտանիքին, բայց զանաչ էր, որ Աստված իրենից շնորհ անցնում:

Հաջորդ շնորհը Գլեդիսը ղաժառանգում էր անցնել Մանուկություն՝ մանուկանություն զուգորներում անցնումսուն մեկ այլ ճանաչում: Նա շատ ոգևորված էր այն փաստով, որ ճանաչում Ֆիլիպին և անցնում Տեղական ճանաչում էր իր շնորհ, և ճանաչում ինքներն էլ շատ ոգևորված էին: Նրանք սիրում էին շնորհի շնորհ ճանաչումներ գնալ: Դա անցնում էր նախ՝ ընել «ճի՛ֆ» մանուկի մեքենայի մեջ՝ անցնել էլեկտրականության անցնումսուն ճի՛ֆ: Բայց անցնումսուն նրանից դուր էր գալիս շնորհ շնորհ ժամանակ անցնումսուն: Սոսի ծանոթան ճանաչում շատ անցնում էր անցնել, նրանից ճանաչում անցնումսուն շատ շնորհի էր անցնել, ու Գլեդիսը գիտեր, որ ճանաչում էր շնորհ

լազ Կլիներ չոր շէտ որոճ ժամանակ անձակձանել: Չորս ժամակ ճանաչաւ ինչ
լազ ժամանակ Կլիներ, որ տրանք իրար շէտ շրոջներ:

Տաւաերեքայա Եւթերո երկու բնակերուչի ուներ, որոնք իրեն
այժեյիթայան էին գալի, և նա շատ ուրախ էր տանը մնալ բնակերուչիներ
և մալրիկի շէտ:

Հոնգարի բաւերն՝ ջորեքաբթի օրը, Գլեդիսը խնդաւած
այսոյիցն Կորդա էր գնում՝ փորձելով բոլորին յատարասել
ճանաչաւորորոթայան շատ:

- Ֆիլ, Կերթաթիթի՛ր շաւաբալը, - շարժե՛ծ նա Կապ ուրդին:

Նա այնքան գործնական տղա էր, անէն ինքու լաւն էր չորը և նոյնքան
ուշադիր էր մարդկանձ Կերթիներ Նաւաւաւ: Գլեդիսը շարտարանում էր,
թէ նա որքան շոգանար էր բոլորի Նաւաւաւ: Նա դժարանում էր
շաւաւալ, որ բնականն մի բանի անսի՛ծ նա տաւաերեքայա տրեւան էր
դառնալով: Նրանք միշտ այնքան ջրադաւած էին, որ Կերթիս իրենձ
երեւաները շարձալիս մեծանում էին իրենձ տաւաերեքայա դիրս:

- Տղան՛ր, գալով ժամանակն է, - Կանթե՛ծ Գրեշտը:

Գլեդիսը տղաներին տրաւ մեքենայի մոտ, որտեղ տրանձ սոստում էր
շարը: Նա երկու տղաներին էլ գրե՛ծ և շարտարան, շէտ մոտե՛ծակ
Գրեշտին: Նրանք միշտ շրտե՛ծ տալով շատը շատու ժամանակ էին
շատանում, որովհետեւ երբեք ջրիտէն, թէ ինչ Կերթի էր շատաւել,
շատալիս շոգանակն իւրեքար երթնելուիցն դեղորս:

Գլեդիսը գիտէր, որ Տիմ մի քիչ անանգասանում էր ճանաչաւոր
շատը Կատուարի շատանում, որն ունե՛ծ էր անձալ նոյնաբերն:
Նրան մեքենա էր շարաւածել, ու թեղէն լորի՛ք Կանաւածքներ ջրային, բայ՛ծ
նա շատ Կանե՛ծաւ էր: Հետո՛ բնականն դեղորս մի բանի շարաւած անձ, նա
մեկ այլ Կերթի Կանաւաւս էր եղել: Գլեդիսը շատանում էր, թէ նա ինքու
էր այդքան ջրուշանում մեքենայով ճանաչաւոր գալով շատը, և նա
փորձե՛ծ տրան բաւալերել միշտ ճանաչաւոր դիրս գալը:

- Հոնգա եմ՝ լազ ժամանակ Կանե՛ծանել: Կանաւաւսներ երկուեքաթի,
- գործն ինչ, միշտ տրանք արդէն շարժել էին:

Երբ արդէն շէտ շրջակե՛ծ տղա Կերթաւաւալով, նա շրե՛ծ, որ ջեր
ստուգել՝ Ֆիլը տը շարտակ Կերթի էր, թէ՛ ոչ:

Հետո նա սպե՛ծ մտաւ Տիմի մասին: Նա Կերթիս մի փոր մոսել
էր, և Գլեդիսը մի բանի տը շար էր դրել տը շէտ՝ իմանալով, թէ որքան
ջորիս Կերթի էր ինչ լեռներում: Նա ժողով՝ շոտալով, որ Տիմ ջայնը
երգելով ջեր Կերթի: Նա իրենձ տը երգի՛ծ ու բարո՛քի էր. սիրում

Արդեն 1998-ին լարվածությունը գագաթնակետին էր շնչել, երբ մի քանի բրիտանյա շոգուգործներ շարոխակել էին աշխատել շոգի գրա Ռեալայի տոնակատարության ժամանակ, երբ, Սանթալի բնակիչների ղապերնաշոխաներով, երպրը շնգասառնոս է: Բրիտանյաների և ապահական սանթալիների միջև աճող շնգառնոխոխները մի ղաշ ակորեն շնգառնակել էին, բայշ շնգաբերոխոխները դեն լարաշ են: Հենո՝ Գրեշերի և նրա ոռոդների մառնակաշաշ ճաբարիշ մի քան շաբա առաջ, մեկ այլ միջադեո էր Տեդի ոռենշել, ոռի ժամանակ Տեդաշիները

Հնչյուն՝ Գրեհեմի նվերի բան բան Տարազ գործունեություն, ինքնագրի նման գոռոռում էր, որ նրանք պանգ առնեին: Նա սարսափով Տեսնա, թե ինչպես շարժակազմությունից մեկը բեռնի լորեռ մեքենայի վրա ու Տակը: Դարձ Սինգն առաջինը պրակտ պառնե: Երբ Հնչյուն փորձեց դուրս Կործակել օդակառնից և ջրով շարժանել պրակտ, նրան դաժանորեն ծեծեցին: Անսիրտ խոթանը պանգան ճակում էր, թե բռն ինչպես էր լքում մեքենան, և թե ինչպես էին մեքենայի մեջ գտնվող մարդկանց մարմինները մոտիկ դառնում:

Այս արձանագրության Տեսարանից ընդամենը մի բանի մեջ էր այն պոռ Սանթալի երիտասարդներն իրենց նվաճողական «Դանգրի» Կարն էին Կարում՝ թաքնված ջրակառն և ջրանցակառն, թե շարժակառն արձանակոր ոգին ջր պատրաստում:

Մի ժամ շեռն արժույթ ծրագրե: Հնչյուն, որին նոր ծեծել էին, գնաճել էր գյուղացիների շեռնից, մեկ այլ մարդու էլ ուղարկել էր մի բանի մոտ շեռն գտնվող գյուղ՝ ուսուցանողական Տեղականացնելու, բայց արդեն ուժ էր: Երբ Հնչյուն պերդարձակ մեքենայի մոտ, նա թի իր մոտիկ պատից ինքնագրեր: Մեքենայի ներսում նա Տեսնա իրար սրտանց երեք դակներ, որոնք պատեն մի պերդին նագան գրանառնակ էին: Հնչյուն գրեք, որ այս Տեսարանը նա արժույթ պատեն շեռնելու էր:

Արձանակառն բրաունդաները դուրս շարժեցին իրենց Տերից և շարժակառն ուղարկական Տեսարանի շարժը, և բոլորը ներքոս մի բանի մասին էին մտածում: Ինչպե՞ս էին պատրաստ մասին նստելու Գեդիսին և Եաներին:

Վշտի մոլեգնող ալիքը

Ժամը յոթին Գեդիսը շարժվում էր և Կարձակում շարժական շարժան օրվան, երբ շեռնառնը այդ օրն արդեն երկրորդ նագան շարժեց: Դա լրագրող էր, որը շարժում էր Գրեհեմի և Տրաների Տարբերներ:

- Ինչո՞ւ մասին եք խոսում, - շարժեց Գեդիսը:

Հասկանալով, որ նա դեռ ոգնի մասին ջրեք և ջրեքնալով առաջինը նրան շարժել պատրաստ մասին՝ նա շարժողությունը նստեց և պատեց լրագրողը: Բայց շեռնառնառնները շարժանակում էին, և շարժան գյուղերի բնակիչները շարժանակում էին շարժեր Տեղալ:

- Գեդի՛ս, նստե՛ք ե՛ն, որ Գրեհեմն ու Տրաները ջրան, - ընկերներին մեկն նստեց նրան:

- Չպ՛ն, Տե՛ր Աստուծ, - բաժնակնքե՛ծ Գլեդիսը, - ի՛նչ է եղել իմ տղաներին: Նրանք մենա՛կ են մնա՞ծել:

Վերջիպերջոյ, տաւ ընկերուհի Գայաթրին պերժրե՛ծ շեռնախոսն ու ինքը սպսե՛ծ Պասախանէլ բոլոր շարժերին: Բայ՛ ձա՛նն ինչ արագութեամբ Բաբելի եր խճճաւում, իսկ Գլեդիսը դեռ զգի՛սէր, թէ իրականում ինչ էր Տեղի ունե՛ծել: Նա խոճմալոյ մեջ էր, բայ՛ չա՛յտաւում էր, որ Գրե՛հեմն ու տղաները ա՛յն ներս Կասե՛նին: Նրա մի՛սքը շրջաւարտում էր ընդունել, որ ինչ-որ Կաս բա՛ն էր Տեղի ունե՛ծել, և նա լա՛կաճաւորն ա՛յտաւում էր, որ շոճո՛ւ արա՛ք տո՛ն Պի՛տի պերադաճալին:

Հաջորդ մի քանի ժամերի ընթացքում ընկերները սպսե՛ծին գալ արա՛նձ տո՛ն, և Բաբելի շա՛ս լրագրողներ շայնպե՛ծին, որոնք ծանաճում էին լուսանկարել արա՛ն: Դիտում, ներսում, Պասճաւարին և փողոճում մի քանի ճաւաճաւ մարդիկ Կալին: Ամեն ինչ բաճում էր պերճո՛ւել, և Գլեդիսը ջբադաճ էր մարդկաճ իմաւորելով և Եսաթերին Կարգադրութիւններ աճելով: Նա դեռ ջեր ըմբռնում Կաճարաճի ողջ խորութիւնը, և ոչ ոք զգի՛սէր, թէ ինչո՞ւն արա՛ն Բաբել աճել աճաճոր տորութիւն մաւին:

Վերջիպերջոյ, աղիւն ժամը ինն աճ Կեսին Գայաթրին բռնե՛ծ արա՛ ջեռքն ու աճա՛ծ:

- Գլեդի՛ս, ես Պե՛ք է խոսեմ քե՛ջ շե՛ս:

Սեւաճաների՛ծ մեկը մարդկաճի՛ծ աճաճելով և Գլեդիսին Կաճեղ ճաճելով՝ Գայաթրին աճա՛ծ:

- Գլեդի՛ս, ես ջեմ ուճում, որ դո՛ւ քեր նաճ լինեմ, բայ՛ դո՛ւ Պե՛ք է ուճեղ լինեմ շաճերի:

Գլեդիսը լսում էր՝ շրջաւարաճելով շաճաճալ տորութիւնը: Նրա մի՛սքը ուճում էր մերժել Կա՛ն իրաճանութիւնը, որի մաւին ընկերուհին Պաճաւում էր, բայ՛ դա աճաճարին էր: Բաճերը շաճում էին տա՛ շոխութի՛ծ, և իրաճը շե՛ս պերճնել ջեր լինի: *«Ո՛ւ, - գոռո՛ւմ էր տա՛ մի՛սքը, - դա ջր Կարող մի՛ճ լինել, տա՛ք շայնաճ մեքեալոյ մեջ ջե՛ն եղել, տա՛ք ջեր Կարող ողջ-ողջ ալրաճել: Ինչո՞ւն՝ Կարող էր նաճն բա՛ն Տեղի ունե՛նալ, ալսեղ շայնաճ սոալսումը Կա՛»:*

Վճի մոլեգնող Կիթը ա՛յտաւում էր Կո՛ղ ճալ տա՛ն, բայ՛ Գլեդիսը Պե՛ք է ևս մեկ աճաճա շարժներ աճն ինչի մաւին: Միգո՛ւճե, Գայաթրին սոալաճում էր: Միգո՛ւճե, լուրը սոալ էր:

- Գայաթրի՛, դո՛ւ իրո՞ք նԿաճ ունեմ, որ տա՛ք մաճաճաճ եմ: Գրե՛հեմը, Ֆիլիպը, Տիմոթիւն, տա՛ք էլ ջԿ՛ն:

Գայաթրիի ողբերգաճաճ շայնաճն աճա՛ծ արա՛ն, որ սոալսումը ջԿար:

Գլեդիսը, ջգալուս իր յարժանությունը, նստեց:

- Ինձո՞ւմ եմ Եսթերին յղատելու, - եղան նրա մեկս խոսքերը:

Ժամանակը կարծես կանգ էր առել, բայց պլանքը շարունակվում էր: Հնչո՞ւող մի քանի բողբոջների ընթացքում Գլեդիսը խոսքեր էր յղարձակում, որոնցով յոթի մեծերը Եսթերին: Հեռահոսանքային ջերմ դադարում. մարդիկ էին ջանգալներում Ապստամբայի՜ն՝ ծանկանալուս իմանալ, թե ինչ էր կատարվում: Հարևանների և ընկերների շուրջը իրենց տուն շարունակվում էր, բոլորը ուռնում էին նրանց Կողմին ինչի՞նչ այս դժգուր յղան: Լրագրողներն ու յուճարները ևս շարժվում էին շարժվել ներքև գտնվել: Բայց Գլեդիսին միայն իր աջակց էր շեղարժեքում:

- Մայրի՛ս, ի՞նչ է յուճակել, - շարժեց Եսթերը:

Գլեդիսը նրա ջերմերը պերժրեց իր ջերմերի մեջ և նայեց նրա նստեղ շրջերին:

- Կարծես թե մենք մեկնալ ենք մեկնել, - մեղմիկ ջալնուկ ասած նա աջակց և առանց պարկայն անգամ մեկնելու ասած, - բայց մենք կներենք նրան:

- Այո՛, մայրի՛ս, կներենք:

Եսթերի շրջերը սպասեին արժանությունների՜ փայլել: Գլեդիսը նրան առնուր գրեց և փորձեց ընկալել այն ջարդարան ջափը, որ իրենց պլանքերը մի կանաչարանում կարծես կտրուկ փոխել էր: Զգա՞նությունը այնքան ևս կարծես կատարված թափած ինչեր, բայց անընդհանր շարժերին յուճարները ստիպված ինչի՞նչ նրան գրեցին էր յուճում: Վերջիպես, Տեղակայն Բժշկի որդին մոտեցավ Գլեդիսին և ջանքաշատ շարժեց:

- Նրանք ուռնում են իմանալ, թե ինչ անեն դեպքերը:

Այս շարժը փորձեց ծանկանալ շուրջ, որ այս ամենը կարող էր ստանալ ինչի՞նչ:

- Դրանք Բարիփառ քերք: Գրեհեմն իր պլանքը նստեց այս երկրին, և գրեհ, որ Կողմենար այստեղ թափվել:

Ամբողջ շնչողի շարժան ընթացքում Գլեդիսը շարժարանում էր անհանգիստ, լրագրողների, յուճարների, յուճարների շեղ: Վերջիպես, Գրեհեմն գործընկերները պերժարաշատ Մանուկներին, և շարժի դարձան արդյունք շարժանա՞ման մանրամասները: Գլեդիսը իմանալ, որ գլխավորներն իրենք էլ ծանկան էին շարժանությունների դժբաղդում: Նրան յուճանում, թե ինչո՞ւն էին փայլել Տեղի դուրս և թողի ջերմ Տեղ, որ գլխավորներն օգնեն կարողներին, յուճանում ևս Հնչողի ջանքարան մասին, որին ծեծել էին նրանց օգնելու փորձի յուճանում:

Գլեդիսը վերջիվերջո շնայեցաւ, որ սա ղաւաւաւս հիւսկաւ զեր, ալ երկար ժամանակ ծրագրաւ ու Կաշաւերիւսաւ շարաւ, որն ուրիւսաւ էր բրիստաւաների շնայաւերն, իսկ Գրեշեմը բնաւալ էր ուրիւս թիրաւ:

Խեղճ Հաշիւսն սգի մեջ աւաւ էր աւա Կոդերն: Նրա ծնողներն բորոսներն Տաւ Հրաւադներն էին, և Հաշիւսն ինքն ալաւա էր ծնալ: Գլեդիսը գիտեր, որ Հաշիւսն Գրեշեմն շաւ էր սիրում, և աւա Կրեշն աւաւաւաւ էր:

Հա'յր, ների'ր նրանց

Հոդաւաւաւորոհաւան աւաւորոհաւորոհն Կաւաւաւաւ երկուաւթ զոր՝ ժամը Տաւին, Հեւճ ալն ժամին, երբ Տաւներն ու Գրեշեմը Տոհն ղեթ է վերադաւաւաւ: Ծաւիւսերոս ծաւաւաւ երեք դաւաւներն ժամանաւին, և թաւոն էր, թե աւաւոջ Բարիփաւան եւել էր լաճ լինելո: Բոլոր աւաւոհներն ու հիւրոճներն փաւ էին, և ղաւաւաւաւերն շաւերն եւել էին իրենճ շարաւաւեր Տոհրը մաւաւաւելո Գրեշեմին ու Տաւներին: Գլեդիսն ու Եաթերը Կաւաւաւ Կորաւ լինելն Հաշիւաւոր մաւիւսաւաւ աւաւոսի մեջ: Գլեդիսը սաիւսաւ էր մի քաւի իոսը աւել, բաճ աւ ղաւաւաւս զեր վեր Կեւալ և իոսաւ ալ աւաւոսի աւաւ: Դրա փոաւերն աւաւ շարաւաւ Եաթերին:

- Կաւաւաւաւաւ ինճ Հեւ երգել:

Եաթերը Հաւաւաւաւաւ, և աւաւոսը քաւ լորոհաւորոհ Կրեւ, երբ Գլեդիսն ու աւա դոսաւը սաւաւաւն բալել դեղի շարաւաւ: Նրաւ երգաւաւն ալն երգը, որ ալքաւ Տաւիներն բաւաւաւաւ աւաւաւորել էր Գլեդիսին:

«Քաւն որ Նա աւորոհն է, ես Կաւորոհ եմ դեմ աւ դեմ Կաւաւաւաւ Կաւաւաւ... »:

Չաւաւ իր Կաւաւաւաւաւաւ երգը երգելիս՝ մթի մեջ Գլեդիսը երգում էր՝ «Քաւն որ Նա աւորոհն է, ես Կաւորոհ եմ դեմ աւ դեմ Կաւաւաւաւ աւաւաւաւ»: Իրաւաւաւաւ աւաւ աւաւաւաւ մաւին զեր էլ մաւաւաւ, աւաւ մաւաւ ուժ էր ղեթ երկաւի Հաւաւ: Չաւաւ Կրեշն աւաւորոհ էր աւաւ, բաճ աւաւ իոսը բաւ Գլեդիսը աւաւաւաւաւաւաւ էր Չաւոն, և իր Կաւաւաւ աւաւաւաւաւ Հաւաւաւ Կաւաւաւաւաւաւ էր դաւաւաւ աւաւաւաւաւաւ ալ բոճոհ: Նա ուճոհն էր ճոհճ ալ բոլորին, որ իր Հաւաւ ղաւաւ էր իր աւաւաւաւ ու երեւաւաւեր՝ Բրիսաւոր աւաւաւ Հաւաւ մաւաւաւաւ:

Աւաւաւին Տրաւ շարաւաւաւաւաւաւաւ մեւաւն քաւ Եաթերը աւել էր:

- Ես շաւաւաւաւ եմ, որ Աւաւաւ թոհլ Տաւճ իմ շաւրիւսն ու երաւաւաւերն մաւաւաւ իր աւաւաւ Հաւաւ:

Իսկ Գլեդիսը, շարունակելով այս միջոցը, ասել էր.

- Ես իրոք արդյունք եմ, որ Աստված ների տրանձ, որովհետև տրանք ջգիտեմ, թե ինչ եմ անում: Ես ես չնպաստում եմ, որ Աստված Իրեն սիրողների, Իր նյութական շահար կանգնածների պլանքում ամեն բան բարի գործակիչ է անում: Վստահ եմ, որ Աստված այս կանխարկածի միջոցով Իր կամքն է իրականացնելու: Թող փռնավորվի՝ Նրա անունը:²

Հնչեց բնականորեն և բարեկամաբան սպասելու շարժել Գլեդիսին, որ չնպաքեն իրեն ու վերադարձնար Ավստրալիայի շարաքերակներուն և պելի աղաչող պլանքին: Նրանք պատշաճեցնում էին, որ բորոնների ՏԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆ անուն իրեն էլ պարտականակեր, և արագ իրեն փոխարինող պատշաճ: Հետո սպասում էր շարժերի տեղադրված:

- Դու մարմինները Ավստրալիա՝ ես տեղափոխվում:
- Ես թերևս ու իմ շինք ի՞նչ եմ անելու:
- Իսկ բորոնների տո՛ւնը:

Նա շարաքերում էր տրանձ բոլոր շարժերի վրա: Նրա շահար Հնդկաստանն իր տունն էր դարձել, և այնտեղից իրեն բազմ իր մտքով և գաղա ջեր անձնում: Երբ լրագրողները տրան շարժումն էին աղագայի մասին, նա անում էր.

- Իսկ Աստվածը կանխարկում է բոլոր իրականացներն ու նախարկվածները: Նա միայն բարին կան: Նա է իմ ուժն ու շորոհայությունը: Նա խոստած է երբեք ջրել ինձ:³ Ես այս շոխոսում եմ մեղքով Հնդկաստանում:

Ներուկը բուժում է բերում

Երկու ամիս անց Գլեդիսը յուստաստում էր ասանալ Գրեգորի շինականն նվիրված Հնդկաստանական միջանակը: Նրան խնդրել էին խոսել միջանակաբաշխության բնականության, և մոտ երեք շաբաթի մարդ էր չնպաքեն՝ լսելով, որ Գլեդիսն էլ էր այնտեղ լինելու: Դե անմիջապես անգամն էր, որ նա շահաքայնել էր Հնդկաստանի ելույթ ունենալ ամուսնու ու շահականի մեղանի շինք: Նաև ներկա էին շահ ուսուցանող Գլեդիսի անասանագոհությունն աղաչողություն շահար:

Մինչև նա յուստաստում էր նախքան ելույթը, Գլեդիսը լուր ասած կարողում էր Էնն Զոնսոն Ֆլինթի բանաստեղծություններից մեկը, որը վերջերս իրեն շահ ուժ էր ՏԱՆ:

Բերանի ծանրանալուն շահ Նա շնորհքն անելածորե՜ծ,
Աշխատանքի անելանալուն շահ ՏԱՆ շորոհայություն,

Ապելլաձա՞ծ փորձողայա՞ն ողորձողո՞ւն Լապլաձրե՞ծ,
Ո՞ր ներողայա՞ն մեջ ՏԿե՞ծ Խաղաղողո՞յն:
Նրա սերն անսաճա՞ն է, Շնորհքը՝ անձափ,
ԶԿա անհաճո՞ւն բա՛ն Նրա Հաճա՞ր,
Ե՛վ ի՞ր անսաճա՞ն առատողո՞ւնի՞ծ
Տալիս է Նա տորի՞ծ ո՞ր տորի՞ծ:

Նա գերջաձրե՞ծ գերջո՞ւն Տղո՞ւր Կարդալը, երբ արարողողո՞ւնը Կարողո՞ւ
Հայտարարե՞ծ ի՞ր անո՞ւն:

Գլեդիսը ՀԱՍԱԿ ԲԵՄԻՆ և ԱԿԱԵՅ ՊԱՐԶԱՊԵԱ ԽՈՍԵԼ Գրեհեմի
ԿԱՐԵՎՅՈՂ ԱՐՏԻ ՄԱՍԻՆ:

- Եժե՛ ուրա՛յ մե՛կը ՀԻՎԱՆԴ էր, Գրեհեմն օգնողայա՞ն էր ՀԱՍԱՆՈՒ: Դա
Կարող էր լինել ո՞ւ՛ժ երեւոյա՞ն ԿԱՎ ԿԱՂ ԱՌԱԿՈՏՅԱՆ: ԲԱՅՅ ԴԱ
ՆՀԱՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆ ՉՈՒՆԵՐ: Գրեհեմը ԿԱՂԻՅԱՆ ԱՆԳԱՎ ՉԵՐ ՄՏԱԾՈՒՄ ՆԱԽԵԱՆ
ՈՒՐԱ՛յ մե՛կին օգնելը: Նա ՊԱՐԶԱՊԵԱ գործո՞ւմ էր:

Գլեդիսը ԿԱՐԶԱՅՐԵՅՅ ԻՐ ԵԼՈՅԹՆ ՈՒ ԱՏԱՅԱԿ ՄԻՅԱՆԱԿԸ, ՀԵՏՈ ԻՐԵՆ
ՀՐԱԿԻՐԵՅԻՆ ՄԱՍՆԱԿՅԱՆ ԵՆԱ ԸՆԹՐԻԲԻՆ: Ո՞ր ո՞ր ջշեռնա՞կ: ԲՈՂՈՐՆ
ՈՒՅՈՒՄ ԷԻՆ ՈՂՁՈՒՆԵԼ ԿՂ ԲԱՅ ԿՆՈՅԸ, ՈՐԸ Ո՞Ր ՄԻ ՉԱՐ ԲԱՌ ՉԵՐ ԱՍՈՒՄ
ՆՐԱՆՅ ԴԵՎ, ՈՎԲԵՐ ՍՊԱՆԵԼ ԷԻՆ ԻՐ ԱՌՈՒՍՆՈՒՄ ՈՒ ՉԱԿԱԿՆԵՐԻՆ: ՄԻՆՉ
ՆՐԱՆԸ ԳՆՈՒՄ ԷԻՆ ԸՆԹՐԵԼՈՒ, ՄԻ ԿԻՆ ՄՈՏԵՅԱԿ Գլեդիսին և ԱՍԱՅ ՆՐԱՆ.

- Ես ջգի՛սեմ, թե դո՞ւք ԻՆՉՊԵԱ եք ԿԱՐՈՂԱՆՈՒՄ ՆԵՐԵԼ:

ԱՌԱՆՅ ԿԱՂԻՅԱՆ ԻՍԿ ԿԱՐԱՆԵԼՈՒ՝ Գլեդիսն ԱՍԱՅ.

- Ես ՊԵՏԵ Է ՆԵՐԵՎ: ՆԵՐՈՒՄԸ ԲՈՒԺՈՒՄ Է ԲԵՐՈՒՄ:

Գլեդիսն ԱՍ ՃՇԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆԸ ՉԵՐ ՀԱԿԱՅԱՆ, ԲԱՆԻ ԴԵՌ ԱՍ ԲԱՌԵՐԸ
ՉԵԻՆ ԴՈՒՐԱ ԵԿԵԼ ԻՐ ԲԵՐԱՆԻՅ: Նա ի՞ր ԱՌՈՒՍՆՈՒՄ և ՉԱԿԱԿՆԵՐԻՆ
ՍՊԱՆՈՂԱՆԵՐԻՆ ՆԵՐԵԼ ԷՐ ՀԵՆՅ ԱՌԱՋԻՆ ԻՈՊԵԻՅ, և ԱՌՈՒՄԱՆ ՄԻՅՈՅԻ ՀԵՆՅ
ՆԵՐՈՒՄՆ ԷՐ, և Գլեդիսը ՀԱԿԱՅԱՆ, ՈՐ ՀԱՅՈՐԴ ԻՐ ՊԱՏԳԱՌ ՀԵՆՅ ԴՐԱ
ՄԱՍԻՆ ԷՐ ԼԻՆԵԼՈՒ:

ԽՈՍԵԼՈՒ ՀՐԱԿԵՐՆԵՐԸ ԴՐԱՆԻՅ ՀԵՏՈ ԳԱԼԻՍ ԷԻՆ ՄԵԿԸ ԱՂԻՍԻ ՀԵՏԱԻՅ, և
Գլեդիսը ՈՒԺԵՐԻ ՆԵՐԱԾԻ ՉԱՓՈԿ ՄԱՍՆԱԿՅՈՒՄ ԷՐ ԲՈՂՈՐԻՆ: ԱՄԵՆ ՄԻ
ԵԼՈՅԹԻ ԺԱՄԱՆԱԿ ՆԱ ԱՍՈՒՄ ԷՐ.

- ՍԵՐԸ ՊԵՏԵ Է ԱՆԿԵՂՉ ԼԻՆԻ: ՄԵՆԸ ՊԵՏԵ Է ՍԻՐԵՆԸ ԻՐԱՐ, ԻՆՉՊԵԱ
ԱՍԿՈՒՄ Է ՀՈՌԱԵԱՅԻՆԵՐԻ ՏԱՍՆԵՐԿՈՒԵՐՈՐԴ ԳԼԽՈՒՄ. «ՉԵՉ ՀԱՂՏՈՂԱՆԵՐԻՆ
ՕՐՀՆԵՅԵՐ, ՕՐՀՆԵՅԵՐ ՈՒ ՄԻ ԱՆԻԾԵՐ, ՈՐԱԽԱՅՈՂԱՆԵՐԻ ՀԵՏ ՈՐԱԽԱՅԵՐ և
ԼԱՅՈՂԱՆԵՐԻ ՀԵՏ ԼԱՅԵՐ: ԻՐԱՐ ՎՐԱ ՄԻՆՆՈՅԻ ԽՈՐՀՈՒՐԴՆ ՈՒՆԵՅԵՐ, ԲԱՐՁՐ
ԲԱՆԵՐԸ ՄԻ ԽՈՐՀԵՐ, ԱՂ ԽՈՆԱՐՀՆԵՐԻ ՀԵՏ ԽՈՆԱՐՀԿԵՅԵՐ, ՉԵՐ ԱՆՁԵՐՈՒՄ

իմաստուն մի լինեք: Մեկին ջարի սեղ ջար մի շատնաճեք, անեն մարդանձ առջին բարի խորհուրդ ունե՛ժեք: Եթե կարելի է, որքան ջեռանի՛ժ է կնկված, անեն մարդանձ շե՛ս խղարդողոյուն ունե՛ժեք»:⁴

Նրա առաջին ելոյթի՛ժ Ի վեր Գլեդիսին շրվաիրել են անՀամար դորոճներ, եկեղեճիներ, Հասարակական Հնկաքոյթներ, երբեմն նա երեսուհկեճ ժնկան բնթնճքոյն ստիղված էր ելոյթ ունենալ վեճ Տարբեր ժողովներոյն: Այսօր նրա Հնթոճիճ Պասգամը ծառայոյն է որոյես Պարճ Հիճեճոյն այն աճգերի Հնթար, որեկ քրիստոյաների Հնլածանքն անելի է Հնսնտոյն, և այդ գործոյն Գլեդիս Սթեյնճիճ անելի աճդեճիկ մեկը ջկա:

Վերջաբան

Գլեդիսը դեռ աղոյուն է ՄայորեՀննճի բորոճների Տնը, բայճ նա Հրթոյն է որոճ աճխարՀոկ՝ խոսելոյ Հնդկանսանի քրիստոյաների Հնլածանքների մասին և բնթեկեճելոյ ներման մասին Պասգամը: Աբորոճ Հնդկանսանը ճնճանճ էր այս վկայողոյնթ. օճարերկրանճի, այրի, Պարճաղես կին, որի նղանսանը աղքատներին և Տնանկներին ծառայելն է:

Դթբնսաբար, աճգի ուճարողոյնթը Հրվաիրելոյ Հնթար երբե մարդոյն մաՀ ՊաՀննճանճ: Բայճ Գլեդիսը Հնկանսաբորոճն ծառայոյն է որոյես Ասոնի Պասգամաբեր՝ աղանճոճելոյ, որ «Իրեն սորողների Հնթար Ասանճ աճեն բն բարիի գործանիճ է անոյն»:⁵ Ի Պասնսոնն Իր ելոյթների՝ Գլեդիսը Հնճարանկոր ննանկներ է սննտոյն աբորոճ Հնդկանսանիճ, անգն Հնդիկներիճ, ոկբեր ներողողոյնթն են խնդրոյն անարկածի Հնթար:

Նա առաջին Հերթին սոկորել է ներման ճորողոյն մասին, և նա գիճի, որ սա դեռ Հնս կարևոր Պասգամ է անգն նրանճ Հնթար, ոկբեր եկեղեճոյն ներսոյն են: Կնննճ մի ժողովի ժնթննկ, երբ Գլեդիսը ելոյթ էր ունենոյն, նրան անանճին, որ Իննսոննայն մի մարդ սղանոյն էր դրսոյն՝ ճննկաննլոյ Հնդիկոյել այն կնոճը, որը կարողանել էր ներել նրանճ, ոկբեր կործանել էին Իր բնսանթը: Երբ նա վերջաղես Հնդիկոյեճ Գլեդիսին, նա Պասմեճ, որ Իր դոյսրը մաՀանել էր Հնս Տարիներ առաջ բճկի անուճարողոյնթն Պասճնտոյ, և նա այդոյես էլ ջեր ներել այդ բճկին: Գլեդիսը որոճ ժնթննկ աճխանք Տարնկ նրա Հե՛ճ՝ վերջիկերճոյն նրան առաճնորդելոյ ներման աղոթթի:

Հնթանկոյնիճ մեկ Տարի անճ Դնրա Միգն ու Տննճորս այլ Հնթանկոյնթն ճերբանկվեճին, և նրանճ մեղարանք ներկայանճանճ

Գրեզեմի, Ֆիլիոյի և Տիմոթի սղանդոքային մեջ: 2002 թվականի շուկային Գլեդիսին խնդրեցին գնալ իրենց համայնքի և իր ընտանիքի համար, և նա ընտրեց իրենց համայնքի և իր ընտանիքի համար: Դա իր ներսին ընտանիքի անդամներ լինելու ևս:

Միևեկ դասադասարարը, փորձելով աղանդել իր դասարանին անհատական, զգուշ էր դասարանին և շարժարարին, թե նա մեքենան ճիշտ տեղում զբոսաշրջել, և այն այդպիսի էր ինչ-որ թանկ ստանալ օգնագործելով արդյունքում: Միևեկ դասադասարարը շարժարարին էր խոսել, Գլեդիսը նախ իմա Միևեկ և շեքս՝ ինչ էր արեւ: Նա խնդրեց, որպէսզի Աստուծոյ իրեն օգնել սեր ծոյցի ևս այն արդիւնքը և երբեք նախ անհատական զնայել: Միևեկ այն գիրքը տարաւոր էր, դասարանականը ինչ ընտանիքի մեջ էր:

Մենք Եստեմին և Գլեդիսին շարժարարին Կապիտալիստ, և նախքան բաժանելը Գլեդիսը մեջ շեքս Կիսեմ մեկ այլ բանաստեղծական, որը ևս մոտեմարտական էր եղել իր անոմալի և երեխաների մեղադրութեամբ: Հեղինակը Էդգար Գեյնս է, այն պոետն է «Արդեն սառն եմ»:

Ես երբեք չեմ՝ Տեմ, ի՞նչ սիրելիներ,
Այնքան երջանիկ ու անոգ,
Կատարելով ուրախությունս և
Այն ուղիով գնում:
Բոլոր ծագերն ու անհատականներն անհատական են,
Բոլոր անհատականություններն անհատական են,
Հիմա ես շարժարարին խնդրեցի մեջ եմ,
Իմ անհատական սառն մեջ:
Չարաւորն էր, թե որքան շեքսայնայնայն
Անհատական շարժարար,
Հիմա ես իմ անհատական ինչ շարժարար
Անհատական ու շարժարար անհատական:
Ես շեքս Ինչ երբեք
Իմ անհատական ինչ անհատական գերբն:
Ես ունեւորելով Հիմա բանական որպէս շեքսայնայնայն
Ինչպէս՝ անհատական էր անհատական ևս էլ երբեք:
Ուրեմն շարժարար է մեզ ինչ որքան,
Ուրեմն ես շեքս շեքս եմ սիրում,

ՄՏԱԾԵՔ ՎԵՐԻՆԱԵՐՈՒ,
ԵՎ ԱՊՈԹԵՔ ԱՍՏՈՒ ԿԱՄՔԻ ՄԵՁ ԽԴԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ:
ՁԵՁ ՀԱՄԱՐ ԴԵՌ ԱՇԽԱՏԱՆՔ ԿԱ,
ՈՒՐԵԱՆ ՉՊԵՏՔ Է ԱՆԳՈՐԾ ԿԱՆԳԱԵՔ,
ԳՈՐԾԵՔ, ՔԱՆԻ ԴԵՌ ԿՂԱՆՔ ՈՒԴԵՔ,
ՈՐ ՀԵՏՈ ՀԱՆԳԱՏԱՆԱՔ ՔՐԻԱՏՈՍԻ ՁԵՌՔԵՐՈՒՄ:
ԵՐԲ ԱՊԻ ԱՇԽԱՏԱՆՔՈՒ ԱՎԱՐՏՎԻ,
ՆԱ ՁԵՁ ԱՐԻՈՎ ՏՈՒՆ ԿԿԱՆՉԻ,
Օ, ՀԱՆԴԻՊՄԱՆ ՈՒՐԱԽՈՒԹՅՈՒՆ,
ՈՒՐԱԽՈՒԹՅՈՒՆ՝ ՆՈՐԻՉ ՁԵՁ ԱՐԴԵՆ ՏԱՆՈ ՏԵՍՆԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ:

Մայ

Վերադարձ Վիետնամ՝ ավետարանը քարոզելու

Վիետնամ,
1989 թվական, նոյեմբեր

Նրանք նախքան օգնականություն սեսեղը դրա շոքը առան: Մայը շեշտում էր նպագ եղբորը՝ Հոնգին, որը արագ-արագ բայում էր նեղ պնձանով: Եսս մեկ բլոր, և շեշտ նրանք կյանքն մոտ գլխեհն կյանքն բաղձալի աճատոնայան:

Վերջապես նրանք ննձան բլորը, և Մայը սեսնկ ննկը, որն կյանքիս սեսը ունեւ, պարծես շիմ ման-ման էր լինելով ու լծակով ջորը: Մայը բոնեձ եղբոր թնիձ ու շեշ քնշեձ նրան:

- Ես ջեմ պարող դրա արա բարձրանալ, - նսնձ նա նրան, երբ եղբայրը շրձակեձ դեղի իրեն, - մենք դրանով ննգամ ջեմը պարող կյանքիձ դորս գալ, ուր մննձ թե Հոնգոնգ շնսնենք:

- Մն'յ, սսրոպնձ եեր գնալ, - նսնձ Հոնգը նրան՝ շարոնկնկելով գնալ դեղի ծոկն ու բորձն էլ քնշելով իր շեշնիձ:

Մայը նորիձ նայեձ ննկին, և նրա վնն նկելի մեծնձնկ: Մյոնս գիեշննմձիները բարձրանում էին ննկի արն՝ նննդշնս շեշ նայելով ու վննենալով, ու նմեն վայրկյան ջիւնկնս ոսնիկնոնոնոնը պարող էր արա շնսնել և իրենձ գերադարձնել Վիետնամ:

- Ես... ես ջե'մ պարող, Հո'նգ, - մրմնմնձ նա, - ես դեռ... ես դեռ ուսրանս ջեմ սրան:

- Դոն նա ուսրանս ջեր Զիւնսսնի սնշմնն ննձնել, բայձ մենք դա նրեձիւք: Իսկ շիմ, գննձի'նք, մենք ուե'սք է գնանք: Մի'թե ջգիեսն, թե շլորիւք ուրքն բն է ջոշել շննոն սրա:

Հոնգը ջեթը գրոպնն սարա և կյանքիձ շննեձ մաշկնձ թաշիւնկը: Զգոնորեն կյն բնձելով և ննն շոնջը նայելով՝ նա բորձը արիւն ջոնյձ սկեձ երկու ոսկեդրանները, ուրոնձիձ նմեն մեկը բսնշիւնգ գրաւ էր պնոն, և ուրոնձիձ յորաբննջորը իրենձ աճատոնայան տոմս էր գնելով դեղի Հոնգոնգ:

- Գրե՛ս, թե լայրիկն ինչեր է արել այս երկու ոսկեդրամները
 խնայելու շնամբ, - շարունակե՛ծ նա, - նա Տարրեր շարունակ սրբանել և
 յոթնամյակ է այս օրվա: Նա երբեք ինքն աշակերտում չի ձևակերպ,
 բայց սովորել է ըն աշակերտի ձևակերպի շնամբ: Իսկ շինքը առաջ ընկե՛ր
 և բարձրագույնը նկար:

- Նա ի՞նչ աշակերտի շնամբ չի սովորել, դա Թուրքի շնամբ է, -
 յոթնամյակից Մայր:

Մայր այդու պահի երբայրը յոթն է Հոսթիս ուղեկցի ինքն Հոսթիս:
 Մայր լայրի ծնողներ էր, որ երկու զննակներին յոթն է ուղարկել ինքն
 աշակերտում՝ շնամբով, որ նրանք կարող էին աշակերպ, շնամբում
 ունենալ և շնամբ ինքն ընկերներն ու երբայրներն ինքն ինքն մոտ:

- Դա Թուրքի շնամբ էր, այո՛: Բայց դու գրե՛ս, որ նրա կրթնը տուր էր
 երեխան ունենալ: Նա շինք չի կարող մեկնել, և դու շնամբ շնամբից ես, որ
 նրա շնամբ բե՛ռ շնամբ: Ամերիկայում ևս Ամերիկայում դու աշակ
 կրթն: Դու կարողանալ լավ կրթնում ասանալ և մի օր միգրանտ
 շնամբ:

Նա դեռ Մայր շնամբ բռնած էր բալլում՝ նրան իր շնամբ բռնելով
 ինքն նկար:

- Որե՛նի կարողանալ շնամբից գնալ, - շնամբից Մայր, - այդ նկար
 գնալ նկար շնամբից զուր:

- Ամերիկից մեր կողմից շնամբից է, - նա շնամբ շնամբից
 շնամբ, այնուհետև շնամբից, - սա մեր շնամբում ունենալ է, Մայր,
 սա շնամբ այն էր, ինչի մասին լայրիկը երբեք էր՝ մե՛ք դուրս ուղարկել
 Վրե՛սում աշակ ինքն, կրթնում ասանալ, փող աշակերպ: Նա
 սարսափում էր այն մեքից, թե մեք մեր կարող կարողանալ կրթնում
 մեք էինք աշակերպելու: Եվ նա կարողանալ՝ շնամբով, թե դու ինքն
 ես երկամբ: Դե՛, արի՛:

Հինքը նրանք արդեն նկար մոտ կանգնած էին, և դու մեքից մի մարդ
 էր նկարի ինքն՝ շնամբը առաջ մեկնած: Հոսթիս գրե՛ր, թե նա ինչ էր
 ունենալ՝ ոսկեդրամ: Թաշակերպի ինքն մարդու շնամբ մեք՝ Հոսթիս
 բռնե՛ծ այն, որ մարդը շնամբ ոսկեդրամները: Նկարիցն նկարի
 ոսկեդրամներին՝ մեկն ինքն բերան մեք՝ սոսկիցն, թե այն ոսկեդրամ
 էր:

- Բարձրագույնը, - նա շնամբ:

Նրանք արե՛ծին այնպես, ինքն նա նկար էր ինքն: Որքան էր Մայր
 շնամբում, որ նախքան փնտրելը մայրիկին մեկ նկար էլ նկար գրե՛ր,

Կա ել մի փոքր էլ Հայրիկի Հեճ խոսեր: Նա մտածում էր, թե արդյոք նաև (Հիմա նա մի Կերոյ Իբեն Իրեն թոռի էր Տալիս այն նա Կոզել) Իրենձ ԿՏԱՆԵՐ ՀԵՆՁ ԱՆՏԵՂ, ուր Իրենը ունեւ էին, և նա արագ սկսեւ մտնու արոթը մոմնալ իր Դադիկի ու Դադիկադերի ոգիներին, որոյնս ձնապարտորդոթոթուն Կաւնու իրեն:

Նրանք նաև Դիմեւի ՆԱՏԱՐԱՆՆԵՐԻՅ ԸՆՏՐԵՅԻՆ, որոյնս Հեռու իրենն շարժիւ արմուկի: Մայն արդեն Իրեն լա զեր զգում անհագիս Կիմակի, և ծոկի Կիբենն Կելի ութեղ գլխաՄՈՅՈՅ էին անաշանում նրա մոտ: Նա անաշն արձանում էր, մինչ նաև Կելի էր Հեռանում Կի:

Նաև Կրա անգանաւծ օրերը անպերճանալի ՁԱՆՁՐՈՅԻՆ էին, և Մայն ու Հոնգը արագ ՀԱՍԿԱՅԱՆ, ու Իրենը անհագիս զափու ութելի զին Բերել երկու ձանապարտորդոթոթուն ՀԱՄԱՐ: Այն ԲԱՆԻՅ ՀԵՏՈ, երբ Իրենձ ութելի Կերճանա, Իրենը ստիպւծ էին ութելի մոռալ նաև մոռու ոռուորներ: Օրերը մի Կերո էին անա գլորում, և ժամանակը Կարծես ԿԱՆԳ էր անել:

Փոթորիկը

Մայն նորի գլորի ջրի միջի մի Կերո Կեր ԲԱՐՁՐԱՅՐԵՅ՝ դոռն թեղի ծոկի արի ջոռն ու ԿԱՆՈՐԵՆ ՕՐԵ ՀՆԶԵԼՈՎ:

- Օգնե՛՛՛, - գոռում էր նա՝ Ձեռներն անհոսորեն ԿԱՌԱՅԿՈՂԱՏԱՐՈՒԲԵՐԵԼՈՎ՝ Հոնգին, նաև Կա ՀԱՐԱՎԱՌ մեկ այլ ԲԱՆ ԲՈՆԵԼՈՎ ՀԱՄԱՐ:

Մեկ այլ մեծ Կիբ էր Գալիս իր ոռորոթոթա, և նա Հոնգը ԴԱՆԵՅ, մինչև Կիբն անա Իր Կրա:

Հոնգը անալո ՀԱՄԱՐ նորի գլորի ԲԱՐՁՐԱՅՆԵԼՈՎ՝ նա զգաւ, թե Ինչոյն մի ԿԱՌՈՐ ԲԱՅՈՒ ԳՐԿԵՅ Իրեն:

- Լոռա՛նք Դեդի Կեր, - մի մարդու ՁԱՆ ՀՆԶԵՅ իր ԿԱՆԶԻ մեջ:

Մայն նալեւ նրան ու ձանալեւ. նա նոյնա ԲԱՆԱՏԱԿԱՆՆԵՐԻՅ էր: Նրանք երկուսու սկսեւին լոռալ: Մայն ՀԵՏ էր նալում Իրենձ Կրա ԿԿՈՂ Կիբներին և ԿԱՆ ԿԱԳԱՄ Կիբն Իրենձ ԲԵԼԻՍ ԲՈՂԱՌՈՎ էր՝ նախազգուշանելո, մինչ մոռն մարդու ԿԶԵՐԵՐ մի՛՛՛ ոռորում էին Կին:

Վերջիպերճ, նրանք ԿԱՌՈՂԱՅԱՆ ԿԱՆԳԱԵԼ. Կին մի ԲԱՆ ԲԱՅՈՂ արեւին և Հոնգն ընկան ԿԱՆԶԻ Կրա: Նաև Կրա ԳՏԱՌՈՂ մոռն ոռուորներ և ԿԱԿԱՌՈՎ էին Կին՝ դոռանելո սառն ԲԱՄՈՅ: Մայն

ոմրախոհայնության գոռնած, երբ Տեսնա Հոնգին, և նրանք գրկախառնվեցին: Փոթորիկ էր, խառնիչ փռելն անհավան էր, և Տաքանալի մեկ միջոցն էր գրկած բնելն էր և արևածագին սողալով:

Մայն մեծոքն էր իր պաշտի անաղատելի շրջադարձերի մասին վերջին մի քանի օրերի բնածաղկում: Մի քանի օր անոջ նա բնականաբան ճանաչողական անագ դարձնական էր, որն ուրախ և երջանիկ աշխարհ էր իր ծնողների շեմ Վիեսնամում՝ ջինսյան սնամանի շաք մոտ: Հիմա ինքը Չինաստանում էր՝ լողափին բնակած՝ Տարված միայն մեկ մեծոք՝ շաքանալով՝ էր Հոնգին, թե՛ ոչ:

Մայի շաքն մեծ ծանկածել էր, որ իր երեխաներն աշխարհն այնպիսի մի պաշտով, որը նաև ջեր իրերն: Մայն այնքան էր լսել նրա խրատական խոսքերը արթնության մասին, որ պարոդ էր դառնում անգի: Բայց այդ խրատների մեջ նա երբեք ջեր լսել նախաբանական բնածաղկում մասին:

Մայն շեղում էր, թե մայրիկն ինչպես էր ծածկում շոք օրագրերի վրա: Նա պարծում էր, որ դարձած ծանալակի և փոքի իշտոր վաճառում էր: Ընտանիքն ու ֆինանսները ինքն էր դեպալարում և շրջադարձում էր իր յոթ երեխաներին փոքի շալ գրքերի և դարձական շաքանալների շաք: Հնամա Մայի շաքն շալ ան մեկ այլ անհանգիստ էր ծախում՝ երեխաներին դարձած շաք փոքի շալով շաք: Եթե անհանգիստ էր, թե անհանգիստ ինչ էր անել, այս երկուսը սպում էին անգի և միայն ծախում: Երեխաները երբեք ջինս անհանգիստ նրան խոսակցողություններին, միայն շաքանալում էին լող դարձած գնալ:

Մայի անագ երջանակների մեկը մեկն էր Վիեսնամի և որոշ ծանալակ անհանգիստ Բոնիդարայում որպես բնածաղկում: Նա Տեսնա էր դարձ անհանգիստ, և նրա շաքանալներն անգի էին մեծանում շոք ծանկություններ, որ երեխաները փախնում Վիեսնամի:

Հիմա Մայն Վիեսնամում ջեր, բայց նաև այնպիսի ջեր, որպես շաք անհանգիստ, որ լինում: Նա ծախում էր լողափին՝ իր բոլոր անհանգիստ իրերը անհանգիստ: Փոթորիկն բոլոր ուղևորներին անհանգիստ էր դեպի ան լողալ: Նախադեմ նախ ան էր անհանգիստ՝ փոթորիկն անհանգիստ բերել ան: Արթուր մի շաքանալականությունն անհանգիստ, մեծ ծոպը անհանգիստ, և անհանգիստ անհանգիստ վրա: Մայն երբեք այնքան շաքանալ ջեր անգի տոր օրվա շաք:

Փախսականները ծախանում անհանգիստ, մեծն որ անհանգիստ ջեր շաքանալում անհանգիստ շաքանալին դեպի անհանգիստ: Նրանք տորի դեպալարում լողանում դեպի իրեն շաքանալ անհանգիստ անհանգիստ:

Ծոպի և իրենքը նաևի արայի թեղ-մաքել էին ևսն բան: Իրենձ շես վերժրած շագուսը, ուսելիքը, գերմաներն ու մաշած ևսն ինձ ևսն հետ կորել էր: Մայն ու Հոնգը կուժ եկան մի ևսյոխուհի՝ շոխալով, որ մեզն Հոնգուհ գլխու փոթորիկ ջեր լինի:

Քառասուն օր ևսվարկելու շեսո նկար շառա Հոնգուհ: Բայժ կարծես ևսնեղ ո՞չ ոք ուրև ջեր իրենձ ժամանան շառար. ուսիկանոթոխը նրան ևսգա թոյլ ջսպեժ նկարի իջնել: Դրա փոխարեն նրան բոլորն ուրարկեին Քոու կոշի, մի շաճ շաճ կոշի, որտեղ ևսարկաքերն ևրածեժուհի էին իրենձ կոպերին: Վերջապես Մայն, Հոնգը և մաշածը կարող էին իջնել նկարի, բայժ ևս, ինձ սոլաւուհ էր իրենձ ևսնեղ, բոլորովին ևս ջեր, ինձ իրենք սոլաւուհ էին շեսնել: Քոու կոշու ևսն օր իրենձ նկար նաւ շարյոխ նկար էր շաճնով, բոլորն էլ փախսաւաններով լի: Մարդասիրական ևսքերն ուսելիք էին բաժանուհ, բայժ Մայն նաւ ուսելիք սոպոր ջեր, և ևսն ուսելու շեսո նկար ութեղ արտաւոնոժ էր ուսնուհ:

Ճամբարների կյանքը

Քոու կոշի ժամանելու ժեկ շաքա ևսժ Մային և Հոնգին շեղափոխեին իրենձ ևրջին փախսաւան ճամբար: Մեկ ևսին ևսժ նրան շորիժ շեղափոխեին, ևս ևսգա Իսերորոյ ճամբար: Մոս մեկ շարի շեսո նրան իրարկեին Երրորոյ ճամբար:

Մեն մի նոր ճամբար ժամանելու նրաք ստիպած էին բնելու և ևրելու շեղ փաքել: Ճամբարների բնակիչներիժ շաքեր ևսվոր ևրս սեփաւանքերն էին, և Մայն ու Հոնգը միճ ստիպած էին իրար շես լինել շարձակուհները կանաւորգելելու շառար: Երրորոյ ճամբարը շաւալուհ ևսժն էր, ևս կարծես մարաւարթալ լիներ: Վիետնամ ուրժ մաւերիժ եկածները շաւաւել էին միաւին և յալարուհ էին գյոխներ ղեմ: Ճամբարու ևսն բան՝ լաւաքերը, էլեկտրականոթաւ շոսնաւալարեր, գործիքներ, ևսն բան ջեք էր դարձել: Երբեմն կոպները շարուկաւուհ էին օրերով, և շարքեր ևսքեր էին փորժուհ իճել ճամբարին: Հոնգուհ ուսիկանոթոխը ջեր կարողանուհ շալել ճամբարներ, և ներուհ կաւքը կաւաւարուհ էր դարկիւան ևսնաւորոթաւ:

Կոպների բնաժաքուհ կանալք ու երեւաններ թաքուհ էին՝ փորձելով շեսաւաճիժ շեքու լինել, մեզ շոլաւարդիկ կոպուհ էին: Մյուս կանան շաւ Մայն էլ էր թաքուհ՝ շոյաւ սրոն, որ կոպը

չոխտու ԿԱՎԱՐՏՎԵՐ: ԵՎ ԱՅՈՒՄՆԵՐԻ ՆԱՄՆ ՆԱ ԷՂ ԷՐ ԵՐԱՉՈՒՄ, ՈՐՊԵՍՉԻ ՃԱՐՔԱՐՆԵՐԻՅ ԳՂՈՒՄՆ ԱՉԱՏԵՐ և ԱՐԲՈՂՁՈՒԹՅԱՐ ԱՉԱՏ ԻՐՆԵՐ:

«Աստված այնպես սիրեց աշխարհը»

ՄԻ յՈՒՐԱՀԱՏՈՒՎ յԵՑ ԿՈՎԻՅ ՀԵՏՈ ՀՈՒՐԱՆ ՈՒ ՄԱՅԻ ՏԵՂԱՓՈԽՎԵՉԻՆ յԵՎ ՈՒՐԻՇ ՃԱՐՔԱՐ՝ ԼԱՆԳ ԳԻՆ: ՍԱ ՈՒՂԻՉ ՃԱՐՔԱՐ ԷՐ, ՈՐԻ ՆԱԽԱՏԵՍՎԱԾ ԷՐ ԱՆՆԵՂՀԱՏ «ԽՆԴԻՐՆԵՐ ԱՏԵՂԾՈՂՆԵՐԻՆ» յԵԿՈՒՄԱՅՆԵՂՈՒ ՀԱՐԱՐ, և ՄԱՅԻ ԶԳԻՏԵՐ, ԹԵ ԻՐԵՆՉ ԻՆՉՈՒ ԷԻՆ ԱՅՆՏԵՂ ՈՒՂԱՐԿԵՂ: ԲԱՅՉ ԱՅՈ ՃԱՐՔԱՐԻ յԵՉ ՄԻ յՈՒՐԱՀԱՏՈՒՎ ԲԱՆ ԿԱՐ. ԱՅՆՏԵՂ ԳՈՐԾՈՒՄ ԷՐ ՄԻ ՇԻՆՈՒԹՅՈՒՆ, ՈՐԻ ԵԿԵՂԵՉԻ ԷԻՆ ԿՈՉՈՒՄ, ԲԱՅՉ ԱՅՆ ՆԱՄՆ ՉԷՐ ԱՅՆ ԲՈՂՈՐ ԵԿԵՂԵՉԻՆԵՐԻՆ, ՈՐ ՄԱՅԻ ՏԵՍԵՂ ԷՐ: ՄԻ ՕՐ, ԵՐԲ ՆԱ ԱՆՉԱՆՈՒՄ ԷՐ ՇԻՆՈՒԹՅԱՆ ԿՈՂՔՈՎ, ՆԵՐԱ ՇԻՐԱԿԵՉ: ՊԱՏԻՅ ՄԻ յԵՑ ՊԱՍԱՆՈՒ ԷՐ ԿԱԽՎԱԾ, և ՊԱՍԱՆՈՒ ԿԵՆՏՐՈՆՈՒՄ ԽԱՉ ԷՐ ՊԱՏԿԵՐՎԱԾ: ԽԱՉԻ ՎԵՐԱՆՈՒՄ ՆԱ ՄԻ ԲԱՆԻ ՎԻԵՏՆԱՄԵՐԵՆ ԲԱՂԵՐ ՏԵՍԱՎ: ՄԱՅԻ ԳՂՈՒՄ ԴՈՒՅՉ ՆԵՐԱ ՄՏՉԻՇ, ՈՐՊԵՍՉԻ ԿԱՐՈՂԱՆԱՐ ԿԱՐԴԱՂ ԳՐԱԾԸ. «ԱՍՎԱԾ ԱՅՈՒՄԵՆ ՍԻՐԵՉ ԱՇԽԱՐՀԸ»:

ՀԵՏԱՐՔՐԵՐԱՍԻՐՈՒԹՅՈՒՆԻՅ ԴՐԴՎԱԾ՝ ՆԱ ՆԵՐԱ ՄՏԱՎ: ՍԵՂԱԿՈՒՄ ԳՏԱՎՈՂ ՄԱՐԴԻՎ ԻՆՉ-ՈՐ ԵՐԳ ԷԻՆ ԵՐԳՈՒՄ, ՈՐ ԻՆՔԸ ԵՐԲԷՆ ՆԱԽԿԻՆՈՒՄ ՉԷՐ ԵՂԵՂ: ՀԵՏՈ ՄԻ ՄԱՐԴ ՎԵՐ ԿԱՅՆՎ և ԱԿԱՏԵՉ ԽՈՍԵՂ ՎԻԵՏՆԱՄԵՐԵՆ, և ՄԱՅՆ ՈՒՇԱԴԻՐ ԱԿԱՆՁ ԴՐԵՉ ՆՐԱՆ: ՆՐԱՆ ԴՈՒՐ ԷՐ ԳԱՂԻՍ ՄԱՐԴՈՒ ԱՍԱԾՆԵՐԸ, ԲԱՆԻ ՈՐ ՆԱ ԽՈՍՈՒՄ ԷՐ ԱՍՏՈՒՄ ՄԱՍԻՆ, ՈՐ ՀՈԳՈՒՄ ԷՐ, ՈՐ ՍԻՐՈՒՄ ԷՐ ՄԱՐԴԿԱՆՉ ՆՐԱՆՉ ՎԱԽԵՉՆԵՂՈՒ և ՊԱՏԺԵՂՈՒ ՓՈԽԱՐԵՆ: ՄԱՅՆ ՈՒՇՈՒՄ ԷՐ ԱՎԵՂԻՆ ԻՎԱՆԱՂ ԱՅՈ ԽԱՐԻ և ՆՐԱՆՉ ՏԱՐՈՐԻՆԱԿ ՈՒՄԱՌՈՒՔՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ, ԲԱՅՉ ՆԱ ՈՉ ՄԻ ՄՏԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ ՉՈՒՆԵՐ ԹՈՂԱՂԵՂ ԻՐ ԿՐՈՆԸ, ՈՐԻ ՇԱՈՂՆԵՐԻՅ ԷՐ ԺԱՊԱՆԳԵՂ: ՆԱ ԱՍՏՈՒՄ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԷՐ ՈՐՊԵՍ յԵՎ ԱՂ ԲԱՆ, ՈՐԻՆ ԿԱՐԵՂԻ ԷՐ ՊԱՇԵՂ՝ Ի ՀԱՎԵՂՈՒՄՆ ԻՐ ՆԱԽԻՆԵՐԻ և ԿՈՒՈՔԵՐԻ:

ՄՈՏ ԵՐԿՈՒ ՏԱՐԻ ՀՈՒՆԿՈՆԳԻ ՓԱՆԱՏԱԿԱՆ ՃԱՐՔԱՐՆԵՐՈՒՄ ԱՆՉԱՅՉՆԵՂՈՒՅ ՀԵՏՈ ՄԱՅԻ ԸՆԿԵՐՆԵՐԻՅ յԵԿԸ ՆՐԱՆ ՏԱՐԱՎ ԲԱՆՏԱԳՈՒՇԱԿԻ ՄՈՏ: ՆԱ ՆԱՏԵՉ ԿԱՆՁ ԴԻՎԱՉ՝ ՀՈՒՄԱՂՈՎ, ՈՐ ԱՅՈ ԿԻՆԸ ԿԱՍԵՐ, ԹԵ ԻՆՔՆ ՈՒ ԵՂԲԱՅՐԸ ՈՐՔԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿ ՀԵՏՈ ԴՈՒՐԱ ԿԳԱՅԻՆ ՃԱՐՔԱՐԻՅ: ԾԵՐ ԿԻՆԸ ԱՉՔԵՐԸ ՉՈՒՂ ԷՐ ՄԱՅԻ ԱՉՔԵՐԻ յԵՉ, ՀԵՏՈ ԲՈՒՆԵՉ ՆՐԱ ՁԵՈՔԵՐԸ:

- ԱՅՈ՛, ՀԻՎԱ ՏԵՍԱՆՈՒՄ ԵՄ ԱՅՆ: ԴՈՒ ԸՆԿԵՐ ՈՒՆԵՄ:

ՄԱՅԻՆ ՇՓՈԹՎԱԾ ՏԵՍՔ ՈՒՆԵՐ:

- ՈՉ, ՉՈՒՆԵՄ, ԵՄ ԸՆԿԵՐ ՉՈՒՆԵՄ:

ԲԱՆՏԱԳՈՒՇԱԿԸ ՄՏԱՀՈԳ ՏԵՍՔ ԸՆԴՈՒՆԵՉ:

- Օ, - ԱՍԱՉ ՆԱ, - ԴԱ ՊԵՏՔ Է ՈՐ ԱՆՉԱՂ ԱՅՆՔԵՐԻ ԸՆԿԵՐԸ ԻՐԻՆ, ՈՐ ՔԵՉ ՀԵՏԱՆՈՒՄ Է ԱՅՈ ԿԱՆՔՈՒՄ:

- Հետևո՞ւմ է ինձ, - շարժե՞ծ Մայը՝ ԿԱՍԿԱԾԱԻՏ ԱՅԵԼՈՎ մե՛րձ գոՒՇԱԿԻՆ, մե՛րձ իր ԸՆԿԵՐՈՒՇՈՒՆ:

Նա մՏԱԾԵՅ, որ ԱՅԻ ԿԻՆԵ ԽՈՍՈՒՄ էր ԴԱԻ մԱՍԻՆ, որը ՀԵՏԱՈՒՄ էր ԻՐԵՆ:

- Նա Ի՛նչ է ուժՈՒՄ: ԻՆՉՊԵ՛ս ԿԱՐՈՂ ԵՄ ԱՉԱՏԱԵԼ ԱՐԱՄԵՅ:

- ԴՈՒ ՊԵՏԵ է ՏՈՒՆ գՆԱՍ և ՊԱՇՏԵԱ ԱՐԱՆ: ԱՅՈՒԹԻ՛Ր և ԽՆԴԻՐԻ՛Ր, որ ԱՆ ԲԵՉ ՀԱՆԳԻՍ ԹՈՂԱՐ:

Դա ԱՊԱՋԻՆ ԱՆԳԱՐ ԶԵՐ, որ ՄԱՅԻՆ ԱՍՈՒՄ էԻՆ, որ ԻՆԵՐ ԶԱՐ ՈԳԻ ՈՒՆԵՐ: ԵՐԲ յՈԹ ՏԱՐԵԿԱՆ էՐ, ՄԱՅՆ ՈՒԺԵՂ ՀԻՎԱՆԴԱՆՉԵԼ էՐ: Նա ՏԵՆԴԻ մԵՋ էՐ և ՈՋԻՆՉ ԶԵՐ ԿԱՐՈՂԱՆՈՒՄ Ո՛Չ ՈՒՏԵԼ, Ո՛Չ ԽԱԵԼ: ՆՐԱ մԱՅՐԻԿԱՆ ՀՐԱՎԻՐԵՅ ՄԱՅԻ ԲԵՌՈՒՄ՝ ԿԱՒԱՐԴ ԲԺՇԿԻՆ, ՈՐՊԵՍԱՉԻ ԱՆ ԾԻԱԿԱՏԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԱՆՉԿԱՅՆԵՐ ԶԱՐ ՈԳՈՒՆ ԴՈՒՐԱ ՎՈՒԴԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ: ՆՐԱ ԲԵՌԻՆ ՊԱՐԱՆՈՎ ՀԱՐՎԱԾՈՒՄ էՐ ԱՐԱՆ՝ ԱՆԵԼՈՎ, որ ԴԱ ԴՈՒՐԱ ԿԲԵՐԵՐ ԶԱՐ ՈԳՈՒՆ, և ԱՆ ԿԼՎԱՆԱՐ: ՄԱՅԵ ԽՆԴԻՐՈՒՄ էՐ, որ ՈՐԱՆ մԵԿԱ ՕԳՆԵՐ ԻՐԵՆ, ԲԱՅ ԸՆՏԱՆԻՔԻՅ ՈՉ ՈՐ ԱՐԱՆ մՈՏ ԶԵՐ ԳԱԼԻԱ: ՀԵՏՈ ԲԵՌԻՆ ԲՈՆԵՅ ԱՐԱ մԱՉԵՐԻՅ և ԳԼՈՒԽԵՐ սԿԱԵՅ ԽՓԵԼ ԵՐԿԱԹԵ մԱՀՃԱԿԱԼԻ ՃԱԴԵՐԻՄ՝ փՈՐՁԵԼՈՎ ԴՈՒՐԱ ԲԵԼ ԴԱԻՆ ԱՐԱ մԻՋԻՅ: ԵՐԲԵՄԱ ՇԵԾԱ ԱՐԲՈՂՋ ԳԻՇԵՐ էՐ ՏԱՈՒՄ: ՄԱՅԵ ՉԱԿԵՐԻ մԵՋ ԳՈՌՈՒՄ էՐ, ԲԱՅ ԱՅԻ ԳՈՌՈՅՆԵՐԵ մԻԱՅՆ ԲԵՌՈՒ ՀՊԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆՆ ԵԻՆ ԱՎԵԼԱՅՆՈՒՄ, և ԱՆ ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒՄ էՐ:

- ՀԻՄԱ ԶԱՐ ՈԳԻՆ ԴՈՒՐԱ է ԳԱԼԻԱ ԱՐԱ մԻՋԻՅ:

Նա ԱՆԱ մԻ փՈՐԴԻԿ մԵՏԱՅՆԱ ԳՈՐԾԻՔ ՈՒՆԵՐ, ՈՐՈՎ ՄԱՅԻ մԱՀԿԱ էՐ ԲԵՐՈՒՄ՝ ԻՐ ԹԵ ԶԱՐ ՈԳՈՒՆ ՎՏԱՐԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ:

ԲԱՅ ԱՐԱ ՈՉ մԻ ՋԱՆԵՆ ԱՐԴՅՈՒՆԵ ԶԵՐ ՈՒՆԵՆՈՒՄ: ՄԱՅԵ ՀԱՐՈՒՆԱԿՈՒՄ էՐ ՋԵՐԱԵԼ: ՎԵՐՋԱՊԵԱ ՀԱՅԻՐ ԱՐԱՆ ՀԻՎԱՆԴԱՆՈՅ ՏԱՐԱՎ: ՄԻ ԲԱՆԻ ՕՐ ԲԺՇԿԻ ՆՇԱՆԱԿԱԾ ԴԵԴԵՐԱ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒՅ ՀԵՏՈ ՄԱՅԵ ԲՈՒԺՎԵՅ: ՄԱՅԻՆ մԻԱՅՆ մԵԿ ԲԱՆ էՐ ՀԵՏԱՐԲՐՈՒՄ: ԱՅԻ ԻՆՉՊԵ՛ս էՐ, որ ԴԵԴԵՐԱ ԻՐ ԿԱՒԱՐԴ ԲԵՌՈՒՅ ԱՎԵԼԻ ՉՈՐԵԴ ԵԻՆ: ՀԻՄԱ ԱՆ մՏԱԾՈՒՄ էՐ, ԹԵ ԱՐԴՅՈՒ՞Ր ԲԱՒԱՏԱԳՈՒՇԱԿԱՆ ՃԻՏ էՐ: ԱՐԴՅՈ՞Ր ԻՐ «ԸՆԿԵՐՈՋ» ՊԱՏԱԵԼԻ ԿԱՐՈՂ էՐ ՀԱՄՈՉԵԼ ԴԱԻՆ ԴՈՒՐԱ ԳԱԼ ԻՐ մԻՋԻՅ:

ՄԱՅԵ ԳՆԱՅ մԵԾ ԲՈՒԴԴԻՍՏԱԿԱՆ ՏԱՃԱՐԵ և սԿԱԵՅ ՊԱՇՏԵԼ ԱՅՊԵՆ, ԻՆՉՊԵ՛ս ՏԵԱԵԼ էՐ ԻՐ ԾԱՆՈՂՆԵՐԻՆ ԴԱ ԱՆԵԼԻԱ: Նա ԱՐԲՈՂՋՈՒԹՅԱՐ ՎԱՏԱՇ ԶԵՐ ԳՈՒՇԱԿԻ ԱՍԱԾՆԵՐԻ մԵՋ, ԲԱՅ ՈՉ մԻ ԽՆԴԻՐ ԶԵՐ ՏԵԱՆՈՒՄ ԱՐԱ ԱՍԱԾՆԵՐԱ ԱՆԵԼՈՒ մԵՋ, ՀԱՏԿԱՊԵԱ ԱՅՆ ԴԵՊՈՒՄ, ԵՐԲ ԱՅԻ «ԸՆԿԵՐ» ԿԱՐՈՂ էՐ ԽԱՓԱՆԵԼ ԻՐ ՎԻՉԱ ԱՏԱՆԱԼՆ ՈՒ ԱՉԱՏ ԱՊԵԼԻ: Նա սԿԱԵՅ ԲՈՒՐԱԿԵՏ յՈՒՂԵՐ ՎԱՆԵԼ, ՈՐՊԵՍԱՉԻ ՀՈԳԻՆ ՀԵՌԱՆԱՐ ՈՒ ԻՐԵՆ ՀԱՆԳԻՍ ՈՒ ԽԱԴԱԴ ԹՈՂԱՐԵՐ:

Բայժ որքան շատ էր արդյունքում այնքան, այդքան ապելի թիվ խնայարարություն էր ջգրում: Իր սրտի խորքում նա գիտեր, որ իր խնդիրը բոլորովին էլ այդ շոգու շեմ ջեր: Մայն փառաստանն ճանաչարում իրեն ծոխապի մեջ էր ջգրում, պրծես, երբեք դուրս ջեր գալով այնքանի: Արդեթլով և ուսեթլով ապեսոյա յայքարը շոգնեծնում էր իրեն, և իր սոգորապան ընկերաարորարությունը պորջում էր՝ սեդի սաթոգ բարկոնայան և աշաքերոնայան: Նա ինք-որ ուրիշ մի բան էր ուշում և մսածում, թե արդյոք աշապելով շեսո իր սրտում եղած այդ դասարկոնայոնը պլծպեր:

Հաջորդ օրը ոսքերն իրեն պրպին սարան եպեդեծով մոտ: Տեսնեթլով Աստոն սիրո ռաանը՝ նա պրպին սպսեծ մսածել Աստոն իրապան աշաք մաարն, թե Նա ոգ էր, ինքու էր «այնքան սիրել աշաքալը»: Արդյո՞ք Նա *իրեն* էլ էր սիրում:

Ներս մսնեթլով՝ նա աջեր աշապաշերեծ գրադարապն ու ընսրեծ ապեսապեծ գիրքը՝ շոխաթլով, որ այնքան ուրեք բան գրապեծ պլինեթ այդ սիրոդ Աստոն մաարն: Բաշեթլով այն՝ նա պարդաշ. «Մպշրոն Ասապեծ սեդդեծ երպրեքն ու երպրեքն... »:

Եգ մի բանի տոդ պարդաթլով շեսո նա մսածեծ, թե դա յասաոնայան գիրք էր: Նա դորոշոնա յասաոնայան դասն աթում էր, ուրոգշեսն երբեք ջեր պարդոդանում շիեթլ բոլոր մարդպանեծ, պայրերի աշոխներն ու սարեթպեր: Նա առագ փապեծ գիրքն ու այն սեդը դրեծ: Հարոնապեթլով նաթել գրքերը՝ Հաջորդը նա դուրս բաշեծ ապեսաքարապը, որը շաք գեդեծիգ պաշա ունեթ: Նա բաշեծ այն և պարդաշ սպիշքը՝ աշոխների երպար ջոնապ: Աշոխներեծ շեսո ինք-որ մարդպանեծ մաարն էր գրապեծ, որոնք երեթայի էին սոաաոն: Բայժ երեթան Հաթոգ էր, բան որ Նոա ծնաթել ինք-որ աթո էր Հայսնեթլով, և աշաքալի իմաստոնները եպել էին նոան տեսնեթլով:

«Ո՛գ է այն մաաոնը, - մսածոն էր նա, - ո՛գ է Հրաոոն»:

Վազեթլով Աստոն մոտ, որ սիրում էր իրեն

Այդ պրապի Մայն պերադարապ Հադդիոնոնների սրաշ, որսեդ բարոշիջը խոսում էր Աստոն ջորոնայան մաարն:

- Մաանան, - աթում էր Հոգիպը, - ջի պաթեթում ոքեջիծ, ոք մեպիծ: Միայն մի Հոգուծ: Նա պաթեթում է Աստոնի: Այնքան, որ պա Ասապեծ, ջար ոգրներ ջեն պարոդ լինել:

Մայն աջերը լայն բաշեծ: Մի՞թե բարոշիջը գիտեր իր ընկերոջ մաարն, ոգ աշաթալ պաթեծ շեսնում էր իրեն: Մայն յասգաաթ լսեթլով

յես ծանկնծազ շնչաճալ Աստուհ: Նա զեր ուշուս Կալ ունենալ այն շոգևոր աշխարհի շես, որն իրեն մանկոթոյութի ի վեր Տաճել էր: Նա աշխարհոթոյն էր ուշուս:

Երբ շոգիւր Պաճաւի վերջոյն աշխարհոթոյն Կոջ աւեճ, Մայն առաջ Կաճեճ: Նա շառնշաւո զեր մանրաճառնոթոյններն մեջ, բայճ գիճեր, որ ուշուս էր Պաճել այն Աստուհ, որիճ փաւջոյն էին դէեր, այն Աստուհ, որ սիրոյն էր իրեն, և իրեն աշաճ Կաճաւեր:

Այդ Պաճիճ սԿաւո՝ Մայն Կաւենալոյն Պես Նոր Կաճաւաւն էր Կալոյն և ալոթոյն Աստուհ: Հոգիւն աւել էր, որ սաճաւն Կաւենալոյն էր Աստու խոսքիճ, և նա աւեն օր շաճաւաւաւաւ Կալոյն էր այն:

Ճաւաւաւոյն շաճ մարդիկ գալոյն էին բորդիոսաւաւն Տաճաւ, և Մայն գալոյն էր նաւն շես, աւգաւ երբ ալոթել էր Կալեւեճոյն: Միգոյճե, դէեր Կաւենալոյն էին Ասաւաւաւաւաւ, բայճ նա աշաւաւաւաւն շաւաւ նաւն էլ էր շոճ մաճոյճոյն: Մայն դեռ իր Կաւալոյն Կոթեր ուներ, և նա աւեն օր ալոթոյն էր բորսոյաւաւն Աստուհ ու իր Կոթերոյն: Եթե մի Կոթն լաւ էր, աշաւ երԿոթն Պեսք է որ Կալելի լաւ լիւեր: Ճաւաւաւոյն ուրիւշերն էլ էին նաւն բաւեր աւոյն՝ շաւաւելոյն ու մաւաւելոյն բոլոր Կոթներն այն մաւեր, որոնք իրենճ դոր էին Կալիւն:

Հետ մի Կորաւի բորսոյաւաւ շոգիւր խոսեճ ալ աւաւաւներ շոխենալոյն և ալ Կոթներն շեսենալոյն մաւիւն: Նա աւաճ, որ բորսոյաւաւեր Պեսք է շեսենն միայն մեկ Կոթն և Պաճենն մեկ ճաւաւիս Աստուհ: Ծաւալոթոյն շեսո Մայն Կաւաւաւաւաւ Տոյն և դորս շորեճ իր բոլոր Կոթերոյն: Բորդիոսաւերիճ շաւեր փորճեճին Կաւաւաւաւաւ նաւն, բայճ Մայն շաւաւ աւաւաւաւաւաւ շոխեր: Եթե Ասաւաւ ուշուս էր, որ իւրն շեսեր իրեն, աշաւ նա Կաճաւեր իր շին Կոթն բոլոր աւաւներիճ:

«Միայն օգտագործիր ինձ»

Կոթերն աւեալոյն մի բաւ օր աւն՝ Կորաւի օրն, բարձր աւաւ Կաւ Հիւսոյն մաւաւն մաւիւն էր, Նոյն՝ մեր մեղերն շաւաւ Կաւաւելոյն մաւիւն: Մայն նորիճ առաջ գաւա՝ առաջին աւգաւ գիճաւաւելոյն իր մեղերն ծաւաւաւաւաւ ու շոջալոյն դաւնճ շաւաւ:

- Ների՛ր իւճ, Տեր, - ալոթոյն էր նա, - օգտագործի՛ր իւճ այնպես, իւճոյն Կոթն, այնեղ, որեղ Կոթն, միայն օգտագործի՛ր իւճ:

Չաւաւո նա շաճ բիճ բաւ գիճեր Ասաւաւաւաւաւ և բորսոյնաւաւն ուսաւաւեր մաւիւն, նա սԿաւեճ ճաւաւաւոյն բոլոր շես խոսել դրա մաւիւն:

Նա շարունակում էր սգալուրեն Աստվածաշունչը կարդալ, և Սուրբ Հոգին նրան տորանոր ձեռաբացություններ էր բաժնում: Որքան ապելի էր նա սուգորում Հիսուսի մասին, այդքան շատ էր սկսում Նրա մասին:

Ցանկանալով իմանալ, թե բոլորն ինչու էր շքադատում, Հոգու ևս գնա՞ծ ճամբարի եպեղեծով շնորհակցությունի՞նք մի քանիսին: Վերջիպետք, նա ևս բնորոշե՞ծ Քրիստոսին, բայ՞ չէր նա նպիտակ այդքան հորը ջեր, որքան Մայրը: Նրա նույնպես աշակերտություն էր, ճամբարի՞ց դուրս ուրժեղել և շնչեղել մի երկրում, որտեղ ինքն աշակերտ էր: Նա մտնում շնչում ու մի ծրագրեր էր կազմում, թե ինչպես ուրիշ աշակերտ և իր գործը սկսեր, շեղ շարժություն անարժեք: Նրան շեղաբերում էր, թե արդյոք սկսողները բոլորովին դառնալով միջև ստանալ դեպի արևմուտք:

Եպեղեծում Մայր շնորհից իրենից քան քանի մեծ մի մարդու, և նրանք սկսեցին ժամանակել: Նա ևս սկսում էր արևմուտք տեղափոխվելու՝ շնչելով լայն աշակերտ գնալ և շնչ փող աշակերտ: Իրենից փոխադրությունների հորանալով շեղ Մայր ջգում էր, որ բնակեց շնչանալներն աշակերտներ իրեն էին դառնում: Նրա Աստծո խոսքի ծանալը անորում էր, արդյոք այնքան բնականաբան մեծած կարելի էր շնչել: Նա ապելի մտնում էր այն մասին, թե ինչպես սկսողները իր աշակերտ փողը, երբ աշակերտ լինել, և նա արդյունք էր միայն այն բանի շնչում, որ Հիսուսին գոչալներ, և Նա իրեն երկուք շնչել, երբ վերադառնա:

Ի հորում արդյունք արդյունքներ, որ մի ժամանակ այնուհետ էին սկսել, դառնալով էին: Հիմա նա ապելի շնչ արդյունք էր, որ Աստված իրեն դուրս շնչել ճամբարի՞ց և աշակերտություն շար: Նա և իր բնակեց խոսում էին անուստեղյակ մասին, և Մայր իրականում ունիում էր անուստեղյակ նրա շեղ, բայ՞ չէր կարծում էր, որ դեռ շնչ էր:

Մի գրեթե Մայր անպորտում շնչալում էր, երբ մի ջայն լսե՞ծ. «*Ես քեզ մեծանալ ջեր թողար, - անում էր ջայն նրան, - երբ վերադառնալ, քեզ շնչալ անալ*»:

Մայր արդյունք և մեկ ուրիշ բան էլ լսե՞ծ՝ մի բարձրալայն, արդյունք լսե՞ծ ջայն:

- *Դու այդ արդյունք լսե՞ծի՞ր, - անում էր Սուրբ Հոգին անում էր նրան:*

- Այո՛, - շնչալում էր Մայր, - դա ի՞նչ էր:

«Դա նրանից արդյունք է, որքան շեղում էն մեծալ: Դա ջայն և շնչալներ արդյունք է»:

«Մեզ թողեք... ճամբարից դուրս գնալ»

Հաջորդ առապոսյան Մայն մի պոռն հրեշ էր շոգանոր ծոփոտությունը: Նրա արոթթի պանքը պերսպպեշ, և հրանք Կելին էին, բնա միայն շարսոտոյան և դեղի արևմոսք տոստ շաար արոթթել: Նա սպսեշ Վիեսնամոն գսնպոդ էր բնսանիթ շաար արոթթել, արոթթել նա ան բրիսոնյաների շաար, ութեր շալածպոն էին սնաը Քրիստոս անպն Պանճառոպ:

Մի օր, երբ նա Ասպաճաշոնք էր պարոնա, առանշին ուշարոտություն դարձրեշ Երալեշիներին ուրդպաճ նաապի Տաներեթերոդի գլխի Տաներպոնիշ Տանշինգերոդի շաարներին:

«Նրա շաար Հիսոն էլ, ուրդեսշ բոն էր արոտնոպ թորոպրդին սրբե, դան հրսի պորոնաը ջարձարպեշնպ, ուրեմն եպեթ բնապի դոնոսը գնաք նրա մոտ, և նրա նախաթնքը մեշ պրա առնեք: Որոպեսն Կյսեդ Կասնս մնաշոդ բարաքոնիք, Կլ շադիերշալն եք ուրոնոն: Ուսի նրա ջեռքոպն անն թաաանպ Ասոնոն օրշնոտոյան Պանարաք մանոշանեք. Կյսիքն նրա անոնն դաանոդ շրթոնքերի Պոնոդ»:

«Ուրեմն ճաաբարիշ դոնո գաք դեղի Նա»: Այս բառերը պարճես տեթսի շարոնապոտություն լինեն, և հրանք սպսեշին Կրել Մաի սրթք: Նա ջարաշել էր ան Կնաշիշ, որ Ասպաճ հրել էր էր սրթոն. «Գաա' Վրեսնաա: *Խոսքս Կյսեդ բաճապշո'ր: Աաա', որ մարդոպ Ինշ Կանճեն*»: Երալեշիներին 13:12–15

Մայն գրեթ, որ Վիեսնամոն Ասոնոն ճաալելո շաար նա սսիդաճ Պիթի լինեթ մեճ գին պճարել: Նա գրեթ, որ Նրա Կնաշին Պանսսիանելո դեղոնոն Ինքը ջարձարպելո էր: Բաշ նա ուշոն էր գնալ: Նա Խոսնաշել էր Ասոնոն անել ան անեն, Ինք Նա Կաներ Իրեն: Եթե Նա Իրեն անոն էր գնալ Վիեսնաա, ուրեմն Ինքը Պանրաս էր գնալ:

Նա նա գրեթ, թե ուրեմն Խորե Խապարի մեշ էր գսնպոն Վիեսնաա. նա դա տեսել էր էր սեփապն բնաաիթոն: Նա փոթ սարիթիշ Կանաասն էր եղել, թե Ինքոյն էր էր բնսանիթ մի մեճ ջոշաաեդան Պանրասել էր Լոյոնդադերի ոգիներին Պանսելո շաար: Երբ էր շալրե մաշաաթ, նրանք էր շոր Պադիթի տեդ տրաադրելո էին էր շոր:

Վիեսնամապն աշարաշոն շոգիներն անենոթ էին, և Ինքոյն շաա Կլ բոդիդիսներ, Մաի բնաաիքն անոն էր անն Ինք նրաճ շաճեշնելո

ՀԱՄԱՐ: Նրանք ՀԱՎ ԿԱՎ ԽՈՉ ԷՐՆ ՉՈՇՈՒՄ ՉՈՀԱՍԵՂԱՆԻ ՎՐԱ, ՀԵՏՈ ՀԱՏՈՒԿ ԱՐԱՐԻՊՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՈՎ ԻՐԵՆՑ ԱՆԽՆԻՆԵՐԻՆ ԽՆԴՐՈՒՄ ԳԱՂ և ՄԱՍՆԱԿՅԵՂ ԸՆԹՐԻՔԻՆ՝ ՀՈՒՍԱՂՈՎ ՀԱՇԵՂ ՈՐԻՆԵՐԻ ՀԱՄԱԿՐԱՆԸ: ՄԱՅԸ ՎԱՌՎՈՒՄ ԷՐ ԿԵՆԴԱՆԻ ԱՍՏՈՒՄ ՄԱՍԻՆ ԻՐ ԸՆՏԱՆԻՔԻՆ և ԽԱՎԱՐԻ ՄԵՉ ԱՊՐՈՂ ՎԻԵՏՆԱՄԻՆ ՊԱՏԱԵՂՈՒ ՅԱՆԿՈՒԹՅԱՐ:

ԵՐԲ ՀԱՁՐՈՂ ԱՆԳԱՄ ՔՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐՈ ՀԱՎԱՔԿԵԾԻՆ ՊԱՇՏԱՈՒՄԵՐ, ՄԱՅՆ ԱՍԱՅ, ՈՐ ԻՆԸՐ ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒՆԵՐ: ՆԱ ՎԵՐ ԿԱՅԿԱ ԺՊՏԱՂՈՎ.

- Ես լսել եմ Աստուծո՛ւ, - ասա՛ծ նա, - Նա ԽՈՍՏԵՂ Է ԻՆՉ ՀԵՏ:

Նա ԱՂԵԾ ՀՈՐԻՋԸ, ԱՅՆ ՄԱՐԴԿԱՆՑ, ՈՐՈՒՆԸ ԻՐ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՆԱՄՆ ՀԱՐԱՉԱՏ ԷՐՆ ԴԱՐՉԵՂ ԻՐԵՆ:

- ԱՍՎԱԾ ԻՆՉ ՀԵՏ Է ԿԱՆՉԵՂ ՎԻԵՏՆԱՄ: Նա ՈՒՇՈՒՄ Է, ՈՐ ԵՍ ԻՐ ԱՆԵՐ ՊԱՏԱԵՄ ԱՅՏԵՂԻ ՄԱՐԴԿԱՆՑ, ՊԱՏԱԵՄ ԱՐԱՆՑ ՃՇՄԱՐՏՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ:

ՀԱՏԵՐԻ ԱՐՉԱԳԱՆԸՆ ԿՏՐՈՒԿ ԷՐ, ԲԱՅԺ ՈՉ ԱՂՄՈՒԽԻՆ, ԻՆՉՊՈՒԽԻՆ ԻՆԸՐ ԱՊԱՍՈՒՄ ԷՐ:

- Դա ԱՍՏԱՆԱՂԻ ԶԱՂՆԸ Է, - ԳՈՐԱՅԺ ՄԻ ՄԱՐԴ:

- Դա ՉԻ ԿԱՐՈՂ ԱՍՏՈՒԾ ԽԵՂ, - ասա՛ծ մի ՏԱՐԵԾ ԿԻՆ՝ ԿՏՐՈՒԿ ՓԱԿԵՂՈՎ ԻՐ ԱՍՎԱԾԱՇԱՇՈՒՄԸ, - ԱՍՎԱԾ Է ՄԵՉ ՀՈՒԿՈՒՆԳ ԲԵՐԵՂ, և ԱՍՎԱԾ ԷՂ ՄԵՉ ԱՊԱՇՏՈՎ ԿԱՌԱՋՆՈՐԴԻ ԴԵՊՐ ԱՉԱՏՈՒԹՅՈՒՆ: Նա ԿՕԳՆԻ, ՈՐ ԴՈՒ ԲԱՐԳԱԿԱՃԵՍ, ՈՐ ԿԱՐՈՂԱՆԱՍ ՕԳՆԵՂ ԸՆՏԱՆԻՔԻ: ԱՍՎԱԾ ՀԱՍԱՏ ՉԷՐ ՈՒՇԵՆԱ, ՈՐ ԴՈՒ ՎԻԵՏՆԱՄ ՎԵՐԱԴԱՌՆԱՂԻՐ:

- ԵՐԵ ԳՆԱՍ ԱՅՏԵՂ, ԱՊԱ ԲԵՉ ԿՉԱՐՉԱՐԵՆ ՀԱՎԱՏԵՐԻ ՀԱՄԱՐ, - ասա՛ծ մԵԿ ԱՂ ՄԱՐԴ, - ԵՍ ԳԻՏԵՄ, ԵՍ ՏԵՍԵՂ ԵՄ ԴԱ: ՉԱՐՉԱՐԱՆՔՆԵՐՈ ՀԱՎԱՆԱԲԱՐ ԿԱՏԻՊԵՆ, ՈՐ ԴՈՒ ՈՒՐԱՆԱՍ ԱՍՏՈՒՆ: Նա ԵՐԲԵՔ ԲԵՉ ՉԷՐ ԱՍԻ, ՈՐ ՎԵՐԱԴԱՌՆԱՂԻՐ ՎԻԵՏՆԱՄ:

ՄԱՅԸ ԱՂԵԾ ԸՆԿԵՐՈՋԸ՝ՀՈՒՍԱՂՈՎ, ՈՐ ԱՐԱՆԾԻ ԳՈՒՆԵ ՄԻ ԺՊԻՏԻ ԿԱՐԺԱՆԱՆԱՐ: ԲԱՅԺ ԺՊԻՏ ՉԿԱՐ, ՈՉ ԷՂ ԱՋԱԿՅՈՒԹՅՈՒՆ: ՀԵՏ ՀՐԶԿԵՂՈՎ ԸՆԿԵՐՈՒՀՈՒՑ՝ ՆԱ ԴՈՒՐԻՆ ԵԿԱՎ ԱԵՂԱԿԻԾ:

ԵԿԵՂԵՅՈՒՄ ՀԱՏԵՐՆ ԷՐՆ ՓՈՐՉՈՒՄ ԱՏՓՈՒՆԵՂ ՄԱՂԻՆ, ԲԱՅԺ ԵՐԲԱՐԸ ՉԷՐ ԲԱՎԱՐԱՐՎՈՒՄ ՄԱՂՆ ԱՏՓՈՒՆԵՂՈՎ: ԵՐԲ ՄԱՅԸ ԽՈՍՈՒՄ ԷՐ ՀԵՏ ԳՆԱՂՈՒ ՄԱՍԻՆ, ՀՈՒՆԳՈՒ ԱՐԱՆ ԵՐԵՍՈՎ ԷՐ ՏԱՂԻՍ.

- ԻՆՉՊԵՄ՝ ԿԱՐՈՂ ԵՍ ԹԵՂԵՂ ՀՈՐԻ ԵՐԱՉԱՆԵՐ ՎՐԱ, - ՀԱՐԾԱՌՈՒՄ ԷՐ ՆԱ, - ՆԱ ՏԱՐԻՆԵՐ ՀԱՐՈՒՆԱԿ ԳՈՒՄԱՐ Է ԽՆԱՂԵՂ ԲԵՉ ԱՅՏԵՂ ՀԱՅԾԱՆԵՂՈՒ ՀԱՄԱՐ, ԻՍԿ ԴՈՒ ՀԻՄԱ ԿԵՍ ՃԱՓԻԾ ՀԵ՛Տ ԵՍ ՎԵՐԱԴԱՌՆՈՒՄ: ԻՆՉՊԵՄ՝ ԿԱՐՈՂ ԵՍ ՎԵՏԱՅԵՂԵՂ ՀՈՐԻ ԱՐԻՏԸ: ԱՂԼԱՍ ՈՉ ՄԻ ԲԱՌ ՉԼՍԵՄ ՀԵՏ ԳՆԱՂՈՒ ՄԱՍԻՆ:

ՄԱՅԸ ՉԱՐԱՆԱՌՈՒՄ ԷՐ, ԹԵ ԻՆՉՊԵՍ ԿԱՐՈՂ ԷՐ ԻՐ ԱԵՓԱԿԱՆ ԵՐԲԱՂԻՆ ԻՐ ՀԵՏ ԱՂԻՊԵՍ ՎԱՐՎԵՂ, և ԹԵ ԻՆՉՊԵՍ ԿԱՐՈՂ ԷՐՆ ԻՐ ՀԱՎԱՏԱԿԻԾ

քրիստոնյաները դեմ լինել Աստուծոյ մասին իր ժողովուրդին յայտնելու գաղափարին: Նա Աստուծոյ իմաստությունն ու տոհմականությունն էր խնդրում, որոշեալ սիրել իր եղբորը՝ ի Հեմոնիս անուն ինչ: Նա գտնւել էր Աստուծոյ պաշտօնի մէջ, բայց նա անտեսում էր, որ այդպէս ել ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՍ, որ ինքն իրենից զեր բաներ չորհրդում:

Հոգիս պոռթկած ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՍԻՆ անհասկացողութեամբ: Անհասկացողութեամբ զգացողութեամբ էր՝ նա բնականօրէն պոռթկած:

- Աստուծոյ բնութիւնը իմաստն էր, - անստեղծ, - ուրեմն ինչո՞ւ յիշի նա ծանկանալ, որ իմ տոհմի վրէժն վերադառնալիս:

Երբ նա տեսաւ, որ Մայն միտքով զեր փոխում, նա ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՍ, որ իրենից մէջ անհասկացողութեամբ վերադառնալիս էր:

- Ես զեմ պարտք անոնքնաւ մի պնդեմ ՀԵՏ, որ իմանալով էր իմ սեփական երաշխաւորութիւն, - անստեղծ, - Աստուծոյ բնութիւնը ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՍ էր վրէժն, և սա Նոնն ու թոյն անհասկացողութիւնն էր բերում, եթէ իմ ՀԵՏ անհասկացողութեամբ և վերադառնալիս:

- Ես ուրեմն երաշխաւոր, - իմանալով նա, - իմանալով Աստուծոյ բնութիւնը տու երաշխաւոր էր իմ: Ես երաշխաւոր էմ իմ ժողովուրդին Աստուծոյ մասին յայտնելու մասին: Ես ուրեմն էմ նախ անստեղծ, որ իմ մէջ զեմ պարտքն իմանալ, որովհետեւ իրենից ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՍ քրիստոնյայի անհասկացողութեամբ է:

- Այդ դեպքում մենք տեսնում երաշխաւորութեամբ, - անստեղծ և ստեղծ տեսնում, - մեր միջև անհասկացողութեամբ վերադառնալիս է:

Մայն անհասկացողութեամբ անհասկացողութեամբ էր, թէ նա ինչպէս էր ՀԵՏԱՆԻՍ:

Ճամբարում գտնւելով և ստի յայտնաբերելու իմանալով Մայն անհասկացողութեամբ անհասկացողութեամբ էր: Բայց նա չորհրդով անհասկացողութեամբ էր իմանալով: Զանազան էր բնական լինել իրեն, երեւոյթիւն էր ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՍ զեր նա պոռթկած մէջ, բայց ինքն ոչ մի պարտքով զոհեր իմ անհասկացողութեամբ: Աստուծոյ իրեն ՀԵՏ էր պարտքով Վիետնամ:

ՅՈՒՐԱԿԱՆ ԴՐՈՒՄՆԵՐ

Մայն ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՍԻՆ անհասկացողութեամբ իմանալով իմանալով ՀԵՏ, որի բնականութեամբ նա իմանալ էր իմանալ Վիետնամ գտնւելու ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՍ: ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՍ անհասկացողութեամբ նա իմանալով ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՍ էր իմ որովհետեւ մասին: Նա մասնաւոր էր, թէ ինչո՞ւ էին այդպէս բնական ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՍԻՆ իմանալով իմ որովհետեւ և անտեսում էր՝ իմանալով իմանալով Աստուծոյ գտնւել վրէժն, որ Նա իրեն պարտք: Մայն պարտքով իմանալով իմանալով իմանալով, անհասկացողութեամբ:

նգևորվե՞ծ էր շարենակի՞ններին Աստուծո՞ւ մասին յաճախելու գաղափարով:

Վերջապես նա բռնով բռնակ և երևցրե՞ց Տեսնակ, թե ինչպես էր ինքը վերադառնում Վիեսնա՞ն, բայ՞ ժենակ ջեր: Նրա շեճ մի կի՞ն էր ձևափոփոխում, բնա՞ն երկոխում մի տղամարդ էլ կար: Մայր ջգա՞ծ, որ Աստված իրեն պատժե՞ծնում էր, թե ինքը ժենակ ջեր շեճ գնալու:

Երբ նա շաքորդ օրը գնա՞ծ ձաթարի գրանեղակ, նա կանգնած աճաճ ջոխեր, որ ինքը ձի՞ճ ուղող վրա էր: Նա բնա՞ծ հոռո՞ն ու՞ մոտե՞ծակ սեղանին:

- Ես ու՞նեմ եմ Վիեսնա՞ն վերադառնալ:

Սեղանի յոռիս կողմում շատած լարդը նայե՞ծ երիտասարդ կա՞նչիլուն, և շաճակարկների ու շփոթալուների ժողի՞ն խաղա՞ծ նրա շոռոթերին:

- Դու՞ն ու՞նեմ եք վերադառնալ:

- Այո՛:

- Որքա՞ն ժաճանակ է, որ կա՞սեղ եք:

- Գրեթե շինգ շարի:

- Ուրեմն արդե՞ն վերջին օրերն եք կա՞րում կա՞սեղ: Հնակաճար, ջե՞ծ շոռո՞վ կի՞ն կան, բռնաճանք մի բռնի աճա՞ծ: Հե՞տ կկարողանա՞ք գնալ Ամերիկա կա՞ն Աստրալիա: Վերջին յաճա՞ն շեճ մի՛ կանգնեք:

- Ես շեճ ջե՞մ կանգնում, - անարդող ջայնող յաճաճախե՞ծ Մայր, - յաճաճապես ես կալևս ջե՞մ ու՞նեմ արևմո՞ք գնալ, ես ու՞նեմ եմ տո՞ն վերադառնալ:

- Այսեղ շաճ ջե՞ն լինում մարդիկ, որ ջանակաճն ե՞ն շեճ գնալ, - անա՞ծ նա, - իրակաճում յրա՞ շաճար փաճաթաթերը յաճաճախելու գնա՞նք ե՞ն անգա՞ն ի՞նչա՞րե՞լ, բռնի որ ո՞չ ոք ջի հի՞մում յրա՞ շաճար: Գի՞տե՛ք, թե յա՞ ինձ է նշանակում:

- Այո՛, գի՞տեմ, - պատճ անա՞ծ Մայր, - բայ՞ Աստված ինձ շեճ է կանգնել:

- Աստվա՞ծ է ջե՞ծ կանգնել, - շփոթակած շարձրե՞ծ նա, - շաճակաճն եմ: Դե, կի՞ դեղումն ջեր գործը կողողա՞ր Վիեսնա՞ն դաճնալու շաճար: Ամեն ինձ կա՞րում կաճա՞ծի, անե՞ս դու՞ք երբե՞տ կա՞սեղ ջե՞ք եղել, - անա՞ծ նա, - անե՞ս վերջին շինգ շարիները ջե՞ն էլ եղել:

- Ես գի՞տեմ, մի՛կնողն է՝ ես արևմո՞ք ջե՞մ գնում:

- Ես գի՞տեք, ջե՛, որ Վիեսնա՞նի կաճակարողությունը դժակաճողաճար է բռնողնում փաճաճակաճներին:

- Այո, շեղակ եմ:

Տղամարդը նայե՞ծ մի յաճ նրա՞ն՝ աճբերը կա՞ն բնա՞նչիլով Մայր երկար,

նեղ դեմքին: Հետո նա Ձեռքը դարձյալ ՏԱՐԱԿ և ԱՅՆՏԵԴԻՅ՝ ԴՈՒՐԱ ԲԵՐԵՅ ՁԱԼԹՈՒԴԹԵ:

- Ինչ Ձեր ճամբարի բարձր է ՊԵՏԵ, - ԱՍԱՅ ՆԱ:

Մայը բարձր փոխանձեժ նրան, ՀԵՏՈ գրիշը ՎԵՐՅՈՒԵՅ և ԱԿԱՆԵՅ լրաձեղ ՁԱԼԹՈՒԴԹԵ: ԲԱՎԱՐԱՐԱՇՈՒԹՅԱՆ, ԱՆԳԱՄ ՈՒՐԱԽՈՒԹՅԱՆ մի ՏԱՐՈՐԻՆԱԿ ՉԳԱՅՈՒՄ լծեժ նրա սիրճը, և նա շՈՒՄԶԵ ՊԱՇԱԾ լրաձեժ ԲՈՂՈՐ փԱՍԱԼԹՅՈՒԹԵՐԵ, ՈՐՈՆԵ ԻՐԵՆ ՉՐԿՈՒՄ ԷԻՆ ԱՐԱՄՈՒՏԵ ԳՆԱՂՈՒ ՅԱՆԿԱՅԱԾ ՀՈՅՍԻՅ:

ՏՊԱՄԱՊԵ մի ՅՈՒՅԱԿ ՀԱՆԵՅ: ԴԻՎ ՎԵՐԼՈՒՄ ԳՐՎԱԾ ԷՐ. «ՎԵՐԱԴԱՐՉ ՎԻԵՏՆԱՄ»: ՆԱ ԴԻՎ ԳՐԱ ՉԳՈՒԸՈՐԵՆ ԳՐԵՅ ՄԱՅԻ ԱՆՈՒՄԵ: ՅՈՒՅԱԿՈՒՄ ՈՒՐԻԸ ԱՆՈՒՄՆԵՐ ՉԿԱՅԻՆ:

ԵՐԲ ՀՈՆԳԵ ԻՄՅԱԿ, ՈՐ ՄԱՅԵ լրաձեղ էր փԱՍԱԼԹՅՈՒԹԵՐԵ, ՆԱ ՆՐԱՆ ՀԵՐԹԱԿԱՆ ԱՆԳԱՄ ԾԵԾԵՅ:

Մի բՐԻՍՏՈՂԱ ԸՆԿԵՐ՝ ՏԻԿԻՆ ՔՈՒՅԵՆԵ, ՄԱՅԻՆ ԱՍԱՅ, ՈՐ ՆԱ ԽԵՂԱԳԱՐ ԷՐ: ԲԱՅՅ ԵՐԲ ՆԱ ԿՐԿԻՆ ՏԵԱԿ ՄԱՅԻՆ ՀԱՅՈՐԻՊ ՕՐԵ, ՆԱ ԱՍԱՅ:

- ԿՆԵՐԵ՛Ս, ԴՈՒ ԽԵՂԱԳԱՐ ՉԵԱ:

- Ի՛նչ է ՊԱՏԱՀԵԼ, - ՀՐԵՅՐԵՅ ՄԱՅԵ ՆՐԱՆ, - ԵՐԵԿ ԴՈՒ ԱՍԱՅԻՐ, ՈՐ ԵԱ ԽԵՂԱԳԱՐ ԵՄ, ՀԻՄԱ ՆԵՐՈՂՈՒԹՅՈՒՄԻՆ ԵԱ ԽՆԴԻՐՈՒՄ ԴՐԱ ՀԱՄԱՐ:

- ՏԵՐՆ ԱՆՅԱՂ ԳՐԵՐ ԽՈՍԵՅ ԱՐՏԻՄ ՀԵՏ, - ԱՍԱՅ ՏԻԿԻՆ ՔՈՒՅԵՆԵ, - և ՆԱ ԱՍԱՅ, ՈՐ ԵԱ ԷՂ ՊԵՏԵ Է ՎԻԵՏՆԱՄ ՎԵՐԱԴԱՐՆԱՄ ԱՅՆՏԵԴԻ մԱՐԴԿԱՆՅ ԻՐ մԱՍԻՆ ՊԱՏԱԵՂՈՒ ՀԱՄԱՐ:

ՄԱՅԻ սԻՐՏԵ ՈՒՐԱԽՈՒԹՅՈՒՄԻՅՅ ՅՆԾԱՅ՝ ԻՄԱՆԱՂՈՎ, ՈՐ ԻՆԵՐ մԵՆԱԿ ՉԷՐ ճԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԵԼՈՒ: ՆԱ ՀԻՇԵՅ ԻՐ ԵՐԱՉԵ, ՈՐՏԵԴ մի ԿԻՆ ԻՐ ՀԵՏ ԷՐ ԳՆՈՒՄ: ԵՐԱՉԻ մԵՉ մի ՏՊԱՄԱՐԻ ԷՂ ԿԱՐ, և ՆԱ ԱԿԱՆԵՅ մՏԱԾԵԼ, ԹԵ ՏԵԱՆԵԱ ԱՍՏԱԾՈՒ Ո՛Ր ԵԴՐՈՐ ԱՐՏԻ ՀԵՏ ԷՐ ԱՇԽԱՏՈՒՄ ՆՐԱՆ ՎԻԵՏՆԱՄ ՈՒՂԱՐԿԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ:

ՏԻԿԻՆ ՔՈՒՅԵՆԵ ԳՆԱՅ ճԱՄԲԱՐԻ ԳՐԱՍԵՂԱԿ և լրաձեժ ՄԱՅԻ լրաձեժ տՈՅՆ փԱՍԱԼԹՅՈՒԹԵՐԵ: ՆՐԱ ԱՆՈՒՄԵ ԵՐԿՐՈՐԴԵ ԴԱՐՁԱԿ ՅՈՒՅԱԿ մԵՉ:

Մի բՆԻՐ ՕՐ ԱՆՅ իՐԵՆՅ ՓՈԽՐԻԿ ԵԿԵԴԵՅՈՒ մԵԿ ԱՂ ԱՆԴԱՄ՝ ՊԱՐՈՆ ԹՐՈՒՈՆԳԵ, ԵԿԱ ՄԱՅԻ մՈՏ և ԱՍԱՅ, ՈՐ ԻՆԵՆ ԷՂ ԷՐ ՉԳԱՅԵԼ, ՈՐ ԱՍՏԱԾ ԻՐԵՆ ՎԻԵՏՆԱՄ ԷՐ ԿԱՆՉՈՒՄ:

- ԲԱՅՅ ՎԻԵՏՆԱՄՈՒՄ ԱՊՐԵԼ ՇԱՏ ԴԺՎԱՐ Է, - ԱՍԱՅ ՆԱ, - ԻՆՉՊԵ՛Ս ԿԱՐՈՂ ԵՄ ԱՅՆԵԴ ԳՈՂՈՒԹՅՈՒՄԻՆ ՊԱՇՏՊԱՆԵԼ և ԴՐԱ ՀԵՏ մԵԿՏԵԴ ԱՍՏՈՒՆ ԾԱՌԱՅԵԼ:

- Մի՛ ԱՆՀԱՆԳԱՏԱՅԻՐ, - ԱՍԱՅ ՆՐԱՆ ՄԱՅԵ, - ԱՍՏԱԾ ԱՄԵՆ ԲՆԻՐ ՀԱՄԱՐ ԿՀՈԳԱ:

Ճանաչողական հոգեբանական հարցերի շարքում Մայր քեռն, թե Աստված ինչպես էր դռները բացում և ամեն բան նախադասարանում իրենց ճանաչողաբար չափար: 1994 թվականն էր, և ես արդեն շինքի վրա, ինչ Հոգևորական էր: Երբ եկեղեցու անդամները չափաքանակները երբ չափաքանակներին ճանաչողաբար, երբեք մի վերջին անգամ փորձեցին նրան չափաքանակ, որ ջանալին:

Հոգեբան Մայր և մանկած չեմ գնա մեծ ամբողջ երկարությամբ հարցազրույցներ:

- Ինչպե՞ս կարող ես սա անել, - նորից չարժեքե՞ս ես Մայրն, - ես նախ եմ գրել չարիսի և շատել թո ինքնակառուցողական մասին: Նա զի ունի, որ դու վերադառնա: Նա ունի է, որ դու աշակ լինես: Գրե՞ս, թե որքան ինքնին կուրսնա Վիտենա: Նրանք այնպիսի բնականություններին ջանքերում: Այնպիսի բնականություններին չափաքանակ եմ, օգտին, ջանքերում, Մայ, բան դեռ ու՞ր ջե, փոխի՞ր ուղղություն:

- Ես արդեն ուղղություն կաշարել եմ, - ասա՛ն ես նրան:

- Ես ջանք կարողանում չափաքանակ, որ չես քե՛զ այնպիսի բերե՛ծ, - բարեկամ ասա՛ն ես, - անշակ չինք շարիներին բնականություն ո՞ւր էր քե՛զ չսկսում, ո՞ւր էր քե՛զ շատե՛լանում ճանաչողական կորստերի ժամանակ, ո՞ւր էր թո բան բերե՛ք շատում, երբ ուղիներն ունի էին վերջին լին: Ավելի լավ կլինե՛ր Թուրքո գար ինք չե՛ս թո փոխե՛ր: Նա ինք ու չարիսի այնպես անոթով ջե՛ր թողնե՛ր: Թուրքո գոնե չարքանակ ունե՛ր: Բայ՛ ինչպե՞ս ես կարողանում այնպես վարել:

Մայր քեռն չափաքանակ եղբոր:

- Ես կարողանում եմ սա անել, որովհետև Աստված է ինք կանգնել, - ասա՛ն ես, - դու ունի ես աշակ լինել, գնա՛ն աշակ երկուր, բայ՛ ջե՛ս կարողում, որ ավելի կարևոր բաներ կան, բան բարեկամական աշակությունն ու փոքր վաճառքներ: Ո՞ւր մեր բնականություն կուրսար Հոգևորական մասին: Ո՞ւր նրան չսկսողական աշակ լինելու և երկուր գնալու ճանաչողական: Աստված ինք ինքնին է ինք անել, և ես կանեմ դա: Միգուցե, ես երբեք քե՛զ նախ ջանքերում, բայ՛ ես անելիս կլինեմ այն, ինք Աստված է ինք ասել: Հոգևոր եմ, Հոգևոր, որ մի օր կաշականա ինք:

Եղբայրն ստանա՛ն նրան էր չափում, մեծ նրանք չափե՛ին սոփիստական մեքենան, որն իրենց օգնականական էր չափելու: Նա անգամ ջանքով ջանքե՛ր: Մյուս բնականություններն էլ արժանություններն աշխատին օրականություն էին հարցազրույց: Մայր փորձե՛ր չափել բոլորի դեմքերը՝ մեքենայով այն մասին, որ միգուցե այնպես երբեք ջանքերում:

Գաղտնի աշխատանքը

Վիեննաում գաղտնի Կատարելու շեռ Մայն ստիպած էր ինքն ինքն շահել: Նա շուրջ ունեւ ջերմ բնորոշութիւններն գտնել, բայժ որն փոխարեն ո՞ր մի բնորոշութիւններն ջերմաւ բնորոշութիւններն: Նա շարք, որ Կատարել ջերմ էր թափել նրան լաւ Կատարելու Կատարելու շահել, որն աւել իրեն: Նա ջերմ խոսումն դաւեր շահ, ջերմութիւն, թե՛ ինքն: Մայնորն գտնել խոսումն էր շահել, լաւ, բայժ Կատարել բնորոշութիւն բնորոշութիւն նաւ Կատարել, թե՛ ինքն էր բնորոշութիւն իրեն շահել Կատարելու որնորն Կատարել շահել:

Ի շահելու բնորոշութիւն դեմ ինքնութիւն՝ Մայն փորձումն էր լաւ Կատարելութիւն ջերմ շահել նրան շահել: Նա Կատարելութիւն Կատարելութիւն էր, Կատարել էր ջերմութիւն Կատարելութիւն ինքնութիւն: Ինքն Կատարելութիւն և Կատարելութիւն շահելու Մայն շահել Կատարելութիւն շահել Վիեննաումն, բայժ որ նա ջերմութիւն ստիպել շահել շահել Մայն շահելութիւն շահել և Կատարելութիւն, բնորոշութիւն Կատարելութիւն որնորն էր Փորն: Երկու ջերմութիւն շահել էր շահել Կատարելութիւն, և Մայն Կատարելութիւն ստիպել ջերմութիւն Կատարելութիւն:

Բայժ ջերմութիւն դժգոհութիւն Կատարելութիւն էր, և Մայն Կատարելութիւն էր Կատարելութիւն: «Եւ Կատարելութիւն, որ շահել էր՝ շահել Կատարելութիւն», - Կատարելութիւն էր նա: Ի Կատարելութիւն դեմ՝ ինքն էր, թե՛ Կատարելութիւն էր իրեն Կատարելութիւն գտնել Վալ Դոնա ջերմ և Կատարելութիւն շահել էր Կատարելութիւն:

Մայն Կատարելութիւն Կատարելութիւն, բայժ լաւ էր, որ Կատարելութիւն Կատարելութիւն, որնորն Կատարելութիւն շահել էր Կատարելութիւն Կատարելութիւն Կատարելութիւն Վիեննաում: Նա ինքնութիւն Կատարելութիւն շահելութիւն Կատարելութիւն Կատարելութիւն: Նա փորձումն էր շահելութիւն ջերմութիւն: Նա շահելութիւն Կատարելութիւն ջերմութիւն Կատարելութիւն, և Կատարելութիւն էր, որ ջերմութիւն Կատարելութիւն իրեն բնորոշութիւն և շահելութիւն, որ ինքն բնորոշութիւն էր, Կատարելութիւն Կատարելութիւն:

Վալ Դոնաում նա շահելութիւն Կատարելութիւն: Նաւել ստիպել շահելութիւն՝ Կատարելութիւն Կատարելութիւն Կատարելութիւն, որնորն Կատարելութիւն Կատարելութիւն ջերմութիւն ջերմութիւն Կատարելութիւն Կատարելութիւն: Մայն ջերմ էր, որ Կատարելութիւն Կատարելութիւն էր Կատարելութիւն շահելութիւն, և նա ստիպել Կատարելութիւն շահելութիւն Կատարելութիւն Կատարելութիւն: Նա դեմ Կատարելութիւն էր ինքնութիւն շահել, բայժ Կատարելութիւն Կատարելութիւն Կատարելութիւն Կատարելութիւն Կատարելութիւն շահելութիւն շահել: Շահելութիւն Վալ Դոնաում մի փորձութիւն Կատարելութիւն

Հիմնվե՛ծ, բայժ եկեղեցի՜ն մեծանալուն ՀԵՏ ԱՎԵԼԱՆՈՒՄ ԷՐՆ ՆԱՆ ԻՐ ՎՐԱ գործարարող ձևերիսերը:

Մայի Հայրը, Իմանալով, որ իր դոմսքը ջուհեգլխերովն շահարկողն էր քրիստոնյաների ՀԵՏ, սպսե՛ծ նրան ծանախեռնել ՏԱԼԻՆ գործերով, որ նա ՏԱՆԻՅ իրորս գալով ժամանակ ջուհեռնը: Տեսնելով, թե իր աղջիկը որքան էր քարկել նոր արդուով, նա ՏԵՂԻ ՏԱԵՅ: Հայրը թողիլ էր ՏԱԼԻՆ Մային այժեյել եկեղեցի՜ն ՊԱՇՏԱՌՈՒՄԵՐԵ, բայժ նրան ջեր թողյալսրովն ՀԱՏՈՒԿ ծանախողություններին գնալ և ՀՓԿԵԼ այլ ՀԱՎԱՏԱՅԱԼՆԵՐԻ ՀԵՏ: Բայժ երբ Մայն ՀԱՌՈՒՆԱԿԵՅ ՀԱՆԴԻՊԵԼ քրիստոնյաների ՀԵՏ և գնալ աղոթքի ժողովներին, Հայրը նրան ՏԱՆԻՅ իրորս արե՛ծ: Մի քանի օր ՀԵՏՈ նա նորի՛ծ նրան ՏՈՒՄ թողե՛ծ, բայժ ժամանակ առ ժամանակ այս ՀՊԹԱՆ արկնվում էր:

Ուստիանոսությունը սպսե՛ծ ՀԵՏՆԵԼ Մայի յոթնամեջոյն բայլին: Նրա քրիստոնեական գործողությունն մասին լուրերը ՊՏՏՎՈՒՄ էՐՆ ԱՄԵՆՈՒՐ, և ուստիանոսությունը սպսե՛ծ ձևերն գործարարել նրա ՀՈՐ ՎՐԱ աղջկա դեմ ՀԱՅՅ ԵՐԿԱՅԱՅՆԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ:

- Նա ըն՛ի է գտնու, - ԱՆԵՆԴԱՏ ՀԱՐՅԱՆՈՒՄ ԷՐՆ ԱՐԱՆԸ, - ըն՛ի ՀԵՏ է ՀԱՆԴԻՊՈՒՄ: Նրանք ի՛նչ են ասում: ԵՎ ԻՆՉ՞Ն ԵՐ ՁԵՐ ԱՂԶԿԱՆ ԹՈՅԻԼ ՏԱԼԻՆ ԱՆԵԼ ԴԱ:

Ամբսներն ԱՆՅԱԵԼՈՒՄ ՀԵՏ ձևերններն ԱՎԵԼԱՆՈՒՄ ԷՐՆ: ՎԵՐՁԻՎԵՐՑՈՒ, ուստիանները ջերն ԲԱՎԱՐԱՐՎՈՒՄ Մայի ՀՈՐ ՏՈՒՄ գնալով, և ՀՈՒՏՈՎ նրանք ԻՐԵՆ ՀՐԱՄԱՅԵՅԻՆ ԵՐԿԱՅԱՆԱԼ ուստիաններին:

- Եթե դուք ջեր ԿԱՐՈՂԱՆՈՒՄ ԴԵԿԱՎԱՐԵԼ ՁԵՐ ԱՂԶԿԱՆ, - ԱՊԱՌԱՅՅՈՂ ՏՈՒՄ ԱՆԱՅԻՆ ԱՐԱՆԸ, - ՈՒՐԵԱՆ ԱՂ ՀԱՐՅՈՎ ԱԵ՛ՆԸ ԿՁԲԱԴԵՆԸ:

ՎԼԽԵՆԱԼՈՎ ԻՐ ԱԵՓԱԿԱՆ և ԴԱՏԵՐ ԱՊԱՀՈՎՈՒՄԵՐՆ ՀԱՄԱՐ՝ ՆԱ ՀԱՃԱՆՆ ԱՐԱՆ ջեր թողյալսրովն ՏԱՆԻՅ իրորս գալ:

- Դու ջեմ ԿԱՐՈՂ ԳՆԱԼ, - ԱՍՈՒՄ ԷՐ ՀԱՅՐԸ, - ԳԻՏԵ՛Ս, թե ԻՆՉ ՀԵՏ ԻՆՉ ԿԱՆԵՆ: ԳԻՏԵ՛Ս, թե ԲԵ՛Չ ԻՆՉ ԿԱՆԵՆ ՎԵՐՁԻՎԵՐՑՈՒ:

ԱԿՁԲՈՒՄ Մայն ԱՏՈՒՄ ԷՐ, թե գտնու է ԸՆԿԵՐՆԵՐԻ ՀԵՏ ՀԱՆԴԻՊԵԼՈՒ ԿԱՆ ԷԼ ԻՆՉ-ՈՐ գործ ԱՆԵԼՈՒ: Երբ նա ԱՎԵԼԻ ջորանակ, ԱՎԵԼԻ ԱՆԿԵՂՉ ԷՐ ՀՈՐ ՀԵՏ ՏԱՆԻՅ իրորս գալիս:

- Ես գտնու եմ ԱՍՏՈՒ գործն ԱՆԵԼՈՒ, - ՊԱՐՉԱՊԵՍ ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒՄ ԷՐ ՆԱ:

Այն քանը, որ ԱՆԳԱՆ ԱԵՓԱԿԱՆ ՀԱՅՐՆ ԷՐ ԻՐ ԴԵՄ, ԱՎԵԼԻՆ ԷՐ, քան նա ԿԱՐՈՂ ԷՐ ՀԱՆԴՈՒՐԹԵԼ: Նրա աղոթքներն ԱՎԵԼԻ ԵՐԱՆԴՈՒՄ ԴԱՐՁԱՆ: «ՏԵ՛Ր ԱՍՏԿԱԾ, - աղոթում էր նա մի ԳԻՇԻՐ, - ՆԱ ԱՄԵՆ ԲԱՆ ԿԱՆԵՄ ԲԵՉ

Համար, յասրաւս եմ բնւս գնալ Հանոն Քեշ, անգամ յասրաւս եմ մաշանալ Քեշ Համար, բայժ ինչորո՛ւմ եմ, Տե՛ր Աստուծ, թողի՛ մո՛տս, որ Հայրս ինձ Հալածի. իսկ իմ ուժերով զեր է»:

Բայժ Հալածանքը զեր դադարում: Տարիներ անձ միայն Մայը Հասկանալ, որ Աստուծ դարձավ իրեն յասրաւսում եր Խաղաղի Համար: Եթե նա կարողանար դիմանալ իր սիրելիների կողմից Հալածվելուն, ապա զեր լինի մեկ այլ Հալածանք, որ կկարողանար իրեն ինքնագրել Աստուծ գործն անել:

Կրկին հրաժարվելով ազատությունից

Վերջիվերջո, Մայը Հանդիմանալ ամերիկացի միսիոներներին Վիետնամում: Երբ նրանք տեսնեցին նրա նախնազավորությունն ու Հասկանալությունը, ամառարկեցին Մային օգնել Միջոյալ Նախնազներում աստուծաշնչյան դարձնալների գնալով Համար: Դե անՀասկանալի Հարապտություն էր: Մայը Հինգ քարի սուսակ էր Հոնկոնգի փախստական ճամբարում դեղի արևմուտք գնալով Համար: Հինգ Վիետնամում նրան ամառարկում էին գնալ Ամերիկա, դրա Հեճ մեկտեղ Հոգալ բոլոր ծախսերը:

Երբ Մայը ծնողներին յասմեճ ամառարկի մասին, Հայրը միանգամից ասաճ.

- Սա մեծ Հարապտություն է, թո ամերիկացի ընկերները թեճ Հրաշալի բնա եմ ամառարկում, դո կարող եմ գնալ, կրթությունդ Հարուհալել: Դո՛ր յե՛սք է գնալ:

Բայժ Մայի տեղիքը զեր փոխալ: Նա նորից կարդաճ Երբայեճիներին 13:12-15-ը՝ այն Հասկածը, որն Աստուծ օգնագործել էր իրեն Վիետնամ Հեճ ուղարկելով Համար: Նրա Հոգաճությունն իր Հայրենակիցների Համար զեր նվաճել:

- Ես ուշում եմ աշխատել Վիետնամում, - ասաճ նա ծնողներին, - Աստուծ ինձ կանգել է Հեճճ այստեղ՝ իմ ժողովուրդի Հեճ աշխատելով:

- Սա զի՛ կարող Աստուծ միջոցներից մեկը լինել, որով Նա կօգտն թեճ, - Հարճեճ Հայրը, - եթե զգնա, ուրեմն ինչևալ եմ:

Բայժ Մայն ընտրեճ մեկ Վիետնամում: Միջոյալ Նախնազներ գնալով փոխարեն նա սկսեճ դարձնալների մասնակիցել Սահգոնում: Նրա Համար կարևոր զեր, թե որտեղ կսկանար կրթությունը, նրա Համար կարևորն Աստուծն ծառայելն էր և իր Հայրենակիցների դարձի գալը: Միսիոներներն ամառարկեցին Հոգալ Սահգոնի դարձնալի ծախսերի Համար, բայժ Մայը գոՀոթալ մերժեճ: Նա գիտեր, որ եթե Աստուծ

ԿԱՄԵՆ ԷՐ, ՈՐ ԻՆՔԸ ՍՈՎՈՐԵՐ, ԱՊԱ ՀԵՆՅ ՄԱՏՎԱԾ ԷՂ ԿՀՈԳԱՐ ԲՈՂՈՐ ԾԱԽՍԵՐԸ:

ՎԷՅ ԱՄԻՍ ԱՆ ԱՊՐԵՅ ՎԻԵՏՆԱՄԻ ՀՈՒՄԻՍՏՈՒՄ ԳՏԱՎՈՂ ՄԻ ՏԱՆԸ՝ լՅԵՂՈՎ ՏՈՒՆԸ ՄԻԱՅՆ ԵՐԿՐԻ ԽՈՂ ՎԱՅՐԵՐՈՒՄ ԱՎԵՏԱՐԱՆԸ ԲԱՐՈՉԵՂՈՒ ԳՆԱՂՈՒ ՀԱՄԱՐ: ԵՅԵ ԱՆ ՍԱԻԳՈՒՆ ՓՈՊՈՅՆԵՐՈՒՄ ՀԱՅՏԱՎԵՐ, ԱՊԱ ԱՐԱ ՀՈՒՄԻՍԱՅԻՆ ԱՌՈԳԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ՀԱՏ ԱՐԱԳ ԿԱՏՏՆԵՐ ԻՐԵՆ, ԻՍԿ ԻՆՔԸ ՉԷՐ ԿԱՐՈՂ ՊԱՏԱՍԽԱՆԵՂ ԱՅՆ ՀԱՐՅՈՒՆ, ԹԵ ԻՆՔՆ ԻՆՉ ԷՐ ԱՆՈՒՄ ԱՂԻՏԵՂ ԱՌԱՆՅ ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԵՂՈՒ ԻՐԱՎՈՒՆԸ ՏՎՈՂ ՓԱՏԱՑԹՅԹԵՐԻ: ԱՅՍՊԻՍՈՎ, ԱՆ ՈՒՐԻՂ ՎԷՅ ԱՄԻՍ ԲՈՂՈՐԻ ՏԵԱՊԿԱՇՏԻՅ ԴՈՒՐԱ ԷՐ ԱՊՐՈՒՄ՝ ԵՐԲԵՄԱՆ ՄԻԱՅՆ լՈՒՍԱՊՈՒՏԻՅ ԴՈՒՐԱ ԱՂԵՂՈՎ ԵՐԹԱԿԿՈՒԹՅԱՆԸ՝ ՅԱՆԿԱՆԱՂՈՎ ԴՈՒՐԱ ԳԱՂ ՓՈՊՈՅ և ԴԱՌՆԱՂ ԵՈՒՅՈՂ ԿԱՆԴԻ ՄԻ ՄԱՍԸ: ԲԱՅՅ ՎՏԱՆԳԸ ՀԱՏ ՄԵՇ ԷՐ:

ՕՐԵՐԸ ԵՐԿԱՐ ԷՐԱ, ՍՈՎՈՐԵՂԸ՝ ԴԺՎԱՐ ՈՒ լԱՐՎԱԾ, ԲԱՅԻ ԱՂ՝ ԱՄԵՆ ԲԱՆ ՊԵՏԸ Է ԳԱՂՏԱՆ ԱՐՎԵՐ: ՆՐԱՆԸ ԱՄԵՆ ՕՐ ՄԻ ԲԱՆԻ ԺԱՄ ԷՐԱ ԱՆՅՎԱՅՆՈՒՄ ՄԻԱՍԻՆ ԱՂՈՒԹԵՂՈՎ և ՄԱՏՎԱԾԱՇՈՒՆՉԸ ՍՈՎՈՐԵՂՈՎ:

ՅԵՂԵՐԻՆ ԽԱՍՆԵՂՈՒ ՎԻԱՎԱԳՐ

ԴԱՍԵՆԹԱՅԻ ՄԵՉ ՄՏԱՈՒՄ ԷՐ ԱՆԱ ՎԻԵՏՆԱՄԻ ՅԵՂԵՐԻ ՄԱՍԻՆ ԴԱՍԵՐԸ: ՄԱՅԸ ՍՈՎՈՐ ԷՐ ՄՏԱԾԵՂ, ԹԵ ՎԻԵՏՆԱՄԻ ԲՈՂՈՐ ԷԹԵՐԿԱԿԱՆ ՓՈՐԱՄԱՆՈՒԹՅՈՒՆԵՐԸ ՀԵՏԱՄԱՆՅ ՈՒ ՉԱՐ ՄԱՐԴԻՎ ԷՐԱ, ՈՐՈՒՆԸ ԱՊՐՈՒՄ ԷՐԱ ԻՐԵՆՅ ՍՆԱՀԱՎԱՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՈՎ ՈՒ ԾԻԱԿԱՏԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՈՎ: ԲԱՅՅ ԵՐԲ ԱՆ ՀԱՂԴԻՊԵՅ ՄԱՐԴԿԱՆՅ, ՈՎԵՐ ԱՇԽԱՏԵՂ ԷՐԱ ԱՐԱՆՅ ՄԵՉ, ԱՐԱ ԱՐՏՈՒՄ ԱՌԱՋԱՅԱԿ ԱՂ ՅԵՂԵՐԻՆ ՀԱՆՆԵՂՈՒ ՓԱՓԱԳԸ:

ՎԻԵՏՆԱՄԱՆ ՈՒՆԻ ԱՎԵՂԻ, ԲԱՆ ՀԻՍՈՒՆ ԷԹԵՐԿԱԿԱՆ ԽԱՐԱՎՈՐՈՒՄՆԵՐ, և ԴԻՐԱՆԸ ԲՈՂՈՐԸ ԾԱՆՐ ՀԱՂԾԱՆԵՐԵՐԻ ՄԵՉ ԵՆ: ԲՈՂՈՐԻՆ ՄԻԱՅՆԵՂՈՒ ԱՊԱՏԱԿՈՎ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆ ԱՐԳԵՂԵՂ Է ԱՐԱՆՅ լԵՉՈՒՆԵՐԻՅ ՈՐԱԷ ՄԵԿՈՎ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՏՊԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ: ՏՊԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ԹՈՒՅԼԱՏՐՎՈՒՄ Է ՄԻԱՅՆ ՎԻԵՏՆԱՄԵՐԵՆՈՎ: ԱՅՍ ՅԵՂԵՐԻ ՄԱՐԴԿԱՆՅ ԾԱՂՐՈՒՄ ԵՆ և ԱԵՂԱՅՆՈՒՄ, և ԱՐԱՆԸ ՀԱՂԾՎՈՒՄ ԵՆ ԱՆԳԱՄ ՄԻՆՉԱ ՀԻՍՏԻՄԱՆ ՀԵՏԱԵՂԸ:

ՆՐԱՆՅ ԲԱՐԻ լՈՒՐԸ ՊԱՏԱՂՈՒ ՀԱՄԱՐ ՄԱՐԴԿԱՆՅ ԷՐԱ ՈՒՂԱՐԿՈՒՄ, ՈՐՈՒՅԻՅ ՏԱՍԱՎԵՅՉ ԴԵՏԸ Է ՈՒԹ ՄՈՏՈՅԻԿԼԵՏՆԵՐՈՎ ՃԱՓՈՐԴԵՐՆ ԴԵՊԻ ԵՐԿՐԻ ՀԵՌԱՎՈՐ ԾԱՂՐԵՐԸ: ՃԱՆԱՊԱՐՀԱՆ ԱՀՎՈՐ ԷՐ: ՉՈՐ ԵՂԱՆԱԿՆԵՐԻՆ ՓՈՇՈՒ ՀԵՐՏԱ ԱՂԱԲԱՆ ՀԱՍՏ ԷՐ, ՈՐ ՀԻՆԳ ՈՏԱՆՉԱՓ ԱՅՆ ԿՈՂԱ ՈՉԻՆՉ ՉԷՐ ԵՐԱՈՒՄ: ԱՆՁՐԱՆՏ ԵՂԱՆԱԿԻՆ ՃԱՆԱՊԱՐՀԸ ՅԵԽԱԿՈՒՅՏ ԷՐ ԴԱՌՆՈՒՄ: ՈՍՏԻԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆՅ ԽՈՒՍԱՓԵՂՈՒ ՀԱՄԱՐ ԽՈՒՄԸ ՀԻՄԱԿԱՆՈՒՄ ԳԻՇԵՐՆ ԷՐ ՃԱՆԱՊԱՐՀ ԴՈՒՐԱ ԳԱՂԻՍ, և ՊԱՏԱՀԱՐՏԵՐԸ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ ԲԱՆ ԷՐԱ ԴԱՐՉԵՂ: ՄԻ ԱՆԳԱՄ ՄԱՂԻ ՄՈՏՈՅԻԿԼԵՏԸ ՄԻ ՀԱՆ ՀԱՐՎԱԾԵՅ, և ԻՆՔՆ ՈՒ ԻՐ

Հեճ գնաձող ուղևորը բնական մոտոծիպլեսի արայիծ: Մայը դեմքի արև բնական, և մինչև գլխի կռնակներ, թե ինչ Տեղի ունեծան, անբողոքոյանք ծածկանծ էր արոյոնու: Նիւար, դեղին շոխը սնկանծ էր:

Սոյիերը երիսանարդ առաջնորդների շնարդ ուսնար Նճաններ էին դարձել, և խոխըրը կնկանուի էր իրենծ «մոծանկանների մանին»: Նրանք անկանանծերի մեծ աղ էին լծնուի, որոյեսուի սողանեին անրանը, անրոնի էին անրեն ու ճարոնկանուի ճանաղարճը:

- Մի՛ անխեծիր, ճոխոյ անրքի կլնանա, - անան մոյու աննանծիծ մեկը Մային, - Հիւն՝ու ես, թե Հոպիան ինչ էր անուի: Եթե ոչ մի սող ջոնկես, ան ուսրանս ջես Վիեսնանուի Ասոնի գործը անանրելու: Դե՛, Մա՛յ, Հիւն անելի ուսրանս ես:

Նոր արարած Քրիստոսով

Վեծ անսան ճանաղարանսոններիծ Հեսո Մայը անրանարձակ շոյուիս: Նա անսեղ եկեղեծիներ Հիմնելու գործոյ էր ջրանկուի, անթոնի էր առաջնորդներին, իսկ ծնողները ճարոնկանուի էին ճնշոնի գործանրել նրա ան: Վերջանրջո, Հոսանանանծ ճարը որոշեծ անրոյծ բնաններ ժողոպի ճանանել՝ ճերանլ ճերանպոր բարեկաններին:

- Ի՛նչ աններ Մայի Հես, - Հարծիեծ նա՝ Հերթոյ նայելոյ բոլորի դեմքերին, - նա ճարոնկանուի է Հարել ան ոսար անոնին: Մենք նրան փորձել ենք մսափոխել, անրանարձակ նրան բնանների ճանանլիքներին, բայծ ջի սնանանուի: Ի՛նչ է, ճարոնկաներ Հանդոնրծել նրան, թե՛ դոնրս աններ բնաններիծ:

Մայի սրիսը լծան, երբ լսեծ, թե Հարն ինչեր էր անուի: Նա ճոյնոյես սկսեծ նայել ճանանրաններին, մարդանեծ, ոն ճնանջել էր անրոյծ կաննուի: Նա անոնուի էր նրան ճանար, ոպեր անանանրանելու էին իր մանին, նա անոնուի էր իր ճանար, որ Ասանծ իրեն իանսոնոյոն սար նրան ճարծերին ուսնանանելու:

Իսկ Հարծ ճարները Հաս էին:

Նա բոլորին ուսնանանեծ սրոյ և Հանրանարոնոյանք, մինչև որ բոլոր Հարծերը սողանեծին: Լոնոյոնիսը ծանրանակ սեյանուի, և բոլորը գիեսին, որ որոշոնի կանանելու ուն էր եկել: Մայը աննանեծ սեյանուի մեծսեղոնի՝ անրծես իր անրջին խոսքն անելու, և ուեղիդի նայեծ Հոր անքերին: Նա ճորիծ անոնեծ, որ Ասանծ իրեն ճիւս բարերը սար:

- Հայրի՛ւ, - սկսեծ նա, - ես Հիսոնիսն ջես ոնրան, բայծ բեծ էլ երբեք ջես ոնրան: Դոն անրոյ ես մերծել իմ Ասոնին, բայծ անան եթե

մերժեմ, Նա զի դադարի Աստված լինելու՜ն: Դու՜ն Կարող եմ ուրախ լինել, բայց ես ԿՆԱՐՈՒՄԵԱԿԵՄ ըն աղփիւմ մեզ: Եթե՜ զեւ ուշուհ ինչ այլևս ՏԵԱՆԵ՛լ, ԽՆԴԻՐ ՉԿԱ, բայց ըն առՏԻ ԽՈՐԵՈՒՄ ես ըն աղփիւմ եմ: Անգամ եթե՜ ԿԱՆԵԱ ինչ և ոՐՈՇԵԱ մոռնալ, ե՛ս՝ թե՛ ԿԻՇԵԱ: Դու՜ն մԻՇԵ Ի՞նչ ՀԱՅՐԵ ԿԱՆԱ: Ե՛ս ես մԻՇԵ ԿԱՐԵՄ թե՛:

ՔՎԵՐԿՈՒԹՅԱՆ ԱՐԴՅՈՒՄՆԵՐՈՒ ՄԱՅԻ ՄԵՆՉ ԸՆՏԱՆԻՐԵՈՒ և ՀԱՐՈՒՄԱԿԵՅ ԱՍՏՈՒՄ ՃԱՆԱԵ՛լ: ԱՎԵ՛լի ու՛շ այդ երեկոյան ՀԱՅՐԵ ՄԱՅԻՆ մի ԿՈՂԱ ՏԱՐԱԿ և ԱՍԱՅ:

- Եթե՜ թե՛ թնելո՛ւ ՏԵՂ Է ՀԱՐԿԱՎՈՐ, ՀԻՇԻ՛ր, ոՐ ԱՆ ԴԵՆ ըն ՏՈՒՄ Է:

ՄԱՅԻ ՀԱՌՐՀԱԿԱՂԻԹՅՈՒՄ ՀԱՅՏԵՅ ԱՍՏՈՒՄ, ոՐ ԸՆՏԱՆԻՐԵՆ ԸՆԴՈՒՄՈՒՄ ԷՐ ԻՐԵՆ, և ՆԱ ԱՎԵ՛լի մԵՇ ԶԱՆԱՍԻՐՈՒԹՅԱՆՔ ԱԿԱՅՅ ԱՂՈՒԹԵ՛լ ԻՐ ԸՆՏԱՆԻՐԻ ԱՂԱՇԽԱՐԻԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ:

ԱՅՆ ԽՈՒՄԲԵ, ոՐԻ ՀԵՏ ՄԱՅՆ ԱՇԽԱՏՈՒՄ ԷՐ, ՀԱՐՈՒՄԱԿՈՒՄ ԷՐ ԱՐԱՆ ԱՌԱՋԱՐԿԵ՛լ ԴԱՍԸՆԹԱՅՆԵՐԻՆ ՄԱՍՆԱԿՅՅԵ՛լ: Նա՜ մի ԲԱՆԻ ԱՆԳԱՄ մԵԿՆԵՅ ՍԱԻԳՈՒ՜՝ ԱՎԵ՛լի ՀԱՏ ԴԱՍԸՆԹԱՅՆԵՐԻ ՄԱՍՆԱԿՅՅԵ՛լ: ԱՄԵՆ մի ճԱՆԱՂԱՐՀՈՐԴՈՒԹՅՈՒՄ ՆՀԱՆԱԿՈՒՄ ԷՐ ՀԱՎԵՂԱ՛լ ԿՏԱՆԳԱՆԵՐ և ԴՅՎԱՐՈՒԹՅՈՒՄՆԵՐ: ՄԱՅՆ ԱՄԵՆ մի ճԱՆԱՂԱՐՀՈՐԴՈՒԹՅՈՒՄԻՅ՝ ԱՌԱՋ, ԱՄԵՆ ՈՍՏԻԿԱՆԱՏԱՆ մՈՏՈՎ ԱՆՅՆԵՂԻԱ ԱՂՈՒԹՈՒՄ ԷՐ: Նա՜ ճԱՆԱՂԱՐՀՈՐԴԵ՛լ ԹՈՒՅՂՍԿՈՒԹՅՈՒՄ ՉՈՒՄԵՐ, և ո՞չ մի ՕՐԻՆԱԿԱՆ ԲԱՅԱՏՐՈՒԹՅՈՒՄ ՉԿԱՐ ԱՐԱՆ, ԹԵ՜ ՆԱ ԻՆՉՈՒ ԷՐ ՍԱԻԳՈՒՄՈՒ ՀԱՅՏԱԿԵ՛լ: ԳԱՆՅԵՈՎ ճԱՆԱՂԱՐՀ ԳԱՂՈՒ ԱՐԱՆ ԲԱԿԱԿԱՆԻՆ ժԱՄԱՆԱԿ ԷՐ ՏԱՂԻԱ մՏԱԾԵՂՈՒ և ԱՂՈՒԹԵ՛լ լաՄԱՐ, և ՆԱ ՀԱՃԱՍ մՏԱԾՈՒՄ ԷՐ ՀՈՐ մԱՍԻՆ: Նա՜ ԱՐԱ ՀԱՄԱՐ ԱՂՈՒԹԵ՛լ թա՛ն յՈՒՆՉ ՉԷՐ ԿԱՐՈՂ ԱՆԵ՛լ և ԴԱ ԱՆՈՒՄ ԷՐ մԵԾԱԳՈՒՅՆ ՓԱՓԱԳՈՎ:

ՄԻ ճԱՆԱՂԱՐՀՈՐԴՈՒԹՅԱՆ ԸՆԹԱՅԵՐՈՒ ՄԱՅԻՆ ՀԵՌԱԳԻՐ ՈՒՂԱՐԿԵՅԻՆ, ոՐ ԱՆՄԻՋԱՂԵԱ ՏՈՒՄ ԳԱՆԱՐ: «ՀԱՅՐԻ ՀԻՎԱՆՂ Է, - ԳՐՈՒՄ ԷՐՆ ԱՐԱՆ, - ՆԱ ՀԻՎԱՆԴԱՆՈՅՈՒՄ Է»:

ԱՆՏՈՐՈՇՈՒՄԸ ԱՐՏԱՀԱՅՏՈՒՄ ԷՐ ԸՆԴԱՄԱՆԸ մի ԲԱՌՈՎ, ոՐԵ ԲՈՂՈՐ լԵՇՈՒՄՆԵՐՈՎ ՀԱՅՈՒՄ Է ԱՐՐԱՄՓԵ՛լի և ԿՈՏՐՈՒՄ մԱՐԴԿԱՆՉ ԱՐՏԵՐԸ՝ ԲԱՂՅԱԵՂ: ՄԱՅԻ մԻԱՆԳԱՐՅ՝ մՈՏԵՅԱԿ ՀՈՐ ԱՆԿՈՂՆՈՒՄ և ԴԱՐՁԱԿ ԱՐԱ մԻԱԿ ԽՆԱՄԱԿԱՂԸ: Նա՜ ՀՈԳ ԷՐ ՏԱՆՈՒՄ ՀՈՐ ԱՄԵՆ ԻՆՉՐ ՀԱՄԱՐ: Ե՛ս այդ ԱՐՐՈՂԵՅ ԸՆԹԱՅԵՐՈՒ ՆԱ ԱՂՈՒԹՈՒՄ ԷՐ ՀՈՐ ՀԱՄԱՐ և ԱՍՏԻՃԱՆԱՐԱՐ ԱԿԱՅՅ ԽՈՒՄԵ՛լ ՀԱԿԱՏԵՅՅ: Նա՜ ժԱՄԵՐՈՎ ԲԱՐՁՐԱՋԱՅՆ ՀԱՅՐԻԿԻ ՀԱՄԱՐ ԱՍՏԱԾԱՆԵՐԻՉ ԷՐ ԿԱՐԴՈՒՄ ԱՐԱ ԱՆԿՈՂՆՈՒՄ ԳԱՄԱՎՈ՛:

ԻՐ ՀԱԿԱՏԱԿԻՅՆԵՐԻՅ ՀԱՏԵՐԸ ԳԱՂԻԱ ԷՐՆ ՄԱՅԻ ՀՈՐՆ ԱՅՅԵՂԵՂՈՒ, և ԱՐԱ ՀԱՅՐԵ ՉԷՐ ԿԱՐՈՂ ՉԿԱՏԵ՛լ ԱՐԱՆՉ ՀՈԳԱԾՈՒԹՅՈՒՄՆ ԽՈՒ ՍԵՐԵ: Նա՜ ԱԿԱՏՈՒՄ ԷՐ, ոՐ ԱՎԵ՛լի ՈՒ ԱՎԵ՛լի ԲԻՉ ԷՐ ԱՆՀԱՆԳԱՏԱՆՈՒՄ ԻՐ ԱՂՅԱԿ ԿՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ

և Գաելի շնչ մտածում էր իր շոգոմ մասին: Երբ շոգոմներին մեկը եկավ Մայի շորն այժեյելու, նա երկար մնա՞ծ սեղանսում՝ ջրո՞ւն էլիկա տրա շես, մին՞չ մյուս շնչանձայնները շարունակ սեղանսում շնչաբա՞ծ աղոթում էին տրան խոսակցության շնամբ: Երբ շոգոմը դուրս եկավ սեղանսի՞ծ, նա արդեն Քրիստոսով տոր արարած էր: Նա անմիջապես ներս Կանձե՞ծ իր դստերը՝ իր ճանաչած առաջին ճշմարիտ քրիստոնյային:

Երկուսն արձանակելով գրկախառնակե՞ծին, և շարը դստերը շնամբե՞ծ Հիսուսին շեսեյելու իր ուրե՞ման մասին:

- Հիմա ես իրապես շեսնում եմ, որ Կառավարությունը շնչածում է եկեղեցիում, - ասա՞ծ նա, - նախքան սա ես դե ջեր շեսնում: Ես անգամ թողի էի շնչի տրան ին՞չ օգնագործել սեփական դստերս շնչածելու մեջ:

Նրա ջայնը ջեր Կարող արձաշնչել այն ջրա՞ղբը, որն ինքը ջգում էր: Մայը գրկե՞ծ շորն ու ասա՞ծ, որ այդ շնչածանքն Աստուծո՞ւ ծրագրի մի մասն էր, տրա շնչա՞ծը փորձելու ու ջորանելու մի տոր ուրի:

Մեծ վտանգների միջով անցնել ցրված ոչխարներին հավաքելու համար

Հոր մաշկանի՞ծ շեսո Մայը ուրբում էր տրա մաշը, բայ՞ծ նաև շոնում այն փաշը, որ տրան մեկ օր Կրիստոն շնչադիպելու էր երկնքում: Ես նա տորոգա՞ծ շնչա՞ծը Կերպարձա՞կ իր ծառայություններին: 1996 թվականին այն խոմբը, որի շես ինքն աշխատում էր, երեքօրյա Կերպարձա՞ծն դառնալու Կառավարության քրիստոնյա առաջնորդների շնամբ: Մին՞չ Մայն աղոթքով շաքա՞սում էր իր ելույթը, Տերը տրա շես խոսե՞ծ երկ՞ր միջոցով այնպես, ին՞չպես խոսել էր Վիետնամ շես ուղարկելիս:

Երկ՞ր մեջ Մայը Կանգնած էր մեծ ջոհնգլի մեջքեղում:

- Որե՞նի եմ ես, - շնչաբե՞ծ նա:

- Սա ծեղերի շարածըն է, բե՞ծ շնամբ Գաելի շնչ աշխատանք եմ շաքա՞սել այսեղ:

- Ե՞րբ շեսք է գնամ, - շնչաբե՞ծ նա, - և ջե՞մ Կարող այնեղ միայնակ ջգնել:

Ասա՞ծ տրա շնչին խոստումով շաքա՞սանե՞ծ:

- Ես բե՞ծ մի մարդ Կուրարկեմ, ջրե՞կոր, որ Կգա բե՞ծ շես:

Հեսո մարդիկ անձան տրա աջքերի դիմա՞ծ, Կարծես շարբեր ջգեսներ շնչած մարդկան՞ծ շերթ լիներ: Ամեն մեկը ներկայանում էր մի ծեղ, որին Մայը շի՞տ ծառայեր:

Այդ երաշխիք և գերադասության դաբաժնաձևերի շեղման Մայր սպասեց աշխատել անհասարկ ծեղերի շեղման: Նա իր մոտոցիկլետով շրջում էր ողջ Վիետնամով՝ անօրինական գերադասություն և փրկություն Պաշտպանության ծառայության: Հաս ծառայությունում ուստիանությունը պետք էր դրել: Այդ պետքը ընդամենը բաժնետիրական ծառայության արևմտյան էին, որոշումն ուստիանությունը պահպանում էին ճանաչողություն և ստորագրության փաստաթղթեր: Եթե ամեն բան պարզիք զեր, արևմտյան ծառայություն էին այդ մարդուն, պաշտ էլ պաշտության դիմաց աշխատում արևմտյան:

Արևմտյան ճանաչողությունը իրականում ունենալով և անօրինական Աստվածաշունչի ծառայության՝ Մայր անունում էր ծանապանալով իրականում, երբ անհատներ էր լինում: Նա գիտեր, որ պաշտպանությունը սեղան էր իր գործողությունների, և արևմտյան ծառայության էր փոխադրություն ծառայություն: Վստահություն էր, և արևմտյան ուստիանությունն իրականում պարզ էր ծառայության անհատական լինել: Երբեք արևմտյան անհատական էին, երբեք բռնագրավում Աստվածաշունչի, լինում էին անհատներ, երբ Աստված ծառայության արևմտյան աշխատում էր բռնադատում: Մայր ծառայության էր ամեն անհատ, երբ գրեթե իր մոտ ծառայության ծառայություն:

Երեսմանը պետք էր ծառայության ծառայության էր, թե ինչպես էր եկեղեցին անուն ծառայության մեջ, և արևմտյան ծառայությունն իր ծառայության օրենքներն էր: *«Ցեղանոր ծառայության ծառայության էին, - մասնում էր անհատ, - արևմտյան ողջ ողջ ծառայության, բաժնի ծառայության»:*

Մայր լսում էր ծառայության անհատների ծառայության ծառայություններն ու փոքրում ծառայության էր արևմտյան: Մի մեծ մարդուն պաշտել էին ծառայության և անհատ ծառայության, մեծ և արևմտյան պաշտել էր: Ուստիանությունը ստիպում էր, որ բռնադատությունը երկու մի մարդին միմյանց ծառայության էին՝ ծառայության մեկուսացնել արևմտյան ծառայության: Բռնադատությունը, ուրբեք փոքրում էին ծառայության ուստիանությունը, ստիպում էին ծառայության անհատ բան ու փառքի դեպքի ծառայության:

Մի գյուղում Մայր և մյուս բռնադատությունն ծառայության ծառայության մեկուսացնել, որը ստիպության ծառայության էր պաշտպան, և երբ Մայր մեծ և արևմտյան, գաղափարն անհատ ուրբեք էր, և մի պարզ ծառայության, որ ծառայության: Ընդամենը ծառայության, թե արևմտյան բռնադատ էին, պաշտ ուրբեք դեպքի բռնադատ էին:

- Մենք բռնադատ ծառայության, - անհատ Մայր արևմտյան, - և մենք դեպքի ծառայության:

ՈՍՏԻԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ԴԱԴԱՐԵՑ ՀԵՏԱԵՂ ԲՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐԻՆ ԱՍ ՀԵՌԱՎՈՐ
ԳՈՒԴԵՐՈՒՄ, ՈՐՈՎՀԵՏԱ ՈՒԴԻՆԵՐՆ ԱՆԱՆՃԱՆԵՂԻ ԷՆ: ԲԱՅՑ ՄԻ ԺՈՂՈՎԱՆ,

որին Կարողածել էին ՀԱՍՆԵՂ, ՆՐԱՆԵ ՀԻՍՈՒՆ թրիստոյաների դաժանորեն օժժօր էին ենթարկել, ՀԵՏՈ ԱՏԻՊԵՂ ՆՐԱՆՅ ԸՆՏԱՆԻՔՆԵՐԻՆ ՏԵՂԱՓՈԽՎԵՂ ԵՐԿՐԻ ՈՒԻՇ ԺԱՆԵՐ:

ՄԻՆՉ ՄԱՅԵ ԲԱԺՆԵԿՅՈՒՄ ԵՐ ԱՍՏՈՒ ԽՈՍԱՐԵ ՀՈՒՆԳ ՅԵՂԻ ՍԱՐԴԿԱՆՅ ՀԵՏ, ՆԱ ԿՐԻՒՆ ՈՒ ԿՐԻՒՆ ՏԵԱՆՈՒՄ ԵՐ ԱՍՏՈՒ ԽՈՍԱՐԵ՝ ԿՅԱՆՔԵՐ ՓՈԽԵԼՈՒ ԶՈՐՈՒՅՈՒՄԸ: ՀԱՏԵՐԸ ՆԱԽՔԱՆ ԹՐԻՍՏՈՂԱ ԴԱՌՆԱՂԵ ՀԱՐՔԵՅՈՂԱՆԵՐ ԷՐՆ ԵԴԵՂ, ԱՅՈՒՄԱՆԵՐԸ՝ ԿԱԽԱՐԴԱՆԵՐ ՈՒ ԱՐՅՈՒՄԱԽՈՒՄԱՆԵՐ: ԲԱՅՅ ԱՍՏՈՒՆ ԸՆԴՈՒՄԵԼՈՒՅ ՀԵՏՈ ՆՐԱՆԵ ՀՐԱԺԱՐԿՈՒՄ ԷՐՆ ԻՐԵՆՅ ԱՆՅՈՂԱԻՅ և ՀԱՄԱՋԱՂԱՌՈՒ ՀԱՂԱԾՎԵՂ ՀԱՎԱՏՔԻ ՀԱՄԱՐ: ՆՐԱՆԵ ՀԱՎԱՏՈՒՄ ԷՐՆ, ՈՐ ՔՐԻՍՏՈՍԸ ՇՈՏՈՎ ՎԵՐԱԴԱՌՆԱԼՈՒ ԷՐ, և ՈՒՅՈՒՄ ԷՐՆ ՊԱՏՐԱՍ ԽԵՂ ԴՐԱ ՀԱՄԱՐ:

ՄԱՅԵ ԶԳՈՒՄ ԵՐ ՆՐԱՆՅ ԾԱՐԱՎԵ, և ՆԱ ԱԿԱՆՅ ՀՈՒՆԳԻ ԹՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐԻՅ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՆԵՐ ՊԱՏՐԱՍՏԵՂ: ՀԱՏԵՐԸ ԵՐԿՈՒ ՕՐԿԱ ՃԱՆԱՊԱՐՀ ԷՐՆ ԱՆՅԱՌՈՒ ԴԱՍԱՎԱՅՐԻՆ ՀԱՍՆԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ: ՈՐՈՇ ԳՅՈՒԴԵՐՈՒՄ ԸՆԴՀԱՆՐԱՊԵԱ ԱՍՏԱԾԱԸՆՈՒՄԸ ԶԿԱՐ, ԱՅՈՒՄ ԳՅՈՒԴԵՐՈՒՄ ԹՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐՆ ՈՒՐԱԽԱՆՈՒՄ ԷՐՆ ԱԵԿ ԱՍՏԱԾԱԸՆՈՒՄԸ ԲԱՌԱՍՈՒՄ-ԲԱՌԱՍՈՒՄԸ ԻՆԳ ԸՆՏԱՆԻՔՆԵՐՈՎ ՕԳՏԱԳՈՐԾԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ: ՈՐՈՇ ԸՆՏԱՆԻՔՆԵՐ ՎԱՃԱՌՈՒՄ ԷՐՆ ԻՐԵՆՅ ՈՂԶ ԱԵՓԱԿԱՆՈՒՅՈՒՄԸ ԱՍՏԱԾԱԸՆՈՒՄԸ ԳՆԵԼՈՒ ՆՊԱՏԱԿՈՎ ՀԱՆՈՅ ԳՆԱԼՈՒ ՀԱՄԱՐ: ԲԱՅՅ ԱՆԳԱՄ ԱՅՏԵՂ ՀՈՒՆԳԻ ԵՆՅՈՎԱ ԱՍՏԱԾԱԸՆՈՒՄԸ ԶԿԱՐ: ԱՄԵՆ ՄԻ ԱՅԵԼՈՒՅՈՒՄՆ ՀԵՏ ՄԱՅԵ ՆՐԱՆՅ ՀՈՒՆԳԻ ԵՆՅՈՎԱ ԱՍՏԱԾԱԸՆՈՒՄԸ ԵՐ ԲԵՐՈՒՄ, ՈՐՈՒՆԵ ՏՊԿՈՒՄ ԷՐՆ ԻՐ ԱՐՏԱԱՀԱՄԱՂԱՆ ԿԱՊԵՐԻ ՄԻՅՈՅՈՎ: ՆԱ ԱՄԵՆ ԱՆԳԱՄ ՅՆՅՈՎՈՒՄ ԵՐ՝ ՏԵԱՆԵԼՈՎ ՈՒՐԱԽՈՒՅՈՒՄՆ ԱՐՅՈՒՄԵՐԵՐԸ ՀՈՒՆԳԻ ԹՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐԻ ԱՅԲԵՐՈՒՄ, ՈՐՈՒՆԵ ԱՌԱՋԻՆ ԱՆԳԱՄ ԷՐՆ ՊԱՇՈՒՄ ԱՍՏՈՒ ԽՈՍԱՐԵ ԻՐԵՆՅ ԶԵՆՔԵՐԻ ԱԵՋ:

ԵՐԿԱՐ ՃԱՆԱՊԱՐՀՆԵՐՆ ԻՐԵՆՅ ԱՅԴԵՅՈՒՅՈՒՄՈՒՆ ԷՐՆ ՈՒՄԵՆՈՒՄ ՄԱՅԻ ԱՌՈՂԶՈՒՅՈՒՄՆ ՎՐԱ: ԵՎ ՆԱ ՀԱՐՈՒՄԱԿ ԱՐՏԽԱՆՆՈՅՆԵՐ ԵՐ ՈՒՄԵՆՈՒՄ ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒՅՈՒՄՈՒՄԱՆԵՐԻ ԺԱՄԱՆԱԿ, ԻՆՉՊԵՄ ԴԱ ԵԴԵՂ ԵՐ ՀՈՒԿՈՒՆԳ ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԵԼԻՍ: ՆԱ ԶԱՐԴԱՆՈՒՄ ԵՐ, ԽԵ ԻՆՉՈՒ ԱՍՏԱԾ ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒՅՈՒՄՆ ԾԱՌԱՅՈՒՅՈՒՄՆ ԱԵՋ ԿԱՆՉԵԼՈՒ ՀԵՏ ՄԻԱՄԻՆ ԻՐԵՆ ՉԻ ԲՈՒԾՈՒՄ ԱՐՏԽԱՆՆՈՅՆԵՐԻՅ: ՆԱ ԳՆԱՅՔՆԵՐԻ ԱԵՋ ՆԱՏՈՒՄ ԵՐ ԶՈՒԳՐԱՆՆԵՐԻ ԿՈՂԵՐՆ, ՈՐՈՎՀԵՏԱ ԳԻՏԵՐ, ՈՐ ԱՆՊԱՄԱՆ ԻՐԵՆ ՎԱՏ ԵՐ ԶԳԱԼՈՒ: ՄՈՏՈՅԻԿԵՏՈՎ ՅԵԽՈՏ ՃԱՆԱՊԱՐՀՆԵՐՈՎ ԳՆԱԼԻՍ ՆԱ ԺԱՄԵՐ ՀԱՐՈՒՄԱԿ ՄԻԱՅՆ ԳՐՔԵՐԻ ՀԱՎԱՍԱՐԱԿՈՒՅՈՒՄՈՒՄԸ ԵՐ ՊԱՇՈՒՄ, ՈՏՔՈՎ ԳՆԱԼԻՍ ԷՂ ԱՏԻՊԱԾ ԵՐ ԳՐՔԵՐԸ ԿՐԵՂ ԱԵՋՔԻ ՎՐԱ: ՆԱ ԻՐ ԹՐԻՍՏՈՂԱ ԾԱՆՈԹՆԵՐԻ ԱՆՈՒՄՆԵՐԸ ԿԱՐՈՒՄ ԵՐ ԻՐ ՇՈՐԵՐԻ ԱԵՋ, ՈՐՊԵՄԱՅԻ ԶԵՐԲԱԿԱՎԵԼՈՒ ԴԵՊՔՈՒՄ ՈՉ ՈՔ ԻՐ ՀԱՅՅԱՏԵՐԵՐԻՆ ԶԳՏԱՆԵՐ:

Մեկ ուրիշ ազատություն

Մայի ճանապարհորդությունները մեծ մասամբ առանձն յուսակներին էին լինում, բայց նա այլևս օտար զեր ուսիպանոթայն չաւար: Նրան ՏԱԵԱ ԱՆԳԱՆ ԱՐԴԵՆ ԶԵՐԲԱԿԱԼԵԼ ԷԻՆ, և նա մի քանի ժամի՜ միշտ ՏԱՄԱՀԻՆԳ ՕՐ ԱՆՅԱԶԻՐԵԼ ԷՐ ՈՍԻԿԱՆԱՏԱՆԸ: Ամեն ԱՆԳԱՆ ԱՐԱ մոտի՜ գՏԱԿԱԶ ԱՍԿԱԶԱՇՈՒՄԸ ԲՈՆԱԳՐԱԿՈՒՄ ԷՐ, և ԱԿԵԼԻ ՇԱՏ ԲՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐ ԷԻՆ ԶՐԿՈՒՄ ԱՍՏՈՒ ԽՈՍԵՐ ՈՒՆԵՆԱԼՈՒ ՇԱՐԱԿՈՐՈՒԹՅՈՒՆԻՅ: Նա միշտ շրեւի՜ էր, թե եղբայրն իրեն ինչ էր ասել դեռ ՀՈՆԿՈՒԳԻ ճԱՐԱՐՈՒՄ: ԱՆԳԱՆ ՇԵՆՅ ԻՆԵՐ ԵՂԵՂՈՐ ԶԵՐ ՇԱՍԿԱՆՈՒՄ ԱՅՆ ԺԱՄԱՆԱԿ, թե ի՞ր խոսքերը ուրեւն ճՇԱՐԻՏ ԷԻՆ լինելո՞ւ, և թե Մայը ՏՈՒՆ ՎԵՐԱԴԱՐՆԱԼՈՎ ԻՆՉՊԻՍԻ ԴԺԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԱՌԱՋ ԷՐ ԿԱՆԳԱԵԼՈՒ:

- ԴՈՒ ԵՆՕՐԻՆԱԿԱՆ ԵՐ ԲԱՐՈՉՈՒՄ, - ՈՍԻԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ԱՆԱՅ ԱՐԱՆ, - ՎԻԵՏՆԱՄԻ ԱՇՇԱՆԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ ԱՊԱՇՏՈՒՄ Է ԿՐՈՆԱԿԱՆ ԱՉԱՏՈՒԹՅՈՒՆ, ԲԱՅՅ ՄԻԱՅՆ ԿԱՌԱԿԱՐՈՒԹՅԱՆ ԹՈՒՅԼԱՏՐԱԶ ՎԱՅԻՐՈՒՄ և ԺԱՄԵՐԻՆ:

ՄԻ ԱՆԳԱՆ ԿԱՌԱԿԱՐՈՒԹՅՈՒՆ ԱՐԱՆ ՓԱՏԱԹՈՒԴԹ ԷՐ ՏԿԵԼ ԱՏՈՐԱԳՐԵԼՈՒ, ՈՐԱ ԻՐԵՆԻՅ ԱԵՐԿԱՅՅԱՆՈՒՄ ԷՐ ԽՈՍՏՈՎԱՆԱԿԱՆ ԱՅՆ ՄԱՍԻՆ, թե իՆԵՐ ԱՆՕՐԻՆԱԿԱՆ ԷՐ ԲԱՐՈՉՈՒՄ:

«Այս փաւաթոՒԴԹԱՆ ԱՆԱԿԱԵՐ Է», - ԳՐԵՅ ՄԱՅԸ ԹՅԹԻ ՎՐԱ՝ ԱՌԱՅՅ ԲԱՌ ԻԱԿ ԱՆԵԼՈՒ:

ՈՍԻԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՇՐԱՄԱՆԱՏԱՐԸ ՄԻ ԲԱՅԼ ԱՌԱՋ ԵԿԱԿ՝ ԿԱՐԾԵԼՈՎ, թե ԿՈՏՐԵԼ Է ԲՐԻՍՏՈՂԱՅԻՆ, և նա ԱՏՈՐԱԳՐՈՒՄ Է ԽՈՍՏՈՎԱՆԱԿԱՆԸ: ԲԱՅՅ ԵՐՐ ԱՆ ԿԱՐԴԱՅ, թե ՄԱՅՆ ԻՆՉ ԷՐ ԳՐԵԼ, ԱՆ ԹՈՒԴԹԸ ԾԱԵՆ-ԾԱԵՆ ԱՐԵՅ:

- ԴՈՒ ԿԱՐԾՈՒՄ ԵԱ, թե մԵՆԸ ՇՐԱՐԱՆԵ՛Ր ԵՆԸ, - ԳՈՐԱՅ ԱՆ ՄԱՅԻ ՎՐԱ:

ՀԵՐԹԱԿԱՆ ԶԵՐԲԱԿԱԼՈՒԹՅՈՒՆԻՅ ՇԵՏՈ ՈՍԻԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ՓՈՐՉԵՅ ԱՐԱՆ ԱՏԻՊԵԼ ԱՏՈՐԱԳՐԵԼ ՓԱՏԱԹՈՒԴԹ ԱՅՆ ՄԱՍԻՆ, թե իՆԵՐ ԱՆՕՐԻՆԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ՏՊԵԼՈՎ Է ԶԲԵՂՈՒՄ:

- ԻՆՉ ԱՍԿԱԶ Է ԱՅԻ ԻՐԱԿՈՒՄԸՐ ՏԱԼԻՍ, - ԱՆԱՅ ՄԱՅԸ ԱՐԱՆՅ, - մԵՆԸ ԱՉԱՏ ԴԱԿԱՆԱՆԵՐ ԻՐԱԿՈՒՄԸ ՈՒՆԵՆԸ, ՈՐԵՄԱՆ ԵԱ ԿԱՐՈՂ ԵԱ ՇԱԿԱՏԱԼ ԱՐԱՆ, ԻՆՉՐԱ ՇԱԿԱՏՈՒՄ ԵԱ՝ ԻՆՉ ԿՐՈՒՄ ԷԼ ԼԻՆԻ: ԵՐԵ ԵԱ ԲԱՅԼՈՒՄ ԵԱ ԱՍԿԱԶԱՇՈՒՄԸ ԶԵՆԵՐԱ, ԱՆ ԻՅ ԿՐՈՒՄ Է: ԵՐԵ ԵԱ ԽՈՍՈՒՄ ԵԱ ԱՌԱՋՆՈՒԴՆԵՐ ՊԱՏՐԱՏԵԼՈՒ ԺԱՄԱՆԱԿ, ԴԱ ԲԱՐՈՉԵԼ ՉԷ, ՈՐՈՎՇԵՏԱ ԱՐԱՆԸ ԱՐԴԵՆ ԲՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐ ԵՆ: ՄԵՆԸ ՊԱՐԶԱՊԵԱ ՄԵՐ ՇԱԿԱՏԵՐՈՎ ԿԻԱԿՈՒՄ ԵՆԸ ԻՐԱՐ ՇԵՏ:

- ԱՉԱՏՈՒԹՅՈՒՆ ԿԱ՝, - ԱՆԱՅ ԱՐԱՆ ՇՐԱՄԱՆԱՏԱՐԸ, - ԲԱՅՅ ՎԻԵՏՆԱՄՈՒՄ մԵՆԸ ԱՅԻ ԱՉԱՏՈՒԹՅՈՒՆ ՏՈՒՓԻ մԵՋ ԵՆԸ ՊԱՇՈՒՄ: ՄԵ՛ՆԸ ԵՆԸ ՈՐԾՈՒՄ, թե ՈՎ Է ԱՉԱՏ, ՈՎ՝ ՈՉ:

ՈՍԻԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ՄԱՅԻՆ ԽՆԴՐԵՅ ՇԱՇՎԵՏՎՈՒԹՅՈՒՆ ԳՐԵԼ ԻՐ

ՀԱՆՔԱՏՅԱՆ ՕՐԵՐԻՑ ՀԵՏՈ ՄԱՅԻՆ ՏԱՐԱՆ ԱՊԱՆՁԻՆ ԲԱՆՏ՝ ԼԱՆ
ՏԱՆԱԶՈՐԱ: ԵՐԲ ԱՎ ՀԱՍԱԿ ԲԱՆՏ, ԱՐԱՆ ԱՅՆՏԵՂ ԱՐԴԵՆ ԱՊԱՆՈՒՄ ԷԻՆ ՃԻ

բանի քրիստոնյա կանայք: Նրանք փնտել էին Չինաստանի և փորձում էին Մալաջիալանգալ, երբ տրանձ ջերբակալել էր Վիետնամի ուստիականությունը: Կանայք ունեին էին օգտագործել իրենց անգլերենը, և Մայը տրանձ շեճ խոսում էր անգլերեն կյանք, որքան կարող էր: Խոսքը ճաշի ժամերին օգտակար էր բրինձի բնդանումը ևփսեի: Մայն ու իր քրիստոնյա բանակիչները իրենց ժամանակի մեծ մասն անփայծանում էին խօսում արոթելով՝ զոռոնանով շրեյի տրանձ, ոպեր իրենց շեճ մի խօսում էին:

Ամեն առկառյան ժամը ութին ղաշակը Մային տանում էր շարձաբնություն: Երեք ժամ շարունակ տրան շարձախեղի էին անում: Նրան ղոտակապորել էին որդես «քղղաբկան բանաարկալ», և շարձաբնությունը շաճ լարկած էր անձնում:

- Ինձո՞ն էք անում կառակարությունը, - շարձրեձ շրաանաարներիձ մեկը:

- Ես ջե՛մ անում մեր կառակարությունը, - ղաճախանեձ նա՝ փորձելով խոսել շանդարճ ու շանգիտճ ջալնով, - ես Հիսոսիս շեսնորդն եմ, իսկ Նա մեձ ղաճարիում է շարգել մեր առաջնորդներին: Ես արոթում եմ տրանձ շամար:

- Արոթո՞ն եք տրանձ շամար, - շեգաներով անաձ շրաանաարը, - որտեղի՞ձ է կյա Աստաճառնը շաճնել ջեձ մոճ: Դուք շանդիղել եք օտարերկրաձի լոթաների շեճ, կդիղես ջե՛: Ասե՛ք ճճաարտությունը:

- Ես Աստաճառնը ասաձել եմ Հանդում և Հո Չի Մին քղղաբում, - ղաճախանեձ նա, - և ես երբեք օտարերկրաձի որեք լոթան ջեմ ճանաձել:

- Դուք ո՞չ միայն ճանաձում եք տրանձ, - անաձ շրաանաարը՝ ջալնը բաձրանելով, - կյա աճիանում եք տրանձ շամար: Դուք աճիանում եք օտարերկրաձիների շամար ջեր անփայծալ երկրի դեմ:

- Ես սիրում եմ իմ երկիրը, - ղանդում էր Մայը, - կդ ղաճառով էլ վերադարձա, որով՜շես սիրում եմ իմ շարեանփայծներին:

- Դուք ո՞ն եք ղաճախանաճո: Ոպեր՞ն են ջեր օգնականները:

Մայը շրաժարկեձ անդներ ճալ:

- Եթե ունեին եք իմանալ տրանձ մասին, - ղաճախանեձ Մայը, - աղա գնաձե՛ք և շարձրեք տրանձ:

Նա մթեր մեձ շնորշակություն կաճնեձ Աստոն, որ ուստիանները ջերն գեյի իր շորերի մեձ կարկաճ անդներն ու շանձները:

Հարձերը շարունակում էին նաան կերողով, միաճա Մային ուղարկում էին իր խոձ բնդմիճան շամար: Կեսօրիձ շեսո նա նորիձ շարձաբնություն կանակում էր ևս երեք ժամ շարձաբնակելով շամար: Այս անգնը

ՀԱՐՈՒՆԱԿԵՅՑ ՏԱՆԱ ՕՐ, և ԱՄԵՆ ՕՐ մի տոր ռՍԻԿԱՆ էՐ ԱՎԵԼԱՆՈՒՄ ԱՐԴԵՆ ԵՂՈՂԱՆԵՐԻ ԹՎԻՆ: ՈՐՈՇԱՆԵՐԸ ԳՈՒՄՈՒՄ ԷԻՆ ԱՐԱ ՎՐԱ, ԱՅՈՒՄԱՆԵՐՆ ԱՅԼ, ԱՎԵԼԻ ՓԱՓՈԿ ՄՈՏԵՃՈՒՄ ԷԻՆ ՅՈՅԺ ՏԱԼԻՍ՝ ԱՆԵԼՈՎ, ԹԵ ԻՐԵՆԸ ԱՐԴԵՆ ԳԻՏԵԻՆ ԲՈՂՈՐ ԲՐԻՍՏՈՂԱՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ, մԻԱՅՆ ՈՒՅՈՒՄ ԷԻՆ, ՈՐ ԱՆ ՃՇԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆԱՆ ԱՆԵՐ:

ՏԱՆԱԵՐՈՐԴ ՕՐԸ ԱՐԱՆ ՀՐԱՄԱՅԵՅԻՆ, ՈՐ ՀԱՎԱՔԵՐ ԻՐԵՐԸ, ՈՐՈՎՀԵՏԱ ԻՐԵՆ ԱՐ ԽՈՅՑ ԷԻՆ ՏԱՆԵԼՈՒ: ԲԱՅՑ ԴՐԱ ՓՈԽԱՐԵՆ ԱՐԱՆ ԲԵՐԵՅՈՒՄ մԻ ԱՆԵՂԱԿ, ՈՐՏԵՂ ԱՆ ԱՏՈՐԱԳՐԵՅ ԴՈՒՐԱ ԳԱԼՈՒ ՓԱՍԱԹՅՈՒԹԵՐԸ: ԿԱՐԾԵԱ ՀՈՆԿՈՆԳԻՅ մԵԿԱԵԼՈՒՅ ՀԵՏՈ ԵՐԿԱՐ ԺԱՄԱՆԱԿ ԷՐ ԱՆՅԵԼ: ՆՐԱՆԸ լՈՒՍԱՆԿԱՐԵՅՈՒՄ ԱՐԱՆ ՓԱՍԱԹՅՈՒԹԵՐԻ ՀԱՄԱՐ, և ՄԱՅԸ ԺՊՏՈՒՄ ԷՐ: ՆԱ ՀԱՆՅԱԳՈՐԾՈՒԹՅՈՒՆ ՉԷՐ ԳՈՐԾԵԼ, և ԲԱՆՏՈՒՄ ԱՆՅԱՎԱՅՐԱԾ ԱՐԱ ԺԱՄԱՆԱԿԸ մԻԱՅՆ ՀԱՍՏԱՏԵԼ ԷՐ ԱՍՏՈՒ ՀԱՎԱՍԱՐԱՌՈՒԹՅՈՒՆԸ և ԻՐ ԿՈՅՈՒՄԸ ԱՍՏՈՒ ԽՈՍԱՐԸ «ԴՐԱԻՆԱԵՐԻՆ» ՏԱՐԱԾԵԼՈՒ մԵՁ:

«ԵՍ ԱՉԱՏ ԵՄ, - մՏԱԾԵՅ ԱՆ, ԵՐԸ ԴՈՒՐԱ ԷՐ ԳԱԼԻՍ ԲԱՆՏԻՅ, - ԻՐԱՊԵԱ ԱՉԱՏ ԵՄ»: ՆԱ ԱԿԱԵՅ մՏԱԾԵԼ ԻՐ ՀՈՐ մԱՍԻՆ, ԱՅՆ մԱՍԻՆ, ԹԵ ԻՆՉՊԵՍ ԷՐ ՀԱՅՐԵ ԽՈՍՈՒՄ ԱՐԱՄՈՒՍԸ ԳԱԼՈՒ և ԱՉԱՏ ԻՐԱԵԼՈՒ մԱՍԻՆ: *«ԲԱՅՑ ԵՍ ՈՐՐԸ ԱՉԱՏՈՒԹՅՈՒՆ ԵՄ ԳՏԵԼ: ՈՉ ԹԵ ԱՅՆ ԱՉԱՏՈՒԹՅՈՒՆԸ, ՈՐԻ մԱՍԻՆ ԽՈՍՈՒՄ ԷՐ ՀԱՅՐԱ, ԱՅԼ ԱՎԵԼԻ մԵՑ մԻ ԱՉԱՏՈՒԹՅՈՒՆ»:*

ՎԵՐՋԱՔԱՆ

ՉԱՅԱԾ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅԱՆ մԵԾԱՅՈՂ ԾԱՎԱԼԱՆԵՐԻՆ՝ ՄԱՅԸ ԵՐԲԵԱՆ ԻՐԵՆ մԻԱՅՆԱԿ ԷՐ ՉԳՈՒՄ: ՆԱ ԱՍՏՈՒՄ ՀԻՇԵՅԱՆՈՒՄ ԷՐ ՆՐԱ ԽՈՍԱՄԱՆ մԱՍԻՆ ԻՐԵՆ մԻ ԲԱՁ ՉԻՆՎՈՐ ՏԱԼՈՒ ՀԱՄԱՐ, ՈՐՆ ԻՐ ՀԵՏ ԿԲԱՅԼԵՐ ԿԱՆԸՐ ԴԱՏԵՐԱՉԱՆԵՐԻ մԻՅՈՎ: ՄՅՈՒՄԱՆԵՐ ևՍ ԱՂՈԹՈՒՄ ԷԻՆ, ՈՐ ԱՍՏԱԾ ԱՐԱՆ ՏԱՐ ԱՅԻ «ՉԻՆՎՈՐԻՆ», և ՆԱ ՏՎԵՅ:

ՆԱԽ ևՍ ԲՐԻՍՏՈՂԱՆ ԷՐ, ԱՆԽԿԻՆՈՒՄ՝ ԿՈՄՈՒՆԻՍ ռՍԻԿԱՆ: ԱՍՏԱԾ ԱՐԱ մԻՐՏԱ ՕՐՀԱԵԼ ԷՐ ՄԱՅԻ ՀԱՆԴԵՊ մԻՐՈՎ, ԲԱՅՑ ԱՆ մԻ ԲԱՆԻ ԱՐԻՍ ԻՐ ՉԳԱՅՈՒՄԱՆԵՐԸ ԳԱՊՏԱԻ ԷՐ ԴԱՀՈՒՄ: ԴՐԱ ՓՈԽԱՐԵՆ ԱՆ ԽՆԴԻՐՈՒՄ ԷՐ, ՈՐ ԱՍՏԱԾ ԻՐԵՆ ՀԱՅՏԱՐ ՄԱՅԻՆ ԻՐ ՉԳԱՅՈՒՄԱՆԵՐԻ մԱՍԻՆ ԴԱՏԱԵԼՈՒ ՀԱՐԱՐ ԺԱՄԱՆԱԿԸ: ԵՎ ՀՈՒՏՈՎ ՄԱՅՆ ՈՒ ԵԿԵՂԵՅՈՒ մՅՈՒՄ ԱՆԴԱՄԱՆԵՐԸ ՀԱՍԿԵՅԱՆ, ՈՐ ԱՅՆ ԵՐԿՈՒՄԸ ԱՏԵԴԾՎԵԼ ԷԻՆ մԻԱՅՆՅՑ ՀԱՄԱՐ: ՆՐԱՆԸ ԱՄՈՒՄԱՆՅԱՆ և ՀԱՐՈՒՆԱԿԵՅՈՒՄ ԻՐԵՆՅՑ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ՝ ՃԱՆԱԴԱՐՀՈՐԴԵԼՈՎ մԻԱՍԻՆ ՀԵՌԱՎՈՐ ՀՐԶԱՆԱԵՐՈՒՄ և ԲԱՐՈՉԵԼՈՎ ՈՒ ԿՐԹԵԼՈՎ ԲՐԻՍՏՈՂԱՆ ԱՌԱՋԱՌՈՐԴԱՆԵՐԻՆ:

ՆԱԽ ՀԱՅՐԸ ԿՈՄՈՒՆԻՍԱԿԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՀԵՂԻՆԱԿԱՎՈՐ ԱՆԴԱՄԱՆԵՐԻՅ ԷՐ, և ՀԱՐԿ ՉՎԱ ՆԵԼՈՒ, ՈՐ ԱՆ ԲԱՅԱՐԱՅԱԿ ԳՈՀ ՉԷՐ ԻՐ ՈՐԴՈՒ

ընտրողություն: Միջբուհ նա Մայի շեռ ջեր խոսուհ, անգամ մի սեղանի մեջ ջեր մտուհ նրա շեռ: Երբ Մայն ու իր ամուսինը բոխսոլաներին շրջափռուհ էին իրենձ Տանը Հանդիողելու, նրա սպետարյուր Կանգնուհ էր իրենձ Տան դիմաձ և Կոնդուհ բոխսոլաներին: Նամն ու Մայը ստիպաժ էին Կերթիպերթո իրենձ Տան դիմաձ ձանԿալաճ Կառուձել, ուրյուսձի Նամի Հայրը ջճեսներ, երբ իրենձ Տուհ Հյուրեր էին գալիս:

Իրենձ միսոններԿան ճանալարճորդողություններինձ մեԿի ժամանԿ Մայը Կորձրենձ իրենձ առաջին երեհային: ԲԺԻԿներն անուհ էին, ուր դրանիձ Հեսո նա ջի Կարողանա երբէժ Տանդաբերել, բայձ ամուսինները սԿսեձին Աստուհ աղաժել, ուր Նա իրենձ իրաԿան ընճանիբ Տար: Մայը նորին ՀոլանձաԿ, բայձ Հոլոհողուհը Հաճ ծանր էր ջարգանուհ:

ԲԺԻԿներն առաջարԿեձին ընդՀաճել Հոլոհողուհը, բայձ Մայը ՀրաժարԿել էր: Երբ եԿա Տանդաբերելու ժամանԿը, ամեն բան աԿելի բարդաձաԿ: ԲԺԻԿները Նամին Հարձրեձին, թե ուհ Կյաճըը ինԿայել՝ Կոնջ, թե՛ երեհայի, ուրոԿՀեսն ջերն Կարժուհ, թե ԿԿարողանային երԿուսի Կյաճըն էլ փրԿել: Զոլյգն աղոթեձ՝ Աստուհ ինդրելուԿ, ուր ինԿայեր իրենձ փորրԿի Կյաճըը:

ԱսԿաժ երԿուսի Կյաճըն էլ ուաՀեձ: Մայը մի առողջ ու գեղեձիԿ աղաԿի ուհեձաԿ, և ՀուճոԿ իր առողջողություն էլ լաԿաձաԿ:

Երեհայի ՏԿելուհն Հես Մայի Տառայողայն նՀանԿեսը փորր-ինձ փոԿԿեձ, բանի ուր նա Հիմա ժամանԿ ջոուհեր ճանալարճորդելու դեղուր Վիեսնամի խոլի Կայրերը: Դրա փոԿարեն նա սԿսեձ աՀոԿճել ՏեղաԿան եԿեղեձիններին Հես՝ ԿրթելուԿ ՏեղաԿան առաջնորդներին: Նամը ՀարուհԿուհ է իրենձ գորժը՝ ճանալարճորդելուԿ դեղուր անանձանելի ջոուգլիներ ամեն ամիս առնԿաժն մեԿ անգամ:

ԱսԿաժ Մայի մեջ փափաԿ է դրել Հասնելու ՏնանԿ ու ուրբ երեհաներին: Նա Հիմա այդ աՀոԿճանըր Համար Հոլ է ստեղժուհ և Տեսիլը ուհի, ուր մի օր իր աղաԿն օգնելու է իրեն այդ գորժի մեջ՝ ուաճելու «դարյաճներինձ դուրս» գճնԿող այդ երեհաներին այն Աստուհ մարն, ոԿ սիրուհ է աՀոԿարճը, ոԿ Հաղթել է ջարրին, և ոԿ միաԿ ԱսԿաժն է, ուր Կարող է իրաԿան աժաճողություն Տալ:

Նշումներ

Ադել

Ահ ու սարսափի մեջ՝ հոլյսի մի շող

1. Փիլիոթեօններն 4:13
2. *Զիշնի* արքերեն նշանակում է «սրբազան լուսավորում»
3. «Ասգաժ աեժ է: Ասգաժ աեժ է»:

Փուրնիմա

Երեխան բանտարկված է, նրա հոգին՝ ազատ

1. Մաթեոս 10:28
2. Տե՛ս Մաթեոս 5:10

Աիդա

Զայն ձայնագուրկների համար

1. Այս աւօրինակն քրիստոնեական ամսագրերը հրատարակում էին խորհրդային Միության սփյուռքային միությունները՝ ընդհանրապես եկեղեցիների պոլիգոթ: Կոմունիստները թողնում էին միայն մեկ քրիստոնեական ամսագրի հրատարակություն, որը չհասցնում էր իրենց պոլիգոթ: Դրանով շեղված չորհրդային կոմունիստների մասին էին լինում և բաժանաճան դրանք էին խոսում պաշտոնական մասին: Ընդհանրապես եկեղեցիների քրիստոնեական, ուրեմ

ԲԱՐՁՐԱՉԱՅՆՈՒՄ ԷՐՆ ԵԿԵՂԵՅԻՆԵՐՈՒՄ ԿԱՏԱՐԱՎԾՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ,
ՎՏԱՆԳԻ ԷՐՆ ԵՆԹԱՐԿՈՒՄ ԻՐԵՆՅԱԿԱՆՔԵՐԸ:

2. ՏԵ՛Ս ՓԻԼԻՊԵՅԻՆԵՐԻՆ 3:10
3. ԱՐԻՎԿԻ և ՆՐԱ ԳՈՐԾԻ ՄԱՍԻՆ ԱՎԵԼԻ ԸՆՏ ՏԵՂԵԿՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ
ՏԵ՛Ս ՄԻԲԱԵԼ ԲՈՒՐԴՈՅԻ «*ԱՐԻՎԱ ՍԿՐԻՊՏԱՐԿՈՎԱԿՐԻՆ
ՊԱՏԱՊԱՐՏՈՂ ԱՊԱՅՈՂՅԸ*» ԳԻՐԵՐ:

Սաբինա Քրիստոսի սիրո վկան

1. «ՀՈՎԻ՛ՎԸ: ՀՈՎԻ՛ՎԸ»
2. ԾՆԱԴՈՅ 19:17
3. ՄԱԹԵՈՍ 16:25

Լինգ Տառապանքի դպրոցում

1. ՂՈՒԿԱՍ 10:2-3
2. ՏԵ՛Ս ՄԱԹԵՈՍ 25:1-13

Գլեդիս Փրկուկը յերման մեջ է

1. ՍԱՊԱՏՈՍ 37:4
2. ՏԵ՛Ս ՂՈՒԿԱՍ 23:34 և ՀՈՌԱԵԱՅԻՆԵՐԻՆ 8:28
3. ՏԵ՛Ս ԵՐԲԱՅԵՅԻՆԵՐԻՆ 13:5
4. ՀՈՌԱԵԱՅԻՆԵՐԻՆ 12:14-18
5. ՀՈՌԱԵԱՅԻՆԵՐԻՆ 8:28

Բովանդակություն

Ներածությունը՝ Գրեյշ Բրունսթ	4
Երևեսագրությունը ռուս	6
Նախքան: Քաջությունը և Հանձմունքներով Տոգորված արքեր. .	8
Աղել: Ահ ու սարսափի մեջ՝ Հոյսի մի շող	11
Փոխան: Երեկան բանարկված է, նրա Հոգին՝ աշխ	47
Արդ: Չայն ջայնաշությունների Համար.	75
Սաբինա: Քրիստոսի սիրո գլան	104
Թար: Կյանք Հարան փառությունների մեջ	150
Լինգ: Տառապանի դուրծուն.	181
Գլեդի: Փրկությունը ներման մեջ է	216
Մայ: Վերադարձ Վիեսնա՝ ապեսարանը բարոշելով.	239
Նշումներ.	270

«ԴՈՒ ԱՅՍՏԵՂ ԿԱԶՇԱՆԱՍ ՄԵՆԱԿՈՒԹՅԱՆ ՄԵՉ»...

Այս ամենը միայն այն ՊԱՏՃԱՌՈՎ, որ իրեն գտել էին ԱՍԿԱԾԱՇԱՐՀԻՆՁԵՐԻՆ:

[illegible]

«ՄԱՏԻՐՈՍԱՆԵՐԻ ՉԱՅՆ» ՁԵՆ ՀԱՍԱՆԵԼԻ Է ԴԱՐՁՆՈՒՄ ԱՍ ԸՆԶԱՐԻ
ԿԱՆԱՆՉ՝ ՀԱՎԱՏԵՐ ՀԵՐՈՍՈՒՇԻՆԵՐԻ ՃՇԱՐԻՏ ԴԱՏԱՌՈՋՈՒՄՆԵՐՆԵՐ, ՈՎԵՐ
ԱՄԲՈՂԶ ԱՇԽԱՐՀՈՒՄ ԱՄԱՆ ԻՐԱԿԱՆԿԱՆԵՐՈՒՄ ՀԱՅՏԱՎՈՂ ԿԱՆԱՆՉ
ԱՆԿԱՅԱՅՈՒԹԻՉՆԵՐՆ ԵՆ: ՀԱՎԱՏԵՐ ԱՍ ԱՌՈՒՇՆԵՐ ՁԵՉ
ԿՈԳԵՆՁԵՆ ՔՐԻԱՏՈՒՐ ԳՈՐԾԵ ԱՌ ԵՌԱՆԴՈՎ ԳՈՐԾԵԼՈՒ՝
ԱՆԿԱՆ ԱՐԱՆՉ, ԹԵ ԴՐԱ ՀԱՄԱՐ ԻՆՉ ԳԻՆ ԿՊԱՀԱՆՁՎԻ:

ՄԱՆԱԿԵ մԻՇԵ ՎԱՐԱՆՈՐ ԱՇԱՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆ ԵՆ ՈՒՆԵՅԵԼ
ՔՐԻՍՏՈՐ գՈՐԾԻ մԵՅ: ԲՈՅԱԿԱՐ ԱՍՏԵՐԻ
ԱԵՐՎԱԿԱՆՈՒՄ Է ԱՐԱՇ ԹԱՓ ԱՄՆՈՂ
ԾԱՆՈՂՈՒԹՅՈՒՆ, ՈՎԵՐ ՀԱՐՈՒՆԱԿՈՒՄ ԵՆ
ԱՇԱԽԱՐՀԻ ՊԱՏԱԵԼ, ՈՐ ՆԱ ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆ Է ԱՊԵԼ,
Ա ՈՐ ՆՐԱ ՀԱՐՈՒԹՅԱՐ մԵՐ ՈՒՆԵՐ ԱԵՐ,
ՀԱՐՈՐԸ Ա ԱԵՐՈՒՄ: ԲԱՅ ԶԹՈՂՈՒՄ'Ե ԱՎ:

Մերի Գրեհեմ
«ՀԱՎԱՏՔԻ ԿԱՆԱՅԲ»
ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅԱՆ ԱՆԽԱԳԱՀ

